EL NOBLE ALCORÀ

Traducció dels sentits de L´ALCORÀ

Youssef Lyoussi

"Tenim que fer saber que el text original De l´Alcorà en llengua Àrab té prioritat absoluta per amunt de qualsevol traducció"

El Autor

Edició:maig de 2010

Coberta i il.lustració:Youssef Lyoussi

Comercialització:

addukhan44@hotmail.com
mastermind114@yahoo.es

ISBN:8461-399079
Dipòsit Legal:
Imprès a Espanya--------------------Printed in Spain

ÍNDEX

PRÒLEG:
Versicles Seleccionats

([54.22] Hem facilitat l'Alcorà perquè pugui servir d'amonestació. Però hi ha algú que es deixi amonestar?)

La Lluna (Al_Qamar) 55 Versicles.

([56.75] Doncs no! Juro per l'ocàs de les estrelles!
[56.76] (Jurament en veritat-si sabéssiu...-solemne).
[56.77] És, en veritat, un Alcorà Noble,
[56.78] contingut en una Escriptura amagada
[56.79] que només els purificats toquen,
[56.80] una revelació que procedeix del Senyor de l'univers!)

L'Esdeveniment (Al_Waquea) 96 Versicles.

([85.21] Si és un Alcorà gloriós,
[85.22] en una Taula bé guardada!)

Les Constel·lacions (Al_Buruy) 22 Versicles.

([16.98] Quan recitis l'Alcorà, busca refugi en Al·là del maleït Dimoni.)

Les Abelles (An_Nahl) 128 Versicles

([15.9] Som Nosaltres Qui hem revelat l'Amonestació i som Nosaltres els seus custodis.)

Al-Hijr 99 Versicles

([2.129] Senyor! Suscita entre ells a un Missatger de la seva estirp que els reciti els teves versicles i els ensenyi l'Escriptura i la Saviesa, els purifiqui! Tu ets, certament, el Poderós, el Savi».)

La Vaca (Al_Baqara) 286 Versicles

Aspectes Historics i Tecnics de la Traducció de l'Alcorà.

La traducció en si mateixa és un procés molt complex.El fet de treballar sobre un text des de la seva llengua original a una altra o altres llengües de meta és necessari un canvi tremend en la manera de pensar de cada llengua.És un repte que només es pot aconseguir si un té altres talents,encara que no declarats o no sent conscient d'això,d'actor i artista.L'altre avantatge és haver viscut almenys un cert temps entre els natius d'aquella llengua.No obstant això,en els nostres temps moderns,la tecnologia ha simplificat l'últim requisit: per les facilitats de comunicacions sigui via internet o satelites:televisió,ràdio telèfons...etc.

Precisament en l'Edat Mitjana,els contactes eren penosos:els viatges llargs i,sobretot el material sobre el qual es treballava era de difícl accés:els pergamins,els llibres i els manuscrits.Más encara ho ponian els coneixements de les llengües com el grec,el llatí,l'hebreu i l'àrab.

"L´entronització de la dinastia Ábbasi va accelerar l'adquisició de manuscrits ja que va adoptar la política de fes-se amb el màxim nombre de llibres en el termini minimo de temps.Així,el Califa Al-Mansur(m.775) va sol·licitar de l'emperador de Bizanci-qui li va atendre-l'enviament d'obres de matemàtiques,la qual cosa li va valdre disposar del text d´Euclides i algunes obres de física...els musulmans podien llegir "Kalíla wa Dimna", "Sind-Hind"...Aristòtil... Euclides" entre altres i molts treballs seguits pels Califas com El Mamun que va portar les obres de Plató, Aristòtil,Hipócrates,Galeno,Euclides...etc".

Juan Vernet, 1999, "El que Europa deu a l'Islam d'Espanya",Pàg.131 -133 .

Per l'amor a la ciencía,el saber i el coneixement "El Mamun,victoriós,va demanar als Bizancios que li paguin les despeses de la guerra amb llibres,de manera semblant a com mil anys després, el marroquí,Mawlay Ismael va exigir del rei d'Espanya,Carlos II,el lliurament de manuscrits àrabs en canvi de captius...etc".

Juan Vernet, 1999, "El que Europa deu a l'Islam d'Espanya", -P.134 .

La civilització àrab té molt a dir en aquest domini que era molt sol·licitat de part dels Califats que pagaven tot alló que s´ha traduït amb el seu pes d´or.

La traducció és una activitat molt antiga. Una de les primeres evidèncıes escrites de traducció és "la Pedra de Rossetta, on un mateix text es troba en egipci jeroglífic, egipci demótic i grec, que va servir per a desxifrar el significat dels jeroglífics egipcis. Una part significativa de la història de la traducció a Occident té a veure amb la traducció dels textos bíblics. Les primeres traduccions escrites testificades van anar a ser de la Bíblia, ja que com els jueus duien molt temps sense parlar la llengua hebrea. Aquesta es va perdre i les Sagrades Escriptures hagueren de traduir-se perquè les entenguessin els jueus que no parlaven la seva llengua original. Ptolomeo Filadelfo en el segle III A.C. va manar traduir de l'hebreu al grec les Sagrades Escriptures a 72 savis que dominaven l'hebreu i el grec. Aquesta versió es coneix com versió alexandrina, versió dels 70 o Septuaginta.

En el segle II D. de C. la Bíblia es va traduir del grec al llatí (Antic i Nou Testament). A aquesta versió se li va cridar Vetus Llatina.?

Islamolatina y la Biblioteca d'Humanitats - UAB
http://hipatia.uab.cat/islamolatina/pub/text.asp?pub_id=33

En el segle IX i X a Bagdad, els treballs dels antics grecs en els camps de la ciència i la filosofia es van traduir a l'àrab. Aquest aprenentatge es va disseminar per Europa a través d'Espanya, sota el domini musulmà des de principis del segle VIII per quatre-cents anys, fins al segle XV, quan els musulmans van ser bandejats.

El que es diu "Escola de Traductors de Toledo", on es van realitzar traduccions de l'àrab a l'espanyol i després al llatí (i no del llatí a l'espanyol, com es podria pensar), va contribuir al desenvolupament científic i tecnològic que va permetre l'adveniment del Renaixement Europeu. Posteriorment, al temps de la invenció de la impremta de tipus mòbils, Martín Lutero va traduir la Bíblia a l'alemany. Part de la història de la traducció pot ser traçada amb propietat; és el cas de la traducció de la Bíblia, el treball dels missioners i els traductors orientalistes en l'Índia.

Sent els textos sagrats de l'Evangeli, de la Bíblia i de l'Alcorà d'un valor diví,sentimental i d'un llegat d'importància moral,cultural i transcendental,s'ha de tenir en consideració tot el citat,tractant no desfigurar el sentit original. Seria convenient presentar una truducció en paral·lel, interpolada o confrontada. La traducció intermèdia pot perjudicar el text original si no es repassa o revisa per un lingüista de la llengua destí.Podria sevir,com en el meu cas,fer ús d'ella,sent conscient d'estar capaç de detectar les similituds i les diferències que hi ha entre el Castellà i el català.L'avantatge que he tingut és recórrer també a les traduccions en anglès i francès,a més del castellà,llengües que domino molt bé,modèstia a banda.Al final,es va fer la confrontació directa amb l'Alcorà en àrab,llengua que he estic ensenyant des de 1990 .

L'altra tècnica que he usat és la de la traducció assistida per ordinador.Et permet guanyar temps,però al mateix temps, t'incumbeix d'intervindre en tot el que és semàntic, gramàtic, i altres aspectes com el metafòric,els exemples i les parabolas,entre uns altres. La mà de l'humà és necessària.El coneixement bastant elevat de les llengües d'origen i de destinació són una empara important:Dominar-les no ve de menys!

A partir d'allí,ens traslladem per a veure un poc el que va passar amb la traducció de l'Alcorà a traves de la història.

Des dels "**Apunts per a una història de la traduccció d'Alcorà a l'espanyol**" De Juan Pablo Arias. Universitat de Màlaga.
"Les nombroses traduccions que del text coránico s'han portat a terme,especialment, durant la segona meitat del sigloXX,tot just han rebut una mínima atenció per part dels especialistes ni tan sols en la seva forma bàsica de ressenya bibliogràfica."

Les traduccions en espanyol de l'Alcorà:

Nota: He vist convenient deixar els titóls tal qual.
"Le Saint Coran" :M.Hamidullah i M.Leturmy. Maryland 1985 i1989 .

“El Korán”:R.Cassinos Assens-Madrid . Aguilar 1973 .
“Bíblia y Corán”:J.Jomier-Madrid-Raó i Fe 1966.

De les traduccions en espanyol de l'Alcorà vam citar només alguns exemples rellevants per al nostre treball:

“Traducción del Alcoran el letra de cristianos”:Anònim-Biblioteca Provicial de Toledo,1606.
“El Corán traducido al castellano”:Andrés Borrego,1844-A partir de la versió francesa de Kasimirski,1840.
“Alcoran”:José Gerber de Robles,Madrid,1844 .
He observat,en aquesta Bibligrafia,que moltes traduccions es van fer basades sobre la de l'autor frances Kazimirski, donant-li moltes versions i afegint anotacions i prologs.Per tant,molts comentaristes la veuen obsoleta.

“El Corán”: Joaquin García Bravo.Barcelona.1907(Basada en la versió francesa de Savary,1758.
“El Korán”:A.Hernandez,Buenos Aires:1913,1936,1937,1944(Basada en la versió francesa de Savary,1758.
“El Corán”:Juan Vernet,Barcelona,1953.Reedició:1980,1986,1995.Basada sobre el text de Fluegel.Conmentarios de Yalayn i Baydawí. Juan Vernet hizó altra traducció ,basada sobre el text de Fluegel i la del frances Blachère.Conmentarios de Abú Hayyan,Barcelona,1963.
“El Sagrado Corán”:Carrillo Robles,1988. Basada sobre la versió anglesa del Ahmadiyyah Movement in Islam,Anglaterra.

Les traduccions directes de l'Àrab:

“El Corán”: Saifuddin Rahhal i Santiago M.Petalta,Buenos Aires,1945.
“El Sagrado Corán”:Ahmed Abboud i Rafael Castellans,1940 i 1980.

Aquesta extensa bibliografia, però abreujada,ens demostra un aspecte de les tecnicas usades des de fa segles :En Alejandria, Bagdad,Toledo,Cordoba, Granada i molts altres llocs durant l'Era Musulmana del Andalus: La Traducció era quasi Intermèdia: És usar una llengua intermèdia entre el text d'origen i la llengua meta. suposem que el traductor coneix millor una llengua que una altra,el que li permet passar al text traduït en la llengua que millor maneja per a fer la seva pròpia traducció.Exemple:Del grec a l'àrab,però el traductor coneix millor el llatí.Tenim un mateix text,manuscrit o llibre del grec al llatí;doncs s'escull l'ultim per a passar-ho a l'àrab,que si,el traductor és una persona conscient ho remet a un lingüísta per a corregir-lo.

Juan Vernet ens cita alguns traductors de la mateixa era,la musulmana,que van usar la traducció intermèdia, com “Yuhanna Anahuri,citat per I.Zaydan que diu:sabia poc francésy molt italià,llengua que va emprar per a les seves traduccions a l'àrab”
Juan Vernet, 1999, “El que Europa deu a l'Islam d'Espanya”,Pàg P.145.

És molt difícil dir que va existir una mica semblat a “Bayt Al_Hikma” durant l'Espanya Musulmana;però el que sí hi havia era un conjunt de traductors en grups com els Banu Musà que van arribar a aconseguir quelcom semblant al que es feia en
“La Casa de La Saviesa”. Gràcies a aquest mètode “la Pedra de Rossetta”, on un mateix text es troba en egipci jeroglífic, egipci demótic i grec, va servir per a desxifrar el significat dels jeroglífics egipcis.”

Islamolatina y la Biblioteca d'Humanitats - UAB
http://hipatia.uab.cat/islamolatina/pub/text.asp?pub_id=33

En el segle IX,a Bagdad va haver-hi el que era conegut com “Bayt Al _Hikma”
un tipus de Casa de la Saviesa.Es tractava d'una bibliotaca on el Califa reunia als savis,homes de belles lletres,ciències i altres disciplines,entre les quals s'incloïa la traducció.

La Traducció de l'Alcorà:

El més dur dels veridictes de l'Església,durant l'Edat Mitjana,era la prohibició total de traduir L'Alcorà,sota pena de mort.Però el cas estrany era quan la mismísima Església va demanar a “Galeno” traduir-ho al grec,i just després d'haver-lo leigit,van ordenar cremar-ho!mentre que el profeta Muhammad*(Beneeixi-li Al.là i Ho Salvi)*, ordeno a Zaid aprendre l'hebreu per a contestar-les en la seva pròpia llengua.

Era en llatí que l'Alcorà es va traduir la primera vegada per a sota l'impuls de l'abat de Cluny, Pierre el Venerat (1092-1156). Gràcies a una jornada a Espanya, entre 1141 i 1143, Pierre el Venerat, va crear amb el concurs de l'arquebisbe Raymond de Tolède un equip dirigit per un anglès, Robert de Retines, assistit d'un Dálmata nomenat Herrman. Aquests dos empleats semblen ser determinats per a donar la seva opinió en els passatges d'interpretació delicada de l'Alcorà.El traductor real és un cert Pierre de Tolède, probablement un convertit, qui no estava tan familiaritzat amb l'idioma llatí que com amb l'àrab.Per aixo, Pierre el Venerat li va a assignar un coadjutor cridat tambien Pierre, de l'ordre de Cluny, carregat per a repassar l'estil de la traducció.

Aquest treball només precedeix de quatre anys la segona croada (1147-1149).Es va destinar a la propaganda contra l'islam. Pierre va escriure a St Bernard: " *El vobis de Mitto, el carissime, els translationem del novam es van oposar al pessimum el Machumet nequam haeresim disputandem*. " Aquesta no és una traducció. El text de l'àrab és merament un resum. Durant els cinc segles, la Cristiandat ho usarà en les seves controvèrsies contra l'islam. El Renaixement apareixia una mica satisfet amb aquest procés.

És aquesta versió que publicarà l'humanista i teòleg Swiss Theodor Buchmann o Theodorus Bibliander en 1543 en Basilea, sota el títol de: “*Machumetis, Saracenorum principis ejusque successorum vitae i doctrina, el ipseque de Alcoran, Petrus quae abbas cluniacensis... el arabica de ex en el curavit de transferri de latinam*”

http://perso.infonie.fr/stehly/escatologie.htm.

Era un acte d'audàcia en aquell temps, perquè els Turcs estaven en les portes de Viena des de 1529. Un va traduir el llibre de l'enemic, un treball per tant molt subversiu, i, per a digerir aquest verí Bibliander li va fer precedir de tres pròlegs, un de Philippe Mélanchthon, el segon d'ell mateix, el tercer del traductor Robert que demostra la falsedat de l'Alcorà.Inclús, ho van seguir d'un nombre més gran de refutacions de l'islam.**Ibid**.

En el segle XVII, Du Ryer (1580-1660), que era cònsol de França a Egipte Durant molt temps, a Constantinople, va emprendre, per a popularitzar el llibre sagrat de l'islam a Europa, i va publicar en 1647 "El Alcoran de Mahoma". Aquesta traducció tuvó immediatament una gran acollida amb un favor gran, degut al fet que el públic instruït d´aquell temps estava molt interessat en el món islàmic més que nosaltres ho creiem actualment. En cinc anys, havia cinc edicions. Es va traduir en anglès, holandès i en alemany.

En 1698, apareix la traducció de Marracci a Pàdua, amb una refutació de l'islam. Era molt millor documentada que la de Du Ryer. Inclou una anotació molt abundant, però la tensió i la ment era todavia polèmica.

En 1734 la traducció de George Surt apareix, l'Alcorà normalment cridat Alcoran de mohammed, amb un exergue: " **la doctrina de falsa de nulla és el quae non aliquid veri permisceat**": ("**No hi ha cap doctrina falsa d'on no transpira una mica de veritat**") amb un Discurs Preliminar que és una exposició relativament objectiva de l'islam. Això era aleshores el Segle de Llums. És a aquesta traducció que la bona societat francesa, notablement Voltaire, deu el que ells saben de l'islam i de l'Alcorà.

En 1782-83, apareix la traducció de Claude Savary. Savary coneixia bé el dialectal, però insuficientment l'idioma escrit (Es publica todavia per Ed. Garnier).
És una traducció imperfecta i plena d'errors.
Recopilació d'idees de diversos articles en Internet". El més important:
http://www.qurancomplex.org.
Sent aquest la web del Complex del Rei Fahd,Medina;Saudi Aràbia.
http://perso.infonie.fr/stehly/escatologie.htm

Actualment, un troba en el mercat nombroses traduccions de l'Alcorà, notablement aquelles de:
Tidjani i Pesle, Hamza Boubakeur en francès amb un comentari molt erudit.
De Kazimirski (obsoleta).
De R. Blachère (Malgrat el que va dir Jacques Berque del bona que es,té moltes errors de sentits,interpretacio,estil...etc. només disponible en les biblioteques),
Denise Masson (Sent una traducció bona,es le van barejar uns terms com profeta,missatger i apóstol,entre altres.),
De Jacques Berque (una de les bones traduccions),
De Chouraqui, de Khawwam etc... En alemany,entre les millor traduccions,hi ha la de Rudi Paret, de Max Henning .

La de Sheikh Abdullah Assamit, Frank Bubenheim et Dr.Nadeem Elyas, reconeguda pel Complex del Rei Fahd Medina;Saudi Aràbia.
En anglès, la de Kenneth Craig és una de les millors.
Hi ha altra de N.J Dawood.Moltes edicions i revisions des de 1956 fins a 1974 .
Cal esmentar també les de Ahmed Ali i la de Abdullah Yusuf Ali, "AL-Qur'an"
"The Koran".
"The Noble Quran" de Dr. Muhammad Taqi-ud-Din AL-Hilali i Dr. Muhammad Muhsin Khan,reconeguda pel Complex del Rei Fahd, Medina;Saudi Aràbia.
En Espanyol, la del Sheikh Abdel Ghani Melara Navio, reconeguda pel Complex del Rei Fahd, Medina;Saudi Aràbia.
En Frances,la del Dr.Mouhammad Hamidullah, reconeguda pel Complex del Rei Fahd, Medina;Saudi Aràbia.

Al Començar treballant sobre el text en castellà de Julio Cortés (1987),he notat que l'estil té una aroma i unes expesiones plenes de fe.Sentia que venian d'algun creient.Buscant en la xarxa,Internet,em vaig trobar amb les versiónes angleses de Abdullah Yusuf Ali, Ahmed Ali i la del Dr.Mouhammad Hamidullah(frances).
Sent professor d'anglès i tenent un domini perfecte en frances, no he tingut cap problema a descobrir que la versió en castellà i en italià provenen d'aquesta mateixa font!La de Abdullah Yusuf Ali i/o una combinació de moltes altres traduccions
Al final de la meva feina,vaig trobar una copia del Sheikh Abdel Ghani Melara Navio en la nostre mesquita de Lloret.Es una traducció molt bona.
Mentre les del frances difereixen en la "Basmala"-el versiculo d'obertura per a començar a llegir l'Alcorà o fer qualsevol cosa quotidiana en la vida del musulman-i en la intercalació entre parèntesi, sigui per a comentar o explicar quelcom.Les traduccions angleses també fan el mateix , (Les aprovades pel Complex del Rei Fahd Medina;Saudi Aràbia,que sens dubte, són de les millors traduccions existents).

Devant aquest ric material,m'he atrevit a llançar-me en la traducció al català,i Per a coronar-la,he fet ús també del sistema àudio:escoltant l'alcorà en àrab i repassant el text català moltes vegades.
He anat un poc més lluny comparant els texts en anglès,frances i castellà. així va anar i així ha estat!amb la benedicció d´Al.là l'Altíssim.

El Contingut de l'Alcorà

L'Alcorà inclou 114 sures (els capítols), o 6235 o 6234 versicles. Des d'un punt de vista històric es distingixen sures de tres períodes Mecquenses de (610-622) i aquelles Medinenses.
1. Del primer període Mecquense: (610-616): 48 sures, 1219 versicles, 9% de l'Alcorà.
Els capítols d'aquestes temps són curts i impetuosos. El seu idioma és solemne, les imatges audaces, els versicles breus. Les seves

ensenyances plenes de força, i a vegades introduïts per adjuracions grandiloqüents.
Un troba en aquestes versicles prediccions, exhortacions per a preparar-se a l'Últim Judici i descripcions de senyals de l'apocalipsi,: la terra s'obri, les muntanyes vacil·len, les estreles cauen en la terra.
El dogma de la singularitat divina apareix en el mig d'este període.
2. Segon Mecquense: del període (617-618): 21 capítols, 1898 versicles, o 23% de l'Alcorà.
L'ardor inicial comença a suavitzar-se al contacte de desil·lusions de la realitat i necessitats convenient de la nova comunitat. Un troba llargs relats sobre els profetes anteriors a Muhamad.
3. Tercer període Mecquense: del (619-622): 21 capítols, 1656 versicles, o 33% de l'Alcorà.
Un es troba allí de nou amb llargues narracions sobre els Profetes. Tracten sobre convertir els hòmens a la fe en l'únic Déu, creador i ressucitador dels morts, a l'últim juí, a l'infern i el paradís.
L'Alcorà d'este període estén durant molt de temps en les alabances de Déu. Es veu la Seva intervenció en els fenòmens de la naturalesa i en les vicissituds d'història, i en el contrast. Parla amb sarcasme de la debilitat dels deïtates falses.
Les descripcions llargues de la beatitud beneïda (al paradís) i dels turments infinits del condemnat (en l'infern).
II. El període Medinense: del (622-632): 24 sures, 1462 versicles, o 35% del text.
El Profeta és ara el cap d'estat.
Un troba l'eco de la lluites sostingudes allí per Muhammad contra les tribus juevas de Médine, contra els Hipòcrites, contra els politeistes de La Meca,i per fet contra les tribus beduïnes convertides a l'islam més per interés que per convicció.
Es troben en les sures Medinenses textos d'un rang molt alt per al desenrotllament futur de la Llei islàmica. Alguns capítols tenen relació amb les altres religions monoteistes.
Altres formen els elements orgànics del dret civil (el matrimoni, repudiació, l'herència, les transaccions comercials), o penal (la repressió de crims i ofenses).

http://perso.infonie.fr/stehly/escatologie.htm

En general,trobem un numero de versicles que es refereixen a:
Ordres de fer certes coses:1000 versicles.
Prohibicions de no fer certs coses:1000 versicles.
Historias i relats:500 versicles.
Amenaças del cástig com a Justicia diví:1000 versicles.
Licit i il.licit:500 versicles.
Versicles abrogats amb uns altres:66 versicles.
Invocacions: 100 Versicles.

Web de Xeikh Hassan

Recopilació de l´Alcorà:
Breu recorregut sobre el recull de l'Alcorà durant el regnat d'Abu Bakr,Omar i Othman.

Com hi ha moltes contradiccions sobre la recopilació de l'Alcorà, nosaltres ens vam a concentrar en el més comú i logic de totes les conclusions.

Abu Bakr va cridar a Zayd ibn Thabit quan van morir,assassinats uns setenta lectors de l'Alcorà,en el Yamamà.

Abu Bakr li va dir: " Tu ets savi,joves i no t´acusem de res. Sempre has escrit la revelació al Missatger d'Allah*(Beneeixi-li Al.là a ell i a la seva família i Ho Salvi)***.** Segueix, doncs, la recopilació de l´Alcorà". Zayd va dir: " Et juro que portant una de les muntanyes era menys pesat que alló que em van ordenar" - Zayd va dir :"Com estan fent alguna cosa que no ha fet el Missatger d'Allah *(Beneeixi-li Al.là a ell i a la seva família i Ho Salvi)*? Umar va dir: "Per Al-là és algú bo".

Convençut, Zayd va començar la seva árdua tasca recopilant fragments de l´Alcorà de diferent pergamís de tot tipus i també dels lectors i escribes –hi habia entre cuarenta i sesenta-molt coneguts com:Ibnu Abbas,Abdula Ibn Mas´ood,Salim Mawla Abi Hanifa,Ubay Ibn Ka´b,Mu´ad Ibnu Jabal i Zayd,ell mateix.També els quatre Khalifas:Abu Bakr,Omar,Ali i Othman.De les dones hi ha Aixa,Hafsa entre altres.Un altre company del prefeta, Abu Juzaymah L´Ansari va ser el únic en memoritzar "Surat Tawba"(El_ Penediment 9: 128).Peró aixo,com van dir moltes analistes,no pot ser veraç.Avancem un dit de Omar que comentava que es una de les suras que li va "encanudir"amb "*les seves germanas*",e.i:altres Suras que le seguixen .

De totes maneras i malgrat totes les contradiccions que es van suscitar al voltant de la recopilació,l´Alcorà va ser ben guardat des de l'època del Profeta*(Beneeixi-li Al.là a ell i a la seva família i Ho Salvi)* en la memoria colectiva dels musulmans d´aquel moment.

El seu nom es trova dins de si mateix:l´Alcorà,El Criteri,El Llibre Sagrat/Noble/Saví...etc.El profeta le va ordenar i demanar que tal i tal versicle ha de ser incluit en aqueste capítol,devant o darrere aquest o altre versicle.

No hem de dubtar que l'Alcorà s'ha conservat en els pits de molts companys del Missatger d'Allah *(Beneeixi-li Al.là a ell i a la seva família i Ho Salvi)* que supervisava el treball ell mateix, i hi havia moltes còpies de l'Alcorà que els companys van llegint en la seva presencia.

El que va fer Othman es recopilant l´Alcorà sota un unica lectura:va escollir la llengua de Quraix com estandard per a posar fi a les moltes diferencies que van a surgir amb unes consequencies greues.Era una decisió savi.

Aixo va pasar quan,segons Al-Bujari narrat d'Anas: "L'Hudhayfah ibn al-Yaman, es va presentar a Othman i li va advertir del perill que corria la nació devant les diferències en la lectura del poble de Síria i del poble de l'Iraq.Per evitar aixo, li va dir a Othman: Salva a la nació avant de caure en desacord com ho van fer els Jueus i els cristians..." Othman va demanar a Hafsa enviar-li els pergamis afin de fer copies en un unic llenguatge:el de Quraix... Va enviar a cada horitzó una

copia de l'Alcorà, i va ordenar que es cremessin tots els altres copies i tots els diaris i llibres.Aquesta decisió ha reunit a la gent al voltant d´un sol “Alcorà”.

El mateix Imam Ali,Va beneir aquesta decisió,dient als musulmans no cridar ni denominar a Othman “Cremador de l´Alcorà”. Després del suport de l'Imam Ali *(la pau sigui amb ell)* i d´altres respectables companys contemporanis a aquest treball,començava la normalització en l´acceptació d´aquesta versió de l´Alcorà.

Dr Mohammad Tijani Asamawi va dir: “Si recorreries els països musulmans de l'est i oest, nord i sud i tot arreu del món, trobaràs el mateix Alcorà sense un augment de més o menys .Encara que es difereixen sectes musulmanes i altres grups, l'Alcorà és l'únic incentiu que els uneix, i ni dues de la nació es difereixen”.

***“Recopilació d'idees de diversos articles en Internet”. El més important*:**
http://www.qurancomplex.org. Sent aquest la web del Complex del Rei Fahd,Medina;Saudi Aràbia.

Lloret de Mar, dijous,07 Safar 1431 corresponent al dia 21 de gener de 2010.
Finaltzada una altre correcció comparant-lo amb:
La traducció francesa,inglesa,castellana,i l´original árab.
Lloret Dimecres,17 març corresponent al 01 Rabi Thani 1431.
Youssef Lyoussi.

Cronologia de la vida del profeta Muhammad*(Beneeixi-li Al.là i Ho Salvi).*

Muhammad***(Beneeixi-li Al.là i Ho Salvi).*** va ser una Misericòrdia de Allah enviada al món.
La seva vida va brillar com símbol de llum i guia per a tots els temps i races.Ell va ser l'últim Missatger de Allah cap a la humanitat,la cúspide en la gran cadena dels profetes.La seva vida a la cridada Absoluta Unicitat del Ser Suprem:La Ilah ila Lahu,Muhammadun Rasulu Lahi:No hi ha altra divinitat sinó sol Allah i Muhammad és el Missatger de Alláh.

Els àrabs del seu temps van tenir bones qualitats: eren aguerridos, generosos, lleials, però a pesar d'això, sovint es trobaven immersos en baralles familiars sense fi. Tenien poc respecte pels febles els orfes, i les vídues, i sovint es reunien a beure alcohol i discutir frivolitats. A causa del important status que se'ls donava als fills barons, molts pares practicaven el diabòlic costum d'enterrar a les seves filles i dones vives; però en si l'arrel de tota aquesta herència diabòlica era el politeisme. El politeisme: adoració a diversos déus, era practicat per gairebé tots.

El llegat de la religió Monoteísta pura d'Ibrahim s'havia dissolt. Per aquell temps, també els seguidors de Moisés i Jesús, la pau sigui sobre ambdós, s'havien separat del seu credo monoteísta original, deixant com a conseqüència moltes sectes. Va sorgir Una Llum d'entre totes aquestes tenieblas:Va arribar un moment decisiu en la història de la humanitat.

571: En Meca,ciutat Sagrada, cultural i mercantil, neix Muhammad***(Beneeixi-li Al.là i Ho Salvi).***El seu pare va morir uns sis mesos abans.Descendent directe d'Ibrahim a través de Ismael.
576: Mor Amina,la seva mare.El seu, avi Abdu Al-Mutalib, es va fer càrrec, per a després passar a cura del seu oncle patern Abu Talib.
595: Es va casar amb Jadiya.Ell amb 25 anys i ella amb 40.Era una proposta indirecta de matrimoni de Jadiya,que ví en ell un home honest,i ella una dona de negocis,assenyada i de noble descendència.
Va anar en una nit del mes sagrat de Ramadán, en la Cova Hira, a l'edat de 40 anys.Els primers versicles revelats de l'Alcorà eren de la Sura 97,
"Al_ Alaq" (La Sang Coagulada). Va començar una Nova Era amb totes les seves consequencias: La persecució dels musulmans havia començat,i aquells pobres, d'escassos recursos i sense posicions socials sòlides que els hagues pogut protegir,van ser els quals més van sofrir.Van ser objecte de burles,atacs i contínues amenaces.Van ser apedregats i copejats.
615: Alguns musulmans van haver de sortir de Meca i abandonar les seves llars i van haver de buscar refugi en el país veí de Abisinia(L'actual Etiopia:-Al Habasha-)Era regentat per un governant cristià cridat An-Nayashi, El Negus.Era l'Era de la Primera Emigració.
619: Mor la seva esposaJadiya.El poble de Ta'if va rebutjar el seu missatge sense pietat.Era l'Any de la Tristesa.
620: La Nit de la Ascenció i del Viatge Nocturn a Jerusalem.

622: La Migració(Hègira):Ordre d'Emigrar cap a (Yathrib),l'actual Medina. Aquesta època marca la Éra Musulmana.En aquest nou assentament, juntament amb els fidels, Muhammad***(Beneeixi-li Al.là i Ho Salvi)***va establir la comunitat musulman, i així va començar la segona fase de la seva missió.
624: La Batalla de Badr.Els caps dels clans de Meca continuaven decidits a fer sucumbir aquest moviment, així és com decideixen atacar la ciutat de Medina.La van a ganar els creients(Els primers fidels que formaven el primer nucli musulman).Aquesta victòria era molt decisiva per a l'Islam.
625: Batalla de Uhud.Al perdre-la,en un cert sentit,els musulmans va aprendre molt en disciplina,fe i resistència frent a l'enemic.
626: Els Jueus de la Tribu de Ibnu Nadhir van ser vençuts i expulsats.
627: La Batalla de les Trinxeres.Els incréduls de Quraysh van haver de retrocedir tornant a Meca, vençuts.
627: Els Jueus de la Tribu de Quraydha van ser exterminats per haver trencat el pacte i provocat la batalla.Se salvo u al sotmetre's a l'Islam,encara que era solament para salvar la seva vida. Les dones van quedar captives i després venudes com esclaves.No Cal estranyar-se perquè era moneda corrent en aquells temps.
628: El Tractat de Hudaybiya:Treva amb Quraysh qui van reconéixer el dret de Muhammad *(Beneeixi-li Al-là i Ho Salvi)***.** per a professar la seva religió:L'Islam. A pesar que moltes de les clàusules es trobaven a favor dels Qurayshíes de Meca, l'abast de la qual no van entendre els companys del profeta, aquest va constituir altre triomf per a l'Islam.
629:L'última tibu de jueus en la peninsula,Els Banu Jaybar,sotmesos i derrotats.
629: El profeta,com Cap d'Estat,va manar missivas als reis de Persia,Iemen i Etiopia para abraçar l'Islam.Així que va enviar diverses cartes,pel mateix motiu, als emperadors, régulos i governants de totes les nacions conegudes aleshores.Un parell d'elles van ser enviades a les dues grans superpotències d'aquesta època,l´imperis Pèrsic i Bizantí (Roma). l'emperador d'aquest últim cridat Heráclito (César) estava en el seu camí cap a Jerusalem quan va rebre la carta amb el segell del Profeta, ***(Beneeixi-li Al.là i Ho Salvi).***
630: Muhammad va prendre Meca que es converteix,des d'aquell moment, en el centre de l'Islam.
631: Era l'Any de Les Ambaixades:Totes la tribus de arabia abraçaven l'Islam.
632: El Pelegrinatge del Comiat.
632: Mor Muhammad,l'home,el Primer Cap de l'Estat Musulman i el Últim Profeta,el dilluns,22 de juny.

La idea de Cronologia recollida de la traducció en anglès de N.J.Dawood amb milloraments en dades **recopilades de diverses fonts de la vida del profeta, "Assira An-Nabawiya".**
N.J.Dawood(The Koran,1974.P.13).

[001]L´Obertura (Al_Fatíha) 7 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[1.1] En el nom d'Al·là, el Compassiu, el Misericordiós!
[1.2] Lloat sigui Al·là, Senyor de l'univers,
[1.3] El Compassiu, El Misericordiós,
[1.4] Amo del dia del Judici,
[1.5] A Tu solament servim i a Tu solament implorem ajuda.
[1.6] Dirigeix-nos per la via recta,
[1.7] la via dels quals Tu has agraciat, no dels que han incorregut en la ira, ni dels extraviats.

[002]La Vaca (Al_Baqara) 286 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[2.1] Alif Laam Miim.
[2.2] Aquesta és l'Escriptura, eximeix de dubtes, com Guia per als piadosos.
[2.3] que creuen en l'ocult, fan la azalá i donen almoina del que els hem proveït.
[2.4] creuen en el que se't ha revelat a tu i abans de tu, i estan convençuts de l'altra vida.
[2.5] Aquests són els dirigits pel seu Senyor i aquests els que prosperaran.
[2.6] Dóna el mateix que adverteixis o no als infidels: no creuen.
[2.7] Al·là ha segellat els seus cors i oïdes; una bena cobreix els seus ulls i tindran un càstig terrible.
[2.8] Hi ha entre els homes qui diuen: «Creiem en Al·là i en l'últim Dia», però no creuen.
[2.9] Tracten d'enganyar a Al·là i als que creuen; però, sense adonar-se, només s'enganyen a si mateixos.
[2.10] Els seus cors estan malalts i Al·là els ha agreujat la seva malaltia. Tindran un càstig dolorós per haver mentit.
[2.11] Quan se'ls diu: «No corrompeu en la terra!», diuen: «Però si som reformadors!»
[2.12] No són ells, en realitat, els corruptors? Però no s'adonen.
[2.13] Quan se'ls diu: «Creieu com creuen els altres!», diuen: «És que anem a creure com creuen els ximples?» Són ells els ximples, però no ho saben.
[2.14] Quan troben a qui creuen, diuen: «Creiem!» Però, quan estan a soles amb els seus dimonis, diuen: «Estem amb vosaltres, era només una broma».
[2.15] Al·là els retornarà la broma i els deixarà que persisteixin en la seva rebel·lia, errant cecs.

[2.16] Aquests són els que han canviat La Guia per la pèrdua. Per això, el seu negoci no ha resultat lucratiu i no han estat ben dirigits.
[2.17] Són com un que enllumena un foc. Quan aquest il·lumina el que li envolta, Al·là se'ls duu la llum i els deixa en tenebres: no veuen.
[2.18] Són sords, muts, cecs, no es converteixen.
[2.19] O com si vingués del cel un núvol borrascós, carregat de tenebres, trons i llampecs. Es posen els dits en les oïdes contra el llamp, per temor a la mort. Però Al·là envolta als infidels.
[2.20] El llampec els arrabassa gairebé la vista. Quan els il·lumina, caminen a la seva llum; però, quan els enfosqueix, es detenen. Si Al·là hagués volgut, els hauria llevat l'oïda i la vista. Al·là és omnipotent.
[2.21] Homes! Serviu al vostre Senyor, Que us ha creat, a vosaltres i a qui us van precedir. Potser, així, tingueu temor d'Ell.
[2.22] Us ha fet de la terra jaç i del cel edifici. Ha fet baixar aigua del cel, mitjançant la qual ha tret fruits per a sustentar-vos. No atribuïu iguals a Al·là a gratcient.
[2.23] Si dubteu del que hem revelat al nostre serf, porteu una sura semblant i, si és veritat el que dieu, crideu als vostres testimonis en lloc de cridar a Al·là.
[2.24] Però, si no ho feu -i mai podreu fer-ho-, guardeu-vos del foc, el combustible del qual ho constituïxen homes i pedres, i que ha estat preparat per als infidels.
[2.25] Anuncia la bona nova a qui creuen i obren bé: tindran jardins pels baixos dels quals fluïxen rierols. Sempre que se'ls doni com sosteniment algun fruit d'ells diran: «Això és igual que el que se'ns ha donat abans». Però se'ls donarà alguna cosa només semblat. Tindran esposes purificades i estaran allí eternament.
[2.26] Al·là no s'avergonyeix de proposar la paràbola que sigui, encara que es tracti d'un mosquit. Els quals creuen saben que és la Veritat, que ve del seu Senyor. Quant als que no creuen, diuen: «Què és el que es proposa Al·là amb aquesta paràbola?» Així extravia Ell a molts i així també dirigeix a molts. Però no extravia així sinó als perversos.
[2.27] Qui violen l'aliança amb Al·là després d'haver-la conclòs, tallen els llaços que Al·là ha ordenat mantenir i corrompen en la terra, aquests són els que perden.
[2.28] Com podeu no creure en Al·là, sent així que us va donar la vida quan encara no existíeu, que us farà morir i us tornarà a la vida, després de tot això sereu retornats a Ell?
[2.29] Ell és Qui va crear per a vosaltres quant hi ha en la terra. I va pujar al cel i va fer d'ell set cels. És omniscient.
[2.30] I quan el teu Senyor va dir als àngels: «Vaig a posar un successor en la terra». Van dir: «Vas a posar en ella a qui

corrompi en ella i vessi sang, sent així que nosaltres celebrem La teva lloança i proclamem La teva santedat?» Va dir: «Jo sigues el que vosaltres no sabeu».
[2.31] Va ensenyar a Adán els noms de tots els éssers i va presentar aquests als àngels dient: «Informeu-me dels noms d'aquests, si és veritat el que dieu».
[2.32] Van dir: «Glòria a Tu! No sabem més que el que Tu ens has ensenyat. Tu ets, certament, el Omniscient, el Savi».
[2.33] Va dir: «Adán! Informa'ls dels seus noms!» Quan els va informar dels seus noms, va dir: «No us he dit que conec l'ocult dels cels i de la terra i que sigues el que mostreu, el que oculteu?»
[2.34] I quan vam dir als àngels: «Prosterneu-vos davant Adán!». Es prosternaren, excepte Iblis. Es va negar i va ser altiu: era dels infidels.
[2.35] Vam dir: «Adán! Habita amb la teva esposa en el Paradís i mengeu d'ell quant i on vulgueu. però no us acosteu a aquest arbre! Si no, sereu dels impius».
[2.36] Però el Dimoni els va fer caure, perdent-lo, i els va treure de l'estat on que estaven. I vam dir: «Descendiu! Sereu enemics uns d'uns altres. La terra serà per algun temps el vostre estatge i lloc de gaudi».
[2.37] Adán va rebre paraules del seu Senyor i Aquest es va tornar a ell. Ell és l'Indulgent el Misericordiós.
[2.38] Vam dir: «Descendiu tots d'ell! Si. doncs, rebeu de Mi una guia, qui segueixin La meva guia no haurien de témer i no estaran tristes.
[2.39] Però qui no creen i desmenteixin Els nostres signes, aquests habitaran en el Foc eternament».
[2.40] Fills d'Israel! Recordeu la gràcia que us vaig dispensar i sigueu fidels a l'aliança que amb mi vau concloure. Llavors, Jo seré fidel a la qual amb vosaltres vaig concloure. Temeu-me, doncs, a Mi i només a Mi!
[2.41] Creieu en el que he revelat en confirmació del que heu rebut! No sigueu els primers en no creure en això, ni malvengueu Els meus signes! Temeu-me, doncs, a Mi. i només a Mi!
[2.42] No disfresseu la Veritat de falsedat, ni oculteu la Veritat coneixent-la!
[2.43] Feu la azalá, doneu el azaque i inclineu-vos amb els que s'inclinen!
[2.44] Maneu als homes que siguin piadosos i us oblideu de vosaltres mateixos sent així que llegiu l'Escriptura? És que no teniu enteniment?
[2.45] Busqueu ajuda en la paciència i en la azalá! Sí, és quelcom difícil, però no per als humils,
[2.46] que conten amb trobar al seu Senyor i tornar a Ell.

[2.47] Fills d'Israel! Recordeu la gràcia que us vaig dispensar i que us vaig distingir entre tots els pobles.
[2.48] Temeu un dia que ningú pugui satisfer gens per un altre, ni s'accepti la intercessió aliena, compensació ni auxili.
[2.49] I quan us salvem de les gents de Faraó, que us sotmetien a dur càstig, degollant als vostres fills i deixant amb vida a les vostres dones. Amb això us va provar el vostre Senyor durament.
[2.50] I quan us separem les aigües del mar i us salvem, negant a les gents de Faraó en la vostra presència.
[2.51] I quan ens vam donar cita amb Moisés durant quaranta nits. Després, quan es va anar, vau agafar el vedell, obrant impíament.
[2.52]I, després d'això, us perdonem. Potser, així, fóssiu agraïts.
[2.53] I quan vam donar a Moisés l'Escriptura i el Criteri. Potser, així, fóssiu bé dirigits.
[2.54] I quan Moisés va dir al seu poble: Poble! Heu estat injusts amb vosaltres mateixos a l'agafar el vedell. Torneu-vos al vostre Creador i mateu-vos uns a uns altres.! Això és millor per a vosaltres als ulls del vostre Creador. Així es aplacará. Ell és l'Indulgent, el Misericordiós».
[2.55] I quan vau dir: «Moisés! No creurem en tu fins que vegem a Al·là clarament». I el Llamp se us va dur, veient-lo vosaltres venir.
[2.56] I, us vam ressuscitar després de morts. Potser, així, fóssiu agraïts.
[2.57] Vam fer que se us ennuvolés i que descendissin sobre vosaltres el manná i les codornices: «Mengeu de les coses bones que us hem proveït!» No van ser injusts amb Nosaltres, sinó que ho van ser amb si mateixos.
[2.58] I quan vam dir: «Entreu en aquesta ciutat, i mengeu on i quan vulgueu del que en ella hagi! Entreu per la porta prosternant-vos i digueu 'Perdó!'» Us perdonarem els vostres pecats i donarem més a qui facin el bé.
[2.59] Però els impius van canviar per unes altres les paraules que se'ls havien dit i vam fer baixar contra els impius un càstig del cel per haver obrat perversament.
[2.60] I quan Moisés va demanar aigua per al seu poble. Vam dir: «Copeja la roca amb la teva vara!» I van brollar d'ella dotze deus. Tots sabien de quin havien de beure. «Mengeu i beveu del sosteniment d'Al·là i no obreu malament en la terra corrompent!»
[2.61] I quan vau dir: «Moisés! No podrem suportar una sola classe d'aliment. Demana al teu Senyor de part nostra que ens tregui quelcom del que la terra produïx: verdures, cogombres, alls, llentilles i cebes!» Va dir: «Aneu a canviar el que és millor per alguna cosa pitjor? Baixeu al poble i trobareu el que demaneu!» La humiliació i la misèria es van abatre sobre ells i

van incórrer en la ira d'Al·là. Perquè no havien prestat fe als signes d'Al·là i havien donat mort als profetes sense justificació. Perquè havien desobeït i violat la llei.
[2.62] Els creients, els jueus, els cristians, els sabeiens, quines creuen en Al·là i en l'últim Dia i obren bé. aquests tenen el seu recompensa al costat del seu Senyor. No han de témer i no estaran trists.
[2.63] I quan vam concertar un pacte amb vosaltres i aixequem la muntanya per sobre de vosaltres: «Aferreu-vos al que us hem donat i recordeu el seu contingut! Potser, així, sigueu piadosos».
[2.64]I, després d'això, us vau tornar enrere i, si no arriba a ésser pel favor d'Al·là en vosaltres i per La seva misericòrdia, hauríeu estat dels quals perden.
[2.65] Sabeu, certament, qui de vosaltres van violar el dissabte. Els vam dir: «Convertiu-vos en micos repugnants!»
[2.66] I vam fer d'això un càstig exemplar per als contemporanis i els seus descendents, una exhortació per als piadosos.
[2.67] I quan Moisés va dir al seu poble: «Al·là us ordena que sacrifiqueu una vaca». Van dir: «Ens prens a burla?» Va dir: «Al·là em lliuri d'ésser dels ignorants!»,
[2.68] Van dir: «Demana al teu Senyor de la nostra part que ens aclareixi com ha de ser ella». Va dir: «Diu que no és una vaca vella ni jove, sinó d'edat mitja. Feu, doncs, com se us mana».
[2.69] Van dir: «Demana al teu Senyor de la nostra part que ens aclareixi de quin color ha de ser. Va dir: «Diu que és una vaca groga d'un groc intens, que faci les delícies dels que la miren».
[2.70] Van dir: «Demana al teu Senyor de la nostra part que ens aclareixi com és, doncs totes les vaques ens semblen iguals. Així. si Al·là vol, serem, certament, bé dirigits».
[2.71] Va dir: «Diu que és una vaca que no ha estat emprada en el labor de la terra ni en el reg del cultiu, sana, sense tatxa». Van dir: «Ara has dit la veritat». I la van sacrificar, encara que poc va faltar perquè no ho fessin.
[2.72] I quan vau matar a un home i us ho vau recriminar, però Al·là va revelar el que ocultàveu.
[2.73] Llavors vam dir: «Copegeu-lo amb un tros d'ella!» Així Al·là tornarà els morts a la vida i us farà veure Els seus signes. Potser, així, comprengueu.
[2.74] I, després d'això, es van endurir els vostres cors i es van posar com la pedra o encara més durs. Hi ha pedres de les quals brollen rierols, unes altres que es trenquen i es cola l'aigua per elles, unes altres que es vénen baix de por d'Al·là. Al·là està atent al que feu.
[2.75] Com aneu a anhelar que us creen si alguns dels que escoltaven la Paraula d'Al·là la van alterar a gratcient, després d'haver-la comprès?

[2.76] I, quan troben a qui creuen, diuen: «Creiem!» Però, quan estan tot sol, diuen. «Aneu a contar-los el que Al·là us ha revelat perquè puguin esgrimir-ho com argument contra vosaltres davant el vostre Senyor? És que no raoneu?»
[2.77] No saben que Al·là coneix el que oculten i el que manifesten?
[2.78] Hi ha entre ells gentils que no coneixen l'Escriptura, sinó fantasies i no fan sinó conjecturar.
[2.79] Ai d'aquells que escriuen l'Escriptura amb les seves mans i després diuen: Això ve d'Al·là, per a, després, malvendre'l! Ai d'ells pel que les seves mans han escrit! Ai d'ells pel que han comès!
[2.80] Diuen: «El foc no ens tocarà més que per dies contats». Digues: «Us ha promès alguna cosa Al·là? Doncs Al·là no faltarà a La seva promesa. O és que dieu contra Al·là el que no sabeu?»
[2.81] Doncs si! Qui hagin obrat malament i estiguin voltats pel seu pecat, aquests habitaran en el Foc eternament.
[2.82] Però qui hagin cregut i obrat bé, aquests habitaran en el Paradís eternament.
[2.83] I quan vam concertar un pacte amb els fills d'Israel: «No serviu sinó a Al·là! Siguieu bons amb els vostres pares i parents, amb els orfes i pobres, parleu bé a tots, feu la azalá doneu el azaque!» Després, us vau desviar, exceptuats uns pocs, i us vau allunyar.
[2.84] I quan vam concertar un pacte amb vosaltres: «No vesseu la vostra sang ni us expulseu de casa uns a uns altres!»
[2.85] Però sou vosaltres els que us mateu i expulseu a alguns dels vostres de les seves cases, fent causa comuna contra ells amb pecat i violació de la llei. I, si acudeixen a vosaltres com captius, els rescateu. L'haver-los expulsat era ja il·lícit. Llavors, és que creeu en part de l'Escriptura i deixeu de creure en altra part? Què mereixen qui de vosaltres tal fan sinó la ignomínia en la vida d'aquí i ser enviats al càstig més dur el dia de la Resurrecció? Al·là està atent al que feu.
[2.86] Aquests són els que han comprat la vida d'aquí en canvi de l'altra. No se'ls mitigarà el càstig ni trobaran qui els auxiliï.
[2.87] Vam donar a Moisés l'Escriptura i manem Missatgers després d'ell. Vam donar a Jesús, fill de María, les proves clares i li vam enfortir amb l'Esperit Sant. És que havies de mostrar-vos altius sempre que venia a vosaltres un missatger amb alguna cosa que no desitjàveu? A uns els vau desmentir, a uns altres els vau donar mort.
[2.88] Diuen: «Els nostres cors estan coberts ». No! Al·là els ha maleït per la seva incredulitat. És tan poc el que creuen...
[2.89] I quan els va venir d'Al·là una Escriptura que confirmava el que ja tenien - abans, demanaven un veredicte contra els que no

creien -, quan va venir a ells el que ja coneixien, no li van prestar fe. Que la maledicció d'Al·là caigui sobre els infidels!
[2.90] Quins mal negoci han fet, no creient en el que Al·là ha revelat, rebel·lats perquè Al·là va afavorir a qui Ell va voler dels seus serfs, i incorrent en La seva ira una vegada i una altra! Els infidels tindran un càstig humiliant.
[2.91] I quan se'ls diu: «Creieu en el que Al·là ha revelat!», diuen: «Creiem en el que se'ns ha revelat». Però no creuen en el que va venir després. que és la Veritat, en confirmació del que ja tenien. Digues: «Per què, doncs, si éreu creients, vau matar abans als profetes d'Al·là?»,
[2.92] Moisés us va aportar proves clares. però, anat, vau agafar el vedell, obrant impíament.
[2.93] I quan vam concertar un pacte amb vosaltres i aixequem la muntanya per sobre de vosaltres: «Aferreu-vos al que us hem donat i escolteu!» Van dir: «Escoltem i desobeïm». I, com càstig a la seva incredulitat, va quedar xopat el seu cor de l'amor al vedell. Digues: «Si sou creients, dolent és el que la vostra fe us ordena».
[2.94] Digues: «Si se us reserva el Domicili Últim al costat d'Al·là, a exclusió d'altres gents, llavors desitgeu la mort, si sou conseqüents!»
[2.95] Però mai la desitjaran pel que les seves mans han comès. Al·là coneix bé als impius.
[2.96] Veuràs que són els més àvids de viure, més encara que els associadors. Hi ha entre ells qui desitjaria viure mil anys, però això no li lliuraria del càstig. Al·là veu bé ho que fan.
[2.97] Digues: «Si hi ha algú enemic de Gabriel -ell és qui, autoritzat per Al·là, ho va revelar al teu cor, en confirmació dels missatgers anteriors, com guia i bona nova per als creients-,
[2.98] si hi ha algú enemic d'Al·là, dels seus àngels, dels seus Missatgers, de Gabriel i de Miguel, Al·là, al seu torn, és enemic dels infidels».
[2.99] T'hem revelat, en veritat, signes clars i només els perversos poden negar-los.
[2.100] És que sempre que concerten una aliança van alguns d'ells a rebutjar-la? No, la majoria no creuen.
[2.101] I, quan ve a ells un Missatger manat per Al·là, que confirma el que han rebut, alguns d'aquells a qui s'havia donat l'Escriptura es tiren l'Escriptura d'Al·là a l'esquena, com si no sabessin gens.
[2.102] Han seguit el que els dimonis contaven sota el domini de Salomón. Salomón no va deixar de creure, però els dimonis sí, ensenyant als homes la màgia i el que s'havia revelat als deus àngels, Harut i Marut, en Babel. I aquests no ensenyaven a ningú, que no diguessin que només eren una temptació i que, per tant, no havia de deixar de creure. Van aprendre d'ells com

separar a un home de la seva esposa. I amb això no danyaven a ningú sinó autoritzats per Al·là. Van aprendre el que els danyava i no els aprofitava, sabent bé que qui adquiria això no anava a tenir part en l'altra vida. Quina mal negoci han fet! Si sabessin...
[2.103] Si haguessin cregut i temut a Al·là, la recompensa d'Aquest hauria estat millor. Si sabessin...
[2.104] Creients! No digueu: «Raina!», sinó «Unzurna!» i escolteu! els infidels tindran un càstig dolorós.
[2.105] Els quals no creuen, tant gent de l'Escriptura com associadors, no desitjarien que el vostre Senyor us enviés bé algun. Però Al·là particularitza amb La seva misericòrdia a qui Ell vol. Al·là és l'Amo del favor immens.
[2.106] Si abrogamos un versicle o provoquem el seu oblit, vam aportar altre millor o semblant. No saps que Al·là és omnipotent?
[2.107] No saps que el domini dels cels i de la terra és d'Al·là i que no teniu, fora d'Al·là, amo ni auxiliar?
[2.108] O preferiu demanar al vostre Missatger, com va ser Moisés demanat abans? Qui canviï la fe per la incredulitat s'ha extraviat del camí recte.
[2.109] A molts de la gent de l'Escriptura els agradaria fer de vosaltres infidels després d'haver estat creients, per enveja, després d'haver-se'ls manifestat la Veritat. Vosaltres, empero, perdoneu i oblideu fins que venga Al·là amb el seu ordre. Al·là és omnipotent.
[2.110] Feu la azalá i doneu el azaque. El bé que feu com bestreta a vosaltres mateixos, tornareu a trobar-lo al costat d'Al·là. Al·là veu bé el que feu.
[2.111] I diuen: «Ningú entrarà en el Paradís sinó els jueus o els cristians.» Aquests són els seus anhels. Digues: «Aporteu la vostra prova, si és veritat el que dieu!»
[2.112] Doncs si! Qui se sotmeti a Al·là i faci el bé, tindrà el seu recompensa al costat del seu Senyor. No ha de témer i no estarà trist.
[2.113] Els jueus diuen: «Els cristians manquen de base», i els cristians diuen: «Els jueus manquen de base», sent així que llegixen l'Escriptura. El mateix diuen qui no saben. Al·là decidirà entre ells el dia de la Resurrecció sobre allò que discrepaven.
[2.114] Hi ha algú que sigui més impiu que qui impedeix que s'esmenti El seu nom en les mesquites d'Al·là i s'obstina en arruïnar-les? aquests no han d'entrar en elles sinó amb temor. Que , sofreixin ignomínia en la vida d'aquí i terrible càstig en l'altra!
[2.115] D'Al·là són l'Orient i l'Occident. Onsevulga que us torneu, allí està la faç d'Al·là. Al·là és immens, omniscient.
[2.116] Diuen: «Al·là ha adoptat un fill». Glòria a Ell! No! Seu és el que està en els cels i en la terra. Tot Li obeïx.

[2.117] És el Creador dels cels i de la terra. I quan decideix alguna cosa, li diu tan sols: «Sé!» i és.
[2.118] Els que no saben diuen: «Per quin Al·là no ens parla o ens ve un signe?» El mateix deien els seus antecessors. Els seus cors són iguals. En veritat, hem aclarit els signes a gent que està convençuda.
[2.119] T'hem enviat amb la Veritat com nunci de bones noves i com monitor, i no hauràs de respondre dels condemnats al Jaheem.
[2.120] Ni els jueus ni els cristians estaran satisfets de tu mentre no segueixis la seva religió. Digues: «La Guia d'Al·là és La Guia». Certament, si segueixes les seves passions després i haver sabut tu el que has sabut, no tindràs protector ni auxiliar enfront d'Al·là.
[2.121] Aquells a qui hem donat l'Escriptura i la llegixen com ha de ser llegida. creuen en ella. Qui, en canvi, no creuen en ella, aquests són els que perden.
[2.122] Fills d'Israel! Recordeu la gràcia que us vaig dispensar i que us vaig distingir entre tots els pobles.
[2.123] Temeu un dia que ningú pugui satisfer gens per un altre, ni s'accepti cap compensació ni aprofiti cap intercessió, ni sigui possible auxili algun.
[2.124] I quan el seu Senyor va provar a Abraham amb certes ordres. Al complir-les, va dir: «Faré de tu guia per als homes». Va dir: «I de la meva descendència?» Va dir: "La meva aliança no inclou als impius».
[2.125] I quan vam fer de la Casa lloc de reunió i de refugi per als homes. I: «Feu del lloc d'Abraham un oratori!» I concertem una aliança amb Abraham i Ismael: que purifiquessin La meva Casa per als que donessin les voltes, per als que acudissin a fer un retir, a inclinar-se i a prosternarse.
[2.126] I quan Abraham va dir: «Senyor! Feix d'aquesta una ciutat segura i proveïx de fruits a la seva població, a aquells que creen en Al·là i en l'últim Dia». Va dir: «A qui no creen, és deixaré que gaudeixin per breu temps. Després. els arrossegaré al càstig del Foc. Quin mala fi...!»
[2.127] I quan Abraham i Ismael aixecaven els fonaments de la Casa: «Senyor, accepta'ns-el! Tu ets Qui tot ho escolta, Qui tot ho sap!
[2.128] I feix, Senyor, que ens sotmetem a Tu, feix de la nostra descendència una comunitat submissa a Tu, mostra'ns els nostres ritus i torna't a nosaltres! Tu ets, certament, l'Indulgent, el Misericordiós!
[2.129] Senyor! Suscita entre ells a un Missatger de la seva estirp que els reciti els teves versicles i els ensenyi l'Escriptura i la Saviesa, els purifiqui! Tu ets, certament, el Poderós, el Savi».

[2.130] Qui sinó el neci d'esperit pot sentir aversió a la religió d'Abraham. Li triem en la vida d'aquí i en l'altra vida és, certament, dels justs.
[2.131] Quan el seu Senyor li va dir: «Sotmet-te!». Va dir: «Em sotmeto al Senyor de l'univers».
[2.132] Abraham va ordenar fer el mateix als seus fills, i també Jacob: «Fills meus! Al·là us ha escollit aquesta religió. Així, doncs, no moriu sinó sotmesos a Ell».
[2.133] Vau ser, per ventura, testimonis del que va dir Jacob als seus fills quan anava a morir. «A qui servireu quan jo ja no estigui?» Van dir: «Servirem al teu Déu, el Déu dels teus pares Abraham, Ismael i Isaac, com a un Déu U. Ens sotmetem a Ell».
[2.134] Aquesta és una comunitat ja desapareguda. Ha rebut el que mereixia, com vosaltres rebreu el que mereixeu. No hauríeu de respondre del que ells feien.
[2.135] Diuen: «Si sou jueus o cristians, esteu en la via recta». Digues: «No, sinó que la religió d'Abraham, que va ser hanif i no associador».
[2.136] Digueu: «Creiem en Al·là i en el que se'ns ha revelat, en el que es va revelar a Abraham, Ismael, Isaac, Jacob i les tribus, en el que Moisés, Jesús i els profetes van rebre del seu Senyor. No fem distinció entre cap d'ells i ens sotmetem a Ell».
[2.137] Així, doncs, si creuen en el mateix que vosaltres creieu, estaran en la via recta. Però si es desvien, estaran llavors en oposició. Al·là et bastarà contra ells. Ell i Qui tot ho escolta. Qui tot ho sap».
[2.138] Purificació d'Al·là! I Qui pot purificar millor que Al·là? Som Els seus servidors.
[2.139] Digues: «Aneu a discutir amb nosaltres sobre Al·là. sent així que Ell és el nostre Senyor i Senyor vostre? Nosaltres responem de les nostres obres i vosaltres de les vostres. I Li vam servir sincerament.
[2.140] O direu que Abraham, Ismael, Isaac, Jacob i les tribus van ser jueus o cristians?» Digues: «Qui sap més? Vosaltres o Al·là? Hi ha algú que sigui més impiu que qui oculta un testimoniatge que ha rebut d'Al·là? Al·là està atent al que feu».
[2.141] Aquesta és una comunitat ja desapareguda. Ha rebut el que mereixia com vosaltres rebreu el que mereixeu. No hauríeu de respondre del que ells feien.
[2.142] Els necis d'entre els homes diran: «Què és el que els ha induït a abandonar la Alquibla cap a la qual s'orientaven?» Digues: «D'Al·là són l'Orient i l'Occident. Dirigeix a qui Ell vol a una via recta».
[2.143] Hem fet així de vosaltres una comunitat moderada, perquè sigueu testimonis dels homes i perquè el Missatger sigui testimoni de vosaltres. No vam posar la alquibla cap a la qual

abans t'orientaves sinó per a distingir a qui seguia al Missatger de qui li donava l'esquena. Certament, és cosa greu, però no per a aquells a qui Al·là dirigeix. Al·là no va a deixar que es perdi la vostra fe. Al·là és mans envers els homes, misericordiós.
[2.144] Veiem com tornes el teu rostre al cel. Farem, doncs, que et tornis cap a una direcció que et satisfaci. Torna el teu rostre cap a la Mesquita Sagrada. Onsevulla que estigueu, torneu el vostre rostre cap a ella. Aquells que han rebut l'Escriptura saben bé que és la Veritat que ve del seu Senyor. Al·là està atent al que fan.
[2.145] Inclús si aportes tota classe de signes a qui han rebut l'Escriptura., no segueixen la teva Alquibla, ni tu has de seguir la seva, ni segueixen uns la alquibla d'uns altres. I, si segueixes les seves passions, després d'haver sabut tu el que has sabut, llavors, seràs dels impius.
[2.146] Aquells a qui hem donat l'Escriptura la coneixen com coneixen als seus propis fills. Però alguns d'ells oculten la Veritat a gratcient.
[2.147] La Veritat ve del teu Senyor. No siguis, doncs, dels que dubten!
[2.148] Tots tenen una direcció on tornar-se. Rivalitzeu en bones obres! Onsevulla que us trobeu, Al·là us ajuntarà. Al·là és omnipotent.
[2.149] Vinguis d'on vinguis, torna el teu rostre cap a la Mesquita Sagrada. Aquesta és la Veritat que ve del teu Senyor. Al·là està atent al que feu.
[2.150] Vinguis d'on vinguis, torna el teu rostre cap a la Mesquita Sagrada. Estigueu on estigueu, torneu els vostres rostres cap a ella, de manera que ningú, excepte els que hagin obrat impíament, puguin al·legar gens contra vosaltres. I no els temeu a ells, sinó a Mi. Així completaré La meva gràcia en vosaltres. I potser, així, sigueu bé dirigits.
[2.151] Igual que us hem manat un Missatger d'entre vosaltres perquè us reciti els nostres versicles, perquè us purifiqui, perquè us ensenyi l'Escriptura i la Saviesa, perquè us ensenyi el que no sabíeu.
[2.152] Acordeu-vos de Mi, que Jo M'acordaré de vosaltres! Doneu-me les gràcies i no Em sigueu desagraïts!
[2.153] Vosaltres, els que creieu, busqueu ajuda en la paciència i en la azalá! Al·là està amb els pacients.
[2.154] I no digueu de qui han caigut per Al·là que han mort! No, sinó que viuen. Però no us adoneu...
[2.155] Anem a provar-vos amb quelcom de por, de fam, de pèrdua de la vostra hisenda, de la vostra vida, dels vostres fruits. Però anuncia bones noves als que tenen paciència.

[2.156] que, quan els esdevé una desgràcia, diuen: «Som d'Al·là i a Ell tornem»!
[2.157] Ells reben les benediccions i la misericòrdia del seu Senyor. Ells són els que estan en la bona senda.
[2.158] Safa i Marwa figuren entre els ritus prescrits per Al·là. Per això, qui fa la peregrinació major a la Casa o la menor, no fa malament a donar les voltes al voltant d'ambdues. I si un fa el bé espontàniament, Al·là és agraït, omniscient.
[2.159] Qui oculten les proves clares i Guia que hem revelat, després d'haver-se'l Nosaltres aclarit als homes en l'Escriptura, incorren en la maledicció d'Al·là i dels homes.
[2.160] Però aquells que es penedeixin i s'esmenin i aclareixin, a aquests Em tornaré. Jo sóc l'Indulgent, el Misericordiós.
[2.161] Els que no creen i morin sent infidels, incorreran en la maledicció d'Al·là dels àngels i dels homes, en la de tots ells.
[2.162] Eterns en ella, no se'ls mitigarà el càstig, ni els serà donat esperar.
[2.163] El vostre Déu és un Déu U. No hi ha més déu que Ell, el Compassiu, el Misericordiós.
[2.164] En la creació dels cels i de la terra, en la successió de la nit i el dia, en les naus que solquen el mar amb el que aprofita als homes, en l'aigua que Al·là fa baixar del cel, vivificant amb ella la terra després de morta, disseminant per ella tota classe de bèsties, en la variació dels vents, en els núvols, subjectes entre el cel i la terra, hi ha, certament, signes per a gent que raona.
[2.165] Hi ha homes que, fora d'Al·là, prenen a uns altres que equiparen a Ell i els estimen com s'estima a Al·là. Però els creients estimen a Al·là amb un amor més fort. Si veiessin els impius, quan vegin el càstig, que la força és tota d'Al·là i que Al·là castiga severament...
[2.166] Quan els caps(de banda) es declarin irresponsables dels seus sequaços, vegin el càstig i es trenquin els llaços que els unien...
[2.167] Els sequaços diuen: «Si poguéssim tornar, ens declararíem irresponsables d'ells, com ells s'han declarat de nosaltres». Així Al·là els mostrarà les seves obres per a pesar d'ells, mai sortiran del Foc!
[2.168] Homes! Mengeu dels aliments lícits i bons que hi ha en la terra i no seguiu els passos del Dimoni! És per a vosaltres un enemic declarat.
[2.169] Us ordena l'inconvenient i el deshonest i que digueu contra Al·là el que no sabeu.
[2.170] I quan se'ls diu: «Seguiu el que Al·là ha revelat!», diuen: «No! Seguirem les tradicions dels nostres pares». Però i si els seus pares eren incapaços de raonar i no estaven bé dirigits?

[2.171] Els incréduls són com quan un crida al bestiar, que no percep més que una cridada, un crit: són sords, muts, cecs, no raonen.
[2.172] Creients! Mengeu de les coses bones que us hem proveït i doneu gràcies a Al·là, si és a Ell solament a Qui serviu!
[2.173] Us ha prohibit només la carn somorta, la sang, la carn de porc i la de tot animal sobre el qual s'hagi invocat un nom diferent del d'Al·là. Però si algú es veu compel·lit per la necessitat -no per desig ni per afany de contravenir- no piga. Al·là és indulgent, misericordiós.
[2.174] Qui oculten quelcom de l'Escriptura que Al·là ha revelat i ho malvenen, només foc ingeriran en les seves entranyes i Al·là no els dirigirà la paraula el dia de la Resurrecció ni els declararà purs. Tindran un càstig dolorós.
[2.175] Aquests són els que han canviat La Guia per la pèrdua i el perdó pel càstig. Com poden romandre imperturbables davant el Foc?
[2.176] Això és així perquè Al·là ha revelat l'Escriptura amb la Veritat. I qui discrepen sobre l'Escriptura estan en marcada oposició.
[2.177] La pietat no consisteix que torneu el vostre rostre cap a l'Orient o cap a l'Occident sinó a creure en Al·là i en l'últim Dia, en els àngels, en l'Escriptura i en els profetes, a donar de la hisenda, per molt amor que se li tingui, als parents, orfes, necessitats, viatger, captaires i esclaus, a fer la azalá i donar el azaque, a complir amb els compromisos contrets, a ser pacients en l´infortuni, en l'aflicció i en temps de perill. Aquests són els homes sincers, aquests els temerosos d'Al·là!
[2.178] Creients! Se us ha prescrit la llei del talión en casos d'homicidi: lliure per lliure, esclau per esclau, femella per femella. Però, si a algú li rebaixa el seu germà la pena, que la demanda sigui conforme a l'ús la indemnització apropiada. Això és un alleugeriment per part del vostre Senyor, una misericòrdia. Qui, després d'això violi la llei, tindrà un càstig dolorós.
[2.179] En la llei del talión teniu vida, homes d'intel·lecte! Potser, així, temeu a Al·là.
[2.180] Se us ha prescrit que, quan un de vosaltres vegi que va a morir deixant béns, faci testament en favor dels seus pares i parents més propers conforme a l'ús. Això constituïx un deure per als temerosos d'Al·là.
[2.181] Si algú ho canvia després d'haver-ho escoltat, pecarà només el qual ho canviï. Al·là tot ho escolta, tot ho sap.
[2.182] Però, si algú tem una injustícia o il·legalitat per part del testador i aconsegueix un arranjament entre els hereus, no piga. Al·là és indulgent, misericordiós.

[2.183] Creients!; Se us ha prescrit el dejuni, igual que es va prescriure als que us van precedir. Potser, així, temeu a Al·là.
[2.184] Dies contats. I qui de vosaltres estigui malalt o de viatge, un nombre igual de dies. I els quals, podent, no dejunin podran redimir-se donant per a menjar a un pobre. I, si un fa el bé espontàniament, tant millor per a ell. Però us convé més dejunar. Si sabéssiu...
[2.185] És en el mes de ramadán, que va ser revelat l'Alcorà com guia per als homes i com proves clares de La Guia i del Criteri. I qui de vosaltres estigui present aquest mes, que dejuni en ell. I qui estigui malalt o de viatge un nombre igual de dies. Al·là vol fer-vos-el fàcil i no el difícil. Completeu el nombre assenyalat de dies i enaltiu a Al·là per haver-vos dirigit! Potser,així, sigueu agraïts.
[2.186] Quan Els meus serfs et preguntin per Mi, estic prop i responc a l'oració de qui invoca quan M'invoca. Que M'escoltin i creen en Mi! Potser, així, siguin bé dirigits.
[2.187] Durant el mes del dejuni us és lícit a la nit unir-vos amb les vostres dones: són vestidura per a vosaltres i vosaltres ho sou per a elles. Al·là sap que us enganyàveu a vosaltres mateixos. S'ha tornat a vosaltres i us ha perdonat. Ara, doncs, jaieu amb elles i busqueu el que Al·là us ha prescrit. Mengeu i beveu fins que, al albor, es distingeixi un fil blanc d'un fil negre. Després, observeu un dejuni rigorós fins a la caiguda de la nit. I no les toqueu mentre estigueu de retir en la mesquita. Aquestes són les lleis d'Al·là, no us acosteu a elles. Així explica Al·là els seus versicles als homes. Potser, així, Li temin.
[2.188] No us devoreu la hisenda injustament uns a uns altres. No suborneu amb ella als jutges per a devorar una part de la hisenda aliena injusta i deliberatament.
[2.189] Et pregunten sobre els novilunis. Digues: «Són indicacions que serveixen als homes per a fixar l'època de la peregrinació». La pietat no consisteix que entreu a les casas per darrere, sinó que temeu a Al·là. Entreu a les casas per les seves portas i temeu a Al·là! Potser, així prospereu.
[2.190] Combateu per Al·là contra qui combatin contra vosaltres, però no us excediu. Al·là no estima als que s'excedeixen.
[2.191] Mateu-los on doneu amb ells, i expulseu-los d'on us hagin expulsat. Temptar és més greu que matar. No combateu contra ells al costat de la Mesquita Sagrada, tret que us ataquin allí. Així que, si combaten contra vosaltres, mateu-los: aquesta és la retribució dels infidels.
[2.192] Però, si cessen, Al·là és indulgent, misericordiós.
[2.193] Combateu contra ells fins que deixin d'induir-vos a apostatar i es rendeixi culte a Al·là. Si cessen, no hagi més hostilitats que contra els impius.

[2.194] El mes sagrat pel mes sagrat. Les coses sagrades cauen sota la llei del talión. Si algú us agredís, agrediu-li en la mesura que us va agredir. Temeu a Al·là i sapigueu que Al.là està amb els piadosos.
[2.195] Gasteu per la causa d'Al·là i no us lliureu a la perdició. Feu el bé. Al·là estima a qui fan el bé.
[2.196] Porteu a terme la peregrinació major i la menor per Al·là. Però, si us veieu impedits, oferiu una Oblació conforme als vostres mitjans. No us afaiteu el cap fins que la Oblació arribi al lloc del sacrifici. Si un de vosaltres està malalt o té una dolència en el cap, pot redimir-se dejunant, donant almoina o oferint un sacrifici. Quan estigueu en seguretat, qui aprofiti per a fer la peregrinació menor, mentre arriba el temps de la major, que ofereixi una Oblació segons les seves possibilitats. Però, si no troba què oferir, haurà de dejunar tres dies durant la peregrinació major i set al seu retorn, això és, deu complets. Això pertoca a aquell la família del qual no resideix en les proximitats de la Mesquita Sagrada. Temeu a Al·là! Sapigueu que Al·là és sever a castigar!
[2.197] Ja se sap quins són els mesos de la peregrinació. Qui decideixi fer-la en aquests mesos s'abstindrà durant la peregrinació de jaure´s junts, de cometre actes impius i de discutir. Al·là coneix el bé que feu. Aprovisioneu-vos! La millor provisió és el temor d'Al·là...Temeu-me, doncs, homes d'intel·lecte!
[2.198] No feu malament, si busqueu favor del vostre Senyor. Quan us llanceu des d'Arafat recordeu a Al·là al costat del Monument Sagrat! Recordeu-li... com us ha dirigit... quan éreu, llavors, dels extraviats.
[2.199] Feu, després, com els altres i demaneu perdó a Al·là! Al·là és indulgent, misericordiós.
[2.200] Quan hàgiu complert els vostres ritus, recordeu a Al·là com recordeu als vostres avantpassats o amb més fervor encara! Hi ha entre els homes qui diuen: «Senyor! Dóna'ns en la vida d'aquí!» Aquests no tindran part en l'altra vida.
[2.201] Uns altres diuen: «Senyor! Dóna'ns bé en la vida d'aquí i en l'altra i preserva'ns del càstig del Foc!»
[2.202] Aquests tindran part segons els seus mèrits. Al·là és ràpid a ajustar comptes...
[2.203] Recordeu a Al·là en dies determinats! Qui els redueixi a dos dies no fa malament; com tampoc qui es demori, si és que tem a Al·là. Temeu a Al·là! Sapigueu que sereu congregats cap a Ell!
[2.204] Hi ha entre els homes algun dels cuals la manera de parlar sobre la vida d'aquí t'agrada, que pren a Al·là per testimoni del que el seu cor tanca,mentres que és un fogós discutidor.

[2.205] Però, tot just et torna l'esquena, s'esforça per corrompre en el país i destruir les collites i el bestiar. Al·là no estima la corrupció.
[2.206] I, quan se li diu: «Tem a Al·là!», s'apodera d'ell un orgull criminal. Tindrà la Jahenam com retribució. Quina mal jaç...!
[2.207] Hi ha entre els homes qui se sacrifica per desig d'agradar a Al·là. Al·là és mans amb Els seus serfs.
[2.208] Creients! Entreu tots en la Pau i no seguiu els passos del Dimoni! És per a vosaltres un enemic declarat.
[2.209] Però si, després d'haver rebut les proves clares, cometeu una esvarada, sapigueu que Al·là és poderós, savi.
[2.210] Què esperen sinó que Al·là i els àngels venguen a ells en un nuvolós? El assumpte,doncs, està ja decidit. Tot serà retornat a Al·là.
[2.211] Pregunta als Fills d'Israel quants signes clars els vam donar. Si un, després de rebre la gràcia d'Al·là, la canvia... Al·là és sever a castigar.
[2.212] La vida d'aquí ha estat engalanada als ulls dels infidels, que es burlen dels que creuen. Però els temerosos d'Al·là estaran per sobre d'ells el dia de la Resurrecció. I Al·là proveïx sense mesura a qui Ell vol.
[2.213] La Humanitat constituïa una sola comunitat. Al·là va suscitar profetes portadors de bones noves, que advertien, i va revelar pel seu mitjà l'Escriptura amb la Veritat perquè decideixi entre els homes sobre allò que discrepaven. Només aquells a qui se'ls havia donat van discrepar sobre ella, a pesar de les proves clares rebudes, i això per rebel·lia mútua. Al·là va voler dirigir als creients cap a la Veritat, sobre la qual els altres discrepaven. Al·là dirigeix a qui Ell vol a una via recta.
[2.214] O creieu que aneu a entrar en el Paradís abans de passar pel mateix que van passar qui us van precedir? Van sofrir el infortuni i la tribulació i una commoció tal que el Missatger i els quals amb ell creien van dir: «Quan vindrà l'auxili d'Al·là?» Sí, l'auxili d'Al·là està prop.
[2.215] Et pregunten què han de gastar. Digues «Els béns que gasteu, que siguin per als pares, els parents més propers, els orfes, els necessitats i el viatger . Al·là coneix perfectament el bé que feu.
[2.216] Se us ha prescrit que combateu, encara que us disgusti. Pot ser que us disgusti quelcom que us convé i estimeu quelcom que no us convé. Al·là sap, mentre que vosaltres no sabeu.
[2.217] Et pregunten si està permès combatre en el mes sagrat. Digues: «Combatre en aquest mes és pecat greu. Però apartar del camí d'Al·là -i negar-li- i de la Mesquita Sagrada i expulsar d'ella a la gent és encara més greu per a Al·là, així com temptar és més greu que matar». Si poguessin, no cessarien de combatre

contra vosaltres fins a aconseguir apartar-vos de la vostra fe. Les obres d'aquells de vosaltres que apostaten de la seva fe i morin com infidels seran vanes en la vida d'aquí i en l'altra. Aquests habitaran en el Foc eternament.
[2.218] Qui van creure i qui van deixar les seves llars, combatent esforçadament per Al·là, poden esperar la misericòrdia d'Al·là. Al·là és indulgent, misericordiós.
[2.219] Et pregunten sobre el vi i el maysir, digues: «Ambdós tanquen pecat greu i avantatges per als homes, però el seu pecat és major que la seva utilitat». Et pregunten què han de gastar. Digues: «El superflu». Així us explica Al·là els versicles, Potser, així, mediteu
[2.220] sobre la vida d'aquí i l'altra. Et pregunten sobre els orfes. Digues: «Està bé millorar la seva condició; però, si barregeu la vostra hisenda amb la seva, tracteu-los com a germans». Al·là distingeix al corruptor del reformador. I si Al·là hagués volgut us hauria afligit. Al·là és poderós, savi.
[2.221] No us caseu amb dones associadoras fins que creen. Una esclava creient és millor que una associadora, encara que aquesta us agradi més. No us caseu amb associadors fins que aquests creen. Un esclau creient és millor que un associador, encara que aquest us agradi més. Aquests us criden al Foc, mentre que Al·là us crida al Paradís i al perdó si vol, i explica Els seus versicles als homes. Potser, així, es deixin amonestar.
[2.222] Et pregunten sobre la menstruació. Digues: «És un mal. Mantingueu-vos, doncs, a part de les dones durant la menstruació i no us acosteu a elles fins que s'hagin purificat! I quan s'hagin purificat, aneu a elles com Al·là us ha ordenat». Al·là estima a qui es penedeixen, I ama a qui es purifiquen.
[2.223] Les vostres dones són camp llaurat per a vosaltres. Veniu, doncs, al vostre camp com vulgueu, fent precedir quelcom per a vosaltres mateixos! Temeu a Al·là i sapigueu que Li trobareu! I anuncia la bona nova als creients!
[2.224] Jurant per Al·là, no feu d'Ell un obstacle que us impedeixi practicar la caritat, ser temerosos d'Al·là i reconciliar als homes. Al·là tot ho escolta, tot ho sap.
[2.225] Al·là no tindrà en compte la vanitat dels vostres juraments, però si tindrà en compte la intenció dels vostres cors. Al·là és indulgent, benigne.
[2.226] Qui jurin no acostar-se a les seves dones tenen de termini quatre mesos. Si es retracten,... Al·là és indulgent, misericordiós.
[2.227] Si es decideixen pel repudi,... Al·là tot ho escolta, tot ho sap.
[2.228] Les repudiades haurien d'esperar tres menstruacions. No els és lícit ocultar el que Al·là ha creat en el seu seno si és que creuen en Al·là i en l'últim Dia. Durant aquesta espera, els seus

esposos tenen ple dret a prendre-les de nou si desitgen la reconciliació. Elles tenen drets equivalents a les seves obligacions, conforme a l'ús, però els homes estan un grau per sobre d'elles. Al·là és poderós, savi.
[2.229] El repudi es permet dues vegades. Llavors, o es reté a la dona tractant-la com es deu o la deixa marxar de bona manera. No us és lícit recuperar gens del que els vau donar, tret que les dues parts temin no observar les lleus d'Al·là. I, si temeu que no observin les lleis d'Al·là, no hi ha inconvenient que ella obtingui la seva llibertat indemnitzant al marit. Aquestes són les lleis d'Al·là, no les violeu. Qui violen les lleis d'Al·là, aquests són els impius.
[2.230] Si la repudia, aquesta ja no li serà permesa sinó després d'haver estat casada amb un altre. Si aquest últim la repudia, no hi ha inconvenient que aquells tornin a reunir-se, si creuen que observaran les lleis d'Al·là. Aquestes són les lleis d'Al·là, Les explica a gent que sap.
[2.231] Quan repudieu a les vostres dones i aquestes arribin a el seu terme, retingueu-les com es deu o deixeu-les en llibertat com es deu. No les subjecteu per força, en violació de les lleis d'Al·là! Qui això fa és injust amb si mateix. No prengueu a burla els versicles d'Al·là, sinó que recordeu la gràcia d'Al·là envers vosaltres i el que us ha revelat de l'Escriptura i de la Saviesa, exhortant-vos amb això! Temeu a Al·là i sapigueu que Al·là és omniscient!
[2.232] Quan repudieu a les vostres dones i aquestes arribin a el seu terme, no les impediu que es casin amb els seus marits, si es posen bonament d'acord. A això s'exhorta a qui de vosaltres crea en Al·là i en l'últim Dia. Això és més correcte per a vosaltres i més pur. Al·là sap, mentre que vosaltres no sabeu.
[2.233] Les mares alletaran als seus fills durant dos anys complets si desitja que la lactància sigui completa. El pare ha de sustentar-les i vestir-les conforme a l'ús. A ningú se li demanarà sinó segons les seves possibilitats. No es danyarà a la mare per raó del seu fill, ni al pare. Un deure semblant incumbeix a l'hereu. I no hi ha inconvenient que el pare i la mare vulguin, de mutu acord i després de consultar-se, deslletar al nen. I, si voleu emprar a una dida per als vostres fills, no feu malament, sempre que pagueu l'acordat conforme a l'ús. Temeu a Al·là i sapigueu que Al·là veu bé el que feu!
[2.234] Les vídues que deixeu han d'esperar quatre mesos i deu dies; passat aquest temps, no sereu ja responsables del que elles disposin de si mateixes conforme a l'ús. Al·là està bé informat del que feu.
[2.235] No feu malament a proposar a tals dones casar-vos amb elles o en ocultar-los la vostra intenció de fer-ho. Al·là sap que pensareu en elles. Però no els prometeu gens en secret! Parleu,

més aviat, com es deu! I no decidiu concloure el matrimoni fins que es compleixi el període prescrit d'espera! Sapigueu que Al·là coneix el que hi ha en les vostres ments, de manera que cura amb Ell! Però sapigueu que Al·là és indulgent, benigne.
[2.236] No feu malament a repudiar a les vostres dones mentre encara no les hàgiu tocat o assignat dot. Proveïu-los, no obstant això, com es deu, l'acomodat segons les seves possibilitats i el pobre segons les seves. Això constituïx un deure per a qui fan el bé.
[2.237] I, si les repudieu abans de tocar-les i després d'haver-los assignat dot, pagueu-los la meitat de l'assignat, tret que elles o aquell en la mà del qual estigui la conclusió del matrimoni renunciïn a això. La renúncia és més conforme al temor d'Al·là. No us oblideu de mostrar-vos generosos uns amb uns altres. Al·là veu bé el que feu.
[2.238] Observeu les azalás -sobretot. la azalá intermèdia- i estigueu amb devoció davant Al·là!
[2.239] Si temeu algun perill, dempeus o muntats. I, quan estigueu en seguretat, recordeu a Al·là... com us ensenye el que no sabíeu...!
[2.240] Els que de vosaltres morin deixant esposes haurien de testar en favor d'elles per al seu manteniment durant un any sense expel.lir-les. I, si elles es van, no se us retraurà el que elles facin honradament respecte a la seva persona. Al·là és poderós, savi.
[2.241] Cal proveir a les repudiades com es deu. Això constituïx un deure per als temerosos d'Al·là.
[2.242] Així explica Al·là Els seus versicles. Potser, així, raoneu.
[2.243] No has vist a qui, per milers, van deixar les seves llars de por de la mort? Al·là els havia dit: «Moriu!» Després, els va ressuscitar. Sí, Al·là dispensa El seu favor als homes, però la majoria dels homes no agraïxen.
[2.244] Combateu per Al·là i sapigueu que Al·là tot ho escolta, tot ho sap!
[2.245] Qui serà el que faci un préstec generós a Al·là? Al·là l'hi retornarà multiplicat. Al·là tanca i obre. Sereu retornats a Ell.
[2.246] No has vist als dignataris dels Fills d'Israel? Quan, després de Moisés, van dir a un profeta seu: «Suscita'ns a un rei perquè combatem per Al·là!» Va dir: «Pot ser que no combateu una vegada que se us prescrigui el combat». Van dir: «Com no anem a combatre per Al·là si se'ns ha expulsat de les nostres llars i dels nostres fills?» Però, quan se'ls va prescriure el combat, van tornar l'esquena, excepte uns pocs. Al·là coneix bé als impius.
[2.247] El seu profeta els va dir: «Al·là us ha suscitat a Saúl com a rei». Van dir: «Com va ell a dominar sobre nosaltres si nosaltres

tenim més dret que ell al domini i no se li ha concedit abundància d'hisenda?» Va dir: «Al·là ho ha escollit preferint-lo a vosaltres i li ha donat més ciència i més proesa». Al·là dóna El seu domini a qui Ell vol. Al·là és immens, omniscient.
[2.248] El seu profeta els va dir: «El signe del seu domini serà que l'Arca tornarà a vosaltres, duta pels àngels, amb sakina del vostre Senyor i relíquia del que van deixar les gents de Moisés i de Aarón. Certament teniu en això un signe, si és que sou creients».
[2.249] I, quan Saúl va marxar amb els soldats, va dir: «Al·là us provarà amb un rierol. Qui begui d'ell no serà dels meus. Qui no ho provi, serà dels meus, tret que begui una sola vegada del buit de la mà». I van beure d'ell, excepte uns pocs. I, quan ell i els que creien ho van haver creuat, van dir: «Avui no podem gens contra Goliat i els seus soldats». Els que contaven amb trobar a Al·là van dir: «Quantes vegades una tropa reduïda ha vençut a altra considerable amb permís del Al.là! Al·là està amb els que tenen paciència».
[2.250] I, quan van sortir contra Goliat i els seus soldats, van dir: «Senyor! Infon en nosaltres paciència, afirma els nostres passos, auxilia'ns contra el poble infidel!»
[2.251] I els van derrotar amb permís d'Al·là. David va matar a Goliat i Al·là li va donar el domini i la saviesa, i li va ensenyar el que Ell va voler. Si Al·là no hagués rebutjat a uns homes valent-se d'uns altres, la terra s'hauria ja corromput. Però Al·là dispensa El seu favor a tots.
[2.252] Aquestes són els versicles d'Al·là, que et recitem conforme a la veritat. Certament, tu ets un dels Missatgers.
[2.253] De entre aquests Missatgers, Hem preferit a uns més que a uns altres. A algun d'ells Al·là ha parlat. I a uns altres els ha elevat en categoria. Vam donar a Jesús, fill de María, les proves clares, i li vam enfortir amb l'Esperit Sant. Si Al·là hagués volgut, els que els van seguir no haurien combatut uns contra altres, després d'haver rebut les proves clares. Però van discrepar: d'ells, uns van creure i altres no. Si Al·là hagués volgut, no haurien combatut uns contra altres. Però Al·là fa el que vol.
[2.254] Creients! Doneu almoina del que us hem proveït abans que venga un dia que no serveixin ni comerç ni amistat ni intercessió. Els infidels, aquests són els impius.
[2.255] Al·là! No hi ha més déu que Ell, El Vivent, El Subsistent. Ni la somnolència ni el somni s'apoderen d'Ell. Seu és el que està en els cels i en la terra. Qui podrà intercedir davant Ell si no és amb El seu permís? Coneix el seu passat i el seu futur, mentre que ells no abasten gens de La seva ciència, excepte el que Ell vol. El seu Tron s'estén sobre els cels i sobre la terra i la seva conservació no li resulta onerosa. Ell és l'Altíssim, el Grandiós.

[2.256] No cap coacció en religió. La bona senda es distingeix clarament del errament. Qui no creu en els taguts i creu en Al·là, aquest tal s'agafa de l'agafador més ferm, d'un agafador irrompible. Al·là tot ho escolta, tot ho sap.
[2.257] Al·là és l'Amo dels que creuen, els treu de les tenebres a la llum. Els que no creuen, en canvi, tenen com amos als taguts, que els treuen de la llum a les tenebres. Aquests habitaran en el Foc eternament.
[2.258] No has vist a qui disputava amb Abraham sobre el seu Senyor perquè Al·là li havia donat el domini? Quan Abraham va dir: «El meu Senyor és Qui dóna la vida i dóna la mort». Va dir: «Jo dono la vida i dono la mort». Abraham va dir: «Al·là porta el sol per orient; porta'l tu per Occident». Així va ser confós l'infidel. Al·là no dirigeix al poble impiu.
[2.259] O com qui va passar per una ciutat en ruïnes. Va dir: «Com va Al·là a retornar la vida a aquesta després de morta?» Al·là li va fer morir i quedar així durant cent anys. Després, li va ressuscitar i va dir: «Quant temps has romàs així?» Va dir: «He romàs un dia o part d'un dia». Va dir: «No, que has romàs així cent anys. Mira el teu aliment i la teva beguda! No s'han fet malbé. Mira al teu ase! Per a fer de tu un signe per als homes. Mira els ossos, com els componem i els cobrim de carn!». Quan ho va veure clar, va dir: «Ara sé que Al·là és omnipotent».
[2.260] I quan Abraham va dir: «Senyor. mostra'm com retornes la vida als morts!» Va dir: «És que no creus?» Va dir: «Clar que si, però és per a tranquil·litat del meu cor». Va dir: «Llavors, agafa quatre aus i trosseja-les. Després, posa en cada muntanya un tros d'elles i crida-les. Acudiran a tu ràpidament. Sap que Al·là és poderós, savi».
[2.261] Qui gasten la seva hisenda per Al·là són semblants a un gra que produïx set espigues, cadascuna d´elles conté cent grans. Així doblega Al·là a qui Ell vol. Al·là és immens, omniscient.
[2.262] Qui gasten la seva hisenda per Al·là sense fer-ho seguir de presumpció ni greuge tindran el seu recompensa al costat del seu Senyor. No han de témer i no estaran trists.
[2.263] Una paraula afectuosa, un perdó valen més que una almoina seguida de greuge. Al·là Es basta a Si mateix, és benigne.
[2.264] Creients! No malmeteu les vostres almoines gallejant d'elles o agraviant, com qui gasta la seva hisenda per a ser vist dels homes, sense creure en Al·là ni en l'últim Dia. Aquest tal és semblant a una roca coberta de terra. Cau sobre ella un xàfec i la deixa nua. No poden esperar gens pel que han merescut. Al·là no dirigeix al poble infidel.

[2.265] Qui gasten la seva hisenda per desig d'agradar a Al·là i pel seu propi enfortiment són semblants a un jardí plantat en un pujol. Si cau sobre ell un xàfec, dóna fruit doble; si no cau, rosada. Al·là veu bé el que feu.
[2.266] Desitjaria algun de vosaltres posseir un jardí de palmeres i vinyes pel seu baix fluïssin rierols, amb tota classe de fruits,i tornant-se vell mentre els seus fills són encara febles i que un remolí de foc caigués sobre el jardí i aquest s'incendiés. Així us explica Al·là els versicles. Potser, així mediteu.
[2.267] Creients! Doneu almoina de les coses bones que heu adquirit i del que, per a vosaltres, hem tret de la terra! I no trieu l'inconvenient per a les vostres almoines, com tampoc vosaltres ho prendríeu tret que tinguéssiu els ulls tancats. Sapigueu que Al·là Es basta a Si mateix, és digne de lloança.
[2.268] El Dimoni us amenaça amb la pobresa i us ordena el deshonest, mentre que Al·là us promet El seu perdó i favor. Al·là és immens, omniscient.
[2.269] Concedeix la saviesa a qui Ell vol. I qui rep la saviesa rep molt bé. Però no es deixen amonestar sinó els dotats d'intel·lecte.
[2.270] Sigui el que sigui l'almoina que doneu, sigui el que sigui el vot que feu, Al·là ho coneix. I els impius no tindran qui els auxiliï.
[2.271] Si dais almoina públicament, és quelcom excel·lent. Però, si la doneu,ocultament, als pobres, és millor per a vosaltres i esborrarà en part les vostres dolentes obres. Al·là està bé informat del que feu.
[2.272] No tens tu per què dirigir-los sinó que Al·là dirigeix a qui Ell vol. El que feu de bé redundarà en el vostre propi benefici. I no ho feu si no és per desig d'agradés Al·là. El que feu de bé us serà retornat i no sereu tractats injustament.
[2.273] Per als pobres que estan en la misèria per haver-se dedicat a la causa d'Al·là i que no poden desplaçar-se. L'ignorant els creu rics perquè s'abstenen. Els reconeixeràs pel seu aspecte. No demanen a la gent inoportunament. I el que feu de bé, Al·là ho coneix perfectament.
[2.274] Els que gasten la seva hisenda de nit o de dia, en secret o en públic, tindran el seu recompensa al costat del seu Senyor. No han de témer i no estaran trists.
[2.275] Qui consumeixen de la usura no s'aixecaran sinó com s'aixeca aquell a qui el Dimoni ha derrocat amb només tocar-li, i això per dir que el comerç és com la usura, sent així que Al·là ha autoritzat el comerç i prohibit la usura. Qui, exhortat pel seu Senyor, renunciï conservarà el que hagi guanyat. El seu cas està en mans d'Al·là. Els reincidents, aquests seran els condemnats al Foc i en ell romandran per a sempre.

[2.276] Al·là fa que es malmeti la usura, però fa fructificar l'almoina. Al·là no estima a ningú que sigui infidel pertinaç, pecador.
[2.277] Els que hagin cregut i obrat bé, els que hagin fet la azalá i donat el azaque tindran el seu recompensa al costat del seu Senyor. No han de témer i no estaran trists.
[2.278] Creients! Temeu a Al·là! I renuncieu als profits pendents de la usura, si és que sou creients!
[2.279] Si no ho feu així, podeu esperar guerra d'Al·là i del seu Missatger. Però, si us penediu, tindreu el vostre capital, no sent injusts ni sent tractats injustament.
[2.280] Si té una sort adversa, concediu-li un respir fins que s'alleugi la seva situació. I encara seria millor per a vosaltres que li condonéssiu el deute. Si sabéssiu...
[2.281] Temeu un dia que sereu retornats a Al·là. Llavors, cadascun rebrà el seu merescut. I no seran tractats injustament.
[2.282] Creients! Si contraieu un deute per un termini determinat, poseu-ho per escrit que un escrivà prengui fidel nota en la vostra presència, sense refusar-se a escriure com Al·là li doni a entendre. Que escrigui. Que el deutor dicti en el temor d'Al·là, el seu Senyor, i que no dedueixi gens. I si el deutor fos neci, feble o incapaç de dictar, que dicti el seu procurador amb fidelitat. Crideu, perquè serveixin de testimonis, a dues dels vostres homes; si no els hi ha, trieu a un home i a dues dones d'entre qui us plaguin com testimonis, de tal manera que si una erra, l'altra resolgui el seu error. Que els testimonis no se sostreguin quan se'ls cridi. Que no us repugni subscriure un deute, sigui petita o gran, precisant el seu venciment. Això és més equitatiu davant Al·là, és més correcte per al testimoniatge i dóna menys lloc a dubtes. Tret que es tracti d'una operació conclosa entre vosaltres sense intermediaris; llavors, no hi ha inconvenient que no ho poseu per escrit. Però preneu testimonis quan us vengueu quelcom! I que no es molesti al escribano ni al testimoni! Si ho feu, cometreu una iniquitat. Temeu a Al·là! Al·là us instruïx. Al·là és omniscient.
[2.283] I si esteu de viatge i no trobeu escrivà, que es dipositi una fiança. Si un confia un dipòsit a un altre, deu el dipositari restituir el dipòsit en el temor d'Al·là, el seu Senyor. I no refuseu deposar com testimonis. Qui rehúsa té un cor pecador. Al·là sap bé el que feu.
[2.284] D'Al·là és el que està en els cels i en la terra. El mateix si manifesteu el que teniu en vosaltres que si ho oculteu, Al·là us demanarà compte d'això. Perdona a qui Ell vol i castiga a qui Ell vol. Al·là és omnipotent.
[2.285] El Missatger creu quan li ha estat revelat pel seu Senyor, i el mateix els creients. Tots ells creuen en Al·là, en Els seus

àngels, en Les seves Escriptures i en Les seves Missatgers. No fem distinció ens cap dels seus Missatgers. Han dit: «Escoltem i obeïm. El teu perdó, Senyor! Ets Tu la fi de tot!»
[2.286] Al·là no demana gens a ningú més enllà de les seves possibilitats. El que un hagi fet redundarà en el seu propi bé o en el seu propi mal. Senyor! No castiguis els nostres oblits o les nostres faltes! Senyor! No ens imposis una càrrega com la que vas imposar a qui ens van precedir! Senyor! No ens imposis més enllà de les nostres forces! I absol-nos, perdona'ns, apiádate de nosaltres! Tu ets el nostre Protector! Auxilia'ns contra el poble infidel!

[003]La Família de Imran (Alí_Emran) 200 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[3.1] Alif Laam Miim.
[3.2] Al·là! No hi ha més déu que Ell, El Vivent, El Subsistent.
[3.3] Ell t'ha revelat l'Escriptura amb la Veritat, en confirmació dels missatges anteriors. Ell ha revelat la Torà i l'Evangeli
[3.4] abans, com guia per als homes, i ha revelat el Criteri. Qui no creen en els signes d'Al·là tindran un càstig sever. Al·là és poderós, venjador.
[3.5] No hi ha gens en la terra ni en el cel que s'amagui d'Al·là.
[3.6] Ell és Qui us forma en el seno com vol. No hi ha més déu que Ell, el Poderós, el Savi.
[3.7] Ell és Qui t'ha revelat l'Escriptura. Algunes dels seus versicles són unívoques i constituïxen l'Escriptura Matriu; unes altres són equívoques. Els de cor extraviat segueixen les equívoques, per esperit de discòrdia i per ganes de donar la interpretació d'això. Però ningú sinó Al·là coneix la interpretació d'això. Els arrelats en la Ciència diuen:«Creiem en això. Tot procedeix del Nostre Senyor». Però no es deixen amonestar sinó els dotats d'intel·lecte.
[3.8] Senyor! No facis que els nostres cors es desviïn, després d'haver-nos Tu dirigit! Regala'ns, de Tu, misericòrdia! Tu ets El Munífico.
[3.9] Senyor! Tu ets qui va a reunir als homes per a un dia indubitable. Al·là no manca a La seva promesa.
[3.10] A qui no creen, ni la seva hisenda ni els seus fills els serviran de res enfront d'Al·là. Aquests serviran de combustible per al Foc.
[3.11] Com va ocórrer amb la gent de Faraó i amb els que els van precedir: van desmentir Els nostres signes i Al·là els va castigar pels seus pecats. Al·là castiga severament.
[3.12] Digues a qui no creuen: «Sereu vençuts i congregats cap a la Jahenam». Quina mal jaç...!

[3.13] Vau tenir un signe en les dues tropes que es van trobar: la que combatia per Al·là i l'altra, infidel, que, a primera vista, va creure que aquella li doblegava en nombre. Al·là enforteix amb El seu auxili a qui Ell vol. Sí, hi ha en això motiu de reflexió per al dotat de clarividència.
[3.14] L'amor del apetecible apareix als homes engalanat: les dones, els fills, l'or i la plata per quintales acumulats, els cavalls de raça, els ramats els camps de cultiu... Això és breu gaudi de la vida d'aquí. Però Al·là té al costat de Si un bell lloc de tornada.
[3.15] Digues: «Puc informar-vos de quelcom millor que això?» Qui temin a Al·là trobaran al costat del seu Senyor jardins pels baixos dels quals fluïxen rierols i en els que estaran eternament, esposes purificades i la satisfacció d'Al·là. Al·là veu bé als seus serfs,
[3.16] que diuen: «Senyor! Nosaltres creiem! Perdona'ns, doncs, els nostres pecats i preserva'ns del càstig del Foc!»,
[3.17] pacients, sincers, devots, que practiquen la caritat i demanen perdó al rompent de l'alba .
[3.18] Al·là testifica, i amb Ell els àngels i els homes dotats de ciència, que no hi ha més déu que Ell, Que vetlla per l'equitat. No hi ha més déu que Ell, el Poderós, el Savi.
[3.19] Certament, la Religió, per a Al·là, és l'islam. Aquells a qui es va donar l'Escriptura no es van oposar uns a uns altres, per rebel·lia mútua, sinó després d'haver rebut la Ciència. Qui no creu en els signes d'Al·là,... Al·là és ràpid a ajustar comptes.
[3.20] Si disputen amb tu, digues: «Jo em sotmeto a Al·là i el mateix fan qui em segueixen». I digues a qui van rebre l'Escriptura i a qui no la van rebre: «Us convertiu a l'islam?», Si es converteixen , estan bé dirigits; si tornen l'esquena, a tu només t'incumbeix la transmissió. Al·là veu bé als seus serfs.
[3.21] Anuncia un càstig dolorós a qui no creuen en els signes d'Al·là, maten als profetes sense justificació i maten als homes que ordenen l'equitat.
[3.22] Aquests són aquells les obres dels quals són vanes en la vida d'aquí i en l'altra i no tindran qui els auxiliïn.
[3.23] No has vist a qui han rebut una porció de l'Escriptura ? Se'ls convida que acceptin l'Escriptura d'Al·là perquè decideixi entre ells, però alguns tornen l'esquena i es van.
[3.24] És que han dit: «El foc no ens tocarà més que per dies contats». Les seves pròpies mentides els han enganyat en la seva religió.
[3.25] Què passarà quan els reunim per a un dia indubitable i cadascun rebi el seu merescut? I no seran tractats injustament.
[3.26] Digues: «Oh, Al·là, Amo del domini! Tu dónes el domini a qui vols i l'hi retires a qui vols, exaltes a qui vols i humilies a qui vols. En La teva mà està el bé. Ets Omnipotent.

[3.27] Tu fas que la nit entre en el dia i que el dia entre en la nit. Tu saques al viu del mort i al mort del viu. Tu proveïxes sense mesura a qui vols».
[3.28] Que no prenguin els creients com aliats als infidels en lloc de prendre als creients -qui obri així no tendrá cap participació en Al·là-, a menys que tenguissin alguna cosa que témer d'ells. Al.lá us adverteix que aneu amb compte amb Ell. Al·là és la fi de tot!
[3.29] Digues: «El mateix si amagueu el que teniu en els vostres pits que si ho manifesteu, Al·là ho coneix». I coneix el que està en els cels i en la terra. Al·là és omnipotent.
[3.30] El dia que cadascun es trobi enfront del bé i el mal que ha fet, desitjarà tenir bé lluny aquest dia. Al·là adverteix que aneu amb compte amb Ell. Al·là és mans amb Els seus serfs.
[3.31] Digues: «Si estimeu a Al·là ,seguiu-me! Al·là us estimarà i us perdonarà els vostres pecats. Al·là és indulgent, misericordiós».
[3.32] Digues: «Obeïu a Al·là i al Missatger!»Si tornen l'esquena,... Al·là no estima als infidels.
[3.33] Al·là ha escollit a Adán, a Noé, a la família d'Abraham i a la de Imran per sobre de tots,
[3.34] com descendents uns d'uns altres. Al·là tot ho escolta. tot ho sap.
[3.35] Quan la dona de Imran va dir: «Senyor! T'ofereixo en vot, al teu exclusiu servei, el que hi ha en el meu seno. Accepta-me'l! Tu ets Qui tot ho escolta, Qui tot ho sap».
[3.36] I quan va donar a llum a una filla, va dir:«Senyor! El que he donat a llum és una femella -bé sabia Al·là el que havia donat a llum- i un baró no és igual que una femella. Li he posat per nom María i la poso sota La teva protecció contra el maleït Dimoni, i també a la seva descendència».
[3.37] El seu Senyor la va acollir favorablement, la va fer créixer bé i la va confiar a Zacarías. Sempre que Zacarías entrava en el Temple per a veure-la, trobava sosteniment al costat d'ella. Deia:«María!, d'on et ve això?» Deia ella:«D'Al·là. Al·là proveïx sense mesura a qui Ell vol».
[3.38] Llavors, Zacarías va invocar al seu Senyor dient: «Senyor! Regala'm, de Tu, una descendència bona! Tu escoltes a qui T'invoca».
[3.39] Els àngels li van cridar quan, dempeus, orava en el Temple: «Al·là t'anuncia la bona nova de Juan, en confirmació d'una Paraula que procedeix d'Al·là, i que serà cap, abstinent, profeta, del´s justs».
[3.40] «Senyor!» va dir, «com puc tenir un noi si sóc ja vell i la meva dona estèril?» Va dir:«Així serà. Al·là fa el que Ell vol».
[3.41] Va dir: «Senyor! Dóna'm un signe!»Va dir. «El teu signe serà que no podràs parlar a la gent durant tres dies sinó per

senyals. Recorda molt al teu Senyor i glorifica-li, al vespre i a l'alba».
[3.42] I quan els àngels van dir:«María! Al·là t'ha escollit i purificat. T'ha escollit entre totes les dones de l'univers.
[3.43] María! Tingues devoció al teu Senyor, prostérnate i inclina't amb els que s'inclinen »
[3.44] Això forma part de les històries referents a l'ocult, que Nosaltres et revelem Tu no estaves amb ells quan tiraven sorts amb les seves canyes per a veure qui d'ells anava a encarregar-se de María. Tu no estaves amb ells quan disputaven.
[3.45] Quan els àngels van dir: «María! Al·là t'anuncia la bona nova d'una Paraula que procedeix d'Ell. El seu nom és el Ungit, Jesús, fill de María, considerat en la vida d'aquí i en l'altra i serà dels afins.
[3.46] Parlarà a la gent en el bressol i d'adult, i serà dels justs».
[3.47] Va dir ella:«Senyor! Com puc tenir un fill, si no m'ha tocat mortal?» Va dir: «Així serà. Al·là crea el que Ell vol. Quan decideix alguna cosa, li diu tan sols : "Sé!" i és.
[3.48] Ell li ensenyés l'Escriptura, la Saviesa, la Tora i el Evangelio».
[3.49] I com Missatger als Fills d'Israel: «Us he portat un signe que ve del vostre Senyor. Vaig a crear per a vosaltres, de l'argila, a manera d'ocells. Llavors, bufaré en ells i, amb permís d'Al·là, es convertiran en ocells. Amb permís d'Al·là, guariré al cec de naixença i al leprós i ressuscitaré als morts. Us informaré del que mengeu i del que emmagatzemeu en les vostres cases. Certament, teniu en això un signe, si és que sou creients.
[3.50] I en confirmació de la Tora anterior a mi i per a declarar-vos lícites algunes de les coses que se us han prohibit. I us he portat un signe que ve del vostre Senyor. Temeu, doncs, a Al·là i obeïu-me!
[3.51] Al·là és el meu Senyor i Senyor vostre. Serviu-li, doncs! Això és una via recta».
[3.52] Però, quan Jesús va percebre la seva incredulitat, va dir: «Qui són els meus auxiliars en la via que duu a Al·là?» Els apòstols van dir: «Nosaltres som els auxiliars d'Al·là. Creiem en Al·là! Sé testimoni de la nostra submissió!
[3.53] Senyor! Creiem en el que has revelat i vam seguir al Missatger. Inscriu-nos, doncs, entre els quals donen testimoniatge».
[3.54] I van intrigar i Al·là va intrigar també. Però Al·là és el Millor dels que intriguen.
[3.55] Quan Al·là va dir: «Jesús! Vaig a cridar-te a Mi, vaig a elevar-te a Mi, vaig a lliurar-te dels que no creuen i posar, fins al dia de la Resurrecció, als que et segueixen per sobre dels que no

creuen. Després, tornareu a Mi i decidiré entre vosaltres sobre allò que discrepàveu.
[3.56] A qui no creen els castigaré severament en la vida d'aquí i en l'altra. I no tindran qui els auxiliïn.
[3.57] Quant a qui creen i obrin bé, els remunerarem degudament. Al·là no estima als impius».
[3.58] Això et recitem dels versicles i de la sàvia Amonestació.
[3.59] Per a Al·là, Jesús és semblant a Adán, a qui va crear de terra i a qui va dir:«Sé!» i va anar.
[3.60] La Veritat ve del teu Senyor. No siguis, doncs, dels que dubten!
[3.61] Si algú disputa amb tu a aquest propòsit, després d'haver sabut tu el que has sabut, digues:«Veniu! Anem a cridar als nostres fills i als vostres fills, a les nostres dones i a les vostres dones, a nosaltres mateixos i a vosaltres mateixos. Execrem-nos mútuament i imprequem la maledicció d'Al·là sobre qui esmenten».
[3.62] Aquesta és l'exposició autèntica. No hi ha cap altre déu que Al·là. Al·là és el Poderós, el Savi.
[3.63] Si tornen l'esquena... Al·là coneix bé als corruptors.
[3.64] Digues: «Gent de l'Escriptura !Convinguem en una fórmula acceptable a nosaltres i a vosaltres, segons la qual no servirem sinó a Al·là, no Li associarem gens i no prendrem a ningú d'entre nosaltres com Senyor fora d'Al·là». I, si tornen l'esquena, digueu: «Sed testimonis de la nostra submissió!»
[3.65] Gent de la Escriptura ! Per què disputeu d'Abraham, sent així que la Tora i l'Evangeli no van ser revelats sinó després d'ell? És que no raoneu?
[3.66] Mireu com sou! Disputàveu del que coneixíeu. Aneu a disputar del que no coneixeu? Al·là sap, mentre que vosaltres no sabeu.
[3.67] Abraham no va ser jueu ni cristià, sinó que va ser hanif, sotmès a Al·là, no associador.
[3.68] Els més reunits a Abraham són els que li han seguit, així com aquest Profeta i els que han cregut. Al·là és l'Amo dels creients.
[3.69] Un grup de la gent de l'Escriptura desitjaria extraviar-vos; però a ningú sinó a si mateixos extravien i no s'adonen.
[3.70] Gent de l'Escriptura ! Perquè no creieu en els signes d'Al·là, sent, com sou, testimonis d'ells?
[3.71] Gent de la Escriptura ! Per què disfresseu la Veritat de falsedat i oculteu la Veritat coneixent-la?
[3.72] Altre grup de la gent de la Escriptura dice: «Creieu al començar el dia en el que s'ha revelat als que creuen i deixeu de creure a l'acabar el dia! Potser, així, es converteixin.

[3.73] I no creeu sinó a qui segueixen la vostra religió». Digues: «La Guia és la guia d'Al·là. Que no es doni a un altre el que se us ha donat a vosaltres, que no discuteixin amb vosaltres davant el vostre Senyor». Digues: «El favor està en la mà d'Al·là, Que ho dispensa a qui Ell vol». Al·là és immens, omniscient.
[3.74] Particularitza amb La seva misericòrdia a qui Ell vol. Al·là és l'Amo del favor immens.
[3.75] Entre la gent de la Escriptura hi ha qui, si li confies un quintal, t'ho retorna i hi ha qui, si li confies un dinar, no t'ho retorna sinó atabuixant-le. I això és així perquè diuen: «No tenim per què ser escrupolosos amb els gentils». Menteixen contra Al·là a gratcient.
[3.76] Doncs si! Si un complix la seva promesa i tem a Al·là,... Al·là estima qui li temen.
[3.77] Qui malvenen l'aliança amb Al·là i els seus juraments no tindran part en l'altra vida. Al·là no els dirigirà la paraula ni els mirarà el dia de la Resurrecció, no els declararà purs i tindran un càstig dolorós.
[3.78] Alguns d'ells trabucan amb les seves llengües l'Escriptura perquè creeu que està en l'Escriptura el que no està en l'Escriptura, dient que ve d'Al·là, sent així que no ve d'Al·là. Menteixen contra Al·là a gratcient.
[3.79] No està bé que un mortal a qui Al·là dóna l'Escriptura, el judici i el profetisme, vagi dient a la gent: «Siguieu serfs meus i no d'Al·là!» Sinó que : « Siguieu mestres, ja que ensenyeu l'Escriptura i l'estudieu!»
[3.80] Al·là no us ordena que prengueu com senyors als àngels i als profetes. És que anava a ordenar-vos que fóssiu infidels, després d'haver-vos sotmès a Ell?
[3.81] I quan Al·là va concertar un pacte amb els profetes: «Quan venga a vosaltres un Missatger que confirmi el que de Mi hàgiu rebut com Escriptura i com Saviesa. heu de creure en ell i auxiliar-li». Va dir: «Esteu disposats a acceptar la meva aliança amb aquesta condició?» Van dir: «Estem amatents». Va dir:«Llavors, Siguieu testimonis! Jo també. amb vosaltres, sóc testimoni».
[3.82] Qui, després d'això, tornin l'esquena seran els perversos.
[3.83] Desitjarien una religió diferent de la d'Al·là, quan els quals estan en els cels i en la terra se sotmeten a Ell de grau o per força? I seran retornats a Ell.
[3.84] Digues «Creiem en Al·là i en el que se'ns ha revelat, en el que s'ha revelat a Abraham, Ismael, Isaac, Jacob i les tribus, en el que Moisés, Jesús i els profetes han rebut del seu Senyor. No fem distinció entre cap d'ells i ens sotmetem a Ell».
[3.85] Si algú desitja una religió diferent de l'islam, no se li acceptarà i en l'altra vida serà dels que perdin.

[3.86] Com va Al·là a dirigir a un poble que ha deixat de creure després d'haver cregut, d'haver estat testimoni de la veracitat del Missatger i d'haver rebut les proves clares? Al·là no dirigeix al poble impiu.
[3.87] Aquests tals incorreran, com retribució, en la maledicció d'Al·là, dels àngels i dels homes, en la de tots ells.
[3.88] Eterns en ella, no se'ls mitigarà el càstig, ni els serà donat esperar.
[3.89] Seran exceptuats qui, després d'això, es penedeixin i s'esmenin. Al·là és indulgent, misericordiós.
[3.90] A qui deixin de creure, després d'haver cregut, i després s'obstinin en la seva incredulitat, no se'ls acceptarà el penediment. Aquests són els extraviats.
[3.91] Si un que no creu mor sent infidel, encara que ofereixi com preu de rescat la terra plena d'or, no se li acceptarà. Aquests tals tindran un càstig dolorós i no trobaran qui els auxiliïn.
[3.92] No arribareu a la pietat autèntica mentre no gasteu quelcom del que estimeu. I Al·là coneix bé qualsevol cosa que gasteu.
[3.93] Abans que fora revelada la Tora, tot aliment era lícit per als Fills d'Israel, excepte el que Israel s'havia vedat a si mateix. Digues: «Si és veritat el que dieu., porteu la Tora i llegiu-la!»,
[3.94] Qui, després d'això, inventin la mentida contra Al·là, aquests són els impius.
[3.95] Digues: «Al·là ha dit la veritat. Seguiu, doncs, la religió d'Abraham, que va ser hanif i no associador».
[3.96] La primera Casa erigida per als homes és, certament, la de Bakka, casa beneïda i guia per a tots.
[3.97] Hi ha en ella signes clars. És el lloc d'Abraham i qui entri en ell estarà segur. Al·là ha prescrit als homes la peregrinació a la Casa, si disposen de mitjans. I qui no crea... Al·là pot prescindir de les creatures.
[3.98] Digues: «Gent de l'Escriptura !Per què no creieu en els signes d'Al·là? Al·là és testimoni del que feu».
[3.99] Digues: «Gent de l'Escriptura !Per què desvieu a qui creu del camí d'Al·là desitjant que sigui tortuós, sent així que sou testimonis? Al·là està atent al que feu».
[3.100] Creients! Si obeïu a alguns dels que han rebut l'Escriptura, faran que, després d'haver cregut, us Convertiu en incrèduls.
[3.101] Com podeu deixar de creure si se us reciten els versicles d'Al·là i el seu Missatger es troba entre vosaltres? Qui s'aferri a Al·là serà dirigit a una via recta.
[3.102] Creients! Temeu a Al·là amb el temor que Li és degut i no moriu sinó com musulmans.

[3.103] Aferreu-vos al pacte d'Al·là, tots junts, sense dividir-vos. Recordeu la gràcia que Al·là us va dispensar quan éreu enemics: va reconciliar els vostres cors i, per La seva gràcia, us vau transformar en germans; estàveu a la vora d'un abisme de foc i us va lliurar d'ell. Així us explica Al·là Els seus signes. Potser, així, sigueu bé dirigits.
[3.104] Que constituïu una comunitat que cridi al bé, ordenant el que està bé i prohibint el que està malament! Qui obrin així seran els que prosperin.
[3.105] No sigueu com qui, després d'haver rebut les proves clares, es van dividir i van discrepar! Aquests tals tindran un càstig terrible
[3.106] el dia que uns rostres estiguin radiants i altres esquerps. A aquells els rostres dels quals estiguin esquerps: «Heu deixat de creure després d'haver cregut? Doncs agradeu el càstig per no haver cregut!»
[3.107] Quant a aquells els rostres dels quals estiguin radiants, gaudiran eternament de la misericòrdia d'Al·là.
[3.108] Aquestes són els versicles d'Al·là, que et recitem conforme a la veritat. Al·là no vol la injustícia per a les creatures.
[3.109] D'Al·là és el que està en els cels i en la terra. Tot serà retornat a Al·là.
[3.110] Sou la millor comunitat humana que mai s'hagi suscitat: ordeneu el que està bé, prohibiu el que està mal i creieu en Al·là. Si la gent de l'Escriptura cregués, els aniria millor. Hi ha entre ells creients, però la majoria són perversos.
[3.111] Us danyaran, però poc. I si us combaten, us tornaran l'esquena. Després, no se les auxiliarà.
[3.112] Han estat humiliats onsevulla que s'ha donat amb ells, excepte els protegits per un pacte amb Al·là o per un pacte amb els homes. Han incorregut en la ira d'Al·là i els ha assenyalat la misèria. Per no haver cregut en els signes d'Al·là i per haver matat als profetes sense justificació. Per haver desobeït i violat la llei.
[3.113] No tots són iguals. Entre la gent de l'Escriptura hi ha una comunitat honrada: durant la nit, reciten els versicles d'Al·là i es prosternan,
[3.114] creuen en Al·là i en l'últim Dia, ordenen el que està bé, prohiben el que està mal i rivalitzan en bones obres. Aquests tals són dels justs.
[3.115] No se'ls desagrairà el bé que facin. Al·là coneix bé als que Li temen.
[3.116] A qui no creen, ni la seva hisenda ni els seus fills els serviran de res enfront d'Al·là. Aquests tals habitaran en el Foc eternament.

[3.117] El que gasten en la vida d'aquí és semblant a un vent glacial que bat la collita de gent que s'ha danyat a si mateixa i la destruïx. No és Al·là qui ha estat injust amb ells, sinó que ells ho han estat amb si mateixos.
[3.118] Creients! No intimeu amb ningú aliè a la vostra comunitat. Si no, no deixaran de danyar-vos. Desitjarien la vostra ruïna. L'odi va apuntar a les seves boques, però el que oculten els seus pits és pitjor. Us hem explicat els versicles. Si raonéssiu...
[3.119] Vosaltres, bé que els estimeu, però ells no us estimen. Vosaltres creieu en tota l'Escriptura... Ells, quan us troben, diuen: «Creiem!» però, quan estan tot sol, es mosseguen les puntes dels dits, de ràbia contra vosaltres. Digues:«Moriu de ràbia!» Al·là sap bé el que tanquen els pits.
[3.120] Si us succeïx un bé, els dol; si us fereix un mal, s'alegren. Però, si teniu paciència i temeu a Al·là, els seus ardits no us faran cap dany. Al·là abasta tot el que fan.
[3.121] I quan vas deixar al matí primerenc a la teva família per a assignar als creients els seus llocs de combat. Al·là tot ho escolta, tot ho sap.
[3.122] Quan dos de les vostres tropes van projectar abandonar, a pesar de ser Al·là el seu Amo. Que els creients confiïn en Al·là!
[3.123] Al·là, certament, us va auxiliar en Badr quan éreu humiliats. Temeu a Al·là! Potser, així, sigueu agraïts.
[3.124] Quan deies als creients: «No us basta que el vostre Senyor us reforci amb tres mil àngels enviats baix?
[3.125] Doncs si! Si teniu paciència i temeu a Al·là, si us escometen així de sobte, el vostre Senyor us reforçarà amb cinc mil àngels proveïts de distintius».
[3.126] Al·là no ho va fer sinó com bona nova per a vosaltres i perquè, amb això, es tranquil·litzessin els vostres cors -la victòria no ve sinó d'Al·là, el Poderós, el Savi-,
[3.127] per a trossejar als que no creien o derrotar-los i que regressessin, així, decebuts.
[3.128] No és assumpte teu si Ell es torna a ells o els castiga. Han obrat impíament.
[3.129] D'Al·là és el que està en els cels i en la terra. Perdona a qui Ell vol i castiga a qui Ell vol. Al·là és indulgent, misericordiós.
[3.130] Creients! No usureéis, doblegant una vegada i una altra! I temeu a Al·là! Potser, així, prospereu.
[3.131] I temeu el foc preparat per als infidels!
[3.132] I obeïu a Al·là i al Missatger!; Potser, així, se us tingui pietat.
[3.133] I apresseu-vos a obtenir el perdó del vostre Senyor i un Paradís tan vast com els cels i la terra, que ha estat preparat per als temerosos d'Al·là,

[3.134] que donen almoina tant en la prosperitat com en l'adversitat, reprimeixen la ira, perdonen als homes -Al·là estima a qui fan el bé-,
[3.135] que, si cometen una indecencia o són injusts amb si mateixos, recorden a Al·là, demanen perdó pels seus pecats -i qui pot perdonar los pecats sinó Al·là?- i no reincideixen a gratcient!
[3.136] La seva retribució serà el perdó del seu Senyor i jardins pels baixos dels quals fluïxen rierols, en els quals estaran eternament. Quins grata és la recompensa dels que obren bé!
[3.137] Abans de vosaltres han ocorregut casos exemplars. Aneu per la terra i mireu com van acabar els desmentidors!
[3.138] Aquesta és una explicació per als homes, guia, exhortació per als temerosos d'Al·là.
[3.139] No us desanimeu ni estigueu trists, ja que sereu vosaltres qui guanyin! Si és que sou creients...
[3.140] Si sofriu una ferida, uns altres han sofert una ferida semblant. Nosaltres fem alternar aquests dies entre els homes perquè reconegui Al·là a qui creen i prengui testimonis d'entre vosaltres -Al·là no estima als impius-,
[3.141] perquè provi Al·là als creients i extermini als infidels.
[3.142] O creieu que aneu a entrar en el Paradís sense que Al·là hagi sabut qui de vosaltres han combatut i qui han tingut paciència?
[3.143] Sí, desitjàveu la mort abans de trobar-la. Ja l'heu vist, doncs, amb els vostres propis ulls.
[3.144] Muhammad no és sinó un Missatger, abans del com han passat altres Missatgers. Si, doncs, morís o li matessin, anàveu a tornar-vos enrere? Qui es torni enrere no causarà cap dany a Al·là. I Al·là retribuirà als agraïts.
[3.145] Ningú pot morir sinó amb permís d'Al·là i segons el termini fixat. A qui vulgui la recompensa de la vida d'aquí, li donarem d'ella. I a qui vulgui la recompensa de l'altra vida, li donarem d'ella. I retribuirem als agraïts.
[3.146] Què de profetes hi ha hagut, al costat dels quals van combatre moltes miriades, i no es van descoratjar pels revessos patits per Al·là, no van flaquejar, no van cedir! Al·là estima als tenaços.
[3.147] No deien més que:«Senyor! Perdona'ns els nostres pecats i els excessos que hem comès! Afirma els nostres passos! Auxilia'ns contra el poble infidel!»
[3.148] Al·là els va donar la recompensa de la vida d'aquí i la bona recompensa de l'altra. Al·là estima als benèfics.
[3.149] Creients! Si obeïu a qui no creuen, us faran retrocedir i regressareu havent perdut.
[3.150] No! Al·là és el vostre Protector i el Millor dels auxiliars.

[3.151] Infondrem el terror en els cors dels que no creen, per haver associat a Al·là alguna cosa al que Ell no ha conferit autoritat. El seu estatge serà el Foc. Quina mala és la mansió dels impius!
[3.152] Al·là ha complert la promesa que us va fer quan, amb El seu permís, els vencíeu, fins que, per fi, vau flaquejar, vau discutir sobre el particular i vau desobeir, després d'haver-vos Ell deixat veure la victòria que volíeu. -De vosaltres uns desitgen la vida d'aquí i uns altres desitgen l'altra vida-. Després, va fer que us retiréssiu d'ells per a provar-vos. Certament, us ha perdonat. Al·là dispensa el seu favor als creients.
[3.153] Quan pujàveu sense preocupar-vos de ningú, mentre que el Missatger us cridava a rereguarda. Us atribulaba una vegada i una altra perquè no estiguéssiu trists pel que se us havia escapat ni pel que us havia ocorregut. Al·là està bé informat del que feu.
[3.154] Després, passada la tribulación, va fer descendir sobre vosaltres seguretat: un somni que va vèncer a alguns de vosaltres. Uns altres, en canvi, preocupats tan sols per la seva sort i pensant d'Al·là equivocadament, a la manera dels pagans, deien: «Tenim nosaltres alguna cosa que veure amb això?» Digues: «Tot està en mans d'Al·là . Oculten per a si el que no et manifesten. Diuen: «Si hagués depès de nosaltres, no hauríem tingut morts aquí» Digues: «També. si us haguéssiu quedat a casa, la mort hauria sorprès en els seus jaços a aquells de qui estava ja escrita. Al·là ha fet això per a provar el que hi ha en els vostres pits i purificar el que hi ha en els vostres cors. Al·là sap bé el que tanquen els pits».
[3.155] Si alguns dels vostres van fugir el dia que es van trobar els dos exèrcits, va ser perquè el Dimoni els va fer caure per alguna culpa que havien comès. Però Al·là els ha perdonat ja. Al·là és indulgent, benigne.
[3.156] Creients! No sigueu com qui no creuen i diuen dels seus germans que estan de viatge o d'incursió: «Si s'haguessin quedat amb nosaltres, no haurien mort o no els haurien matat»! Faci Al·là que els pesi això en els seus cors! Al·là dóna la vida i dóna-la mort. Al·là veu bé el que feu.
[3.157] I si sou morts per Al·là o moriu de mort natural, el perdó i misericòrdia d'Al·là són millors que el que ells pasten.
[3.158] Si moriu de mort natural o sou morts, sereu, si, congregats cap a Al·là.
[3.159] Per una misericòrdia vinguda d'Al·là, has estat suau amb ells. Si haguessis estat aspre i dur de cor, s'haurien escapat de tu. Perdona'ls, doncs, i demana el perdó d'Al·là a favor seu i consulta'ls sobre l'assumpte! Però, quan hagis pres una decisió, confia en Al·là. Al·là estima als que confien en Ell.

[3.160] Si Al·là us auxilia, no haurà ningú que pugui vèncer-vos. Però, si us abandona, ,qui podrà auxiliar-vos fora d'Ell? Que els creients confiïn en Al·là!
[3.161] No és propi d'un profeta el cometre frau. Qui defraudi durà el defraudat el dia de la Resurrecció. Després, cadascun rebrà el seu merescut. I no seran tractats injustament.
[3.162] És que qui busca agradar a Al·là és com qui incorre en la ira d'Al·là i té per estatge la Jahenam? Quina mala fi...!
[3.163] Estaran per categories al costat d'Al·là. Al·là veu bé el que fan.
[3.164] Al·là ha agraciat als creients a l'enviar-los un Missatger sortit d'ells, que els recita Els seus versicles, els purifica i els ensenya l'Escriptura i la Saviesa. Abans estaven evidentment extraviats.
[3.165] Com, quan us sobrevé una desgràcia, després d'haver infligit el doble d'aquella, dieu encara:«D'on ve això?» Digues: «De vosaltres mateixos». Alá es omnipotent.
[3.166] I el que us va passar el dia que es van trobar els dos exèrcits va ser perquè ho va permetre Al·là i perquè sabés qui eren els creients
[3.167] i qui els hipòcrites. Se'ls va dir: «Anem! Combateu per Al·là o rebutgeu a l'enemic!» Van dir: «Si sabéssim combatre, us seguiríem». Aquell dia estaven més prop de la incredulitat que de la fe. Diuen amb la boca el que no tenen en el cor. Però Al·là sap bé el que oculten.
[3.168] Són ells qui, mentre es quedaven a casa, deien dels seus germans: «Si ens haguessin escoltat, no els haurien matat». Digues: «Aparteu, doncs la mort de vosaltres, si és veritat el que dieu»
[3.169] I no penseu que qui han caigut per Al·là hagin mort. Al contrari! Estan vius i sustentats al costat del seu Senyor.
[3.170] contents pel favor que Al·là els ha fet i alegres per qui encara no els han seguit, perquè no han de témer i no estaran trists,
[3.171] alegres per una gràcia i favor d'Al·là i perquè Al·là no deixa de remunerar als creients.
[3.172] A qui van escoltar a Al·là i al Missatger, després de la ferida rebuda, a qui, entre ells, van fer el bé i van témer a Al·là, se'ls reserva una magnífica recompensa.
[3.173] A aquells a qui es va dir: «La gent s'ha agrupat contra vosaltres, tingueu-los por!», això els va augmentar la fe i van dir: «Al·là ens basta! És un protector excel·lent!»
[3.174] I van regressar per una gràcia i favor d'Al·là, sense sofrir malament. Van buscar la satisfacció d'Al·là. I Al·là és l'Amo del favor immens.

[3.175] Així és el Dimoni: fa tenir por dels seus amics. Però, si sou creients, no tingueu por d'ells, sinó de Mi.
[3.176] Que no t'entristeixi veure a qui es precipiten en la incredulitat. No podran causar cap dany a Al·là. Al·là no vol donar-los part en l'altra vida. Tindran un càstig terrible.
[3.177] Qui comprin la incredulitat amb la fe no causaran cap dany a Al·là i tindran un càstig dolorós.
[3.178] Que no pensin els infidels que el que els concedim una pròrroga suposa un bé per a ells. El concedir-se-la és perquè augmenti el seu pecat. Tindran un càstig humiliant.
[3.179] No va Al·là a deixar als creients en la situació que us trobeu fins que distingeixi al dolent del bo. Ni va Al·là a assabentar-vos de l'ocult. Però Al·là tria d'entre Els seus Missatgers a qui Ell vol. Creieu, doncs, en Al·là i en Els seus Missatgers. Si creeu i temeu a Al·là, tindreu una magnífica recompensa.
[3.180] Que no creen qui es mostren avars del favor rebut d'Al·là que això és bo per a ells. Al contrari, és dolent. El dia de la Resurrecció duran a manera de collaret l'objecte de la seva avarícia. La herència dels cels i de la terra pertany a Al·là. Al·là està bé informat del que feu.
[3.181] Al·là ha escoltat les paraules de qui han dit.«Al·là és pobre i nosaltres som rics». Prendrem nota del que han dit i que han matat als profetes sense justificació. I els direm: «Agradeu el càstig del foc crematori!
[3.182] Això és el que les vostres obres han merescut, que Al·là no és injust amb Els seus serfs».
[3.183] Aquests mateixos han dit:«Al·là ha concertat una aliança amb nosaltres: que no creem en cap Missatger fins a tant que ens porti una oblació que el foc consuma». Digues: «Abans de mi, altres Missatgers us van portar les proves clares i el que heu demanat. Per què, doncs, els vau matar, si és veritat el que dieu?»
[3.184] I si et desmenteixen, també van ser desmentits altres Missatgers abans de tu, que van venir amb les proves clares, les Escriptures i l'Escriptura Lluminosa.
[3.185] Cadascun agradarà la mort, però no rebreu vostra recompensa íntegra fins al dia de la Resurrecció. Haurà triomfat qui sigui preservat del Foc i introduït en el Paradís. La vida d'aquí no és més que fal·laç gaudi.
[3.186] Sereu, certament, provats en la vostra hisenda i en les vostres persones. I escoltareu, certament, moltes coses dolentes d'aquells que han rebut l'Escriptura abans de vosaltres i dels associadors ; però, si sou pacients i temeu a Al·là, això sí que és donar mostres de resolució.

[3.187] Quan Al·là va concertar un pacte amb els quals havien rebut l'Escriptura: «Heu d'explicar-se-la als homes, no la hi oculteu». Però la hi van tirar a l'esquena i la van malvendre. Quina mal negoci...!
[3.188] No crees, no, que qui s'alegren del que han fet i agraden de ser lloats pel que han deixat de fer, no crees, no, que vagin a lliurar-se del càstig. Tindran un càstig dolorós.
[3.189] El domini dels cels i de la terra pertany a Al·là. Al·là és omnipotent.
[3.190] En la creació dels cels i de la terra i en la successió de la nit i el dia hi ha, certament, signes per als dotats d'intel·lecte.
[3.191] que recorden a Al·là dempeus, asseguts o tirats, i que mediten en la creació dels cels i de la terra:«Senyor! No has creat tot això en va. Glòria a Tu! Preserva'ns del càstig del Foc!».
[3.192] Senyor! Tu cobreixes d'oprobi a qui introduïxes en el Foc. Els impius no tindran qui els auxiliï.
[3.193] Senyor! ;Hem escoltat a un que cridava a la fe: «Creieu en El vostre Senyor!» i hem cregut. Senyor! Perdona'ns els nostres pecats! Esborra les nostres dolentes obres i rep-nos, quan morim, entre els justs!
[3.194] I dóna'ns, Senyor, el que ens has promès pels teus Missatgers i no ens cobreixis d'oprobi el dia de la Resurrecció! Tu no manques a La teva promesa.
[3.195] El seu Senyor va escoltar la seva pregària: «No deixaré que es perdi obra de cap de vosaltres, el mateix si és baró que si és femella, que heu sortit els uns dels altres. He d'esborrar les dolentes obres de qui van emigrar i van ser expulsats de les seves llars, de qui van patir per causa Meva, de qui van combatre i van ser morts, i he d'introduir-los en jardins pels baixos dels quals fluïxen rierols: recompensa d'Al·là». Al·là té al costat de Si la bella recompensa.
[3.196] Que no et desconcerti veure als infidels anant d'aquí cap enllà pel país!
[3.197] Mesquí gaudeixi! Després, el seu estatge serà la Jahenam. Quina mal jaç...!
[3.198] En canvi, qui temin al seu Senyor tindran jardins pels baixos dels quals fluïxen rierols, en els quals estaran eternament, com allotjament que Al·là els brinda. I el que hi ha al costat d'Al·là és millor per als justs.
[3.199] Hi ha entre la gent de la Escritura quienes creïn en Al·là i en la Revelació feta a vosaltres i a ells. Humils davant Al·là, no han malvenut els signes d'Al·là. Aquests tals tindran el seu recompensa al costat del seu Senyor. Al·là és ràpid a ajustar comptes.
[3.200] Creients! Tingueu paciència, rivalitzeu en ella! Sigueu fermes! Temeu a Al·là! Potser així, prospereu.

[004]Les Dones (An_Nísa) 176 Versicles

En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!

[4.1] Homes! Temeu al vostre Senyor, Que us ha creat d'una sola persona, de la que ha creat al seu cònjuge, i dels quals ha disseminat un gran nombre d'homes i de dones! Temeu a Al·là, en el nom del qual us demaneu coses, i respecteu la consanguinitat! Al·là sempre us observa.

[4.2] Doneu als orfes els béns que els pertanyen. No substituïu l'inconvenient pel bo. No consumeu la seva hisenda agregant-la a la vostra. Seria un gran pecat.

[4.3] Si temeu no ser equitatius amb els orfes, llavors, caseu-vos amb les dones que us agradin: dues, tres o quatre. Però, si temeu no obrar amb justícia, llavors amb una sola o amb les vostres esclaves. Així, evitareu millor l'obrar malament.

[4.4] Doneu a les vostres dones els seus dots gratuïtament. Però, si renuncien gustosas a una part en el vostre favor, feu ús d'aquesta tranquil·lament.

[4.5] No confieu als incapaços la hisenda que Al·là us ha donat per a subsistir!, sustenteu-los d'ella i vestiu-los! I parleu-los amb afecte!

[4.6] Temptegeu als orfes fins que arribin a la nubilitat, Quan els creeu ja madurs, passeu-los la seva hisenda. No la consumeu pròdiga i prematurament abans que arribin a la majoria d'edat. El ric, que no s'aprofiti. El pobre, que gasti com cal. Quan els lliureu la seva hisenda, requeriu la presència de testimonis. Al·là basta per a ajustar comptes...

[4.7] Sigui per als homes una part del que els pares i parents més propers deixin; i per a les dones una part del que els pares i parents més propers deixin. Poc o molt, és una part determinada.

[4.8] Si assisteixen al repartiment parents, orfes, pobres, doneu-los algun sosteniment d'això i parleu-los amb afecte.

[4.9] Que tinguin por aquells qui deixin menors d'edat i estiguin intranquils per ells, que temin,doncs, a Al·là i diguin paraules oportunes.

[4.10] Qui consumen injustament la hisenda dels orfes, només foc ingeriran en les seves entranyes i cremaran en foc flamejant.

[4.11] Al·là us ordena el següent en el que toca als vostres fills: que la porció del baró equivalgui a la de dues femelles. Si aquestes són més de dues, els correspondran dos terços de l'herència. Si és filla única, la meitat. A cada un dels pares li correspondrà un sisè de l'herència, si deixa fills; però, si no té fills i li hereten només els seus pares, un terç és per a la mare. Si té germans, un sisè és per a la mare. Això, després de satisfer els seus llegats o deutes. Dels vostres ascendents o descendents no

sabeu qui us són més útils. Aquesta és obligació d'Al·là. Al·là és omniscient, savi.
[4.12] A vosaltres us correspon la meitat del que deixin les vostres esposes si no tenen fills. Si tenen, us correspon un quart. Això, després de satisfer els seus llegats o deutes. Si no teniu fills, a elles els correspon un quart del que deixeu. Si teniu, un octau del que deixeu. Això. després de satisfer els vostres llegats o deutes. Si els hereus d'un home o d'una dona són parents col·laterals i li sobreviu un germà o una germana, llavors, els correspon, a cadascun dels dos, un sisè. Si són més, participaran del terç de l'herència, després de satisfer els llegats o deutes, sense danyar a ningú. Aquesta és disposició d'Al·là. Al·là és omniscient, benigne.
[4.13] Aquestes són les lleis d'Al·là. A qui obeeixi a Al·là i al seu Missatger, Ell li introduirà en jardins pels baixos dels quals fluïxen rierols, en els quals estaran eternament. Aquest és l'èxit grandiós!
[4.14] A qui, al contrari, desobeeixi a Al·là i al seu Missatger i violi Les seves lleis. Ell li introduirà en un Foc, eternament. Tindrà un càstig humiliant.
[4.15] Crideu a quatre testimonis de vosaltres contra aquelles de les vostres dones que cometin deshonestedat. Si testifiquen, recloeu-les a casa fins que morin o fins que Al·là els procuri una sortida.
[4.16] Si dues dels vostres la cometen, castigueu a ambdós severament. Però, si es penedeixen i esmenen, deixeu-los en pau. Al·là és indulgent, misericordiós.
[4.17] Al·là perdona només a qui cometen el mal per ignorància i es penedeixen de seguida . A aquests es torna Al·là. Al·là és omniscient, savi.
[4.18] Que no esperi perdó qui segueix obrant malament fins que, en l'article de la mort, diu: «Ara em penedeixo». Ni tampoc qui moren sent infidels. A aquests els hem preparat un càstig dolorós.
[4.19] Creients! No és lícit rebre en herència a dones contra la seva voluntat, ni impedir-los que tornin a casar-se per a llevar-los part del que els havíeu donat, tret que siguin culpables de deshonestedat manifesta. Comporteu-vos amb elles com cal. I si us resulten antipàtiques, pot ser que Al·là hagi posat molt bé en l'objecte de la vostra antipatia.
[4.20] I si voleu canviar d'esposa i li havíeu donat a una d'elles un quintar, no torneu a prendre gens d'ell. Anàveu a prendre'l amb infàmia i pecat manifest?
[4.21] I com anàveu a prendre'l, després d'haver jagut i d'haver concertat ella amb vosaltres un pacte solemne?

[4.22] Des d'ara, no us caseu amb les dones amb que han estat casats els vostres pares. Seria deshonest i aborrecible. Malament camí...!
[4.23] Des d'ara, us estan prohibides les vostres mares, les vostres filles, les vostres germanes, les vostres ties paternes o maternes, les vostres nebodes per part de germà o de germana, les vostres mares de llet, les vostres germanes de llet, les mares de les vostres dones, les vostres fillastras que estan sota la vostra tutela, nascudes de dones vostres amb les quals heu consumat el matrimoni -si no, no hi ha culpa-, les esposes dels vostres propis fills, així com casar-vos amb dues germanes a un temps. Al·là és indulgent, misericordiós.
[4.24] I les dones casades, tret que siguin esclaves vostres. Mandat d'Al·là! Us estan permeses totes les altres dones, amb la condició que les busqueu amb la vostra hisenda, amb intenció de casar-vos, no per fornicar. Retribuïu, com cosa deguda, a aquelles de qui heu gaudit com esposes. No hi ha inconvenient que decidiu quelcom de comú acord després de complir amb el degut. Al·là és omniscient, savi.
[4.25] Qui de vosaltres no disposi dels mitjans necessaris per a casar-se amb dones lliures creients, que prengui dona d'entre les vostres joves esclaves creients. Al·là coneix bé la vostra fe. Sortiu els uns dels altres. Caseu-vos amb elles amb permís dels seus amos i doneu-los el dot conforme a l'ús, com a dones honestes, no com a fornicadoras o com a amants. Si aquestes dones es casen i cometen una deshonestedat, sofriran la meitat del càstig que les dones lliures. Això va dirigit a aquells de vosaltres que tinguin por de caure en pecat. No obstant això , és millor per a vosaltres que tingueu paciència. Al·là és indulgent, misericordiós.
[4.26] Al·là vol aclarir-vos i dirigir-vos segons la conducta dels que us van precedir, i tornar-se a vosaltres. Al·là és omniscient, savi.
[4.27] Al·là vol tornar-se a vosaltres, mentre que els que segueixen el apetible volen que us extravieu per complet.
[4.28] Al·là vol alleujar-vos, ja que l'home és feble per naturalesa.
[4.29] Creients! No us devoreu la hisenda injustament uns a uns altres. És diferent si comercieu de comú acord. No us mateu uns a uns altres. Al·là és misericordiós amb vosaltres.
[4.30] A qui obri així, violant la llei impíament, li llançarem a un Foc. És cosa fàcil per a Al·là.
[4.31] Si eviteu els pecats greus que se us han prohibit, esborrarem les vostres dolentes obres i us introduirem amb honor.
[4.32] No cobegeu allò pel que Al·là ha preferit a uns de vosaltres més que a uns altres. Els homes tindran part segons els seus mèrits i les dones també. Demaneu a Al·là del seu favor. Al·là és omniscient.

[4.33] Hem designat per a tots hereus legals del que deixin: els pares, els parents més propers, els units a vosaltres per jurament. Doneu-los la seva part. Al·là és testimoni de tot.
[4.34] Els homes tenen autoritat sobre les dones en virtut de la preferència que Al·là ha donat a uns més que a uns altres i dels béns que gasten. Les dones virtuoses són devotes i cuiden, en absència dels seus marits, del que Al·là mana que cuidin. Amonesteu a aquelles de qui temeu que es rebel·lin, deixeu-les soles en el jaç, pegueu-los! Si us obeïxen, no us fiqueu més amb elles. Al·là és Excels, Gran.
[4.35] Si temeu una ruptura entre els esposos, nomeneu un àrbitre de la família d'ell i altre de la d'ella. Si desitgen reconciliar-se, Al·là farà que arribin a un acord. Al·là és omniscient, està bé informat.
[4.36] Serviu a Al·là i no Li associeu gens! Sed bons amb els vostres pares, parents, orfes, pobres, veïns -parents i no parents-, el company de viatge, el viatger i els vostres esclaus! Al·là no estima al presumit, al jactanciós,
[4.37] als avars i als que empenyen a uns altres a ser avars, als que oculten el favor que Al·là els ha dispensat, -hem preparat per als infidels un càstig humiliant-,
[4.38] als que gasten la seva hisenda per a ser vists dels homes, sense creure en Al·là ni en l'últim Dia. I si algú té per company al Dimoni, mal company té...
[4.39] Què els hauria costat haver cregut en Al·là i en l'Últim Dia i haver gastat en almoines part d'allò que Al·là els ha proveït? Al·là els coneix bé.
[4.40] Al·là no farà ni el pes d'un àtom d'injustícia a ningú. I si es tracta d'una obra bona, la doblegarà i donarà, per la seva banda, una magnífica recompensa.
[4.41] Què passarà quan portem a un testimoni de cada comunitat i et portem a tu com testimoni contra aquests?
[4.42] Aquest dia, els que van ser infidels i van desobeir al Missatger voldran que la terra es aplane sobre ells. No podran ocultar gens a Al·là.
[4.43] Creients! No us acosteu embriacs a la azalá. Espereu que estigueu en condicions de saber el que dieu. No aneu impurs -tret que estigueu de viatge- fins que us hàgiu rentat. I si esteu malalts o de viatge, si ve un de vosaltres de fer les seves necessitats, o heu tingut contacte amb dones i no trobeu aigua, recorreu a sorra neta i passeu-la pel rostre i per les mans. Al·là és perdonador, indulgent.
[4.44] No has vist a qui han rebut una porció de l'Escriptura ? Compren la pèrdua i volen que vosaltres us extravieu del Camí.
[4.45] Al·là coneix millor que ningú als vostres enemics. Al·là basta com amo. Al·là basta com auxiliar.

[4.46] Alguns jueus alteren el sentit de les paraules i diuen: «Escoltem i desobeïm... Escolta, sense que es pugui escoltar! Raina!», trabucant amb les seves llengües i atacant la Religió. Si diguessin: «Escoltem i obeïm...Escolta! Unzurna!», seria millor per a ells i més correcte. Però Al·là els ha maleït per la seva incredulitat. Creuen, però poc.
[4.47] Vosaltres, els que heu rebut l'Escriptura, creieu en el que hem revelat, en confirmació del que ja posseíeu, abans que esborrem els trets dels rostres, abans que els posem del revés o els maleïm com vam maleir als del dissabte! L'ordre d'Al·là es complix!
[4.48] Al·là no perdona que se Li associï. Però perdona el menys greu a qui Ell vol. Qui associa a Al·là comet un gravíssim pecat.
[4.49] No has vist a qui es consideren purs? No, és Al·là Qui declara pur a qui Ell vol i ningú serà tractat injustament ni en_menys_de_res.
[4.50] Mira com inventen la mentida contra Al·là! Basta això com pecat manifest.
[4.51] No has vist a qui han rebut una porció de l'Escriptura ? Creuen en el Yibt i en els Taguts i diuen dels infidels: «Aquests estan millor dirigits que els creients».
[4.52] A aquests són a qui Al·là ha maleït, i no trobaràs qui auxiliï a qui Al·là maleeixi.
[4.53] Encara que tinguessin part en el domini no donarien a la gent ni menys_de_res.
[4.54] Envejaran a la gent pel favor que Al·là els ha dispensat? Hem donat a la família d'Abraham l'Escriptura i la Saviesa. els hem donat un domini immens.
[4.55] D'ells, uns creuen en ella i uns altres s'aparten d'ella. La Jahenam els bastarà com foc flamejant.
[4.56] A qui no creen en Els nostres signes els llançarem a un Foc. Sempre que se'ls consuma la pell, la hi reposarem, perquè agradin el càstig. Al·là és poderós, savi.
[4.57] A qui creen i obrin bé, els introduirem en jardins pels baixos dels quals fluïxen rierols, en els quals estaran eternament, per a sempre. Allí tindran esposes purificades i farem que els doni una ombra espessa.
[4.58] Al·là us ordena que restituïu els dipòsits als seus propietaris i que quan decidiu entre els homes ho feu amb justícia. Quina bé és allò que Al·là us exhorta! Al·là tot ho escolta, tot ho veu.
[4.59] Creients! Obeïu a Al·là, obeïu al Missatger i a aquells de vosaltres que tinguin autoritat. I, si discutiu per alguna cosa, referiu-ho a Al·là i al Missatger, si és que créis en Al·là i en l'últim Dia. És el millor i la solució més apropiada.

[4.60] No has vist a qui pretenen creure en el que se't ha revelat a tu i en el que s'ha revelat abans de tu? Volen recórrer a l'arbitratge dels Taguts, a pesar que se'ls ha ordenat no creure en ells. El Dimoni vol extraviar-los profundament.
[4.61] Quan se'ls diu: «Veniu al que Al·là ha revelat, veniu al Missatger!», veus que els hipòcrites s'aparten de tu completament.
[4.62] Què faran, llavors, quan els afligeixi una desgràcia pel que ells mateixos han comès i venguen a tu, jurant per Al·là: «No volíem sinó fer bé i ajudar»?
[4.63] Aquests tals són aquells de qui Al·là coneix el que tanquen els seus cors. Aparta't d'ells, amonesta'ls, digues-los paraules persuasivas que s'apliquin al seu cas!
[4.64] No hem manat a cap Missatger sinó per a, amb permís d'Al·là, ser obeït. Si, quan van ser injusts amb si mateixos, haguessin vingut a tu i demanat el perdó d'Al·là, i si el Missatger hagués també demanat el perdó per ells, haurien trobat a Al·là indulgent, misericordiós.
[4.65] Però no, pel teu Senyor! No creuran fins que t'hagin fet jutge de la seva disputa; llavors, ja no trobaran en si mateixos dificultat a acceptar la teva decisió i s'adheriran plenament.
[4.66] Si els haguéssim prescrit: «Mateu-vos uns a uns altres!» o «Sortiu de les vostres llars!», no ho haurien fet, excepte uns pocs d'ells. Però, si s'haguessin conformat a les exhortacions rebudes, hauria estat millor per a ells i haurien sortit més enfortits.
[4.67] els hauríem donat llavors, per la nostra part, una magnífica recompensa
[4.68] i els hauríem dirigit per una via recta.
[4.69] Qui obeïxen a Al·là i al Missatger, estan amb els profetes, els veraços, els testimonis i els justs als quals Al·là ha agraciat. Quins bona companyia!
[4.70] Així és el favor d'Al·là. Al·là basta com omniscient.
[4.71] Creients! Aneu amb compte! Escometeu en destacaments o formant un sol cos.
[4.72] Hi ha entre vosaltres qui es queda ressagat del tot i, si us sobrevé una desgràcia, diu: «Al·là m'ha agraciat, doncs no estava allí amb ells».
[4.73] Però, si Al·là us afavoreix, segur que, diu, com si no existís cap amistat entre vosaltres i ell: «Tant de bo hagués estat amb ells, hauria obtingut un èxit grandiós!»
[4.74] Que qui canvien la vida d'aquí per l'altra combatin per Al·là! A qui combatent per Al·là, sigui mort o surti victoriós, li donarem una magnífica recompensa.
[4.75] Per què no voleu combatre per Al·là i pels oprimits -homes, dones i nens que diuen: «Senyor! Treu-nos d'aquesta ciutat, de

impius habitants! Dóna'ns un protector designat per Tu! Dóna'ns un auxiliar designat per tí!»?
[4.76] Qui creuen, combaten per Al·là. Qui no creuen, combaten pels Taguts. Combateu, doncs, contra els amics del Dimoni. Els ardits del Dimoni són febles!
[4.77] No has vist a aquells a qui es va dir: «Deposeu les armes! Feu la azalá i doneu el azaque!»? Quan se'ls prescriu el combat, alguns d'ells tenen tanta por dels homes com haurien de tenir d'Al·là, o encara més, i diuen: «Senyor! Per què ens has ordenat combatre? Si ens deixessis per a un poc més tard...» Digues: «El breu gaudi de la vida d'aquí és mesquí. L'altra vida és millor per a qui tem a Al·là. No se us tractarà injustament ni en menys_de_res.».
[4.78] Onsevulla que us trobeu, la mort us arribarà a, inclús si esteu en torres elevades. Si els succeïx un bé, diuen: «Això ve d'Al·là». Però, si és un mal, diuen: «Això ve de tu». Digues: «Tot ve d'Al·là». Però què tenen aquests, que tot just comprenen el que se'ls diu?
[4.79] El bo que et succeïx ve d'Al·là. L'inconvenient que et succeïx ve de tu mateix. T'hem manat a la Humanitat com Missatger. Al·là basta com testimoni.
[4.80] Qui obeïx al Missatger, obeïx a Al·là. Qui s'aparta... Nosaltres no t'hem manat perquè siguis el seu custodi.
[4.81] I diuen: «Obediència! Però, quan eixen de la teva presència, alguns tramen de nit una altra cosa diferent del que tu dius. Al·là pren nota del que tramen de nit. Aparta't, doncs, d'ells i confia en Al·là! Al·là basta com Protector!
[4.82] No mediten en l'Alcorà ? Si hagues sigut d'un altre que d'Al·là, haurien trobat en ell nombroses contradiccions.
[4.83] Quan s'assabenten de quelcom referent a la seguretat o al temor, ho difonen. Si ho haguessin referit al Missatger i als que d'ells tenen autoritat, els que desitjaven esbrinar la veritat haurien sabut si donar crèdit o no. Si no arriba a ser pel favor que d'Al·là heu rebut i per La seva misericòrdia, hauríeu seguit quasi tots al dimoni.
[4.84] Combat, doncs, per Al·là! Només de tu eres responsable. Anima als creients! Potser Al·là continga l'ímpetu dels infidels. Al·là disposa de més violència i és més terrible a castigar.
[4.85] qui intercedix de bona manera tindrà la seva part i qui intercedix de roïna manera rebrà un altre tant. Al·là vetla per tot.
[4.86] Si us saluden, saludeu amb una salutació encara millor, o torneu-ho igual. Al·là té tot en compte.
[4.87] Al·là! No hi ha més déu que Ell! Ell ha de reunir-vos per al dia indubtable de La Resurreción. I qui és més veraç que Al·là quan diu quelcom?

[4.88] Per què aneu a dividir-vos en dos partits a propòsit dels hipòcrites? Al·là els ha rebutjat ja pel que han fet. És que voleu dirigir a qui Al·là hi ha extraviat? No trobaràs camí per a aquell a qui Al·là extravia.
[4.89] Voldrien que, com ells, no creguéreu, per a ser iguals que ells. No feu, doncs, amics entre ells fins que hagen emigrat per Al·là. Si canvien de propòsit, apodereu-vos d'ells i Mateu-los on els trobeu. No accepteu la seva amistat ni auxili,
[4.90] a menys que siguen aliats de gent amb què us uneix un pacte, o que vinguen a vosaltres amb l'ànim oprimit per haver de combatre contra vosaltres o contra la seva pròpia gent. Si Al·là hagues volgut, els hauria donat poder sobre vosaltres i haurien combatut contra vosaltres. Si es mantenen a banda, si no combaten contra vosaltres i us ofereixen sotmetre's, llavors no tindreu justificació davant d'Al·là contra ells.
[4.91] Trobareu a uns altres que desitgen viure en pau amb vosaltres i amb la seva pròpia gent. Sempre que se'ls convida a la apostasía, cauen en ella. Si no es mantenen a part, si no us oferixen sotmetre's, si no deposen les armes, apodereu-vos d'ells i mateu-los on doneu amb ells. Us hem donat ple poder sobre ells.
[4.92] Un creient no pot matar a altre creient, tret que sigui per error. I qui mat a un creient per error haurà de manumetre a un esclau creient i pagar el preu de sang a la família de la víctima, tret que ella renunciï al mateix com almoina. I si la víctima era creient i pertanyia a gent enemiga vostra, haurà de manumetre a un esclau creient. Però, si pertanyia a gent amb la qual us uneix un pacte, el preu de sang ha de pagar-se a la família de la víctima, a part de la manumissió d'un esclau creient. I qui no disposi de mitjans dejunarà dos mesos consecutius, com expiació imposada per Al·là. Al·là és omniscent, savi.
[4.93] I qui mata a un creient premeditadament, tindrà la Jahenam com retribució, eternament. Al·là s'irritarà amb ell, li maleirà i li prepararà un càstig terrible.
[4.94] Creients! quan acudiu a combatre per Al·là, cuidat no digueu al primer que us saludi: «Tu no ets creient!», buscant els béns de la vida d'aquí. Al·là oferix abundants ocasions d'obtenir botí. Vosaltres també éreu així abans i Al·là us va agraciar! Cura, doncs, que Al·là està bé informat del que feu!
[4.95] Els creients que es queden a casa, sense estar impedits, no són iguals que els que combaten per Al·là amb la seva hisenda i les seves persones. Al·là ha posat als que combaten amb la seva hisenda i les seves persones un grau per sobre dels que es queden a casa. A tots, no obstant això, ha promès Al·là el millor, però Al·là ha distingit als combatents per sobre de qui es queden a casa amb una magnífica recompensa,

[4.96] amb el rang que al costat d'Ell ocupen, amb perdó i misericòrdia. Al·là és indulgent, misericordiós.
[4.97] Els àngels diran a aquells a qui cridin i que han estat injusts amb si mateixos: «Quin era la vostra situació?» Diran: «Érem oprimits en la terra». Diran: «És que la terra d'Al·là no era vasta com perquè poguéssiu emigrar?» Aquests tals tindran la Jahenam com estatge. ;Malament fi...!
[4.98] Queden exceptuats els oprimits -homes, dones i nens-, que no disposen de possibilitats i no són dirigits pel camí.
[4.99] A aquests pot ser que Al·là els perdoni. Al·là és perdonador, indulgent.
[4.100] Qui emigri per Al·là, trobarà en la terra molt refugi i espai. La recompensa d'aquell a qui sorprengui la mort, després de deixar la seva casa per a emigrar a Al·là i al seu Missatger, incumbeix a Al·là. Al·là és indulgent, misericordiós.
[4.101] Quan estigueu de viatge, no hi ha incovenient que abreugeu la azalá, si temeu un atac dels infidels. Els infidels són per a vosaltres un enemic declarat.
[4.102] Quan estiguis amb ells i els dirigeixis la azalá, que un grup es mantingui dempeus al teu costat, arma en mà. Quan s'hagin prosternat, que vagin enrere i que altre grup que encara no hagi orat venga i ori amb tu. Que vagin amb compte i no deixin les armes de la mà! Els infidels voldrien que descuréssiu les vostres armes i impedimenta per a llançar-se d'improvís sobre vosaltres. No hi ha inconvenient que deixeu a un costat les armes si la pluja us molesta o esteu malalts, però aneu amb compte! Al·là ha preparat un càstig humiliant per als infidels.
[4.103] Quan hàgiu acabat la azalá recordeu a Al·là dempeus, asseguts o tirats. I, si us sentiu tranquils, feu la azalá. La azalá s'ha prescrit als creients en temps determinats.
[4.104] No deixeu de perseguir a aquesta gent. Si us costa, també a ells, com a vosaltres, els costa, però vosaltres espereu d'Al·là el que ells no esperen. Al·là és omniscient, savi.
[4.105] T'hem revelat l'Escriptura amb la Veritat perquè decideixis entre els homes com Al·là et doni a entendre. No advoquis pels traïdors!
[4.106] Demana perdó a Al·là! Al·là és indulgent, misericordiós.
[4.107] No discuteixis defensant als que obren deslleialment amb si mateixos! Al·là no estima al que és traïdor contumaç, pecador.
[4.108] S'amaguen dels homes, però no poden amagar-se d'Al·là, Que està present quan tramen de nit quelcom que no Li satisfà. Al·là abasta tot el que fan.
[4.109] Mireu com sou! Discutiu en favor d'ells en la vida d'aquí, però qui va a defensar-los contra Al·là el dia de la Resurrecció? Qui serà llavors el seu protector?

[4.110] Qui obra mal o és injust amb si mateix, si després demana perdó a Al·là, trobarà a Al·là indulgent, misericordiós.
[4.111] Qui peca, peca, en realitat, en detriment propi. Al·là és omniscient, savi.
[4.112] Qui comet una falta o un pecat i acusa d'això a un innocent, càrrega amb una infàmia i amb un pecat manifest.
[4.113] Si no arriba a ésser pel favor d'Al·là en tu i per La seva misericòrdia, alguns d'ells haurien preferit extraviar-te. Però només s'extravien a si mateixos i no poden, de cap manera, danyar-te. Al·là t'ha revelat l'Escriptura i la Saviesa i t'ha ensenyat el que no sabies. El favor d'Al·là en tu és immens.
[4.114] En molts dels seus conciliábuls no hi ha bé, salvo quan un ordena l'almoina, el reconegut com bo o la reconciliació entre els homes. A qui faci això per desig d'agradar a Al·là, li donarem una magnífica recompensa.
[4.115] A qui se separi del Missatger després d'haver-se-li manifestat clarament La Guia i segueixi un camí diferent del dels creients, li abandonarem en la mesura que ell abandoni i li llançarem a la Jahenam. Malament fi...!
[4.116] Al·là no perdona que se Li associï. Però perdona el menys greu a qui Ell vol. Qui associa a Al·là està profundament extraviat.
[4.117] En lloc d'invocar-li a Ell, no invoquen sinó a deïtates femenines. No invoquen més que a un dimoni rebel.
[4.118] Que Al·là li maleeixi! Ha dit: «He de prendre a un nombre determinat dels teus serfs,
[4.119] he d'extraviar-los, he d'inspirar-los vans desitjos, he d'ordenar-los que esberlen les orelles del bestiar i que alterin la creació d'Al·là!» Qui prengui com amo al Dimoni, en lloc de prendre a Al·là, està manifestament perdut.
[4.120] Els fa promeses i els inspira vans desitjos, però el Dimoni no els promet sinó fal·làcia.
[4.121] L'estatge d'aquests tals serà la Jahenam i no trobaran mig d'escapar d'ella.
[4.122] A qui creen i obrin bé, els introduirem en jardins pels baixos dels quals fluïxen rierols, en els quals estaran eternament, per a sempre. Promesa d'Al·là veritat! I qui és més veraç que Al·là quan diu quelcom?
[4.123] Això no depèn del que vosaltres anheleu ni del que anheli la gent de l'Escriptura Qui obri malament serà retribuït per això i no trobarà, fora d'Al·là, amo ni auxiliar.
[4.124] El creient, baró o femella, que obri bé, entrarà en el Jardí i no serà tractat injustament ni en menys_de_res.
[4.125] Qui és millor, tocant a religió, que qui se sotmet a Al·là, fa el bé i segueix la religió d'Abraham, que va ser hanif ? Al·là va prendre a Abraham com millor company.

[4.126] D'Al·là és el que està en els cels i en la terra. Al·là tot ho abasta.
[4.127] Et consulten a propòsit de les dones. Digues: «Al·là us dóna a conèixer El seu parer sobre elles, a part del que ja se us ha recitat en l'Escriptura a propòsit de les òrfenes a les quals encara no heu donat la part que els correspon i amb les quals desitgeu casar-vos, i a propòsit dels nens febles, i que tracteu amb equitat als orfes. Al·là coneix perfectament el bé que feu.
[4.128] I si una dona tem maltractaments o aversió per part del seu marit, no hi ha inconvenient que es reconciliïn, doncs és millor la reconciliació. L'ànim és propens a la cobdícia, però si feu bé a uns altres i temeu a Al·là,... Al·là està bé informat del que feu.
[4.129] No podreu ser justs amb les vostres dones, inclús si ho desitgeu. No sigueu, doncs, tan parcials que deixeu a una d'elles com en suspens. Si poseu pau i temeu a Al·là,... Al·là és indulgent, misericordiós.
[4.130] Si se separen, Al·là enriquirà a cadascun amb La seva abundància. Al·là és immens, savi.
[4.131] D'Al·là és el que està en els cels i en la terra. Hem ordenat a qui, abans de vosaltres, van rebre l'Escriptura, i a vosaltres també, el temor d'Al·là. Si no creieu,... d'Al·là és el que està en els cels i en la terra. Al·là Es basta a Si mateix és digne de lloança.
[4.132] D'Al·là és el que està en els cels i en la terra. Al·là basta com protector.
[4.133] Homes! Si Ell volgués, us faria desaparèixer i us substituiria per uns altres. Al·là és capaç de fer-ho.
[4.134] Qui desitgi la recompensa de la vida d'aquí, sàpiga que Al·là disposa de la recompensa de la vida d'aquí i de l'altra. Al·là tot ho escolta, tot ho veu.
[4.135] Creients! Sed íntegres en l'equitat, quan deposeu com testimonis d'Al·là inclús en contra vostra, o dels vostres pares o parents més propers. El mateix si és ric que si és pobre, Al·là està més prop d'ell. No seguiu la passió faltant a la justícia. Si aixequeu fals testimoniatge o us desfeu,... Al·là està bé informat del que feu.
[4.136] Creients! Creieu en Al·là, en El seu Missatger, en l'Escriptura que ha revelat al seu Missatger i en l'Escriptura que havia revelat abans. Qui no creu en Al·là, en Els seus àngels, en Les seves Escriptures, en Les seves Missatgers i en l'Últim Dia, aquest tal està profundament extraviat.
[4.137] A qui creen i després deixin de creure, tornin a creure i de nou deixin de creure, creixent en la seva incredulitat, Al·là no està per a perdonar-los ni dirigir-los per un camí.
[4.138] Anuncia als hipòcrites que tindran un càstig dolorós.

[4.139] Prenen als infidels com aliats, en lloc de prendre als creients. És que busquen en ells el poder? El poder pertany en la seva totalitat a Al·là.
[4.140] Ell us ha revelat en l'Escriptura : «Quan escolteu que els versicles d'Al·là no són cregudes i són objecte de burla, no us assegueu amb ells mentre no canviïn de tema de conversa; si no, us fareu com ells». Al·là reunirà als hipòcrites i als infidels, tots junts, en la Jahenam.
[4.141] Estan a l'expectativa, a veure com us va. Quan teniu èxit amb l'ajuda d´Al·là, diuen: «Doncs no estàvem amb vosaltres?» Però, si els infidels obtenen un èxit parcial, diuen: «No vam tenir ocasió de vèncer-vos i, en canvi, us vam defensar contra els creients?» Al·là decidirà entre vosaltres el dia de la Resurrecció. Al·là no permetrà que els infidels prevalguin sobre els creients.
[4.142] Els hipòcrites tracten d'enganyar a Al·là, però és Ell Qui els enganya. Quan es disposen a fer la azalá ho fan mandrosament, només per a ser vists dels homes, tot just pensen en Al·là.
[4.143] Vacil.lants, no es pronuncien per uns ni per uns altres. No trobaràs camí per a aquell a qui Al·là extravia.
[4.144] Creients! No prengueu als infidels com aliats, en lloc de prendre als creients. Voleu donar a Al·là un argument manifest en contra vostra?
[4.145] Els hipòcrites estaran en el més profund del Foc i no trobaràs qui els auxiliï,
[4.146] salvo si es penedeixen, s'esmenen, s'aferren a Al·là i rendeixen a Al·là un culte sincer. Aquests estaran en companía dels creients i Al·là donarà als creients una magnífica recompensa.
[4.147] Per què va Al·là a castigar-vos si sou agraïts i creieu? Al·là és agraït, omniscient.
[4.148] A Al·là no li agrada la maledicencia en veu alta, tret que qui ho faci hagi estat tractat injustament. Al·là tot ho escolta, tot ho sap.
[4.149] Que divulgueu un bé o ho oculteu, que perdoneu un greuge... Al·là és perdonador, poderós.
[4.150] Qui no creuen en Al·là ni en Els seus Missatgers i volen fer distinguos entre Al·là i Els seus Missatgers, dient: «Creiem en uns, però en uns altres no!», volent adoptar una postura intermèdia,
[4.151] aquests són els infidels de debò. I per als infidels tenim preparat un càstig humiliant.
[4.152] Però a qui creen en Al·là i en Els seus Missatgers, sense fer distinguos entre ells, Ell els remunerarà. Al·là és indulgent, misericordiós.

[4.153] La gent de l'Escriptura et demana que els baixis del cel una Escriptura. Ja havien demanat a Moisés quelcom més greu que això, quan van dir: «Mostra'ns a Al·là clarament!» Com càstig al seu impietat el Llamp els hi va dur. Després, van agafar el vedell, inclús després d'haver rebut les proves clares. L'hi perdonem i vam donar a Moisés una autoritat manifesta.
[4.154] Aixequem la muntanya per sobre d'ells en senyal de pacte amb ells i els vam dir: «Prosterneu-vos a l'entrar per la porta!» I els vam dir: «No violeu el dissabte!» I vam concertar amb ells un pacte solemne.
[4.155] per haver violat el seu pacte, per no haver cregut en els signes d'Al·là, per haver matat als profetes sense justificació i per haver dit: «Els nostres cors estan coberts». No! Al·là els ha segellat per la seva incredulitat, de manera que tenen fe, però poca.
[4.156] per la seva incredulitat per haver proferit contra María una enorme calúmnia,
[4.157] i per haver dit: «Hem donat mort al Ungit, Jesús, fill de María, El Missatger d'Al·là», sent així que no li van matar ni li van crucificar, sinó que els va semblar així. Els que discrepen sobre ell, dubten. No tenen coneixement d'ell, no segueixen més que conjectures. Però, certament no li van matar,
[4.158] sinó que Al·là ho va elevar a Si. Al·là és poderós, savi.
[4.159] Entre la gent de l'Escriptura no hi ha ningú que no crea en Ell abans de la seva mort. El dia de la Resurrecció servirà de testimoni contra ells.
[4.160] Prohibim als jueus coses bones que abans els havien estat lícites, per haver estat impius i per haver desviat a tants del camí d'Al·là.
[4.161] Per rebre usura, a pesar d'haver-se'ls prohibit, i per haver devorat la hisenda aliena injustament. Als infidels d'entre ells, els hem preparat un càstig dolorós.
[4.162] Però als que, d'ells, estan arrelats en la Ciència, als creients, que , creuen en el que se't ha revelat a tu i a uns altres abans de tu, als que fan la azalá, als que donen el azaque, als que creuen en Al·là i en l'últim Dia, a aquests els donarem una magnífica recompensa.
[4.163] T'hem fet una revelació, com vam fer una revelació a Noé i als profeta que li van seguir. Vam fer una revelació a Abraham, Ismael, Isaac, Jacob, als tribus, Jesús, Job, Jonás, Aarón i Salomón. I vam donar a David Salms.
[4.164] T'hem contat prèviament d'alguns Missatgers, d'uns altres no -amb Moisés Al·là va parlar de fet-,
[4.165] Missatgers portadors de bones noves i que advertien, perquè els homes no poguessin al·legar cap pretext davant Al·là després de la vinguda dels Missatgers. Al·là és poderós, savi.

[4.166] Però Al·là és testimoni del que et ha revelat, ho ha revelat amb La seva ciència. Els àngels també són testimonis, encara que basta a Al·là com testimoni.
[4.167] Els que no creuen i desvien a altres del camí d'Al·là estan profundament extraviats.
[4.168] Als que no creen i obrin impíament, Al·là mai els perdonarà ni els dirigirà per altre camí,
[4.169] que el camí de la Jahenam, en la qual estaran eternament, per a sempre. És cosa fàcil per a Al·là.
[4.170] Homes! Ha vingut a vosaltres El Missatger amb la Veritat que ve del vostre Senyor. Creieu, doncs, serà millor per a vosaltres. Si no creieu... D'Al·là és el que està en els cels i en la terra. Al·là és omniscient, savi.
[4.171] Gent de l'Escriptura ! No exagereu en la vostra religió! No digueu d'Al·là sinó la veritat: que el Ungit, Jesús, fill de María, és solament el Missatger d'Al·là i La Seva Paraula, que Ell ha comunicat a María, i un Esperit que procedeix d'Ell, Creieu, doncs, en Al·là i en Els seus Missatgers! No digueu "Tres'! Ja n'hi ha prou, serà millor per a vosaltres! Al·là és només un Déu U. Glòria a Ell, Tenir un fill!...Seu és el que està en els cels i en la terra... Al·là basta com protector! [4.172] El Ungit no tindrà a menys ésser serf d'Al·là, ni tampoc els àngels reunits. A tots aquells que tinguin a menys servir-li i hagin estat altius, els congregarà cap a Si.
[4.173] Quant a qui hagin cregut i obrat bé, Ell els donarà, per favor, El seu recompensa i encara més. Però a qui hagin tingut a menys servir-li i hagin estat altius, els infligirà un càstig dolorós. No trobaran, fora d'Al·là, amo ni auxiliar.
[4.174] Homes! Us ha vingut del vostre Senyor una prova. I us hem fet baixar una Llum manifesta.
[4.175] A qui hagin cregut en Al·là i s'hagin aferrat a Ell, els introduirà en La seva misericòrdia i favor i els dirigirà a Si per una via recta.
[4.176] Et demanen el teu parer. Digues: «Al·là us dóna el Seu a propòsit dels parents col·laterals. Si un home mor sense deixar fills, però sí una germana, aquesta heretarà la meitat del que deixa, i si ella mor sense deixar fills, ell heretarà tot d'ella. Si foren dos, aquestes heretaran els dos terços del que deixi. Si té germans, barons i femelles, a cada baró li correspondrà tant com a dues femelles juntes. Al·là us aclareix això perquè no us extravieu. Al·là és omniscient».

[005]La Taula servida (Al_Maeda) 120 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[5.1] Creients! Respecteu els vostres compromisos! La bèstia dels ramats us està permesa, excepte el que se us recita. La caça no us està permesa mentre estigueu sacralitzats. Al·là decideix el que Ell vol.
[5.2] Creients! No profaneu les coses sagrades d'Al·là, ni el mes sagrat, ni la Oblació, ni les garlandes, ni als que es dirigeixen a la Casa Sagrada, buscant favor del seu Senyor i satisfer-li. Podeu caçar quan deixeu d'estar sacralitzats. Que l'odi que teniu a gent que fa poc us apartava de la Mesquita Sagrada no us inciti a violar la llei. Ajudeu-vos uns a uns altres a practicar la pietat i el temor d'Al·là, no el pecat i la violació de la llei. I temeu a Al·là! Al·là castiga severament...
[5.3] Us està vedada la carn somorta, la sang, la carn de porc, la d'animal sobre el que s'hagi invocat un nom diferent del d'Al·là, la d'animal asfixiat o mort a bastonades, d'una caiguda, d'una cornada, la del devorat parcialment per les feres -excepte si encara ho sacrifiqueu vosaltres-, la de l'immolat sobre altars. Consultar la sort valent-se de fletxes és una perversitat. Avui qui no creuen han desesperat de la vostra religió. No els tingueu, doncs, por a ells, sinó a Mi! Avui us he perfeccionat la vostra religió, he completat La meva gràcia en vosaltres i Em satisfà que sigui l'islam la vostra religió. Si algú es veu compel·lit durant una fam, sense intenció de pecar,...Al·là és indulgent, misericordiós.
[5.4] Et pregunten què els està permès. Digues: «Us estan permeses les coses bones. Podeu menjar del que us agafin els animals de presa que heu ensinistrat per a la caça, tal com Al·là us ha ensenyat. I esmenteu el nom d'Al·là sobre això! I temeu a Al·là». Al·là és ràpid a ajustar comptes.
[5.5] Avui se us permeten les coses bones. Se us permet l'aliment de qui han rebut l'Escriptura, així com també se'ls permet a ells el vostre aliment. I les dones creients honestes i les honestes del poble que, abans que vosaltres, havia rebut l'Escriptura, si els doneu el dot prenent-les en matrimoni, no com fornicadors o com amants. Vanes seran les obres de qui rebutgi la fe i en l'altra vida serà dels que perdin.
[5.6] Creients! Quan us disposeu a fer la azalá, renteu-vos el rostre i els braços fins al colze, passeu les mans pel cap i renteu-vos els peus fins al turmell. Si esteu en estat d'impuresa legal, purifiqueu-vos. I si esteu malalts o de viatge, si ve un de vosaltres de fer les seves necessitats, o heu tingut contacte amb dones i no trobeu aigua, recorreu a sorra neta i passeu-la pel rostre i per les mans. Al·là no vol imposar-vos cap càrrega, sinó purificar-vos i completar La seva gràcia en vosaltres. Potser, aixi sigueu agraïts.

[5.7] Recordeu la gràcia que Al·là us va dispensar i el pacte que va concloure amb vosaltres quan vau dir: «Escoltem i obeïm». Temeu a Al·là! Al·là sap bé el que tanquen els pits.
[5.8] Creients! Sigueu íntegres davant Al·là quan deposeu amb equitat! Que l'odi a una gent no us inciti a obrar injustament! Sigueu justs! Això és el més pròxim al temor d'Al·là. I temeu a Al·là! Al·là està bé informat del que feu.
[5.9] Al·là ha promès a qui creen i obrin bé perdó i una magnífica recompensa.
[5.10] Qui no creen i desmenteixin Els nostres signes habitaran en el Jaheem.
[5.11] Creients! Recordeu la gràcia que Al·là us va dispensar quan una gent hauria preferit posar-vos les mans damunt i Ell l'hi va impedir. I temeu a Al·là! Que els creients confiïn en Al·là!
[5.12] Al·là va concertar un pacte amb els Fills d'Israel. Suscitem d'entre ells a dotze caps. I Al·là va dir: «Jo estic amb vosaltres. Si feu la azalá, doneu el azaque, creieu en Els meus Missatgers i els auxilieu, si feu un préstec generós a Al·là, he d'esborrar les vostres dolentes obres i introduir-vos en jardins pels baixos dels quals fluïxen rierols. Qui de vosaltres, després d'això, no crea s'haurà extraviat del camí recte».
[5.13] Per haver violat el seu pacte els hem maleït i hem endurit els seus cors. Alteren el sentit de les paraules; obliden part del que se'ls va recordar. Sempre descobriràs en ells alguna traïció, exceptuant a uns pocs. Esborra les seves faltes, perdona'ls! Al·là estima a qui fan el bé.
[5.14] Concertem un pacte amb qui deien: «Som cristians». Però van oblidar part del que se'ls va recordar i, per això, provoquem entre ells enemistat i odi fins al dia de la Resurrecció. Però ja els informarà Al·là del que feien.
[5.15] Gent de l'Escriptura ! El nostre Missatger ha vingut a vosaltres, aclarint-vos molt del que de l'Escriptura havíeu ocultat i revocant molt també. Us ha vingut d'Al·là una Llum, una Escriptura clara, [5.16] per mitjà de la qual Al·là dirigeix a qui busquen satisfer-li per camins de pau i els treu, amb El seu permís, de les tenebres a la llum, i els dirigeix a una via recta.
[5.17] No creuen, en realitat, qui diuen: «Al·là és el Ungit, fill de María». Digues: «Qui podria impedir a Al·là que, si Ell volgués, fes morir al Ungit, fill de María, a la seva mare i a tots els de la terra?» D'Al·là és el domini dels cels, de la terra i del que entre ells està. Crea el que Ell vol. Al·là és omnipotent.
[5.18] Els jueus i els cristians diuen: «Som els fills d'Al·là i Els seus predilectes». Digues: «Per què, doncs, us castiga pels vostres pecats? No, sinó que sou mortals, de Les seves creatures. Perdona a qui Ell vol i castiga a qui Ell vol». D'Al·là és

el domini dels cels i de la terra i del que entre ells està. És Ell la fi de tot.
[5.19] Gent de l'Escriptura ! El nostre Missatger ha vingut a vosaltres per a instruir-vos, després d'una interrupció de Missatgers, no sigui que diguéssiu: «No ha vingut a nosaltres cap nunci de bones noves, ni monitor algun». Així, doncs, sí que ha vingut a vosaltres un nunci de bones noves i un monitor. Al·là és omnipotent.
[5.20] I quan Moisés va dir al seu poble: «Poble! Recordeu la gràcia que Al·là us va dispensar quan va suscitar d'entre vosaltres a profetes i va fer de vosaltres reis, donant-vos el que no s'havia donat a cap en el món.
[5.21] Poble! Entreu en la Terra Santa que Al·là us va destinar i no torneu sobre els vostres passos; si no, regressareu havent perdut!».
[5.22] Van dir: «Moisés! Hi ha en ella un poble d'homes forts i no entrarem mentre no surtin d'ella. Si surten d'ella, llavors, si que entrarem».
[5.23] Dos dels seus homes, temerosos d'Al·là, a qui Al·là havia agraciat, van dir: «Entreu contra ells per la porta. Una vegada franquejada, la victòria serà vostra. Si sou creients, confieu en Al·là!».
[5.24] Van dir: «Moisés! No entrarem mai en ella mentre ells estiguin dintre. Veu, doncs, tu amb el teu Senyor, i combateu, que nosaltres ens vam quedar aquí!».
[5.25] Va dir: «Senyor! Jo no puc més que amb mi i amb el meu germà. Feix distinció, doncs, entre nosaltres i aquest poble pervers».
[5.26] Va dir: «Els estarà prohibida durant quaranta anys, temps en el qual vagaran per la terra. No et preocupis per aquest poble pervers!».
[5.27] I conta'ls la història autèntica dels dos fills d'Adán, quan van oferir una oblació i se li va acceptar a un, però a l'altre no! Va dir: «He de matar-te!». Va dir: «Al·là només accepta dels que Li temen.
[5.28] I si tu poses la mà en mi per a matar-me, jo no vaig a posar-la en tu per a matar-te, perquè temo a Al·là, Senyor de l'univers.
[5.29] Vull que carreguis amb el teu pecat contra mi i altres pecats i siguis així dels habitants del Foc. Aquesta és la retribució dels impius».
[5.30] Llavors, la seva ànima li va instigar que matés al seu germà i li va matar, passant a ésser dels perdedors.
[5.31] Al·là va enviar un corb, que va furgar la terra per a mostrar-li com amagar el cadàver del seu germà. Va dir: «Ai de mi! És

que no sóc capaç d'imitar a aquest corb i amagar el cadàver del meu germà?». I va passar a ésser dels penedits.
[5.32] Per aquesta raó, vam prescriure als Fills d'Israel que qui matés a una persona que no hagués matat a ningú ni corromput en la terra, fora com si hagués matat a tota la Humanitat. I que, qui salvés una vida, fora com si hagués salvat les vides de tota la Humanitat. Els nostres Missatgers van venir a ells amb les proves clares, però, a pesar d'elles, molts van cometre excessos en la terra.
[5.33] Retribució de qui fan la guerra a Al·là i a al seu Missatger i es donen a corrompre en la terra: seran morts sense pietat, o crucificats, o amputats de mans i peus oposats, o bandejats del país. Sofriran ignomínia en la vida d'aquí i terrible càstig en l'altra.
[5.34] Queden exceptuats qui es penedeixin abans de caure en les vostres mans. Sapigueu, en efecte, que Al·là és indulgent, misericordiós.
[5.35] Creients! Temeu a Al·là i busqueu el mitjà d'acostar-vos a Ell! Combateu per La seva causa! Potser, així, prospereu.
[5.36] Si posseïssin els infiles tot quant hi ha en la terra i altre tant, i ho oferissin com rescat per a lliurar-se del càstig del dia de la Resurrecció, no se'ls acceptaria. Tindran un càstig dolorós.
[5.37] Voldran sortir del Foc, però no podran. Tindran un càstig permanent.
[5.38] Al lladre i a la lladre, talleu-los les mans com retribució del que han comès, com càstig exemplar d'Al·là. Al·là és poderós, savi.
[5.39] Si un es penedeix, després d'haver obrat impíament i s'esmena, Al·là es tornarà a ell. Al·là és indulgent, misericordiós.
[5.40] No saps que és d'Al·là el domini dels cels i de la terra? Castiga a qui Ell vol i perdona a qui Ell vol. Al·là és omnipotent.
[5.41] Missatger! Que no t'entristeixin qui es precipiten en la incredulitat. Són dels que diuen amb la boca: «Creiem», però no creuen de cor, i dels jueus. Donen escoltats a la mentida, donen escoltats a altra gent que no ha vingut a tu. Alteren el sentit de les paraules i diuen: «Si se us ha donat això, preneu-ho!; però, si no és això el que se us ha donat, guardeu-vos!». Si Al·là vol que algú sigui temptat, tu no pots fer gens per ell contra Al·là. Aquests tals són aquells els cors dels quals Al·là no ha volgut purificar. Sofriran ignomínia en la vida d'aquí i terrible càstig en l'altra.
[5.42] Donen escoltat a la mentida i devoren el suborn. Si vénen a tu, decideix entre ells o retira't. Si et retires, no podran fer-te cap dany. Si decideixes, fes-ho amb equitat. Al·là estima als qui observen l'equitat.
[5.43] Però com van a fer-te jutge tenint com tenen la Tora, en la qual es conté la decisió d'Al·là? I, després d'això, es retiren. Aquests tals no són creients.

[5.44] Hem revelat la Tora, que conté Guia I Luz. Els profetes que s'havien sotmès administraven justícia als jueus segons ella, com feien els mestres i doctors, segons el que de l'Escriptura d'Al·là se'ls havia confiat i de la qual eren testimonis. No tingueu, doncs, por als homes, sinó a Mi! I no malvengueu Els meus signes! Qui no decideixin segons el que Al·là ha revelat, aquests són els infidels.
[5.45] Els hem prescrit en ella: «Vida per vida, ull per ull, nas per nas, orella per orella, dent per dent i la llei del talió per les ferides». I si un renúncia a això, li servirà de expiació. Qui no decideixin segons el que Al·là ha revelat, aquests són els impius.
[5.46] Vam fer que els succeís Jesús, fill de María, en confirmació del que ja havia de la Tora. Li vam donar l'Evangeli, que conté Guia I Luz, en confirmació del que ja havia de la Tora i com Guia I Exhortació para els temerosos d'Al·là.
[5.47] Que la gent de l'Evangeli decideixi segons el que Al·là ha revelat en ell. Qui no decideixin segons el que Al·là ha revelat, aquests són els perversos.
[5.48] T'hem revelat l'Escriptura amb la Veritat, en confirmació i com custòdia del que ja havia de l'Escriptura. Decideix, doncs, entre ells segons el que Al·là ha revelat i no segueixis les seves passions, que t'aparten de la Veritat que has rebut. A cadascun us hem donat una norma i una via. Al·là, si hagués volgut, hauria fet de vosaltres una sola comunitat, però volia provar-vos en el que us va donar. Rivalitzeu en bones obres! Tots tornareu a Al·là. Ja us informarà Ell d'allò en que discrepàveu.
[5.49] Has de decidir entre ells segons el que Al·là ha revelat. No segueixis les seves passions. Guarda't d'ells, no sigui que et sedueixin, desviant-te de part del que Al·là t'ha revelat! I, si s'aparten, sap que Al·là desitja afligir-los per alguns dels seus pecats. Molts homes són, certament, perversos.
[5.50] És una decisió a la pagana el que desitgen? I qui pot decidir millor que Al·là per a gent que està convençuda?
[5.51] Creients! No prengueu com amics als jueus i als cristians! Són amics uns d'uns altres. Qui de vosaltres travi amistat amb ells, es fa un d'ells. Al·là no guia al poble impiu.
[5.52] Veus als malalts de cor precipitar-se a ells, dient: «Tenim por d'un revés de fortuna». Però pot ser que Al·là porti l'èxit o altra cosa d'Ell i, llavors, es doldran del que havien pensat en secret.
[5.53] Els creients diran «Són aquests els que juraven solemnement per Al·là que si, que estaven amb vosaltres? Les seves obres seran vanes i sortiran perdent».
[5.54] Creients! Si un de vosaltres apostata de la seva fe... Al·là suscitarà una gent a la qual Ell estimarà i de la qual serà estimat, humil amb els creients, altiu amb els infidels. Que lluitarà en el

nom d´Al·là i que no temerà la censura de ningú. Aquest és el favor d'Al·là. Ho dispensa a qui Ell vol. Al·là és immens, omniscient.
[5.55] Només és el vostre Amo Al·là, El seu Missatger i els creients, que fan la azalá, donen el azaque i s'inclinen.
[5.56] Qui prengui com company a Al·là, al seu Missatger i als creients... Els partidaris d'Al·là seran els que vencin.
[5.57] Creients! No prengueu com aliats a qui, havent rebut l'Escriptura abans que vosaltres, prenen la vostra religió a burla i a joc, ni tampoc als infidels. I temeu a Al·là, si és que sou creients!
[5.58] Quan crideu a la azalá, la prenen a burla i a joc, perquè són gent que no raona.
[5.59] Digues: «Gent de la Escriptura ! És que no teniu més motiu per a censurar-nos que el que creguem en Al·là i en la Revelació feta a nosaltres i als quals ens van precedir i que la majoria sigueu uns perversos?».
[5.60] Digues: «No sé si informar-vos d'alguna cosa pitjor encara que això respecte a una retribució al costat d'Al·là. Els que Al·là ha maleït, els que han incorregut en La seva ira, els que Ell ha convertit en micos i porcs, els que han servit als Taguts, aquests són els que es troben en la situació pitjor i els més extraviats del camí recte».
[5.61] Quan vénen a Tu, diuen: «Creiem!». Però entren sense creure i sense creure salin. Al·là sap bé el que oculten.
[5.62] Veus a molts d'ells precipitar-se al pecat i a la violació de la llei i a devorar el suborn. Què malament està el que fan!
[5.63] Per quin els mestres i els doctors no els prohibeixen les seves expressions pecaminoses i que devorin el suborn? Què malament està el que fan!
[5.64] Els jueus diuen: «La mà d'Al·là està tancada». Que les seves pròpies mans estiguin tancades i siguin maleïts pel que diuen! Al contrari, Les seves mans estan obertes i Ell distribuïx Els seus dons com vol. Però la Revelació que tu has rebut del teu Senyor acreixerà en molts d'ells la seva rebel·lió i incredulitat. Hem suscitat entre ells hostilitat i odi fins al dia de la Resurrecció. Sempre que encenen el foc de la guerra, Al·là l'hi apaga. Es donen a corrompre en la terra i Al·là no estima als corruptors.
[5.65] Si la gent de l'Escriptura cregués i temés a Al·là, els esborraríem les seves dolentes obres i els introduiríem en els jardins de la Delícia.
[5.66] Si obsevaran la Tora, l'Evangeli i la Revelació que han rebut del seu Senyor, gaudirien dels béns del cel i de la terra. Hi ha entre ells una comunitat que es manté moderada, però què malament fan molts altres d'ells!

[5.67] Missatger! Comunica la Revelació que has rebut del teu Senyor, que, si no ho fas, no comuniques El seu missatge! Al·là et protegirà dels homes. Al·là no dirigeix al poble infidel.
[5.68] Digues: «Gent de l'Escriptura ! No feu gens de fonament mentre no observeu la Tora, l'Evangeli i la Revelació que heu rebut del vostre Senyor». Però la Revelació que tu has rebut del teu Senyor acreixerà en molts d'ells la seva rebel·lió i incredulitat. No t'afligeixis, doncs, pel poble infidel!
[5.69] Els creients, els jueus, els sabeans i els cristians -qui creuen en Al·là i en l'últim Dia i obren bé- no han de témer i no estaran trists.
[5.70] Concertem un pacte amb els Fills d'Israel i els manem Missatgers. Sempre que un Missatger venia a ells amb alguna cosa que no era del seu gust, desmentien a uns o maten a uns altres.
[5.71] Creien que no anaven a ser provats i es van portar com cecs i sords. Al·là es va tornar a ells, però molts d'ells heu van fer portant-se com cecs i sords. Al·là veu bé el que fan.
[5.72] No creuen, en realitat, qui diuen: «Al·là és el Ungit, fill de María», sent així que el mateix Ungit ha dit: «Fills d'Israel, serviu a Al·là, el meu Senyor i Senyor vostre!». Al·là veda el Paradís a qui associa a Al·là. El seu estatge serà el Foc. Els impius no tindran qui els auxilïï.
[5.73] No creuen, en realitat, qui diuen: «Al·là és el tercer de tres». No hi ha cap altre déu que Déu U i, si no paren de dir això, un càstig dolorós arribarà a qui d'ells no creen.
[5.74] No es tornaran a Al·là demanant-li, perdó? Al·là és indulgent, misericordiós.
[5.75] El Ungit, fill de María, no és sinó un Missatger, abans del com han passat altres Missatgers, i la seva mare, veraça. Ambdós prenien aliments. Mira com els expliquem els signes! I mira com són desviats!
[5.76] Digues: «Aneu a servir, en lloc de servir a Al·là, el que no pot danyar-vos ni aprofitar-vos?» Al·là és Qui tot ho escolta, Qui tot ho sap.
[5.77] Digues: «Gent de l'Escriptura ! No exagereu en la vostra religió professant quelcom diferent de la Veritat i no seguiu les passions d'una gent que ja abans es va extraviar, va extraviar a molts i es va apartar del recte camí».
[5.78] Els Fills d'Israel que no van creure van ser maleïts per boca de David i de Jesús, fill de María, per haver desobeït i violat la llei.
[5.79] No es prohibien mútuament les accions reprovables que cometien. Què malament feien!

[5.80] Veus a molts d'ells que traven amistat amb els que no creuen. El que han fet abans està tan malament que Al·là està irritat amb ells i tindran un càstig etern.
[5.81] Si haguessin cregut en Al·là, en el Profeta i en la Revelació que aquest va rebre, no els haurien pres com amics. però molts d'ells són perversos.
[5.82] Veuràs que els més hostils als creients són els jueus i els associadors, i que els més amics dels creients són els quals diuen: «Som cristians». És que hi ha entre ells sacerdots i monjos i no són altius.
[5.83] Quan escolten el que s'ha revelat al Missatger, veus que els seus ulls s'inunden de llàgrimes de reconeixement de la Veritat. Diuen: «Senyor! Creiem! Apunta'ns, doncs. com testimonis!
[5.84] Com no anem a creure en Al·là i en la Veritat vinguda a nosaltres si vam anhelar que el nostre Senyor ens introdueixi amb els justs?»
[5.85] Al·là els recompensarà pel que han dit amb jardins pels baixos dels quals fluïxen rierols, en els quals estaran eternament. Aquesta és la retribució de qui fan el bé.
[5.86] Però qui no creen i desmenteixin Els nostres signes habitaran en el Jaheem.
[5.87] Creients! No prohibiu les coses bones que Al·là us ha permès! I no violeu la llei, que Al·là no estima als que la violen !
[5.88] Mengeu del lícit i bo que Al·là us ha proveït! I temeu a Al·là, en Qui creieu!
[5.89] Al·là no us tindrà en compte la vanitat dels vostres juraments, però si el que hàgiu jurat deliberadament. Com expiació, alimentareu a deu pobres com soleu alimentar a la vostra família, o els vestireu, o manumetreu a un esclau. Qui no pugui, que dejuni tres dies. Quan jureu, aquesta serà la expiació pels vostres juraments. Sigueu fidels al que jureu! Així us explica Al·là els seus versicles. Potser, així, sigueu agraïts.
[5.90] Creients! El vi, el Maysir, Els altars i les fletxes no són sinó abominació i obra del Dimoni. Eviteu-lo, doncs! Potser, així, prospereu.
[5.91] El Dimoni vol només crear hostilitat i odi entre vosaltres valent-se del vi i del maysir, i impedir-vos que recordeu a Al·là i feu la azalá. Us abstindreu, doncs?
[5.92] Obeïu a Al·là, obeïu al Missatger i guardeu-vos! Però, si torneu l'esquena sapigueu que al nostre Missatger li incumbeix només la transmissió clara.
[5.93] Qui creuen i obren bé, no pequen en el seu menjar si temen a Al·là, creuen i obren bé, després temen a Al·là i creuen, després temen a Al·là i fan el bé. Al·là estima a qui fan el bé.

[5.94] Creients! Al·là ha de provar-vos amb alguna caça obtinguda amb les vostres mans o amb les vostres llances, per a saber qui Li tem en secret. Qui, després d'això, violi la llei, tindrà un càstig dolorós.
[5.95] Creients! No mateu la caça mentre estigueu sacralitzats. Si un de vosaltres la mata deliberadament, oferirà a la Caaba, en compensació, un cap de bestiar del seu ramat, equivalent a la caça que va matar -segons el parer de dues persones justes d'entre vosaltres-, o bé expiarà donant per a menjar als pobres o dejunant quelcom equivalent, perquè agradi la gravetat de la seva conducta. Al·là perdona el passat, però Al·là es venjarà del reincident. Al·là és Poderós, Venjador.
[5.96] Us és lícita la pesca i alimentar-vos d'ella per a gaudi vostre i dels viatgers, però us està prohibida la caça mentre duri la vostra sacralització. I temeu a Al·là cap a Qui sereu congregats.
[5.97] Al·là ha fet de la Caaba, la Casa Sagrada, estació per als homes, i ha instituït el mes sagrat, la compensació i les garlandes perquè sapigueu que Al·là coneix el que està en els cels i en la terra i que Al·là és omniscient.
[5.98] Sapigueu que Al·là és sever a castigar, però també que Al·là és indulgent, misericordiós.
[5.99] Al Missatger no li incumbeix sinó la transmissió. Al·là sap el que manifesteu i el que oculteu.
[5.100] Digues: «No és el mateix el mal que el bé, encara que et plagui el molt dolent que hi ha. Temeu, doncs, a Al·là, homes d'intel·lecte! Potser, així, prospereu».
[5.101] Creients! No pregunteu per coses que, si se us donessin a conèixer, us danyarien. Si, amb tot, pregunteu per elles quan es revela l'Alcorà, se us donaran a conèixer i Al·là us perdonarà per això. Al·là és indulgent, benigne.
[5.102] Gent que us va precedir van fer aquestes mateixes preguntes i, per elles, es va fer infidel.
[5.103] Al·là no ha instituït ni Bahira, ni Saiba ni Wasila, ni Ham. Són els infidels qui han inventat la mentida contra Al·là. I la majoria no raonen.
[5.104] I quan se'ls diu: «Veniu a la Revelació d'Al·là i al Missatger», diuen: «Ens basta allò que trobem als nostres pares». Com! I si els seus pares no sabien gens, ni estaven bé dirigits?
[5.105] Creients! Preocupeu-vos de vosaltres mateixos! Qui s'extravia no pot danyar-vos, si esteu en la bona senda. Tots tornareu a Al·là. Ja us informarà Ell del que fèieu.
[5.106] Creients! Quan, a punt de morir, feu testament, crideu com testimonis a dues persones justes dels vostres o bé a dos de fora si esteu de viatge i us sobrevé la mort. Retingueu-les

després de la azalá. Si dubteu d'elles que jurin per Al·là: «No ens vendrem, encara que es tracti d'un parent, ni ocultarem el testimoniatge d'Al·là! Si no, seríem dels pecadors».
[5.107] Si es descobreix que van cometre un pecat, altres dos, els més pròxims, els substituiran, triats entre els perjudicats pel perjuri i juraran per Al·là: «El nostre testimoniatge és més autèntic que el dels altres dos. I no hem violat la llei. Si no, seríem dels impius».
[5.108] Així, serà més fàcil aconseguir que prestin testimoniatge com cal, o que temin veure rebutjats els seus juraments després de prestats. Temeu a Al·là i escolteu! Al·là no dirigeix al poble pervers.
[5.109] El dia que Al·là congregui als Missatgers i digui: «Què se us ha respost?», diran: «No sabem. Tu ets Qui coneix a fons les coses ocultes».
[5.110] Quan va dir Al·là: «Jesús, fill de María!; Recorda La meva gràcia, que us vaig dispensar a tu i a la teva mare quan et vaig enfortir amb l'Esperit Sant i vas parlar a la gent en el bressol i d'adult, i quan li vaig ensenyar l'Escriptura, la Saviesa, la Tora i l'Evangeli. I quan vas crear d'argila a manera d'ocells amb El meu permís, vas bufar en ells i es van convertir en ocells amb El meu permís. I vas guarir al cec de naixença i al leprós amb El meu permís. I quan vas ressuscitar als morts amb El meu permís. I quan vaig allunyar de tu als Fills d'Israel quan vas venir a ells amb les proves clares i els, que d'ells no creien, van 'Això no és sinó manifesta màgia'.
[5.111] I quan vaig inspirar als apòstols: 'Creieu en Mi i en El meu Missatger!' Van dir: «Creiem! Sé testimoni de la nostra submissió!'».
[5.112] Quan van dir els apòstols: «Jesús, fill de María! Pugues el teu Senyor fer que ens baixi del cel una Taula Servida?». Va dir: «Temeu a Al·là, si sou creients!».
[5.113] Van dir: «Volem menjar d'ella. Així, els nostres cors es tranquil·litzaran, sabrem que ens has parlat veritat i podrem ser testimonis d'ella.
[5.114] Va dir Jesús, fill de María: «Al·là, Senyor nostre! Feix que ens baixi del cel una Taula Servida, que sigui per a nosaltres, el primer com l'últim, motiu de gaubança i signe vingut de Tu. Proveeix-nos del sosteniment necessari, Tu, Que ets el Millor dels proveïdors!».
[5.115] Va dir Al·là: «Sí, vaig a fer que us baixi. Però, si un de vosaltres, després d'això, no creu, li castigaré com no he castigat a ningú en el món».
[5.116] I quan va dir Al·là: «Jesús, fill de María! Ets tu qui ha dit als homes: 'Preneu-nos a mi i a la meva mare com a déus, a més de prendre a Al·là!'?». Va dir: «Glòria a Tu! Com vaig a dir

quelcom que no tinc per veritat? Si ho hagués dit, Tu ho hauries sabut. Tu saps el que hi ha en mi, però jo no sigues el que hi ha en Tu. Tu ets Qui coneix a fons les coses ocultes.
[5.117] No els he dit més que el que Tu m'has ordenat: 'Serviu a Al·là, el meu Senyor i Senyor vostre!' Vaig ser testimoni d'ells mentre vaig estar entre ells, però, després de cridar-me a Tu, vas ser Tu Qui els va vigilar. Tu ets testimoni de tot.
[5.118] Si els castigues, són Els teus serfs, Si els perdones, Tu ets el Poderós, el Savi .
[5.119] Al·là diu: «Aquest és un dia que la seva sinceritat aprofitarà als sincers. Tindran jardins pels baixos dels quals fluïxen rierols, en els quals estaran eternament, per a sempre». Al·là està satisfet d'ells i ells ho estan d'Ell. Aquest és l'èxit grandiós!
[5.120] D'Al·là és el domini dels cels i de la terra i del que en ells està. És omnipotent.

[006]Els Ramats (Al_An´am) 165 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[6.1] Lloat sigui Al·là, Que va crear els cels i la terra i va instituir les tenebres i la llum! Tanmateix, els que no creuen equiparen a uns altres al seu Senyor.
[6.2] És Ell Qui us va crear d'argila i va decretar a cadascun un termini. Ha estat fixat un termini al costat d'Ell. I encara dubteu...
[6.3] Ell és Al·là en els cels i en la terra. Sap el que oculteu i el que manifesteu. Sap el que mereixeu.
[6.4] Sempre que ve a ells un dels signes del seu Senyor, s'aparten d'ell.
[6.5] Han desmentit la Veritat quan ha vingut a ells, però rebran notícies d'allò que es burlaven.
[6.6] És que no veuen a quantes generacions precedents hem fet perir? Els havíem donat predominança en la terra com no us hem donat a vosaltres. Els enviem del cel una pluja abundant. Vam fer que fluïssin rierols als seus peus. Amb tot, els destruïm pels seus pecats i suscitem altres generacions després d'ells.
[6.7] Si haguéssim fet baixar sobre tu una Escriptura escrita en pergamí i l'haguessin palpat amb les seves mans, tanmateix, els que no creuen haurien dit: «Això no és sinó manifesta màgia».
[6.8] Diuen: «Per què no s'ha fet descendir a un àngel sobre ell?» Si haguéssim fet descendir a un àngel, ja s'hauria decidit la cosa i no els hauria estat donat esperar.
[6.9] Si haguéssim fet d'ell un àngel, li hauríem donat aparença humana i, amb això, hauríem contribuït a la seva confusió.
[6.10] Es van burlar dels Missatgers que et van precedir, però els quals es burlaven es van veure voltats per allò que es burlaven.

[6.11] Digues: «Aneu per la terra i mireu com van acabar els desmentidors!».
[6.12] Digues: «A qui pertany el que està en els cels i en la terra?» Digues: «A Al·là!», Ell mateix S'ha prescrit la misericòrdia. Ell us reunirà, certament, per al dia indubitable de la Resurrecció. Qui s'hagin perdut, no creuran.
[6.13] A Ell pertany el que succeïx de nit i de dia. Ell és Qui tot ho escolta, tot ho sap.
[6.14] Digues: «Prendré com amo a altre distint d'Al·là, creador dels cels i de la terra, Que alimenta sense ser alimentat?» Digues: «He rebut l'ordre de ser el primer en sotmetre's a Al·là i no ser dels associadors».
[6.15] Digues: «Temo, si desobeeixo al meu Senyor, el càstig d'un dia terrible».
[6.16] Ell s'haurà apiadado d'aquell a qui aquest dia se li hagi allunyat. Aquest és l'èxit manifest.
[6.17] Si Al·là t'afligeix amb una desgràcia, ningú més que Ell podrà retirar-la. Si t'afavoreix amb un bé... Ell és omnipotent.
[6.18] Ell és Qui domina als seus serfs. Ell és el Savi, el Bé Informat.
[6.19] Digues: «Quin és el testimoniatge de més pes?» Digues: «Al·là és testimoni entre jo i vosaltres. Aquest Alcorà m'ha estat revelat perquè, per ell, us adverteixi a vosaltres i a aquells a qui abast. Testificaríeu, de debò, que hi ha altres déus juntament amb Al·là?» Digues: «No, no ho faria». Digues: «Ell és només un Déu U i sóc innocent del que vosaltres Li associeu».
[6.20] Aquells a qui hem donat l'Escriptura la coneixen com coneixen als seus propis fills. Qui s'hagin perdut, no creuran.
[6.21] Hi ha algú que sigui més impiu que qui inventa una mentida contra Al·là o desmenteix Els seus signes? Els impius no prosperaran.
[6.22] El dia que els congreguem a tots, direm als quals hagin associat: «On estan els vostres pretesos associats?»
[6.23] En la seva confusió, no sabran dir més que: «Per Al·là, Senyor nostre, que no érem associadors!»
[6.24] Mira com menteixen contra si mateixos i com s'han esfumat les seves invencions!
[6.25] Hi ha entre ells qui t'escolten, però hem vetllat els seus cors i endurit les seves oïdes perquè no ho entenguin. Encara que veiessin tota classe de signes, no creurien en ells. Fins al punt que, quan vénen a disputar amb tu, diuen els que no creuen: «Aquestes no són sinó faules dels antics».
[6.26] L'hi impedeixen a uns altres i ells mateixos es mantenen a distància. Però només s'arruïnen a si mateixos, sense adonar-se.

[6.27] Si poguessis veure quan, posats dempeus davant el Foc, diguin: «Tant de bo se'ns retornés! No desmentiríem els signes del nostre Senyor, sinó que seríem dels creients».
[6.28] Però no! Se'ls mostrarà clarament el que abans ocultaven. Si se'ls retornés, tornarien al que se'ls va prohibir. Menteixen, certament!
[6.29] Diuen: «No hi ha més vida que la d'aquí i no serem ressuscitats».
[6.30] Si poguessis veure quan, posats dempeus davant el seu Senyor... Dirà: «No és això la Veritat?» Diran: «Clar què sí, pel nostre Senyor!» Dirà: «Agradeu, doncs, el càstig per no haver cregut!»
[6.31] Perdran qui hagin desmentit la trobada d'Al·là. Quan, per fi, de cop i volta , els venga l'Hora, diran: «Ai de nosaltres, que ens descurem!» I duran la seva càrrega a l'esquena. No és càrrega dolenta la que duen?
[6.32] La vida d'aquí no és sinó joc i distracció. Sí, el Domicili Últim és millor per a qui temen a Al·là. És que no raoneu...?
[6.33] Ja sabem que el que diuen t'entristeix. No és a tu a qui desmenteixen, sinó que, més aviat, el que els impius rebutgen són els signes d'Al·là.
[6.34] També van ser desmentits abans de tu altres Missatgers, però van tindre paciència per haver estat desmentit i vexat fins que els va arribar El nostre auxili. No hi ha qui pugui canviar les paraules d'Al·là. Tu mateix has escoltat alguna cosa sobre els Missatgers.
[6.35] I si et resulta dur que s'allunyin, malgrat de que poguessis trobar un forat en la terra o una escala en el cel per a portar-los un signe,... Al·là, si hagués volgut, els hauria congregat a tots per a dirigir-los. No siguis, doncs, dels ignorants!
[6.36] Només escolten qui escolten. Quant als morts, Al·là els ressuscitarà i seran retornats a Ell.
[6.37] Diuen: «Per què no se li ha revelat un signe que procedeix del seu Senyor?» Digues: «Al·là és capaç de revelar un signe». Però la majoria no saben.
[6.38] No hi ha cap animal en la terra, ni au que voli amb les seves ales, que no constitueixin comunitats com vosaltres. No hem descurat gens en l'Escriptura. Després, seran congregats cap al seu Senyor.
[6.39] Qui desmenteixen Els nostres signes són sords, muts, vaguen entre tenebres. Al·là extravia a qui Ell vol, i a qui Ell vol li posa en una via recta.
[6.40] Digues: «Què creus que anava a ésser de vosaltres si us vingués el càstig d'Al·là o us vingués l'Hora? Invocaríeu a altres diferents d'Al·là? Sincerament...»

[6.41] No!, sinó que, li invocaríeu a Ell i llevaria, si Ell volgués, l'objecte de la vostra invocació. I oblidaríeu el que ara Li associeu.
[6.42] Abans de tu, hem manat Missatgers a comunitats i hem causat a aquestes misèria i desgràcia. Potser, així, s'humiliessin.
[6.43] Si s'haguessin humiliat quan El nostre rigor els va arribar... Però els seus cors es van endurir i el Dimoni va engalanar el que feien.
[6.44] I quan van haver oblidat el que se'ls havia recordat, els obrim les portes de tot. Quan van haver gaudit del que se'ls havia concedit, Ens apoderem d'ells de cop i volta i van ser presa de la desesperació.
[6.45] Així va ser extirpat el poble que va obrar impíament. Lloat sigui Al·là, Senyor de l'univers!
[6.46] Digues: «Què us sembla? Si Al·là us privés de l'oïda i de la vista i segellés els vostres cors, quin déu altre que Al·là podria retornar-vos-els?» Mira com exposem les signes! Tanmateix, ells s'aparten.
[6.47] Digues: «Què creus que anava a ésser de vosaltres si us sorprengués el càstig d'Al·là sobtada o visiblement? Qui anava a ser destruït sinó el poble impiu?»
[6.48] No manem als Missatgers sinó com nuncis de bones noves i per a advertir. Qui creen i s'esmenin, no han de témer i no estaran tristes.
[6.49] A qui desmenteixin Els nostres signes, els arribarà el càstig per haver estat perversos.
[6.50] Digues: «Jo no pretenc posseir els tresors d'Al·là, ni conec l'ocult, ni pretenc ser un àngel. No faig sinó seguir el que se m'ha revelat». Digues: «Són iguals el cec i el vident? És que no reflexioneu?»
[6.51] Adverteix pel seu mitjà a qui temin ser congregats cap al seu Senyor que no tindran, fora d'Ell, amo ni intercesor. Potser, així, temin a Al·là.
[6.52] No rebutgis a qui invoquen al seu Senyor matí i tarda per desig d'agradar-li. No tens tu que demanar-los comptes de res, ni ells a tu. I, si els rebutges, seràs dels impius.
[6.53] Així hem provat a uns per uns altres perquè diguin: «És a aquests a qui Al·là ha agraciat d'entre nosaltres?» No coneix Al·là millor que ningú als agraïts?
[6.54] Quan venguen a tu els que creuen en Els nostres signes, digues: «Pau sobre vosaltres!» El vostre Senyor S'ha prescrit la misericòrdia, de manera que si un de vosaltres obra mal per ignorància, però després es penedeix i esmena... Ell és indulgent, misericordiós.
[6.55] Així és com exposem els signes, perquè aparegui clar el camí dels pecadors.

[6.56] Digues: «Se m'ha prohibit servir a aquells que invoqueu en lloc d'invocar a Al·là». Digues: «No seguiré les vostres passions; si no, m'extraviaria i no seria dels bé dirigits».
[6.57] Digues: «Em baso en una prova clara vinguda del meu Senyor i vosaltres ho desmentiu. Jo no tinc el que demaneu amb tant constrenyiment. La decisió pertany només a Al·là: Ell conta la veritat i Ell és el Millor a jutjar».
[6.58] Digues: «Si jo tingués el que demaneu amb tant constrenyiment, ja s'hauria decidit la cosa entre jo i vosaltres». Al·là coneix millor que ningú als impius.
[6.59] Ell posseïx les claus de l'ocult, només Ell les coneix. Ell sap el que hi ha en la terra i en el mar. No cau ni una fulla sense que Ell ho sàpiga, no hi ha gra en les tenebres de la terra, no hi ha gens verda, gens sec, que no estigui en una Escriptura clara.
[6.60] Ell és qui us crida de nit i sap el que heu fet durant el dia. Després, us desperta en ell. Això és així perquè es compleixi un termini fix. Després, tornareu a Ell i us informarà del que fèieu.
[6.61] Ell és Qui domina als seus serfs. Envia sobre vosaltres a custodis. Quan, per fi, ve la mort a un de vosaltres, Els nostres Missatgers li criden, no es descuren.
[6.62] Després, són retornats a Al·là, el seu veritable Amo. No és a Ell a qui toca decidir? Ell és el més ràpid a ajustar comptes.
[6.63] Digues: «Qui us lliurarà de les tenebres de la terra i del mar?» Li invoqueu humilment i en secret: «Si ens lliura d'aquesta, serem, certament, dels agraïts».
[6.64] Digues: «Al·là us lliura d'aquesta i de tota desgràcia, però vosaltres de nou Li associeu».
[6.65] Digues: «Ell és el Capaç d'enviar-vos un càstig de dalt o de baix, o de desconcertar-vos amb partits diferents i fer-vos agradar la vostra mútua violència». Mira com exposem els signes! Potser, així comprenguin millor.
[6.66] Però el teu poble ho ha desmentit, que és la Veritat. Digues: «Jo no sóc el vostre protector.
[6.67] Tot anunci té el seu temps oportú i aviat ho sabreu».
[6.68] Quan vegis als que parlotejen dels nostres signes, deixa'ls fins que canviïn de conversa. I, si el Dimoni fa que t'oblidis, llavors, després de l'amonestació, no segueixis amb els impius.
[6.69] Qui temen a Al·là no han de demanar-los comptes de res, sinó tan sols amonestar-los. Potser, així, temin a Al·là.
[6.70] Deixa a qui prenen la seva religió a joc i distracció i a qui ha enganyat la vida d'aquí! Amonesta'ls pel seu mitjà, no sigui que algú es perdi per raó de les seves obres! No tindrà, fora d'Al·là, amo ni intercesor i, encara que ofereixi tota classe de compensacions, no se li acceptaran. Aquests són els que s'han perdut per raó de les seves obres. Se'ls donarà a beure aigua molt calenta i tindran un càstig dolorós per no haver cregut.

[6.71] Digues: «Invocarem, en lloc d'invocar a Al·là, el que no pot aprofitar-nos ni danyar-nos? Tornarem sobre els nostres passos després d'haver-nos dirigit Al·là?» Com aquell a qui els dimonis han seduït i va desorientat per la terra... Els seus companys li criden, convidant-li a La Senda Recta: «Veuen a nosaltres!» Digues: « La Senda Recta d'Al·là és La Guia. Hem rebut l'ordre de sotmetre'ns al Senyor de l'univers.
[6.72] Feu la azalá! Temeu-li! És Ell cap a Qui sereu congregats».
[6.73] És Ell Qui ha creat amb una fi els cels i la terra. El dia que diu: «Sé!», és. La seva paraula és la Veritat. Seu serà el domini el dia que es toqui la trompeta. El Coneixedor de l'ocult i del palès. Ell és el Savi, el Bé Informat.
[6.74] I quan Abraham va dir al seu pare Atzar: «Preses als ídols com déus? Sí, veig que tu i el teu poble esteu evidentment extraviats».
[6.75] I així vam mostrar a Abraham el regne dels cels i de la terra, perquè fora dels convençuts.
[6.76] Quan va tancar la nit sobre ell, va veure una estrella i va dir: «Aquest és el meu Senyor!». Però, quan es va posar, va dir: «No amo als que es posen».
[6.77] Quan va veure la lluna que sortia, va dir: «Aquest és el meu Senyor». Però, quan es va posar, va dir: «Si no em dirigeix el meu Senyor, vaig a ser, certament, dels extraviats».
[6.78] Quan va veure el sol que sortia, va dir: «Aquest és el meu Senyor! Aquest és major!». Però, quan es va posar, va dir: «Poble! Sóc innocent del que Li associeu.
[6.79] Torno el meu rostre, com hanif, cap a Qui ha creat els cels i la terra. I no sóc dels associadors».
[6.80] El seu poble va disputar amb ell. Va dir: «Disputeu amb mi sobre Al·là, a pesar d'haver-me Ell dirigit? No temo el que Li associeu, tret que el meu Senyor vulgui quelcom. El meu Senyor ho abasta tot en La seva ciència. És que no us deixareu amonestar?
[6.81] Com vaig a témer el que Li heu associat si vosaltres no temeu associar a Al·là alguna cosa per al que Ell no us ha conferit autoritat? Quin, doncs, de les dues parts té més dret a seguretat? Si és que ho sabeu...».
[6.82] Qui creuen i no revesteixen la seva fe de impietat, aquests són els que estan en seguretat, els que estan dirigits.
[6.83] Aquest és l'argument Nostre que vam donar a Abraham contra el seu poble. Ascendim la categoria de qui volem. El teu Senyor és savi, omniscient.
[6.84] Li regalem a Isaac i a Jacob. Dirigim als dos. A Noé ja li havíem dirigit abans i, dels seus descendents, a David, a Salomón, a Job, a José, a Moisés i a Aarón. Així retribuïm a qui fan el bé.

[6.85] I a Zacarías, a Juan, a Jesús i a Elías, tots ells dels justs.
[6.86] I a Ismael, a Eliseo, a Jonás i a Lot. A cadascun d'ells li distingim entre tots els homes,
[6.87] així com a alguns dels seus avantpassats, descendents i germans. Els triem i vam dirigir a una via recta.
[6.88] Aquesta és La Guia d'Al·là, per la qual dirigeix a qui Ell vol dels seus serfs. Si haguessin estat associadors, totes les seves obres haurien estat vanes.
[6.89] Va anar a aquests a qui vam donar l'Escriptura, el judici i el profetisme. I, si aquests no creuen en això, ho hem confiat a altre poble, que si que creu.
[6.90] A aquests ha dirigit Al·là. Segueix, doncs, la seva Senda! Digues: «No us demano salari a canvi. No és més que una Amonestació dirigida a tot el món».
[6.91] No han valorat a Al·là degudament quan han dit: «Al·là no ha revelat gens a un mortal». Digues: «I qui ha revelat L´Escriptura que Moisés va portar, Llum i Guia per als homes? la poseu en pergamins, que ensenyeu, però oculteu una gran part. Se us va ensenyar el que no sabíeu, ni vosaltres ni els vostres pares». Digues: «Va ser Al·là!». I deixa'ls que passin l'estona en la seva xarrameca.
[6.92] És aquesta una Escriptura beneïda que hem revelat, que confirma la revelació anterior, perquè adverteixis a la metròpoli i als quals viuen en els seus voltants. Qui creuen en l'altra vida, creuen també en ella i observen la seva azalá.
[6.93] Hi ha algú que sigui més impiu que qui inventa una mentida contra Al·là, o qui diu: «He rebut una revelació», sent així que no se li ha revelat gens, o qui diu: «Jo puc revelar altre tant del que Al·là ha revelat»? Si poguessis veure quan estiguin els impius en la seva agonia i els àngels estenguin les mans: «Lliureu les vostres ànimes! Avui se us va a retribuir amb un càstig degradant, per haver dit falsedats contra Al·là i per haver-vos desviat altivament dels seus signes».
[6.94] «Heu vingut un a un a Nosaltres, com us creguem per vegada primera, i heu deixat a les vostres esquenes el que us havíem atorgat. No veiem que us acompanyin els vostres intercesors, que preteníeu eren els vostres associats. S'han trencat ja els llaços que amb ells us unien, s'han esfumat les vostres pretensions».
[6.95] Al·là fa que germinin el gra i l'os del dátil, saca al viu del mort i al mort del viu. Aquest és Al·là! Com podeu, doncs, ser tan desviats!
[6.96] Qui fa que l'alba apunt, Qui va fer de la nit descans i del sol i de la lluna còmput. Això és el que ha decretat el Poderós, el Omniscient.

[6.97] I Ell és Qui ha fet, per a vosaltres, les estrelles, a fi de que pugueu dirigir-vos per elles entre les tenebres de la terra i del mar. Hem exposat així els signes a gent que sap.
[6.98] I Ell és Qui us ha creat d'una sola persona. Receptacle i dipòsit. Hem exposat així els signes a gent que entén.
[6.99] I Ell és Qui ha fet baixar aigua del cel. Mitjançant ella hem tret tota classe de plantes i fullatge, del que traiem grans arraïmats. I de les beines de la palmera, penjolls de dátils a l'abast. I horts plantats de vinyes, i les oliveres i els granats, semblants i diferents. Quan fructifiquen, mireu el fruit que donen i com madura! Certament, hi ha en això signes per a gent que creu.
[6.100] Han fet dels genis associats d'Al·là, sent així que Ell és Qui els ha creat. I Li han atribuït, sense coneixement, fills i filles. Glòria a Ell! Està per sobre del que Li atribuïxen!
[6.101] Creador dels cels i de la terra. Com anava a tenir un fill si no té companya, si ho ha creat tot i ho sap tot?
[6.102] Aquest és Al·là, el vostre Senyor. No hi ha més déu que Ell. Creador de tot. Serviu-li, doncs! Ell vetlla per tot.
[6.103] La vista no Li arriba, però Ell si que arriba a la vista. És el Subtil, el Bé Informat.
[6.104] «Heu rebut intuïcions del vostre Senyor. Qui veu clar, veu en benefici propi. Qui està cec, ho està en detriment propi. Jo no sóc vostre custodi.»
[6.105] Així exposem els versicles perquè diguin: «Tu has estudiat» i per a explicar-lo Nosaltres a gent que sap.
[6.106] Segueix el que se't ha revelat, procedent del teu Senyor. No hi ha més déu que Ell. I aparta't dels associadors.
[6.107] Si Al·là hagués volgut, no haurien estat associadors. No t'hem nomenat custodi d'ells, ni ets el seu protector.
[6.108] No insulteu als que ells invoquen en lloc d'invocar a Al·là, no sigui que, per hostilitat, insultin a Al·là sense coneixement. Així, hem engalanat les obres de cada comunitat. Després, tornaran al seu Senyor i ja els informarà Ell del que feien.
[6.109] Han jurat solemnement per Al·là que si els ve un signe creuran, certament, en ell. Digues: «Només Al·là disposa dels signes». I què és el que us fa preveure que, si ocorre, vagin a creure?
[6.110] Desviarem els seus cors i els seus ulls, com quan no van creure per primera vegada, i els deixarem que errin cecs en la seva rebel·lia.
[6.111] Encara que haguéssim fet que els àngels descendissin a ells, encara que els haguessin parlat els morts, encara que haguéssim ajuntat davant ells totes les coses no haurien cregut, tret que Al·là hagués volgut. Però la majoria són ignorants.

[6.112] Així hem assignat a cada profeta un enemic: homes endimoniats o genis endimoniats, que s'inspiren mútuament pomposas paraules per a enganyar-se. Si el teu Senyor hagués volgut, no ho haurien fet. Deixa'ls amb les seves invencions!
[6.113] Que els cors dels que no creuen en l'altra vida es vegin atrets a això! Que els plagui! Que duguin el seu merescut!
[6.114] «Buscaré, doncs, a altre diferent d'Al·là com jutge, sent Ell Qui us ha revelat l'Escriptura explicada detalladament?» Aquells a qui Nosaltres hem donat l'Escriptura saben bé que ha estat revelada pel teu Senyor amb la Veritat. No sigueu, doncs, dels que dubten! [6.115] La Paraula del teu Senyor s'ha complert en veritat i en justícia. Ningú pot canviar Les seves paraules. Ell és Qui tot ho escolta, tot ho sap.
[6.116] Si obeïssis a la majoria dels que estan en la terra, t'extraviarien del camí d'Al·là. No segueixen sinó conjectures, no formulen sinó hipòtesis.
[6.117] Certament, el teu Senyor coneix millor que ningú qui s'extravia del seu camí i qui són els bé dirigits.
[6.118] Mengeu, doncs, d'allò sobre el que s'ha esmentat el nom d'Al·là si creeu en Els seus signes.
[6.119] Quina raó teniu per a no menjar d'allò sobre el que s'ha esmentat el nom d'Al·là, havent-vos Ell detallat l'il·lícit -salvo en cas d'extrema necessitat-? Molts sense coneixement extravien a uns altres amb les seves passions. El teu Senyor coneix millor que ningú a qui violen la llei.
[6.120] Eviteu el pecat, públic o privat. Els quals cometin pecat seran retribuïts conforme al seu merescut.
[6.121] No mengeu d'allò sobre el que no hàgiu esmentat el nom d'Al·là, doncs seria una perversitat. Sí, els dimonis inspiren als seus aliats que discuteixin amb vosaltres. Si els obeïu, sou associadors.
[6.122] El que estava mort i que després hem ressuscitat donant-li una llum amb la qual camina entre la gent, és igual que el que està entre tenebres sense poder sortir? D'aquesta manera han estat engalanades les obres dels infidels...
[6.123] Així, hem posat en cada ciutat als més pecadors d'ella perquè intriguin. Però, a l'intrigar, no ho fan sinó contra si mateixos, sense adonar-se.
[6.124] Quan els ve un signe diuen: «No creurem fins que se'ns doni tant quant s'ha donat als Missatgers d'Al·là». Però Al·là sap bé a qui confiar El seu missatge. La humiliació davant Al·là i un càstig sever arribaran als pecadors per haver intrigat.
[6.125] Al·là obre a l'islam el pit d'aquell a qui Ell vol dirigir. I estreta i oprimeix el pit d'aquell a qui Ell vol extraviar, com si s'elevés en l'aire. Així mostra Al·là la indignació contra qui no creuen.

[6.126] Aquesta és la via del teu Senyor, recta. Hem exposat els versicles a gent que es deixa amonestar.
[6.127] L'Estatge de la Pau al costat del seu Senyor és per a ells -Ell és el seu Amo-, com premi a les seves obres.
[6.128] El dia que Ell els congregui a tots: «Assemblea de genis! Heu abusat dels homes!» i els homes que van ser aliats dels genis diran: «Senyor! Uns hem tret profit d'uns altres i hem arribat ja al terme que Tu ens havies assenyalat». Dirà: «Tindreu el Foc per estatge, en el qual estareu eternament, tret que Al·là disposi altra cosa». El teu Senyor és savi, omniscient.
[6.129] Així conferim a alguns impius autoritat sobre uns altres pel que han comès.
[6.130] «Assemblea de genis i d'homes! No van venir a vosaltres Missatgers, sortits de vosaltres, per a contar-vos Els meus signes i prevenir-vos contra la trobada d'aquest dia vostre?» Diran: «Testifiquem contra nosaltres mateixos». Però la vida d'aquí els va enganyar i testificaran contra si mateixos la seva incredulitat.
[6.131] Perquè el teu Senyor no va a destruir injustament ciutats sense haver abans advertit als seus habitants.
[6.132] Per a tots haurà categories segons les seves obres. El teu Senyor està atent al que fan.
[6.133] El teu Senyor és Qui Es basta a Si mateix, l'Amo de la misericòrdia. Si volgués, us retiraria i us substituiria per qui Ell volgués, igual que us ha suscitat a vosaltres de la descendència d'altra gent.
[6.134] Certament, allò amb que se us ha amenaçat vindrà! I no podreu escapar.
[6.135] Digues: «Poble! Obreu segons la vostra situació! Jo també obraré... Aviat sabreu per a qui serà el Domicili Últim. Els impius no prosperaran».
[6.136] Reserven a Al·là una part de la collita i dels ramats que Ell ha fet créixer. I diuen: «Això és per a Al·là» -això pretenen- «i això per als nostres associats». Però el que és per a qui ells associen no arriba a Al·là i el que és per a Al·là arriba a qui ells associen. Què malament jutgen!
[6.137] Així, els que ells associen han fet creure a molts associadors que estava bé que matessin als seus fills. Això era per a perdre'ls a ells mateixos i enfosquir-los la seva religió. Si Al·là hagués volgut, no ho haurien fet. Deixa'ls, doncs, amb les seves invencions.
[6.138] I diuen: «Heus aquí uns ramats i una collita que estan consagrats. Ningú s'alimentarà d'ells sinó en la mesura que nosaltres vulguem». Això pretenen. Hi ha bèsties de dors prohibit i bèsties sobre les quals no esmenten el nom d'Al·là. Tot això és una invenció contra Ell. Ell els retribuirà per les seves invencions.

[6.139] I diuen: «El que hi ha en el ventre d'aquestes bèsties està reservat per a nostres barons i vedat a les nostres esposes». Però, si estigués morta, participarien d'ella. Ell els retribuirà pel que conten. Ell és savi, omniscient.
[6.140] Sortiran perdent qui, sense coneixement, matin als seus fills per ximpleria i que, inventant contra Al·là, prohibeixin allò que Al·là els ha proveït. Estan extraviats, no estan bé dirigits.
[6.141] Ell és Qui ha creat horts, uns amb emparrats i altres sense ells, les palmeres, els cereals d'aliment vari, les oliveres, els granats, semblants i diferents. Mengeu del seu fruit, si ho tenen, però doneu el degut el dia de la collita! I no cometeu excessos, que Al·là no estima als immoderats!
[6.142] De les bèsties, unes serveixen de càrrega i altres amb fins tèxtils. Mengeu del que Al·là us ha proveït i no seguiu els passos del Dimoni! És per a vosaltres un enemic declarat.
[6.143] Quatre parelles de caps de bestiar: una de bestiar oví i altra de bestiar caprí -digues: «Ha prohit els dos mascles, o les dues femelles, o el que tanquen els úters de les dues femelles? Informeu-me amb coneixement, si sou sincers!»-,
[6.144] una de bestiar camélid i altra de bestiar boví -digues: «Ha prohibit els dos mascles o les dues femelles o el que tanquen els úters de les dues femelles? Vau ser, per ventura, testimonis quan Al·là us va ordenar això? Hi ha algú més impiu que aquell que inventa una mentida contra Al·là per a, sense coneixement, extraviar als homes?»-. Certament, Al·là no dirigeix al poble impiu.
[6.145] Digues: «En el que se m'ha revelat no trobo gens que es prohibeixi menjar, excepte carn somorta, sang vessada o carn de porc -que és una brutícia-, o allò sobre el que, per perversitat, s'hagi invocat un nom diferent del d'Al·là. Però, si algú es veu compel·lit per la necessitat -no per desig ni per afany de contravenir-... El teu Senyor és indulgent, misericordiós».
[6.146] Als jueus els prohibim tota bèstia ungulat i el greix de bestiar boví i de bestiar menut, excepte la que tinguin en els lloms o en les entranyes o la barrejat amb els ossos. Així els retribuïm per la seva rebel·lia. Diem, sí, la veritat.
[6.147] Si et desmenteixen, digues: «El vostre Senyor és l'Amo d'una immensa misericòrdia, però no s'allunyarà El seu rigor del poble pecador».
[6.148] Els associadors diran: «Si Al·là hagués volgut, no hauríem estat associadors, ni tampoc els nostres pares, ni hauríem declarat gens il·lícit». Així van desmentir els seus antecessors, fins que van agradar El nostre rigor. Digues: «Teniu alguna ciència que pugueu mostrar-nos?» No seguiu sinó conjectures, no formuleu sinó hipòtesis.

[6.149] Digues: «És Al·là qui posseïx l'argument definitiu i, si hagués volgut, us hauria dirigit a tots».
[6.150] Digues: «Porteu als vostres testimonis i que testifiquin que Al·là ha prohibit això!» Si testifiquen, no testifiques amb ells. No segueixis les passions de qui han desmentit Els nostres signes, de qui no creuen en l'altra vida i equiparen a uns altres al seu Senyor.
[6.151] Digues: «Veniu, que us recitaré el que el vostre Senyor us ha prohibit: que Li associeu gens! Sed bons amb els vostres pares, no mateu als vostres fills per por d'empobrir-vos -ja us proveirem Nosaltres, i a ells,- allunyeu-vos de les deshonestedats, públiques o secretes, no mateu a ningú que Al·là hagi prohibit, sinó amb just motiu. Això us ha ordenat Ell. Potser, així, raoneu».
[6.152] «No toqueu la hisenda de l'orfe, sinó de manera convenient, fins que arribi a la maduresa! Doneu amb equitat la mesura i el pes justs! No demanem a ningú sinó segons les seves possibilitats. Sigueu justs quan declareu, inclús si es tracta d'un parent! Sigueu fidels a l'aliança amb Al·là! Això us ha ordenat Ell. Potser, així us deixeu amonestar».
[6.153] I: «Aquesta és La meva via, recta. Seguiu-la, doncs, i no seguiu altres camins, que us desviarien del seu camí. Això us ha ordenat Ell. Potser, així temeu a Al·là».
[6.154] Vam donar, a més, l'Escriptura a Moisés com complement, pel bé que havia fet, com explicació detallada de tot, com guia i misericòrdia. Potser, així, creen en la trobada del seu Senyor.
[6.155] És aquesta una Escriptura beneïda que hem revelat. Seguiu-la, doncs, i temeu a Al·là! Potser, així se us tingui pietat.
[6.156] No sigui que diguéssiu: «Només s'ha revelat l'Escriptura a dues comunitats abans que a nosaltres i no ens preocupàvem del que ells estudiaven».
[6.157] O que diguéssiu: «Si se'ns hagués revelat l'Escriptura, hauríem estat millor dirigits que ells». Doncs ja ha vingut a vosaltres del vostre Senyor una prova clara, guia i misericòrdia. I hi ha algú més impiu que qui desmenteix els signes d'Al·là i s'aparta d'ells? Retribuirem amb un mal càstig a qui s'apartin dels nostres missatges, per haver-se apartat.
[6.158] Què esperen sinó que venguen a ells els àngels, o que venga el teu Senyor, o que venguen alguns dels signes del teu Senyor? El dia que venguen alguns dels signes del teu Senyor, no aprofitarà la seva fe a ningú que abans no hagi cregut o que, en la seva fe, no hagi fet bé. Digues: «Espereu! Nosaltres esperem!»

[6.159] Quant als que han escindit la seva religió en sectes, és assumpte que no t'incumbeix. La seva sort està només en mans d'Al·là. Després, ja els informarà Ell del que feien.
[6.160] Qui presenti una bona obra, rebrà deu vegades més. I qui presenti una dolenta obra, serà retribuït amb només una pena semblant. No seran tractats injustament.
[6.161] Digues: «A mi, el meu Senyor m'ha dirigit a una via recta, una fe veritable, la religió d'Abraham, que va ser hanif i no associador»
[6.162] Digues: «La meva azalá, les meves pràctiques de pietat, la meva vida i la meva mort pertanyen a Al·là, Senyor de l'univers.
[6.163] No té associat. Se m'ha ordenat això i sóc el primer en sotmetre's a Ell»
[6.164] Digues: «Buscaré a altre diferent d'Al·là com Senyor. Ell que és el Senyor de tot » Ningú comet mal sinó en detriment propi. Ningú carregarà amb la càrrega aliena. Després, tornareu al vostre Senyor i ja us informarà Ell d'allò que discrepàveu.
[6.165] Ell és Qui us ha fet successors en la terra i Qui us ha distingit en categoria a uns sobre uns altres, per a provar-vos en el que us ha donat. El teu Senyor és ràpid a castigar, però també és indulgent, misericordiós.

[007]Els Llocs Elevats (Al_A´raf) 206 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[7.1] Alif Laam Miim Ssaad.
[7.2] Aquesta és una Escriptura que se't ha revelat -no t'estgotis per ella!-, perquè adverteixis per ella, i com amonestació per als creients.
[7.3] Seguiu el que el vostre Senyor us ha revelat i no seguiu a altres amos en lloc de seguir-li a Ell! Què poc us deixeu amonestar!
[7.4] Quantes ciutats hem destruït! Els va arribar El nostre rigor de nit o durant la migdiada.
[7.5] Quan els va arribar El nostre rigor, no van cridar més que: «Vam ser impius!».
[7.6] Demanarem, certament, responsabilitats a aquells a qui manem Missatgers, com també als Missatgers.
[7.7] Els contarem, certament, amb coneixement. No estàvem absents.
[7.8] La pesa aquest dia serà la Veritat. Aquells les obres dels quals pesin molt seran els que prosperin,
[7.9] mentre que aquells les obres dels quals pesin poc perdran, perquè van obrar impíament amb Els nostres signes.
[7.10] Us hem donat predominança en la terra i us hem posat en ella mitjans de subsistència. Què poc agraïts sou!

[7.11] I us creguem. Després, us formem. Després vam dir als àngels: «Prosterneu-vos davant Adán!» Es prosternaren, excepte Iblis. No va anar dels que es prosternaren.
[7.12] Va dir: «Què és el que t'ha impedit prosternar-te quan Jo t'ho he ordenat?» Va dir: «És que sóc millor que ell. A mi em vas crear de foc, mentre que a ell li vas crear d'argila».
[7.13] Va dir: «Descendeix, doncs, d'aquí! No s´et va permetre sent dels altius en aquest lloc...! Sal, doncs, ets dels menyspreables!»
[7.14] Va dir: «Deixa'm esperar fins al dia de la Resurrecció!»
[7.15] Va dir: «Conta't entre aquells a qui és donat esperar!»
[7.16] Va dir: «Com m'has esgarriat, he d'aguaitar-los en La teva via recta.
[7.17] He d'atacar-los per davant i per darrere, per la dreta i per l'esquerra. I veuràs que la majoria no són agraïts».
[7.18] Va dir: «Sal d'aquí, detestable, vil! He d'omplir la Jahenam de les teves sequaços. De tots vosaltres!»
[7.19] «Adán! Habita amb la teva esposa en el Paradís i mengeu del que vulgueu, però no us acosteu a aquest arbre! Si no, sereu dels impius».
[7.20] Però el Dimoni els va insinuar el mal, mostrant-los la seva amagada nuesa, i va dir: «El vostre Senyor no us ha prohibit acostar-vos a aquest arbre sinó per temor que us convertiu en àngels o us feu immortals».
[7.21] I els va jurar: «De bo de bo, us aconsello bé!»
[7.22] Els va fer, doncs, caure dolosament. I quan van haver agradat ambdós de l'arbre, se'ls va revelar la seva nuesa i van començar a cobrir-se amb fulles del Paradís. El seu Senyor els va cridar: «No us havia prohibit aquest arbre i dita que el Dimoni era per a vosaltres un enemic declarat?»
[7.23] Van dir: «Senyor! Hem estat injusts amb nosostros mateixos. Si no ens perdones i Et apiades de nosaltres, serem, certament, dels que perden».
[7.24] Va dir: «Descendiu! Sereu enemics uns d'uns altres. La terra serà per algun temps el vostre estatge i lloc de gaudi»
[7.25] Va dir: «En ella viureu, en ella morireu i d'ella se us traurà».
[7.26] Fills d'Adán! Hem fet baixar per a vosaltres una vestidura per a cobrir la vostra nuesa i per a ornament. Però la vestidura del temor d'Al·là, aquesta és millor. Aquest és un dels signes d'Al·là. Potser, així, es deixin amonestar.
[7.27] Fills d'Adán! Que el Dimoni no us tempti, com quan va treure als vostres pares del Paradís, despullant-los de la seva vestidura per a mostrar-los la seva nuesa. Ell i la seva host us veuen des d'on vosaltres no els veieu. Als que no creuen els hem donat els dimonis com amos.

[7.28] Quan cometen una deshonestidad, diuen: «Trobem als nostres pares fent el mateix i Al·là ens ho ha ordenat». Digues: «Certament, Al·là no ordena la deshonestedat. Dieu contra Al·là el que no sabeu?»
[7.29] Digues: «El meu Senyor ordena l'equitat. Dirigiu-vos a Ell sempre que oreu i invoqueu-li rendint-li culte sincer. Així com us ha creat, tornareu».
[7.30] Ha dirigit a uns, però uns altres han merescut extraviar-se. Aquests han pres com amos als dimonis, en lloc de prendre a Al·là, i creuen ser ben dirigits.
[7.31] Fills d'Adán! Ateneu al vostre abillament sempre que oreu! Mengeu i beveu, però no cometeu excessos, que Ell no estima als immoderats!
[7.32] Digues: «Qui ha prohibit els adorns que Al·là ha produït per als seus serfs i les coses bones que us ha proveït?» Digues: «Això és per als creients mentre visquin la vida d'aquí, però, en particular, per al dia de la Resurrecció». Així és com expliquem amb detall els versicles a gent que sap.
[7.33] Digues: «El meu Senyor prohibeix només les deshonestedats, tant les públiques com les ocultes, el pecat, l'opressió injusta, que associeu a Al·là alguna cosa al que Ell no ha conferit autoritat i que digueu contra Al·là el que no sabeu».
[7.34] Cada comunitat té un termini. I quan venç el seu termini, no poden retardar-lo ni avançar-lo una hora.
[7.35] Fills d'Adán! Si vénen a vosaltres Missatgers sortits de vosaltres contant-vos Els meus signes, qui temen a Al·là i s'esmenen no han de témer i no estaran trists.
[7.36] Però qui hagin desmentit Els nostres signes i s'hagin apartat altivament d'ells, aquests habitaran en el Foc eternament.
[7.37] Hi ha algú que sigui més impiu que qui inventa una mentida contra Al·là o nega Els seus signes? Aquests tindran la sort que han estat destinats. Quan, per fi , Els nostres Missatgers venguen a ells per a cridar-los, diran: «On està el que invocàveu en lloc d'invocar a Al·là?» Ells diran: «Ens han abandonat!» Llavors, testificaran contra si mateixos la seva incredulitat.
[7.38] Dirà «Entreu en el Foc a reunir-vos amb les comunitats de genis i homes que us han precedit!» Sempre que una comunitat entra, maleïx a la seva germana. Quan, per fi, es trobin allí totes, l'última a arribar dirà de la primera: «Senyor! Aquests són qui ens van extraviar. Doblega'ls, doncs, el càstig del Foc». Dirà: «Tots reben el doble. Però vosaltres no sabeu».
[7.39] La primera d'elles dirà a l'última: «No gaudiu de cap privilegi sobre nosaltres. Agradeu, doncs, el càstig que heu merescut».
[7.40] A qui hagin desmentit Els nostres signes i s'hagin apartat altivament d'ells, no se'ls obriran les portes del cel ni entraran en

el Paradís fins que entre un camell en l'ull d'una agulla. Així retribuirem als pecadors.
[7.41] Tindran la Jahenam per jaç i, per damunt, cobertors. Així retribuirem als impius.
[7.42] Qui van creure i van obrar bé- a ningú demanem sinó segons les seves possibilitats-. aquests habitaran en el Paradís eternament.
[7.43] Extirparem el rancor que quedi en els seus pits. Fluiran rierols als seus peus. Diran: «Lloat sigui Al·là, Que ens ha dirigit aquí! No hauríem estat ben dirigits si no ens hagués dirigit Al·là. Els Missatgers del nostre Senyor bé que van portar la Veritat». I se'ls cridarà: «Aquest és el Paradís. Ho heu heretat en premi a les vostres obres».
[7.44] Els habitants del Paradís cridaran als habitants del Foc: «Hem trobat que era veritat el que el nostre Senyor ens havia promès. I vosaltres, heu trobat si era veritat el que el vostre Senyor us havia promès?» «Si!», diran. Llavors, un nunci pregonarà entre ells: «Que la maledicció d'Al·là caigui sobre els impius.
[7.45] que desvien a altres del camí d'Al·là, desitjant que sigui tortuós, i no creuen en l'altra vida!»
[7.46] Hi ha entre els dos un vel. En els llocs elevats haurà homes que reconeixeran a tots pels seus trets distintius i que cridaran als habitants del Paradís: «Pau sobre vosaltres!» No entraran en ell, per molt que ho desitgin.
[7.47] Quan les seves mirades es tornin cap als habitants del Foc, diran: «Senyor! No ens posis amb el poble impiu».
[7.48] I els habitants dels llocs elevats cridaran a homes que reconeguin pels seus trets distintius. Diran: «El que heu acumulat i la vostra altivesa no us han servit de res.
[7.49] Són aquests aquells de qui juràveu que Al·là no anava a apiadarse d'ells » «Entreu en el Paradís! No heu de témer i no estareu trists».
[7.50] Els habitants del Foc cridaran als habitants del Paradís: «Vesseu sobre nosaltres poca aigua o quelcom del que Al·là us ha proveït!» Diran: «Al·là ha prohibit ambdues coses als infidels,
[7.51] que van prendre la seva religió a distracció i joc, a qui la vida d'aquí va enganyar». Avui els oblidarem, com ells van oblidar que els arribaria aquest dia i van negar Els nostres signes.
[7.52] Els vam portar una Escriptura, que vam explicar detalladament, amb ple coneixement, com guia i misericòrdia per a gent que creu.
[7.53] Esperen altra cosa que el seu compliment? El dia que es compleixi, els que abans la van oblidar diran: «Els Missatgers del nostre Senyor bé que van portar la Veritat. Tenim ara intercesors que intercedeixin per nosaltres o se'ns podria retornar i obraríem

de manera diferent al que obrem?» S'han perdut a si mateixos i s'han esfumat les seves invencions.
[7.54] El vostre Senyor és Al·là, Que ha creat els cels i la terra en sis dies. Després, s'ha instal·lat en el Tron. Cobreix el dia amb la nit, que li segueix ràpidament. I el sol, la lluna i les estrelles, subjectes pel Seu ordre. No són Seves la creació i l'ordre? Beneït sigui Al·là, Senyor de l'univers!
[7.55] Invoqueu al vostre Senyor humil i secretament! Ell no estima a qui violen la llei.
[7.56] No corrompeu en la terra després de reformada! Invoqueu-li amb temor i anhel! La misericòrdia d'Al·là està prop de qui fan el bé.
[7.57] És Ell qui envia els vents com nuncis que precedeixen a La seva misericòrdia. Quan estan carregats de núvols pesats, les empenyem a un país mort i fem que plogui en ell i que surtin, gràcies a l'aigua, fruits de totes classes. Així farem sortir als morts. Potser així, us deixeu amonestar.
[7.58] La vegetació d'un país bo surt amb l'ajuda del seu Senyor, mentre que d'un país dolent surt però escassa. Així expliquem els signes a gent que agraïx.
[7.59] Vam enviar Noé al seu poble. Va dir: «Poble! Serviu a Al·là! No teniu a cap altre déu que a Ell. Temo per vosaltres el càstig d'un dia terrible».
[7.60] Els dignataris del seu poble van dir: «Sí, veiem que estàs evidentment extraviat».
[7.61] Va dir: «Pobla! No estic extraviat, sinó que he estat enviat pel senyor de l'univers.
[7.62] Us comunico els missatges del meu Senyor i us aconsello bé. I sé per Al·là el que vosaltres no sabeu.
[7.63] Us sorpreneu que us hagi arribat una amonestació del vostre Senyor, per mitjà d'un home sortit de vosaltres, per a advertir-vos i perquè temeu a Al·là i, potser, així, se us tingui pietat?»
[7.64] Però li van desmentir. Així, doncs, els salvem, a ell i a qui estaven amb ell en la nau, i neguem a qui havien desmentit Els nostres signes. Eren, en veritat, un poble cec.
[7.65] I als Adites el seu germà Hud. Va dir: «Poble! Serviu a Al·là! No teniu a cap altre déu que a Ell. No aneu a témer-li?»
[7.66] Els dignataris del seu poble, que no creien, van dir: «Veiem que estàs ximple i, sí, creiem que ets dels que menteixen».
[7.67] Va dir: «Poble! No estic ximple. Sinó que, he estat enviat pel senyor de l'univers.
[7.68] Us comunico els missatges del meu Senyor i us aconsello fidelment.
[7.69] Us sorpreneu que us hagi arribat una amonestació del vostre Senyor per mitjà d'un home sortit de vosaltres per a

advertir-vos? I recordeu quan us va fer successors després del poble de Noé i us va fer corpulents. Recordeu, doncs, els beneficis d'Al·là! Potser, així, prospereu».
[7.70] Van dir: «Has vingut a nosaltres perquè servim a Al·là Sol i renunciem a aquells que els nostres pares servien? Porta'ns, doncs, allò amb que ens amenaces, si és veritat el que dius».
[7.71] Va dir: «Que la indignació i la ira del vostre Senyor caiguin sobre vosaltres! Disputareu amb mi sobre els noms que heu posat, vosaltres i els vostres pares? Al·là no els ha conferit cap autoritat. I espereu! Jo també sóc dels que esperen».
[7.72] Així, doncs, vam salvar a ell i als que amb ell estaven per una misericòrdia vinguda de Nosaltres. I vam extirpar a qui havien desmentit Els nostres signes i no eren creients.
[7.73] I als Tamudís el seu germà Salih. Va dir: «Poble! Serviu a Al·là! No teniu a cap altre déu que a Ell. Us ha vingut del vostre Senyor una prova: és la camella d'Al·là, que serà signe per a vosaltres, Deixeu-la que pasture en la terra d'Al·là i no li feu malament! Si no, us arribarà a un càstig dolorós.
[7.74] Recordeu quan us va fer successors, després dels Adites i us va establir en la terra. Vau edificar palaus en les planes i vau excavar cases en les muntanyes. Recordeu els beneficis d'Al·là i no obreu malament en la terra corrompent».
[7.75] Els dignataris del seu poble, altius, van dir als febles que havien cregut: «Sabeu si Salih ha estat enviat pel seu Senyor?». Van dir: «Creiem en el missatge que se li ha confiat».
[7.76] Els altius van dir: «Doncs nosaltres no creiem en el que vosaltres creieu».
[7.77] I degollaren la camella i van infringir l'ordre del seu Senyor, dient: «Salih! Porta'ns allò amb que ens amenaces, si de debò ets dels Missatgers!»
[7.78] Els va sorprendre el Tremolor i, al matí, es trobaren morts, de genolls, en les seves cases.
[7.79] Es va allunyar d'ells, dient: «Poble! Us he comunicat el missatge del meu Senyor i us he aconsellat bé, però no estimeu als bons consellers».
[7.80] I a Lot. Quan va dir al seu poble: «Cometeu una deshonestedat que cap esser ha comès abans?
[7.81] Certament, per concupiscencia, us dirigiu als homes en lloc de dirigir-vos a les dones. Sí, sou un poble immoderat!»
[7.82] L'única cosa que va respondre el seu poble va anar: «Expulseu-los de la ciutat! Són gent que les hi dóna de purs!»
[7.83] I els salvem, a ell i a la seva família, salvo a la seva dona, que va anar dels que es van ressagar.
[7.84] I vam fer ploure sobre ells una pluja: I mira com van acabar els pecadors!

[7.85] I als Madianits el seu germà Xuayb. Va dir: «Poble! Serviu a Al·là! No teniu a cap altre déu que a Ell. Us ha vingut, del vostre Senyor, una prova. Doneu la mesura i el pes justs, no defraudeu als homes en els seus béns! No corrompeu en la terra després de reformada! Això és millor per a vosaltres, si és que sou creients.
[7.86] No aguaiteu en cada via a qui creuen en Ell, amenaçant-los i desviant-los del camí d'Al·là, desitjant que sigui tortuós. I recordeu, quan éreu pocs i Ell us va multiplicar. I mireu com van acabar els corruptors!
[7.87] I si alguns de vosaltres creuen en el missatge que se m'ha confiat i uns altres no, tingueu paciència fins que Al·là decideixi entre nosaltres. Ell és el Millor a decidir».
[7.88] Els dignataris del poble, altius, van dir: «Hem d'expulsar-te de la nostra ciutat, Xuayb, i als que amb tu han cregut, tret que torneu a la nostra religió». (Xuayb) va dir: «inclús si no ens agrada?
[7.89] Inventaríem una mentida contra Al·là si tornéssim a la vostra religió després d'haver-nos salvat Al·là d'ella. No podem tornar a ella, tret que Al·là el nostre Senyor ho vulgui. El nostre Senyor ho abasta tot en La seva ciència. Confiem en Al·là! Senyor, jutja segons Justícia entre nosaltres i el nostre poble! Tu ets Qui millor jutja».
[7.90] Els dignataris del seu poble, que no creien, van dir: «Si seguiu a Xuayb, esteu perduts...»
[7.91] Els va sorprendre el Tremolor i, al matí, es trobaren morts, de genolls, en les seves cases.
[7.92] Va anar com si els que havien desmentit a Xuayb no haguessin habitat en elles. Els que havien desmentit a Xuayb van ser els que van perdre.
[7.93] Es va allunyar d'ells, dient: «Poble! Us he comunicat els missatges del meu Senyor i us he aconsellat bé. Com vaig a sentir-ho ara per gent infidel?».
[7.94] No enviem a cap profeta a ciutat que no infligíssim a la seva població misèria i desgràcia -potser, així s'humiliessin-,
[7.95] i que no canviéssim, a continuació, el mal pel bé fins que oblidessin l'ocorregut i diguessin: «La desgràcia i aquesta van arribar també als nostres pares». Llavors, ens apoderàvem d'ells per sorpresa sense que s'advertissin.
[7.96] Si els habitants de les ciutats haguessin cregut i temut a Al·là, hauríem vessat sobre ells benediccions del cel i de la terra, però van desmentir i ens apoderem d'ells pel que havien comès.
[7.97] És que els habitants de les ciutats estan fora de perill que El nostre rigor els arribi de nit, mentre dormen?
[7.98] O estan fora de perill els habitants de les ciutats que El nostre rigor els arribi de dia, mentre juguen?

[7.99] És que estan a salvo de la intriga d'Al·là? Ningú està a salvo de la intriga d'Al·là, sinó els que perden.
[7.100] No hem indicat als que han heretat la terra després dels seus anteriors ocupants que, si Nosaltres volguéssim, els afligiríem pels seus pecats, segellant els seus cors de manera que no poguessin escoltar?
[7.101] Aquestes són les ciutats de les que t'hem contat algunes noticies. Van venir a elles les seves Missatgers amb les proves clares, però no estaven per a creure en el que abans havien desmentit. Així segella Al·là els cors dels infidels.
[7.102] No hem trobat en la majoria d'ells fidelitat a una aliança, però si hem trobat que la majoria són uns perversos.
[7.103] Després d'ells, vam enviar a Moisés amb Els nostres signes a Faraó i als seus dignataris, però van ser injusts amb ells. I mira com van acabar els corruptors!
[7.104] Moisés va dir: «Faraó! He estat enviat pel senyor de l'univers.
[7.105] No he de dir gens contra Al·là, sinó la veritat. Us he portat una prova clara del vostre Senyor. Deixa marxar amb mi als Fills d'Israel».
[7.106] Va dir: «Si has portat un signe, mostra'l, si és veritat el que dius».
[7.107] Va llençar la seva vara i es va convertir en autèntica serp.
[7.108] Va treure la seva mà i heus aquí que va aparèixer blanca als ulls dels presents.
[7.109] Els dignataris del poble de Faraó van dir: «Sí, aquest és un mag entès.
[7.110] Vol expulsar-vos de la vostra terra. Què ordeneu?»
[7.111] Van dir: «Dóna'ls llargues, a ell i al seu germà, i envia a les ciutats a agents que convoquin,
[7.112] que et portin a tot mag entès!»
[7.113] Els mags van venir a Faraó i van dir: «Ha d'haver una recompensa per a nosaltres si vencem».
[7.114] Va dir: «Sí, i sereu, certament, dels meus acostats».
[7.115] Van dir: «Moisés! , llençes tu o llencem nosaltres?»
[7.116] Va dir: «Llenceu vosaltres!» I, quan van llençar van fascinar els ulls de la gent i els aterrir. Van venir amb un encanteri poderós.
[7.117] I vam inspirar a Moisés: «Llença la teva vara!» I heus aquí que aquesta engolí les seves mentides.
[7.118] I es va complir la Veritat i va resultar inútil el que havien fet.
[7.119] Van ser, així, vençuts i es van retirar humiliats.
[7.120] Els mags van caure prosternats
[7.121] Van dir: «Creiem en el Senyor de l'univers,
[7.122] el Senyor de Moisés i de Aarón».

[7.123] Faraó va dir: «Heu cregut en ell abans que jo us autoritzés! Aquesta és, certament, una intriga que heu ordit en la ciutat per a treure d'ella a la seva població, però aneu a veure...
[7.124] He de fer-vos amputar les mans i els peus oposats. Després he de fer-vos crucificar a tots».
[7.125] Van dir: «Certament, tornarem al nostre Senyor.
[7.126] Et venges de nosaltres només perquè hem cregut en els signes del nostre Senyor quan han vingut a nosaltres. Senyor! Infon en nosaltres paciència i feix que quan morim ho fem sotmesos a Tu».
[7.127] Els dignataris del poble de Faraó van dir: «Deixareu que Moisés i el seu poble corrompin en el país i us abandonin, a tu a i als teus déus?» Va dir: «Matarem sense pietat als seus fills i deixarem amb vida a les seves dones. Els sotmetrem al nostre poder».
[7.128] Moisés va dir al seu poble: «Imploreu l'ajuda d'Al·là i tingueu paciència! La terra és d'Al·là i la hi dóna en herència a qui Ell vol dels seus serfs. La fi és per als que temen a Al·là».
[7.129] Van dir: «Hem sofert abans que tu vinguessis a nosaltres i després d'haver vingut». Va dir: «Pot ser que el vostre Senyor destrueixi al vostre enemic i us faci succeir-los en la terra per a veure com actueu».
[7.130] Infligim al poble de Faraó de secà i escassetat de fruits. Potser així, es deixessin amonestar.
[7.131] Quan els somreia la fortuna, deien: «Això és nostre!». Però, quan els succeïa un mal, ho atribuïen al mal averany de Moisés i de qui amb ell estaven. És que la seva sort no depenia només d'Al·là? Però la majoria no sabien.
[7.132] Van dir: «Sigui el que sigui el signe que ens portis per a fetillar-nos amb ell, no et creurem».
[7.133] Enviem contra ells la inundació, les llagostes, els polls, les granotes i la sang, signes intel·ligibles. Però van ser altius, eren gent pecadora.
[7.134] I, quan va caure el càstig sobre ells, van dir: «Moisés! Prega al teu Senyor per nosaltres en virtut de l'aliança que ha concertat amb tu. Si apartes el càstig de nosaltres, creurem, certament, en tu i deixarem que els Fills d'Israel parteixin amb tu».
[7.135] Però, quan vam retirar el càstig fins que es complís el termini que havien d'observar, heus aquí que van trencar la seva promesa.
[7.136] Ens vinguem d'ells negant-los en el mar per haver desmentit Els nostres signes i per no haver fet cas d'ells.
[7.137] I vam donar en herència al poble que havia estat humiliat les terres orientals i les occidentals, que Nosaltres hem beneït. I es va complir la bella promesa del teu Senyor als Fills d'Israel,

per haver tingut paciència. I destruïm el que Faraó i el seu poble havien fet i el que havien construït.
[7.138] I vam fer que els Fills d'Israel travessessin el mar i van arribar a una gent lliurada al culte dels seus ídols. Van dir: «Moisés! Fes-nos un déu, com ells tenen déus!» «Sou un poble ignorant!», va dir.
[7.139] «Allò en que aquestes gents estan va a ser destruït i les seves obres seran vanes».
[7.140] Va dir: «Vaig a buscar-vos un déu diferent d'Al·là, sent així que Ell us ha distingit entre tots els pobles?»
[7.141] I quan us salvem de les gents de Faraó, que us sotmetien a dur càstig, matant sense pietat als vostres fills i deixant amb vida a les vostres dones. Amb això us va provar el vostre Senyor durament.
[7.142] I ens vam donar cita amb Moisés durant trenta nits, que completem amb altres deu. Així, la durada amb el seu Senyor va anar de quaranta nits. Moisés va dir al seu germà Aarón: «Feix les meves vegades en el meu poble, obra bé i no imitis als corruptors».
[7.143] Quan Moisés va acudir a La nostra trobada i el seu Senyor li va haver parlat, va dir: «Senyor! Mostra't a mi, que pugui mirar-te!» Va dir: «No Em veuràs! Mira, en canvi, la muntanya! Si continua ferma en el seu lloc, llavors Em veuràs». Però, quan el seu Senyor es va manifestar a la muntanya, la va polvoritzar i Moisés va caure al sòl fulminat. Quan va tornar en si va dir: «Glòria a Tu! Em penedeixo i sóc el primer dels que creuen».
[7.144] Va dir: «Moisés! Amb Els meus missatges i amb haver-te parlat, t'he escollit entre tots els homes. Agafa, doncs, el que et dono i sé dels agraïts!»
[7.145] I li escrivim en les Taules una exhortació sobretot i una explicació detallada de tot. «Agafa-les, doncs, amb força i ordena al teu poble que agafi el millor d'elles». Jo us faré veure l'estatge dels perversos.
[7.146] Apartaré dels meus signes a qui s´altivessin sense raó en la terra. Sigui el que sigui el signe que veuen, no creuen en ell. Si veuen el camí de la bona senda, no ho prenen com camí, però si veuen el camí del descarrilament, si que ho prenen com camí. I això és així perquè han desmentit Els nostres signes i no han fet cas d'ells.
[7.147] Vanes seran les obres de qui van desmentir Els nostres signes i l'existència de l'altra vida. Podran ser retribuïts per altra cosa que pel que van fer?
[7.148] I el poble de Moisés, anat aquest, va fer un vedell dels seus guarniments, un cos que mugía. És que no van veure que

no els parlava ni els dirigiria? Ho van agafar i van obrar impíament.
[7.149] I, quan es van penedir i van veure que s'havien extraviat, van dir: «Si el nostre Senyor no es apiada de nosaltres i ens perdona, serem, certament, dels que perden».
[7.150] I, quan Moisés va regressar al seu poble, irat i dolgut, va dir: «Què malament us heu portat, després d'anar-me i deixar-vos! És que voleu avançar el judici del vostre Senyor?» I va llançar les Taules i, agafant del cap al seu germà, ho va arrossegar cap a si. Va dir: «Fill de la meva mare! La gent m'ha humiliat i gairebé em mata. No facis, doncs, que els enemics s'alegrin de la meva desgràcia! No em posis amb el poble impiu!»
[7.151] Va dir: «Senyor! Perdona'ns a mi i al meu germà, i introdueix-nos en La teva misericòrdia! Tu ets la Summa Misericòrdia».
[7.152] A qui van agafar el vedell els arribarà la ira del seu Senyor i la humiliació en la vida d'aquí. Així retribuirem als que inventen.
[7.153] Amb qui, havent obrat malament, després es penedeixin i creen, el teu Senyor serà, sí, indulgent, misericordiós.
[7.154] Quan es va calmar la ira de Moisés va agafar les Taules. El seu text conté guia i misericòrdia per a qui temen al seu Senyor.
[7.155] Moisés va triar del seu poble a setanta homes per a assistir a La nostra trobada. Quan els va sorprendre el Tremolor va dir: «Senyor! Si haguessis volgut, els hauries fet perir abans i a mi també. Vas a fer-nos perir pel que han fet els ximples del nostre poble? Això no és més que una prova Teva, que Et serveix per a extraviar o dirigir a qui vols. Tu ets el nostre Protector! Perdona'ns, doncs, i apiádate de nosaltres! Ningú perdona tan bé com Tu.
[7.156] Destina'ns bé en la vida d'aquí i en l'altra. Ens hem tornat a Tu». Va dir: «Infligeixo El meu càstig a qui vull, però La meva misericòrdia és omnímoda». Destinaré a ella a qui temin a Al·là i donin el azaque i a qui creen en Els nostres signes.
[7.157] a qui segueixin al Missatger, el Profeta dels gentils, a qui veuen esmentat en els seus textos: en la Tora i en l'Evangeli, que els ordena el que està bé i els prohibeix el que està malament, els declara lícites les coses bones i il·lícites les impures, i els allibera de les seves càrregues i de les cadenes que sobre ells pesaven. Els que creen en ell, li sostinguin i auxiliïn, els que segueixin la Llum enviada baix amb ell, aquests prosperaran.
[7.158] Digues: «Homes Jo sóc El Missatger d'Al·là a tots vosaltres, d'Aquell a Qui pertany el domini dels cels i de la terra. No hi ha més déu que Ell. Ell dóna la vida i dóna la mort. Creieu, doncs, en Al·là i en el seu Missatger, el Profeta dels gentils, que

creu en Al·là i en Les seves paraules! I seguiu-li! Potser, així, sigueu bé dirigits».
[7.159] En el poble de Moisés hi ha una comunitat que es dirigiri segons la Veritat, i que, gràcies a ella, observava la justícia.
[7.160] Els dividim en dotze tribus, com comunitats. Quan el poble va demanar aigua a Moisés, vam inspirar a aquest «Copeja la roca amb la teva vara!». I van brollar d'ella dotze deus. Tots sabien de quin havien de beure. Vam fer que se'ls ennuvolés i els enviem de l'alt el mannà i les guatles: «Mengeu de les coses bones que us hem proveït.» I no van ser injusts amb Nosaltres, sinó que ho van ser amb si mateixos.
[7.161] I quan se'ls va dir: «Habiteu en aquesta ciutat i mengeu quant vulgueu del que en ella hagi. Digueu 'Perdó!' Entreu per la porta prosternant-vos! Us perdonarem els vostres pecats i donarem més als que facin el bé».
[7.162] Però els impius d'ells van canviar per unes altres les paraules que se'ls havien dit i els enviem un càstig del cel per haver obrat impíament.
[7.163] I pregunta'ls per aquella ciutat, a la vora del mar, els habitants de la qual violaven el dissabte. Els dissabtes venien a ells els peixos a flor d'aigua i els altres dies no venien a ells. Els vam provar així per haver obrat perversament.
[7.164] I quan uns van dir: «Per què exhorteu a un poble que Al·là va a fer perir o castigar severament?» Van dir: «Perquè el vostre Senyor ens disculpi. Potser, així temin a Al·là».
[7.165] I, quan van haver oblidat el que se'ls havia recordat, vam salvar a qui havien prohibit el mal i infligim un mal càstig als impius, per haver obrat perversament.
[7.166] I, quan van desatendre les prohibicions, els vam dir: «Convertiu-vos en micos repugnants!»
[7.167] I quan el teu Senyor va anunciar que enviaria, certament, contra ells, fins al dia de la Resurrecció, a gent que els imposés un dur càstig. Certament, el teu Senyor és ràpid a castigar, però també és indulgent, misericordiós.
[7.168] Els dividim en la terra en comunitats. D'ells, havia uns que eren justs i altres que no. Els vam provar amb benediccions i infortunis. Potser, així, es convertissin.
[7.169] Els seus successors, havent heretat l'Escriptura, s'apoderen dels béns d'aquest món, dient: «Ja se'ns perdonarà». I si se'ls oferixen altres béns, semblants als primers, s'apoderen també d'ells. No es va concertar amb ells el pacte de l'Escriptura , segons el qual no dirien gens contra Al·là sinó la veritat? I això que han estudiat quant en ella hi ha... Però el Domicili Últim és millor per a qui temen a Al·là - és que no raoneu?-,
[7.170] per als quals s'aferren a l'Escriptura i fan la azalá. No deixarem de remunerar a qui obrin bé.

[7.171] I quan vam sacsejar la muntanya sobre ells com si hagués estat un pavelló i van creure que se'ls venia damunt: «Agafeu amb força el que us hem donat i recordeu bé el seu contingut! Potser, així, temeu a Al·là».
[7.172] I quan el teu Senyor va treure dels ronyons dels fills d'Adán a la seva descendència i els va fer testificar contra si mateixos: «No sóc jo el vostre Senyor?» Van dir: «Clar que si, donem fe!» No sigui que diguéssiu el dia de la Resurrecció: «No havíem reparat en això».
[7.173] O que diguéssiu: «Els nostres pares eren ja associadors i nosostros no som més que els seus descendents. Vas a fer-nos perir pel que els falsarios han fet?»
[7.174] Així expliquem els versicles. Potser així es converteixin.
[7.175] Conta'ls el que va passar amb aquell a qui vam donar Els nostres signes i es va desfer d'ells. El Dimoni li va perseguir i va anar dels esgarriats.
[7.176] Si haguéssim volgut, li hauríem aixecat amb ells. Però es va apegar a la terra i va seguir la seva passió. Va passar amb ell com passa amb el gos: panteixa el mateix si li ataques que si li deixes en pau. Així és la gent que desmenteix Els nostres signes. Conta'ls aquestes coses. Potser, així, reflexionin.
[7.177] Quines mal exemple dóna la gent que desmenteix Els nostres signes i és injusta amb si mateixa!
[7.178] Aquell a qui Al·là dirigeix està en el bon camí. Aquells, en canvi, a qui Ell extravia, són els que perden.
[7.179] Hem creat per a la Jahenam a molts dels genis i dels homes. Tenen cors amb els quals no comprenen, ulls amb els quals no veuen, escoltats amb els quals no escolten. Són com ramats. No, encara més extraviats. Aquests tals són els que no es preocupen.
[7.180] Al·là posseïx els Noms Més Bells. Empra'ls, doncs, per a invocar-li i aparta't de qui els profanin, que seran retribuïts conformement a les seves obres.
[7.181] Entre les nostres creatures hi ha una comunitat que es dirigeix segons la Veritat i que, gràcies a ella, observa la justícia.
[7.182] A qui desmenteixin Nuestos signes els conduirem pas a pas, sense que sàpiguen com.
[7.183] I els concedeixo una pròrroga. La meva estratagema és segura.
[7.184] No reflexionen? El seu paisà no és un possès. És només un monitor que parla clar.
[7.185] No han considerat el regne dels cels i de la terra i tot el que Al·là ha creat? I que tal vegada s'acosti la seva fi? En quin anunci, després d'aquest, van a creure?
[7.186] Aquell a qui Al·là extravia, no podrà trobar qui li dirigeixi. Ell els deixarà que errin cecs en la seva rebel·lia.

[7.187] Et pregunten per l'Hora: «Quan arribarà?» Digues: «Només el meu Senyor té coneixement d'ella. Ningú sinó Ell la manifestarà al seu temps. Aclapara en els cels i en la terra. No vindrà a vosaltres sinó de cop i volta»,. Et pregunten a tu com si estiguessis bé assabentat. Digues: «Només Al·là té coneixement d'ella». Però la majoria dels homes no saben.
[7.188] Digues: «Jo no disposo de res que pugui aprofitar-me o danyar-me sinó tant quant Al·là vulgui. Si jo conegués l'ocult, abundaria en béns i no em alçaria el mal. Però no sóc sinó un monitor, un nunci de bones noves per a gent que creu».
[7.189] Ell és Qui us ha creat d'una sola persona, de la qual ha tret al seu cònjuge perquè trobi quietud en ella. Quan va jeure amb ella, aquesta va dur una càrrega lleugera, amb la qual anava d'aquí cap enllà; però quan es va sentir pesada, van invocar ambdós a Al·là, el seu Senyor. «Si ens dónes un fill bo, serem, certament, dels agraïts.
[7.190] Però, quan els va donar un bo, van posar a Al·là associats en el que Ell els havia donat. I Al·là està per sobre del que Li associen!
[7.191] Li associen déus que no creen gens -sinó que, ells mateixos han estat creats-
[7.192] i que no poden ni auxiliar-los a ells ni auxiliar-se a si mateixos?
[7.193] Si els crideu a La Guia, no us segueixen. Els dóna el mateix que els crideu o no.
[7.194] Aquells a qui invoqueu, en lloc d'invocar a Al·là, són serfs com vosaltres. Invoqueu-los, doncs, i que us escoltin, si és veritat el que dieu...!
[7.195] Tenen peus per a caminar, mans per a agafar, ulls per a veure, escoltats per a escoltar? Digues: «Invoqueu als vostres associats i urdid quelcom contra mi! No em feu esperar!
[7.196] El meu amo és Al·là, Que ha revelat l'Escriptura i Que tria als justs protegint-los.
[7.197] I els que vosaltres invoqueu, en lloc d'invocar-li a Ell, no poden auxiliar-vos a vosaltres ni auxiliar-se a si mateixos».
[7.198] Si els crideu a La Guia, no escolten. Els veus que et miren sense veure't.
[7.199] Sé indulgent, prescriu el bé i aparta't dels ignorants!
[7.200] Si el Dimoni t'incita al mal, busca refugi en Al·là. Ell tot ho escolta, tot ho sap.
[7.201] Quan els que temen a Al·là sofrixen una aparició del Dimoni, es deixen amonestar i veuen clar.
[7.202] Als seus germans, en canvi, persisteixen en mantenir-los esgarriats.
[7.203] I si no els portes un signe, diuen: «Com! Per què no t'has escollit un?» Digues: «Jo no faig més que seguir el que el meu

Senyor em revela». Aquestes són proves visibles del vostre Senyor, guia i misericòrdia per a gent que creu.
[7.204] I, quan es reciti l'Alcorà, escolteu-lo en silenci! Potser així se us tingui pietat.
[7.205] Invoca al teu Senyor en el teu interior, humil i temerosament, a mitjan veu, matí i tarda, i no siguis dels despreocupats.
[7.206] Els que estan al costat del teu Senyor no tenen a menys servir-li. Li glorifiquen i es prosternan davant Ell.

[008]El Botí (Al_Anfál) 75 Versicles.
En el nom d'Al·là, el Compassiu, el Misericordiós!
[8.1] Et pregunten pel botí. Digues: «El botí pertany a Al·là i al Missatger». Temeu, doncs, a Al·là! Mantingueu-vos en pau! Obeïu a Al·là i al Seu Missatger si sou creients!
[8.2] Són creients només aquells els cors dels quals tremolen a l'esment d'Al·là, que, quan se'ls reciten Els seus versicles, aquestes augmenten la seva fe, que confien en el seu Senyor,
[8.3] que fan la azalá i donen almoina del que els hem proveït.
[8.4] Aquests són els creients de debò. Gaudiran d'elevada categoria al costat del seu Senyor, de perdó i generós sosteniment.
[8.5] Igual que alguns creients s'oposaven quan el teu Senyor et treia amb raó de la teva casa,
[8.6] així ara disputen amb tu sobre la Veritat, després d'haver-se aquesta mostrat clarament, com si fossin arrossegats a la mort, conscients d'això.
[8.7] I quan Al·là us va prometre que un dels dos grups cauria en el vostre poder i vau desitjar que anés el inerme, quan el que Al·là volia era fer triomfar la Veritat amb Les seves paraules i extirpar als infidels,
[8.8] per a fer triomfar la Veritat i aniquilar la falsedat, a despit dels pecadors.
[8.9] Quan vau demanar auxili al vostre Senyor i Ell us va escoltar: «Us reforçaré amb mil àngels uns darrere d'altres».
[8.10] Al·là no ho va fer sinó com bona nova i perquè es tranquil·litzessin els vostres cors amb això. La victòria no ve sinó d'Al·là. Al·là és poderós, savi.
[8.11] Quan va fer que us entrés somni, per a donar-vos sensació de seguretat vinguda d'Ell, i va fer que baixés del cel aigualeix per a purificar-vos amb ella i allunyar la taca del Dimoni, per a reanimar-vos i afirmar així els vostres passos.
[8.12] Quan el vostre Senyor va inspirar als àngels: «Jo estic amb vosaltres. Confirmeu, doncs, als que creuen! Infondré el terror en els cors de quiens no creen. Talleu-los del coll, pegueu-los en tots els dits!»

[8.13] És que s'havien separat d'Al·là i del seu Missatger... I qui se separa d'Al·là i del seu Missatger... Al·là castiga severament.
[8.14] Aquí teniu! Agradeu-ho! I que els infidels tindran el càstig del Foc.
[8.15] Creients! Quan us trobeu amb els infidels marxant, no els torneu l'esquena!
[8.16] Qui aquest dia els torni l'esquena -tret que sigui que es destaqui per a acudir a altre combat o per a incorporar-se a altra tropa- incorrerà en la ira d'Al·là i tindrà la Jahenam per estatge. Quin mala fi...!
[8.17] No éreu vosaltres qui els mataven, era Al·là Qui els matava. Quan llençaves, no eres tu qui llençava, era Al·là Qui llençava, per a fer experimentar als creients un favor vingut d'Ell. Al·là tot ho escolta, tot ho sap.
[8.18] Aquí teniu! I que Al·là farà fracassar l'ardit dels infidels.
[8.19] «Si busqueu una victòria, aquí ho teniu. Més us valdria renunciar a la vostra hostilitat. I, si repreneu la lluita, Nosaltres també la reprendrem i les vostres hosts no us serviran de res, per nombroses que siguin. Al·là està amb els creients!»
[8.20] «Creients! Obeïu a Al·là i al seu Missatger! No li torneu l'esquena mentre escolteu...!»
[8.21] No feu com els que diuen: «Ja hem escoltat!», sense haver escoltat.
[8.22] Els éssers pitjors, per a Al·là, són els sordmuts, que no raonen.
[8.23] Si Al·là hagués reconegut en ells bé, els hauria concedit la facultat d'escoltar Però, tanmateix, haurien tornat l'esquena i s'haurien apartat.
[8.24] Creients! Escolteu a Al·là i al Missatger quan aquest us crida a alguna cosa que us dóna la vida! Sapigueu que Al·là s'interposa entre l'home i el seu cor i que sereu congregats cap a Ell!
[8.25] Guardeu-vos d'una temptació que no arribarà exclusivament a aquells de vosaltres que siguin impius! Sapigueu que Al·là castiga severament!
[8.26] I recordeu quan éreu pocs, oprimits en el país, temerosos que la gent us capturés! Llavors, us va procurar refugi, us va enfortir amb El seu auxili i us va proveir de coses bones. Potser, així, fóssiu agraïts.
[8.27] Creients! No traïu a Al·là i al Missatger! No traïu, a gratcient, la confiança posada en vosaltres!
[8.28] Sapigueu que la vostra hisenda i els vostres fills constituïxen una temptació, però també que Al·là té al costat de Si una magnífica recompensa.

[8.29] Creients! Si temeu a Al·là, Ell us concedirà un Criteri, esborrarà les vostres dolentes obres i us perdonarà. Al·là és l'Amo del favor immens.
[8.30] I quan els infidels intrigaven contra tu per a capturar-te, matar-te o expulsar-te. Intrigaven ells i intrigava Al·là, però Al·là és el Millor dels qui intriguen.
[8.31] I quan se'ls recitaven els nostres versicles, deien: «Ja hem escoltat! Si volguéssim, diríem quelcom semblant. Aquestes no són sinó faules dels antics».
[8.32] I quan deien: «Al·là! Si és això la Veritat que de Tu procedeix, feix que ens lluevan pedres del cel o infligeix-nos un càstig dolorós».
[8.33] Però Al·là no els anava a castigar estant tu enmig d'ells. Al·là no els anava a castigar mentre ells demanaven perdó.
[8.34] I per què no va Al·là a castigar-los, si aparten de la Mesquita Sagrada? Ni tampoc són protegits d'Ell. Només són protegits Seus, els que Li temen, però la majoria no saben.
[8.35] El seu azalá en la Casa no consisteix més que en xiulades i palmelladas. «Agradeu, doncs, el càstig merescut per no haver cregut!»
[8.36] Els infidels gasten la seva hisenda a desviar a altres del camí d'Al·là. La gastaran i, després, es lamentaran. Després, seran vençuts. I els infidels seran congregats cap a la Jahenam.
[8.37] perquè Al·là distingeixi al dolent del bo, col·loqui als dolents uns damunt d'uns altres, els amuntoni a tots i els tiri a la Jahenam. Aquests seran els que perdin.
[8.38] Digues als infidels que, si cessen, se'ls perdonarà el passat; però que, si reincideixen, seguiran la sort dels antics.
[8.39] Combateu contra ells fins que deixin d'induir-vos a apostatar i es rendeixi tot el culte a Al·là. Si cessen, Al·là veu bé el que fan.
[8.40] I, si tornen l'esquena, sapigueu que Al·là és el vostre Protector. És un protector excel·lent, un auxiliar excel·lent!
[8.41] Sapigueu que, si obteniu algun botí un cinquè correspon a Al·là, al Missatger i als seus parents, als orfes, als pobres i al viatger, si creeu en Al·là i en el que hem revelat al nostre serf el dia del Criteri, el dia que es van trobar els dos exèrcits. Al·là és omnipotent.
[8.42] Quan estàveu en el vessant més pròxim i ells en la més llunyà, mentre que la caravana estava més baixa que vosaltres. Si haguéssiu intentat donar-vos cita, no us hauríeu posat d'acord sobre ella, però perquè Al·là decidís quelcom que havia de fer-se. Perquè, davant una prova clara, perís qui havia de perir i, davant una prova clara, sobrevisqués qui havia de sobreviure. Al·là tot ho escolta, tot ho sap.

[8.43] Quan, en el teu somni, Al·là te'ls va mostrar poc nombrosos; que, si te'ls hagués mostrat nombrosos, us hauríeu desanimat i hauríeu discutit sobre el particular, però Al·là us va preservar. Ell sap bé el que tanquen els pits.
[8.44] I quan Al·là, a l'iniciar-se la trobada, us els va mostrar poc nombrosos als vostres ulls, igual que us va empetitir als seus ulls, perquè Al·là decidís quelcom que havia de fer-se. I tot serà retornat a Al·là.
[8.45] Creients! Quan trobeu a una tropa mantingueu-vos fermes i recordeu molt a Al·là! Potser, així, aconseguiu la victòria!
[8.46] I obeïu a Al·là i a al seu Missatger! No discutiu! Si no, us desanimareu i es refredarà el vostre ardor. Tingueu paciència, que Al·là està amb els pacients!
[8.47] No sigueu com els que van sortir de les seves cases amb pompa i ostentació, desviant a altres del camí d'Al·là. Al·là abasta el que fan.
[8.48] I quan el Dimoni va engalanar les seves obres i va dir: «Ningú podrà vèncer-vos avui, jo us protegeixo!» Però, quan les dues tropes es van albirar, va donar mitja volta i va dir: «Jo no sóc responsable de vosaltres. Veig el que vosaltres no veieu. Temo a Al·là. Al·là castiga severament».
[8.49] Quan els hipòcrites i els malalts de cor van dir: «A aquests els ha enganyat la seva religió». Però qui confia en Al·là... Al·là és poderós, savi.
[8.50] Si poguessis veure quan els àngels cridin als que no han cregut, copejant-los en el rostre i en l'esquena. I: «Agradeu el càstig del foc crematori
[8.51] per les obres que heu comès, que Al·là no és injust amb Els seus serfs!»
[8.52] Com va ocórrer a la gent de Faraó i als que els van precedir: no van creure en els signes d'Al·là i Al·là els va castigar pels seus pecats. Al·là és fort, castiga severament.
[8.53] Això és així perquè Al·là no modifica la gràcia que dispensa a un poble mentre aquest no canviï el que en si té. Al·là tot ho escolta, tot ho sap.
[8.54] Com va ocórrer a la gent de Faraó i als que els van precedir: van desmentir els signes del seu Senyor i els vam fer perir pels seus pecats. neguem a la gent de Faraó: tots eren impius.
[8.55] Els éssers pitjors, per a Al·là, són els que, havent estat infidels en el passat, s'obstinen en la seva incredulitat,
[8.56] que, havent tu concertat una aliança amb ells, la violen a cada moment sense témer a Al·là.
[8.57] Si, doncs, dónes amb ells en la guerra, que serveixi d'escarment als que els segueixen. Potser, així, es deixin amonestar.

[8.58] Si tems una traïció per part d'una gent, denúncia, amb equitat, l'aliança amb ella. Al·là no estima als traïdors.
[8.59] Que no creen els infidels que van a escapar! No podran!
[8.60] Preparеu contra ells tota la força, tota la cavalleria que pugueu para acoquinar a l'enemic d'Al·là i vostre i a uns altres anés d'ells, que no coneixeu però que Al·là coneix! Qualsevol cosa que gasteu per la causa d'Al·là us serà retornada, sense que sigueu tractats injustament.
[8.61] Si, al contrari, s'inclinen cap a la pau, inclina't tu també cap a ella! I confia en Al·là! Ell és Qui tot ho escolta, Qui tot ho sap.
[8.62] Si volen enganyar-te, ha d'Al·là bastar-te. Ell és Qui t'ha enfortit amb El seu auxili i amb els creients,
[8.63] els cors dels quals Ell ha reconciliat. Tu, encara que haguessis gastat tot quant hi ha en la terra, no hauries estat capaç de reconciliar els seus cors. Al·là, en canvi, els ha reconciliat. És poderós, savi.
[8.64] Profeta! Que Al·là et basti! I als creients que t'han seguit!
[8.65] Profeta! Anima als creients al combat! Si hi ha entre vosaltres vint homes tenaços, venceran a dos-cents. I si cent, venceran a mil infidels, doncs aquests són gent que no comprèn.
[8.66] Ara, Al·là us ha alleujat. Sap que sou febles. Si hi ha entre vosaltres cent homes tenaços, venceran a doscents. I si mil, venceran a dos mil, amb permís d'Al·là. Al·là està amb els tenaços.
[8.67] No està bé que un profeta tingui captius mentre no sotmeti en la terra. Vosaltres voleu el que la vida d'aquí oferix, mentre que Al·là vol l'altra vida. Al·là és poderós, savi.
[8.68] Si no arriba a ésser per una prescripció prèvia d'Al·là, hauríeu sofert un càstig terrible per haver-vos apoderat d'allò.
[8.69] Preneu del botí fet el lícit, el bo! I temeu a Al·là! Al·là és indulgent, misericordiós.
[8.70] Profeta! Digues als captius que tingueu en el vostre poder: «Si Al·là troba bé en els vostres cors, us donarà quelcom millor del que se us ha llevat i us perdonarà. Al·là és indulgent, misericordiós».
[8.71] I si volen trair-te, ja abans van trair a Al·là. I Ell ha donat poder sobre ells. Al·là és omniscient, savi.
[8.72] Els creients que van emigrar i van combatre amb la seva hisenda i les seves persones per la causa d'Al·là i els que els van donar refugi i auxili, aquests són aliats uns d'uns altres. Els creients que no van emigrar no seran gens aliats fins a tant que emigrin. Si us demanen que els auxilieu en nom de la religió, heu d'auxiliar-los tret que es tracti d'anar contra gent amb la qual us uneixi un pacte. Al·là veu bé el que feu.
[8.73] Els infidels són aliats uns d'uns altres. Si no obreu així, haurà en la terra desordre i gran corrupció.

[8.74] Els creients que van emigrar i van lluitar per Al·là, i qui els van donar refugi i auxili, aquests són els creients de debò. Tindran perdó i generós sosteniment.
[8.75] Qui, després, van creure, van emigrar i van combatre amb vosaltres, aquests són dels vostres. Amb tot, i segons l'Escriptura d'Al·là, els units per llaços de consanguinitat estan més prop uns d'uns altres. Al·là és omniscient.

[009]El Penediment (At_Tawba) 129 Versicles.
[9.1] Denúncia per Al·là i El seu Missatger de l'aliança que heu concertat amb els associadors:
[9.2] «Circuleu per la terra durant quatre mesos. Però sapigueu que no podreu escapar d'Al·là i que Al·là omplirà de vergonya als infidels».
[9.3] Proclama d'Al·là i El seu Missatger, dirigida als homes el dia de la peregrinació major. «Al·là no és responsable dels associadors, i El seu Missatger tampoc. Si us penediu serà millor per a vosaltres. Però, si torneu l'esquena, sapigueu que no escapareu d'Al·là». Anuncia als infidels un càstig dolorós!
[9.4] S'exceptuen els associadors amb qui heu concertat una aliança i no us han fallat en no-res ni han ajudat a ningú contra vosaltres. Respecteu la vostra aliança amb ells durant el termini convingut. Al·là estima a qui Li temen.
[9.5] Quan hagin transcorregut els mesos sagrats, mateu als associadors onsevulla que els trobeu. Captureu-los! Assetgeu-los! Tendiu-los emboscades pertot arreu! Però si es penedeixen, fan la azalá i donen el azaque, llavors deixeu-los en pau! Al·là és indulgent, misericordiós.
[9.6] Si un dels associadors et demana protecció concedeix-la-hi, perquè escolti la Paraula d'Al·là. Després, facilita-li l'arribada a un lloc que estigui segur. És que són gent que no sap.
[9.7] Com podran els associadors concertar una aliança amb Al·là i amb El seu Missatger, a no ser aquells amb qui vau concertar una aliança al costat de la Mesquita Sagrada? Mentre compleixin amb vosaltres, compliu amb ells. Al·là estima a qui Li temen.
[9.8] Com si, quan us vencen, no respecten aliança ni compromís amb vosaltres? Us satisfan amb la boca, però els seus cors s'oposen i la majoria són uns perversos.
[9.9] Han malvenut els signes d'Al·là i han desviat a uns altres del seu camí. Quin detestable és el que han fet!
[9.10] No respecten aliança ni compromís amb el creient. aquests són els que violen la llei!
[9.11] Però si es penedeixen, fan la azalá i donen el azaque, llavors seran els vostres germans en religió. Exposem clarament els versicles a gent que sap.

[9.12] Però, si violen els seus juraments després d'haver conclòs una aliança i ataquen la vostra religió, combateu contra els caps de la incredulitat. No respecten cap jurament. Potser, així, desisteixin.
[9.13] Com no aneu a combatre contra gent que ha violat el seu jurament, que hagués preferit expulsar al Missatger i us va atacar primer? Els teniu por, sent així que Al·là té més dret que Li tingueu por? Si és que sou creients...
[9.14] Combateu contra ells! Al·là els castigarà a mans vostres i els omplirà de vergonya, mentre que a vosaltres us auxiliarà contra ells, guarint així els pits de gent creient
[9.15] i esvaint la ira dels seus cors. Al·là es torna cap a qui Ell vol. Al·là és omniscient, savi.
[9.16] O és que heu cregut que se us anava a deixar en pau i que Al·là encara no coneix a qui de vosaltres han combatut sense travar aliança amb ningú, fora d'Al·là, del seu Missatger i dels creients? Al·là està bé informat del que feu.
[9.17] Els associadors no han de cuidar del manteniment de les mesquites d'Al·là, sent testimonis contra si mateixos de la seva incredulitat. Aquests, quins vanes són les seves obres! Estaran en el Foc eternament!
[9.18] Que només cuidi del manteniment de les mesquites d'Al·là qui crea en Al·là i en l'últim Dia, faci la azalá, doni el azaque i no tingui por sinó d'Al·là. Potser aquests siguin dels bé dirigits...
[9.19] Aneu a comparar al que dóna de beure als pelegrins i cuida del manteniment de la Mesquita Sagrada amb el que creu en Al·là i en l'últim Dia i lluita per Al·là? No són iguals per a Al·là. Al·là no dirigeix al poble impiu.
[9.20] Qui creen, emigrin i lluitin per Al·là amb la seva hisenda i les seves persones tindran una categoria més elevada al costat d'Al·là. Aquests seran els que triomfin.
[9.21] El seu Senyor els anuncia La seva misericòrdia i satisfacció, així, com jardins en els quals gaudiran de delícia sense fi,
[9.22] en els quals estaran eternament, per a sempre. Al·là té al costat de Si una magnífica recompensa.
[9.23] Creients! No prengueu com aliats als vostres pares i als vostres germans si prefereixen la incredulitat a la fe. Qui de vosaltres els consideren aliats, aquests són els impius.
[9.24] Digues: «Si preferiu els vostres pares, els vostres fills, els vostres germans, les vostres esposes, la vostra tribu, la hisenda que heu adquirit, un negoci pel resultat del qual temeu i cases que us plauen, a Al·là i a al seu Missatger i a la lluita per La seva causa, espereu que venga Al·là amb El seu ordre...» Al·là no dirigeix al poble pervers.

[9.25] Al·là us ha ajudat a vèncer en molts llocs. I el dia de Hunayn, quan, complaguts pel vostre gran nombre, aquest no us va servir de res; quan la terra, a pesar de la seva vastitud, us va resultar estreta i vau tornar l'esquena per a fugir.
[9.26] Al·là, llavors, va enviar dels alt El seu Sakina sobre El seu Missatger i sobre els creients. Va fer també descendir legions invisibles als vostres ulls i va castigar als que no creien. Aquesta és la retribució dels infidels.
[9.27] Però, després d'això, Al·là es tornarà cap a qui Ell vulgui. Al·là és indulgent, misericordiós.
[9.28] Creients! Els associadors són mera impuresa. Que no s'acostin, doncs, a la Mesquita Sagrada després d'aquest mateix any! Si temeu escassesa, Al·là us enriquirà per favor Seu, si vol. Al·là és omniscient, savi.
[9.29] Combateu conta qui, havent rebut l'Escriptura, no creuen en Al·là ni en l'últim Dia, ni prohibeixen el que Al·là i El seu Missatger han prohibit, ni practiquen la religió veritable, fins que, humiliats, paguin el tribut directament!
[9.30] Els jueus diuen: «Uzayr és el fill d'Al·là». I els cristians diuen: «El Ungit és el fill d'Al·là». Això és el que diuen de paraula. Imiten el que ja abans havien dit els infidels. Que Al·là els maleeixi! Com poden ser tan desviats!
[9.31] Han pres als seus doctors i als seus monjos, així com al Ungit, fill de María, com senyors, en lloc de prendre a Al·là quan les ordres que havien rebut no eren sinó de servir a un Déu U. No hi ha més déu que Ell! Glòria a Ell! Està per sobre del que Li associen!
[9.32] Volguessin apagar d'un bufo la Llum d'Al·là però Al·là no desitja sinó que resplandeixi, a despit dels infidels.
[9.33] Ell és Qui ha manat al seu Missatger amb La Guia i amb la religió veritable perquè, a despit dels associadors, prevalgui sobre tota altra religió.
[9.34] Creients! Molts doctors i monjos devoren, sí, la hisenda aliena injustament, desviant a altres del camí d'Al·là. A qui atresoren or i plata i no ho gasten per la causa d'Al·là, anuncia'ls un càstig dolorós,
[9.35] el dia que aquests metalls es posin candents en el foc de la Jahenam i els seus fronts, costats i esquenes siguin marcats amb ells: «Això és el que atresoràveu per a vosaltres. Agradeu, doncs, el que atresoràveu!»
[9.36] El nombre de mesos, per a Al·là, és de dotze. Van Ser inscrits en l'Escriptura d'Al·là el dia que va crear els cels i la terra. D'ells, quatre són sagrats: aquesta és la religió veritable. No sigueu injusts amb vosaltres mateixos no respectant-los! I combateu tots contra els associadors com ells també combaten

tots contra vosaltres! I sapigueu que Al·là està amb els que Li temen.
[9.37] El mes intercalar no significa més que un increment en la incredulitat, amb la qual s'extravien els infidels. Ho declaren profà un any i sagrat altre any, per a estar d'acord amb el nombre del que Al·là ha declarat sagrat, declarant així profà el que Al·là ha declarat sagrat. La malícia de les seves obres ha estat engalanada, però Al·là no dirigeix al poble infidel.
[9.38] Creients! Què us passa? Per què, quan se us diu: «Aneu a la guerra per la causa d'Al·là!» romaneu clavats en terra? Preferiu la vida d'aquí a l'altra I què és el breu gaudi de la vida d'aquí comparat amb l'altra, sinó bé poc...?
[9.39] Si no aneu a la guerra, us infligirà un dolorós càstig. Farà que altre poble us substitueixi, sense que pugueu causar-li cap dany. Al·là és omnipotent.
[9.40] Si li negueu auxili, Al·là sí que li va auxiliar quan, expulsat pels infidels amb un sol company, li deia a aquest estant els dos en la cova: «No estiguis trist! Al·là està amb nosaltres!» Al·là va fer descendir sobre ell El Seu Sakina i li va reforçar amb legions invisibles als vostres ulls. Al·là va posar La seva Paraula per sobre de la paraula dels infidels.. Al·là és poderós, savi.
[9.41] Aneu a la guerra, tant si us és fàcil com si us és difícil! Lluiteu per Al·là amb la vostra hisenda i les vostres persones! És millor per a vosaltres. Si sabéssiu...
[9.42] Si s'hagués tractat d'un avantatge immediat o d'un viatge curt, t'haurien seguit, però l'objectiu els ha semblat distant. Juraran per Al·là: «Si haguéssim pogut, us hauríem acompanyat a la guerra». Es perden a si mateixos. Al·là sap que menteixen.
[9.43] Que Al·là et perdoni! Per quins els has dispensat abans d'haver distingit als sincers dels quals menteixen?
[9.44] Qui creuen en Al·là i en l'últim Dia no et demanen dispensa quan de lluitar amb la seva hisenda i les seves persones es tracta. Al·là coneix bé a qui Li temen.
[9.45] Només et demanen dispensa qui no creuen en Al·là i en l'últim Dia, aquells els cors dels quals estan plens de dubtes i que, per dubtar, vacil·len.
[9.46] Si haguessin volgut anar a la guerra, s'haurien preparat per a això, però Al·là no ha aprovat la seva marxa. Els ha infós mandra i se'ls ha dit: «Quedeu-vos amb els que es queden!»
[9.47] Si us haguessin acompanyat a la guerra, no haurien fet més que augmentar la confusió i haurien sembrat la desconfiança entre vosaltres, buscant revoltar-vos. Hi ha entre vosaltres qui donen escoltas al que diuen, però Al·là coneix bé als impius.
[9.48] Ja van buscar abans revoltar i van embullar bé els teus assumptes fins que va venir la Veritat i va aparèixer l'ordre d'Al·là, a despit d'ells.

[9.49] Hi ha entre ells qui diu: «Dispensa'm i no em temptis!» Però és que no han caigut ja en la temptació? La Jahenam, certament, voltarà als infidels.
[9.50] Si et succeïx quelcom bo, els dol, i, si t'afligeix una desgràcia, diuen: «Ja hem pres les nostres precaucions!» I es van tan contents...
[9.51] Digues: «Només podrà ocórrer-nos el que Al·là ens hagi predestinat. Ell és el nostre Amo. Que els creients, doncs, confiïn en Al·là!»
[9.52] Digues: «Quins podeu esperar per a nosaltres sinó una de les dues contingències més belles?» Nosaltres, en canvi, vam esperar que Al·là us afligeixi amb un càstig vingut d'Ell o a mans nostres. Espereu, doncs! Nosaltres també esperem amb vosaltres.
[9.53] Digues: «Dóna el mateix que doneu almoina a gust o de mala gana, doncs no se us ha d'acceptar ja que sou gent perversa».
[9.54] L'única cosa que ha impedit que la seva almoina sigui acceptada és que no creuen en Al·là ni en El seu Missatger, no acudeixen a la azalá sinó mandrosament i no donen almoina sinó de mala gana.
[9.55] No et maravilles de la seva hisenda ni dels seus fills! Al·là només vol amb això castigar-los en la vida d'aquí i que exhalin el seu últim sospiro sent infidels.
[9.56] Juren per Al·là que són, sí, dels vostres, però no ho són, sinó que són Gent que té por.
[9.57] Si trobaren un refugi o coves o algun lloc on poder amagar-se
Anirien allà molt de pressa.
[9.58] Alguns d'ells et critiquen a propòsit de les almoines. Si li'ls dóna de Elles, estan contents; si no li'ls dóna d'elles, s'enfaden.
[9.59] Si quedaren satisfets del que Al·là i El seu Missatger els han donat i digueren:«Al·là ens basta! Al·là ens donarà del seu favor i El seu Missatger també. Desitgem Ardentment a Al·là!»...
[9.60] Les almoines són només per als necessitats, els pobres, els almoiners,aquells la voluntat dels quals cal captar, els captius, els insolvents, la causa d'Al·là i el viatger. És un deure imposat per Al·là. Al·là és omniscient, savi.
[9.61] Hi ha entre ells els que molesten el Profeta i diuen: «És tot oïdor!» Digues: «Pel vostre bé és tot oïdor. Creu en Al·là i té fe en els creients. És Misericordiós per a aquells de vosaltres que creuen». Els que molesten al Missatger d'Al·là, tindran un castig dolorós.
[9.62] Vos juren per Al·là per satisfer-vos, però Al·là té més dret, i El seu Missatger també, que Li satisfacen. Si és que són creients...

[9.63] No saben que qui s'oposa a Al·là i al seu Missatger tindrà eternament el foc de la Jahenam? Que enorme deshonra..!
[9.64] Els hipòcrites temen la revelació d'un versicle que els informe del contingut dels seus cors. Digues: «Burleu-vos, que ja traurà Al·là el que temeu!»
[9.65] Si els preguntes, diuen: «No féiem més que parlotejar i bromejar». Digues: «Vos burlàveu d'Al·là, dels seus signes i del seu Missatger?»
[9.66] No us disculpeu! Heu deixat de creure després d'haver cregut i, si perdonem a algun de vosaltres, castigarem a altres per haver sigut pecadors.
[9.67] Els hipòcrites i les hipòcrites són tots u. Ordenen el que està malament i prohibixen el que està bé. Tanquen les seues mans. Han oblidat Al·là i Ell els hi ha oblidat. Els hipòcrites són els perversos.
[9.68] Al·là ha promés als hipòcrites, a les hipòcrites i als infidels amb el Foc de la Jahenam, en el que estaran eternament. Els bastarà. Que Al·là els Maleïxi! Tindran un castic permanent.
[9.69] El mateix els va passar als que us van precedir. Eren més forts que vosaltres, més rics i tenien més fills. Van disfrutar de la seva part. Disfruteu vosaltres també de la vostra part, com els vostres antecessors van disfrutar de la seva. Heu parlotejat igual que ells. Vanes van ser les seves obres en la vida d'aquí i vanes ho seran en l'altra. Aquestes són els que perden.
[9.70] No s'han assabentat del que va passar als que els van precedir: el poble de Noé, els Adites, els Tamudís, el poble d'Abraham, els Madianites i els dels Pobles del Dalt Baix? Els seus Missatgers van vindre a ells amb les proves clares.
No anava a ser Al·là injust amb ells, sinó que ells ho van ser amb si mateixos.
[9.71] Però els creients i les creients són aliats uns d'altres. Ordenen el que està bé i prohibixen el que està malament. Fan l'oració, donen l'azaque i obeïxen a Al·là i al seu Missatger. D'aquells s'apiadarà Al·là. Al·là és poderós, savi.
[9.72] Al·là ha promés als creients i a les creients jardins pels baixos de les quals fluïxen rierols, en els que estaran eternament, i vivendes agradables en els Jardins de l'Edén. Però la satisfacció d'Al·là serà millor encara. Aquest es l'èxit Grandiós!
[9.73] Profeta! Combat contra els infidels i els hipòcrites, sé dur amb ells! El seu refugi serà la Jahenam. Quin mal fi...!
[9.74] Juren per Al·là que no han professat la incredulitat, quan la veritat és que Sí. Han apostat després d'haver abraçat l'islam. Aspiraven a quelcom que no han aconseguit i han quedat ressentits només per no haver obtingut més que allò que Al·là i El seu Missatger els han enriquit, per favor Seu. Seria millor per a ells que es penediren. Si tornen l'esquena, Al·là els infligirà un

castig dolorós en la vida d'aquí i en l'altra. No trobaran en la terra amo ni Auxiliar.
[9.75] Alguns d'ells han concertat una aliança amb Al·là: «Si ens dóna quelcom del seu favor, sí que farem almoina, sí que serem dels justos».
[9.76] Però, quan els dóna quelcom del seu favor, es mostren avars d'això, tornen la esquena i se'n van.
[9.77] Així, ha infós en el seu ànim la hipocresia fins al dia que Li troben, per haver faltat al que havien promés a Al·là i per haver mentit.
[9.78] No saben que Al·là coneix els seus secrets i els seus conciliàbuls, i que Al·là coneix a fons les coses ocultes?
[9.79] Són ells els que critiquen, tant als creients que, espontàniament, donen almoina, com als que només amb un gran esforç aconseguixen donar-la. Es burlen de ells. També Al·là es burlarà d'ells i tindran un castic dolorós.
[9.80] Dóna el mateix que demanes o no que se'ls perdoni. Encara que ho demanares setanta Vegades, Al·là no els perdonaria, perquè no han cregut en Al·là i en El seu Missatger. Al·là no dirigix al poble pervers.
[9.81] Els deixats enrere es van alegrar de poder quedar-se a casa en contra del Missatger d'Al·là. Els repugnava lluitar per Al·là amb la seva hisenda i les seves persones i deien: «No aneu a la guerra amb aquesta calor». Digues: «El foc de la Jahenam és encara més calent». Si entenguessin...
[9.82] Que riguin, doncs, un poc! Ja ploraran, i molt, com retribució del que han comès.
[9.83] Si Al·là torna a dur-te a un grup d'ells i et demanen permís per a anar a la guerra, digues: «No anireu mai amb mi! No combatreu amb mi contra cap enemic! Vau preferir una vegada quedar-vos a casa. Quedeu-vos, doncs, amb els que es queden darrere!»
[9.84] No oris mai per cap d'ells quan mori, ni et detinguis davant la seva tomba! No han cregut en Al·là i en el seu Missatger i han mort en la seva perversitat.
[9.85] No et maravilles de la seva hisenda i dels seus fills! Al·là només vol amb això castigar-los en la vida d'aquí i que exhalin el seu últim sospir sent infidels.
[9.86] Quan es revela un versicle: «Creieu en Al·là i combateu al costat del seu Missatger», els més rics d'ells et demanen permís i diuen: «Deixa que ens quedem amb els que es queden!»
[9.87] Prefereixen quedar-se amb les dones deixades darrere. Han estat segellats els seus cors, així que no entenen.
[9.88] Però el Missatger i els que amb ell creuen combaten amb la seva hisenda i les seves persones. Seves seran les coses bones. Aquests són els que prosperaran.

[9.89] Al·là els ha preparat jardins pels baixos dels quals fluïxen rierols, en els que estaran eternament. Aquest és l'èxit grandiós.
[9.90] Els beduïns que s'excusen vénen que se'ls doni permís. Els que menteixen a Al·là i al seu Missatger es queden a casa. Un càstig dolorós arribarà a als que d'ells no creen.
[9.91] Si són sincers envers Al·là i amb El seu Missatger, no haurà gens que retreure als febles, als malalts, als que no troben els mitjans. No hi ha motiu contra els que obren amb honradesa. Al·là és indulgent, misericordiós.
[9.92] Tampoc contra aquells a qui, venint a tu perquè els facilitis muntura, dius: «No us trobo muntura» i es tornen amb els ulls arrasats de llàgrimes de tristesa perquè no troben els mitjans.
[9.93] Només hi ha motiu contra els que, sent rics, et demanen permís. Prefereixen quedar-se amb les dones deixades darrere. Al·là ha segellat els seus cors, així que no saben.
[9.94] S'excusaran davant vosaltres quan torneu a ells. Digues: «No us excuseu! No anem a creure-us! Al·là ja ens ha informat sobre vosaltres. Al·là i El seu Missatger veuran les vostres obres. Després, se us retornarà al Coneixedor de l'ocult i del palès i ja us informarà Ell del que fèieu».
[9.95] Quan regresseu a ells us demanaran, jurant per Al·là, que els deixeu. Deixeu-los, doncs, són una abominació. El seu estatge serà la Jahenam com retribució del que han comès.
[9.96] Us conjuren que accepteu les seves excuses. Però, si vosaltres les accepteu, Al·là no les acceptarà del poble pervers.
[9.97] Els beduïns són els més infidels, els més hipòcrites i els més propensos a ignorar les lleis contingudes en la revelació d'Al·là al seu Missatger. Al·là és omniscient, savi.
[9.98] Alguns beduïns consideren com onerosa obligació pecuniària el que gasten, i aguaiten les vostres vicissituds. Que siguin ells els que sofreixin un revés! Al·là tot ho escolta, tot ho sap.
[9.99] Però hi ha altres beduïns que creuen en Al·là i en l'últim Dia i consideren el que gasten i les oracions del Missatger com mitjans d'acostar-se a Al·là. No és això per a ells un mitjà d'acostar-se? Al·là els introduirà en La seva misericòrdia. Al·là és indulgent, misericordiós.
[9.100] Al·là està satisfet dels més distingits -els primers dels emigrats i dels auxiliars-, i de qui els van seguir en les seves bones obres. Ells també estaran satisfets d'Ell, Que els ha preparat jardins pels baixos dels quals fluïxen rierols en els quals estaran eternament, per a sempre. Aquest és l'èxit grandiós!
[9.101] Entre els beduÏns que us envolten i entre els medinenses hi ha hipòcrites que s'obstinen en la seva hipocresia. Tu no els coneixes, Nosaltres els coneixem. Els castigarem dues vegades. Després, seran enviats a un càstig terrible.

[9.102] Altres en canvi, reconeixen els seus pecats. Han barrejat obres bones amb altres males. Tal vegada Al·là es torni a ells. Al·là és indulgent, misericordiós.
[9.103] Deduïx dels seus béns una almoina per a netejar-los i purificar-los amb ella! I ora per ells! La teva oració els assossega. Al·là tot ho escolta, tot ho sap.
[9.104] No saben que Al·là és Qui accepta el penediment dels seus serfs i rep les almoines i que Al·là és l'Indulgent, el Misericordiós?
[9.105] Digues: «Allà vosaltres! Al·là veurà les vostres obres, així com el seu Missatger i els creients. Se us retornarà al Coneixedor de l'ocult i del palès i ja us informarà Ell del que fèieu».
[9.106] A uns altres se'ls fa esperar la decisió d'Al·là: càstig o misericòrdia. Al·là és omniscient, savi.
[9.107] Qui van edificar una mesquita amb ànim de danyar per a ajuda de la incredulitat, per a dividir als creients i com refugi per a qui havia fet abans la guerra a Al·là i al seu Missatger, juren solemnement: «No vam voler sinó el millor » Però Al·là és testimoni que menteixen.
[9.108] No oris mai en aquesta mesquita! Una mesquita fundada des del primer dia en el temor d'Al·là té més dret que oris en ella. La freqüenten homes que agraden de purificar-se i Al·là estima als que es purifiquen.
[9.109] Qui és millor: qui ha cimentat el seu edifici en el temor d'Al·là i en La seva satisfacció o qui ho ha cimentat a la vora d'una escarpa desgastada per l'acció de l'aigua i erosionable, que s'esfondra arrossegant-li al foc de la Jahenam? Al·là no dirigeix al poble impiu. [9.110] L'edifici que s'han construït no deixarà de ser motiu de dubte en els seus cors, tret que aquests es facin trossos. Al·là és omniscient, savi.
[9.111] Al·là ha comprat als creients les seves persones i la seva hisenda, ofrenant-les, a canvi el Paradís. Combaten per Al·là: maten o els maten. És una promesa que Li obliga veritat, continguda en la Tora, en l'Evangeli i en l'Alcorà. I qui respecta millor la seva aliança que Al·là? Alegreu-vos pel tracte que heu tancat amb El! Aquest és l'èxit grandiós!
[9.112] Qui es penedeixen serveixen a Al·là, Li lloen, dejunen, s'inclinen, es prosternan, ordenen el que està bé i prohibeixen el que està malament, observen les lleis d'Al·là... I anuncia la bona nova als creients!
[9.113] El Profeta i els creients no han de demanar el perdó dels associadors, encara que siguin parents seus, després d'haver vist clarament que habitaran en el Jaheem.
[9.114] El perdó que Abraham va demanar per al seu pare no va anar sinó en virtut d'una promesa que li havia fet; però, quan va

veure clarament que era enemic d'Al·là, es va desentendre d'ell. Abraham era, certament, tendre, benigne.
[9.115] Al·là, després d'haver dirigit a un poble, no va a extraviar-li sense abans haver-li ensenyat el que ha de témer. Al·là és omniscient.
[9.116] D'Al·là és el domini dels cels i de la terra. Ell dóna la vida i dóna la mort. No teniu, fora d'Al·là, amo ni auxiliar.
[9.117] Al·là s'ha tornat al Profeta, als emigrats i als auxiliars, que li van seguir en una hora d'adversitat, després d'haver-se gairebé desviat els cors d'alguns d'ells. S'ha tornat, depués, a ells. Al·là és amb ells mans, misericordiós.
[9.118] I als tres que van ser deixats enrere fins que la terra, a pesar de la seva vastitud, els va resultar estreta, i els seus esperits es van angoixar també, i van creure que no havia més refugi contra Al·là que Ell mateix. Després, es va tornar a ells perquè es penedissin. Al·là és l'Indulgent, el Misericordiós.
[9.119] Creients! Temeu a Al·là i estigueu amb els sincers.
[9.120] Els medinenses i els beduïns que acampen al seu voltant no han de quedar-se a la saga del Missatger d'Al·là ni preferir el benestar propi al d'ell. Si ho fan així, no patiran sed, ni fatiga, ni fam per la causa d´Al·là. Tot sòl que trepitgin, per a irritació dels infidels, i tota avantatge que obtinguin sobre l'enemic, seran inscrits com obra bona. Al·là no deixa de remunerar a qui fan el bé.
[9.121] No gastaran gens, ni poc ni molt, no travessaran vall algun, que no quedi tot inscrit a favor seu, perquè Al·là els retribueixi només per les seves millors obres.
[9.122] No tenen per què acudir tots els creients. Que de cada agrupació d'ells només alguns acudeixin a instruir-se en la Religió, a fi d'advertir als seus quan regressin a ells. Potser, així vagin amb compte.
[9.123] Creients! Combateu contra els infidels que tingueu prop! Que us trobin durs! Sapigueu que Al·là està amb els que Li temen!
[9.124] Quan es revela un versicle hi ha alguns d'ells que diuen: «Aquest, a qui de vosaltres li ha augmentat la fe?» La hi augmenta als que creuen, i d'això se alegren,
[9.125] mentre que als malalts de cor els augmenta la taca que ja tenien i moren sent infidels.
[9.126] És que no veuen que se'ls prova una o dues vegades a l'any? Però ni es penedeixen ni es deixen amonestar.
[9.127] I quan es revela un versicle, es miren uns a uns altres: «Us veu algú?» Després, es van. Al·là ha desviat els seus cors, perquè són gent que no entén.

[9.128] Us ha vingut un Missatger sortit de vosaltres. Li dol que sofriu, anhela el vostre bé. Amb els creients és mans, misericordiós.
[9.129] Si et tornen l'esquena, digues: «Al·là em basta! No hi ha més déu que Ell! En Ell confie! Ell és el Senyor del Tron August!»

[010]Jonás (Yunus) 109 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[10.1] Alif Laam Raae. Aquests són els versicles de l'Escriptura sàvia.
[10.2] Se sorprenen els homes que hàgim revelat a un d'ells: «Adverteix als homes i anuncia als creients la bona nova que, quan es presentin al seu Senyor, tindran una bona posició»? Els infidels diuen: «Aquest és, sí, una màgia manifesta».
[10.3] El vostre Senyor és Al·là, Que ha creat els cels i la terra en sis dies. Després, s'ha instal·lat en el tron per a disposar-lo tot. Ningú pot intercedir sense El seu permís. Aquest és Al·là, el vostre Senyor! Serviu-li, doncs! És que no us deixareu amonestar?
[10.4] Tots tornareu a Ell. Promesa d'Al·là, veritat! Ell inicia la creació i després la repeteix, per a remunerar amb equitat a qui han cregut i obrat bé. Quant a qui hagin estat infidels, se'ls donarà a beure aigua molt calenta i sofriran un càstig dolorós per no haver cregut.
[10.5] Ell és Qui ha fet del sol claredat i de la lluna llum, Qui ha determinat les fases d'aquesta perquè sapigueu el nombre d'anys i el còmput. Al·là no ha creat això sinó amb una fi. Ell explica els signes a gent que sap.
[10.6] En la successió de la nit i el dia i en tot el que Al·là ha creat en els cels i en la terra hi ha, certament, signes per a gent que Li tem.
[10.7] Qui no conten amb trobar-nos i prefereixen la vida d'aquí, trobant en ella quietud, així com qui es despreocupan dels nostres signes,
[10.8] tindran el Foc com estatge pel que han comès.
[10.9] A qui hagin cregut i obrat bé, el seu Senyor els dirigirà per mitjà de la seva fe. Als seus peus fluiran rierols en els jardins de la Delícia.
[10.10] La seva invocació allí serà: «Glòria a Tu, Al·là!» La seva salutació allí serà: «Pau!» i acabaran amb aquesta invocació: «Lloat sigui Al·là, Senyor de l'univers!»
[10.11] Si Al·là precipités el mal sobre els homes amb la mateixa pressa amb que aquests busquen el seu benestar, hauria ja arribat la seva fi. Deixem, doncs, a qui no conten amb trobar-nos que errin cecs en la seva rebel·lia.

[10.12] Quan l'home sofreix una desgràcia, Ens invoca, el mateix si està tirat que si està assegut o dempeus. Però, quan li lliurem de la seva desgràcia, continua el seu camí com si no Ens hagués invocat per la desgràcia que sofria. Així és com són engalanades les obres dels immoderats.
[10.13] Abans de vosaltres havíem ja fet perir a generacions que havien estat impías. Les seves Missatgers els van portar les proves clares, però no estaven per a creure. Així retribuïm al poble pecador.
[10.14] Després, us constituïm successors en la terra, després d'ells, per a veure com us portàveu.
[10.15] Quan se'ls reciten els nostres versicles com proves clares, qui no conten amb trobar-nos diuen: «Porta'ns altre Alcorà o modifica aquest!» Digues: «No em toca a mi modificar-ho per iniciativa pròpia. L'única cosa que faig és seguir el que se m'ha revelat. Temo, si desobeeixo al meu Senyor, el càstig d'un dia terrible».
[10.16] Digues: «Si Al·là hagués volgut, jo no us ho hauria recitat i Ell no us ho hauria donat a conèixer. Abans d'ell, he romàs una vida amb vosaltres. És que no raoneu?»
[10.17] Hi ha algú que sigui més impiu que qui inventa una mentida contra Al·là o desmenteix Els seus signes? Els pecadors no prosperaran.
[10.18] En lloc de servir a Al·là, serveixen el que no pot ni danyar-los ni aprofitar-los, i diuen: «Aquests són els nostres intercesors davant Al·là!» Digues: «És que preteneu informar a Al·là d'alguna cosa, en els cels o en la terra, que Ell no sàpiga?» Glòria a Ell! Està per sobre del que Li associen!
[10.19] La Humanitat no constituïa sinó una sola comunitat. Després, van discrepar entre si, i si no arriba a ésser per una paraula prèvia del teu Senyor, ja s'hauria decidit entre ells sobre allò que discrepaven.
[10.20] Diuen: «Per què no se li ha revelat un signe procedent del seu Senyor?» Digues, doncs: «L'ocult pertany només a Al·là. Espereu, doncs! Jo també sóc dels quals esperen».
[10.21] Tot just fem agradar als homes una misericòrdia, després d'haver sofert una desgràcia, a l'instant intriguen contra Els nostres signes. Digues: «Al·là és més ràpid a intrigar!» Els nostres Missatgers prenen nota de la vostra intriga.
[10.22] Ell és Qui us fa viatjar per terra o per mar. Quan, navegant amb vent favorable, contents amb ell, s'aixeca un vent tempestuós, assoten les ones pertot arreu i creuen arribada l'hora de la mort, invoquen a Al·là rendint-li culte sincer. «Si ens salves d'aquesta, serem, certament, dels agraïts».
[10.23] I tot just els salva, ja en terra, a l'instant es insolentan injustament. «Homes! La vostra insolència es tornarà contra

vosaltres! Tindreu breu gaudi de la vida d'aquí. Després, tornareu a Nosaltres i ja us informarem del que fèieu».
[10.24] La vida d'aquí és com aigua que fem baixar del cel. Les plantes de la terra es xopen d'ella i alimenten als homes i als ramats, fins que, quan la terra s'ha adornat i engalanat, i creuen els homes que ja la dominen, arriba a ella La nostra ordre, de nit o de dia, i la deixem segada, com si, la vespra, no hagués estat florent. Així expliquem els signes a gent que reflexiona.
[10.25] Al·là convida a l'Estatge de la Pau i dirigeix a qui Ell vol a una via recta.
[10.26] Per a qui obrin bé, el millor i més. Ni la pols ni la humiliació cobriran els seus rostres. Aquests habitaran en el Paradís eternament.
[10.27] A qui obrin malament, se'ls retribuirà amb altre tant. Els cobrirà la humiliació -no tindran qui els protegeixi d'Al·là-, com si esquinçalls de tenebres nocturnes cobrissin els seus rostres. Aquests habitaran en el Foc eternament.
[10.28] El dia que els congreguem a tots, direm als associadors: «Quedeu-vos on esteu, vosaltres i els vostres associats!» Els separarem a uns d'uns altres i els seus associats diran: «No era a nosaltres a qui servíeu!
[10.29] Al·là basta com testimoni entre nosaltres i vosaltres que no fèiem cas del vostre servei».
[10.30] Allí, cadascun experimentarà de nou el que va fer en vida. Seran retornats a Al·là, el seu veritable Amo, i s'esfumaran les seves invencions.
[10.31] Digues: «Qui us procura el sosteniment del cel i de la terra? Qui disposa de l'oïda i de la vista? Qui treu al viu del mort i al mort del viu? Qui ho disposa tot? Diran: «Al·là!» Digues, doncs: «I no aneu a témer-li?»
[10.32] Aquest és Al·là, el vostre veritable Senyor. I què hi ha més enllà de la Veritat, sinó la pèrdua? Com podeu, doncs, ser tan desviats!
[10.33] Així s'ha complert la sentència del teu Senyor contra els perversos: no creuran.
[10.34] Digues: «Hi ha algun dels vostres associats que iniciï la creació i després la repeteixi » Digues: «Al·là inicia la creació i després la repeteix. Com podeu, doncs, ser tan desviats!»
[10.35] Digues: «Hi ha alguns dels vostres associats que dirigeixi a la Veritat?» Digues: «Al·là dirigeix a la Veritat. Qui té més dret a ser seguit: qui dirigeix a la Veritat o qui no dóna amb la bona senda, a menys de ser dirigit? Però què us passa?, quina manera de jutjar és aquesta?»
[10.36] Però la majoria no segueixen sinó conjectures, i davant la Veritat, les conjectures no serveixen de res. Al·là sap bé el que fan.

[10.37] Aquest Alcorà no pot haver-ho inventat ningú anés d'Al·là. No només això, sinó que ve a confirmar els missatges anteriors i a explicar detalladament l'Escriptura , eximeix de dubtes, que procedeix del Senyor de l'univers.
[10.38] O diuen: «Ell ho ha inventat». Digues: «Si és veritat el que dieu, porteu un versicle semblant i crideu a qui pugueu, en lloc de cridar a Al·là!»
[10.39] Al contrari, han desmentit el que no abasten en la seva ciència i allò la interpretació del_qual encara no han rebut. Així van desmentir els seus antecessors. I mira com van acabar els impius!
[10.40] D'ells hi ha qui creu en ell i qui no, però el teu Senyor coneix millor que ningú als corruptors.
[10.41] Si et desmenteixen, digues: «Jo responc dels meus actes i vosaltres dels vostres. Vosaltres no sou responsables del que jo faci i jo no sóc responsable del que vosaltres feu».
[10.42] D'ells hi ha qui t'escolten. Però pots tu fer que els sords escoltin, tot i que no comprenguin...?
[10.43] D'ells hi ha qui et mira. Però pots tu dirigir als cecs, tot i que no vegin...?
[10.44] Al·là no és gens injust amb els homes, sinó que són els homes els injusts amb si mateixos.
[10.45] I el dia que els congregui, serà com si no haguessin romàs més d'una hora del dia. Es reconeixeran. Perdran qui hagin desmentit la trobada d'Al·là. No van ser ben dirigits.
[10.46] El mateix si et vam mostrar quelcom d'allò amb que els vam amenaçar que si et cridem tornaran a Nosaltres. Després, Al·là serà testimoni del que feien.
[10.47] Cada comunitat té un Missatger. Quan venga el seu Missatger, es decidirà entre ells amb equitat i no seran tractats injustament.
[10.48] Diuen: «Quan es complirà aquesta amenaça, si és veritat el que dieu...?»
[10.49] Digues: «Jo no tinc poder per a danyar-me ni per a aprofitar-me sinó tant quant Al·là vulgui. Cada comunitat té un termini. Quan venç el seu termini, no poden retardar-ho ni avançar-ho una hora».
[10.50] Digues: «Què us sembla? Si us sorprengués El seu càstig de nit o de dia, voldrien els pecadors encara avançar-ho?
[10.51] Deixeu el creure en ell per a quan ocorri? Creieu ara, quan demaneu avançar-ho».
[10.52] Es dirà als impius: «Agradeu el càstig etern! Se us retribuïx per altra cosa que pel que heu merescut?»
[10.53] Et demanaran informació: «Llavors, això és veritat?» Digues: «Sí, pel meu Senyor!, que és veritat i no podreu escapar».

[10.54] Tot impiu que posseís quant hi ha en la terra, ho oferiria com rescat. Dissimularan la seva pena quan vegin el càstig. Es decidirà entre ells amb equitat i no seran tractats injustament.
[10.55] No és d'Al·là el que està en els cels i en la terra? El que Al·là promet és veritat! Però la majoria no saben.
[10.56] Ell dóna la vida i dóna la mort. I sereu retornats a Ell.
[10.57] Homes! Heu rebut una exhortació procedent del vostre Senyor, remei per als mals dels vostres cors, guia i misericòrdia per als creients.
[10.58] Digues: «Que s'alegrin del favor d'Al·là i de La seva misericòrdia. Això és millor que el que ells pasten».
[10.59] Digues: «Heu vist el sosteniment que Al·là ha fet baixar per a vosaltres? I heu declarat això lícit i allò il·lícit? És que Al·là us ho ha permès o ho heu inventat contra Al·là?»
[10.60] El dia de la Resurrecció què pensaran els que van inventar la mentida contra Al·là? Sí, Al·là dispensa El seu favor als homes, però la majoria no agraïxen.
[10.61] En qualsevol situació que et trobis, qualsevol que sigui el passatge que recitis de l'Alcorà, qualsevol cosa que feu, Nosaltres som testimonis de vosaltres des del seu principi. Al teu Senyor no se Li passa desapercebut el pes d'un àtom en la terra ni en el cel. No hi ha gens, menor o major que això, que no estigui en una Escriptura clara.
[10.62] Certament, els protegits d'Al·là no han de témer i no estaran trists.
[10.63] Van creure i van témer a Al·là.
[10.64] Rebran la bona nova en la vida d'aquí i en l'altra. No cap alteració en les paraules d'Al·là. Aquest és l'èxit grandiós!
[10.65] Que no t'entristeixi el que diguin! El poder pertany, en la seva totalitat, a Al·là. Ell és Qui tot ho escolta, Qui tot ho sap.
[10.66] No és, per ventura, d'Al·là el que està en els cels i en la terra? Què segueixen, doncs, qui invoquen a altres associats, en lloc d'invocar a Al·là? No segueixen sinó conjectures, no formulen sinó mentides.
[10.67] Ell és Qui ha disposat per a vosaltres la nit perquè descanseu en ella, i el dia perquè pugueu veure clar. Certament, hi ha en això signes per a gent que escolta.
[10.68] Diuen: «Al·là ha adoptat un fill». Glòria a Ell! Ell és Qui Es basta a Si mateix. Seu és el que està en els cels i en la terra. No teniu cap autoritat per a parlar així! Dieu contra Al·là el que no sabeu?
[10.69] Digues: «Qui inventin la mentida contra Al·là no prosperaran».
[10.70] Tindran breu gaudi en la vida d'aquí i, després, tornaran a Nosaltres. Després, els farem agradar el càstig sever per no haver cregut.

[10.71] Conta'ls la història de Noé, quan va dir als seus: «Poble! Si us molesta que estigui entre vosaltres i que us amonesti amb els signes d'Al·là, jo confio en Al·là. Conjumineu-vos, doncs, amb els vostres associats i no us preocupeu més. Decidiu, després, respecte a mi i no em feu esperar!»
[10.72] Però, si dais mitja... Jo no us he demanat un salari. El meu salari incumbeix només a Al·là. He rebut l'ordre d'ésser dels que se sotmeten a Al·là.
[10.73] Li van desmentir, però els salvem a ell i a qui estaven amb ell en la nau, i els vam fer successors. I neguem a qui van desmentir Els nostres signes. I mira com van acabar els que havien estat advertits!
[10.74] Després d'ell, vam manar a altres Missatgers als seus pobles, que els van portar les proves clares, però no estaven per a creure en el que abans havien desmentit. Així és com segellem els cors dels transgressors.
[10.75] I, després d'ells, vam enviar a Moisés i a Aarón amb Els nostres signes a Faraó i als seus dignataris. Però van ser altius. Eren gent pecadora.
[10.76] Quan van rebre la Veritat, vinguda de Nosaltres, van dir: «Això és, certament, manifesta màgia!»
[10.77] Moisés va dir: «Us atreviu a ratllar de màgia la Veritat que heu rebut?» Els mags no prosperaran.
[10.78] Van dir: «Has vingut a nosaltres a fi d'apartar-nos del que els nostres pares seguien, perquè la dominació de la terra passe a vosaltres dos? No tenim fe en vosaltres!»
[10.79] Faraó va dir: «Porteu-me aquí a tot mag entès!»
[10.80] I quan van arribar els mags, Moisés els va dir: «Llenceu el que aneu a llençar!»
[10.81] I quan van llençar, va dir Moisés: «El que heu portat és màgia. Al·là va a destruir-ho. Al·là no permet que prosperi l'obra dels corruptors.
[10.82] I Al·là fa triomfar la Veritat amb Les seves paraules, a despit dels pecadors».
[10.83] Només una minoria del seu poble va creure en Moisés, perquè tenien por que Faraó i els seus dignataris els posessin a prova. Certament, Faraó es conduïa altivament en el país i era dels immoderats.
[10.84] Moisés va dir: «Poble! Si creeu en Al·là, confieu en Ell! Si és que esteu sotmesos a Ell...»
[10.85] Van dir: «Confiem en Al·là! Senyor! No facis de nosaltres instruments de temptació per al poble impiu!
[10.86] Salva'ns per La teva misericòrdia del poble infidel!»
[10.87] I vam inspirar a Moisés i al seu germà: «Establiu cases per al vostre poble a Egipte i feu de les vostres cases llocs de culte! I feu la azalá!» I anuncia la bona nova als creients!

[10.88] Moisés va dir: «Senyor! Tu has donat a Faraó i als seus dignataris luxe i béns en la vida d'aquí per a acabar, Senyor! extraviant a uns altres del teu camí. Senyor! Esborra els seus béns i endureix els seus cors a fi que no creen fins que vegin el càstig dolorós!»
[10.89] Va dir: «La vostra pregària ha estat escoltada. Aneu els dos per la via recta i no seguiu el camí dels que no saben!»
[10.90] Vam fer que els Fills d'Israel travessessin el mar. Faraó i les seves tropes els van perseguir amb esperit de rebel·lia i hostilitat fins que, a punt d'ofegar-se va dir: «Sí, creo que no hi ha més déu que Aquell en Qui els Fills d'Israel creuen! I sóc dels que se sotmeten a Ell».
[10.91] «Ara? Després d'haver desobeït i d'haver estat dels corruptors?
[10.92] No obstant això, avui et salvarem en quant al teu cos a fi que siguis signe per als que et succeeixin». Són molts, en veritat, els homes que no es preocupen dels nostres signes...
[10.93] Hem instal·lat als Fills d'Israel en un lloc bo i els hem proveït de coses bones. I no van discrepar sinó després d'haver rebut la Ciència. El teu Senyor decidirà entre ells el dia de la Resurrecció sobre allò que discrepaven.
[10.94] Si tens algun dubte sobre el que t'hem revelat, pregunta a qui, abans de tu, ja llegien l'Escriptura. T'ha vingut, del teu Senyor, la Veritat. No siguis, doncs, dels que dubten!
[10.95] I guarda't d'ésser dels que desmenteixen els signes d'Al·là; si no, seràs dels que perden!
[10.96] Aquells contra qui s'ha complert la sentència del teu Senyor no creuran,
[10.97] encara que rebin tots els signes, fins que vegin el càstig dolorós.
[10.98] Per què no hi ha hagut cap ciutat que hagi cregut i a la qual la seva fe hagi aprofitat, fora del poble de Jonás...? Quan van creure, els evitem el càstig vergonyós en la vida d'aquí i els permetem gaudir encara per algun temps.
[10.99] Si el teu Senyor hagués volgut, tots els habitants de la terra, absolutament tots, haurien cregut. I vas tu a forçar als homes que siguin creients,
[10.100] sent així que ningú està per a creure si Al·là no ho permet? I S'irrita contra qui no raonen.
[10.101] Digues: «Mireu el que està en els cels i en la terra!» Però ni els signes ni els advertiments serveixen de res a gent que no creu.
[10.102] Què esperen, doncs, sinó dies com els de qui van passar abans d'ells? Digues: «Espereu! Jo també sóc dels que esperen».

[10.103] Després, salvarem als nostres Missatgers i als que hagin cregut. Salvar als creients és deure Nostre.
[10.104] Digues: «Homes! Si dubteu de la meva religió, jo no serveixo a qui vosaltres serviu en lloc de servir a Al·là, sinó que serveixo a Al·là, Que us cridarà! He rebut l'ordre d'ésser dels creients».
[10.105] I: «Professa la Religió com hanif i no siguis associador!»
[10.106] No invoquis, en lloc d'invocar a Al·là, el que no pot aprofitar-te ni danyar-te. Si ho fessis, llavors, series dels impius.
[10.107] Si Al·là t'afligeix amb una desgràcia, ningú sinó Ell podrà lliurar-te d'ella. Si Ell et desitja un bé, ningú podrà oposar-se al seu favor. L'hi concedeix a qui Ell vol dels seus serfs. Ell és l'Indulgent, el Misericordiós.
[10.108] Digues: «Homes! Us ha vingut, del vostre Senyor, la Veritat. Qui segueix la via recta, la segueix, en realitat, en profit propi. I qui s'extravia, s'extravia en realitat, en detriment propi. Jo no sóc el vostre protector».
[10.109] Segueix el que se't ha revelat i tingues paciència fins que Al·là decideixi! Ell és el Millor a decidir!

[011]Hud 123 Versicles

En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[11.1] Alif Laam Raa. Heus aquí una Escriptura els versicles de la qual han estat fetes unívoques i, després, repartit detalladament, i que procedeix d'Un Que és Savi, Que està bé informat.
[11.2] Que no serviu sinó a Al·là! Jo sóc per a vosaltres, de part Seva, un monitor i nunci de bones noves.
[11.3] I que demaneu perdó al vostre Senyor i, després, us torneu a Ell! Us permetrà, llavors, gaudir bé per un temps determinat i concedirà El seu favor a tot afavorit. Però, si torneu l'esquena, temo per vosaltres el càstig d'un dia terrible.
[11.4] Tornareu a Al·là. És omnipotent.
[11.5] Es repleguen en si mateixos per a sostreure's a Ell. Encara que es cobreixin amb la roba, Ell sap el que oculten i el que manifesten: sap bé el que tanquen els pits.
[11.6] No hi ha bèstia sobre la terra a que el seu sosteniment no proveeixi Al·là, Que coneix el seu cau i el seu dipòsit: tot està en una Escriptura clara.
[11.7] Ell és Qui ha creat els cels i la terra en sis dies, tenint El seu Tron en l'aigua, per a provar-vos, per a veure qui de vosaltres és el qui millor es comporta. Si dius: «Sereu ressuscitats després de morts», segur que els infidels diuen: «Això no és més que manifesta màgia».
[11.8] Si retardem el seu càstig fins a un moment donat, segur que diuen: «Què és el que ho impedeix ?» El dia que els arribi no se'ls allunyarà d'ell i es veuran voltats per allò que es burlaven.

[11.9] Si fem agradar a l'home una misericòrdia vinguda de Nosaltres i després li privem d'ella, està completament desesperat, desagraït.
[11.10] Si li fem agradar una benvolença., després d'haver sofert una dissort, segur que diu: «S'han allunyat de mi els mals!» Sí, s´alegra, es ufana.
[11.11] En canvi, qui siguin pacients i obrin bé, obtindran perdó i una gran recompensa.
[11.12] Tu, potser, ometries part del que se't ha revelat -i t'angoixes per això- perquè diuen: «Per què no se li ha enviat baix un tresor o li ha acompanyat un àngel?» Però tu no ets més que un monitor. I Al·là vetlla per tot...
[11.13] O diuen: «Ell ho ha inventat». Digues: «Si és veritat el que dieu, porteu deu versicles com ell, inventats, i crideu a qui pugueu, en lloc de cridar a Al·là!»
[11.14] I si no us escolten, sapigueu que ha estat revelat amb la ciència d'Al·là i que no hi ha més déu que Ell. Us sotmetreu, doncs, a Ell?
[11.15] A qui hagin desitjat la vida d'aquí i el seu ornament, els remunerarem en ella conformement a les seves obres i no seran defraudats en ella.
[11.16] Aquests són els que no tindran en l'altra vida més que el Foc. Les seves obres no fructificaran i serà va el que hagin fet.
[11.17] És que qui es basa en una prova clara vinguda del seu Senyor, recitada per un testimoni d'Aquest...? Abans d'ell, la Escritura de Moisés servia de guia i de misericòrdia. Aquests creuen en ella. Qui dels grups no creu en ella té el Foc com lloc de cita. Tu no dubtis d'ella. És la Veritat vinguda del teu Senyor. Però la majoria dels homes no creuen.
[11.18] Hi ha algú més impiu que qui inventa una mentida contra Al·là? Aquests tals seran conduïts davant del seu Senyor i els testimonis diran: «Estos són els que van mentir contra el seu Senyor». Sí! Que la maledicció d´Al.là caiga sobre els Impius,
[11.19] que desvien a altres del camí d'Al·là, desitjant que siga tortuós, i no creuen en l'altra vida!
[11.20] No van poder escapar en la terra ni van tindre, fora d'Al·là, protectors. S'els doblegarà el castig. No podien sentir i no veien.
[11.21] Aquests són els que s'han perdut a si mateixos. S'han esfumat els seus invencions...
[11.22] En veritat, en l'altra vida seran els que més perden!
[11.23] Però els que creguen, obren bé i es mostren humils amb el seu Senyor,aquests habitaran en el Paradís eternament.
[11.24] Aquestes dos classes de persones són com un cec i sord i un altre que veu i sent. Són semblants? És que no us deixareu amonestar?

[11.25] I ja enviem Noé al seu poble: «Sóc per a vosaltres un monitor que parla Clar:
[11.26] No serviu sinó a Al·là! Tem per vosaltres el castig d'un dia dolorós».
[11.27] Els dignataris del seu poble, que no creien, van dir: «No veiem en tu més que un mortal com nosaltres i no veiem que ningú et seguix sinó els humiliats del nostre poble, que ho fan irreflexivament. Ni veiem que gaudiu de cap privilegi
sobre nosaltres. Abans bé, creiem que menteixen».
[11.28] Va dir: «Poble! Què us pareix? Si jo em baso en una prova clara vinguda del meu Senyor -que m'ha fet objecte d'una misericòrdia vinguda d'Ell-, i que vosaltres, en la vostra ceguera, no percebeu, deurem imposar-us la a despit de vostre?
[11.29] Poble! No us demane hisenda a canvi -el meu salari incumbix només a Al·là- i no rebutjaré als que creuen. Sí, trobaran el seu Senyor. Però veig que sou un poble ignorant.
[11.30] Poble! Si els rebutge, qui m'auxiliarà contra Al·là? És que no us deixareu amonestar?
[11.31] Jo no pretenc posseir els tresors d'Al·là, ni conec l'ocult, ni pretenc ser un àngel. Jo no dic als que vosaltres menyspreeu que Al·là no els reserva cap bé. Al·là coneix bé els seus pensaments. Si tal digués, seria dels impius».
[11.32] Van dir: «Noé! No pares de discutir amb nosaltres. Porta'ns, doncs, allò amb que ens amenaces, si és veritat el que dius!»
[11.33] Va dir: «Només Al·là farà que es compleixi, si Ell vol, i no podreu escapar».
[11.34] «Si jo volgués aconsellar-vos, el meu consell no us serviria de res si Al·là volgués esgarriar-vos. Ell és el vostre Senyor i sereu retornats a Ell».
[11.35] O diuen: «Ell ho ha inventat». Digues:«Si jo ho he inventat, caigui sobre mi el meu pecat! Però sóc innocent del que m'imputeu».
[11.36] I es va revelar a Noé: «Del teu poble només creuran els que ja creien. No t'afligeixis doncs, pel que fessin!
[11.37] Construïx la nau sota La nostra mirada i segons La nostra inspiració i no em parlis dels quals han obrat impíament! Van a ser negats!»
[11.38] I, mentre construïa la nau, sempre que passaven per allí dignataris del seu poble es burlaven d'ell. Deia: «Si us burleu de nosaltres, ja ens burlarem de vosaltres com us burleu.
[11.39] Veureu qui rebrà un càstig humiliant i sobre qui s'abatrà un càstig permanent»
[11.40] Fins que, quan va venir La nostra ordre i el forn va bullir, vam dir: «Càrrega en ella a una parella de cada espècie, a la teva

família -estalvi a aquell la sort del qual ha estat ja tirada- i als creients». Però no eren sinó pocs els que amb ell creien.
[11.41] Va dir: «Pugeu a ella! Que navegui i arribi a bon port en el nom d'Al·là El meu Senyor és, certament, indulgent, misericordiós».
[11.42] I va navegar amb ells entre ones com muntanyes. Noé va cridar al seu fill, que s'havia quedat a part: «Fillet! Puja amb nosaltres, no et quedis amb els infidels!»
[11.43] Va dir: «Em refugiaré en una muntanya que em protegeixi de l'aigua». Va dir: «Avui ningú trobarà protecció contra l'ordre d'Al·là, excepte aquell de qui Ell es apiade». Es van interposar entre ambdós les ones i va anar dels que es van ofegar.
[11.44] I es va dir: «Empassa, terra, la teva aigua! Escampa, cel!», I l'aigua va ser absorbida, es va complir l'ordre i es va posar en el Judi. I es va dir: «Enrere el poble impiu!»
[11.45] Noé va invocar al seu Senyor i va dir: «Senyor! El meu fill és de la meva família. El que Tu promets és veritat. Tu ets Qui millor decideix».
[11.46] Va dir: «Noé! Ell no és de la teva família! És un acte incorrecte! No em demanis quelcom del que no tens coneixement! Et previnc: no siguis dels ignorants!»
[11.47] Va dir: «Senyor, lliura'm de demanar-te quelcom del que no tinc coneixement! Si Tu no em perdones i Et apiadas de mi, seré dels que estan perduts...»
[11.48] Es va dir: «Noé! Desembarca amb pau vinguda de Nosaltres i amb benediccions sobre tu i les comunitats que descendeixin de qui t'acompanyen. Hi ha comunitats a les que deixarem que gaudeixin per breu temps. Després, els castigarem severament».
[11.49] Això forma part de les històries referents a l'ocult que Nosaltres et revelem. No les coneixies abans tu, ni tampoc el teu poble. Tingues paciència, doncs! La fi és per als que temen a Al·là!
[11.50] I als Adites el seu germà Hud. Va dir: «Poble! Serviu a Al·là! No teniu a cap altre déu que a Ell. No feu més que inventar.
[11.51] Poble! No us demano salari a canvi. El meu salari incumbeix només a Aquell Que m'ha creat. És que no raoneu?
[11.52] I, poble! demaneu perdó al vostre Senyor i, després, torneu-vos a Ell! Enviarà sobre vosaltres del cel una pluja abundant i us enfortirà. No torneu l'esquena com pecadors!»
[11.53] Van dir: «Hud! No ens has portat cap prova clara! No anem a deixar als nostres déus perquè tu ho diguis! No tenim fe en tu!
[11.54] L'única cosa que diem és que un dels nostres déus t'ha causat malament». Va dir: «Poso a Al·là per testimoni i sed

vosaltres també testimonis que sóc innocent del que vosaltres associeu
[11.55] en lloc d'Ell! Urdid alguna cosa tots contra mi i no em feu esperar!»
[11.56] Jo confio en Al·là, el meu Senyor i Senyor vostre. No hi ha ser que no depengui d'Ell. El meu Senyor està en una via recta.
[11.57] Si torneu l'esquena... jo ja us he comunicat allò amb que he estat enviat a vosaltres. El meu Senyor farà que us succeeixi altre poble i no podreu fer-li cap dany. El meu Senyor tot ho vigila!
[11.58] Quan va venir La nostra ordre, vam salvar per una misericòrdia vinguda de Nosaltres a Hud i als que amb ell van creure i els lliurem d'un dur càstig.
[11.59] Així eren els Adites. Van negar els signes del seu Senyor i van desobeir als seus Missatgers, seguint, en canvi, les ordres de tot tirà desviat.
[11.60] En la vida d'aquí van ser perseguits per una maledicció i també ho seran el dia de la Resurreción. No! Els Adites no van creure en el seu Senyor! Si! Enrere els Adites, poble de Hud!
[11.61] I als Tamudís el seu germà Salih. Va dir: «Poble! Serviu a Al·là! No teniu a cap altre déu que a Ell. Ell us ha creat de la terra i us ha establert en ella. Demaneu-li perdó! Després, torneu-vos a Ell! El meu Senyor està prop, escolta».
[11.62] Van dir: «Salih! havíem posat en tu fins ara la nostra esperança. Ens prohibeixes que servim el que servien els nostres pares? Dubtem seriosament d'allò que ens crides».
[11.63] Va dir: «Poble! Què us sembla? Si jo em baso en una prova clara vinguda del meu Senyor, Que m'ha fet objecte d'una misericòrdia vinguda d'Ell, qui m'auxiliarà contra Al·là si Li desobeeixo? No faríeu sinó augmentar la meva perdició.
[11.64] I, poble!, aquesta és la camella d'Al·là, que segui signe per a vosaltres. Deixeu-la que pasture en la terra d'Al·là i no li feu malament! Si no, us arribarà aviat un càstig».
[11.65] Però la degollaren i va dir: «Gaudiu encara dels vostres béns durant tres dies! És una amenaça que no deixarà de complir-se».
[11.66] I, quan va venir La nostra ordre, vam preservar per una misericòrdia vinguda de Nosaltres a Salih i als que amb ell van creure de l'oprobi d'aquell dia. El teu Senyor és el Fort, el Poderós.
[11.67] Al matinar,El Crit va sorprendre als que havien estat impius i es trobaren morts, de genolls, en les seves cases,
[11.68] com si no haguessin habitat en elles. No! Els Tamudís no van creure en el seu Senyor! Si! Enrere els Tamudís!
[11.69] I ja van portar els nostres Missatgers la bona nova a Abraham. Van dir: «Pau!» Va dir: «Pau!» I no va trigar a portar un vedell rostit.

[11.70] I quan va veure que les seves mans no ho tocaven, va sospitar d'ells i va sentir temor d'ells. Van dir: «No temes! Se'ns ha enviat al poble de Lot».
[11.71] La seva dona estava present i va riure. I li anunciem la bona nova de Isaac i, després de la de Isaac, la de Jacob.
[11.72] Va dir ella: «Ai de mi! Vaig a donar a llum ara que sóc tan vella i aquest el meu marit, tan vell? Certament, això és quelcom sorprenent!»
[11.73] «Et sorprens de l'ordre d'Al·là?» van dir. «Que la misericòrdia d'Al·là i Les seves benediccions siguin sobre vosaltres, gent de la casa! És digne de ser lloat, glorificat!»
[11.74] I quan el temor d'Abraham es va haver esvaït i va rebre la bona notícia, es va posar a discutir amb Nosaltres sobre el poble de Lot.
[11.75] Abraham era, certament, benigne, tendre, estava penedit.
[11.76] «Abraham! Deixa de defensar-los! Ha arribat l'ordre del teu Senyor i rebran un càstig ineludible!»
[11.77] I quan Els nostres Missatgers van venir a Lot, aquest es va afligir per ells i es va sentir impotent per a protegir-los. Va dir: «Aquest és un dia terrible!»
[11.78] El seu poble, que solia abans cometre el mal, va córrer a Lot, que va dir: «Poble! Aquí teniu a les meves filles. Són més pures per a vosaltres. Temeu a Al·là i no m'avergonyiu en els meus hostes! No hi ha entre vosaltres un home honrat?
[11.79] Van dir: «Ja saps que no tenim cap dret a les teves filles. Tu ja saps el que volem...»
[11.80] Va dir: «Ah! Si us pogués... o si pogués recórrer a un suport fort...»
[11.81] Van dir: «Lot! Som els Missatgers del teu Senyor! No s'arribaran a tu! Posa't en camí amb la teva família durant la nit i que cap de vosaltres es torni. La teva dona, sí que es tornarà i li arribarà el mateix càstig que a ells. Això els ocorrerà a l'alba. No està propera l'alba?»
[11.82] I quan va venir La nostra ordre, la vam tornar de dalt a baix i vam fer ploure sobre ella pedres d'argila a munts,
[11.83] marcades al costat del teu Senyor. I no està lluny dels impius.
[11.84] I als Madianites el seu germà Xuayb. Va dir: «Poble! Serviu a Al·là! No teniu a cap altre déu que a Ell. No defraudeu en la mesura ni en el pes! Us veig en el benestar, però temo per vosaltres el càstig d'un dia d'abast universal.
[11.85] I, poble!, doneu la mesura i el pes equitatius! No defraudeu als altres en els seus béns! No obreu malament en la terra corrompent!
[11.86] El que Al·là us deixa és millor per a vosaltres, si és que sou creients. I jo no sóc vostre custodi»

[11.87] Van dir: «Xuayb! Per ventura t'ordena la teva religió que deixem el que els nostres pares servien o que deixem d'utilitzar lliurement la nostra hisenda? Tu ets, certament, el benigne, l'honrat».
[11.88] Va dir: «Poble! Què us sembla? Si jo em baso en una prova clara vinguda del meu Senyor i Ell em proveïx d'un bell sosteniment vingut d'Ell... Jo no pretenc contrariar-vos quan us prohibeixo quelcom. No pretenc sinó reformar-vos en la mesura de les meves possiblitats. El meu èxit no depèn sinó d'Al·là. En Ell confio i a Ell em torno penedit.
[11.89] I poble!, que l'oposició a mi no us causi els mateixos mals que van arribar al poble de Noé o al poble de Hud o al poble de Salih! I el poble de Lot no està lluny de vosaltres.
[11.90] Demaneu perdó al vostre Senyor! Després, torneu-vos a Ell. El meu Senyor és misericordiós, ple d'amor».
[11.91] Van dir: «Xuayb! No entenem molt del que dius. Entre nosaltres se't té per feble. Si no hagués estat pel teu clan, t'hauríem lapidat. No ens impressiones».
[11.92] Va dir: «Poble! Us impressiona el meu clan més que Al·là, a Qui heu posposat amb menyspreu? El meu Senyor abasta tot el que feu.
[11.93] Poble! Obreu segons la vostra situació! Jo també obraré... Veureu qui va a rebre un càstig humilant i qui és el que menteix... Vigileu! Jo també vigilaré amb vosaltres».
[11.94] Quan va venir La nostra ordre, vam salvar per una misericòrdia vinguda de Nosaltres a Xuayb i als que amb ell creien.Al matinar,El Crit va sorprendre als que havien estat impius i es trobaren morts, de genolls, en les seves cases,
[11.95] com si no haguessin habitat en elles. Si! Enrere els Madianites! com també s'havia dit als Tamudís.
[11.96] I ja enviem a Moisés amb Els nostres signes i amb una autoritat manifesta
[11.97] a Faraó i als seus dignataris. Però aquests van seguir l'ordre de Faraó. I l'ordre de Faraó no era sensata.
[11.98] El dia de la Resurreció, precedirà al seu poble i li conduirà a beure al Foc. Quin mal abeurador...!
[11.99] En aquesta vida van ser perseguits per una maledicció i ho seran també el dia de la Resurrecció. Quina mal regal...!
[11.100] Et contem aquestes coses de les ciutats: algunes d'elles estan encara en peus, unes altres són restoll.
[11.101] No hem estat Nosaltres qui han estat injusts amb els seus habitants, sinó que ells ho han estat amb si mateixos. Els seus déus, als qui invocaven, en lloc d'invocar a Al·là, no els van servir de res quan va venir l'ordre del teu Senyor. No van fer sinó augmentar el seu perdició.

[11.102] Així castiga el teu Senyor quan castiga les ciutats que són impíes. El seu càstig és dolorós, sever.
[11.103] Certament, hi ha en això un signe per a qui tem el càstig de l'altra vida. Aquest és un dia en que tots els homes seran congregats, un dia que tots presenciaran.
[11.104] No ho retardarem sinó fins al termini fixat.
[11.105] El dia que això ocorri ningú parlarà sinó amb El seu permís. Dels homes, uns seran desgraciats, altres feliços.
[11.106] Els desgraciats estaran en el Foc, gemegant i bramant,
[11.107] eternament, mentre durin els cels i la terra, tret que el teu Senyor disposi altra cosa. El teu Senyor fa sempre el que vol.
[11.108] Els feliços, en canvi, estaran en el Paradís, eternament, mentre durin els cels i la terra, tret que el teu Senyor disposi altra cosa. Serà un do ininterromput.
[11.109] No vives amb dubtes respecte al que serveixen aquestes gents. No serveixen sinó com servien abans els seus pares. Anem a donar-los, sense minva, la part que els correspon.
[11.110] I ja vam donar a Moisés l'Escriptura, però van discrepar sobre ella i, si no arriba a ésser per una paraula prèvia del teu Senyor, ja s'hauria decidit entre ells. I ells dubten seriosament d'ella.
[11.111] Certament, el teu Senyor remunerarà a tots les seves obres sens falta. Està bé informat del que fan.
[11.112] Sigues recte com se't ha ordenat i el mateix els que, amb tu, es penedeixin. No sigueu rebels! Ell veu bé el que feu.
[11.113] I no us acosteu als impius, no sigui que el foc us arribi! No teniu, fora d'Al·là protectors. Després, no sereu auxiliats.
[11.114] Feix la azalá en les dues hores extremes del dia i en les primeres de la nit. Les bones obres dissipen les males. Aquesta és una amonestació per als que recorden.
[11.115] I tingues paciència! Al·là no deixa de remunerar a qui fan el bé.
[11.116] Entre les generacions que us van precedir, per què no va haver gents virtuoses que s'oposessin a la corrupció en la terra, excepte uns pocs que Nosaltres salvem, mentre que els impius persistien en el luxe que vivien i es feien culpables?
[11.117] No anava el teu Senyor a destruir les ciutats injustament mentre les seves poblacions es portaven correctament.
[11.118] El teu Senyor, si hagués volgut, hauria fet dels homes una sola comunitat. Però no cessen en les seves discrepàncies,
[11.119] excepte aquells que han estat objecte de la misericòrdia del teu Senyor, i per això els ha creat. S'ha complert la paraula del teu Senyor: «He d'omplir la Jahenam de genis i d'homes, de tots ells!»

[11.120] Et contem tot això, tret de les històries dels Missatgers, per a confirmar el teu cor. Així t'arriben, amb elles, la Veritat, una exhortació i una amonestació per als creients.
[11.121] I digues als que no creuen: «Obreu segons la vostra situació! Nosaltres també obrarem....
[11.122] I espereu! Nosaltres esperem!»
[11.123] A Al·là pertany l'ocult dels cels i de la terra. Ell és la fi de tot. Serveix-li! Confia en Ell! El teu Senyor està atent al que feu.

[012]José (Yusuf) 111 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[12.1] Alif Laam Raa. Aquestes són els versicles de l'Escriptura clara.
[12.2] L'hem revelat com Alcorà àrab. Potser, així raoneu.
[12.3] Amb la revelació que et fem d'aquest Alcorà anem a contar-te Nosaltres el més bell dels relats, encara que hagis estat abans dels despreocupats.
[12.4] Quan José va dir al seu pare: «Pare! He vist onze estrelles, el sol i la lluna. Els he vist prosternarse davant meu».
[12.5] Va dir: «Fillet! !No contis el teu somni als teus germans; si no, empraran un ardit contra tí. El Dimoni és per a l'home un enemic declarat.
[12.6] Així et triarà el teu Senyor i t'ensenyarà a interpretar somnis. Completarà La seva gràcia en tu i en la família de Jacob, com abans la va completar en els teus dos avantpassats Abraham i Isaac. El teu Senyor és omniscient, savi».
[12.7] Certament, en José i els seus germans hi ha signes per als que inquieren.
[12.8] Quan van dir: «Sí, el nostre pare vol més a José i al seu germà que a nosaltres, inclús sent nosaltres més nombrosos. El nostre pare està evidentment extraviat.
[12.9] Matem a José o expulsem-li a qualsevol país lluny, perquè el nostre pare no ens miri més que a nosaltres! Desaparegut José, serem gent honrada».
[12.10] Però un d'ells va dir: «No mateu a José Tireu-lo, més aviat, al fons de l'aljub, si és que us ho heu proposat...! Algun viatger ho recollirà...»
[12.11] Van dir: «Pare! ,Per què no et fies de nosaltres respecte a José? Tenim bones intencions envers ell.
[12.12] Envia-li matí amb nosaltres! Es divertirà i jugarà. Cuidarem, certament, d'ell».
[12.13] «M'entristeix que us ho dugueu», va dir. «Temo que, al moment menys pensat vostre, l'hi mengi el llop».
[12.14] Van dir: «Si el llop l'hi mengés, sent nosaltres tants, si que tindríem dolenta sort».

[12.15] Quan l'hi van dur i es van posar d'acord per a tirar-lo al fons de l'aljub... I li inspirem: «Ja els recordaràs més tard, sense que et reconeguin, el que ara han fet!»
[12.16] Al vespre van regressar al seu pare, plorant.
[12.17] Van dir: «Pare! Vam anar a fer carreres i vam deixar a José al costat de les nostres coses. Llavors, l'hi va menjar el llop. No ens creuràs, però diem la veritat».
[12.18] I van presentar la seva camisa tacada de sang falsa. Va dir: «No! La vostra imaginació us ha suggerit això. Cal tenir digna paciència! Al·là és Aquell l'ajuda del qual s'implora contra el que contáis».
[12.19] Van arribar uns viatgers i van enviar al seu aiguader, que va baixar la galleda. Va dir: «Bona notícia! Hi ha aquí un noi!» I ho van ocultar amb ànim de vendre'l. Però Al·là sabia bé el que feien.
[12.20] I ho van malvendre per contats dirhemes, subestimánt-lo.
[12.21] El que ho havia comprat, que era d'Egipte, va dir a la seva dona: «Acull-li bé! Potser ens sigui útil o ho adoptem com fill». Així vam donar poderío a José en el país, i fins a li ensenyem a interpretar somnis. Al·là preval en el que ordena, però la majoria dels homes no saben.
[12.22] Quan va arribar la maduresa, li vam donar judici i ciència. Així retribuïm a qui fan el bé.
[12.23] La senyora de la casa en que estava José li va sol·licitar. Va tancar bé les portes i va dir: «Veuen aquí!» Va dir ell: «Al·là em lliuri! Ell és el meu senyor i m'ha procurat una bona acollida. Els impius no prosperaran».
[12.24] Ella ho desitjava i ell la va desitjar. De no haver estat il·luminat pel seu Senyor... Va ser així perquè apartéssim d'ell el mal i la vergonya. Era un dels nostres serfs escollits.
[12.25] Es van precipitar els dos cap a la porta i ella va estripar per darrere la seva camisa. I van trobar a la porta al seu marit. Va dir ella: «Quin és la retribució de qui ha volgut malament a la teva família, sinó la presó o un càstig dolorós?»
[12.26] Va dir: «Ella m'ha sol·licitat». I un membre de la família d'ella va testificar que si la seva camisa havia estat estripada per davant, llavors, ella deia la veritat i ell mentia,
[12.27] mentre que si havia estat estripada per darrere, llavors, ella mentia, i ell deia la veritat.
[12.28] I quan va veure que la seva camisa havia estat estripada per darrere va dir: «És una astúcia pròpia de vosaltres. És enorme la vostra astúcia...
[12.29] José! No pensis més en això! I tu, demana perdó pel teu pecat! Has pecat!»

[12.30] Unes dones deien en la ciutat: «La dona del poderós sol·licita al seu mosso. S'ha tornat boja d'amor per ell. Sí, veiem que està evidentment extraviada».
[12.31] Quan ella va escoltar les seves murmuracions, va enviar a per elles i els va preparar un banquet, donant a cadascuna d'elles un ganivet. I va dir que sortís on elles estaven. Quan les dones li van veure, li van trobar tan bé semblant que es van fer corts en les mans i van dir: «Sant Al·là! Aquest no és un mortal, aquest no és sinó un àngel meravellós!»
[12.32] Va dir ella: «Aquí teniu a aquell per qui m'heu censurat i a qui jo he sol·licitat, però ell ha romàs ferm. Ara bé, si no fa el que jo li ordeno, ha de ser empresonat i serà, certament, dels menyspreables».
[12.33] Va dir ell: «Senyor! Prefereixo la presó a accedir al que elles em demanen. Però, si no apartes de mi la seva astúcia, cediré a elles i seré dels ignorants».
[12.34] El seu Senyor li va escoltar i va apartar d'ell la seva astúcia. Ell és Qui tot ho escolta, Qui tot ho sap.
[12.35] Més tard, a pesar d'haver vist els signes, els va semblar que havien d'empresonar-li per algun temps.
[12.36] Amb ell, van entrar en la presó dos esclaus. Un d'ells va dir: «M'he vist premsant raïm». I l'altre va dir: «Jo m'he vist duent sobre el cap pa, del que menjaven els ocells. Dóna'ns a conèixer la seva interpretació! Veiem que ets de qui fan el bé.
[12.37] Va dir: «No rebreu el menjar que us correspon abans que jo us hagi, prèviament, donat a conèixer la seva interpretació. Això forma part del que el meu Senyor m'ha ensenyat. He abandonat la religió de gent que no creia en Al·là ni en l'altra vida,
[12.38] i he seguit la religió dels meus avantpassats Abraham, Isaac i Jacob. No hem d'associar gens a Al·là. Aquest és un favor que Al·là ens fa, a nosaltres i als homes. Però la majoria dels homes no agraïxen.
[12.39] Companys de presó! Són preferibles senyors separats a Al·là, l'U, l'Invicte.
[12.40] El que serviu, en lloc de servir-li a Ell, no són sinó noms que heu posat, vosaltres i els vostres pares, noms als quals Al·là no ha conferit cap autoritat. La decisió pertany només a Al·là. Ell ha ordenat que no serviu a ningú sinó a Ell. Aquesta és la religió veritable. Però la majoria dels homes no saben.
[12.41] Companys de presó! Un de vosaltres dos abocarà vi al seu senyor. L'altre serà crucificat i els ocells menjaran del seu cap. S'ha decidit ja el que em consultàveu».
[12.42] I va dir a aquell dels dos de qui creia que anava a salvar-se: «Recorda'm davant el teu senyor!», doncs el Dimoni havia fet que s'oblidés del record del seu Senyor. I va continuar en la presó diversos anys més.

[12.43] El rei va dir: «He vist set vaques grosses a les quals menjaven set flaques, i set espigues verdes i altres tantes seques. Dignataris! Aclariu-me el meu somni, si és que sou capaços d'interpretar somnis!»
[12.44] Van dir: «Pasterada de somnis! Nosaltres no sabem d'interpretació de somnis.
[12.45] Aquell dels dos que s'havia salvat va recordar al cap d'un temps i va dir: «Jo us donaré a conèixer la seva interpretació! Deixeu-me anar!»
[12.46] «José, veraç! Aclareix-nos quina signifiquen set vaques grosses a les quals mengen set flaques i set espigues verdes i altres tantes seques! Potser torni jo als homes. Potser, així, s'assabentin».
[12.47] Va dir: «Sembreu durant set anys, com de costum, i, al segar, deixeu l'espiga excepte una porció petita que menjareu.
[12.48] Succeiran set anys de carestia que esgotaran el que hàgiu emmagatzemat previsorament, excepte un poc que reserveu.
[12.49] Seguirà un any en el qual la gent serà afavorida i podrà premsar».
[12.50] El rei va dir: «Porteu-me'l!» Quan el Missatger vi a ell, va dir: «Torna al teu senyor i pregunta-li quina intenció animava a les dones que es van fer corts en les mans! El meu Senyor està bé assabentat de la seva astúcia».
[12.51] Va dir: «Quin era la vostra intenció quan vau sol·licitar a José?» Van dir elles: «Sant Al·là! No sabem d'ell que hagi fet gens dolent». La dona del Poderós va dir: «Ara brilla la veritat. Jo sóc la que li va sol·licitar! Ell és dels que diuen la veritat».
[12.52] «Això és així perquè sàpiga que no li he traït d'amagat i que Al·là no dirigeix l'astúcia dels traïdors.
[12.53] Jo no pretenc ser innocent. L'ànima exigeix el mal, tret que el meu Senyor usi de La seva misericòrdia. El meu Senyor és indulgent, misericordiós».
[12.54] El rei va dir: «Porteu-me'l! Li destino al meu servei». Quan va haver parlat amb ell, va dir: «Avui has trobat entre nosaltres un lloc d'autoritat, de confiança».
[12.55] Va dir: «Posa'm al capdavant dels magatzems del país! Jo sé bé com guardar-los!»
[12.56] I així vam donar poder a José en el país, en el qual podia establir-se on volia. Nosaltres fem objecte de La nostra misericòrdia a qui volem i no deixem de remunerar a qui fan el bé.
[12.57] Amb tot, la recompensa de l'altra vida és millor per a qui creuen i temen a Al·là.
[12.58] Els germans de José van venir i van entrar a veure-li. Aquest els va reconèixer, però ells a ell no.

[12.59] Quan els va haver subministrat les seves provisions va dir: «Porteu-me a un germà vostre de pare. No veieu que dono la mesura justa i que sóc el millor dels hostalers?
[12.60] Si no m'ho porteu, no obtindreu més gra de mi ni us acostareu més a mi»
[12.61] Van dir: «L'hi demanarem al seu pare, si que ho farem!»
[12.62] I va dir als seus esclaus: «Poseu la seva mercaderia en les seves alforjas. Potser la reconeguin quan regressin als seus. Potser, així, regressin...»
[12.63] De tornada al seu pare, van dir: «Pare! Se'ns ha negat el gra. Envia, doncs, amb nosaltres al nostre germà i així rebrem gra. Cuidarem, certament, d'ell».
[12.64] Va dir: «Les seguretats que ara m'oferiu respecte a ell són diferents de les quals abans em vau oferir respecte al seu germà? Però Al·là és Qui cuida millor i és la Summa Misericòrdia».
[12.65] I, quan van obrir el seu equipatge, van trobar que se'ls havia retornat la seva mercaderia. Van dir: «Pare! Quin més podríem desitjar? Heus aquí que se'ns ha retornat la nostra mercaderia. Aprovisionarem a la nostra família, cuidarem del nostre germà i afegirem una càrrega de camell: serà una càrrega lleugera».
[12.66] Va dir: «No ho enviaré amb vosaltres mentre no us comprometeu davant Al·là a portar-me'l, excepte en cas de força major». Quan es van haver compromès, va dir: «Al·là respon de les nostres paraules».
[12.67] I va dir: «Fills meus! No entreu per una sola porta, sinó per portes diferents. Jo no us serviria de res enfront d'Al·là. La decisió pertany només a Al·là. En Ell confio! Que els que confien confiïn en Ell!
[12.68] Quan van entrar com els havia ordenat el seu pare, això no els va valer de res enfront d'Al·là. Era només una necessitat de l'ànima de Jacob, que ell va satisfer. Posseïa ciència perquè Nosaltres la hi havíem ensenyat. Però la majoria dels homes no saben.
[12.69] Quan van estar davant José, aquest va acostar a si al seu germà i va dir: «Sóc el teu germà! No t'afligeixis, doncs, pel que van fer!»
[12.70] Havent-los aprovisionat, va posar la copa en la alforja del seu germà. Després, un cridaner va pregonar: «Caravaners! Sou, certament, uns lladres!»
[12.71] Van dir, dirigint-se a ells: «Què trobeu a faltar?»
[12.72] Van dir: «Trobem a faltar la copa del rei. Una càrrega de camell per a qui la porti. Jo ho garanteixo».
[12.73] «Per Al·là!» van dir. «Bé sabeu que no hem vingut a corrompre en el país i que no som lladres».

[12.74] Van dir: «I, si mentiu, Quin serà la seva retribució?»
[12.75] Van dir: «La retribució d'aquell en que la seva alforja es trobi serà que es quedi aquí detingut. Així retribuïm als impius».
[12.76] Va començar pels seus sacs abans que pel del seu germà. Després, la va treure del sac del seu germà. Nosaltres suggerim aquest ardit a José, doncs no podia prender al seu germà segons la llei del rei, tret que Al·là volgués. Elevem la categoria de qui Nosaltres volem. Per sobre de tot el que posseïx ciència hi ha Un Que tot ho sap.
[12.77] Van dir: «Si ell ha robat, ja un germà seu ha robat abans». Però José ho va mantenir secret i no l'hi va revelar. Va pensar: «Us trobeu en la situació pitjor i Al·là sap bé el que conteu».
[12.78] Van dir: «Poderós! Té un pare molt ancià. Retingues a un de nosaltres en el seu lloc. Veiem que ets de qui fan el bé».
[12.79] Va dir: «Al·là ens lliuri de retenir a altre distint d'aquell en el poder del qual hem trobat la nostra propietat! Seríem, si no, injusts».
[12.80] Desesperat de fer-li canviar, van celebrar una consulta. El major va dir: «Heu oblidat que el vostre pare us ha exigit comprometre-us davant Al·là i com vau faltar abans a José? Jo no sortiré d'aquest país fins que el meu pare m'ho permeti o fins que Al·là decideixi en el meu favor, que Ell és el Millor a decidir.
[12.81] Regresseu al vostre pare i digueu: 'Pare! El teu fill ha robat. No testifiquem sinó el que sabem. No podíem vigilar l'ocult.
[12.82] Interroga a la ciutat en que ens trobàvem i a la caravana amb la qual hem vingut. Sí, diem la veritat!'»
[12.83] Va dir: «No! La vostra imaginació us ha suggerit això. Cal tenir digna paciència! Tal vegada Al·là me'ls retorni a tots. Ell és el Omniscient, el Savi».
[12.84] I es va allunyar d'ells i va dir: «Que trist estic per José!» I, de tristesa,els seus ulls van perdre la vista. Patia en silenci...
[12.85] Van dir: «Per Al·là, que no deixaràs de recordar a José fins a posar-te malalt o morir!»
[12.86] Va dir: «Només em queixe a Al·là de la meva pesadesa i de la meva tristesa. Però sé per Al·là el que vosaltres no sabeu...
[12.87] Fills meus! Aneu i indagueu sobre José i del seu germà i no desespereu de la misericòrdia d'Al·là, perquè només el poble infidel desespera de la Misericòrdia d'Al·là!»
[12.88] Quan van estar davant d'ell, van dir: «Poderós! Hem patit una desgràcia, nosaltres i la nostra família, i portem una mercaderia de poc valor. Dóna'ns, doncs, la mesura justa i fes-nos caritat! Al·là retribuïx als que fan la caritat».
[12.89] Va dir: «Sabeu el que, en la vostra ignorància, vau fer a José i al seu germà?»

[12.90] Van dir: «De bo de bo ets tu José?» Va dir: «Jo sóc José i aquest és el meu germà! Al·là ens ha agraciat. Qui tem a Al·là i és pacient...Al·là no deixa de remunerar a qui fan el bé».
[12.91] Van dir: «Per Al·là! Certament, Al·là t'ha preferit a nosaltres. Hem pecat!»
[12.92] Va dir: «Avui no us retragueu gens! Al·là us perdonarà. Ell és la Summa Misericòrdia.
[12.93] Dueu-vos aquesta camisa meva i apliqueu-la al rostre del meu pare: recuperarà la vista. Porteu-me després a la vostra família, a tots!»
[12.94] Al mateix temps que la caravana emprenia el retorn, va dir el seu pare: «Note l'olor de José, tret que creeu que repapiege ».
[12.95] Van dir: «Per Al·là, ja estàs en el teu antic error!»
[12.96] Quan el portador de la bona nova va arribar, la va aplicar al seu rostre i va recuperar la vista. Va dir: «No us deia jo que sé per Al·là el que vosaltres no sabeu?»
[12.97] Van dir: «Pare! Demana a Al·là que ens perdoni els nostres pecats! Hem pecat!»
[12.98] Va dir: «Demanaré al meu Senyor que us perdoni! Ell és L'Indulgent El Misericordiós».
[12.99] Quan van estar davant José, aquest va acostar a si als seus pares i va dir: «Entreu segurs a Egipte, si Al·là vol!»
[12.100] Va Fer pujar als seus pares al tron. I van caure prosternats davant ell. I va dir: «Pare! Heus aquí la interpretació del meu somni d'abans. El meu Senyor ha fet d'ell una realitat. Va ser bé amb mi, traient-me de la presó i portant-vos del desert, després d'haver sembrat el Dimoni la discòrdia entre jo i els meus germans. El meu Senyor és bondadós per a qui Ell vol. Ell és el Omniscient, el Savi
[12.101] Senyor! Tu m'has donat del domini i m'has ensenyat a interpretar somnis. Creador dels cels i de la terra! Tu ets el meu Protector en la vida d'aquí i en l'altra! Fes que quan mori ho faci sotmès a Tu i em reuneixi amb els justs!»
[12.102] Això forma part de les històries referents a l'ocult, que Nosaltres et revelem. Tu no estaves amb ells quan es van posar d'acord i van intrigar.
[12.103] La majoria dels homes, a pesar del teu zel, no creuen.
[12.104] I tu no els demanes un salari a canvi. No és sinó una amonestació dirigida a tot el món.
[12.105] Quins designis hi ha en els cels i en la terra, al costat dels quals passen indiferents!
[12.106] La majoria no creuen en Al·là sinó com associadors.
[12.107] És que estan, doncs, a salvo de que els venga, cobrint-los, el càstig d'Al·là o que els venga l'Hora de cop i volta, sense pressentir-la?

[12.108] Digues: «Aquest és el meu camí. Basat en una prova visible, crido a Al·là, i els que em segueixen també. Glòria a Al·là! Jo no sóc dels associadors».
[12.109] Abans de tu, no enviem més que a homes de les ciutats, als quals vam fer revelacions. No han anat per la terra i mirat com van acabar els seus antecessors? Sí, l'Estatge de l'altra vida és millor per als que temen a Al·là. És que no raoneu...?
[12.110] Quan ja els Missatgers desesperaven i pensaven que se'ls havia mentit, els va arribar El nostre auxili i va ser salvat el que vam voler. Però El nostre rigor no respectarà al poble pecador.
[12.111] Hi ha en les seves històries motiu de reflexió per als dotats d'intel·lecte... No és un relat inventat, sinó confirmació dels missatges anteriors, explicació detallada de tot, guia i misericòrdia per a gent que creu.

[013]El Tro (Ar_Ra´d) 43 Versicles

En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[13.1] Alif Laam Miim Raa. Aquestes són els versicles de l'Escriptura. El que se't ha revelat, de part del teu Senyor, és la veritat, però la majoria dels homes no creuen.
[13.2] Al·là és qui va elevar els cels sense pilars visibles. Després, es va instal·lar en el Tron i va subjectar el sol i la lluna, prosseguint els dos el seu curs cap a un terme fix. Ell ho disposa tot. Explica detalladament els signes. Potser, així, estigueu convençuts de la trobada del vostre Senyor.
[13.3] Ell és qui ha estès la terra i lloc en ella muntanyes fermes, rius i una parella en cada fruit. Cobreix el dia amb la nit. Certament, hi ha en això signes per a gent que reflexiona.
[13.4] En la terra hi ha parcel·les de terreny confrontants, vinyers, cereals, palmeres de tronc simple o múltiple. Tot ho rega una mateixa aigua, però fem que uns fruits siguin millors que uns altres. Certament, hi ha en això signes per a gent que raona.
[13.5] Si d'alguna cosa et sorprens, sorprèn-te de la seva paraula: «Quan siguem terra, és veritat que se'ns crearà de nou?» Aquests són els que neguen al seu Senyor, aquests els que duran argolles al coll, aquests els habitants del Foc, eternament.
[13.6] Et demanen que precipitis el mal abans que el bé, inclús havent precedit càstigs exemplars. El teu Senyor és el que perdona als homes, a pesar del seus impietat. Però també el teu Senyor és sever a castigar.
[13.7] Els infidels diuen: «Per què no se li ha revelat un signe procedent del seu Senyor?» Tu ets només un que adverteix i cada poble té qui li dirigeixi.
[13.8] Al·là sap el que cada femella duu i quan es contreu l'úter, quan es dilata. Tot ho té amidat.

[13.9] El Coneixedor de l'ocult i del palès, el Gran, el Sublim.
[13.10] Dóna el mateix que un de vosaltres digui alguna cosa en secret o ho divulgui, s'amagui de nit o es mostri de dia.
[13.11] Té, per davant i per darrere, pegats a ell, que li custodien per ordre d'Al·là. Al·là no canviarà la condició d'un poble mentre aquest no canviï el que en si té. Però, si Al·là vol malament a un poble, no hi ha manera d'evitar-ho: fora d'Ell, no tenen protector.
[13.12] Ell és qui us fa veure el llampec, motiu de temor i d'anhel, Ell qui forma els nuvolots.
[13.13] Per temor a Ell, el tro celebra Les seves lloances, i els àngels també. Ell envia els llamps i fereix amb ells a qui Ell vol, mentre discuteixen sobre Al·là, doncs és fort en poder.
[13.14] La veritable invocació és la que es dirigeix a Ell. Els que invoquen a uns altres, en lloc d'invocar-li a Ell, no seran escoltats gens. Els passarà, més aviat, com a qui, desitjant arribar a l'aigua amb la boca, s'acontenta amb estendre cap a ella les mans i no ho aconsegueix. La invocació dels infidels és inútil.
[13.15] Davant Al·là es prosternan matí i tarda els que estan en els cels i en la terra, de grau o per força, així com les seves ombres.
[13.16] Digues: «Qui és el Senyor dels cels i de la terra?» Digues: «Al·là!» Digues: «I prendreu, en lloc de prendre-li a Ell, a amos que no disposen per a si mateixos del que pot aprofitar o danyar?» Digues: «Són iguals el cec i el vident? Són iguals les tenebres i la llum? Han donat a Al·là associats que hagin creat alguna cosa com el que Ell ha creat, a l'instant d'arribar a confondre el creat?» Digues: «Al·là és el Creador de tot. Ell és l'U, l'Invicte».
[13.17] Ha fet baixar del cel aigua, que es llisca per les valls, segons la capacitat d'aquests. El torrent arrossega una escuma flotant, semblant a l'escòria que es produïx en la fosa per a fabricar joies o utensilis. Així parla Al·là en símil de la Veritat i de la falsedat: l'escuma es perd; en canvi, queda en la terra l'útil als homes. Així proposa Al·là els símils.
[13.18] Els que escoltin al seu Senyor tindran , el millor. Als que no Li escoltin, encara que posseeixin tot el que hi ha en la terra i altre tant i ho ofereixin com rescat, els anirà malament a l'ajustar els comptes. El seu estatge serà la Jahenam. Quina mal jaç...!
[13.19] Qui sàpiga que el que el teu Senyor t'ha revelat és la Veritat, serà com el cec? Només es deixen amonestar els dotats d'intel·lecte.
[13.20] Qui observen fidelment l'aliança amb Al·là i no violen els pactes,
[13.21] qui mantenen els llaços que Al·là ha ordenat mantenir i temen al seu Senyor i tenen por que els vagin malament els comptes,

[13.22] qui tenen paciència per desig d'agradar al seu Senyor, fan la azalá, donen almoina, en secret o en públic, del que els hem proveït i repel·leixen el mal amb el bé, aquests tindran el Domicili Últim,
[13.23] els jardins del edén, que entraran, juntament amb aquells dels seus pares, esposes i descendents que van ser bons. Els àngels entraran on ells estiguin, pertot arreu:
[13.24] «Pau sobre vosaltres, per haver tingut paciència!» Quina agradable serà el Domicili Últim!
[13.25] Però qui violen l'aliança amb Al·là després d'haver-la contret, tallen els llaços que Al·là ha ordenat mantenir i corrompen en la terra, aquests seran maleïts i tindran un Estatge detestable.
[13.26] Al·là dispensa el sosteniment a qui Ell vol: a uns amb llarguesa, a uns altres amb mesura. S'han alegrat en la vida d'aquí i la vida d'aquí no és, comparada amb l'altra, sinó breu gaudi...
[13.27] Els infidels diuen: «Per què no se li ha revelat un signe que procedeix del seu Senyor?» Digues: «Al·là extravia a qui Ell vol i dirigeix a Ell a qui es penedeix .
[13.28] Qui creen, aquells els cors dels quals es tranquil·litzin amb el record d'Al·là -com no van a tranquil·litzar-se els cors amb el record d'Al·là?-,
[13.29] qui creen i obrin bé, seran bienaventurats i tindran un bell lloc de tornada.
[13.30] Així t'hem enviat a una comunitat que va ser precedida d'unes altres, perquè els recitis el que t'hem revelat, però neguen al Compassiu. Digues: «És el meu Senyor! No hi ha més déu que Ell. En Ell confio i a Ell em torne penedit».
[13.31] Si hagués un Alcorà en virtut del com poguessin engegar-se les muntanyes, esquerdar-se la terra, parlar els morts... Però tot està en mans d'Al·là. No saben els que creuen que si Al·là hagués volgut hauria posat a tots els homes en la bona senda? No deixarà d'arribar a una calamitat als infidels en premi a les seves obres o bé tindrà lloc prop de les seves cases fins que es compleixi la promesa d'Al·là. Al·là no manca a La seva promesa.
[13.32] Ja han estat objecte de burla altres Missatgers abans de tu. Vaig concedir una pròrroga als infidels; després, els vaig sorprendre. I quin no va ser El meu càstig...!
[13.33] Per ventura Qui vigila el que cadascun fa...? Amb tot, han donat a Al·là associats. Digues: «Poseu-los nom! O és que aneu a informar-li d'alguna cosa en la terra que Ell ignori? O és només una manera de parlar?». Al contrari, als infidels els és engalanada la seva intriga i són apartats del Camí. I aquell a qui Al·là extravia no podrà trobar qui li dirigeixi.

[13.34] Tindran un càstig en la vida d'aquí, però en l'altra tindran un càstig més penós. No tindran qui els protegeixi contra Al·là.
[13.35] Imatge del Paradís promès a qui temen a Al·là: fluïxen rierols pels seus baixos, té fruits i ombra perpetus. Aquest serà la fi dels que van témer a Al·là. La fi dels infidels, empero, serà el Foc.
[13.36] Aquells a qui vam donar l'Escriptura, s'alegren del que se't ha revelat. En els grups, en canvi, hi ha qui rebutgen una part. Digues: «He rebut només l'ordre de servir a Al·là i de no associar-li. Crido a Ell i a Ell torne».
[13.37] Així ho hem revelat com judici en llengua àrab. Si tu segueixes les seves passions, després d'haver sabut tu el que has sabut, no tindràs amo ni protector enfront d'Al·là.
[13.38] Manem a altres Missatgers abans de tu, i els vam donar esposes i descendents. Cap Missatger, empero, pot portar un signe si no és amb permís d'Al·là. Cada època té la seva Escriptura».
[13.39] Al·là abroga o confirma el que vol. Ell té l'Escriptura Matriu.
[13.40] El mateix si et vam mostrar quelcom del que els reservem, que si et cridem, a tu t'incumbeix només la transmissió i a Nosaltres l'ajustament de comptes.
[13.41] És que no veuen La nostra intervenció quan reduïm la superfície de la terra? Al·là decideix! Ningú pot oposar-se a La seva decisió i és ràpid a ajustar comptes...
[13.42] Els seus antecessors van intrigar, però l'èxit de tota intriga depèn d'Al·là. Sap el que cadascun mereix i els infidels veuran per a qui és el Domicili Últim.
[13.43] Els infidels diuen: «Tu no has estat enviat!» Digues: «Al·là basta com testimoni entre jo i vosaltres, i qui tenen la ciència de l'Escriptura».

[014]Abraham (Ibráhiim) 52 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[14.1] Alif Laam Raa. Aquesta és una Escriptura que t'hem revelat perquè, amb permís del seu Senyor, tragues als homes de les tenebres a la llum, a la via del Poderós, del Digne de Lloança,
[14.2] d'Al·là, a Qui pertany el que està en els cels i el que està en la terra. Ai dels infidels, per un càstig sever...!
[14.3] Qui prefereixen la vida d'aquí a l'altra i desvien a altres del camí d'Al·là desitjant que sigui tortuós, estan profundament extraviats.
[14.4] No manem a cap Missatger que no parlés en la llengua del seu poble, perquè els expliqués amb claredat. Al·là extravia a qui Ell vol i dirigeix a qui Ell vol. Ell és el Poderós, el Savi.

[14.5] Ja hem enviat a Moisés amb Els nostres signes: «Treu al teu poble de les tenebres a la llum i recorda'ls els Dies d'Al·là!» Certament, hi ha en això signes per a tot aquell que tingui molta paciència, molta gratitud.
[14.6] I quan Moisés va dir al seu poble: «Recordeu la gràcia que Al·là us va dispensar quan us va salvar de les gents de Faraó, que us sotmetien a dur càstig, degollant als vostres fills i deixant amb vida a les vostres dones. Amb això us va provar el vostre Senyor durament».
[14.7] I quan el vostre Senyor va anunciar: «Si sou agraïts, us donaré més. Però, si sou desagraïts,... Certament, El meu càstig és sever».
[14.8] Moisés va dir: «Si sou desagraïts, vosaltres i tots els que estan en la terra... Al·là Es basta a Si mateix, és digne de lloança».
[14.9] No us heu assabentat del que va passar a qui us van precedir: el poble de Noé, els Adites, els Tamudís, i els que els van succeir, que només Al·là coneix? Van venir a ells els seus Missatgers amb les proves clares, però van dur les mans a les seves boques i van dir: «No creiem en el vostre missatge i vam dubtar seriosament d'allò que ens convideu».
[14.10] Els seus Missatgers van dir «És possible dubtar d'Al·là, creador dels cels i de la terra? Ell us crida per a perdonar-vos els vostres pecats i remetre-us a un termini fix». Van dir: «No sou més que uns mortals com nosaltres. Voleu apartar-nos dels déus a qui els nostres avantpassats servien. Aporteu-nos, doncs, una autoritat evident!»
[14.11] Els seves Missatgers els van dir: «No som més que uns mortals com vosaltres, però Al·là agracia a qui Ell vol dels seus serfs. I nosaltres no podem aportar-vos una autoritat sinó amb permís d'Al·là. Que els creients confiïn en Al·là!»
[14.12] Com no anem a posar nosaltres la nostra confiança en Al·là, si ens ha dirigit en els nostres camins? Tindrem, certament, paciència, a pesar del molt que ens molesteu. Que els que confien, confiïn en Al·là!
[14.13] Els infidels van dir al seus Missatgers: «Hem d'expulsar-vos del nostre territori, tret que torneu a la nostra religió!» El seu Senyor els va inspirar: «Hem de fer perir als impius
[14.14] i hem d'instal·lar-vos, després d'ells, en la terra! Això és per a qui temi La meva condició i temi La meva amenaça».
[14.15] Van demanar auxili i tot tirà desviat va sofrir una decepció.
[14.16] Li espera la Jahenam i se li donarà a beure una barreja de pus i sang,
[14.17] a glops, que tot just podrà passar. La mort vindrà a ell pertot arreu, sense que arribi a morir. Li espera un dur càstig.

[14.18] Les obres de qui no creuen en el seu Senyor són com cendres assotades pel vent en un dia de tempesta. No poden esperar gens pel que han merescut. Aquest és la profunda pèrdua.
[14.19] No has vist que Al·là ha creat amb una fi els cels i la terra? Si Ell volgués, us faria desaparèixer i us substituiria per creatures noves.
[14.20] I això no seria difícil per a Al·là.
[14.21] Tots compareixeran davant Al·là. Els febles diran llavors als altius: «Nosaltres us seguíem. No podríeu ara servir-nos d'alguna cosa contra el càstig d'Al·là?» Diran: «Si Al·là ens hagués dirigit, us hauríem dirigit. Dóna igual que ens impacientem o que tinguem paciència: no tenim escapi...»
[14.22] El Dimoni dirà quan es decideixi la cosa: «Al·là us va fer una promesa de debò, però jo us vaig fer una que no he complert. No tenia més poder sobre vosaltres que per a cridar-vos i em vau escoltar. No em censureu, doncs, a mi, sinó censureu-vos a vosaltres mateixos! Ni jo puc socórrer-vos, ni vosaltres podeu socórrer-me. Nego que m'hàgiu associat abans a Al·là». Els impius tindran un càstig dolorós,
[14.23] mentre que a qui hagin cregut i obrat el bé se'ls introduirà en jardins pels baixos dels quals fluïxen rierols i en els quals estaran, amb permís del seu Senyor, eternament. Com salutació escoltaran: «Pau!»
[14.24] No has vist com ha proposat Al·là com símil una bona paraula, semblant a un arbre bo, d'arrel ferma i copa que s'eleva en l'aire,
[14.25] que dóna fruit en tota estació, amb permís del seu Senyor? Al·là proposa símils als homes. Potser, així. es deixin amonestar.
[14.26] Una dolenta paraula és, al contrari, semblant a un arbre dolent arrencat del sòl: li falta fermesa.
[14.27] Al·là confirma amb paraula ferma a qui creuen, en la vida d'aquí i en la l´altra. Però Al·là extravia als ímpius. Al·là fa el que vol.
[14.28] No has vist a qui canvien la gràcia d'Al·là per la incredulitat i allotgen al seu poble en l'estatge de perdició?
[14.29] En la Jahenam, en la qual cremaran. Quin roín domicili...!
[14.30] Van atribuir iguals a Al·là per a extraviar a uns altres del seu camí. Digues: «Gaudiu breument! Esteu destinats al Foc!»
[14.31] Digues als meus servidors creients que facin la azalá i que donin almoina, en secret o en públic, del que els hem proveït, abans que venga dia que ja no hagi comerç ni amistat.
[14.32] Al·là és Qui ha creat els cels i la terra i ha fet baixar aigua del cel, mitjançant la qual ha tret fruits per a sostindre-vos. Ha

subjectat al vostre servei les naus perquè, pel Seu ordre, solquin el mar. Ha subjectat al vostre servei els rius.
[14.33] Ha subjectat al vostre servei el sol i la lluna, que segueixen el seu curs. Ha subjectat al vostre servei la nit i el dia.
[14.34] Us ha donat de tot el que Li heu demanat. Si us poséssiu a contar la gràcia d'Al·là, no podríeu enumerar-la. L'home és, certament, molt impiu, molt desagraït.
[14.35] I quan Abraham va dir: «Senyor! Que estigui segura aquesta ciutat! I evita que jo i els meus fills servim als ídols!
[14.36] Senyor! Han extraviat a molts homes! Qui em segueixi serà dels meus. Però qui em desobeeixi... Tu ets indulgent, misericordiós.
[14.37] Senyor! He establert a part de la meva descendència en una vall sense conrear, al costat de la teva Casa Sagrada, Senyor!, perquè facin la azalá. Fes que els cors d'alguns homes siguin afectuosos amb ells! Proveeix-los de fruits! Potser, així, siguin agraïts.
[14.38] Senyor! Tu saps bé el que ocultem i el que manifestem. No hi ha gens, en la terra com en el cel, que s'amagui a Al·là.
[14.39] Lloat sigui Al·là, Que, a pesar de la meva vellesa, m'ha regalat a Ismael i Isaac! El meu Senyor escolta, certament, a qui Li invoca.
[14.40] Senyor! Feix que faci la azalá, i també la meva descendència, Senyor, i accepta la meva invocació!
[14.41] Senyor! Perdona'ns, a mi, als meus pares i als creients el dia que s'ajustin comptes».
[14.42] No crees que Al·là es despreocupa del que fan els impius. Els remet solament a un dia que miraran amb els ulls desorbitats,
[14.43] corrent amb el coll estès, alçada el cap, clavada la mirada, el cor buit.
[14.44] Preveuen als homes contra el dia que tindrà lloc el Càstig! Llavors, diran els impius: «Senyor! Remet-nos a un termini pròxim perquè responguem al teu crida i seguim als Missatgers!» «No vau jurar en altra ocasió que no coneixeríeu l'ocàs de la vida?
[14.45] Vau habitar els mateixos habitatges que van habitar qui van ser injusts con si mateixos i se us va mostrar clarament com vam fer amb ells. Us vam donar exemples...»
[14.46] Urdieron intrigues, però Al·là les coneixia, i això que eren intrigues com per a traslladar muntanyes.
[14.47] No crees que Al·là vagi a faltar a la promesa feta als seves Missatgers - Al·là és Poderós, Venjador!-,
[14.48] el dia que la terra sigui substituïda per altra terra i els cels per altres cels, que compareguin davant Al·là, l'U, l'Invicte.
[14.49] Aquest dia veuràs als culpables encadenats junts,
[14.50] els seus induments fets de quitrà, coberts de foc els seus rostres.

[14.51] Al·là retribuirà així a cadascun segons els seus mèrits. Al·là és ràpid a ajustar comptes!
[14.52] Aquest és un comunicat dirigit als homes perquè, per ell, siguin advertits, perquè sàpiguen que Ell és un Déu U i perquè els dotats d'intel·lecte es deixin amonestar.

[015]Al-Hijr 99 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[15.1]Alif Laam Raa. Aquestes són els versicles de l'Escriptura i d'un Alcorà clar.
[15.2] Pot ser que els infidels desitgin haver estat musulmans...
[15.3] Deixa'ls que mengin i que gaudeixin per breu temps! Que es distreguin amb l'esperança! Van a veure...!
[15.4] Mai destruïm ciutat la sort de la qual no estigués decidida.
[15.5] Cap comunitat pot avançar ni retardar el seu termini.
[15.6] Diuen: «Eh, tu, a qui s'ha fet baixar l'Amonestació! Ets, certament, un possès!
[15.7] Si és veritat el que dius, per què no ens portes als àngels?»
[15.8] Farem descendir als àngels de bo i, llavors, ja no els serà donat esperar.
[15.9] Som Nosaltres Qui hem revelat l'Amonestació i som Nosaltres els seus custodis.
[15.10] Abans de tu, vam manar a altres Missatgers als pobles antics.
[15.11] No va venir a ells Missatger que no es burlessin d'ell.
[15.12] Així l'hi vam insinuar ara als pecadors,
[15.13] però no creuen en ell, a pesar de l'exemple que han deixat els antics.
[15.14] Inclús si els obríssim una porta del cel i poguessin ascendir a ell,
[15.15] dirien: «La nostra vista ha estat enterbolida gens més, o, més aviat, som gent a qui s'ha fetillat».
[15.16] Sí, hem posat constel·lacions en el cel, les hem engalanat a les mirades,
[15.17] i les hem protegit contra tot dimoni maleït.
[15.18] Però, si un d'ells escolta d'amagatotis, llavors, li persegueix una flama brillant.
[15.19] Hem estès la terra, col·locat en ella fermes muntanyes i fet créixer en ella de tot en la deguda proporció.
[15.20] I hem posat en ella subsistències per a vosaltres i per a qui no depèn del vostre sosteniment.
[15.21] No hi ha gens que no disposem Nosaltres dels seus tresors. Però no ho fem baixar sinó conformement a una mesura determinada.

[15.22] Hem enviat els vents, que fecunden, i fem baixar del cel aigua, de la qual us donem a beure i que no sabeu conservar.
[15.23] Som Nosaltres, sí, Qui donem la vida i la mort, Nosaltres els Hereus.
[15.24] Certament, coneixem als que de vosaltres s'avancen i, certament, coneixem als que es retarden.
[15.25] El teu Senyor és Qui els congregarà. Ell és savi, omniscient.
[15.26] Hem creat a l'home de fang argilenc, maleable,
[15.27] mentre que als genis els havíem creat abans de foc de vent abrasador.
[15.28] I quan el teu Senyor va dir als àngels: «Vaig a crear a un mortal de fang argilenc, maleable,
[15.29] i, quan ho hagi format harmoniosament i infós en ell del meu Esperit, caieu prosternats davant ell».
[15.30] Tot els àngels, junts, es prosternaren,
[15.31] excepte Iblis, que va refusar unir-se als que es prosternaven.
[15.32] Va dir: «Iblis! Què tens, que no t'uneixes als que es prosternan?»
[15.33] Va dir: «Jo no vaig a prosternarme davant un mortal que Tu has creat de fang argilenc, maleable».
[15.34] Va dir: «Sal d'aquí! Ets un maleït!
[15.35] La maledicció et perseguirà fins al dia del Judici!»
[15.36] Va dir, «Senyor, deixa'm esperar fins al dia de la Resurreció!»
[15.37] Va dir: «Llavors, seràs d'aquells a qui s'ha concedit de pròrroga
[15.38] fins al dia assenyalat!»
[15.39] Va dir: «Senyor! Per haver-me Tu esgarriat, he d'engalanar-los en la terra i he d'esgarriar-los a tots,
[15.40] salvo a aquells que siguin serfs Teus escollits».
[15.41] Va dir: «Això és, per a Mi, una via recta.
[15.42] Tu no tens poder algun sobre Els meus serfs, salvo sobre els esgarriats que et segueixin».
[15.43] La Jahenam és el lloc de cita de tots ells.
[15.44] Té set portes i cadascuna tindrà un grup definit d'ells.
[15.45] Els temerosos d'Al·là estaran entre jardins i fonts.
[15.46] «Entreu en ells, en pau, segurs!»
[15.47] Extirparem el rancor que quedi en els seus pits. Seran com germans, en jaços, uns enfront d'uns altres.
[15.48] Allí no sofriran pena, ni seran expulsats.
[15.49] Informa als meus serfs que Jo sóc l'Indulgent, el Misericordiós,
[15.50] però que El meu càstig és el càstig dolorós.
[15.51] Informa'ls del que va passar amb els hostes d'Abraham,

[15.52] quan, entrats on ell estava, van dir: «Pau!» Va dir: «Ens dais por!»
[15.53] «No tinguis por!», van dir. «T'anunciem la bona notícia d'un noi ple de ciència».
[15.54] Va dir: «M'anuncieu bones notícies, a pesar de la meva avançada edat? I què és el que m'anuncieu?»
[15.55] Van dir: «T'anunciem la bona notícia de la Veritat. No estiguis dels desesperats!»
[15.56] Va dir: «I qui podria desesperar de la misericòrdia del seu Senyor, sinó els extraviats!?»
[15.57] Va dir: «Què és el que us porta, Missatgers!?»
[15.58] Van dir: «Se'ns ha enviat a un poble pecador.
[15.59] No incloem a la família de Lot, als que salvarem, a tots,
[15.60] salvo a la seva dona». Determinem: seria dels que es ressaguessin.
[15.61] Quan els Missatgers van arribar a la família de Lot,
[15.62] va dir: «Sou gent desconeguda».
[15.63] Van dir: «No, sinó que et portem allò que han dubtat!
[15.64] Et portem la Veritat. Sí, és com diem!
[15.65] Posa't en camí amb la teva família, durant la nit! Veu l'últim i que cap de vosaltres es torni! Aneu on se us ordena!»
[15.66] I vam decidir respecte a ell aquest assumpte: anaven a clarejar tots ells, fins a l'últim, trossejats.
[15.67] La població de la ciutat va venir, ompli d'alegria.
[15.68] Va dir: «Aquests són hostes meus! No em deshonréis!
[15.69] Temeu a Al·là i no m'ompliu de vergonya!»
[15.70] Van dir: «No t'havíem prohibit que portessis a ningú?»
[15.71] Va dir: «Aquí teniu a les meves filles, si és que us ho heu proposat...!»
[15.72] Per la teva vida!, que erraven en la seva ofuscació.
[15.73] I els va sorprendre el Crit a la sortida del sol.
[15.74] La vam tornar de dalt a baix i vam fer ploure sobre ells pedres d'argila.
[15.75] Certament, hi ha en això signes per als que paren esment.
[15.76] Està situada, certament, en un camí que encara existeix.
[15.77] Certament, hi ha en això un signe per als creients.
[15.78] Els habitants de l'Espessor van ser, sí impius.
[15.79] i ens vinguem d'ells. Els dos casos són típics i clars.
[15.80] Els habitants del-Hijr van desmentir als Missatgers.
[15.81] Els vam portar Els nostres signes i es van apartar d'ells.
[15.82] Excavaven, tranquils, cases en les muntanyes.
[15.83] Els va sorprendre el Crit al matí
[15.84] i les seves possessions no els van servir de res.
[15.85] No hem creat sinó amb una fi els cels, la terra i el que entre ells hi ha. Sí, l'Hora arriba! Perdona, doncs, generosament!

[15.86] El teu Senyor és el Creador de tot, el Omniscient.
[15.87] T'hem donat Set_de_Les_Mazani i el sublim Alcorà.
[15.88] No cobegis els gaudis efímers que hem concedit a alguns d'ells i no estiguis trist per ells! I sé benèvol amb els creients!
[15.89] Digues: «Sóc el monitor que parla clar!»
[15.90] com hem infligit un càstig als conjurats,
[15.91] que han fet trossos l'Alcorà.
[15.92] Pel teu Senyor, que hem de demanar comptes a tots ells
[15.93] dels seus actes!
[15.94] Anuncia el que se't ordena i aparta't dels associadors!
[15.95] Nosaltres et bastem contra els que es burlen,
[15.96] que posen, juntament amb Al·là, a altre déu. Van a veure...!
[15.97] Bé sabem que t'angoixes pel que diuen.
[15.98] Però tu celebra les lloances del teu Senyor i sé dels que es prosternan!
[15.99] I serveix al teu Senyor fins que venga a tu la certesa!

[016]Les Abelles (An_Nahl) 128 Versicles

En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[16.1] L'ordre d'Al·là ve! No intenteu precipitar-la! Glòria a Ell! Està per sobre del que Li associen.
[16.2] Fa descendir als àngels amb l'Esperit que procedeix del seu ordre sobre qui Ell vol dels seus serfs: «Advertiu que no hi ha altre déu que Jo! Temeu-me, doncs!»
[16.3] Ha creat els cels i la terra amb una fi. Està per sobre del que Li associen.
[16.4] Ha creat a l'home d'una gota i aquí li tens, porfidiós declarat!
[16.5] I els ramats els ha creat per a vosaltres. Hi ha en ells abric i altres avantatges i us alimenteu d'ells.
[16.6] Gaudiu veient-los quan els torneu a la tarda o quan els traieu a pastar al matí.
[16.7] Duen les vostres càrregues a països als que no arribaríeu sinó amb molta pena. El vostre Senyor és, en veritat, mans, misericordiós.
[16.8] I els cavalls, els muls, els ases, perquè us serveixin de muntura i de ornament. I crea altres coses que no sabeu.
[16.9] A Al·là li incumbeix indicar el Camí, del que alguns es desvien. Si hagués volgut, us hauria dirigit a tots.
[16.10] Ell és Qui ha fet baixar per a vosaltres aigua del cel. D'ella beveu i d'ella viuen les mates amb que pastureu.
[16.11] Gràcies a ella, fa créixer per a vosaltres els cereals, les oliveres, les palmeres, les vinyes i tota classe de fruits. Certament, hi ha en això un signe per a gent que reflexiona.

[16.12] I ha subjectat al vostre servei la nit i el dia, el sol i la lluna. Les estrelles estan subjectes pel Seu ordre. Certament, hi ha en això signes per a gent que raona.
[16.13] Les creatures que Ell ha posat en la terra per a vosaltres són de classes diverses. Certament, hi ha en això un signe per a gent que es deixa amonestar.
[16.14] Ell és Qui ha subjectat el mar perquè mengeu d'ell carn fresca i obtingueu d'ell adorns que posar-vos. I veus que les naus ho solquen. Perquè busqueu El seu favor. Potser, així, sigueu agraïts.
[16.15] I ha fixat en la terra les muntanyes perquè ella i vosaltres no vacil·leu, rius, camins -potser, així, sigueu bé dirigits-
[16.16] i fites. I es guien pels astres.
[16.17] Per ventura, Qui crea és com qui no crea? És que no us deixareu amonestar?
[16.18] Si us poséssiu a contar la gràcia d'Al·là, no podríeu enumerar-la. Al·là és, en veritat, indulgent, misericordiós.
[16.19] Al·là sap el que oculteu i el que manifesteu.
[16.20] Aquells que ells invoquen en lloc d'invocar a Al·là, no creen gens, sinó que ells són creats.
[16.21] Estan morts, no vius. I no saben quan seran ressuscitats.
[16.22] El vostre Déu és un Déu U. Els cors de qui, altius, no creuen en l'altra vida, Li neguen.
[16.23] En veritat, Al·là sap el que oculten i el que manifesten! No estima als altius.
[16.24] Si se'ls diu: «Què ha revelat el vostre Senyor?», diuen: «Faules dels antics».
[16.25] Que duguin la seva càrrega completa el dia de la Resurrecció i quelcom de la càrrega dels quals, sense coneixement, van extraviar! Quina càrrega més detestable!
[16.26] Els seus antecessors van intrigar. Al·là va venir contra els fonaments del seu edifici i el sostre es va desplomar sobre ells. Els va venir el càstig d'on no ho pressentien.
[16.27] Després, el dia de la Resurrecció, Ell els avergonyirà i dirà: «On estan Els meus associats, sobre els quals discutíeu?» Qui hagin rebut la Ciència diran: «Avui la vergonya i la desgràcia cauen sobre els infidels,
[16.28] a qui, injusts amb si mateixos, els àngels criden». Oferiran sotmetre's: «No fèiem cap mal». «Clar que si! Al·là sap bé el que fèieu!
[16.29] Entreu per les portes de la Jahenam, per tota l'eternitat!» Quina mala és l'estatge dels altius!
[16.30] Als que van témer a Al·là se'ls dirà: «Què ha revelat el vostre Senyor?» Diran: «Un bé». Qui obrin bé tindran en la vida d'aquí una bella recompensa, però l'Estatge de l'altra vida serà

millor encara. Quina agradable serà l'Estatge dels quals hagin temut a Al·là!
[16.31] Entraran en els jardins del Edén, pels baixos dels quals fluïxen rierols. Tindran en ells el que desitgin. Així retribuïx Al·là a qui Li temen,
[16.32] a qui, bons, criden els àngels dient: «Pau sobre vosaltres! Entreu en el Jardí, com premi a les vostres obres!»
[16.33] Què esperen sinó que venguen els àngels o que venga l'ordre del teu Senyor? Així van fer els seus antecessors. No va ser Al·là qui va ser injust amb ells, sinó que ells ho van ser amb si mateixos.
[16.34] Els arribarà a la mateixa maldat de les seves accions i els voltarà allò que es burlaven.
[16.35] Diran els associadors: «Si Al·là hagués volgut, ni nosaltres ni els nostres pares hauríem servit gens en lloc de servir-li a Ell. No hauríem prohibit gens que Ell no hagués prohibit». Així van fer els seus antecessors. I quins altra cosa incumbeix als Missatgers, sinó la transmissió clara?
[16.36] Manem a cada comunitat un Missatger: «Serviu a Al·là i eviteu als Taguts». A alguns d'ells els va dirigir Al·là, mentre que uns altres van merèixer extraviar-se. Aneu per la terra i mireu com van acabar els desmentidors!
[16.37] Si anheles dirigir-los,... Al·là no dirigeix a qui Ell extravia i no tindran qui els auxiliï.
[16.38] Han jurat solemnement per Al·là: «Al·là no ressuscitarà a qui hagi mort!» Clar que si! És una promesa que Li obliga, veritat. Però la majoria dels homes no saben.
[16.39] Per a mostrar-los allò que discrepaven i perquè sàpiguen els infidels que han mentit.
[16.40] Quan volem alguna cosa, Ens basta dir-li: «Sé!», i és.
[16.41] A qui han emigrat per Al·là, després d'haver estat tractats injustament, hem de procurar-los una bona situació en la vida d'aquí, però la recompensa de l'altra serà major encara. Si sabessin...
[16.42] Que tenen paciència i confien en Al·là...
[16.43] Abans de tu, no enviem sinó a homes als que vam fer revelacions -si no ho sabeu, pregunteu a la gent de l'Amonestació-,
[16.44] amb les proves clares i amb les Escriptures. A tu també t'hem revelat l'Amonestació perquè expliquis als homes el que se'ls ha revelat. Potser, així, reflexionin.
[16.45] Qui han tramat mals estan, doncs, a salvo de que Al·là faci que la terra els empassi, o que el càstig els venga d'on no ho pressenteixin,
[16.46] o que els sorprengui en plena activitat sense que puguin escapar,

[16.47] o que els sorprengui atemorits? El vostre Senyor és, certament, mans, misericordiós.
[16.48] No han vist que l'ombra de tot el que Al·là ha creat es mou cap a la dreta i cap a l'esquerra, en humil prosternación davant Al·là?
[16.49] El que està en els cels i en la terra es prosterna davant Al·là: tot animal i els àngels. I aquests sense altivesa.
[16.50] Temen al seu Senyor, que està per sobre d'ells, i fan el que se'ls ordena
[16.51] Al·là ha dit: «No prengueu a dos déus! Ell és només un Déu U! Temeu-me, doncs, a Mi, i només a Mi»
[16.52] Seu és el que està en els cels i en la terra. Se li deu un culte permanent. Aneu a témer a altre diferent d'Al·là?
[16.53] No teniu gràcia que no procedeixi d'Al·là. Quan sofriu una desgràcia, acudiu a Ell.
[16.54] Però, després, quan aparta de vosaltres la desgràcia, heus aquí que alguns de vosaltres associen al seu Senyor,
[16.55] per a acabar negant el que els hem donat. Gaudiu, doncs, breument! Aneu a veure...!
[16.56] Atribuïxen al que no coneixen alguns dels béns que els hem proveït. Per Al·là, que haureu de respondre del que inventàveu!
[16.57] Atribuïxen filles a Al·là -glòria a Ell!- i a si mateixos s'atribuïxen el que desitgen.
[16.58] Quan se li anuncia a un d'ells una nena, es queda esquerp i s'angoixa.
[16.59] Esquiva a la gent per vergonya del que se li ha anunciat, preguntant-se si ho conservarà, per a deshonra seva, o ho amagarà sota terra... Què malament jutgen!
[16.60] Qui no creuen en l'altra vida representen el mal, mentre que Al·là, representa l'ideal suprem. Ell és el Poderós, el Savi.
[16.61] Si Al·là tingués en compte la impietat humana, no deixaria cap ésser viu sobre ella. Però els retarda per un termini determinat i, quan venç el seu termini, no poden retardar-lo ni avançar-lo una hora.
[16.62] Atribuïxen a Al·là el que detesten i les seves llengües inventen la mentida quan pretenen que els espera el millor. En veritat, tindran el Foc, i aniran els primers!
[16.63] Per Al·là!, que abans de tu hem manat Missatgers a comunitats. Però el Dimoni va engalanar les obres d'aquestes i avui és ell el seu amo. Tindran un càstig dolorós.
[16.64] No t'hem revelat l'Escriptura sinó perquè els expliquis en què discrepaven i com guia i misericòrdia per a gent que creu.
[16.65] Al·là ha fet baixar aigua del cel, vivificant amb ella la terra després de morta. Certament, hi ha en això un signe per a gent que escolta.

[16.66] I en els ramats teniu motiu de reflexió. Us donem a beure del contingut dels seus ventres, entre femta i sang: una llet pura, grata als bevedors.
[16.67] Dels fruits de les palmeres i de la vinyes obteniu una beguda embriagadora i un bell sosteniment. Certament, hi ha en això un signe per a gent que raona.
[16.68] El teu Senyor ha inspirat a les abelles: «Establiu habitació en les muntanyes, en els arbres i en les construccions humanes.
[16.69] Mengeu de tots els fruits i camineu dòcilment pels camins del vostre Senyor». Del seu abdomen surt un líquid de diferents classes, que conté un remei per als homes. Certament, hi ha en això un signe per a gent que reflexiona.
[16.70] Al·là us ha creat i després us cridarà. A alguns de vosaltres se'ls deixa que arribin a una edat decrépita, perquè, després d'haver sabut, acabin no sabent gens. Al·là és omniscient, poderós.
[16.71] Al·là us ha afavorit a uns amb més sosteniment que a uns altres; però aquells que han estat afavorits no cedeixen tant del seu sosteniment als seus esclaus que arribin a igualar-se amb ells. I refusaran la gràcia d'Al·là?
[16.72] Al·là us ha donat esposes nascudes de vosaltres. I, de les vostres esposes, fills i néts. Us ha proveït també de coses bones. Creuen, doncs, en el fals i no creuran en la gràcia d'Al·là?
[16.73] En lloc de servir a Al·là, serveixen al que no pot procurar-los sosteniment dels cels ni de la terra, el que no posseïx cap poder.
[16.74] No poseu a Al·là com objecte de les vostres comparacions! Al·là sap, mentre que vosaltres no sabeu.
[16.75] Al·là proposa un símil: un esclau, propietat d'un altre, incapaç de res, i un home a qui Nosaltres hem proveït de bell sosteniment, del que dóna almoina, en secret o en públic. Són, per ventura, iguals? Lloat sigui Al·là! Però la majoria no saben.
[16.76] Al·là proposa un símil: dos homes, un d'ells mut, incapaç de res i càrrega per al seu amo; li mani on li mani, no porta cap bé. Són iguals aquest home i el qual prescriu la justícia i està en una via recta?
[16.77] A Al·là pertany l'ocult dels cels i de la terra. L'ordre que anunciï l'Hora no serà sinó com un obrir i tancar d'ulls, o més breu. Al·là és omnipotent.
[16.78] Al·là us ha tret del seno de les vostres mares, privats de tot saber. Ell us ha donat l'oïda, la vista i l'intel·lecte. Potser, així, sigueu agraïts.
[16.79] No han vist les aus subjectes en l'aire del cel? Només Al·là les sosté. Certament, hi ha en això signes per a gent que creu.

[16.80] Al·là us ha fet dels vostres habitatges un lloc habitable. De la pell dels ramats us ha fet botigues, que trobeu lleugeres al traslladar-vos o a l'acampar. De la seva llana, del seu pèl i de la seva crinera, articles domèstics per a gaudi per algun temps.
[16.81] Del que ha creat, Al·là us ha procurat ombra, refugis en les muntanyes, induments que us protegeixen de la calor i induments que us protegeixen dels cops. Així completa La seva gràcia en vosaltres. Potser, així, us sotmeteu a Al·là.
[16.82] Si tornen l'esquena... A tu t'incumbeix només la transmissió clara.
[16.83] Coneixen la gràcia d'Al·là, però la neguen. La majoria són uns desagraïts.
[16.84] I el dia que fem sorgir de cada comunitat a un testimoni, no es permetrà als que no hagin cregut, ni se'ls agraciarà.
[16.85] I quan els impius vegin el càstig, aquest no se'ls mitigarà, ni els serà donat esperar.
[16.86] I quan els associadors vegin als que ells van associar a Al·là, diran: «Senyor!! Aquests són els que T'havíem associat, a qui invocàvem en lloc d'invocar-te a Tí!» I aquests associats els rebatran: «Mentiu, certament!»
[16.87] I, llavors, ofreceran a Al·là sotmetre's. Però les seves invencions s'esfumaran.
[16.88] Als que no van creure i van desviar a altres del camí d'Al·là, els infligirem càstig sobre càstig per haver corromput.
[16.89] El dia que fem sorgir de cada comunitat a un testimoni de càrrec, et portarem a tu com testimoni contra aquests. T'hem revelat l'Escriptura com aclariment de tot, com guia i misericòrdia, com bona nova per als que se sotmeten.
[16.90] Al·là prescriu la justícia, la beneficència i la liberalitat amb els parents. Prohibeix la deshonestidat, el reprovable i l'opressió. Us exhorta. Potser, així, us deixeu amonestar.
[16.91] Quan concerteu una aliança amb Al·là, sed fidels a ella. No violeu els juraments després d'haver-los ratificat. Heu posat a Al·là com garant contra vosaltres. Al·là sap el que feu.
[16.92] No feu com aquella que desfeia de nou el fil que havia filat fortament. Utilitzeu els vostres juraments per a enganyar-vos sota pretext que una comunitat és més forta que una altra. Al·là no fa més que provar-vos amb això. El dia de la Resurreción ha de mostrar-vos allò que discrepàveu.
[16.93] Al·là, si hagués volgut, hauria fet de vosaltres una sola comunitat. Però extravia a qui Ell vol i dirigeix a qui Ell vol. Hauríeu de respondre del que fèieu.
[16.94] No utilitzeu els vostres juraments per a enganyar-vos; si no, el peu us fallarà després d'haver-lo tingut ferm. Agradareu la desgràcia per haver desviat a altres del camí d'Al·là i tindreu un càstig terrible.

[16.95] No malvengueu l'aliança amb Al·là. El que Al·là té és millor per a vosaltres. Si sabéssiu...
[16.96] El que vosaltres teniu s'esgota. En canvi, el que Al·là té perdura. Als que tinguin paciència els retribuirem, sí, conformement a les seves millors obres.
[16.97] Al creient, baró o femella, que obri bé, li farem, certament, que visqui una vida bona i li retribuirem, sí, conformement a les seves millors obres.
[16.98] Quan recitis l'Alcorà, busca refugi en Al·là del maleït Dimoni.
[16.99] Ell no pot gens contra els que creuen i confien en el seu Senyor.
[16.100] Només té poder contra els que traven aliança amb ell i associen a Ell altres déus.
[16.101] Quan vam substituir un versicle per altra -Al·là sap bé el que revela- diuen: «Ets només un falsari!» Però la majoria no saben.
[16.102] Digues: «El Espiritu Sant ho ha revelat, del teu Senyor, amb la Veritat, per refermar a als que creuen i com guia i bona nova per als que se sotmeten a Al·là».
[16.103] Bé sabem que diuen: «A aquest home li ensenya només un simple mortal». Però aquell en qui pensen parla una llengua no àrab, mentre que aquesta és una llengua àrab clara.
[16.104] Al·là no dirigirà a qui no creen en els signes d'Al·là i tindran un càstig dolorós.
[16.105] Només inventen la mentida qui no creuen en els signes d'Al·là. Aquests són els que menteixen.
[16.106] Qui no crea en Al·là després d'haver cregut -no qui sofreixi coacció mentre el seu cor roman tranquil en la fe, sinó qui obri el seu pit a la incredulitat-, aquest tal incorrerà en la ira d'Al·là i tindrà un càstig terrible.
[16.107] I això per haver preferit la vida d'aquí a l'altra. Al·là no dirigeix al poble infidel.
[16.108] Aquests són aquells el cor dels quals, oïda i vista Al·là ha segellat. Aquests els que no es preocupen...
[16.109] Sense dubte, seran els que perdin en l'altra vida!
[16.110] El teu Senyor, per a qui hagin emigrat, després d'haver sofert proves i d'haver, després, combatut i tingut paciència, el teu Senyor serà, certament, després d'això, indulgent, misericordiós,
[16.111] el dia que venga cadascun intentant justificar-se, cadascun rebi conforme a les seves obres i ningú sigui tractat injustament.
[16.112] Al·là proposa com paràbola una ciutat, segura i tranquil·la, que rebia abundant sosteniment de totes parts. I no va

agrair les gràcies d'Al·là. Al·là, en càstig per la seva conducta, li va donar a agradar la vestidura de la fam i del temor.
[16.113] Ha vingut a ells un Missatger sortit d'ells, però li han desmentit i el càstig els ha sorprès en el seu impietat.
[16.114] Mengeu del lícit i bo que Al·là us ha proveït! I agraïu la gràcia d'Al·là, si és a Ell solament a Qui serviu!
[16.115] Us ha prohibit només la carn somorta, la sang, la carn de porc i la de tot animal sobre el qual s'hagi invocat un nom diferent del d'Al·là. Però, si algú es veu compel·lit per la necessitat -no per desig ni per afany de contravindre... Al·là és indulgent, misericordiós.
[16.116] No digueu, entre el que les vostres llengües profereixen, mentides com «Això és lícit i això és il·lícit», inventant així la mentida contra Al·là. Qui inventin la mentida contra Al·là no prosperaran.
[16.117] Mesqui gaudeixi! Tindran un càstig dolorós!
[16.118] Als jueus els prohibim el que ja et contem. No hem estat Nosaltres qui han estat injusts amb ells, sinó que ells ho han estat amb si mateixos.
[16.119] No obstant això, amb els que, havent comès el mal per ignorància, després es penedeixin i esmenin, el teu Senyor serà, certament, després d'això, indulgent, misericordiós.
[16.120] Abraham va anar una comunitat, devot d'Al·là, Hanif i no associador,
[16.121] agraït a Les seves gràcies. Ell li va triar i li va dirigir a una via recta.
[16.122] En la vida d'aquí li vam donar una bona situació i en l'altra és dels justs.
[16.123] Després, t'hem revelat: «Segueix la religió d'Abraham, que va ser hanif i no associador».
[16.124] El dissabte es va imposar solament als que sobre ell discrepaven. El teu Senyor, certament, decidirà entre ells el dia de la Resurrecció sobre allò que discrepaven.
[16.125] Llama al camí del teu Senyor amb saviesa i bona exhortació. Discuteix amb ells de la manera més convenient. El teu Senyor coneix millor que ningú a qui s'extravia del seu camí i coneix millor que ningú a qui està bé dirigit.
[16.126] Si castigueu, castigueu de la mateixa manera que se us ha castigat. Però, si teniu paciència, és millor per a vosaltres.
[16.127] Tingues paciència! No podràs tenir paciència sinó amb l'ajuda d'Al·là. I no estiguis trist per ells, ni t'angoixis per les seves intrigues.
[16.128] Al·là està amb qui Li temen i qui fan el bé.

[017]El Viatge Nocturn (Al_Israe) 111 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[17.1] Glòria a Qui va fer viatjar al seu Serf de nit, des de la Mesquita Sagrada a la Mesquita Llunyana, els voltants de la qual hem beneït, per a mostrar-li part dels nostres signes! Ell és Qui tot ho escolta, tot ho veu.
[17.2] Vam donar a Moisés l'Escriptura i vam fer d'ella guia per als Fills d'Israel «No prengueu protector fora de Mi,
[17.3] descendents dels que portem amb Noé!» Aquest va ser un serf molt agraït.
[17.4] Decretem en l'Escriptura respecte als Fills d'Israel: Certament, corrompreu en la terra dues vegades i us conduireu amb gran altivesa.
[17.5] Quan, de les dues amenaces, es compleixi la primera, suscitarem contra vosaltres a serfs Nostres, dotats de gran valor i penetraran en l'interior de les cases. Amenaça que es complirà».
[17.6] Més tard, us permetem rescabalar-vos d'ells. Us vam donar més hisenda i fills, i vam fer de vosaltres un poble nombrós.
[17.7] El bé o mal que feu redundarà en profit o detriment vostre. «Quan es compleixi l'última amenaça, us afligiran i entraran en el Temple com van entrar una vegada primera i exterminaran tot allò que s'apoderin».
[17.8] Potser el vostre Senyor es apiade de vosaltres. Però, si reincidiu, Nosaltres també reincidirem. Hem fet de la Jahenam presó per als infidels.
[17.9] Aquest Alcorà dirigeix al que és més recte i anuncia als creients que obren bé la bona nova d'una gran recompensa,
[17.10] i que als que no creuen en l'altra vida els hem preparat un càstig dolorós.
[17.11] L'home invoca el mal amb la mateixa facilitat amb que invoca el bé: l'home és molt precipitat...
[17.12] Hem fet de la nit i del dia dos signes. Hem apagat el signe de la nit i fet visible el signe del dia, perquè busqueu favor del vostre Senyor i sapigueu el nombre d'anys i el còmput: tot ho hem explicat detalladament.
[17.13] Hem assignat a cada home la seva sort, i el dia de la Resurrecció li traurem una Escriptura que trobarà desenrotllada:
[17.14] «Llegix la teva Escriptura ! Avui bastes tu per a ajustar-te comptes!»
[17.15] Qui segueix la via recta la segueix, en realitat, en profit propi, i qui s'extravia, s'extravia, en realitat, en detriment propi. Ningú carregarà amb la càrrega aliena. Mai hem castigat sense haver manat abans a un Missatger.
[17.16] Quan volem destruir una ciutat, vam ordenar a les seves rics i ells es lliuren en ella a la iniquitat. Llavors, la sentència contra ella es complix i l'aniquilem.

[17.17] A quantes generacions hem fet perir després de Noé! El teu Senyor està prou informat dels pecats dels seus serfs.
[17.18] Si algú desitja la vida fugaç, Nosaltres ens apressarem a donar-li en ella el que volem -i a qui volem. Després, li destinem la Jahenam, on cremarà denigrat, rebutjat.
[17.19] Al creient que desitgi l'altra vida i s'esforci per aconseguir-la, se li reconeixerà el seu esforç.
[17.20] A uns i a uns altres, a tots, els concedirem en abundància dels dons del teu Senyor. Els dons del teu Senyor no es neguen a ningú!
[17.21] Mira com hem preferit a uns més que a uns altres! En l'altra vida haurà, no obstant això , categories més elevades i una major distinció.
[17.22] No posis juntament amb Al·là a altre déu; si no, et trobaràs denigrat, abandonat.
[17.23] El teu Senyor ha decretat que no heu de servir sinó a Ell i que heu de ser bons amb els vostres pares. Si un d'ells o ambdós envelleixen en la teva casa, no els diguis: «Uf!» i tractis amb antipatia, sinó sigues afectuós amb ells.
[17.24] Per pietat, mostra't deferent amb ells i digues: «Senyor, tingues misericòrdia d'ells com ells la van tenir quan em van educar sent nen!»
[17.25] El vostre Senyor coneix bé els vostres pensaments. Si sou justs... Ell és indulgent amb els que es penedeixen sincerament.
[17.26] Dóna el que és de dret al parent, així com al pobre i al viatger, però sense prodigar-te massa,
[17.27] que els pròdigs són germans dels dimonis, i el Dimoni és desagraït envers el seu Senyor.
[17.28] Si, buscant una misericòrdia vinguda del teu Senyor, que esperes, has d'apartar-te d'aquells, digues-los, almenys, una paraula amable.
[17.29] No duguis la mà tancada al teu coll, ni l'estenguis massa; si no, et trobaràs censurat, mancat de recursos.
[17.30] El teu Senyor dispensa el sosteniment a qui Ell vol: a uns amb llarguesa, a uns altres amb mesura. Està bé informat dels seus serfs, els veu bé.
[17.31] No mateu als vostres fills de por d'empobrir-vos! Som Nosaltres Qui els proveïm, i a vosaltres també. Matar-los és un gran pecat.
[17.32] Eviteu la fornicació: és una deshonestidat! Mal camí...!
[17.33] No mateu a ningú que Déu hagi prohibit, sinó amb just motiu. Si es mata a algú sense raó, donem autoritat al seu parent pròxim, però que aquest no s'excedeixi en la venjança. Se li auxiliarà.

[17.34] No toqueu la hisenda de l'orfe sinó de manera convenient fins que arribi a la maduresa. Compliu tot compromís, perquè es demanarà compte d'ell!
[17.35] Quan amideu, doneu la mesura justa i peseu amb una balança exacta. És millor i dóna molt bon resultat.
[17.36] No vagis després de quelcom del que no tens cap coneixement. De l'oïda, de la vista, de l'intel·lecte, de tot això es demanarà compte.
[17.37] No vagis per la terra amb insolència, que no ets capaç d´esberlar la terra, ni d'alçar-te a l'altura de les muntanyes.
[17.38] El teu Senyor detesta l'inconvenient que en això hi ha.
[17.39] Això forma part de la saviesa que el teu Senyor t'ha inspirat. No posis juntament amb Al·là a altre déu; si no, seràs precipitat en la Jahenam, censurat, rebutjat.
[17.40] És que el vostre Senyor, que ha escollit donar-vos fills, anava a prendre per a Si filles d'entre els àngels? Dieu, en veritat, alguna cosa molt greu.
[17.41] Hem exposat en aquest Alcorà perquè es deixin amonestar, però això no fa sinó acréixer la seva repulsa.
[17.42] Digues: «Si hagués déus a més d'Ell, com diuen, buscarien un camí que els conduís fins al Senyor del Tron.
[17.43] Glòria a Ell! Està per sobre del que diuen!»
[17.44] Li glorifiquen els set cels, la terra i els seus habitants. No hi ha gens que no celebri Les seves lloances, però no compreneu la seva glorificació. Ell és benigne, indulgent.
[17.45] Quan recites l'Alcorà, tendim un vel opac entre tu i els que no creuen en l'altra vida,
[17.46] vetllem els seus cors i endurim les seves oïdes perquè no ho entenguin. Quan invoques en l'Alcorà al teu Senyor Sol, tornen l'esquena en repulsa.
[17.47] Nosaltres sabem bé el que escolten quan t'escolten o quan estan en conciliábuls, quan diuen els impius: «No seguiu sinó a un home fetillat».
[17.48] Mira a quin et comparen! S'extravien i no poden trobar camí.
[17.49] Diuen: «Quan siguem ossos i pols, és veritat que se'ns ressuscitarà a una nova creació?»
17.50] Digues: «Encara que sigueu pedra, ferro
[17.51] o qualsevol substància que imagineu difícil...» Diran: «I qui ens tornarà!» Digues: «Qui us va crear una vegada primera». I, sacsejant els seus caps cap a tu, diran: «Quan?» Digues: «Tal vegada prompte».
[17.52] El dia que us cridi, respondreu lloant-li i creureu no haver romàs sinó poc temps.

[17.53] Digues als meus serfs que parlin de la millor manera que puguin. El Dimoni sembra la discòrdia entre ells. El Dimoni és per a l'home un enemic declarat.
[17.54] El vostre Senyor us coneix bé. Si vol, es apiadará de vosaltres i, si vol, us castigarà. No t'hem enviat perquè siguis el seu protector.
[17.55] El teu Senyor coneix bé a qui estan en els cels i en la terra. Hem preferit a uns profetes més que a uns altres. I vam donar a David Salms.
[17.56] Digues: «Invoqueu als quals, en lloc d'Ell, preteneu! No poden evitar-vos la desgràcia ni modificar-la!»
[17.57] Els mateixos a qui invoquen busquen el mitjà d'acostar-se al seu Senyor. Esperen en La seva misericòrdia i temen El seu càstig. El càstig del teu Senyor és temible.
[17.58] No hi ha cap ciutat que no destruïm o que no castiguem severament abans del dia de la Resurreción. Està anotat en l'Escriptura.
[17.59] No Ens ha impedit obrar miracles sinó que els antics els desmentissin. Vam donar la camella als Tamudís com miracle palpable, però van obrar impíament amb ella. No obrem els miracles sinó per a atemorir.
[17.60] I quan et vam dir: «El teu Senyor envolta als homes». No vam fer del somni que et vam mostrar i de l'arbre maleït esmentat en l'Alcorà sinó(com a) temptació per als homes. Com més els acoquinem, més augmenta la seva rebel·lia.
[17.61] I quan vam dir als àngels: «Prosterneu-vos davant Adán!». Es prosternaren, excepte Iblis, que va dir: «Vaig a prosternar-me davant qui has creat d'argila?»
[17.62] Va dir: «Què Et sembla? Aquest a qui has honrat més que a mi. Si em remets fins al dia de la Resurrecció, dominaré a tots les seves descendents, salvo a uns pocs».
[17.63] Va dir: «Veti! La Jahenam serà àmplia retribució per a tu i per als teus sequaços.
[17.64] Arruixa amb la teva veu a tots els que puguis! Ataca'ls amb la teva cavalleria i amb la teva infanteria! Associa't a ells en la hisenda i en els fills! Promet-los!». Però el Dimoni no els promet sinó fal·làcia.
[17.65] «Però no tens cap autoritat sobre Els meus serfs». El teu Senyor basta com protector!
[17.66] El vostre Senyor és Qui, per a vosaltres, fa que solquin les naus el mar, perquè busqueu El seu favor. És misericordiós amb vosaltres.
[17.67] Si sofriu una desgràcia en el mar, els que invoqueu s'esfumen, Ell no. Però, quan us salva duent-vos a terra ferma, us aparteu. L'home és molt desagraït.

[17.68] Esteu, doncs, a salvo de que Al·là faci que la terra us empassi o que enviï contra vosaltres una tempestat de sorra? No podries trobar protector.
[17.69] O esteu a salvo de que ho repeteixi una segona vegada, enviant contra vosaltres un vent huracanat i negant-vos per haver estat desagraïts? No trobaríeu a ningú que, en el vostre favor, Ens demandés per això.
[17.70] Hem honrat als fills d'Adán. Els hem dut per terra i per mar, els hem proveït de coses bones i els hem preferit marcadament a moltes altres creatures.
[17.71] El dia que cridem a tots els homes amb el seu Llibre, aquells a qui es doni la seva Escriptura en la destra, aquests llegiran la seva Escriptura i no seran tractats injustament en menys_de_res.
[17.72] Qui hagi estat cec en aquesta vida continuarà cec en l'altra i encara s'extraviarà més del Camí.
[17.73] En veritat, gairebé han aconseguit desviar-te del que t'havíem revelat, a fi de que inventessis contra Nosaltres altra cosa. T'haurien pres com amic íntim.
[17.74] Si no t'haguéssim confirmat, gairebé t'hauries acostat algun poc cap a ells.
[17.75] T'hauríem fet agradar el doble en la vida i el doble en la mort. I no hauries trobat qui t'auxiliés contra Nosaltres.
[17.76] En veritat, gairebé et van incitar a fugir del país a fi de fer-te sortir d'ell -en aquest cas no s'haurien quedat en ell després de tu sinó per poc temps-,
[17.77] el mateix que va ocórrer amb els Missatgers que manem abans de tu, pràctica Nostra que trobaràs immutable.
[17.78] Feix la azalá a l'ocàs fins a la caiguda de la nit, i la recitació de l'alba, que la recitació de l'alba té testimonis.
[17.79] Part de la nit, vela: serà per a tu una obra supererogatoria. Potser el teu Senyor et ressusciti a un estat digne d'encomi.
[17.80] I digues: «Senyor! Fes-me entrar bé, fes-me sortir bé! Concedeix-me, de Tu, una autoritat que m'auxiliï!»
[17.81] I digues: «Ha vingut la Veritat i s'ha dissipat la falsedat! La falsedat ha de dissipar-se!»
[17.82] Fem descendir, per mitjà de l'Alcorà, el que és curació i misericòrdia per als creients, però això no fa sinó perdre més als impius.
[17.83] Quan vam agraciar a l'home, aquest es desvia i s'allunya. Però, si sofreix un mal, es desespera.
[17.84] Digues: «Cadascun obra a la seva manera, però el vostre Senyor coneix bé al que va millor dirigit pel camí».
[17.85] Et pregunten per l'esperit. Digues: «L'esperit procedeix de l'ordre del meu Senyor». Però no heu rebut sinó poca ciència.

[17.86] Si volguéssim, retiraríem el que t'hem revelat i no trobaries qui et protegís en això contra Nosaltres.
[17.87] No és sinó una misericòrdia vinguda del teu Senyor, Que t'ha afavorit granment.
[17.88] Digues: «Si els homes i els genis s'unissin per a produir un Alcorà com aquest, no podrien aconseguir-ho, encara que s'ajudessin mútuament».
[17.89] En aquest Alcorà hem exposat als homes tota classe d'exemples. Però la majoria dels homes no volen sinó ser infidels.
[17.90] I diuen: «No creurem en tu fins que ens facis brollar una deu de la terra,
[17.91] o que tinguis un jardí amb palmeres i vinyes entre els quals facis brollar cabalosos rierols,
[17.92] o que, com pretens, facis caure sobre nosaltres part del cel o ens portis tots plegats a Al·là i als àngels,
[17.93] o que tinguis una casa suntuosa, o t'elevis en l'aire. Però tampoc anem a creure en la teva elevació mentre no ens facis baixar una Escriptura que puguem llegir». Digues: «Glòria al meu Senyor! I què sóc jo sinó un mortal, un Missatger?»
[17.94] No ha impedit als homes creure quan els ha arribat La Guia sinó l'haver aquest: «Ha manat Al·là a un mortal com Missatger?»
[17.95] Digues: «Si hagués hagut en la terra àngels caminant tranquil·lament, hauríem fet que els baixés del cel un àngel com Missatger».
[17.96] Digues: «Al·là basta com testimoni entre jo i vosaltres. Està bé informat sobre Els seus serfs, els veu bé».
[17.97] Aquell a qui Al·là dirigeix està bé dirigit. Però no trobaràs protectors, fora d'Ell, per a aquells a qui Ell extravia. Els congregarem el dia de la Resurrecció de cap per avall, cecs, muts, sords. Tindran la Jahenam per estatge. Sempre que el foc vagi a apagar-se, se l´atiarem.
[17.98] Aquesta serà la seva retribució per no haver cregut en Els nostres signes i per haver dit: «Quan siguem ossos i pols, és veritat que se'ns ressuscitarà a una nova creació?»
[17.99] És que no veuen que Al·là, Que ha creat els cels i la terra, és capaç de crear semblants a ells? Els ha assenyalat un termini indubitable, però els impius no volen sinó ser infidels.
[17.100] Digues: «Si posseíssiu els tresors de misericòrdia del meu Senyor, llavors, els retindríeu per por de gastar-los». L'home és gasiu...
[17.101] Vam donar a Moisés nou signes clars. Pregunta als Fills d'Israel quins va passar, quan va venir a ells i Faraó li va dir: «Moisés! Jo crec, sí, que estàs fetillat!»

[17.102] Va dir: «Tu saps bé que només el Senyor dels cels i de la terra ha fet baixar aquests com proves evidents. Jo crec, Faraó, sí, que estàs perdut!»,
[17.103] Va Voler arruixar-los del país i li neguem amb tots els seus.
[17.104] I, després d'ell, vam dir als Fills d'Israel: «Habiteu la terra i, quan es compleixi la promesa de l'altra vida, us durem a patolls».
[17.105] Ho hem fet descendir amb la Veritat i amb la Veritat ha descendit. No t'hem enviat sinó com nunci de bones noves i com monitor.
[17.106] És un Alcorà que hem dividit perquè ho recitis a la gent reposadament. Ho hem revelat de fet.
[17.107] Digues: «Creeu en ell o no, qui han rebut abans la Ciència, quan els és recitat, cauen prosternats, rostre en terra,
[17.108] i diuen: 'Glòria al nostre Senyor! S'ha complert, sí, la promesa del nostre Senyor!'
[17.109] I continuen rostre en terra, plorant i creixent en humilitat».
[17.110] Digues: «Invoqueu a 'Al·là' o invoqueu al 'Compassiu'! Com vulgui que invoqueu, Ell posseïx els noms més bells». No facis la azalá en veu massa alta, ni massa baixa, sinó amb veu moderada.
[17.111] I digues: «Lloat sigui Al·là, Que no ha adoptat un fill, ni té associat en el domini, ni confrare enfront de la humiliació!» I enalteix La seva grandesa!

[018]La Caverna (Al_Kahf) 110 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[18.1] Lloat sigui Al·là, que ha revelat l'Escriptura al seu serf i no ha posat en ella tortuositat,
[18.2] sinó que l'ha fet recta, per a prevenir contra una greu calamitat que procedeix d'Ell, anunciar als creients que obren bé que tindran una bella recompensa,
[18.3] en la qual romandran per a sempre,
[18.4] i per a advertir als que diuen que Al·là ha adoptat un fill!
[18.5] Ni ells ni els seus predecessors tenen cap coneixement d'això. Quin monstruosa paraula la que surt de les seves boques! No diuen sinó mentida.
[18.6] Tu potser, per els seus actes, et consumes de pena, si no creuen en aquesta història.
[18.7] Hem adornat la terra amb el que en ella hi ha per a provar-los i veure qui d'ells és el que millor es porta
[18.8] I, certament, farem de la seva superfície un sequeral.
[18.9] Creus que els de La Caverna i de Ar-Raqim constituïxen una meravella entre Els nostres signes?

[18.10] Quan els joves, al refugiar-se en la caverna, van dir: «Senyor! Concedeix-nos una misericòrdia de Tu i feix que ens conduïm correctament!»
[18.11] I els vam fer dormir en la caverna per molts anys.
[18.12] Després, els despertem per a saber quin dels dos grups calculava millor quant temps havien romàs.
[18.13] Nosaltres anem a contar-te el seu relat veritable. Eren joves que creien en el seu Senyor i a qui havíem confirmat en la bona senda.
[18.14] Vam enfortir el seu ànim quan es van aixecar i van dir: «El nostre Senyor és el Senyor dels cels i de la terra. No invocarem a més déu que a Ell. Si no, diríem una solemne mentida.
[18.15] Aquest poble nostre ha pres déus en lloc de prendre-li a Ell. Per què no presenten alguna autoritat clara a favor seu? Hi ha algú que sigui més impiu que qui inventa una mentida contra Al·là?
[18.16] Quan us hàgiu allunyat d'ells i del que, en lloc de Déu, serveixen, refugieu-vos en la caverna! El vostre Senyor estendrà, sobre vosaltres quelcom de La seva misericòrdia i disposarà de la millor manera de la vostra sort».
[18.17] Hauries vist que el sol, al sortir, es desviava de la seva caverna cap a la dreta i, al posar-se, els depassava cap a l'esquerra, mentre ells estaven en un buit d'ella. Aquest és un dels signes d'Al·là. Aquell a qui Al·là dirigeix està bé dirigit, però per a aquell a qui Ell extravia no trobaràs amo que li guiï.
[18.18] Els haguessis cregut desperts quan, en realitat, dormien. Els donàvem tornada a dreta i esquerra, mentre el seu gos estava en el llindar amb les potes davanteres esteses. Si els haguessis vist, t'hauries escapat d'ells ple de por.
[18.19] Així estaven quan els despertem perquè es preguntessin uns a uns altres. Un d'ells va dir: «Quant temps heu romàs?» Van dir: «Vam romandre un dia o menys». Van dir: «El vostre Senyor sap bé quant temps heu romàs. Envieu a un de vosaltres amb aquesta moneda a la ciutat. Que miri qui té l'aliment més fresc i que us porti provisió del mateix. Que es condueixi bé i que no atregui l'atenció de ningú sobre vosaltres,
[18.20] doncs, si s'assabentessin de la vostra existència, us lapidarien o us farien tornar a la seva religió i mai més seríeu felices».
[18.21] I així els descobrim perquè sabessin que el que Al·là promet és veritat i que no hi ha dubte respecte a l'Hora. Quan discutien entre si sobre el seu assumpte. Van dir: «Edifiqueu sobre ells! El seu Senyor els coneix bé». Els que van prevaler en el seu assumpte van dir: «Aixequem sobre ells un santuari!»
[18.22] Uns diran: «Eren tres, quatre amb el seu gos». Uns altres diran: «Eren cinc, sis amb el seu gos», conjecturant sobre l'ocult.

Uns altres diran: «Eren set, vuit amb el seu gos». Digues: «El meu Senyor sap bé el seu nombre, només pocs els coneixen». No discuteixis, doncs, sobre ells, sinó succintament i no consultis sobre ells a ningú.
[18.23] I no diguis a propòsit de res: «Ho faré demà»,
[18.24] sense: «si Al·là vol». I, si t'oblides de fer-ho, recorda al teu Senyor, dient: «Potser el meu Senyor em dirigeixi a quelcom que estigui més prop que això del recte».
[18.25] Van romandre en la seva caverna tres-cents anys, als quals s'afegixen nou.
[18.26] Digues: «Al·là sap bé quant temps van romandre. Seu és l'ocult dels cels i de la terra. Què bé veu i què bé escolta! Fora d'Ell, els homes no tenen protector. I Ell no associa a ningú en La seva decisió».
[18.27] Recita el que se't ha revelat de l'Escriptura del teu Senyor. No hi ha qui pugui canviar Les seves paraules i no trobaràs asil fora d'Ell.
[18.28] No defugis estar amb els quals invoquen al seu Senyor matí i tarda per desig d'agradar-li. No llevis els ulls d'ells per desig del ornament de la vida d'aquí! No obeeixis a aquell el cor del qual hem fet que es despreocupe del nostre record, que segueix la seva passió i es conduïx insolentement!
[18.29] I digues: «La Veritat ve del vostre Senyor. Que crea qui vulgui, i qui no vulgui que no crea!» Hem preparat per als impius un foc, les flames del qual els voltaran. Si demanen socors, se'ls socorrerà amb un líquid com de metall fos, que els abrasarà el rostre. Dolenta beguda! I malament lloc de descans!
[18.30] Qui, en canvi, creen i obrin bé... No deixarem de remunerar a qui es condueixin bé.
[18.31] Per a aquests seran els jardins del Edén, pels baixos dels quals fluïxen rierols. Se'ls adornarà allí amb braçalets d'or, se'ls vestirà de setí i brocat verds, estaran allí reclinats en divans. Quins agradable recompensa i quin bell lloc de descans!
[18.32] Proposa'ls la paràbola de dos homes, a un dels cuales vam donar dos vinyers, que voltem de palmeres i vam separar amb sembrats.
[18.33] Ambdós vinyers van donar la seva collita, no van fallar gens, i vam fer brollar entre ells un rierol.
[18.34] Un va tenir fruits i va dir al seu company, amb qui dialogava: «Sóc més que tu en hisenda i més forta en gent».
[18.35] I va entrar en el seu vinyer, injust amb si mateix. Va dir: «No crec que aquest pereixi mai.
[18.36] Ni crec que ocorri l'Hora. Però, inclús si sóc dut davant el meu Senyor, he de trobar, a canvi, quelcom millor que ell».

[18.37] El company amb qui dialogava li va dir: «No creus en Qui et va crear de terra, després, d'una gota i, després, et va donar forma d'home?
[18.38] Quant a mi, Ell és Al·là, el meu Senyor, i no associo ningú al meu Senyor.
[18.39] Si, a l'entrar en el teu vinyer, haguessis dit: 'Que sigui el que Al·là vulgui! La força resideix només en Al·là!' Si veus que jo tinc menys que tu en hisenda i fills,
[18.40] potser em doni Al·là quelcom millor que el teu vinyer, llanci contra ell llamps del cel i es converteixi en camp pelat,
[18.41] o es filtri la seva aigua per la terra i no puguis tornar a trobar-la».
[18.42] La seva collita va ser destruïda i, al matí següent, es retorçava les mans pensant en el molt que havia gastat en ell: els seus ceps estaven arruïnats. I deia: «Tant de bo no hagués associat ningú al meu Senyor!»
[18.43] No va haver grup que, fora d'Al·là, pogués auxiliar-li, ni va poder defensar-se a si mateix.
[18.44] En casos així només Al·là, la Veritat, oferix protecció. Ell és el Millor a recompensar i el Millor com fi.
[18.45] Proposa'ls la paràbola de la vida d'aquí. És com a aigua que fem abaixar del Cel i s'amera d'ella la vegetació de la terra, però es convertix en herba seca, que els vents dispersen. Al·là és podíssim en tot.
[18.46] La hisenda i els fills són l'ornament de la vida d'aquí. Però les obres Perdurables, les bones obres, rebran una millor recompensa davant del teu Senyor, constituïxen una esperança millor fundada.
[18.47] El dia que posem en marxa les muntanyes, veges la terra aplanada, Congreguem a tots sense excepció,
[18.48] i siguen presentats en fila davant del teu Senyor. «Veniu a nosaltres com us creàvem per primera vegada. I preteníeu que no anàvem a citar-vos?»
[18.49] S'exposarà l'Escriptura i sentiràs dir als pecadors, tement pel seu contingut: «Ai de nosaltres! Quina classe d'Escriptura és esta, que no deixa de enumerar res, ni gran ni menut?» Allí trobaran davant d'ells el que han fet. I el teu Senyor no serà injust amb ningú.
[18.50] I quan vam dir als àngels: «Prosterneu-vos davant Adán!» Es prosternaren, excepte Iblis, que era un dels genis i va desobeir l'ordre del seu Senyor. Com? Els prendreu, a ell i als seus descendents, com protectors, en lloc de prendre'm a Mi, sent així que són els vostres enemics? Quins mal bescanvi per als impius!

[18.51] No els he posat com testimonis de la creació dels cels i de la terra ni de la seva pròpia creació, ni he pres com auxiliars als que extravien a uns altres.
[18.52] El dia que digui: «Crideu a aquells que preteníeu que eren els meus associats!», els invocaran, però no els escoltaran. Posarem un abisme entre ells.
[18.53] Els pecadors veuran el Foc i creuran que es precipiten en ell, sense trobar manera d'escapar.
[18.54] En aquest Alcorà hem exposat als homes tota classe d'exemples, però l'home és, de tots els éssers, el més discutidor.
[18.55] L'única cosa que impedeix als homes creure quan els arriba La Guia i demanar el perdó del seu Senyor, és el no admetre que els arribarà a la mateixa sort que als antics o que haurien d'afrontar el càstig.
[18.56] No manem als Missatgers sinó com nuncis de bones noves i per a advertir. Els que no creuen discuteixen amb argúcies per a derrocar, així, la Veritat, i prenen a burla Els meus signes i els advertiments.
[18.57] Hi ha algú que sigui més impiu que qui, havent-se-li recordat els signes del seu Senyor, es desvia després d'ells i oblida el que les seves mans van obrar? Hem vetllat els seus cors i endurit les seves oïdes perquè no ho entenguin. Encara que els cridis cap a la bona senda, no seran mai bé dirigits.
[18.58] El teu Senyor és l'Indulgent, l'Amo de la Misericòrdia. Si els donés la seva merescut, els avançaria el càstig. Tenen, no obstant això, una cita a la qual no podran faltar.
[18.59] Vam Fer perir aquestes ciutats quan van obrar impíament, havent fixat a compte quan anaven a perir.
[18.60] I quan Moisés va dir al seu mosso: «No desistiré fins que arribi a la confluència de les dues grans masses d'aigua, encara que hagi de caminar molts anys».
[18.61] I, quan van arribar la seva confluència, es van oblidar del seu peix, que va emprendre tranquil·lament el camí cap a la gran massa d'aigua.
[18.62] I, quan van passar més enllà va dir al seu mosso: «Porta el menjar, que ens hem cansat amb aquest viatge!»
[18.63] Va dir: «Què et sembla? Quan ens refugiem en la roca, em vaig oblidar del peix -ningú sinó el Dimoni va fer oblidar-me que m'acordés d'ell- i va emprendre el camí cap a la gran massa d'aigua. És sorprenent!»
[18.64] Va dir: «Això és el que desitjàvem», i van regressar tornant sobre els seus passos,
[18.65] trobant a un dels Nostres serfs a qui havíem fet objecte d'una misericòrdia vinguda de Nosaltres i ensenyat una ciència de Nosaltres.

[18.66] Moisés li va dir: «Et segueixo perquè m'ensenyis quelcom de la bona guia que se't ha ensenyat?»
[18.67] Va dir: «No podràs tenir paciència amb mi.
[18.68] I com vas a tenir-la en allò que no tens ple coneixement?»
[18.69] Va dir: «Em trobaràs, si Al·là vol, pacient, i no desobeiré els teus ordres».
[18.70] Va dir: «Si em segueixes, doncs, no em preguntis gens sense que jo t'ho suggereixi».
[18.71] I es van anar ambdós fins que, havent pujat a la nau, va fer en ella una bretxa. Va dir: «Li has fet una bretxa perquè s'ofeguin els seus passatgers? Has fet alguna cosa molt greu!»
[18.72] Va dir: «No t'he dit que no podries tenir paciència amb mi?»
[18.73] «No duguis a malament el meu oblit», va dir, «i no em sotmetis a una prova massa difícil».
[18.74] I van reprendre ambdós la marxa, fins que van trobar a un noi i li va matar. Va dir: «Has matat a una persona innocent que no havia matat a ningú? Has fet algú horrorós!»
[18.75] Va dir: «No t'he dit que no podries tenir paciència amb mi?»
[18.76] Va dir: «Si des d'ara et pregunto alguna cosa, no em tinguis més per company. I accepta les meves excuses».
[18.77] I es van posar de nou en camí fins que van arribar a una ciutat als habitants de la qual van demanar per a menjar, però aquests els van negar l'hospitalitat. Van trobar, després, en ella un mur que amenaçava esfondrar-se i ho va apuntalar. Va dir: «Si haguessis volgut, hauries pogut rebre un salari per això».
[18.78] Va dir: «Ha arribat el moment de separar-nos. Vaig a informar-te del significat d'allò que no has pogut tenir paciència.
[18.79] Quant a la nau, pertanyia a uns pobres que treballaven en el mar i jo vaig voler avariar-la, doncs darrere d'ells venia un rei que s'apoderava per la força de totes les naus.
[18.80] I quant al noi, els seus pares eren creients i vam tenir por que els imposés la seva rebel·lia i incredulitat,
[18.81] i vam voler que el seu Senyor els donés a canvi un més pur que aquell i més afectuós.
[18.82] I quant al mur, pertanyia a dos nois orfes de la ciutat. Sota ell havia un tresor que els pertanyia. El seu pare era bo i el teu Senyor va voler que descobrissin el seu tresor quan arribessin a la maduresa, com mostra de misericòrdia vinguda del teu Senyor. No ho vaig fer per iniciativa pròpia. Aquest és el significat d'allò que no has pogut tenir paciència».
[18.83] Et preguntaran pel Bicorn. Digues: «Vaig a contar-vos una història a propòsit d'ell».
[18.84] Li havíem donat poder en el país i li havíem facilitat tot.
[18.85] Va seguir, doncs, un camí

[18.86] fins que, a la posta del sol, va trobar que aquest s'ocultava en una font d´argil fosc, al costat de la qual va trobar a gent. Vam dir:«Bicorn! Pots castigar-los o fer-los bé».
[18.87] Va dir: «Castigarem a qui obri impíament i, després, serà dut al seu Senyor, que li infligirà un càstig horrorós.
[18.88] Però qui crea i obri bé tindrà com retribució el millor i li ordenarem coses fàcils».
[18.89] Després, va seguir altre camí
[18.90] fins que, a la sortida del sol, va trobar que aquest apareixia sobre altra gent a la qual no havíem donat refugi per a protegir-se d'ell.
[18.91] Així va anar. Nosaltres teníem ple coneixement del que ell tenia.
18.92] Després, va seguir altre camí
[18.93] fins que, arribat a un espai entre els dos dics, va trobar al costat d'aquí a gent que tot just comprenia paraula.
[18.94] Van dir: «Bicorn! Gog i Magog corrompen en la terra. Podríem retribuir-te en canvi de que col·loquessis un dic entre nosaltres i ells?»
[18.95] Va dir: «El poder que el meu Senyor m'ha donat és millor. Ajudeu-me esforçadament i aixecaré una muralla entre vosaltres i ells!
[18.96] Porteu-me blocs de ferro!» Fins que, havent emplenat l'espai buit entre els dos vessants, va dir: «Bufeu!» Fins que, havent fet del ferro foc, va dir: «Porteu-me bronze fos per a vessar-lo damunt!»
[18.97] I no van poder escalar-la, ni van poder obrir bretxa en ella.
[18.98] Va dir: «Aquesta és una misericòrdia vinguda del meu Senyor, però, quan venga la promesa del meu Senyor, Ell la demolirà. El que el meu Senyor promet és veritat».
[18.99] Aquest dia deixarem que els uns i els altres s'entremesclin. Es tocarà la trompeta i els reunirem a tots.
[18.100] Aquest dia mostrarem plenament la Jahenam als incrédules,
[18.101] els ulls dels quals estaven tancats al Meu record i que no podien escoltar.
[18.102] Pensen, per ventura, qui no creuen, que podran prendre als meus serfs com protectors en lloc de prendre'm a Mi? Hem preparat la Jahenam com allotjament per als infidels.
[18.103] Digues: «Us donaré a conèixer qui són els que més perden per les seves obres,
[18.104] aquells el zel dels quals es perd en la vida d'aquí mentre creuen obrar bé?»
[18.105] Són ells els que no creuen en els signes del seu Senyor, ni que Li trobaran. Vanes hauran estat les seves obres i el dia de la Resurrecció no els reconeixerem pes.

[18.106] La seva retribució serà la Jahenam per no haver cregut i per haver pres a burla Els meus signes i als meus Missatgers.
[18.107] En canvi, els que hagin cregut i obrat bé s'allotjaran en els jardins del paradís,
[18.108] eternament, i no desitjaran mudar-se.
[18.109] Digues: «si anés el mar tinta per a les paraules del meu Senyor, s'esgotaria el mar abans que s'esgotessin les paraules del meu Senyor, inclús si li afegíssim altre mar de tinta».
[18.110] Digues: «Jo sóc només un mortal com vosaltres, a qui s'ha revelat que el vostre Déu és un Déu U. Qui conti amb trobar al seu Senyor, que faci bones obres i que quan adori al seu Senyor, no Li associï ningú».

[019]María (Maríam) 95 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[19.1] Kaaf Haa yaa Ayn Ssaad .
[19.2] Record de la misericòrdia que el teu Senyor va tenir amb El seu serf Zacarías.
[19.3] Quan va invocar interiorment al seu Senyor.
[19.4] Va dir: «Senyor! Se m'han afeblit els ossos, els meus cabells han encanudit. Quan T'he invocat, Senyor, mai m'has decebut.
[19.5] Temo la conducta dels meus a la meva mort, doncs la meva dona és estèril. Regala'm, doncs, de Tu un descendent,
[19.6] que m'hereti a mi i hereti de la família de Jacob, i feix, Senyor, que ell Et sigui agradable!»
[19.7] «Zacarías! T'anunciem la bona nova d'un noi que es cridarà Juan, sense homònims en el passat».
[19.8] «Senyor!» va dir «Com puc tenir un noi, sent la meva dona estèril i jo un vell decrépit?»
[19.9] «Així serà», va dir. «El teu Senyor diu: 'És cosa fàcil per a Mi. Ja t'he creat abans quan no eres res'».
[19.10] Va dir: «Senyor! Dóna'm un signe!» Va dir: «El teu signe serà que, estant sa, no podràs parlar a la gent durant tres dies».
[19.11] Llavors, va sortir del Temple cap a la seva gent i els va significar que havien de glorificar matí i tarda.
[19.12] «Juan! Agafa l'Escriptura amb mà ferma!» I li atorguem el judici quan encara era nen,
[19.13] així com tendresa de Nosaltres i puresa. I va ser temerós d'Al·là
[19.14] i piadós amb els seus pares; no va ser violent, desobedient.
[19.15] Pau sobre ell el dia que va néixer, el dia que mori i el dia que sigui ressuscitat a la vida!
[19.16] I recorda a María en l'Escriptura, quan va deixar a la seva família per a retirar-se a un lloc d'orient.

[19.17] I va tendir un vel per a ocultar-se d'ells. Li enviem El nostre Esperit i aquest se li va presentar com un mortal acabat.
[19.18] Va dir ella: «Em refugio de tu en el Compassiu. Si és que tems a Al·là...»
[19.19] Va dir ell: «Jo sóc només el Missatger del teu Senyor per a regalar-te un noi pur».
[19.20] Va dir ella: «Com puc tenir un noi si no m'ha tocat mortal, ni sóc una deshonrada?»
[19.21] «Així serà», va dir. «El teu Senyor diu: 'És cosa fàcil per a Mi. Per a fer d'ell signe per a la gent i mostra de La nostra misericòrdia'. És cosa decidida».
[19.22] Va Quedar embarassada amb ell i es va retirar amb ell a un lloc allunyat.
[19.23] Llavors els dolors de part la van empènyer cap al tronc de la palmera. Va dir: «Tant de bo hagués mort abans i se m'hagués oblidat del tot...!»
[19.24] Llavors, dels seus peus, li va cridar: «No estiguis trist! El teu Senyor ha posat als teus peus un rieró.
[19.25] Sacseja cap a tu el tronc de la palmera i aquesta farà caure sobre tu dátils frescos, madurs!
[19.26] Menja, doncs, beu i alegra't! I, si veus a algun mortal, digues: 'He fet vot de silenci al Compassiu. No vaig a parlar, doncs, avui amb ningú'»
[19.27] I vi amb ell als seus, duent-lo. Van dir: «María! Has fet una cosa inaudit!
[19.28] Germana de Aarón! El teu pare no era un home dolent, ni la teva mare una deshonrada ».
[19.29] Llavors ella l'hi va indicar. Van dir: «Com anem a parlar a un que encara està en el bressol, a un nen?»
[19.30] Va dir ell: «Sóc el serf d'Al·là. Ell m'ha donat l'Escriptura i ha fet de mi un profeta.
[19.31] M'ha beneït onsevulla que em trobi i m'ha ordenat la azalá i el azaque mentre viva,
[19.32] i que sigui piadós amb la meva mare. No m'ha fet violent, desgraciat.
[19.33] La pau sobre mi el dia que vaig néixer, el dia que mori i el dia que sigui ressuscitat a la vida».
[19.34] Tal és Jesús fill de María, per a dir la Veritat, de la qual ells dubten.
[19.35] És impropi d'Al·là adoptar un fill. Glòria a Ell! Quan decideix alguna cosa, li diu tan sols: «Sé!» i es.
[19.36] I: «Al·là és el meu Senyor i Senyor vostre. Serviu-li, doncs! Això és una via recta».
[19.37] Però els grups van discrepar uns d'uns altres. Ai dels que no hagin cregut, perquè presenciaran un dia terrible!

[19.38] Què bé escoltaran i veuran el dia que venguen a Nosaltres! Però els impius estan avui, evidentment, extraviats.
[19.39] Previne'ls contra el dia de la Lamentació, quan es decideixi la cosa! I ells, mentre, estan despreocupats i no creuen.
[19.40] Nosaltres heretarem la terra i als seus habitants. I a Nosaltres seran retornats.
[19.41] I recorda en l'Escriptura a Abraham. Va ser veraç, profeta.
[19.42] Quan va dir al seu pare: «Pare! Per què serveixes el que no escolta, ni veu, ni et serveix de res?
[19.43] Pare! He rebut una ciència que tu no has rebut. Segueix-me, doncs, i jo et dirigiré per una via recta!
[19.44] Pare! No serveixis al Dimoni! El Dimoni es va rebel·lar contra El Compassiu.
[19.45] Pare! Temo que t'arribi un càstig del Compassiu i que et facis, així, company del Dimoni».
[19.46] Va dir: «Abraham! Sents aversió als meus déus? Si no pares, he de lapidar-te. Allunya't de mi per algun temps!»
[19.47] Va dir: «Pau sobre tu! Demanaré pel teu perdó al meu Senyor. Ha estat benèvol amb mi.
[19.48] M'aparto de vosaltres i del que invoqueu en lloc d'invocar a Al·là, i invoco al meu Senyor. Potser tingui sort invocant al meu Senyor».
[19.49] Quan es va apartar d'ells i del que servien en lloc de servir a Al·là, li regalem a Isaac i a Jacob i vam fer de cadascun d'aquests un profeta.
[19.50] Els regalem de La nostra misericòrdia i els vam donar una reputació boníssima.
[19.51] I recorda en l'Escriptura a Moisés. Va Ser humil. Va Ser Missatger, profeta.
[19.52] Li cridem des del vessant dret de La Muntanya i vam fer que s'acostés en pla confidencial.
[19.53] Per una misericòrdia Nostra, li regalem com profeta al seu germà Aarón.
[19.54] I recorda en l'Escriptura a Ismael. Va ser complidor de la seva promesa. Va Ser Missatger, profeta.
[19.55] Prescrivia a la seva gent la azalá i el azaque, i va anar bé vist del seu Senyor.
[19.56] I recorda en l'Escriptura a Idris. Va ser veraç, profeta.
[19.57] Li elevem a un lloc eminent.
[19.58] Aquests són els que Al·là ha agraciat entre els profetes descendents d'Adán, entre els que duem amb Noé, entre els descendents d'Abraham i d'Israel, entre els que dirigim i vam triar. Quan se'ls reciten les aleyas del Compassiu, cauen prosternats plorant.
[19.59] Els seus successors van descurar la azalá, van seguir el apetible i acabaran esgarriant-se.

[19.60] excepte qui es penedeixin, creen i obrin bé. Aquests entraran en el Jardí i no seran tractats injustament en no-res,
[19.61] en els jardins del Edén promesos pel Compassiu als Seus serfs en l'ocult. La seva promesa es complirà.
[19.62] No escoltaran allí xarrameca, sinó «Pau!» i tindran allí el seu sosteniment, matí i tarda.
[19.63] Aquest és el Paradís que donarem en herència a aquells dels nostres serfs que hagin temut a Al·là.
[19.64] «No descendim sinó per ordre del teu Senyor. Seu és el passat, el futur i el present. El teu Senyor no és oblidós.
[19.65] És el Senyor dels cels, de la terra i del que entre ells està. Serveix-li, doncs, persevera en El seu servei! Saps d'algú que sigui El seu homònim?»
[19.66] L'home diu: «Quan mori, se'm ressuscitarà?»
[19.67] Però ,és que no recorda l'home que ja abans, quan no era res, li creguem.
[19.68] Pel teu Senyor, que hem de congregar-los, juntament amb els dimonis, i, després, hem de fer-los comparèixer, agenollats, al voltant de la Jahenam!
[19.69] Després, hem d'arrencar de cada grup a aquells que s'hagin mostrat més rebels al Compassiu.
[19.70] A més, sabem bé qui són els que més mereixen abrasar-se en ella.
[19.71] Cap de vosaltres deixarà d'arribar-se a ella. És una decisió irrevocable del teu Senyor.
[19.72] Després, salvarem a qui van témer a Al·là, i abandonarem en ella, agenollats, als impius.
[19.73] Quan se'ls reciten els Nostres versicles, com proves clares, diuen els infidels als creients: «Quin dels dos grups està millor situat i freqüenta millor societat?»
[19.74] A quantes generacions abans d'ells, que els superaven en béns i en aparença, hem fet perir...!
[19.75] Digues: «Que el Compassiu perllongui la vida dels que estan extraviats, fins que vegin el que els amenaça: el càstig o l'Hora! Llavors veuran qui és el que es troba en la situació pitjor i disposa de tropes més febles».
[19.76] Als que es deixin dirigir, Al·là els dirigirà encara millor. Les obres perdurables, les obres bones, rebran davant el teu Senyor una recompensa millor i una fi millor.
[19.77] I et sembla que qui no creu en Els nostres signes i diu: «Rebré, certament, hisenda i fills»
[19.78] coneix l'ocult o ha concertat una aliança amb el Compassiu?
[19.79] No! Sinó que, prendrem nota del que ell diu i li perllongarem el càstig
[19.80] Heretarem d'ell el que diu i vindrà, sol, a Nosaltres.

[19.81] Han pres déus en lloc de prendre a Al·là, per a arribar al poder.
[19.82] No! Negaran haver-los servit i es convertiran en adversaris seus.
[19.83] No veus que hem enviat als dimonis contra els infidels perquè els instiguin al mal?
[19.84] No et precipitis amb ells, que els contem els dies!
[19.85] El dia que congreguem cap al Compassiu als temerosos d'Al·là, en grup,
[19.86] i conduïm als pecadors, en massa, a la Jahenam,
[19.87] no disposaran de intercesors sinó els que hagin concertat una aliança amb el Compassiu.
[19.88] Diuen: «El Compassiu ha adoptat un fill».
[19.89] Heu comès quelcom horrible,
[19.90] que fa gairebé que els cels s´esberlen, que la terra s'obri, que les muntanyes caiguin demolides,
[19.91] per haver atribuït un fill al Compassiu,
[19.92] sent així que no li està bé al Compassiu adoptar un fill.
[19.93] No hi ha ningú en els cels ni en la terra que no vinga al Compassiu sinó com serf.
[19.94] Ell els ha enumerat i contat bé.
[19.95] Tots vindran a Ell, un a un, el dia de la Resurrecció.
[19.96] Als que hagen cregut i obrat bé, el Compassiu els donarà amor.
[19.97] En veritat, ho hem fet fàcil en la teva llengua, perquè anuncies amb ell la bona nova a què temen Al·là i perquè adverteixis amb ell a la gent buscabregues.
[19.98] A quantes generacions abans d'ells hem fet perir! Perceps a algun d'ells o sents d'ells un lleu murmuri?

[020]Ta Ha 135 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[20.1] Ta Ha.
[20.2] No t'hem revelat l'Alcorà perquè pateixis,
[20.3] sinó com Record per a qui tem Al·là,
[20.4] com revelació vinguda de Qui ha creat la terra i els alts cels.
[20.5] El Compassiu s'ha instal·lat en el Tron.
[20.6] Seu és el que està en els cels i en la terra, entre ells i sota sorra.
[20.7] No cal que t'expressis en veu alta, Ell coneix el secret i l'encara més recòndit.
[20.8] Al·là! No hi ha més déu que Ell! Posseïx els noms més bells.
[20.9] T'has assabentat de la història de Moisés?

[20.10] Quan va veure un foc i va dir a la seva família: «Quedeu-vos aquí! Distingeixo un foc. Potser pugui jo portar-vos d'ell un tió o trobar la bona guia amb ajuda del foc».
[20.11] Quan va arribar al foc, li van cridar: «Moisés!
[20.12] Jo sóc, certament, el teu Senyor. Lleva't les sandàlies! Estàs en la vall sagrat de Tuwa.
[20.13] I t'he escollit Jo. Escolta, doncs, el que es va a revelar.
[20.14] Jo sóc, certament, Al·là. No hi ha més déu que Jo. Serveix-me, doncs, i feix la azalá per a recordar-me!
[20.15] L'Hora arriba -estic per ocultar-la- perquè cadascun sigui retribuït segons el seu esforç.
[20.16] Que no et desviï d'ella qui no creu en ella i segueix la seva passió i va perir!
[20.17] Què és això que tens en la destra, Moisés?»
[20.18] «És la meva vara», va dir. «Em recolze en ella i amb ella batollo els arbres per a alimentar al meu ramat. També la faig servir per a altres usos».
[20.19] Va dir: «Llença-la, Moisés!»
[20.20] La va llençar i heus aquí que es va convertir en una serp que reptava.
[20.21] Va dir: «Agafa-la i no temes! Anem a retornar-li la seva condició primera.
[20.22] I duu-te la mà al costat! Sortirà, blanca, sana-altre signe-.
[20.23] Per a mostrar-te part dels nostres tan grans signes.
[20.24] Veu a Faraó! Es mostra rebel ».
[20.25] Va dir: «Senyor! Infon-me ànim!
[20.26] Facilita'm la tasca!
[20.27] Deslliga un nus de la meva llengua!
[20.28] Així entendran el que jo digui.
[20.29] Dóna'm a algú de la meva família que m'ajudi:
[20.30] a Aarón, el meu germà.
[20.31] Augmenta amb ell la meva força
[20.32] i associa-li a la meva tasca,
[20.33] perquè Et glorifiquem molt
[20.34] i Et recordem molt!
[20.35] Tu ens veus bé».
[20.36] Va dir: «Moisés! El teu prec ha estat escoltat.
[20.37] Ja t'agraciem altra vegada.
[20.38] Quan vam inspirar a la teva mare el següent:
[20.39] 'Tira'l a aquesta arqueta i tira-la al riu. El riu ho dipositarà en la riba. Un enemic meu i seu ho recollirà'. He llançat sobre tu un amor vingut de Mi perquè siguis educat sota La Meva mirada.
[20.40] Quan la teva germana passava per allí i va dir: 'Voleu que us indiqui a algú que podria encarregar-se d'ell?'. Així et vam retornar a la teva mare perquè s'alegrés i no estiguera trista. Vas matar a un home, et salvem de la tribulació i et vam sotmetre a

moltes proves. Vas viure durant anys amb els Madianits i després vas venir aquí, Moisés. quan estava determinat.
[20.41] T'he escollit per a Mi.
[20.42] Veu! acompanyat del teu germà, amb Els meus signes, i no descureu el recordar-me!
[20.43] Aneu a Faraó! Es mostra rebel.
[20.44] Parleu amb ell amablement! Potser, així, es deixi amonestar tement-me.
[20.45] Van dir: «Senyor! Temem que la prengui amb nosaltres o que es mostri rebel».
[20.46] Va dir: «No temeu! Jo estic amb vosaltres, escoltant i veient.
[20.47] Aneu, doncs, a ell i digueu: 'Som els Missatgers del teu Senyor. Deixa marxar amb nosaltres als Fills d'Israel i no els turmentis! T'hem portat un signe del teu Senyor. La pau sobre qui segueixi La Guia !'
[20.48] Se'ns ha revelat que s'infligirà el càstig a qui desmenteixi o es desviï .
[20.49] Va dir: «I qui és el vostre Senyor, Moisés?»
[20.50] Va dir: «El nostre Senyor és Qui ha donat a tot la seva forma i, després, dirigit».
[20.51] Va dir: «I què ha estat de les generaciones passades?»
[20.52] Va dir: «El meu Senyor ho sap i està en una Escriptura. El meu Senyor no erra, ni oblida.
[20.53] Qui us ha posat la terra com bressol i us ha traçat en ella camins i fet baixar aigua del cel. Mitjançant ella, hem tret tota classe de plantes.
[20.54] Mengeu i pastureu els vostres ramats! Hi ha, en això, certament, signes per als dotats d'enteniment.
[20.55] Us hem creat d'ella i a ella us retornarem, per a treure-us altra vegada d'ella.
[20.56] Li vam mostrar tots Els nostres signes, però ell va desmentir i va refusar creure.
[20.57] Va dir: «Moisés! Has vingut a nosaltres per a treure'ns de la nostra terra amb la teva màgia?
[20.58] Hem de respondre't amb altra màgia igual. Fixa entre nosaltres i tu una cita, a la qual ni nosaltres ni tu faltem, en un lloc a propòsit!»
[20.59] Va dir: «La vostra cita serà per al dia de la Gran Festa. Que la gent sigui convocada al matí».
[20.60] Faraó es va retirar, va preparar els seus mags i va acudir.
[20.61] Moisés els va dir: «Ai de vosaltres! No inventeu mentida contra Al·là! Si no, us destruirà amb un càstig. Qui inventi, sofrirà una decepció».
[20.62] Els mags van discutir entre si sobre el seu assumpte i van mantenir secreta la discussió.

[20.63] Van dir: «En veritat, aquests dos són uns mags que, amb la seva màgia, volen treure-us de la vostra terra i acabar amb la vostra eminent doctrina.
[20.64] Prepareu els vostres artefactes i, després, veniu un a un. Qui guanyi avui serà feliç!»
[20.65] Van dir: «Moisés! Qui és el primer a llençar? Tu o nosaltres?»
[20.66] Va dir: «No! Llenceu vosaltres!» I heus aquí que li va semblar que, per efecte de la seva màgia, les seves cordes i vares tiraven a córrer.
[20.67] I Moisés va témer en el seu interior.
[20.68] Vam dir: «No temes, que tu ets el més superior!
[20.69] Llença el que tens en la destra i devorarà el que ells han fet, que el que ells han fet és només ardit del mag. I el mag no prosperarà, vinga d'on vinga».
[20.70] Els mags van caure prosternats. Van dir: «Creiem en el Senyor de Aarón i de Moisés!»
[20.71] Va dir: «Li heu cregut abans que jo us autoritzés a això. Ell és el vostre mestre, que us ha ensenyat la màgia. He de fer-vos amputar les mans i els peus oposats i crucificar en troncs de palmera. Així sabreu, certament, qui de nosaltres és el que infligeix un càstig més cruel i més durador».
[20.72] Van dir: « Pel Qui ens ha creat! no et preferirem a tu a les proves clares que se'ns han ofert. Decideixis el que decideixis, tu només decideixes sobre la vida d'aquí.
[20.73] Creiem en el nostre Senyor, perquè ens perdoni els nostres pecats i la màgia que ens has obligat a proferir. Al·là és millor i més durador».
[20.74] Qui ve al seu Senyor com culpable tindrà la Jahenam i en ella no podrà morir ni viure.
[20.75] Qui, al contrari, vinga a Ell com creient, després d'haver obrat bé, tindrà la categoria més elevada:
[20.76] els jardins del edén, pels baixos dels quals fluïxen rierols, en els quals estarà eternament. Aquesta és la retribució de qui es manté pur.
[20.77] Inspirem a Moisés: «Sal de nit amb Els meus serfs i obri'ls un camí sec en el mar! No temes que us arribin, no tinguis por!»
[20.78] Faraó els va perseguir amb les seves tropes i les aigües del mar els van cobrir.
[20.79] Faraó havia extraviat al seu poble, no li havia dirigit bé.
[20.80] Fills d'Israel! Us hem salvat dels vostres enemics i ens hem donat cita amb vosaltres en el vessant dret de La Muntanya. Hem fet descendir sobre vosaltres el manná i les guatles:
[20.81] «Mengeu del que té de bo que us hem proveït, però sense excedir-vos. Si no, em airaré amb vosaltres». I aquell que incorre en La meva ira va a la ruïna...

[20.82] Jo sóc, certament, indulgent amb qui es penedeix, creu, obra bé i, després, es deixa dirigir bé.
[20.83] «Moisés! Per quin t'has donat tanta pressa en allunyar-te del teu poble?»
[20.84] Va dir: «Són ells els que em persegueixen. I he corregut cap a Tu, Senyor, per a complaure't».
[20.85] Va dir: «Hem provat al teu poble després d'anar-te, i el samarità els ha extraviat».
[20.86] I Moisés va regressar al seu poble, irat, dolgut. Va dir: «Poble! No us havia promès el vostre Senyor quelcom bell? És que l'aliança us ha resultat massa llarga o heu volgut que el vostre Senyor s´irrite amb vosaltres al faltar al que m'heu promès?»
[20.87] Van dir: «No hem faltat per propi impuls al que t'havíem promès, sinó que se'ns va obligar a carregar amb les joies del poble i les hem llançat. I el mateix va fer el samarità».
[20.88] Aquest els va treure un vedell, un cos que mugía, i van dir: «Aquest és el vostre déu i el déu de Moisés. Però ha oblidat».
[20.89] És que no veien que no els donava cap contestació i no podia ni danyar-los ni aprofitar-los?
[20.90] Ja abans els havia dit Aarón: «Poble! Només se us ha temptat amb ell. El vostre Senyor és el Compassiu. Seguiu-me, doncs, i obeïu els meus ordres!»
[20.91] Van dir: «No deixarem de lliurar-nos al seu culte fins que Moisés hagi regressat».
[20.92] Va dir: «Aarón! Quan has vist que s'extraviaven, què és el que t'ha impedit
[20.93] seguir-me? Has desobeït els meus ordres?»
[20.94] Va dir: «Fill de la meva mare! No m'agafis per la barba ni pel cap! Tenia por que diguessis: Has escindit als Fills d'Israel i no has observat la meva paraula'».
[20.95] Va dir: «Què al·legues tu, samarità?»
[20.96] Va dir: «He vist alguna cosa que ells no han vist. He pres un grapat de la pols trepitjada per el Missatger i ho he llançat. Així m'ho ha suggerit la imaginació».
[20.97] Va dir: «Vés-te´n d'aquí! En aquesta vida aniràs cridant: 'No em toqueu!' Se't ha fixat una cita a la qual no faltaràs. I mira al teu déu, al culte del qual tant t'has lliurat! Hem de cremar-ho i dispersar les seves cendres pel mar!
[20.98] Només Al·là és el vostre déu, a part del no hi ha altre déu! Ho abasta tot en La seva ciència».
[20.99] Així et contem històries d'antany i t'hem donat una Amonestació de Nosaltres.
[20.100] Qui es desviï d'ella durà una càrrega el dia de la Resurrecció,

[20.101] eternament. Quina càrrega més pesada tindran el dia de la Resurrecció!
[20.102] El dia que es toqui la trompeta i reunim als pecadors, aquest dia, ullblaus,
[20.103] dient-se uns a uns altres pel baix: «No heu romàs sinó deu dies».
[20.104] Sabem bé el que diran quan el que més es distingeixi per la seva bona conducta digui: «No heu romàs sinó un dia».
[20.105] Et preguntaran per les muntanyes. Digues: «El meu Senyor les reduirà a pols i les ventará.
[20.106] Les deixarà com pla anivellat,
[20.107] en el qual no es veuran depressions ni elevacions».
[20.108] Aquest dia, seguiran al Pregoner, que no es desviarà. Baixaran les veus davant el Compassiu i no s'escoltarà res que murmuris.
[20.109] Aquest dia no aprofitarà més intercessió que la d'aquell que conti amb l'autorització del Compassiu, d'aquell les paraules del qual Ell accepti.
[20.110] Coneix el seu passat i el seu futur mentre que ells no poden abastar-lo en la seva ciència.
[20.111] Els rostres s'humiliaran davant El Vivent, El Subsistent. Qui s'hagi carregat de impietat, sofrirà una decepció.
[20.112] Qui, en canvi, obra bé, sent creient, no té per què témer injustícia ni opressió.
[20.113] Així l'hem revelat com Alcorà àrab. Hem exposat en ell amenaces. Potser, així, Ens temin o els serveixi d'amonestació.
[20.114] Exaltat sigui Al·là, el Rei veritable! No et precipitis en la Recitació abans que et sigui revelada completament! I digues: «Senyor! Augmenta la meva ciència!»
[20.115] Havíem concertat abans una aliança amb Adán, però va oblidar i no vam veure en ell resolució.
[20.116] I quan vam dir als àngels: «Prosterneu-vos davant Adán!» Es prosternaren, excepte Iblis, que es va negar.
[20.117] Vam dir: «Adán! Aquest és un enemic per a tu i per a la teva esposa. Que no us expulsi del Paradís; si no, seràs desgraciat!
[20.118] En ell, no has de sofrir fam ni nuesa,
[20.119] ni sed, ni ardor del sol».
[20.120] Però el Dimoni li va insinuar el mal. Va dir: «Adán! T'indico l'arbre de la immortalitat i d'un domini imperible?»
[20.121] Van menjar d'ell, se'ls va revelar la seva nuesa i van començar a cobrir-se amb fulles del Paradís. Adán va desobeir al seu Senyor i es va esgarriar.
[20.122] Després, el seu Senyor li va escollir. li va perdonar i li va posar en la bona senda.

[20.123] Va dir: «Descendiu ambdós d'ell! Tots! Sereu enemics uns d'uns altres. Si, doncs, rebeu de Mi una guia, qui segueixi La meva guia no s'extraviarà i no serà desgraciat.
[20.124] Però qui no segueixi La meva Amonestació durà una existència miserable i li ressuscitarem, cec, el dia de la Resurrecció».
[20.125] Dirà: «Senyor! Per quin m'has ressuscitat cec, sent així que abans veia?»
[20.126] Dirà: «Igual que tu vas rebre Els nostres signes i els vas oblidar, així avui ets oblidat».
[20.127] Així retribuirem a qui hagi comès excessos i no hagi cregut en els signes del seu Senyor. I el càstig de l'altra vida serà més cruel i més durador.
[20.128] És que no els diu gens que hàgim fet perir a tantes generacions precedents, els habitatges de les quals trepitjan ells ara? Certament, hi ha en això signes per als dotats d'enteniment.
[20.129] Si no arriba a ésser per una paraula prèvia del teu Senyor i no hagués estat prefixat el termini, hauria estat ineludible.
[20.130] Tingues paciència, doncs, amb el que diuen i celebra les lloances del teu Senyor abans de la sortida del sol i abans de la seva posada! Glorifica-li durant les hores de la nit i en les hores extremes del dia! Potser, així, quedis satisfet.
[20.131] I no cobegis els gaudis efímers que hem concedit a alguns d'ells, lluentor de la vida d'aquí, a fi de provar-los amb ells. El sosteniment del teu Senyor és millor i més durador.
[20.132] Prescriu a la teva gent la azalá i persevera en ella! No et vam demanar sosteniment. Som Nosaltres Qui et sostenem. La bona fi està destinat als que temen a Al·là.
[20.133] Diuen: «Per què no ens porta un signe del seu Senyor?» Però és que no han rebut prova clara del que contenen les Fulles Primeres?
[20.134] Si els Haguéssim fet perir abans amb un càstig, haurien dit: «Senyor! Per què no ens has manat un Missatger? Hauríem seguit Els Teus signes abans de ser humiliats i confosos».
[20.135] Digues: «Tots esperen. Espereu, doncs! Ja veureu qui segueix la via recta i qui segueix la bona senda».

[021]Els Profetes (Al_Anbia) 112 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[21.1] S'acosta el moment en que els homes hàgin de rendir comptes, però ells, despreocupats, es desvien.
[21.2] Quan reben una nova amonestació del seu Senyor, l'escolten sense prendre-la de debò ,

[21.3] divertits els seus cors. Els impius xiuxiuegen entre si: «No és aquest sinó un mortal com vosaltres? Cedireu a la màgia a gratcient?»
[21.4] Diu: «El meu Senyor sap el que es diu en el cel i en la terra. Ell és Qui tot ho escolta, Qui tot ho sap».
[21.5] Ells, en canvi, diuen: «Pasterada de somnis! No! Ell ho ha inventat! No! És un poeta! Que ens porti un signe com els antics Missatgers!»
[21.6] Abans d'ells, cap de les ciutats que vam destruir creia. I aquests van a creure?
[21.7] Abans de tu, no enviem sinó a homes als que vam fer revelacions. Si no ho sabeu, pregunteu a la gent de l'Amonestació!
[21.8] No els vam donar un cos que no necessités alimentar-se. I no eren immortals.
[21.9] Complim la promesa que els vam fer i els salvem, igual que a uns altres a qui Nosaltres vam voler salvar, mentre que vam fer perir als immoderats.
[21.10] Us hem revelat una Escriptura que se us amonesta. És que no compreneu?
[21.11] Quantes ciutats impías hem arruïnat, suscitant després a altres pobles!
[21.12] Quan van sentir El nostre rigor, van voler escapar d'elles ràpidament.
[21.13] «No fugiu, torneu a la vostra vida regalada, a les vostres mansions! Potser se us demanin comptes».
[21.14] Van dir: «Ai de nosaltres, que hem obrat impíament!»
[21.15] I no van cessar en les seves lamentacions fins que els seguem sense vida.
[21.16] No creguem el cel, la terra i el que entre ells hi ha per a passar l'estona.
[21.17] Si haguéssim volgut distreure'ns, ho hauríem aconseguit per Nosaltres mateixos, d'haver-nos-el proposat.
[21.18] Abans, al contrari, vam llançar la Veritat contra la falsedat, ho invalida... i aquest es dissipa. Ai de vosaltres, pel que contáis...!
[21.19] Seus són qui estan en els cels i en la terra. I qui estan al costat d'Ell no es consideren massa alts per a servir-li, ni es cansen d'això.
[21.20] Glorifiquen nit i dia sense parar.
[21.21] Han pres de la terra a déus capaços de ressuscitar?
[21.22] Si hagués hagut en ells altres déus distints d'Al·là, s'haurien corromput. Glòria a Al·là, Senyor del Tron, Que està per sobre del que conten!
[21.23] No tindrà Ell que respondre del que fa, però ells haurien de respondre.

[21.24] Llavors, han pres a déus en lloc de prendre-li a Ell? Digues: «Aporteu la vostra prova!». Aquesta és l'Amonestació de les meves contemporanis i l'Amonestació dels meus antecessors. Però la majoria no coneixen la Veritat i es desvien.
[21.25] Abans de tu no manem a cap Missatger que no li reveléssim: «No hi ha més déu que Jo! Serviu-me, doncs!»
[21.26] I diuen: «El Compassiu ha adoptat fills». Glòria a El! Són, gens més, serfs honrats.
[21.27] Deixen que sigui Ell el primer a parlar i obren seguint Els seus ordres.
[21.28] Ell coneix el seu passat i el seu futur. No intercediran sinó per aquells de qui Ell estigui satisfet. Estan imbuïts de la por que Ell els inspira.
[21.29] A qui d'ells digui: «Sóc un déu fora d'Ell» li retribuirem amb la Jahenam. Així retribuïm als impius.
[21.30] És que no han vist els infidels que els cels i la terra formaven un tot homogeni i els separem? I que traiem de l'aigua a tot ser vivent? I no creuran?
[21.31] Hem col·locat en la terra muntanyes fermes perquè ella i els seus habitants no vacil·lin. Hem posat en ella amples passos a manera de camins. Potser, així, siguin bé dirigits.
[21.32] Hem fet del cel una sostrada protegida. Però ells es desvien dels seus signes.
[21.33] Ell és Qui ha creat la nit i el dia, el sol i la lluna. Cadascun navega en una òrbita.
[21.34] No hem fet etern a cap mortal abans de tu. Morint tu, anaven altres a ser immortals?
[21.35] Cadascun agradarà la mort. Us vam provar temptant-vos amb el mal i amb el bé. I a Nosaltres sereu retornats.
[21.36] Quant et veuen els infidels«no fan sinó prendre't a burla: «És Aquest qui parla mal dels vostres déus?» I no creuen en l'amonestació del Compassiu.
[21.37] L'home ha estat creat precipitat. Ja us faré veure Els meus signes. No Em doneu pressa!
[21.38] I diuen: «Quan es complirà aquesta amenaça, si és veritat ho que dieu?»
[21.39] Si sabessin els infidels, quan no puguin apartar el foc dels seus rostres ni de les seves esquenes, quan no puguin ser auxiliats...
[21.40] Però no! Els vindrà de cop i volta i els deixarà atordits. No podran ni rebutjar-la ni alentir-la.
[21.41] Es van burlar d'altres Missatgers que et van precedir, però els que es burlaven es van veure voltats per allò que es burlaven.
[21.42] Digues: «Qui us protegirà, nit i dia. contra el Compassiu?» Però no fan cas de l'amonestació del seu Senyor.

[21.43] Tenen déus que els defensin en lloc de Nosaltres? Aquests no poden auxiliar-se a si mateixos, ni trobaran qui els ajudi enfront de Nosaltres.
[21.44] Els hem permès gaudir d'efímers plaers, a ells i als seus pares, fins a arribar a una edat avançada. És que no s'adonen de La nostra intervenció quan reduïm la superfície de la terra? Seran ells els vencedors?
[21.45] Digues: «Us adverteixo, en veritat, per la Revelació, però els sords no escolten la crida quan se'ls adverteix».
[21.46] Si els arriba un bufo del càstig del teu Senyor, diuen de segur: «Ai de nosaltres, que hem obrat impíament!»
[21.47] Per al dia de la Resurrecció disposarem balances que donin el pes just i ningú serà tractat injustament en no-res. Encara que es tracti de quelcom del pes d'un gra de mostassa, ho tindrem en compte. Bastem Nosaltres per a ajustar comptes!
[21.48] Vam donar a Moisés i a Aarón el Criteri, una claredat i una amonestació per als temerosos d'Al·là,
[21.49] que tenen por del seu Senyor en secret i es preocupen per l'Hora.
[21.50] Això és una amonestació beneïda, que Nosaltres hem revelat I la negareu?
[21.51] Abans, vam donar a Abraham, a qui coneixíem, la rectitud.
[21.52] Quan va dir al seu pare i al seu poble: «Què són aquestes estàtues al culte de les quals esteu lliurats?»
[21.53] Van dir: «Els nostres pares ja els rendien cult».
[21.54] Va dir: «Doncs vosaltres i els vostres pares esteu evidentment extraviats».
[21.55] Van dir: «Ens parles de debò o bromeges?»
[21.56] Va dir: «No! El vostre Senyor és el Senyor dels cels i de la terra, que Ell ha creat. Jo sóc testimoni d'això.
[21.57] -I per Al·là!, que he de urdir quelcom contra els vostres ídols quan hàgiu tornat l'esquena-».
[21.58] I els va fer trossos, excepte a un gran que els pertanyia. Potser, així, tornessin a ell.
[21.59] Van dir: «Qui ha fet això als nostres déus? Aquest tal és, certament, dels impius».
[21.60] «Hem escoltat», van dir, «a un mosso cridat Abraham que parlava malament d'ells».
[21.61] Van dir: «Porteu-lo a vista de la gent! Potser, així, siguin testimonis».
[21.62] Van dir: «Abraham! Has fet tu això amb els nostres déus?»
[21.63] «No!» va dir. «El major d'ells és qui ho ha fet. Pregunteu-se'l, si és que són capaços de parlar!»

[21.64] Es van tornar a si mateixos i van dir: «Sou vosaltres els impius».
[21.65] Però, de seguida, van mudar completament d'opinió: «Tu saps bé que aquests són incapaços de parlar».
[21.66] Va dir: «És que serviu, en lloc de servir a Al·là, el que no pot aprofitar-vos gens, ni danyar-vos?
[21.67] Uf, vosaltres i el que serviu en lloc de servir a Al·là! És que no raoneu?»
[21.68] Van dir: «Cremeu-lo i auxilieu així als vostres déus, si és que us ho heu proposat...!»
[21.69] Vam dir: «Foc! Sé fred per a Abraham i no li danyis!»
[21.70] Van Voler emprar ardits contra ell, però vam fer que fossin ells els que més perdessin.
[21.71] Els salvem, a ell i a Lot, a la terra que hem beneït per a tot el món.
[21.72] I li regalem, per afegiment, a Isaac i a Jacob. I de tots vam fer justs.
[21.73] Els vam fer caps, que dirigissin seguint La nostra ordre. Els vam inspirar que obressin bé, fessin la azalá i donessin el azaque. I Ens van rendir cult.
[21.74] A Lot li vam donar judici i ciència i li salvem de la ciutat que es lliurava a la malaptesa. Eren gent malvada, perversa.
[21.75] Li vam introduir en La nostra misericòrdia. És dels justs.
[21.76] I a Noé. Quan, abans, va invocar i li escoltem. I els salvem, a ell i als seus, de la gran calamitat.
[21.77] I li auxiliem contra el poble que havia desmentit Els nostres signes. Eren gent dolenta i els neguem a tots.
[21.78] I a David i Salomón. Quan van dictar sentència sobre el sembrat que les ovelles de la gent s'havien introduït de nit. Nosaltres vam ser testimonis de la seva sentència.
[21.79] Vam Fer comprendre a Salomón de quina es tractava. Vam donar a cadascun judici i ciència. Subjectem, juntament amb David, les muntanyes i els pardals perquè glorifiquessin. Nosaltres vam fer això.
[21.80] Li ensenyem a elaborar cotes de malla per a vosaltres, perquè us protegissin de la vostra pròpia violència. Ja ho agraïu?
[21.81] I a Salomón el vent, que bufa, a una ordre seva, cap a la terra que hem beneït. Ho sabem tot...
[21.82] Dels dimonis, havia alguns que bussejaven per a ell i feien altres treballs. Nosaltres els vigilàvem.
[21.83] I a Job. Quan va invocar al seu Senyor: «He sofert una desgràcia, però Tu ets la Summa Misericòrdia!»
[21.84] I li escoltem, allunyant d'ell la desgràcia que tenia, donant-li la seva família i altre tant, com misericòrdia vinguda de Nosaltres i com amonestació per els nostres serfs.
[21.85] I a Ismael, Idris i Dul-kifl. Tots van anar dels pacients.

[21.86] Els vam introduir en La nostra misericòrdia. Són dels justs.
[21.87] I al Del Peix. Quan es va anar irat i va creure que no podríem fer gens contra ell. I va clamar en les tenebres: «No hi ha més déu que Tu! Glòria a Tu! He estat dels impius».
[21.88] Li escoltem, doncs, i li salvem de la tribulació. Així és com salvem als creients.
[21.89] I a Zacarías. Quan va invocar al seu Senyor: «Senyor! No em deixis sol! Però Tu ets el Millor dels hereus!»
[21.90] I li escoltem i li vam regalar Juan i vam fer que la seva esposa fos capaç de concebre. Rivalitzaven en bones obres, Ens invocaven amb amor i amb temor i es conduïen humilment davant Nosaltres.
[21.91] I a la que va conservar la seva virginitat. Infonem en ella del nostre Esperit i vam fer d'ella i del seu fill signe per a tot el món.
[21.92] «Aquesta és la vostra comunitat, és una sola comunitat. I Jo sóc el vostre Senyor. Serviu-me, doncs!»
[21.93] Es van dividir en sectes, però tornaran tots a Nosaltres.
[21.94] L'esforç del creient que obra bé no serà ignorat. Nosaltres prenem nota.
[21.95] Quan vam destruir una ciutat, els està prohibit a les seves habitants regressar a ella,
[21.96] fins que se solti a Gog i Magog i es precipitin per tota pujol baix.
[21.97] S'acosta l'amenaça veritable. Els infidels, desorbitats els ulls: «Ai de nosaltres, que no només ens portava això sense cura, sinó que obràvem impíament!»
[21.98] Vosaltres i el que serviu en lloc de servir a Al·là, sereu combustible per a la Jahenam. Baixareu a ella!
[21.99] Si aquests haguessin estat déus, no haurien baixat a ella. Estaran tots en ella eternament.
[21.100] En ella,Gemegaran però no escoltaran.
[21.101] Aquells que ja hagin rebut de Nosaltres el millor, seran mantinguts lluny de ella.
[21.102] No escoltaran el més lleu soroll d'ella i estaran eternament en el que tant van anhelar.
[21.103] No els entristirà el gran terror i els àngels sortiran a la seva trobada: «Aquest és el vostre dia, que se us havia promès!»
[21.104] Dia que plegarem el cel com es plega un pergamí d'escrits. Com creem una vegada primera, crearem altra. És promesa que ens obliga i la complirem!
[21.105] Hem escrit en els Salms, després de l'Amonestació, que la terra l'heretaran Els meus serfs justs.
[21.106] Heus aquí un comunicat per a gent que rendeix cult a Al·là.

[21.107] Nosaltres no t'hem enviat sinó com misericòrdia per a tot el món.
[21.108] Digues: «Només se m'ha revelat que el vostre Déu és un Déu Únic ,Us sotmetreu, doncs, a Ell?»
[21.109] Si es desvien, digues:«Us he informat a tots amb equitat. I no sé si allò amb que se us amenaça és imminent o remot.
[21.110] Ell sap tant el que dieu obertament com el que oculteu»
[21.111] No sé. Potser això constitueixi per a vosaltres temptació i gaudi per algun temps».
[21.112] Diu: «Senyor, decideix segons justícia! El nostre Senyor és El Compassiu, Aquell l'ajuda del qual s'implora contra el que contáis».

[022]La Peregrinació (Al_Hayy) 78 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[22.1] Homes! Temeu al vostre Senyor! El terratrèmol de l'Hora es quelcom terrible.
[22.2] Quan això ocorri, tota nodrissa oblidarà al seu lactant, tota embarassada avortarà. Els homes semblaran, sense estar-ho, embriacs. El càstig d'Al·là serà sever.
[22.3] Hi ha alguns homes que discuteixen d'Al·là sense tenir coneixement, i segueixen a tot dimoni rebel.
[22.4] Se li ha prescrit que extraviï i guiï al càstig del foc del Infern a qui li prengui per amo.
[22.5] Homes! Si dubteu de la resurrecció, Nosaltres us hem creat de terra; després, d'una gota; després, d'un coàgul de sang; després, d'un embrió format i informe. Per a aclarir-vos. Dipositem en les matrius el que volem per un temps determinat; després, us fem sortir com criatures per a arribar a, més tard , la maduresa. Alguns de vosaltres moren prematurament; uns altres viuen fins a arribar a una edat decrépita, perquè, després d'haver sabut, acabin no sabent gens. Veus la terra resseca, però, quan fem que l'aigua baixi sobre ella, s'agita, s'infla i fa brollar tota espècie primorosa.
[22.6] Això és així perquè Al·là és la Veritat, retorna la vida als morts i és omnipotent.
[22.7] És que l'Hora arriba, no hi ha dubte d'ella, i Al·là ressuscitarà a qui es trobin en les sepultures.
[22.8] Hi ha alguns homes que discuteixen d'Al·là sense tenir coneixement, ni guia, ni Escriptura Lluminosa,
[22.9] Tombant-se d'esquena per a extraviar a altres del camí d'Al·là. Aquests tals sofriran la ignomínia en la vida d'aquí i el dia de la Resurrecció els farem agradar el càstig del Foc Crematori:
[22.10] «Aquí tens, per les obres que has comès!» Al·là no és injust amb Els seus serfs.

[22.11] Hi ha entre els homes qui vacil·la a servir a Al·là. Si rep un bé, ho gaudeix tranquil·lament. Però, si sofreix una temptació, gira en rodó, perdent així la vida d'aquí i l'altra: és una pèrdua irreparable.
[22.12] Invoca, en lloc d'invocar a Al·là, el que no pot danyar-li ni aprofitar-li. Aquest és la profunda pèrdua.
[22.13] Invoca, certament, a qui pugues més fàcilment danyar que aprofitar. Quin mal protector! i quin mal company!
[22.14] Al·là introduirà als creients que van obrar bé en jardins pels baixos dels quals fluïxen rierols. Al·là fa el que vol.
[22.15] Qui crea que Al·là no va a auxiliar-li en la vida d'aquí ni en l'altra, que tendeixi una corda al cel i després la cort. Que vegi si la seva ardid acaba amb el que li irritava!
[22.16] Així ho hem revelat en versicles clares. Al·là guia a qui Ell vol.
[22.17] El dia de la Resurrecció, Al·là jutjarà sobre els creients, els jueus, els sabies, els cristians, els majus i els associadors. Al·là és testimoni de tot.
[22.18] No veus que es prosternan davant Al·là els que estan en els cels i en la terra, així com el sol, la lluna, les estrelles, les muntanyes, els arbres, els animals i molts dels homes? No obstant això, molts mereixen el càstig. No hi ha qui honri a qui Al·là menysprea. Al·là fa el que Ell vol.
[22.19] Aquests són dos grups rivals que disputen sobre el seu Senyor. Als infidels els tallaran vestits de foc i se'ls vessarà en el cap aigualeix molt calent,
[22.20] que els consumirà les entranyes i la pell;
[22.21] s'empraran en ells martells de ferro.
[22.22] Sempre que, d´atribulats, vulguin sortir d'ella se'ls farà tornar. «Agradeu el càstig del Foc Crematori!»
[22.23] Però als creients i als que van obrar bé, Al·là els introduirà en jardins pels baixos dels quals fluïxen rierols. Allí se'ls abillarà amb braçaletes d'or i amb perles, allí vestiran de seda.
[22.24] Hauran estat guiats a la bella Paraula i a la via del Digne de Lloança.
[22.25] Els infidels que aparten a altres del camí d'Al·là i de la Mesquita Sagrada, que hem establert per als homes -tant si resideixen en ella com si no-...I a qui vulgui impíament profanar-la, li farem que agradi un dolorós càstig.
[22.26] I quan vam preparar per a Abraham l'emplaçament de la Casa: «No M'associïs res! Purifica La meva Casa per als que donen les voltes i per als que estan dempeus, per als que s'inclinen i prosternen!»
[22.27] Crida als homes a la peregrinació perquè vinguen a tu a peu o en tot flac camell, vingut de tot pas ample i profund,

[22.28] per a testificar els beneficis rebuts i per a invocar el nom d'Al·là en dies determinats sobre els caps de bestiar que Ell els ha proveït!: «Mengeu d'elles i alimenteu al desgraciat, al pobre!»
[22.29] Després, que donin fi a les seves prohibicions, que compleixin els seus vots i que donin les voltes al voltant de la Casa Antiga!
[22.30] Així és! I qui respecti les coses sagrades d'Al·là, serà millor per a ell davant el seu Senyor. Se us han declarat lícits els ramats, excepte el que se us recita. Eviteu la contaminació que ve dels ídols! Eviteu el dir falsedats!
[22.31] Com hanifes envers Al·là i no com associadors! Qui associa a Al·là altres déus és com si caigués del cel: els pardals l'hi duran o el vent ho arrossegarà a un lloc llunyà.
[22.32] Així és. I qui respecta els ritus sagrades d'Al·là... Doncs procedeixen del temor d'Al·là que tenen els cors.
[22.33] Us aprofitareu d'això fins a un dia determinat. Després, la inmolació tindrà lloc en la Casa Antiga.
[22.34] I hem establert un ritual per a cada comunitat, a fi que invoquin el nom d'Al·là sobre els caps de bestiar que Ell els ha proveït. El vostre Déu és un Déu U. Sotmeteu-vos, doncs, a Ell! I anuncia la bona nova als humils,
[22.35] el cor dels quals tremola a l'esment d'Al·là, als que tenen paciència davant l'adversitat, que fan la azalá i que donen almoina del que els hem proveït!
[22.36] Entre els ritus sagrades d'Al·là us hem inclòs els camells de sacrifici. Teniu en ells bé. Esmenteu, doncs, el nom d'Al·là sobre ells quan estan en fila! I quan jeguin sense vida, mengeu d'ells i alimenteu al captaire i al necessitat. Així els hem subjectat al vostre servei. Potser, així, sigueu agraïts.
[22.37] Al·là no presta atenció a la seva carn ni a la seva sang, sinó al vostre temor d'Ell. Així us els ha subjectat al vostre servei, perquè enaltiu a Al·là per haver-vos dirigit. I anuncia la bona nova a qui fan el bé!
[22.38] Al·là advocarà en favor dels que han cregut. Al·là no estima a ningú que sigui traïdor contumaç, desagraït.
[22.39] Els està permès a qui són atacats, perquè han estat tractats injustament. -Al·là és, certament, poderós per a auxiliar-los-.
[22.40] A qui han estat expulsats injustament de les seves llars, només per haver dit: «El nostre Senyor és Al·là!» Si Al·là no hagués rebutjat a uns homes valent-se d'uns altres, haurien estat demolides ermites, esglésies, sinagogues i mesquites, on s'esmenta molt el nom d'Al·là. Al·là auxiliarà, certament, a qui Li auxiliïn. Al·là és, en veritat, fort, poderós.

[22.41] A qui, si els donéssim poder en la terra, farien la azalá, donarien el azaque,, ordenarien el que està bé i prohibirien el que està malament. La fi de tot és Al·là...
[22.42] I si et desmenteixen, també van desmentir abans el poble de Noé, els Adites i els Tamudís,
[22.43] el poble d'Abraham, el poble de Lot
[22.44] i els Madianites. I Moisés va ser desmentit. Vaig concedir una pròrroga als infidels. Després, els vaig sorprendre... I quin no va ser la meva reprobació!
[22.45] Quantes ciutats, impíes, hem destruït, que ara jeuen en ruïnes...! Quants pous abandonats...! Quants palaus elevats...!
[22.46] No han anat per la terra amb un cor capaç de comprendre i amb una oïda capaç d'escoltar? No són, no, els seus ulls els que són cecs, sinó els cors que els seus pits tanquen!
[22.47] Et demanen que avancis l'hora del càstig, però Al·là no faltarà a La seva promesa. Un dia al costat del teu Senyor val per mil anys dels vostres.
[22.48] A quantes ciutats, impíes, els vaig concedir una pròrroga. Després, les vaig sorprendre... Sóc Jo la fi de tot!
[22.49] Digues: «Homes! Jo només sóc per a vosaltres un monitor que parla clar».
[22.50] Qui creen i obrin bé, obtindran perdó i generós sosteniment.
[22.51] Però qui s'obstinin a fer fracassar Els nostres signes, aquests habitaran en el Jaheem.
[22.52] Quan manàvem, abans de tu, a algun Missatger o a algun profeta, sempre enterbolia el Dimoni els seus desitjos. Però Al·là invalida les suggestions del Dimoni i, després, fa Els seus versicles unívoques. Al·là és omniscient, savi.
[22.53] Per a temptar per les suggestions del Dimoni als malalts i als durs de cor -els impius estan en marcada oposició-,
[22.54] i perquè sàpiguen qui han rebut la Ciència que això és la Veritat vinguda del teu Senyor, perquè creen en ella i s'humiliï davant ella el seu cor. En veritat, Al·là dirigeix als creients a una via recta.
[22.55] Però qui no creen persistiran en els seus dubtes sobre ell, fins que els arribi l'Hora de cop i volta o el càstig d'un dia nefast.
[22.56] Aquest dia el domini serà d'Al·là i Ell decidirà entre ells: qui hagin cregut i obrat bé, estaran en els jardins de la Delícia,
[22.57] però qui no van creure i van desmentir Els nostres signes tindran un càstig humiliant.
[22.58] A qui, havent emigrat per Al·là, els van matar o van morir, Al·là els proveirà de bell sosteniment. Al·là és el Millor dels proveïdors.
[22.59] Ha d'introduir-los en un lloc que els plaurà. Al·là és, certament, omniscient, benigne.

[22.60] Així és. I si un es desagreuja en la mesura del greuge rebut i és de nou tractat injustament, Al·là no deixarà d'auxiliar-li. Al·là, en veritat. perdona molt, és indulgent.
[22.61] Això és així perquè Al·là fa que la nit entre en el dia i que el dia entre en la nit. Al·là tot ho escolta, tot ho veu.
[22.62] Això és així perquè Al·là és la Veritat, però el que ells invoquen en lloc d'invocar-li a Ell és la falsedat, i perquè Al·là és l'Altíssim, el Gran.
[22.63] No veus com fa Al·là baixar aigua del cel i la terra verdeja? Al·là és subtil, està bé informat.
[22.64] Seu és el que està en els cels i en la terra. Al·là és, certament, Qui Es basta a Si mateix, el Digne de Lloança.
[22.65] No veus que Al·là ha subjectat al vostre servei el que hi ha en la terra, així com les naus que naveguen seguint El seu ordre? Sosté el cel perquè no es desplomi sobre la terra, si no és amb El seu permís. En veritat, Al·là és amb els homes Mans, Misericordiós.
[22.66] Ell és Qui us va donar la vida; després, us farà morir, després, us tornarà a la vida. L'home és, certament, desagraït.
[22.67] Hem establert per a cada comunitat un ritual, que ells segueixen. Que no discuteixin amb tu sobre aquest assumpte! Crida al teu Senyor! Sí, segueixes una guia recta.
[22.68] I, si discuteixen amb tu, digues: «Al·là sap bé el que feu!
[22.69] Al·là decidirà entre vosaltres el dia de la Resurreción sobre allò que discrepàveu».
[22.70] No saps que Al·là sap el que està en el cel i en la terra? Això està en una Escriptura. És cosa fàcil per a Al·là.
[22.71] Serveixen, en lloc de servir a Al·là, quelcom al que Ell no ha conferit autoritat i del que no tenen cap coneixement. Els impius no tindran qui els auxiliï.
[22.72] Quan se'ls reciten Els nostres versicles com proves clares, adverteixes la disconformitat en els rostres dels infidels. Poc els falta per a arremetre contra qui els reciten Els nostres versicles. Digues: «No sé si informar-vos d'alguna cosa pitjor encara que això: el Foc, amb que Al·là ha amenaçat als infidels». Quins mala fi...!
[22.73] Homes! Es proposa una paràbola. Escolteu-la! Els quals invoqueu en lloc d'invocar a Al·là serien incapaços de crear una mosca, inclús si es conjuminessin per a això. I, si una mosca se'ls dugués quelcom, serien incapaços de recuperar-ho. Quines febles són el suplicant i el suplicat!
[22.74] No han valorat a Al·là degudament. Al·là és, en veritat, fort, poderós.
[22.75] Al·là escull Missatgers entre els àngels i entre els homes. Al·là tot ho escolta, tot ho veu.

[22.76] Coneix el seu passat i el seu futur. I tot serà retornat a Al·là.
[22.77] Creients! Inclineu-vos, prosterneu-vos, serviu al vostre Senyor i obreu bé! Potser, així, prospereu.
[22.78] Lluiteu per Al·là com Ell es mereix! Ell us va triar i no us ha imposat cap càrrega en la religió! La religió del vostre pare Abraham! Ell us va cridar 'musulmans' anteriorment i aquí, perquè El Missatger sigui testimoni de vosaltres i que vosaltres sigueu testimonis dels homes. Feu la azalá i, doneu el azaque! I aferreu-vos a Al·là! Ell és el vostre Protector! És un protector excel·lent, un auxiliar excel·lent!

[023]Els Creients (Al_Muminún) 118 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[23.1] Bienaventurats els creients,
[23.2] que fan el seu azalá amb humilitat,
[23.3] que eviten la xarrameca,
[23.4] que donen el azaque,
[23.5] que s'abstenen protegint-se de qualsavol unió carnal,
[23.6] salvo amb les seves esposes o amb les seves esclaves en aquest cas no incorren en retret,
[23.7] mentre que qui desitgen a altres dones, aquests són els que violen la llei-
[23.8] que respecten els dipòsits que se'ls confien i les promeses que fan,
[23.9] que observen les seves azalás!
[23.10] Aquests són els hereus
[23.11] que heretaran El Firdaws, en el qual estaran eternament.
[23.12] Hem creat a l'home d'argila fina.
[23.13] Després, li col·loquem com gota en un receptacle ferm.
[23.14] Després, creem de la gota un coàgul de sang, del coàgul un embrió i de l'embrió ossos, que revestim de carn. Després, vam fer d'ell altra creatura. Beneït sigui Al·là, el Millor dels creadors!
[23.15] Després d'això, heu de morir.
[23.16] Després, el dia de la Resurrecció, sereu ressuscitats.
[23.17] Damunt de vosaltres, hem creat set cels. No hem descurat la creació.
[23.18] Hem fet baixar del cel aigua en la quantitat deguda i fet que cali la terra. I també hauríem estat ben capaços de fer-la desaparèixer.
[23.19] Per mitjà d'ella us hem creat palmerars i vinyers en els quals hi ha fruits abundants, dels quals mengeu.
[23.20] I un arbre que creix en La Muntanya Sinaí i que produïx oli i condiment per al menjar.

[23.21] Teniu, certament, en els ramats motiu de reflexió: us donem a beure del contingut dels seus ventres, deriveu d'ells molts beneficis, mengeu d'ells.
[23.22] Ells i les naus us serveixen de mitjans de transport.
[23.23] Vam enviar Noé al seu poble i va dir: «Poble! Serviu a Al·là! No teniu a cap altre déu que a Ell. I no Li temereu?»
[23.24] Els dignataris del poble, que no creien, van dir: «Aquest no és sinó un mortal com vosaltres, que vol imposar-se a vosaltres. Si Al·là hagués volgut, hauria fet descendir a àngels. No hem escoltat que ocorregués tal cosa en temps dels nostres avantpassats.
[23.25] No és més que un possès. Observeu-li durant algun temps!»
[23.26] «Senyor!» va dir: «Auxilia'm, que em desmenteixen!»
[23.27] I li inspirem: «Construïx la nau sota La nostra mirada i segons La nostra inspiració ! I quan vinga La nostra ordre i el forn bulli, fes entrar en ella a una parella de cada i a la teva família, salvo a aquell d'ells la sort dels quals ha estat ja tirada. I no em parlis dels quals hagin obrat impíament! Van a ser negats!
[23.28] Quan tu i els teus estigueu instal·lats en la nau, digues: 'Lloat sigui Al·là, Que ens ha salvat del poble impiu!'
[23.29] I digues: 'Senyor! Feix que desembarqui en un lloc beneït! Tu ets Qui millor pot fer-ho'
[23.30] Certament, hi ha en això signes. En veritat, posem a prova...»
[23.31] Després d'ells, vam suscitar altra generació
[23.32] i els manem un Missatger sortit d'ells: «Serviu a Al·là! No teniu a cap altre déu que a Ell I no Li temereu?»
[23.33] Però els dignataris del poble, que no creien i desmentien l'existència de l'altra vida i als quals havíem enriquit en la vida d'aquí, van dir: «Aquest no és sinó un mortal com vosaltres, que menja del mateix que vosaltres mengeu i beu del mateix que vosaltres beveu».
[23.34] Si obeïu a un mortal com vosaltres, esteu perduts.
[23.35] Us ha promès que se us traurà quan moriu i sigueu terra i ossos?
[23.36] Està bé lluny d'ocórrer el que se us ha promès!
[23.37] No hi ha més vida que la nostra d'aquí! Morim i vivim, però no se'ns ressuscitarà.
[23.38] No és més que un home, que s'ha inventat una mentida contra Al·là. No tenim fe en ell.
[23.39] Va dir: «Senyor! Auxilia'm, que em desmenteixen!»
[23.40] Va dir: «Un poc més i es penediran».
[23.41] El Crit els va sorprendre merescudament i els convertim en detrit. Enrere el poble impiu!
[23.42] Després d'ells, vam suscitar altres generacions.

[23.43] Cap comunitat pot avançar ni retardar el seu termini.
[23.44] Després, vam manar als nostres Missatgers, un després d'un altre. Sempre que venia un Missatger a la seva comunitat, li desmentien. Vam fer que a unes generacions els seguissin altres i les vam fer llegendàries. Enrere una gent que no creu!
[23.45] Després, vam enviar Moisés i el seu germà Aarón amb Els nostres signes i amb una autoritat manifesta
[23.46] a Faraó i als seus dignataris, que van ser altius. Eren gent arrogant.
[23.47] Van dir: «Anem a creure a dos mortals com nosaltres, mentre el seu poble ens serveix d'esclaus?»
[23.48] Els van desmentir i van ser dels perits.
[23.49] Vam donar a Moisés l'Escriptura. Potser, així, fossin bé dirigits.
[23.50] Vam fer del fill de María i de la seva mare un signe i els vam oferir refugi en un pujol tranquil i proveït d'aigua viva.
[23.51] «Missatgers! Mengeu de les coses bones i obreu bé! Jo sé bé el que feu!
[23.52] I aquesta és la vostra comunitat. És una sola comunitat. I Jo sóc el vostre Senyor. Temeu-me, doncs!»
[23.53] Però es van dividir en sectes, amb Escriptures, content cada grup amb el seu.
[23.54] Deixa'ls per algun temps en el seu abisme.
[23.55] Creuen que, al proveir-los d'hisenda i de fills,
[23.56] estem anticipant-los les coses bones? No, no s'adonen.
[23.57] Els imbuïts del temor del seu Senyor,
[23.58] que creuen en els signes del seu Senyor,
[23.59] que no associen a altres déus al seu Senyor,
[23.60] que donen del que han rebut amb cor tremolós, a la idea que tornaran al seu Senyor,
[23.61] aquests rivalitzan en bones obres i són els primers en practicar-les.
[23.62] No demanem a ningú sinó segons les seves possibilitats. Tenim al costat una Escriptura que diu la veritat. I no seran tractats injustament.
[23.63] Però els seus cors estan en un abisme respecte a això i, en lloc d'aquelles obres, fan altres.
[23.64] Quan, per fi, infligim un càstig als seus rics, gemegaran.
[23.65] «No gemegueu avui, que no se us va a salvar de Nosaltres!
[23.66] Se us recitaven Els meus versicles i vosaltres donàveu mitja volta,
[23.67] altius amb ell, i passàveu la nit parlotejant».
[23.68] És que no ponderen el que es diu per a veure si han rebut el que els seus avantpassats no van rebre?

[23.69] No han conegut, per ventura, al seu Missatger perquè li neguin?
[23.70] O diuen que és un possès? No! Ha vingut a ells amb la Veritat, però la majoria senten aversió a la Veritat.
[23.71] Si la Veritat s'hagués conformat a les seves passions, els cels, la terra i els quals en ells hi ha s'haurien corromput. Nosaltres, en canvi, els hem portat la seva Amonestació, però ells s'aparten de la seva Amonestació.
[23.72] Els demanes, per ventura, una retribució? La retribució del teu Senyor és millor. Ell és el Millor dels proveïdors.
[23.73] Sí, tu els crides a una via recta,
[23.74] però qui no creuen en l'altra vida es desvien, sí, de la via.
[23.75] Si ens apiadárem d'ells i els retiréssim la desgràcia que tenen, persistirien, cecs, en la seva rebel·lia.
[23.76] Els infligim un càstig, però no es van sotmetre al seu Senyor i no es van humiliar.
[23.77] Fins que obrim contra ells una porta de sever càstig i, llavors, siguin presa de la desesperació.
[23.78] Ell és Qui ha creat per a vosaltres l'oïda, la vista i l'intel·lecte. Què poc agraïts sou!
[23.79] Ell és Qui us ha disseminat per la terra. I cap a Ell- sereu congregats.
[23.80] Ell és Qui dóna la vida i dóna la mort. Ell ha fet que se succeeixin la nit i el dia. És que no compreneu?
[23.81] Al contrari, diuen el mateix que van dir els antics.
[23.82] Diuen: «Quan morim i siguem terra i ossos, se'ns ressuscitarà per ventura?
[23.83] Ja abans se'ns havia promès això a nosaltres i als nostres pares. No són més que faules dels antics».
[23.84] Digues: «De qui és la terra i qui en ella hi ha? Si és que ho sabeu...»
[23.85] Diran: «D'Al·là!» Digues: «És que no us deixareu amonestar?»
[23.86] Digues: «Qui és el Senyor dels set cels, el Senyor del Tron August?»
[23.87] Diran: «Al·là!» Digues: «I no Li temeu?»
[23.88] Digues: «Qui té en Les seves mans la Reialesa de tot, protegint sense que ningú pugui protegir contra Ell? Si és que ho sabeu...»
[23.89] Diran: «Al·là!» Digues: «I com podeu estar tan enguanyats?»
[23.90] Vam venir a ells amb la Veritat, però menteixen, si.
[23.91] Al·là no ha adoptat un fill, ni hi ha altre déu juntament amb Ell. Si no, cada déu s'hauria atribuït el que hagués creat i uns haurien estat superiors a uns altres. Glòria a Al·là, Que està per sobre del que conten!

[23.92] El coneixedor de l'ocult i del palès. Està per sobre del que Li associen!
[23.93] Digues: «Senyor! Si em mostressis allò amb que se'ls ha amenaçat...
[23.94] No em posis, Senyor, amb el poble impiu!»
[23.95] Nosaltres som ben capaços, certament, de mostrar-te allò amb que els hem amenaçat.
[23.96] Repel·leix el mal amb alguna cosa que sigui millor. Sabem bé el que conten.
[23.97] Digues: «Senyor! Em refugio en Tu contra les suggestions dels dimonis.
[23.98] Em refugio en Tu, Senyor, contra el seu assetjament».
[23.99] Quan, per fi, ve la mort a un d'ells, diu: «Senyor! Fes-me tornar!
[23.100] Potser, així, pugui fer el bé que vaig deixar de fer». No! No són sinó meres paraules. Però, darrere d'ells, hi ha una barrera fins al dia que siguin ressuscitats.
[23.101] I, quan es toqui la trompeta, aquest dia, no valdrà cap parentiu, ni es preguntaran uns a uns altres.
[23.102] Aquells les obres dels quals pesin molt seran els quals prosperin.
[23.103] Aquells les obres dels quals pesin poc, seran els quals s'hagin perdut i estaran en la Jahenam eternament.
[23.104] El foc abrasarà el seu rostre; arrufant-se les celles.
[23.105] «No se us van recitar Els meus versicles i vosaltres les vau desmentir?»
[23.106] «Senyor!», diran, «la nostra misèria ens va poder i vam ser gent extraviat.
[23.107] Senyor! Treu-nos d'ella! Si reincidim, serem uns impius».
[23.108] Dirà: «Quedeu-vos en ella i no Em parleu!»
[23.109] Alguns dels meus serfs deien: «Senyor! Creiem! Perdona'ns, doncs, i tingues misericòrdia de nosaltres! Tu ets el Millor de qui tenen misericòrdia!»
[23.110] Però us vau burlar tant d'ells que van fer que us oblidéssiu de Mi. Rèieu d'ells.
[23.111] Avui els retribueixo per la paciència que van tenir. Ells són els que triomfen.
[23.112] Dirà: «Quants anys heu romàs en la terra?»
[23.113] Diran: «Hem romàs un dia o part d'un dia. Interroga als encarregats de contar!»
[23.114] Dirà: «No heu romàs sinó poc temps. Si haguéssiu sabut...
[23.115] Us figuràveu que us havíem creat per a passar l'estona i que no anàveu a ser retornats a Nosaltres?»
[23.116] Exaltat sigui Al·là, el Rei Veritable! No hi ha més déu que Ell, el Senyor del Tron Noble.

[23.117] Qui invoqui a altre déu juntament amb Al·là, sense tenir prova d'això, haurà d'adonar només al seu Senyor. Els infidels no prosperaran.
[23.118] I digues: «Senyor! Perdona i tingues misericòrdia! Tu ets el Millor de qui tenen misericòrdia!»

[024]La llum (An_Núr) 64 Versicles
En El nom d'Al·là, El Compassiu, el Misericordiós!
[24.1] Heus aquí una Sura que hem revelat i impost. En ella hem revelat versicles clares. Potser, així, us deixeu amonestar.
[24.2] Flagel·leu a la fornicadora i al fornicador amb cent flagells cadascun. Per respecte a la llei d'Al·là, no useu de mansuetud amb ells, si és que créeis en Al·là i en l'últim Dia. I que un grup de creients sigui testimoni del seu càstig.
[24.3] El fornicador no podrà casar-se més que amb una fornicadora o amb una associadora. La fornicadora no podrà casar-se més que amb un fornicador o amb un associador. Això els està prohibit als creients.
[24.4] A qui difamen a les dones honestes sense poder presentar quatre testimonis, flagel·leu-los amb vuitanta flagells i mai més accepteu el seu testimoniatge. Aquests són els perversos.
[24.5] S'exceptuen aquells que, després, es penedeixin i s'esmenin. Al·là és indulgent, misericordiós.
[24.6] Qui difamen a les seves pròpies esposes sense poder presentar a més testimonis que a si mateixos, haurien d'atestar jurant per Al·là quatre vegades que diuen la veritat,
[24.7] i imprecant una cinquena la maledicció d'Al·là sobre si, si mentissin.
[24.8] Però es veurà lliure del càstig la dona que atestigüe jurant per Al·là quatre vegades que ell menteix,
[24.9] i imprecant una cinquena la ira d'Al·là sobre si, si ell digués la veritat.
[24.10] Si no arriba a ésser pel favor d'Al·là i La seva misericòrdia envers vosaltres i perquè Al·là és indulgent, savi...
[24.11] Els mentiders formen un grup entre vosaltres. No creeu que es resoldrà en mal per a vosaltres, abans, al contrari, en bé. Tot aquell que pequi rebrà conforme al seu pecat; però el que es carregui amb més culpa tindrà un càstig terrible.
[24.12] Quan els creients i les creients ho han escoltat, per què no han pensat bé en el seu interior i dita: «És una mentida manifesta!»?
[24.13] Per què no han presentat quatre testimonis? Com no han presentat testimonis, per a Al·là que menteixen.
[24.14] Si no arriba a ésser pel favor d'Al·là i La seva misericòrdia envers vosaltres en la vida d'aquí i en l'altra, hauríeu sofert un càstig terrible per les vostres parleries.

[24.15] Quan les heu rebut en les vostres llengües, i les vostres boques han dit quelcom que no teníeu cap coneixement, creient que era cosa d'estar per casa, sent així que per a Al·là era greu.
[24.16] Quan ho heu escoltat, per què no heu dit: «No hem de parlar d'això Glòria a Tu! És una calúmnia enorme!»?
[24.17] Al·là us exhorta, si sou creients, que mai reincidiu.
[24.18] Al·là us aclareix els versicles. Al·là és omniscient, savi.
[24.19] Qui desitgin que s'estengui la malaptesa entre els creients, tindran un càstig dolorós en la vida d'aquí i en l'altra. Al·là sap, mentre que vosaltres no sabeu.
[24.20] Si no arriba a ésser pel favor d'Al·là i La seva misericòrdia envers vosaltres i perquè Al·là és mans, misericordiós...
[24.21] Creients! No seguiu les trepitjades del Dimoni! A qui segueix les trepitjades del Dimoni, aquest li ordena el deshonest i el reprovable. Si no fora pel favor d'Al·là i La seva misericòrdia envers vosaltres, cap de vosaltres seria pur mai. Però Al·là purifica a qui Ell vol. Al·là tot ho escolta, tot ho sap.
[24.22] Qui de vosaltres gaudeixin del favor i d'una vida acomodada, que no jurin que no donaran més als parents, als pobres i als que han emigrat per Al·là. Que perdonin i es mostrin indulgents. És que no voleu que Al·là us perdoni? Al·là és indulgent, misericordiós.
[24.23] Maleïts siguin en la vida d'aquí i en l'altra qui difamen a les dones honestes, incautes però creients. Tindran un càstig terrible
[24.24] el dia que les seves llengües, mans i peus atestigüen contra ells per les obres que van cometre.
[24.25] Aquest dia, Al·là els retribuirà en la seva justa mesura i sabran que Al·là és la Veritat manifesta.
[24.26] Les dones dolentes per als homes dolents, els homes dolents per a les dones dolentes. Les dones bones per als homes bons, els homes bons per a les dones bones. Aquests són innocents del que se'ls acusa. Obtindran perdó i generós sosteniment.
[24.27] Creients! No entreu a casa aliena sense donar-vos a conèixer i saludar a les seves residents. És millor per a vosaltres. Potser, així, us deixeu amonestar.
[24.28] Si no trobeu en ella a ningú, no entreu sense que se us doni permís. Si se us diu que us aneu, idos! És més correcte. Al·là sap bé el que feu.
[24.29] No feu malament si entreu a casa deshabitada que contingui quelcom que us pertany. Al·là sap el que manifesteu i el que oculteu.
[24.30] Digues als creients que baixin la vista amb cautela i que siguin castos. És més correcte. Al·là està bé informat del que fan.

[24.31] I digues a les creients que baixin la vista amb cautela, que siguin castes i no mostrin més adorn que els que estan a la vista, que cobreixin el seu escot amb el vel i no exhibeixin els seus adorns sinó als seus esposos, als seus pares, als seus sogres, als seus propis fills, als seus fillastres, als seus germans, als seus nebots carnals, a les seves dones, a les seves esclaves, als seus criats barons freds, als nens que no saben encara de les parts femenines. Que no batin elles amb els seus peus de manera que es descobreixin els seus adorns ocults. Retorneu tots a Al·là, creients! Potser, així, prospereu.
[24.32] Caseu a aquells de vosaltres que no estiguin casats i als vostres esclaus i esclaves honests. Si són pobres, Al·là els enriquirà amb El seu favor. Al·là és immens, omniscient.
[24.33] Que els que no puguin casar-se observin la continència fins que Al·là els enriqueixi amb El seu favor. Esteneu l'escriptura als esclaus que ho desitgin si reconeixeu en ells bé, i doneu-los de la hisenda que Al·là us ha concedit. Si les vostres esclaves prefereixen viure castament, no els obligueu a prostituir-se per a procurar-vos els béns de la vida d'aquí. Si algú els obliga, després d'haver estat obligades Al·là es mostrarà indulgent, misericordiós.
[24.34] Us hem revelat versicles aclaridors, un exemple tret dels vostres antecessors i una exhortació per als temerosos d'Al·là.
[24.35] Al·là és la Llum dels cels i de la terra. La seva Llum és comparable a una fornícula en la qual hi ha un ble encès. El ble està en un recipient de vidre, que és com si anés una estrella fulgurant. S'encén d'un arbre beneït, una olivera, que no és de l'Orient ni de l'Occident, i l'oli del qual gairebé enllumena inclús sense haver estat tocat pel foc. Llum sobre Llum! Al·là dirigeix a La seva Llum a qui Ell vol. Al·là proposa paràboles als homes. Al·là és omniscient.
[24.36] En cases que Al·là ha permès erigir i que s'esmenti en elles El seu nom. En elles Li glorifiquen, matí i tarda,
[24.37] homes a qui ni els negocis ni el comerç els distreuen del record d'Al·là, de fer la azalá i de donar el azaque. Temen un dia que els cors i les mirades siguin posats del revés.
[24.38] Perquè Al·là els retribueixi per les seves millors obres i els doni més del seu favor. Al·là proveïx sense mesura a qui Ell vol.
[24.39] Les obres dels infidels són com miratge en una plana: el molt assedegat creu que és aigua, fins que, arribat allà, no troba gens. Sí trobarà, en canvi, a Al·là al costat de si i Ell li saldarà el seu compte. Al·là és ràpid a ajustar comptes.
[24.40] O com tenebres en un mar profund, cobert d'ones, unes sobre unes altres, amb núvols per damunt, tenebres sobre tenebres. Si es treu la mà, tot just la hi distingeix. No disposa de llum cap aquell a qui Al·là la hi nega.

[24.41] No veus que glorifiquen a Al·là qui estan en els cels i en la terra, i els pardals amb les ales desplegades? Cadascun sap com orar i com glorificar-li. Al·là sap bé el que fan.
[24.42] El domini dels cels i de la terra pertany a Al·là. És Al·là la fi de tot!
[24.43] No veus que Al·là empeny els núvols i les agrupa i, després, forma nuvolots? Veus, llavors, que el ruixat surt d'ells. Fa baixar del cel muntanyes de calamarsa i fereix o no amb ell segons que vulgui o no vulgui. La resplendor del llampec que acompanya deixa gairebé sense vista.
[24.44] Al·là fa que se succeeixin la nit i el dia. Sí, hi ha en això motiu de reflexió per als que tenen ulls.
[24.45] Al·là ha creat a tots els animals d'aigua: d'ells uns s'arrosseguen, uns altres caminen a dues potes, altres a quatre. Al·là crea el que vol. Al·là és omnipotent.
[24.46] Hem revelat versicles aclaridors. Al·là dirigeix a qui Ell vol a una via recta.
[24.47] I diuen: «Creiem en Al·là i en el Missatger i obeïm!» Però després d'això, alguns d'ells tornen l'esquena. Aquests tals no són creients.
[24.48] Quan se'ls crida davant Al·là i el seu Missatger perquè decideixi entre ells, heus aquí que alguns es van.
[24.49] Quan els assisteix la raó, vénen a ell submissos.
[24.50] Tenen, per ventura, el cor malalt? Dubten? Temen, per ventura, que Al·là i El seu Missatger siguin injusts amb ells? Sinó que, ells són els injusts.
[24.51] Quan es diu als creients davant Al·là i El seu Missatger perquè decideixi entre ells, s'acontenten amb dir: «Escoltem i obeïm!» Aquests són els que prosperaran.
[24.52] Qui obeïxen a Al·là i al seu Missatger, tenen por d'Al·là i Li temen, aquests són els que triomfaran.
[24.53] Han jurat solemnement per Al·là que si tu l'hi ordenessis, si que sortirien a campanya. Digues: «No jureu! Una obediència com es deu. Al·là està bé informat del que feu».
[24.54] Digues: «Obeïu a Al·là i obeïu al Missatger!» Si torneu l'esquena... Ell és responsable del que se li ha encarregat i vosaltres del que se us ha encarregat. Si li obeïu, seguiu la bona senda. Al Missatger no li incumbeix més que la transmissió clara.
[24.55] A qui de vosaltres creen i obrin bé, Al·là els ha promès que ha de fer-los successors en la terra, com ja havia fet amb els seus antecessors. I que ha de consolidar la religió que Li plagué que professessin. I que ha de canviar el seu temor en seguretat. Em serviran sense associar-me gens. Qui, després d'això, no creen, aquests són els perversos.
[24.56] Feu la azalá, doneu el azaque i obeïu al Missatger! Potser, així, se us tingui pietat.

[24.57] No crees, no, que els infidels puguin escapar en la terra. El seu estatge serà el Foc. Quin mala fi...!
[24.58] Creients! Els esclaus i els impúbers, en tres ocasions, han de demanar-vos permís: abans de l´oració del matí , quan us lleveu la roba al migdia i després de ficar-vos al llit. Són per a vosaltres tres moments íntims. Fora d'ells, no feu malament, ni ells tampoc, si aneu d'una a altra, d'aquí cap enllà. Així us aclareix Al·là els signes. Al·là és omniscient, savi.
[24.59] Quan els vostres nens arribin a la pubertat, haurien de demanar permís, com van fer qui els van precedir. Així us aclareix Al·là Els seus signes. Al·là és omniscient, savi.
[24.60] Les dones que han arribat a l'edat crítica i no conten ja amb casar-se, no fan malament si es lleven la roba, sempre que no exhibeixin els seus adorns. Però és millor per a elles si s'abstenen. Al·là tot ho escolta, tot ho sap.
[24.61] El cec, el coix, el malalt, vosaltres mateixos, no tingueu escrúpols a menjar en les vostres cases o a casa dels vostres pares o de les vostres mares, a casa dels vostres germans o de les vostres germanes, a casa dels vostres oncles paterns o de les vostres ties paternes, a casa dels vostres oncles materns o de les vostres ties maternes, a casa dels que posseïu les claus o a casa d'un amic. No tingueu escrúpols a menjar junts o per separat. I, quan entreu en una casa, saludeu-vos uns a uns altres emprant una fórmula vinguda d'Al·là, beneïda bona, Així us aclareix Al·là els versicles. Potser, així, comprengueu.
[24.62] Els creients són, en veritat, qui creuen en Al·là i en el seu Missatger. Quan estan amb aquest per un assumpte d'interès comú, no es retiren sense demanar-li permís. Qui et demanen aquest permís són els que de debò creuen en Al·là i en El seu Missatger. Si et demanen permís per algun assumpte seu, concedeix-l'hi a qui d'ells vulguis i demana a Al·là que els perdoni. Al·là és indulgent, misericordiós.
[24.63] No equipareu entre vosaltres la crida del Missatger a una crida que pugueu dirigir-vos uns a uns altres. Al·là sap qui de vosaltres s'escapoleixen d'amagat . Que vagin amb compte els que es furten al seu ordre, no sigui que els afligeixi una prova o que els afligeixi un càstig dolorós!
[24.64] No és d'Al·là el que està en els cels i en la terra? Ell coneix la vostra situació. I el dia que siguin retornats a Ell, ja els informarà del que van fer. Al·là és omniscient.

[025]El Criteri (Al_Furqaan) 77 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[25.1] Beneït sigui Qui ha revelat El Criteri al seu serf a fi que sigui monitor per a tot el món.
[25.2] Qui posseïx el domini dels cels i de la terra, no ha adoptat un fill ni té associat en el domini, ho ha creat tot i ho ha determinat per complet
[25.3] En lloc de prendre-li a Ell, han pres a déus que no creen res, sinó que ells mateixos són creats, que no disposen, ni tan sols per a si mateixos, del que pot danyar o aprofitar, i no tenen poder sobre la mort, ni sobre la vida, ni sobre la resurrecció.
[25.4] Diuen els infidels: «Això no és sinó una mentida, que ell s'ha inventat i en la que altra gent li ha ajudat». Obren impía i dolosament.
[25.5] I diuen: «Faules dels antics que ell s'ha apuntat. Les hi dicten matí i tarda».
[25.6] Digues: «Ho ha revelat Qui coneix el secret en els cels i en la terra. És indulgent, misericordiós».
[25.7] I diuen: «Quina classe de Missatger és aquest que s'alimenta i passeja pels mercats. Per què no se li ha manat de l'alt un àngel que sigui, al costat d'ell, monitor...?
[25.8] Per què no se li ha donat un tresor o per què no té un jardí de fruits del qual pugui menjar...?» Els impius diuen: «No seguiu sinó a un home fetillat».
[25.9] Mira a quin et comparen! S'extravien i no poden trobar un camí.
[25.10] Beneït sigui Qui, si vol, pot donar-te millor que això: jardins pels baixos dels quals fluïxen rierols i, també, pot fer-te palaus!
[25.11] Però no! Desmenteixen l'Hora i hem preparat un Foc Flamejant per a qui desmenteixen l'Hora.
[25.12] Quan els veu, lluny encara, escoltaran el seu furor i bram.
[25.13] Quan, lligats uns a uns altres, siguen precipitats en un lloc estret d'ell, invocaran llavors la destrucció.
[25.14] «No invoqueu avui una sola destrucció sinó moltes destruccions!»
[25.15] Digues: «Val més això que el Jardí d'immortalitat que s'ha promès als temerosos d'Al·là com retribució i fi última?»
[25.16] Immortals, tindran quant desitgen. És una promesa que obliga al teu Senyor.
[25.17] El dia que Ell els congregue, a ells i als que servien en lloc de servir a Al·là, dirà: «Sou vosaltres els que heu extraviat a aquests serfs meus o ells sols s'han extraviat del Camí?»
[25.18] Diran: «Glòria a Tu! No ens estava bé que prenguéssim a uns altres com protectors, en lloc de prendre't a Tu. Però els vas

permetre gaudir tant, a ells i als seus pares, que van oblidar l'Amonestació i van ser gent perduda».
[25.19] «Us desmenteixen el que diuen. No podren escapar al càstig ni trobar qui els auxiliï. A qui de vosaltres obri impíament li farem agradar un gran càstig».
[25.20] Abans de tu no manem més que a Missatgers que s'alimentaven i passejaven pels mercats. Hem posat a alguns de vosaltres com prova per als altres, a veure si teniu paciència. El teu Senyor ho veu tot.
[25.21] Els que no conten amb trobar-nos, diuen: «Per què no se'ns han enviat de l'alt àngels o per què no veiem al nostre Senyor?» Van ser altius en el seu interior i es insolentaren en gran manera.
[25.22] El dia que vegen als àngels, no haurà, aquest dia, bones noves per als pecadors. Diran: «Límit infranquejable!»
[25.23] Examinarem les seves obres i farem d'elles pols dispersa en l'aire.
[25.24] Aquest dia els habitants del Paradís gaudiran del millor estatge i del més bell descansador.
[25.25] El dia que s'esgarre el cel amb nuvolot i siguin enviats baix els àngels.
[25.26] aquest dia, el domini, el veritable, serà del Compassiu, i serà un dia difícil per als infidels.
[25.27] el dia que el impiu es mossegui les mans dient: «Tant de bo hagués seguit un mateix camí que El Missatger!
[25.28] Ai de mi! Tant de bo no hagués pres a "aquest" bergant com amic íntim!
[25.29] M'ha desviat de l'Amonestació, després d'haver vingut a mi». El Dimoni sempre deixa penjat a l'home.
[25.30] El Missatger diu: «Senyor! El meu poble ha deixat a aquest Alcorà abandonat!»
[25.31] Així hem assignat a cada profeta un enemic d'entre els pecadors. Però el teu Senyor basta com guia i auxili.
[25.32] Els infidels diuen: «Per què no se li ha revelat l'Alcorà d'una vegada?» Per a, així, confirmar amb ell el teu cor. I ho hem fet recitar lenta i clarament.
[25.33] No et proposen cap paràbola que no t'aportem Nosaltres el veritable sentit i la millor interpretació.
[25.34] Aquells que siguin congregats, de cap per avall, cap a la Jahenam seran els que es troben en la situació pitjor i els més extraviats del Camí.
[25.35] Vam donar a Moisés l'Escriptura i vam posar al seu germà Aarón com a ajudant seu.
[25.36] I vam dir: «Aneu al poble que ha desmentit Els nostres signes!» I els aniquilem.

[25.37] I al poble de Noé. Quan va desmentir als Missatgers, li vam negar i fer d'ell un signe per als homes. I hem preparat un càstig dolorós per als impius.
[25.38] Als Adites, als Tamudís, als Habitants de Ar-Rass i a moltes generacions intermèdies...
[25.39] A tots els vam donar exemples i a tots els exterminem.
[25.40] Han passat per les ruïnes de la ciutat sobre la qual va caure una pluja malèfica. Es diria que no l'han vist, perquè no esperen una resurrecció.
[25.41] Quan et veuen, no fan sinó prendre't a burla: «És aquest el que Al·là ha manat com Missatger?
[25.42] Si no ens hauríem mantingut fidels als nostres déus, ens hauria gairebé desviat d'ells». Però, quan vegen el càstig, sabran qui s'ha extraviat més del Camí.
[25.43] Què et sembla qui ha divinitzat la seva passió? Vas a ser tu el seu protector?
[25.44] Creus que la majoria escolten o entenen? No són sinó com ramats. No, més extraviats encara del Camí.
[25.45] No veus com fa el teu Senyor que es llisqui l'ombra? Si volgués, podria fer-la fixa. A més, hem fet del sol guia per a ella.
[25.46] Després, l'atraiem cap a Nosaltres amb facilitat.
[25.47] Ell és Qui ha fet per a vosaltres de la nit vestidura, del somni descans, del dia resurrecció.
[25.48] Ell és Qui envia els vents com nuncis que precedeixen a La seva misericòrdia. Fem baixar del cel aigua pura,
[25.49] per a vivificar amb ella un país mort i donar de beure, entre el que hem creat, a la multitud de ramats i éssers humans.
[25.50] L'hem distribuït entre ells perquè es deixen amonestar, però la majoria dels homes no volen sinó ser infidels.
[25.51] Si haguéssim volgut, hauríem enviat a cada ciutat un monitor.
[25.52] No obeïx, doncs, als infidels i lluita, per mitjà d'ell, coratjosament contra ells,.
[25.53] Ell és Qui ha fet que les dues grans masses d'aigua flueixen: una, dolça, agradable; una altra, salobre, amarga. Ha col·locat entre elles una barrera i límit infranquejable.
[25.54] Ell és qui ha creat de l'aigua un ésser humà, fent d'ell el parentiu per consanguinitat o per afinitat. El teu Senyor és omnipotent.
[25.55] Però, en lloc de servir a Al·là, serveixen el que no pot aprofitar-los ni danyar-los. L'infidel és un auxiliar contra el seu Senyor.
[25.56] A tu no t'hem enviat sinó com nunci de bones noves i com monitor.
[25.57] Digues: «No us demano a canvi cap salari. Només que, qui vulgui, que emprenga camí cap al seu Senyor!»

[25.58] I confia en El Vivent, Que no mor! Celebra Les seves lloances! L'està suficientment informat dels pecats dels seus serfs.
[25.59] Ell és Qui ha creat en sis dies els cels, la terra i el que entre ells hi ha. Després, s'ha instal·lat en el Tron. El Compassiu. Interroga a qui estigui bé informat d'Ell!
[25.60] Quan se'ls diu: «Prosterneu-vos davant el Compassiu!», diuen: «I què és 'el Compassiu'? Anem a prosternarnos només perquè tu ho ordenes?» I això acreix la seva repulsa.
[25.61] Beneït sigui Qui ha posat constel·lacions en el cel i entre elles un lluminer i una lluna lluminosa!
[25.62] Ell és Qui ha disposat que se succeïxen la nit i el dia per a qui vulgui deixar-se amonestar o vulgui donar gràcies.
[25.63] Els serfs del Compassiu són els que van per la terra humilment i que, quan els ignorants els dirigeixen la paraula, diuen: «Pau!»
[25.64] Passen la nit davant el seu Senyor, postrats o dempeus.
[25.65] Diuen: «Senyor! Allunya de nosaltres el càstig de la Jahenam!» El seu càstig és perpetu.
[25.66] Sí que és roín com estatge i residència.
[25.67] Quan gasten, no ho fan amb prodigalidat ni amb tacanyería, -el terme mig és el just-.
[25.68] No invoquen a altre déu juntament amb Al·là, no maten a ningú que Al·là hagi prohibit, si no és amb just motiu, no forniquen. Qui comet tal, incorre en càstig.
[25.69] El dia de la Resurrecció se li doblarà el càstig i ho sofrirà eternament humiliat.
[25.70] No així qui es penedix, crea i fa bones obres. A aquests Al·là els canviarà les seves dolentes obres en bones. Al·là és indulgent, misericordiós.
[25.71] Qui es penedix i obra bé donarà mostres d'un penediment sincer.
[25.72] Aquests qui no presten fals testimoniatge i, quan passen i escolten xarrameca, prossegueixen la marxa ingnorant-la.
[25.73] Quan se'ls amonesta amb els signes del seu Senyor, no cauen al sòl davant ells, sords i cecs.
[25.74] Diuen: «Senyor! Fes-nos el regal que les nostres esposes i descendència siguin la nostra alegria, feix que siguem model per als temerosos d'Al·là!»
[25.75] Aquests seran retribuïts amb una cambra alta perquè van tenir paciència. Se'ls acollirà allí amb paraules de salutación i de pau.
[25.76] Eterns allí... Quins bell lloc com estatge i com residència!
[25.77] Digues: «El meu Senyor no es cuidaria de vosaltres si no Li invoquéssiu. Però heu desmentit i és ineludible».

[026]Els Poetes (Ax_ Xúa.ra) 227 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[26.1] Taa Siin Miim.
[26.2] Aquestes són els versicles de l'Escriptura sàvia.
[26.3] Tu, potser, et consumes de pena perquè no creuen.
[26.4] Si volguéssim, faríem baixar del cel sobre ells un signe i doblegarien davant d´ell bescoll.
[26.5] No els arriba una nova amonestació del Compassiu que no s'apartin d'ella.
[26.6] Han desmentit, però rebran notícies d'allò que es burlaven.
[26.7] No han vist quanta espècie generosa de tota classe hem fet créixer en la terra?
[26.8] Certament, hi ha en això un signe, però la majoria no creuen.
[26.9] En veritat, el teu Senyor és El Poderós, El Misericordiós.
[26.10] I quan el teu Senyor va cridar a Moisés: «Veu al poble impiu,
[26.11] al poble de Faraó. No van a témer-me ?»
[26.12] Va dir: «Senyor! Temo que em desmenteixin.
[26.13] M'angoixo, se'm trava la llengua. Envia per Aarón!
[26.14] M'acusen d'un crim i temo que em matin».
[26.15] Va dir: «No! Aneu els dos amb Els nostres signes! Estem amb vosaltres, vam escoltar.
[26.16] Aneu a Faraó i digueu: 'Ens ha enviat el Senyor de l'univers:
[26.17] Deixa marxar amb nosaltres als Fills d'Israel!'»
[26.18] Va dir: «No t'hem educat, com a nen, entre nosaltres? No has viscut durant anys de la teva vida entre nosaltres?
26.19] Desagraït, vas fer el que vas fer»
[26.20] Va dir: «Ho vaig fer quan estava extraviat.
[26.21] Vaig tenir por de vosaltres i em vaig escapar. El meu Senyor m'ha regalat judici i ha fet de mi un dels Missatgers.
[26.22] És aquesta una gràcia que em tires en cara, tu que has esclavitzat als Fills d'Israel?»
[26.23] Faraó va dir: «I què és 'el Senyor de l'univers'?»
[26.24] Va dir: «És el Senyor dels cels, de la terra i del que entre ells està. Si estiguéssiu convençuts...»
[26.25] Va dir als circumstants: «Heu escoltat?»
[26.26] Va dir. «És el vostre Senyor i Senyor dels vostres avantpassats...»
[26.27] Va dir: «El Missatger que se us ha manat és; certament, un possès!»
[26.28] Va dir: «...el Senyor de l'Orient i de l'Occident i del que entre ells està. Si raonéssiu...»
[26.29] Va dir: «Si preses per déu a altre diferent de mi, he d'enviar-te a la presó!»

[26.30] Va dir: «I si et portés quelcom clar?»
[26.31] Va dir: «Porta'l? si és veritat el que dius!»
[26.32] Moisés va llençar la seva vara i heus aquí que aquesta es va convertir en una autèntica serp.
[26.33] Va treure la seva mà i heus aquí que va aparèixer blanca als ulls dels presents.
[26.34] Va dir als dignataris que li envoltaven: «Sí, aquest és un mag molt entès,
[26.35] que vol expulsar-os de la vostra terra amb la seva màgia. Què ordeneu?»
[26.36] Van dir: «Dóna'ls llargues, a ell i al seu germà, i envia a les ciutats a agents que convoquin,
[26.37] que et portin als mags més entesos, a tots».
[26.38] Els mags van ser convocats per un temps determinat del dia convingut
[26.39] i es va dir a la gent: «No voleu assistir?
[26.40] Potser, així, seguim als mags, si són ells els guanyadors»
[26.41] Quan van arribar els mags van dir a Faraó: «Si guanyem, rebrem una recompensa, no?»
[26.42] Va dir: «Si! I sereu llavors, certament, dels meus proxìms».
[26.43] Moisés els va dir: «Llenceu el que aneu a llençar!»
[26.44] I van llençar les seves cordes i vares, i van dir: «Pel poder de Faraó, que vencerem!»
[26.45] Moisés va llençar la seva vara i heus aquí que aquesta engolí les seves mentides.
[26.46] I els mags van caure prosternats.
[26.47] Van dir: «Creiem en el Senyor de l'univers,
[26.48] el Senyor de Moisés i de Aarón!»
[26.49] Va dir: «Li heu cregut abans que jo us autoritze a això! És el vostre mestre, que us ha ensenyat la màgia! Aneu a veure! He de fer-vos amputar les mans i els peus oposats! I he de fer-vos crucificar a tots!»
[26.50] Van dir: «No importa! Ens tornem al nostre Senyor!
[26.51] Vam anhelar que el nostre Senyor ens perdoni els nostres pecats, ja que hem estat els primers a creure».
[26.52] I vam inspirar a Moisés: «Parteix de nit amb Els meus serfs! Sereu perseguits!»
[26.53] Faraó va enviar a les ciutats a agents que convoquessin:
[26.54] «Són una banda insignificant
[26.55] i, certament, ens han irritat.
[26.56] Nosaltres, en canvi, som tot un exèrcit i estem bé previnguts».
[26.57] Els expulsem dels seus jardins i fonts,
[26.58] dels seus tresors i sumptuoses residències.
[26.59] Així va ser, i l'hi vam donar en herència als Fills d'Israel.

[26.60] A la sortida del sol, els van perseguir.
[26.61] Quan els dos grups es van divisar, van dir els companys de Moisés: «Ens ha arribat!»
[26.62] Va dir: «No! El meu Senyor està amb mi, Ell em dirigirà!»
[26.63] I vam inspirar a Moisés: «Copeja el mar amb la teva vara!» El mar, llavors, es va partir i cada part era com una imponent muntanya.
[26.64] Vam fer que els altres s'acostessin allà,
[26.65] i vam salvar a Moisés i a tots els que amb ell estaven.
[26.66] Després, negàrem als altres.
[26.67] Certament, hi ha en això un signe, però la majoria no creuen.
[26.68] Sí, el teu Senyor és el Poderós, el Misericordiós!
[26.69] Conta'ls la història d'Abraham!
[26.70] Quan va dir al seu pare i al seu poble: «Què serviu?»
[26.71] Van dir: «Servim a ídols i continuarem lliurant-nos al seu culte».
[26.72] Va dir: «I us escolten quan els invoqueu?
[26.73] Poden aprofitar-vos o fer-vos mal?»
[26.74] Van dir: «No, però vam trobar que els nostres avantpassats feien el mateix!»
[26.75] Va dir: «I heu vist el que servíeu,
[26.76] vosaltres i els vostres llunyans avantpassats?
[26.77] Són els meus enemics, a diferència del Senyor de l'univers.
[26.78] Que m'ha creat i em dirigeix,
[26.79] em dóna per a mejar i de beure,
[26.80] em guareix quan malalt,
[26.81] em farà morir i, després, em tornarà a la vida,
[26.82] de Qui anhelo el perdó de les meves faltes el dia del Judici.
[26.83] Senyor! Regala'm judici i reuneix-me amb els justs!
[26.84] Feix que tingui una bona reputació en la meva posteritat!
[26.85] Conta'm entre els hereus del Jardí de la Delícia!
[26.86] Perdona al meu pare, estava extraviat!
[26.87] No m'avergonyeixis el dia de la Resurrecció,
[26.88] el dia que no aprofitin ni hisenda ni fills,
[26.89] excepte a qui vagi a Al·là amb cor sa».
[26.90] El Jardí serà acostat a qui hagin temut a Al·là
[26.91] i la Jahenam apareixerà davant els esgarriats.
[26.92] Se'ls dirà: «On està el que servíeu
[26.93] en lloc de servir a Al·là? Poden auxiliar-vos o auxiliar-se a si mateixos?»
[26.94] Ells i els esgarriats seran precipitats en ell,
[26.95] així com les hosts de Iblis, totes.
[26.96] Ja en ell diran mentre disputen:

[26.97] «Per Al·là, que estàvem, sí, evidentment extraviats
[26.98] quan us equiparàvem al Senyor de l'univers!
[26.99] Ningú sinó els pecadors ens van extraviar
[26.100] i, ara, no tenim a ningú que intercedeixi,
[26.101] a cap amic fervent.
[26.102] Si poguéssim tornar per a ser creients...»
[26.103] Certament, hi ha en això un signe, però la majoria no creuen.
[26.104] El teu Senyor és, certament, El Poderós, El Misericordiós.
[26.105] El poble de Noé va desmentir als Missatgers.
[26.106] Quan el seu germà Noé els va dir: «És que no aneu a témer (a Al·là)?
[26.107] Teniu en mi a un Missatger digne de confiança.
[26.108] Temeu, doncs, a Al·là i obeïu-me!
[26.109] No us demano per això cap salari. El meu salari no incumbeix sinó al Senyor de l'univers.
[26.110] Temeu, doncs, a Al·là i obeïu-me!»
[26.111] Van dir: «Anem a creure't a tu, sent així que són els més vils els quals et segueixen?»
[26.112] Va dir: «I què sigues jo de les seves obres?
[26.113] Només al meu Senyor han d'adonar. Si us adonéssiu...
[26.114] No vaig jo a rebutjar als creients!
[26.115] Jo no sóc més que un monitor que parla clar!»
[26.116] Van dir: «Noé! Si no pares, hem de lapidar-te!»
[26.117] Va dir: «Senyor! El meu poble em desmenteix.
[26.118] Jutjes, doncs, entre jo i ells, i salva'm, juntament amb els creients que estan amb mi!»
[26.119] Els salvem, doncs, a ell i a qui estaven amb ell en la nau abarrotat.
[26.120] Després, negàrem a la resta.
[26.121] Certament, hi ha en això un signe, però la majoria no creuen.
[26.122] En veritat, el teu Senyor és el Poderós, el Misericordiós.
[26.123] Els Adites van desmentir als Missatgers.
[26.124] Quan el seu germà Hud els va dir: «És que no aneu a témer (a Al·là)?
[26.125] Teniu en mi a un Missatger digne de confiança.
[26.126] Temeu, doncs, a Al·là i obeïu-me!
[26.127] No us demano per això cap salari. El meu salari no incumbeix sinó al Senyor de l'univers.
[26.128] Construís en cada pujol un monument per a divertir-vos
[26.129] i feu construccions esperant, potser, ser immortals?
[26.130] Quan useu de violència ho feu sense pietat.
[26.131] Temeu, doncs, a Al·là i obeïu-me!
[26.132] Temeu a Qui us ha proveït del que sabeu:

[26.133] de ramats i fills,
[26.134] de jardins i fonts!
[26.135] Temo per vosaltres el càstig d'un dia terrible!»
[26.136] Van dir: «Ens dóna el mateix que ens amonestis o no!
[26.137] No fem sinó el que acostumaven a fer els antics.
[26.138] No se'ns castigarà!»
[26.139] Li van desmentir i els aniquilem. Certament, hi ha en això un signe, però la majoria no creuen.
[26.140] En veritat, el teu Senyor és el Poderós, el Misericordiós.
[26.141] Els tamudís van desmentir als Missatgers.
[26.142] Quan el seu germà Salih els va dir: «És que no aneu a témer (a Al·là)?
[26.143] Teniu en mi a un Missatger digne de confiança.
[26.144] Temeu, doncs, a Al·là i obeïu-me!
[26.145] No us demano per això cap salari. El meu salari no incumbeix sinó al Senyor de l'univers.
[26.146] Se us va a deixar en seguretat amb el que aquí baix teniu,
[26.147] entre jardins i fonts,
[26.148] entre camps conreats i esveltes palmeres,
[26.149] i continuareu excavant, hàbilment, cases en les muntanyes?
[26.150] Temeu, doncs, a Al·là i obeïu-me!
[26.151] No obeïu les ordres dels immoderats,
[26.152] que corrompen en la terra i no la reformen!»
[26.153] Van dir: «Ets només un fetillat!
[26.154] No ets sinó un mortal com nosaltres! Porta un signe, si és veritat el que dius!»
[26.155] Va dir: «Heus aquí una camella. Un dia li tocarà beure a ella i altre dia a vosaltres.
[26.156] No li feu malament! Si no, us sorprendrà el càstig d'un dia terrible!»
[26.157] Però ells la degollaren... i es van penedir.
[26.158] I els va sorprendre el Càstig. Certament, hi ha en això un signe, però la majoria no creuen.
[26.159] En veritat, el teu Senyor és El Poderós, El Misericordiós!
[26.160] El poble de Lot va desmentir als Missatgers.
[26.161] Quan el seu germà Lot els va dir: «És que no aneu a témer (a Al·là)?
[26.162] Teniu en mi a un Missatger digne de confiança.
[26.163] Temeu, doncs, a Al·là i obeïu-me!
[26.164] No us demano per això cap salari. El meu salari no incumbeix sinó al Senyor de l'univers.
[26.165] Us dirigiu a barons que a altres creatures,
[26.166] i descuideu a les vostres esposes, que el vostre Senyor ha creat per a vosaltres? Sí, sou gent que viola la llei».

[26.167] Van dir: «Si no pares, Lot, seràs, certament, expulsat».
[26.168] Va dir: «Deteste la vostra conducta.
[26.169] Senyor! Salva'ns, a mi i a la meva família, del que fan!»
[26.170] I els salvem, a ell i a la seva família, a tots,
[26.171] salvo a una vella entre els que es van ressagar.
[26.172] Després, vam aniquilar als altres.
[26.173] I vam fer ploure sobre ells una pluja. Pluja fatal per als que havien estat advertits!
[26.174] Certament, hi ha en això un signe, però la majoria no creuen.
[26.175] En veritat el teu Senyor és El Poderós, El Misericordiós!
[26.176] Els Habitants de l'Espessor van desmentir als Missatgers.
[26.177] Quan Xuayb els va dir: «És que no aneu a témer (a Al·là)?
[26.178] Teniu en mi a un Missatger digne de confiança.
[26.179] Temeu, doncs, a Al·là i obeïu-me!
[26.180] No us demano per això cap salari. El meu salari no incumbeix sinó al Senyor de l'univers.
[26.181] Doneu la mesura justa, no feu trampa!
[26.182] Peseu amb una balança exacta!
[26.183] No danyeu a ningú en les seves coses i no obreu malament en la terra corrompent!
[26.184] Temeu a Qui us ha creat, a vosaltres i a les generacions antigues!»
[26.185] Van dir: «Ets només un fetillat.
[26.186] No ets sinó un mortal com nosaltres. Creiem que esmentis. [26.187] Si és veritat el que dius, feix que caigui sobre nosaltres part del cel!»
[26.188] Va dir: «El meu Senyor sap bé el que feu».
[26.189] Li van desmentir. I el càstig del Dia de l'Ombra els va sorprendre: va ser el càstig d'un dia terrible.
[26.190] Certament, hi ha en això un signe, però la majoria no creuen.
[26.191] En veritat, el teu Senyor és El Poderós, El Misericordiós!
[26.192] És, en veritat, La Revelació del Senyor de l'univers.
[26.193] L'Esperit digne de confiança ho ha baixat
[26.194] al teu cor, perquè siguis un que adverteix.
[26.195] En llengua àrab clara,
[26.196] i estava, certament, en les Escriptures dels antics.
[26.197] No és per a ells un signe que els doctors dels Fills d'Israel ho coneguin?
[26.198] Si ho haguéssim revelat a un no àrab
[26.199] i aquest l'hi hagués recitat, no haurien cregut en ell.
[26.200] Així l'hi hem insinuat als pecadors,
[26.201] però no creuran en ell fins que vegin el càstig dolorós,

[26.202] que els vindrà de cop i volta, sense pressentir-ho.
[26.203] Llavors, diran: «Se'ns diferirà?»
[26.204] Volen, llavors, avançar El nostre càstig?
[26.205] I què et sembla? Si els deixéssim gaudir durant anys
[26.206] i, després, es complís en ells l'amenaça,
[26.207] no els serviria de res l'haver gaudit tant.
[26.208] No hem destruït mai una ciutat sense haver-li enviat abans qui advertissin,
[26.209] com amonestació. No som injusts.
[26.210] No són els dimonis qui ho han baixat:
[26.211] ni els estava bé, ni podien fer-ho.
[26.212] Estan, en veritat, lluny d'escoltar-ho.
[26.213] No invoquis a altres déus juntament amb Al·là si no, seràs castigat.
[26.214] Adverteix als membres més reunits de la teva tribu.
[26.215] Sigues benèvol amb els creients que et segueixen.
[26.216] Si et desobeïxen, digues: «Sóc innocent del que feu».
[26.217] Confia en El Poderós, El Misericordiós,
[26.218] Que et veu quan estàs dempeus
[26.219] i veu les postures que adoptes entre els que es prosternen.
[26.220] Ell és Qui tot ho escolta, Qui tot ho sap.
[26.221] He d'informar-vos de sobre qui descendeixen els dimonis?
[26.222] Descendeixen sobretot mentider pecador.
[26.223] Agusen l'oïda... I la majoria menteixen.
[26.224] Quant als poetes, els segueixen els esgarriats.
[26.225] No has vist que van errant per tots les valls
[26.226] i que diuen el que no fan?
[26.227] No són així els que creuen, obren bé, recorden molt a Al·là i es defensen quan són tractats injustament. Els impius veuran aviat la sort que els espera!

[027]Les Formigues (An_Naml) 93 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[27.1]Taa Siin. Aquests són els versicles de l'Alcorà i d'una Escriptura clara,
[27.2] Una Guia i bona nova per als creients,
[27.3] que fan la azalá, donen el azaque i estan convençuts de l'altra vida.
[27.4] Hem engalanat les accions dels que no creuen en l'altra vida, així erren perplexos.
[27.5] Aquests tals són els que sofriran el càstig pitjor i els que perdran més en l'altra vida.
[27.6] En veritat tu reps l'Alcorà d'Un que és Savi, Omniscient.

[27.7] Quan Moisés va dir a la seva família: «Distingeixo un foc. Vaig a informar-vos de quin es tracta o us portaré un tió ardent. Potser, així, pugueu escalfar-vos».
[27.8] A l'arribar a ell, li van cridar: «Beneït sigui Qui està en el foc i qui està entorn d'ell! Glòria a Al·là, Senyor de l'univers!
[27.9] Moisés! Jo sóc Al·là, El Poderós, El Savi!»
[27.10] I: «Llença la teva vara!» I quan va veure que es movia com si anés una serp, va donar mitja volta per a escapar, sense tornar-se. «Moisés! No tinguis por! Davant meu , els Missatgers no temen.
[27.11] Sí, en canvi, qui hagi obrat impíament; però, si substituïx la seva dolenta acció per una bona... Jo sóc indulgent, misericordiós.
[27.12] Introduïx la mà per la escotadura de la teva túnica i sortirà blanca, sana. Això formarà part dels nou signes destinats a Faraó i el seu poble. Són gent perversa».
[27.13] Quan Els nostres signes van venir a ells tot clars, van dir: «Això és manifesta màgia!»
[27.14] I els van negar injusta i altivament, a pesar d'estar convençuts d'ells. I mira com van acabar els corruptors!
[27.15] Vam donar ciència a David i a Salomón. I van dir: «Lloat sigui Al·là, que ens ha preferit a molts dels seus serfs creients!»
[27.16] Salomón va heretar a David i va dir: «Homes! Se'ns ha ensenyat el llenguatge dels ocells i se'ns ha donat de tot. És un favor manifest!»
[27.17] Les tropes de Salomón, compostes de genis, d'homes i pardals, van ser agrupades davant ell i formades.
[27.18] Fins que, arribats a la Vall de les Formigues, una formiga va dir: «Formigues! Entreu en els vostres habitatges, no sigui que Salomón i les seves tropes us esclafen sense adonar-se!»
[27.19] Va somriure a l'escoltar el que ella deia i va dir: «Senyor! Permet-me que T'agraeixi la gràcia que ens has dispensat, a mi i als meus pares! Feix que faci obres bones que Et plaguin! Feix que entri a formar part, per La teva misericòrdia, dels teus serfs justs!»
[27.20] Va passar revista als pardals i va dir: «Com és que no veig a la palput? O és que està absent?
[27.21] He de castigar-la severament o degollar-la, tret que em presenti, sens falta , una excusa satisfactòria».
[27.22] No va trigar a regressar i va dir: «Sé quelcom que tu no saps, i et porto Dels Saba una notícia segura.
[27.23] He trobat que regna sobre ells una dona, a qui s'ha donat de tot i que posseïx un tron august.
[27.24] He trobat que ella i el seu poble es postran davant el sol, no davant Al·là. El Dimoni els ha engalanat les seves obres i, havent-los apartat del camí, no segueixen la bona senda,

[27.25] de manera que no es prosternan davant Al·là, Que posa de manifest el que està amagat en els cels i en la terra, i sap el que oculteu i el que manifesteu.
[27.26] Al·là, fora d´Ell no hi ha altre déu, és el Senyor del Tron August».
[27.27] Va dir ell: «Anem a veure si dius veritat o menteixes.
[27.28] Porta aquest escrit meu i tira-l'hi. Després, mantín-te a part i mira què responen».
[27.29] Va dir ella: «Dignataris! M'han tirat un escrit respectable.
[27.30] És de Salomón i diu: 'En el nom d'Al·là El Compassiu El Misericordiós!
[27.31] No us mostreu altius amb mi i veniu a mi submissos!'»
[27.32] Va dir ella: «Dignataris! Aconselleu-me en el meu assumpte! No vaig a decidir gens sense que sigueu vosaltres testimonis».
[27.33] Van dir: «Posseïm força i posseïm gran valor, però a tu et toca ordenar. Mira, doncs, què ordenes!»
[27.34] Va dir ella: «Els reis, quan entren en una ciutat, l'arruïnen i reduïxen a la misèria als seus habitants més poderosos. Així és com fan.
[27.35] Jo, en canvi, vaig a enviar-los un regal i veure amb què regressen els Missatgers».
[27.36] Quan va arribar a Salomón, va dir: «Voleu satisfer-me d'hisenda? El que Al·là m'ha donat val més que el que Ell us ha donat. No, sinó que sou vosaltres qui estan contents amb els vostres regals.
[27.37] Regressa als teus! Hem de marxar contra ells amb tropes a les quals no podran contenir i hem d'expulsar-los de la seva ciutat, abatuts i humiliats».
[27.38] Va dir ell: «Dignataris! Qui de vosaltres em portarà el seu tron abans que vinguen a mi submissos?»
[27.39] Un dels genis, un Ifrit, va dir: «Jo t'ho portaré abans que hagis tingut temps d'aixecar-te del teu seient. Sóc capaç de fer-ho, digne de confiança».
[27.40] El que tenia ciència de l'Escriptura va dir: «Jo t'ho portaré en un obrir i tancar d'ulls». Quan ho va veure segur de si mateix, va dir: «aquest és un favor del meu Senyor per a provar-me si sóc o no agraït. Qui és agraït, ho és en realitat, en profit propi. I qui és desagraït... El meu Senyor Es basta a Si mateix, és Generós».
[27.41] Va dir: «Desfigureu-li el seu tron i veurem si segueix la bona senda o no!»
[27.42] Quan ella va arribar, es va dir: «És així el seu tron?» Va dir ella: «Sembla que si». «Hem rebut la ciència abans que ella. Ens havíem sotmès.

[27.43] Però el que ella servia, en lloc de servir a Al·là, l'ha apartat. Pertanyia a un poble infidel».
[27.44] Se li va dir: «Entra en el palau!» Quan ella ho va veure, va creure que era un estany d'aigua i es va descobrir les cames. Va dir ell: «És un palau pavimentat de cristall». Va dir ella: «Senyor! He estat injusta amb mi mateixa, però, com Salomón, em sotmet a Al·là, Senyor de l'univers».
[27.45] I als Tamudís els enviem el seu germà Salih: «Serviu a Al·là!» I heus aquí que es van escindir en dos grups, que es van querellar.
[27.46] Va dir: «Poble! Per què precipiteu el mal abans que el bé? Per què no demaneu perdó a Al·là? Potser, així, se us tingui pietat».
[27.47] Van dir: «Us tenim, a tu i als que et segueixen, per aus de mal averany». Va dir: «El vostre auguri està en mans d'Al·là. Sí, sou gent subjecta a prova».
[27.48] En la ciutat havia un grup de nou homes, que corrompien en la terra i no la reformaven.
[27.49] Van dir: «Juramentém-nos davant Al·là que hem d'atacar-los de nit, a ell i a la seva família! Després, direm al seu parent pròxim que no presenciem l'assassinat de la seva família i que diem la veritat».
[27.50] Van ordir una intriga sense sospitar que Nosaltres ordíem altra.
[27.51] I mira com va acabar la seva intriga! Els aniquilem a ells i al seu poble, a tots.
[27.52] Aquí estan les seves cases en ruïnes, en càstig del seu impietat. Certament, hi ha en això un signe per a gent que sap.
[27.53] Salvem, en canvi, als que creien i temien a Al·là.
[27.54] I a Lot, quan va dir al seu poble: «Cometeu deshonestedat a gratcient?
[27.55] Us dirigiu als homes, per concupiscència, en lloc de dirigir-vos a les dones? Sí, sou gent ignorant».
[27.56] L'única cosa que va respondre el seu poble va ser: «Expulseu de la ciutat a la família de Lot! Són gent que les hi donen de purs».
[27.57] Els preservem del càstig, a ell i a la seva família, excepte a la seva dona. Determinem que fora dels que es ressaguessin.
[27.58] I vam fer ploure sobre ells una pluja. Pluja fatal per als que havien estat advertits...!
[27.59] Digues: «Lloat sigui Al·là! Pau sobre Els seus serfs, que Ell ha triat! Qui és millor: Al·là o el que Li associen?»
[27.60] Qui, si no, ha creat els cels i la terra i fet baixar per a vosaltres aigua del cel, mitjançant la qual fem créixer aprimorats jardins allí on vosaltres no podríeu fer créixer arbres? Hi ha un déu juntament amb Al·là? Però és gent desviat.

[27.61] Qui, si no, ha estabilitzat la terra, col·locat per ella rius, fixat muntanyes i posat una barrera entre les dues grans masses d'aigua? Hi ha un déu juntament amb Al·là? Però la majoria no saben.
[27.62] Qui, si no, escolta la invocació del necessitat, lleva el mal i fa de vosaltres successors en la terra? Hi ha un déu juntament amb Al·là? Què poc us deixeu amonestar!
[27.63] Qui, si no, us guia entre les tenebres de la terra i del mar, qui envia els vents com nuncis que precedeixen a La seva misericòrdia? Hi ha un déu juntament amb Al·là? Al·là està per sobre del que Li associen!
[27.64] Qui, si no, inicia la creació i després la repeteix? Qui us proveïx dels béns del cel i de la terra? Hi ha un déu juntament amb Al·là? Digues: «Aporteu la vostra prova, si és veritat el que dieu!»
[27.65] Digues: «Ningú en els cels ni en la terra coneix l'ocult, fora d'Al·là. I no pressenteixen quan van a ser ressuscitats.
[27.66] Al contrari, la seva ciència no arriba a l'altra vida. Dubten d'ella, més encara, estan cecs quant a ella es refereix».
[27.67] Els infidels diuen: «Quan nosaltres i els nostres pares siguem terra, se'ns traurà?
[27.68] Això és el que abans se'ns va prometre, a nosaltres i als nostres pares! No són més que faules dels antics!»
[27.69] Digues: «Aneu per la terra i mireu com van acabar els pecadors!»
[27.70] No estiguis trist per ells ni t'angoixis per les seves intrigues!
[27.71] Diuen: «Quan es complirà aquesta amenaça, si és veritat el que dieu?»
[27.72] Digues: «Potser quelcom d'allò la vinguda del_qual voleu apressar estigui ja trepitjant-vos els talons».
[27.73] Sí, el teu Senyor dispensa El seu favor als homes, però la majoria no agraïxen.
[27.74] En veritat, el teu Senyor coneix el que oculten els seus pits i el que manifesten.
[27.75] No hi ha gens amagat en el cel ni en la terra que no estigui en una Escriptura clara.
[27.76] Aquest Alcorà conta als Fills d'Israel la major part d'allò que discrepen.
[27.77] És, sí, guia i misericòrdia per als creients.
[27.78] El teu Senyor decidirà entre ells amb El seu Veredicte. És El Poderós, El Omniscient.
[27.79] Confia en Al·là! Posseïxes la veritat manifesta.
[27.80] Tu no pots fer que els morts escoltin, ni que els sords escoltin la crida si tornen l'esquena.

[27.81] Ni pots dirigir als cecs, traient-los de la seva pèrdua. Tu no pots fer que escoltin sinó qui creuen en Els nostres signes i estan sotmesos a Nosaltres.
[27.82] Quan es pronunciï contra ells la sentència, els traurem de la terra una bèstia que proclamarà davant ells que els homes no estaven convençuts dels nostres signes.
[27.83] El dia que, de cada comunitat, congreguem a una munió dels que desmentien Els nostres signes, seran dividits en grups.
[27.84] Fins que, quan venguen, digui: «Heu desmentit Els meus signes sense haver-los abastat en la vostra ciència? Què heu fet si no?»
[27.85] Es pronunciarà contra ells la sentència per haver obrat impíament i no tindran què dir.
[27.86] No veuen que hem establert la nit perquè descansin i el dia perquè puguin veure clar? Certament, hi ha en això signes per a gent que creu.
[27.87] El dia que es toqui la trompeta, s´aterriaran qui estiguin en els cels i en la terra, excepte aquells que Al·là vulgui. Tots vindran a Ell humils.
[27.88] Veuràs passar les muntanyes, que tu creies immòbils, com passen els núvols: obra d'Al·là, Que tot ho fa perfecte. Ell està bé informat del que feu.
[27.89] Qui presentin una obra bona obtindran una recompensa millor encara i es veuran, aquest dia, lliures de terror,
[27.90] mentre que qui presentin una obra dolenta seran precipitats de cap en el Foc: «Se us retribuïx per alguna cosa que no hàgiu comès?»
[27.91] «He rebut només l'ordre de servir al Senyor d'aquesta ciutat, que Ell ha declarat sagrada. Tot Li pertany! He rebut l'ordre d'ésser dels sotmesos a Ell,
[27.92] i de recitar l'Alcorà. Qui segueix la via recta la segueix, en realitat, en profit propi. Però qui s'extravia... Digues: «Jo no sóc sinó un que adverteix».
[27.93] Digues també: «Lloat sigui Al·là! ell us mostrarà Els seus signes i vosaltres els reconeixereu. El teu Senyor està atent al que feu».

[028]El Relat (Al_Qassas) 88 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[28.1] Ttaa Siin Miim.
[28.2] aquestes són els versicles de l'Escriptura clara.
[28.3] Et recitem la història de Moisés i de Faraó, conforme a la veritat, per a gent que creu.
[28.4] Faraó es va conduir altivament en el país i va dividir als seus habitants en clans. Afeblia a un grup d'ells, degollant als

seus fills i deixant amb vida a les seves dones. Era dels corruptors.
[28.5] Vam Voler agraciar als que havien estat humiliats en el país i fer d'ells caps, fer d'ells hereus,
[28.6] donar-los poder en el país i servir-nos d'ells per a fer que Faraó, Hamán i els seus exèrcits experimentessin el que ja recelaven.
[28.7] Inspirem a la mare de Moisés: «Dóna-li de mamar i, en cas de perill, posa'l en el riu! No temes per ell, no estiguis trist! T'ho retornarem i farem d'ell un Missatger».
[28.8] Ho va recollir la família de Faraó, per a acabar sent per a ells enemic i causa de tristesa. Faraó, Hamán i els seus exèrcits eren pecadors.
[28.9] La dona de Faraó va dir: «La meva alegria i la teva. No li mateu! Potser ens sigui útil o li adoptem com fill». No pressentien...
[28.10] La mare de Moisés va quedar desolat i va estar a punt de revelar l'ocorregut, si no arriba a ser perquè vam enfortir el seu cor perquè tingués fe.
[28.11] Va dir a la seva germana: «Segueix-li!» I li observava des de lluny, d'amagatotis.
[28.12] Abans, li havíem vedat els pits. Va dir ella: «Voleu que us indiqui una família que us ho cuidi i eduqui?»
[28.13] Així, ho vam retornar a la seva mare, perquè s'alegrara i no estiguera trista, i sabera que el que Al·là promet és veritat. Però la majoria no saben.
[28.14] Quan va arribar la maduresa i va completar el seu creixement, li vam donar judici i ciència: així retribuïm a qui fan el bé.
[28.15] Sense que s'assabentessin els seus habitants, va entrar en la ciutat i va trobar a dos homes que barallaven, un del seu propi clan i altre del clan advers. El del seu clan li va demanar auxili contra el de l'altre. Moisés va donar a aquest una punyada i li va matar. Va dir: «Això és obra del Dimoni, que és un enemic, extraviador declarat».
[28.16] Va dir: «Senyor! He estat injust amb mi mateix. Perdona'm!» I li va perdonar. Ell és l'Indulgent, El Misericordiós.
[28.17] Va dir: «Senyor! Per les gràcies que m'has dispensat, no protegiré als pecadors».
[28.18] Al matí següent es trobava en la ciutat, temerós, cauto, i heus aquí que el que la vespra havia sol·licitat el seu auxili li va cridar a crits. Moisés li va dir: «Estàs evidentment esgarriat!»
[28.19] Havent volgut, no obstant això, posar les mans en l'enemic d'ambdós, aquest li va dir: «Moisés! És que vols matar-me a mi com vas matar ahir a aquell? Tu no vols sinó tiranitzar el país, no reformar-ho».

[28.20] Llavors, dels ravals, va venir corrent un home. Va dir: «Moisés!» els dignataris estan deliberant sobre tu per a matar-te. Sal! T'aconsello bé».
[28.21] I va sortir d'ella, temerós, cauto. «Senyor!», va dir: «Salva'm del poble impiu!»
[28.22] I, dirigint-se cap a Madián, va dir: «Potser el meu Senyor em condueixi pel camí recte».
[28.23] Quan va arribar a l'aigualida de Madián, va trobar allí a un grup de gent que abreurava els seus ramats. Va trobar, a més, a dues dones que mantenien allunyat el d'elles. Va dir: «Què us passa?» Van dir elles: «No podem abeurar el ramat mentre aquests pastors no es duguin els seus. I el nostre pare és molt ancià».
[28.24] I va abeurar el seu ramat. Després, es va retirar a l'ombra. I va dir: «Senyor! Em fa molta falta qualsevol bé que vulguis fer-me».
[28.25] Una de les dos vi a ell amb pas tímid i va dir: «El meu pare et crida per a retribuir-te per haver-nos abeurat el ramat». Quan va arribar davant ell i li va contar el que li havia ocorregut, va dir: «No temes! Estàs a salvo del poble impiu».
[28.26] Una d'elles va dir: «Pare! Dóna-li una ocupació! No podràs emprar a ningú millor que aquest home, fort, de confiança».
[28.27] Va dir: «Volgués casar-te amb una d'aquestes dues filles meves, però a condició que treballis per a mi durant vuit anys. Si completes deu, és ja cosa teva. No vull coaccionar-te. Trobaràs, si Al·là vol, que sóc dels justs».
[28.28] Va dir: «Tracte fet! I qualsevol que sigui el termini que jo decideixi, no seré objecte d'hostilitat. Al·là respon de les nostres paraules».
[28.29] I, quan Moisés va complir el temps convingut i es va anar amb la seva família, va distingir un foc al costat de La Muntanya i va dir a la seva família: «Quedeu-vos aquí! Distingeixo un foc. Potser pugui informar-vos de quin es tracta o us porti un tió. Potser, aixi pugueu escalfar-vos».
[28.30] Arribat a ell, li van cridar des del vessant dret de la vall, des del lloc beneït, des de l'arbre: «Moisés! Sóc Al·là, Senyor de l'univers!
[28.31] Llença la teva vara!» I quan va veure que es movia com si anés un dimoni, va donar mitja volta per a escapar, sense tornar-se. «Moisés! Avança i no temes! Que ets dels protegits!
[28.32] Introduïx la mà per la escotadura de la teva túnica i sortirà blanca, sana. Enfront de la por, mantín-te serè! Heus aquí dues proves del teu Senyor, destinades a Faraó i als seus dignataris, que són gent perversa».

[28.33] Va dir: «Senyor! He matat a un dels seus i temo que em matin.
[28.34] El meu germà Aarón és més eloqüent que jo. Envia-li amb mi com ajudant, perquè confirmi el que jo digui. Temo que em desmenteixin».
[28.35] Va dir: «Enfortirem el teu braç amb el teu germà i us donarem autoritat. Així no s'arribaran a vosaltres. Gràcies als nostres signes, vosaltres dos i qui us segueixin guanyareu».
[28.36] Quan Moisés els va portar Els nostres signes com proves clares, van dir: «Això no és sinó màgia inventada! No hem escoltat que ocorregués tal cosa en temps dels nostres avantpassats».
[28.37] Moisés va dir: «El meu Senyor sap bé qui ha portat la Guia d'Ell i qui tindrà com a recompensa El Domicili Ùltim. Els impius no prosperaran».
[28.38] Faraó va dir: «Dignataris! Jo no sé que tingueu a cap altre déu que a mi. Hamán! Cou-me uns maons i fes-me una torre! Potser, així, pugui arribar-me al déu de Moisés. Sí, creo que menteix».
[28.39] I es van conduir, ell i les seves tropes, en el país altivament sense raó. Creien que no serien retornats a Nosaltres.
[28.40] Llavors, els vam sorprendre, a ell i a les seves tropes, i els precipitem en el mar. I mira com van acabar els impius!
[28.41] Vam fer d'ells caps que criden al Foc. I el dia de la Resurrecció no seran auxiliats.
[28.42] Hem fet que siguin perseguits per una maledicció en la vida d'aquí. I el dia de la Resurrecció seran vilipendiats.
[28.43] Després d'haver fet perir a les generacions precedents, vam donar a Moisés l'Escriptura com argument evident per als homes, com guia i misericòrdia. Potser, així, es deixessin amonestar.
[28.44] Quan vam decidir l'ordre respecte a Moisés, tu no estaves en el vessant occidental de La Muntanya, ni estaves entre els testimonis.
[28.45] Però suscitem generacions que van viure una vida llarga. Tu no residies entre els madianits per a recitar-los Els Nostres versicles. Però vam enviar Missatgers.
[28.46] Ni estaves en el vessant de La Muntanya Toor quan vam cridar. Empero, per una misericòrdia vinguda del teu Senyor, perquè adverteixis a un poble al que no ha vingut monitor algun abans de tu. Potser, així, es deixin amonestar.
[28.47] Si com càstig a les seves obres, els afligís una desgràcia, dirien: «Senyor! Per què no ens has manat un Missatger? Hauríem seguit Els teus signes i cregut».
[28.48] Però, ara que la Veritat ha vingut a ells de part Nostra, diuen: «Per què no se li ha donat el mateix que es va donar a

Moisés?» Però no es van mostrar també incréduls davant el que s'havia donat abans a Moisés? Diuen: «Són dos casos de màgia que es protegeixen mútuament». I diuen: «No creiem en cap».
[28.49] Digues: «Llavors, si és veritat el que dieu porteu una Escriptura d'Al·là que dirigeixi als homes millor que aquestes dues i la seguiré!»
[28.50] I, si no t'escolten, sap que no fan sinó seguir les seves passions. I hi ha algú més extraviat que qui segueix les seves passions, sense cap guia vinguda d'Al·là? Al·là no dirigeix al poble impiu.
[28.51] Els hem fet arribar la Paraula. Potser, així es deixin amonestar.
[28.52] Aquells a qui hem donat l'Escriptura abans d'ell, creuen en ella.
[28.53] I, quan se'ls recita aquesta, diuen: «Creiem en ella! És la Veritat que ve del nostre Senyor. Abans d'ella ens havíem sotmès».
[28.54] Rebran doble remuneració per haver tingut paciència. Repel·leixen el mal amb el bé i donen almoina del que els hem proveït.
[28.55] Quan escolten xarrameca, es desvien i diuen: «Nosaltres respondrem dels nostres actes i vosaltres dels vostres. Pau sobre vosaltres! No desitgem tractar amb els ignorants!»
[28.56] Tu no pots dirigir a qui ames. Al·là és, més aviat, Qui dirigeix a qui ell vol. Ell sap millor que ningú qui són els quals segueixen la Bona Senda.
[28.57] Diuen: «Si seguim La Bona Senda amb tu, se'ns despullarà de la nostra terra». Però és que no els hem donat poder sobre un territori sagrat i segur, al que es porten fruits de totes classes com sosteniment de part Nostra? Però la majoria no saben.
[28.58] Quantes ciutats hem fet perir, que s´ufanejaven dels seus mitjans de subsistència! Aquí teniu els seus habitatges, gairebé del tot deshabitades després d'ells. Hem estat Nosaltres els Hereus.
[28.59] El teu Senyor mai ha destruït ciutats sense haver abans manat a la seva metròpoli a un Missatger que els recités Els Nostres Versicles. Mai hem destruït ciutats, tret que els seus habitants fossin impius.
[28.60] El que heu rebut no és més que breu gaudi de la vida d'aquí i ornament seu. En canvi, el que Al·là té és millor i més durador. És que no raoneu?
[28.61] Un a qui hem promès quelcom bell, que veurà complir-se, és comparable a aquell altre a qui hem permès el breu gaudi de la vida d'aquí i a qui després, el dia de la Resurrecció, es farà comparèixer?

[28.62] El dia que els cridi, dirà: «On estan aquells que preteníeu que eren Els meus associats?»
[28.63] Aquells contra qui es pronunciï la sentència diran: «Senyor! aquests són els que nosaltres esgarriem. Els esgarriem com nosaltres també estàvem esgarriats. Som innocents davant teu. No és a nosaltres a qui servien».
[28.64] Es dirà: «Invoqueu als vostres associats!» Els invocaran, però no els escoltaran i veuran el càstig. Si haguessin seguit la bona senda...
[28.65] El dia que els cridi, dirà: «Què responguéreu als Missatgers?»
[28.66] Aquest dia, com es confondran, ni es preguntaran uns a uns altres.
[28.67] Quant a qui es penedeixi, crea i obri bé, és possible que es conti entre els quals prosperin.
[28.68] El teu Senyor crea i tria el que vol. El triar no els incumbeix. Glòria a Al·là! Està per sobre del que Li associen!
[28.69] El teu Senyor coneix el que oculten els seus pits i el que manifesten.
[28.70] És Al·là. No hi ha més déu que Ell! Lloat sigui en aquesta vida i en l'altra! Seva és la decisió ! I a Ell sereu retornats!
[28.71] Digues: «Què us sembla si Al·là us imposés una nit perpètua fins al dia de la Resurrecció? Quina altre déu que Al·là podria portar-vos la claredat? És que no escolteu?»
[28.72] Digues: «Què us sembla si Al·là us imposés un dia perpetu fins al dia de la Resurrecció? Quina altre déu que Al·là podria portar-vos la nit per a reposar-vos? És que no veieu?»
[28.73] Com mostra de La seva misericòrdia, ha establert la nit per a vosaltres perquè descanseu i el dia perquè busqueu El seu favor. I potser així, sigueu agraïts.
[28.74] El dia que els cridi, dirà: «On estan aquells que preteníeu que eren Els meus associats?»
[28.75] Farem comparèixer un testimoni de cada comunitat i direm: «Aporteu la vostra prova!» I sabran que la Veritat és d'Al·là. I s'esfumaran les seves invencions.
[28.76] Coré formava part del poble de Moisés i es va insolentar amb ells. Li havíem donat tants tresors que un grup d'homes forçuts tot just podia carregar amb les claus. Quan el seu poble li va dir: «No t´alegres, que Al·là no estima als que s´alegren!
[28.77] Busca en el que Al·là t'ha donat El Domicili Últim, però no oblidis la part que de la vida d'aquí et toca! Sé bo, com Al·là ho és amb tu! No busquis corrompre en la terra, que Al·là no estima als corruptors!»
[28.78] Va dir: «El que se m'ha donat ho dec només a una ciència que tinc». Però és que no sabia que Al·là havia fet perir abans

d'ell a altres generacions més poderoses i opulentes que ell? Però als pecadors no se'ls interrogarà sobre els seus pecats.
[28.79] Va aparèixer davant el seu poble, envoltat de pompa. Els que desitjaven la vida d'aquí van dir: «Tant de bo se'ns hagués donat altre tant del que s'ha donat a Coré! Té una sort extraordinària».
[28.80] Però els que havien rebut la Ciència, van dir: «Ai de vosaltres! La recompensa d'Al·là és millor per al que creu i obra bé. I no ho aconseguiran sinó els que tinguin paciència».
[28.81] Vam fer que la terra s'empassés a ell i el seu habitatge. No va haver cap grup que, fora d'Al·là, li auxiliés, ni va poder defensar-se a si mateix.
[28.82] Al matí següent, els que la vespra havien envejat la seva posició van dir: «Ai ai! Al·là dispensa el sosteniment a qui Ell vol dels seus Serfs: a uns amb llarguesa, a uns altres amb mesura. Si Al·là no ens hagués agraciat, hauria fet que ens empassés. Ai ai! Els infidels no prosperaran!»
[28.83] Assignem aquest Domicili Ùltim a qui no volen conduir-se amb altivesa en la terra ni corrompre. La fi és per als que temen a Al·là.
[28.84] Qui haja obrat bé tindrà com recompensa alguna cosa encara millor. I qui venja havent obrat malament,i tots qui hagin obrat malament, no seran retribuïts sinó conforme a les seves obres.
[28.85] Sí, Qui t'ha imposat l'Alcorà, et retornarà a citar. Digues: «El meu Senyor sap bé qui ha portat La Guia i qui està evidentment extraviat».
[28.86] Tu no podies esperar que se't transmetera a tu l'Escriptura. No ha estat així més que per misericòrdia vinguda del teu Senyor. No protegeixis als infidels!
[28.87] Que no et desviïn dels versicles d'Al·là, després d'haver-te estat revelades! Crida al teu Senyor i no siguis dels associadors!
[28.88] No invoquis a altre déu juntament amb Al·là! No hi ha més déu que Ell! Tot pereix, excepte Ell! Seva és la decisió! I a Ell sereu retornats!

[029]L'Aranya (Al_Ankabút) 69 Versicles

En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[29.1] Alif Laam Miim.
[29.2] Pensen els homes que se'ls deixarà dir: «Creiem!», sense ser provats?
[29.3] Ja vam provar als seus predecessors. Al·là, sí, coneix perfectament als sincers i coneix perfectament als que menteixen.
[29.4] Pensen qui obren malament que podran escapar de Nosaltres? Què malament jutgen!

[29.5] Qui compta amb trobar a Al·là sàpiga que el termini fixat per Al·là vindrà certament, Ell és Qui tot ho escolta, Qui tot ho sap.
[29.6] Qui combat per Al·là, combat, en realitat, en profit propi. Al·là, certament, pot prescindir dels Homes.
[29.7] A qui hagin cregut i obrat bé els esborrarem, sí, les seves dolentes obres i els retribuirem, sí, conformement a les seves millors obres.
[29.8] Hem ordenat a l'home que es porti bé amb els seus pares. Però si aquests t'insisteixen que M'associïs quelcom del que no tens coneixement, no els obeeixis! Tornareu a Mi i ja us informaré del que fèieu.
[29.9] A qui hagin cregut i obrat bé hem de fer que entrin a formar part dels justs.
[29.10] Hi ha alguns que diuen: «Creiem en Al·là!» Però, quan sofrixen quelcom per Al·là, prenen la prova que els homes els infligixen com càstig d'Al·là. Si, en canvi, el teu Senyor els auxilia, segur que diuen: «Estàvem amb vosaltres!» És que Al·là no sap bé el que hi ha en els pits dels Homes?
[29.11] Al·là, sí, coneix perfectament als que creuen i coneix perfectament als hipòcrites.
[29.12] Els infidels diuen als creients: «Seguiu el nostre camí i carregarem amb els vostres pecats!» Però, si ni amb els seus propis pecats carreguen gens... Menteixen, certament!
[29.13] Portaran, certament, la seva càrrega juntament amb altres càrregas. El dia de la Resurrecció haurien de respondre del que s'inventaven.
[29.14] Vam enviar Noé al seu poble i va romandre amb ell durant mil anys menys cinquanta. Després, el diluvi els va sorprendre en el seu impiedat.
[29.15] Els salvem, a ell i als de la nau, i vam fer d'ella un signe per a tot els Homes.
[29.16] I a Abraham. Quan va dir al seu poble: «Serviu a Al·là i temeu-li! És millor per a vosaltres. Si sabéssiu...»
[29.17] Serviu, en lloc de servir a Al·là, només ídols, i creeu una mentida. Els que vosaltres serviu, en lloc de servir a Al·là, no poden procurar-vos sosteniment. Busqueu, doncs, en Al·là el sosteniment! Serviu-li, doneu-li gràcies! A Ell sereu retornats!
[29.18] Si desmentiu, ja altres generacions, abans de vosaltres, van desmentir. Al Missatger només li incumbeix la transmissió clara.
[29.19] És que no veuen com inicia Al·là la creació i, després, la repeteix? És cosa fàcil per a Al·là.
[29.20] Digues: «Aneu per la terra i mireu com va iniciar la creació! Després, Al·là crearà per última vegada. Al·là és omnipotent».

[29.21] Castiga a qui Ell vol i es apiada de qui Ell vol. A Ell sereu retornats.
[29.22] No podeu escapar en la terra ni en el cel. No teniu, fora d'Al·là, protector ni auxiliar.
[29.23] Qui no creen en els signes d'Al·là i que Li trobaran, aquests desesperaran de La meva misericòrdia i aquests són qui sofriran un càstig dolorós.
[29.24] L'única cosa que va respondre el seu poble va ser: «Mateu-li o cremeu-li!» Però Al·là li va salvar del foc. Certament hi ha en això signes per a gent que creu.
[29.25] Va dir: «Heu pres ídols en lloc de prendre a Al·là, només per l'afecte mutu que us teniu en la vida d'aquí. Després, el dia de la Resurrecció, renegareu uns d'uns altres i us maleireu mútuament. El vostre estatge serà el Foc i no tindreu qui us auxiliï».
[29.26] Lot va creure en Ell i va dir: «Em refugio en el meu Senyor. Ell és el Poderós, el Savi.
[29.27] Li vam regalar Isaac i Jacob, i vam instituir en la seva descendència el profetisme i l'Escriptura. Li recompensem en la vida d'aquí, i en l'altra és dels justs.
[29.28] I a Lot. Quan va dir al seu poble: «Certament cometeu una deshonestedat que cap dels Homes ha comès abans.
[29.29] Us arribeu als homes, saltegeu i cometeu actes reprovables en les vostres reunions?». L'única cosa que va respondre el seu poble va ser: «Porta'ns el càstig d'Al·là, si és veritat el que dius!»
[29.30] Va dir: «Senyor! Auxilia'm contra el poble corruptor!»
[29.31] Quan Els nostres missatgers van venir a Abraham amb la bona nova, van dir: «Anem a fer perir a la població d'aquesta ciutat. Són uns impius».
[29.32] Va dir: «Però Lot està en ella». Van dir: «Sabem bé qui està en ella. Els salvarem, certament, a ell i a la seva família, excepte a la seva dona, que serà dels que es ressaguin».
[29.33] Havent arribat els nostres missatgers a Lot, aquest es va afligir per ells i es va sentir impotent per a protegir-los. Però ells van dir: «No temes ni estiguis trist! Anem a salvar-vos, a tu i a la teva família, excepte a la teva dona, que serà dels que es ressaguin.
[29.34] Anem a fer baixar un càstig del cel sobre la població d'aquesta ciutat, perquè han estat uns perversos».
[29.35] I vam fer d'ella un signe clar per a gent que raona.
[29.36] Als madianites el seu germá Xuayb. Va dir: «Poble! Serviu a Al·là i conteu amb l'últim Dia! No obreu malament en la terra corrompent!»
[29.37] Li van desmentir i el Terratrémol els va sorprendre, matinejant, morts,de genolls, en les seves cases.

[29.38] I als Adites i als Tamudìs! Pels seus habitatges se us mostra clarament... El Dimoni va engalanar les seves obres i els va apartar del Camí, a pesar de la seva perspicàcia.
[29.39] I a Coré, a Faraó i a Hamán! Moisés va venir a ells amb les proves clares i ells es van conduir en el país altivament. Però no van aconseguir escapar.
[29.40] Vam sorprendre a cadascun pel seu pecat. Contra uns enviem una tempestat de sorra. A uns altres els va sorprendre el Crit. A uns altres vam fer que la terra els hi empassés. A uns altres els neguem. No va ser Al·là qui va ser injust amb ells, sinó que ells ho van ser amb si mateixos.
[29.41] Qui prenen protectors en lloc de prendre a Al·là són semblants a l'aranya que s'ha fet una casa. I la casa més fràgil és la de l'aranya. Si sabessin...
[29.42] Al·là sap tot el que invoquen en lloc d'invocar-li a Ell. És el Poderós, el Savi.
[29.43] Proposem aquestes paràboles als homes, però no les comprenen sinó els que saben.
[29.44] Al·là ha creat amb una fi els cels i la terra. Certament, hi ha en això un signe per als creients.
[29.45] Recita el que se't ha revelat de l'Escriptura ! Fes la azalá! La azalá prohibeix la deshonestedat i el reprovable. Però el record d'Al·là és més important encara. Al·là sap el que feu.
[29.46] No discutiu sinó amb bones maneres amb la gent de l'Escriptura, excepte amb els que hagen obrat impíament. I digueu: «Creiem en el que se'ns ha revelat a nosaltres i en el que se us ha revelat a vosaltres. El nostre Déu i el vostre Déu és Un. I ens sotmetem a ell».
[29.47] I, així, t'hem revelat l'Escriptura. Aquells a qui revelem l'Escriptura creuen en ella. Entre aquests hi ha alguns que creuen en ella. Ningú rebutja Els nostres signes sinó els infidels.
[29.48] Tu no llegies, abans de rebre-la, cap Escriptura, ni copiaves cap amb la teva destra. Els falsaris, si no, haurien sospitat...
[29.49] Sinó que, és un conjunt de versicles clars en els pits de qui han rebut la Ciència. No neguen Els nostres signes sinó els impius.
[29.50] Diuen: «Per què no se li han revelat signes procedents del seu Senyor?» Digues: «Només Al·là disposa dels signes. Jo sóc solament un monitor que parla clar».
[29.51] És que no els basta que t'hàgem revelat l'Escriptura que se'ls recita? Hi ha en això una misericòrdia i una amonestació per a gent que creu.
[29.52] Digues: «Al·là basta com testimoni entre jo i vosaltres! Coneix el que està en els cels i en la terra. Qui creen en la falsedat i no creen en Al·là, aquests seran els que perdin».

[29.53] I et demanen que avancis el càstig. Si no fora perquè ha estat prefixat, els hauria ja arribat. Els vindrà, en veritat, de colp i volta, sense pressentir-ho.
[29.54] Et demanen que avancis el càstig. Sí, la Jahenam voltarà als infidels.
[29.55] El dia que el càstig els cobreixi de cap a peus i digui: «Agradeu el fruit de les vostres obres!»
[29.56] Serfs creients! La meva terra és vasta! Serviu-me, doncs, a Mi sol!
[29.57] Cadascun agradarà la mort. Després, sereu retornats a Nosaltres.
[29.58] A qui hagen cregut i fet el bé hem d'allotjar-los en el Paradís, eternament, en cambres altes, als peus de les quals fluïxen rierols. Quin grata és la recompensa dels que obren bé,
[29.59] que tenen paciència i confien en el seu Senyor!
[29.60] Quantes bèsties cal no poden proveir-se del sosteniment! Al·là s'encarrega d'ell i del vostre. Ell és Qui tot ho escolta, Qui tot ho sap.
[29.61] Si els preguntes: «Qui ha creat els cels i la terra i subjectat el sol i la lluna?», segur que diuen: «Al·là!» Com poden, doncs, ser tan desviats!
[29.62] Al·là dispensa el sosteniment a qui Ell vol dels seus serfs: a uns amb llarguesa, a uns altres amb mesura. Al·là és omniscient.
[29.63] Si els preguntes: «Qui fa baixar aigua del cel, vivificant amb ella la terra després de morta?», segur que diuen: «Al·là!» Digues: «Lloat sigui Al·là!» No, la majoria no comprenen.
[29.64] Aquesta vida d'aquí no és sinó distracció i joc, però la Estança Posterior, aquesta sí que és la Vida. Si sabessin...
[29.65] Quan s'embarquen, invoquen a Al·là rendint-li culte sincer. Però, quan els salva, duent-los a terra ferma, a l'instant Li associen altres déus,
[29.66] per a acabar negant el que els hem donat. Que gaudeixin per breu temps! Van a veure...!
[29.67] No veuen que hem fet un territori sagrat i segur, mentre, al voltant d'ells, segresten a la gent? Creuen, doncs, en la falsedat i no creuran en la gràcia d'Al·là?
[29.68] Hi ha algú que sigui més impiu que qui inventa una mentida contra Al·là o que, quan ve a ell la Veritat, la desmenteix? No hi ha en la Jahenam un estatge per als infidels?
[29.69] A qui hagen combatut per Nosaltres hem de guiar-los pels nostres camins! Al·là està, en veritat, amb qui fan el bé!

[030]Els Bizantins (Ar_Rúm) 60 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[30.1] Alif Laam Miim.
[30.2] Els bizantins han estat vençuts
[30.3] en els confins del país. Però, després de la seva derrota, venceran
[30.4] dintre de diversos anys. Tot està en mans d'Al·là, tant el passat com el futur. Aquest dia, els creients s´alegraran
[30.5] de l'auxili d'Al·là. Auxilia a qui Ell vol. És el Poderós, el Misericordiós.
[30.6] Promesa d'Al·là! Al·là no falta a La seva promesa. Però la majoria dels homes no saben.
[30.7] Coneixen l'extern de la vida d'aquí, però no es preocupen per l'altra vida.
[30.8] És que no reflexionen en el seu interior? Al·là no ha creat els cels, la terra i el que entre ells està sinó amb una fi i per un període determinat. Però molts homes es neguen, sí, a creure en la trobada del seu Senyor.
[30.9] No han anat per la terra i mirat com van acabar els seus antecessors? Eren més poderosos, llauraven la terra i la poblaven més que ells. Els seus Missatgers van venir a ells amb les proves clares. No va ser Al·là injust amb ells, sinó que ells ho van ser amb si mateixos.
[30.10] I la fi dels que van obrar malament va ser el pitjor, perquè van desmentir els signes d'Al·là i es van burlar d'ells.
[30.11] Al·là inicia la creació i després la repeteix. Després de tot això sereu retornats a Ell.
[30.12] Quan soni l'Hora, els pecadors seran presa de la desesperació.
[30.13] Els seus associats no intercediran per ells i aquests renegaran d'aquells.
[30.14] Quan soni l'Hora, aquest dia es dividiran:
[30.15] qui hagen cregut i obrat bé, seran alegrat en un prat;
[30.16] però qui no hagen cregut i hagen desmentit Els nostres signes i l'existència de l'altra vida seran entregats al càstig.
[30.17] Glòria a Al·là tarda i matí!
[30.18] Lloat sigui en els cels i en la terra, a la tarda i al migdia!
[30.19] Saca al viu del mort, al mort del viu. Vivifica la terra després de morta. Així és com se us traurà.
[30.20] I entre Els seus signes està l'haver-os creat de terra. Després, fets homes, us vau disseminar...
[30.21] I entre Els seus signes està l'haver-os creat esposes nascudes entre vosaltres, perquè us serveixin de quietud, i l'haver suscitat entre vosaltres l'afecte i la bondat. Certament, hi ha en ells signes per a gent que reflexiona.

[30.22] I entre Els seus signes està la creació dels cels i de la terra, la diversitat de les vostres llengües i dels vostres colors. Certament hi ha en això signes per als que saben.
[30.23] I entre Els seus signes està el vostre somni, de nit o de dia, la vostra sol·licitud a rebre El seu favor. Certament, hi ha en això signes per a gent que escolta.
[30.24] I entre Els seus signes està el fer-os veure el llampec, motiu de temor i d'anhel i el fer baixar aigua del cel, vivificant amb ella la terra després de morta. Certament, hi ha en això signes per a gent que raona.
[30.25] I entre els seus Signes està el que els cels i la terra se sostinguin per una ordre Seva. Al final, tot just Ell us cridi de la terra, sortireu immediatament.
[30.26] Seus són qui estan en els cels i en la terra. Tots Li obeïxen.
[30.27] És Ell Qui inicia la creació i, després, la repeteix. És cosa fàcil per a Ell. Representa l'ideal suprem en els cels i en la terra. És el Poderós, el Savi.
[30.28] Us proposa una paràbola presa del vostre mateix ambient: Hi ha entre els vostres esclaus qui participen en el mateix sosteniment que us hem proveït, de manera que pugueu equiparar-os en això amb ells i els temeu tant quant us temeu uns a uns altres? Així vam explicar detalladament els signes a gent que raona.
[30.29] Els impius, al contrari, segueixen les seves passions sense coneixement. Qui podrà dirigir a aquells a qui Al·là ha extraviat? No tindran qui els auxiliï.
[30.30] Professa la Religió com Hanif, segons la naturalesa primigènia que Al·là ha posat en els homes! No cap alteració en la creació d'Al·là. Aquesta és la religió veritable. Però la majoria dels homes no saben.
[30.31] Tornant-vos a Ell penedits. Temeu-li, feu la azalá i no sigueu dels asociadors,
[30.32] dels que escindeixen la seva religió en sectes, content cada grup amb el seu!
[30.33] Quan els homes sofrixen una desgràcia, invoquen al seu Senyor, tornant-se a Ell penedits. Després, quan els ha fet agradar una misericòrdia vinguda d'Ell, alguns d'ells associen altres déus al seu Senyor,
[30.34] per a acabar negant el que els hem donat. Gaudiu, doncs, breument! Aneu a veure...!
[30.35] Potser els hem conferit una autoritat que parli del que ells Li associen?
[30.36] Quan fem agradar als homes una misericòrdia, s´alegren d'ella. Però, si els succeïx un mal com càstig a les seves obres, aquí els teniu desesperats.

[30.37] És que no veuen que Al·là dispensa el sosteniment a qui Ell vol: a uns amb llarguesa, a uns altres amb mesura? Certament, hi ha en això signes per a gent que creu.
[30.38] Dóna el que és de dret al parent, al pobre i al viatger. És el millor per a qui desitgen agradar a Al·là. Aquests són els que prosperaran.
[30.39] El que presteu amb usura perquè us produeixi a costa de la hisenda aliena no us produïx davant Al·là. En canvi, el que dais de azaque per desig d'agradar a Al·là... Aquests són els que rebran el doble.
[30.40] Al·là és Qui us ha creat i, després proveït del sosteniment, Qui us farà morir i, després, tornar-os a la vida. Hi ha algun dels vostres associats que sigui capaç de fer quelcom d'això? Glòria a Ell! Està per sobre del que Li associen!
[30.41] Ha aparegut la corrupció en la terra i en el mar com a conseqüència de les accions dels homes, per a fer-los agradar part del que han fet. Potser, així, es converteixin.
[30.42] Digues: «Aneu per la terra i mireu com van acabar els seus antecessors: van ser, en la seva majoria, associadors!»
[30.43] Professa la religió veritable abans que arribi un dia que Al·là no evitarà. Aquest dia seran separats:
[30.44] qui no hagen cregut sofriran les conseqüències de la seva incredulitat, però qui hagen obrat bé s'hauran preparat un jaç.
[30.45] Per a retribuir amb El seu favor als que hagen cregut i obrat bé. Ell no estima als infidels.
[30.46] Entre Els seus signes, està l'enviament dels vents com nuncis de la bona nova, per a donar-os a agradar de La seva misericòrdia, perquè naveguin les naus seguint Els seus ordres i perquè busqueu El seu favor. I potser, així, sigueu agraïts.
[30.47] Abans de tu, hem manat Missatgers al seu poble. Els van aportar les proves clares. Ens vinguem dels que van pecar, era deure El nostre auxiliar als creients.
[30.48] Al·là és Qui envia els vents i aquests aixequen núvols. I Ell les estén com vol pel cel, les fragmenta i veus que surt de dintre d'elles el ruixat. Quan afavoreix amb aquest als serfs que Ell vol, heus aquí aquests que s´alegren,
[30.49] mentre que, abans d'haver-los estat enviat des de dalt, havien estat presa de la desesperació.
[30.50] I mira les petjades de la misericòrdia d'Al·là, com vivifica la terra després de morta! Tal és, en veritat, El Vivificador dels morts. És omnipotent.
[30.51] I si enviem un vent i veuen que engroguix, s'obstinen, no obstant això, en la seva incredulitat.
[30.52] Tu no pots fer que els morts escoltin ni que els sords escoltin la crida, si tornen l'esquena.

[30.53] Ni pots dirigir als cecs, traient-los de la seva pèrdua. Tu no pots fer que escoltin sinó qui creuen en Els nostres signes i estan sotmesos a Nosaltres.
[30.54] Al·là és Qui us va crear febles; després de la feblesa, us va enfortir. Després d'enfortir-os, us va afeblir i us va encanudir. Crea el que Ell vol. És El Omniscient, El Omnipotent.
[30.55] El dia que arribi l'Hora, juraran els pecadors que no han romàs sinó una hora. Així estaven de desviats...
[30.56] Qui havien rebut la Ciència i la fe diran: «Heu romàs el temps previst en l'Escriptura d'Al·là: fins al dia de la Resurrecció, i avui és el dia de la Resurrecció. Però no sabíeu...»
[30.57] Aquest dia, no els serviran de res als impius les seves excuses i no seran agraciats.
[30.58] En aquest Alcorà hem donat als homes tota classe d'exemples. Si els véns amb un versicle, segur que diuen els infidels: «No sou més que uns falsarios!»
[30.59] Així és com segella Al·là els cors dels que no saben.
[30.60] Tingues, doncs, paciència! El que Al·là promet és veritat! Que no et trobin lleuger qui no estan convençuts!

[031]Luqmán 34 Versicles.
En el nom d'Al·là, el Compassiu, el Misericordiós!
[31.1] Alif Laam Miim.
[31.2] Aquestes són els versicles de l'Escriptura sàvia,
[31.3] com guia i misericòrdia per a qui fan el bé.
[31.4] que fan la azalá, donen el azaque i estan convençuts de l'altra vida.
[31.5] Aquests tals estan dirigits pel seu Senyor, aquests són els que prosperaran.
[31.6] Hi ha entre els homes qui compra, sense coneixement, historietes divertides per a extraviar a altres del camí d'Al·là i per a prendre'l a burla. Qui tal facin tindran un càstig humiliant.
[31.7] Quan se li reciten els nostres versicles, s'allunya altivament, com si no les hagués escoltat, com si hagués estat sord. Anuncia-li un càstig dolorós!
[31.8] Qui, en canvi, hagen cregut i obrat bé tindran els jardins de la Delícia.
[31.9] en els quals estaran eternament. Promesa d'Al·là veritat! Ell és el Poderós, el Savi.
[31.10] Ha creat els cels sense pilars visibles. Ha fixat en la terra les muntanyes perquè ella i vosaltres no vacil·leu. Ha disseminat per ella tota classe de bèsties. Hem fet baixar aigua del cel i créixer en ella tota espècie generosa.
[31.11] Aquesta és la creació d'Al·là. Mostreu-me, doncs, què han creat els altres déus que hi ha fora d'Ell! Sí, els impius estan evidentment extraviats.

[31.12] Vam donar a Luqmán la saviesa: «Sé agraït amb Al·là! Qui és agraït ho és, en realitat, en profit propi. Qui és desagraït... Al·là Es basta a Si mateix, és digne de lloança».
[31.13] I quan Luqmán va amonestar al seu fill, dient-li: «Fillet! No associïs a Al·là altres déus, que l'associació és una impiedat enorme!».
[31.14] Hem ordenat a l'home pel que fa als seus pares -la seva mare li va dur sofrint pena rere de pena i li va deslletar als dos anys-: «Sé agraït amb mi i amb els teus pares. Sóc Jo la fi de tot!
[31.15] Però, si t'insisteixen que M'associïs allò del que no tens coneixement, no els obeeixis! En la vida d'aquí porta't amablement amb ells! Segueix el camí de qui torna a Mi penedit! Després, tornareu a Mi i ja us informaré del que fèieu».
[31.16] «Fillet! Encara que es tracte de quelcom del pes d'un gra de mostassa i estigui amagat en una roca, en els cels o en la terra, Al·là ho traurà a llum. Al·là és subtil, està bé informat.
[31.17] Fillet! Fes la azalá! Ordena el que està bé i prohibeix el que està malament! Tingues paciència davant l'adversitat! Això sí que és donar mostres de resolució!
[31.18] No facis mala cara a la gent, ni trepitges la terra amb insolència! Al·là no estima a ningú que sigui presumit, jactanciós.
[31.19] Sé modest en la teva manera de caminar! Parla en veu baixa! La veu més desagradable és, certament, la de l'ase!»
[31.20] No veieu que Al·là ha subjectat al vostre servei el que està en els cels i en la terra, i us ha satisfet de Les seves gràcies, visibles i ocultes? Però hi ha alguns homes que discuteixen d'Al·là sense tenir coneixement, ni guia, ni Escriptura lluminosa.
[31.21] I, quan se'ls diu: «Seguiu el que Al·là ha revelat!», diuen: «No, sinó que seguirem el mateix que els nostres pares seguien!» I si el Dimoni els cridés al càstig del Foc Flamejant?
[31.22] Qui se sotmet a Al·là i fa el bé s'agafa de l'agafador més ferm. La fi de tot és Al·là.
[31.23] Si algú no creu, que la seva incredulitat no t'entristisca! Tornaran a Nosaltres i ja els informarem del que feien. Al·là sap bé el que tanquen els pits.
[31.24] Els deixarem que gaudeixin per breu temps. Després, els arrossegarem a un dur càstig.
[31.25] Si els preguntes: «Qui ha creat els cels i la terra?», segur que diuen: «Al·là!» Digues: «Lloat sigui Al·là!» No, la majoria no saben.
[31.26] És d'Al·là el que està en els cels i en la terra. Al·là és Qui Es basta a Si mateix, el Digne de Lloança.
[31.27] Si es fessin cálamos dels arbres de la terra, i s'afegissin al mar, després d'ell, altres set mars més, no s'esgotarien les paraules d'Al·là. Al·là és poderós, savi.

[31.28] Crear-os i ressuscitar-os costa a Al·là tant com si es tractés d'una sola persona. Al·là tot ho escolta, tot ho veu.
[31.29] No veus que Al·là fa que la nit entre en el dia i que el dia entre en la nit, ha subjectat el sol i la lluna, prosseguint els dos el seu curs fins a un terme fix, i que Al·là està bé informat del que feu?
[31.30] Això és així perquè Al·là és La Veritat, però el que ells invoquen en lloc d'invocar-li a Ell és la falsedat. Al·là és L'Altíssim, El Gran.
[31.31] No veus que les naus naveguen per la gràcia d'Al·là, perquè Ell us mostri alguns dels seus signes? Certament, hi ha en això signes per a tot aquell que tingui molta paciència, molta gratitud.
[31.32] I, quan les ones els cobrixen com pavellons, invoquen a Al·là rendint-li culte sincer. Però, quan els salva, duent-los a terra ferma, alguns d'ells vacil·len. Ningú nega Els nostres signes sinó tot aquell que és pérfid, desagraït.
[31.33] Homes! Temeu al vostre Senyor i tingueu por d'un dia que el pare no pugui satisfer pel seu fill, ni el fill pel seu pare! El que Al·là promet és veritat! Que la vida d'aquí no us enganyi, i que el Engañador no us enganyi sobre Al·là!
[31.34] Al·là té coneixement de l'Hora. Envia baix la lluvía. Sap el que tanquen les entranyes de la mare, mentre que ningú sap el que l'endemà li oferirà, ningú sap en quina terra morirà. Al·là és omniscient, està bé informat.

[032]L'Adoració (As_Sayda) 30 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[32.1] Alif Laam Miim.
[32.2] La revelació de l'Escriptura, eximeix de dubtes, procedeix del Senyor de l'univers.
[32.3] O diuen: «Ell l'ha inventat». No! és la Veritat vinguda del teu Senyor, perquè adverteixis a un poble al que no ha vingut monitor algun abans de tu. Potser, així, siguin bé dirigits.
[32.4] Al·là és Qui ha creat els cels, la terra i el que entre ells està en sis dies. Després, s'ha instal·lat en el Tron. Fora de Ell, no teniu protector ni intercesor. És que no us deixareu amonestar?
[32.5] Ell disposa en el cel tot el de la terra. Després, tot ascendirà a Ell en un dia equivalent en duració a mil anys dels vostres.
[32.6] Tal és el Coneixedor de l'ocult i del palès, el Poderós, el Misericordiós,
[32.7] Que ha fet bé tot quant ha creat i ha començat la creació de l'home d'argila,
[32.8] després, ha establert la seva descendència d'una gota de líquid vil;

[32.9] després, li ha donat forma harmoniosa i infós en ell del seu Esperit. Us ha donat l'oïda, la vista i l'intel·lecte. Què poc agraïts sou!
[32.10] Diuen: «Quan ens hàgem perdut en la terra, és veritat que se'ns crearà de nou?» No, no creuen en la trobada del seu Senyor.
[32.11] Digues: «L'àngel de la mort, encarregat de vosaltres, us cridarà i, després, sereu retornats al vostre Senyor».
[32.12] Si poguessis veure als pecadors, capficats davant el seu Senyor: «Senyor! Hem vist i oït! Fes-nos tornar per fer obres bones! Estem convençuts!»
[32.13] Si haguéssim volgut, hauríem dirigit a cadascun. Però s'ha realitzat La meva sentència: «He d'omplir la Jahenam de genis i d'homes, de tots ells!»
[32.14] Agradeu, doncs, per haver oblidat que us arribaria aquest dia! Nosaltres també us hem oblidat. Agradeu el càstig etern pel que heu fet!
[32.15] Només creuen en Els nostres versicles qui, al ser amonestats amb ells, cauen al sòl en adoració i glorifiquen al seu Senyor, sense mostrar-se altius.
[32.16] S'alcen del jaç per a invocar al seu Senyor amb temor i anhel i donen almoina del que els hem proveït.
[32.17] Ningú sap l'alegria reservada a ells en retribució a les seves obres.
[32.18] És que el creient és com el pervers? No són iguals.
[32.19] Qui creen i obrin bé tindran els jardins de l'Estatge com allotjament en premi a les seves obres.
[32.20] Però els que obrin amb perversitat tindran el Foc com estatge. Sempre que vulguin sortir d'ell, seran retornats a ell i se'ls dirà:«Agradeu el càstig del Foc que desmentíeu!»
[32.21] Hem de donar-los a agradar del càstig d'aquí baix abans del càstig major. Potser, així, es converteixin.
[32.22] Hi ha algú que sigui més impiu que qui, havent-se-li recordat els signes del seu Senyor, es desvia després d'ells? Ens venjarem dels pecadors.
[32.23] Hem donat a Moisés l'Escriptura -no dubtes, doncs, en trobar-li- i vam fer d'ella guia per als Fills d'Israel.
[32.24] Triem d'entre ells a caps que els dirigixen seguint La nostra ordre com premi per haver perseverat i per haver estat convençuts dels nostres signes.
[32.25] El teu Senyor jutjarà entre ells el dia de la Resurrecció sobre allò que discrepaven.
[32.26] És que no els diu gens que hàgem fet perir a tantes generacions precedents, els habitatges entre els quals caminen ells ara? Certament, hi ha en això signes. No escoltaran, doncs?

[32.27] És que no veuen com conduïm l'aigua a la terra pelada i, gràcies a ella, vam treure els cereals dels que s'alimenten els seus ramats i ells mateixos? No veuran, doncs?
[32.28] I diuen: «Para quan aquest veredicte, si és veritat el que dieu?»
[32.29] Digues: «El dia del veredicte, la fe ja no aprofitarà als infidels i no els serà donat esperar».
[32.30] Aparta't, doncs, d'ells i espera! Ells esperen!

[033] La Coalició (Al_Ahzáb) 73 Versicles. En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[33.1] Profeta! Tem a Al·là i no obeïx als infidels i als hipòcrites! Al·là és omniscient, savi.
[33.2] Segueix el que el teu Senyor et revela! Al·là està bé informat del que feu.
[33.3] Confia en Al·là! Al·là basta com protector!
[33.4] Al·là no ha posat dos cors en el pit de cap home. Ni ha fet que les esposes que repudieu per la fórmula: «Ets per a mi com l'esquena de la meva mare!» siguen les vostres mares. Ni ha fet que els vostres fills adoptius siguen els vostres propis fills. Això és el que les vostres boques diuen. Al·là, emperò, diu la veritat i conduïx pel camí.
[33.5] Crideu-los pel seus pares. És més equitatiu davant Al·là. I, si no sabeu qui son el seus pares, que siguen els vostres germans en religió i els vostres protegits. No incorreu en culpa si en això us equivoqueu, però sí,si ho feu deliberadament. Al·là és indulgent, misericordiós. [33.6] El Profeta està més prop dels creients que ells ho estan de si mateixos. Les esposes d'aquell són les mares d'aquests. Els units per llaços de consanguinitat estan més prop uns d'uns altres, segons l'Escriptura d'Al·là, que els creients i els emigrats, tret que feu un favor als vostres protegits. Això està anotat en l'Escriptura.
[33.7] I quan vam concertar un pacte amb els profetes, amb tu, amb Noé, amb Abraham, amb Moisés i amb Jesús, fill de María - pacte solemne,
[33.8] per a demanar compte de la seva sinceritat als sincers. I per als infidels ha preparat un càstig dolorós.
[33.9] Creients! Recordeu la gràcia que Al·là us va dispensar quan van venir les legions contra vosaltres i Nosaltres enviem contra elles un vent i legions invisibles als vostres ulls. Al·là veu bé el que feu.
[33.10] Quan us acorralaven pertot arreu, quan el terror us va desviar la mirada, se us va fer un nus en la gola i conjecturasteis sobre Al·là.
[33.11] En aquesta ocasió, els creients van ser posats a prova i van sofrir una violenta commoció.

[33.12] I quan els hipòcrites i els malalts de cor deien: «Al·là i El seu Missatger no han fet sinó enganyar-nos amb els seus promeses!»
[33.13] I quan un grup d'ells va dir: «Gent de Yatrib! No us quedeu aquí! Regresseu!» Part d'ells va demanar autorització al Profeta, dient: «Les nostres cases estan indefenses!» En realitat, no és que les seves casa estiguessin indefenses, el que volien era fugir.
[33.14] Si els haguessin entrat pels seus ravals i se'ls hagués demanat que apostataran, haurien acceptat gairebé sense demora.
[33.15] Però havien concertat abans amb Al·là una aliança: no tornar l'esquena. I cal respondre de l'aliança amb Al·là...
[33.16] Digues: «No traureu gens amb fugir si és que preteneu amb això no morir o que no us maten. De tota manera, se us va a deixar gaudir només per poc temps».
[33.17] Digues: «Qui podrà protegir-os d'Al·là, tant si vol fer-os mal com si vol fer-os objecte de misericòrdia?» No trobaran, fora d'Al·là, protector ni auxiliar.
[33.18] Al·là sap qui són, entre vosaltres, els que aixequen obstacles i els que diuen als seus germans: «Veniu a nosaltres!», però sense mostrar gran ardor per a combatre.
[33.19] Us regategen l'ajuda. Quan ve la por, els veus que et miren, girant-los els ulls, com mira aquell a qui ronda la mort. Però, quan ha desaparegut la por, us fereixen amb les seves afilades llengües, àvids de botí. Aquests tals no són creients. Al·là farà vanes les seves obres. És cosa fàcil per a Al·là.
[33.20] Creuen que els coalicionistes no s'han anat. Però, si els coalicionistes regressessen, voldrien retirar-se al desert entre els beduïns, preguntant quins ha estat de vosaltres. Si es quedessen amb vosaltres, combatrien però poc.
[33.21] En El Missatger d'Al·là teniu, certament, un bell model per a qui compte amb Al·là i amb l'últim Dia i que recorda molt a Al·là.
[33.22] I quan els creients van veure als coalicionistes, van dir: «Això és el que Al·là i el seu Missatger ens havien promès. Déu i el seu Missatger deien la veritat!» Això no va fer sinó augmentar la seva fe i la seva adhesió.
[33.23] Va haver creients que es van mantenir fidels a l'aliança concertada amb Al·là. Alguns d'ells van donar ja la seva vida. Uns altres esperen encara, sense mudar la seva actitud.
[33.24] Perquè Al·là retribueixi als sincers per la seva sinceritat i castigui als hipòcrites, si vol, o es torni a ells. Al·là és indulgent, misericordiós.
[33.25] Al·là va acomiadar als infidels plens d'ira, sense que aconseguissin triomfar. Al·là va evitar el combat als creients. Al·là és fort, poderós.

[33.26] Va Fer baixar de les seves fortaleses als de la gent de l'Escriptura que havien donat suport a aquells. Va sembrar el terror en els seus cors. A uns vau matar, a uns altres els vau fer captius.
[33.27] Us ha donat en herència la seva terra, les seves cases, els seus béns i un territori que mai havíeu trepitjat. Al·là és omnipotent.
[33.28] Profeta! Digues a les teves esposes: «Si desitgeu la vida d'aquí i la seva ornament, veniu, que us proveiré i us deixaré en llibertat decorosament!
[33.29] Però, si busqueu a Al·là, al Seu Missatger i el Domicil Ùltim, llavors, Al·là ha preparat una recompensa magnífica per a aquelles de vosaltres que facin el bé».
[33.30] Dones del Profeta! A la que de vosaltres sigui culpable de deshonestidat manifesta, se li doblegarà el càstig. És cosa fàcil per a Al·là.
[33.31] Però a la que de vosaltres obeeixi a Al·là i al seu Missatger i obri bé, li donarem doble remuneració i li prepararem generós sosteniment.
[33.32] Dones del Profeta! Vosaltres no sou com altres dones qualsevol. Si temeu a Al·là, no sigueu tan complaents en les vostres paraules que arribi a anhelar-os el malalt de cor. Parleu, més aviat, com es deu!
[33.33] Quedeu-os en les vostres cases! No us empolaineu com s'empolainaven en primer paganisme! Feu la azalá! Doneu el azaque! Obeïu a Al·là i al seu Missatger! Al·là només vol lliurar-os de la taca, gent de la casa, i purificar-os per complet.
[33.34] Recordeu el que dels versicles d'Al·là i de la Saviesa es recita en les vostres cases. Al·là és subtil, està bé informat.
[33.35] Al·là ha preparat perdó i magnífica recompensa per als musulmans i les musulmanes els creients i les creients, els devots i les devotes, els sincers i les sinceres, els pacients i les pacients, els humils i les humils, els i les que donen almoina, els i les que dejunen, els castos i les castes, els i les que recorden molt a Al·là.
[33.36] Ni el creient ni la creient tenen altre opció quan Al·là i El Seu Missatger han decidit un assumpte. Qui desobeïx a Al·là i al seu Missatger està evidentment extraviat.
[33.37] I quan deies al que havia estat objecte d'una gràcia d'Al·là i d'una gràcia teva: «Conserva a la teva esposa i tem a Al·là!», i ocultaves en la teva ànima el que Al·là anava a revelar, i tenies por dels homes, sent així que Al·là té més dret que Li tinguis por. Quan Zayd havia romput amb ella, te la vam donar per esposa perquè no es posés objecció als creients que es casen amb les esposes dels seus fills adoptius, quan aquests han romput amb elles. L'ordre d'Al·là es complix!

[33.38] Que no tingui objeccions el Profeta per alguna cosa que li ha estat imposat per Al·là. conforme a la pràctica d'Al·là per als que van viure abans -l'ordre d'Al·là és un decret decidit-,
[33.39] que transmeten els missatges d'Al·là i Li tenen por, no tenint por de ningú més que d'Al·là. Prou Al·là per a ajustar comptes!
[33.40] Muhammad no és el pare de cap dels vostres homes, sinó El Missatger d'Al·là i el segell dels profetes. Al·là és omniscient.
[33.41] Creients! Recordeu molt a Al·là!
[33.42] Glorifiqueu-Li matí i tarda!
[33.43] Ell és Qui, amb Els seus àngels, us beneïx per a treure-us de les tenebres a la llum. És misericordiós amb els creients.
[33.44] El dia que Li troben, seran saludats amb: «Pau!» Els haurà preparat una recompensa generosa.
[33.45] Profeta! T'hem enviat com testimoni, com nunci de bones noves i com monitor,
[33.46] com veu que crida a Al·là amb El seu permís i com torxa lluminosa.
[33.47] Anuncia als creients que rebran un gran favor d'Al·là.
[33.48] No obeeixis als infidels i als hipòcrites! Fes cas omís de les seves ofenses i confia en Al·là! Al·là basta com protector!
[33.49] Creients! Si us caseu amb dones creients i, després, les repudieu abans d'haver-les tocat, no teniu per quines exigir-les un període d'espera. Proveïu-les del necessari i deixeu-les en llibertat decorosament!
[33.50] Profeta! Hem declarat lícites per a tu a les teves esposes, a les que has donat dot, a les esclaves que Al·là t'ha donat com botí de guerra, a les filles del teu oncle i ties paterns i del teu oncle i ties materns que han emigrat amb tu i a tota dona creient, si s'oferix al Profeta i el Profeta vol casar-se amb ella. És un privilegi teu, no dels altres creients -ja sabem el que hem imposat a aquests últims pel que fa a les seves esposes i esclaves, perquè no tinguis objecció. Al·là és indulgent, misericordiós.
[33.51] Pots deixar per a altra ocasió a la que d'elles vulguis, o cridar a tu a la que vulguis, o tornar a cridar a una dels quals t´havies separat. No feixos mal. Això contribuïx a la seva alegria, a evitar que estiguin tristes i que totes elles estiguin contentes amb el que tu els dónes. Al·là sap el que tanquen els vostres cors. Al·là és omniscient, benigne.
[33.52] Des d'ara, no et serà lícit prendre altres dones, ni canviar d'esposes, encara que t'agradi la seva bellesa, llevat de les teves esclaves. Al·là tot ho observa.
[33.53] Creients! No entreu en les habitacions del Profeta tret que se us autoritze a això per a un menjar. No entreu fins que sigui hora. Quan se us cridi, entreu i, quan hàgiu menjat, retireu-os sense posar-os a parlar com si foseu de la família. Això

molestaria al Profeta i, per vosaltres, li faria vergonya . Al·là, en canvi, no S'avergonyeix de la veritat. Quan els demaneu un objecte, feu-ho des de darrere d'una cortina. És més decorós per a vosaltres i per a elles. No heu de molestar al Missatger d'Al·là, ni casar-os mai amb les que hagen estat les seves esposes. Això, per a Al·là, seria greu.
[33.54] Si mostreu alguna cosa o ho oculteu,... Al·là ho sap tot.
[33.55] No pequen si es tracta dels seus pares, els seus fills, els seus germans, els fills dels seus germans, els fills de les seves germanes, les seves dones o les seves esclaves. Temeu a Al·là! Al·là és testimoni de tot.
[33.56] Al·là i els seus àngels beneïxen al Profeta. Creients! Beneïu-li vosaltres també i saludeu-li com es deu!
[33.57] Als que molesten a Al·là i al seu Missatger, Al·là els ha maleït en la vida d'aquí i en l'altra i els ha preparat un càstig humiliant.
[33.58] Els que molesten als creients i a les creients, sense haver-ho aquests merescut, són culpables d'infàmia i de pecat manifest.
[33.59] Profeta! Digues a les teves esposes, a les teves filles i a les dones dels creients que es cobreixin amb el mantell. És el millor perquè les hi distingeixi i no siguin molestades. Al·là és indulgent, misericordiós.
[33.60] Si els hipòcrites, els malalts de cor i els agitadors de la ciutat no cessen, hem d'incitar-te contra ells i aviat deixaran el teu veïnatge.
[33.61] Maleïts, seran capturats i executats sense pietat allà on es doni amb ells,
[33.62] conforme a la practica d'Al·là amb els que van viure abans. I trobaràs la pràctica d'Al·là irreemplaçable.
[33.63] Els homes et pregunten per l'Hora. Digues: «Només Al·là té coneixement d'ella . Qui sap? Potser l'Hora estigui pròxima...
[33.64] Al·là ha maleït als infidels i els ha preparat Un Foc Flamejant,
[33.65] en el qual estaran eternament, per a sempre. No trobaran protector ni auxiliar.
[33.66] El dia que, en el Foc, es desencaixin els seus rostres de dolor, diran: «Tant de bo haguéssim obeït a Al·là! Tant de bo haguéssim obeït al Missatger!».
[33.67] I diran: «Senyor! Hem obeït als nostres senyors i als nostres grans i ens han extraviat del Camí!
[33.68] Doblega'ls, Senyor, el càstig i tira'ls una gran maledicció!»
[33.69] Creients! No sigueu com els que van ofendre Moisés! Al·là li va declarar innocent del que li havien acusat. Al·là li tenia consideració.
[33.70] Creients! Temeu a Al·là i no digueu despropòsits,

[33.71] perquè faci prosperar les vostres obres i us perdoni els vostres pecats! Qui obeeixi a Al·là i al seu Missatger tindrà un èxit grandiós.
[33.72] Vam proposar el dipòsit als cels, a la terra i a les muntanyes, però es van negar a fer-se càrrec d'ell, van tenir por. L'home, en canvi, es va fer càrrec. És, certament, molt impiu, molt ignorant.
[33.73] Perquè Al·là castigui als hipòcrites i a les hipòcrites, als associadors i a les associadores, i perquè Al·là perdoni als creients i a les creients. Al·là és indulgent, misericordiós.

[034]Els Saba (Saba) 54 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[34.1] Lloat sigui Al·là, a Qui pertany el que està en els cels i en la terra! Lloat sigui també en l'altra vida! Ell és El Savi, El Bé Informat.
[34.2] Sap el que penetra en la terra i el que d'ella surt, el que descendeix del cel i el que a ell ascendeix. Ell és El Misericordiós, L'Indulgent.
[34.3] Els infidels diuen: «L'Hora no ens arribarà». Digues: «Clar que si! Pel meu Senyor, El Coneixedor de l'ocult, que ha d'arribar-os! No se Li passa desapercebut el pes d'un àtom en els cels ni en la terra. No hi ha gens, menor o major que això, que no estigui en una Escriptura clara,
[34.4] per a retribuir als que van creure i van obrar bé. Aquests tals tindran perdó i generós sosteniment.
[34.5] Qui, en canvi, s'hagin esforçat per deixar sense efecte Els nostres signes, tindran el càstig d'un suplici dolorós».
[34.6] Qui han rebut la Ciència veuen que el que el teu Senyor t'ha revelat és la Veritat i dirigeix a la via del Poderós, del Digne de Lloança.
[34.7] Els infidels diuen: «Voleu que us indiquem un home que us anunciï que, quan estigueu completament descomposts, de debò se us crearà de nou?»
[34.8] Ha inventat una mentida contra Al·là o és un possès? No, no és així! Els que no creuen en l'altra vida estan destinats al càstig i profundament extraviats.
[34.9] És que no veuen el que els envolta en els cels i en la terra? Si volguéssim, faríem que la terra els hi empassés o que caigués sobre ells part del cel. Certament, hi ha en això un signe per a tot serf penedit. [34.10] Vam donar a David un favor Nostre: «Muntanyes! Ressoneu acompanyant-li, i vosaltres també, ocells!» Per ell, vam fer tou el ferro.
[34.11] «Fabrica cotes de malla i amida bé la malla!» Obreu bé! Jo veig bé el que feu.

[34.12] A Salomón el vent, que al matí feia el camí d'un mes i a la tarda d'altre mes. Vam Fer rajar per a ell la font de bronze fos. Dels genis, alguns treballaven al seu servei, amb permís del seu Senyor. Al que hagués desobeït Les nostres ordres, li hauríem fet agradar el càstig del Foc Flamenjant.
[34.13] Li feien tot el que ell volia: palaus, estàtues, calders grans com cisternes, fermes marmitas. Familiars de David, sed agraïts! Però pocs dels meus serfs són molt agraïts.
[34.14] I quan vam decretar la seva mort, no van tenir més indici d'ella que el corc que es va posar a rosegar el seu gaiato. I, quan es va desplomar, van veure clarament els genis que, si haguessin conegut l'ocult, no haurien romàs tant temps en el humiliant càstig.
[34.15] Els Saba tenien un signe en el seu territori: dos jardins, un a la dreta i altre a l'esquerra. «Mengeu del sosteniment del vostre Senyor i doneu-li gràcies! Teniu un bon país i un Senyor indulgent».
[34.16] Però es van desviar i vam enviar contra ells la inundació dels dics. I els canviem aquells dos jardins per altres dos que produïen fruits amargs, tamarius i uns pocs ginjolers.
[34.17] Així els retribuïm per la seva ingratitut. No castiguem sinó al desagraït.
[34.18] Entre ells i les ciutats que Nosaltres hem beneït vam establir altres ciutats, prop unes d'unes altres, i determinem el trànsit entre elles: «Aneu d'una a una altra, de dia o de nit, en seguretat!»
[34.19] Però van dir: «Senyor! Allarga els nostres recorreguts!» I van ser injusts amb si mateixos. Els vam fer llegendaris i els vam dispersar pertot arreu. Certament, hi ha en això signes per a tot aquell que tingui molta paciència, molta gratitud.
[34.20] Iblis va confirmar l'opinió que s'havia format d'ells. Li van seguir tots, menys un grup de creients.
[34.21] No tenia poder sobre ells. Volíem només distingir als que creien en l'altra vida dels que dubtaven d'ella. El teu Senyor cuida de tot.
[34.22] Digues: «Invoqueu als que, en lloc d'Al·là, preteneu. No poden el pes d'un àtom en els cels ni en la terra, ni tenen allí participació, ni Ell troba en ells ajuda.
[34.23] És inútil intercedir per ningú davant Ell, excepte per qui Ell ho permeti. Fins que, quan el terror hagi desaparegut dels seus cors, diguin: 'Què ha dit el vostre Senyor?' Diran: 'La veritat' Ell és l'Altíssim, el Gran».
[34.24] Digues: «Qui us procura el sosteniment dels cels i de la terra?» Digues: «Al·là! O nosaltres o vosaltres, uns segueixen el bon camí i uns altres estan evidentment extraviats».

[34.25] Digues: «Ni vosaltres hauríeu de respondre dels nostres delictes, ni nosaltres del que feu».
[34.26] Digues: «El nostre Senyor ens reunirà i jutjarà entre nosaltres segons justícia. Ell és Qui jutja, el Omniscient».
[34.27] Digues: «Mostreu-me els que Li heu agregat com associats. Però no! L'és Al·là, el Poderós, el Savi».
[34.28] No t'hem enviat sinó com nunci de bones noves i com monitor a tot el gènere humà. Però la majoria dels homes no saben.
[34.29] Diuen: «Quan es complirà aquesta amenaça, si és veritat el que dieun?»
[34.30] Digues: «Se us ha fixat ja un dia que no podreu retardar ni avançar una hora».
[34.31] Els infidels diuen: «No creiem en aquest Alcorà ni en els seus precedents». Si poguessis veure als impius, dempeus davant el seu Senyor, recriminant-se uns a uns altres. Els que van ser febles diran als que van ser altius: «Si no arriba a ésser per vosaltres, hauríem cregut».
[34.32] Els que van anar altius diran als que van ser febles: «Som, per ventura, nosaltres els que us van desviar de La Senda quan se us va indicar aquesta? No, vau ser culpables!»
[34.33] Els que van ser febles diran als que van ser altius: «No!, que van anar les vostres maquinacions de nit i de dia, quan ens instàveu que no creguéssim en Al·là i que Li atribuíssim iguals...» I, quan vegen el càstig dissimularan la seva pena. Posarem argolles al coll dels que no hagin cregut. Seran retribuïts per altra cosa que pel que van fer?
[34.34] No hem enviat cap monitor a una ciutat que no diguessin les seves rics: «No creiem en el vostre missatge»,
[34.35] i que no diguessin: «Nosaltres tenim més hisenda i fills. No se'ns castigarà».
[34.36] Digues: «El meu Senyor dispensa el sosteniment a qui Ell vol: a uns amb llarguesa, a uns altres amb mesura. Però la majoria dels homes no saben».
[34.37] Ni la vostra hisenda ni els vostres fills podran acostar-os bé a Nosaltres. Només qui creen i obrin bé rebran una retribució doble per les seves obres i habitaran segurs en les cambres altes.
[34.38] En canvi, qui s'esforcin per deixar sense efecte Els nostres signes, seran lliurats al càstig.
[34.39] Digues: «El meu Senyor dispensa el sosteniment a qui Ell vol dels seus serfs: a uns amb llarguesa, a uns altres amb mesura. No deixarà de restituir-os cap almoina que doneu. Ell és el Millor dels proveïdors».
[34.40] El dia que Ell els congregui a tots, dirà als àngels: «És a vosaltres a qui servien?»

[34.41] Diran: «Glòria a Tu! Tu ets el nostre Amo, no ells. No! Ells servien als genis, en els quals la majoria creien».
[34.42] Aquest dia no podreu ja aprofitar-os ni danyar-os uns a uns altres. I direm als impius: «Agradeu el càstig del Foc que desmentíeu!»
[34.43] I quan se'ls reciten Les nostres versicles com proves clares, diuen: «aquest no és sinó un home que vol apartar-os del que els vostres pares servien». I diuen: «Això no és sinó una mentida inventada». I de la Veritat, tan bon punt ha vingut aquesta a ells, diuen els infidels: «Això no és sinó manifesta màgia!»
[34.44] No els vam donar cap Escriptures que estudiessin, ni els enviem a cap monitor abans de tu.
[34.45] Els seus antecessors van desmentir i no han obtingut ni la desena part del que vam donar a aquells, que van desmentir, no obstant això, als meus Missatgers. I quin no va ser El meu reprovació!
[34.46] Digues: «Només us exhorto a una cosa: que us poseu davant Al·là, de dues en dues o sols, i mediteu. El vostre paisà no és un possès; no és sinó un monitor que us prevé contra un càstig sever».
[34.47] Digues: «El salari que jo pugui demanar-os quedeu-os-el! El meu salari no incumbeix sinó a Al·là. Ell és testimoni de tot».
[34.48] Digues: «El meu Senyor acomiada la Veritat. Ell coneix a fons les coses ocultes».
[34.49] Digues: «Ha vingut la Veritat. La falsedat no crea ni re-crea».
[34.50] Digues: «Si m'extravio, m'extravio, en realitat, en detriment propi. Si segueixo el camí recte, ho dec al que el meu Senyor em revela. Ell ho escolta tot, està prop».
[34.51] Si poguessis veure quan, esglaiats d'espanto, sense escapi possible, siguin arrabassats d'un lloc pròxim.
[34.52] Diran: «Creiem en El!» Però com podran aconseguir-ho estant tan lluny,
[34.53] si abans no van creure en El, des de lluny, llançaven injúries contra l'ocult.
[34.54] S'interposarà una barrera entre ells i l'objecte del seu desig, com va ocórrer abans amb els seus semblants: estaven en dubte greu.

[035]Creador (Faatér) 45 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[35.1] Lloat sigui Al·là, Creador dels cels i de la terra, Que dels àngels ha fet Missatgers de dos, tres o quatre ales! Afegix a la creació el que Ell vol. Al·là és omnipotent.

[35.2] No hi ha qui pugui retenir la misericòrdia que Al·là dispensa als homes, ni hi ha qui pugui soltar, fora d'Ell, el que Ell reté. Ell és el Poderós, el Savi.
[35.3] Homes! Recordeu la gràcia que Al·là us ha dispensat. Hi ha algun altre creador distint d'Al·là, que us proveeixi del cel i de la terra el sosteniment? No hi ha més déu que El. Com podeu, doncs, ser tan desviats!
[35.4] Si et desmenteixen, ja abans de tu van ser desmentits Missatgers. Però tot serà retornat a Al·là.
[35.5] Homes! El que Al·là promet és veritat! Que la vida d'aquí no us enganyi! Que el Engañador no us enganyi sobre Al·là!
[35.6] El Dimoni és per a vosaltres un enemic. Tingueu-li, doncs, per tal. Llama als seus partidaris només perquè habiten en el Foc Flamenjant.
[35.7] Els que no hagin cregut tindran un càstig sever. En canvi, els que hagin cregut i obrat bé tindran perdó i una gran recompensa.
[35.8] És que aquell, la dolenta conducta del que ha estat guarnida i la veu com bona,(pot ser com el bon guiat?) Al·là extravia a qui Ell vol i dirigeix a qui Ell vol. No et consumes per ells de pesar! Al·là sap bé el que fan.
[35.9] Al·là és Qui envia els vents i aquests aixequen núvols, que Nosaltres conduïm a un país àrid. Amb elles vivifiquem la terra després de morta. Així serà la Resurrecció.
[35.10] Qui vulgui el poder... El poder pertany, en la seva totalitat, a Al·là. Cap a Ell s'eleva la bona paraula i Ell realça l'obra bona. En canvi, qui tramen mals tindran un càstig sever, i la trama d'aquests es malmetrà.
[35.11] Al·là us ha creat de terra; després, d'una gota; després, va fer de vosaltres parelles. Cap femella concep o pari sense que Ell ho sàpiga. Ningú viu a edat avançada o prematura que no estigui això en una Escriptura. És cosa fàcil per a Al·là.
[35.12] No són iguals les dues grans masses d'aigua: una potable, dolça, agradable de beure; altra salobre, amarga. Però de cadascuna mengeu una carn fresca i obteniu adorns que us poseu. I veus que les naus les solquen. Perquè busqueu El seu favor. Potser, així, sigueu agraïts.
[35.13] Fa que la nit entre en el dia i que el dia entre en la nit. Ha subjectat el sol i la lluna, prosseguint els dos el seu curs cap a un terme fix. Aquest és Al·là, el vostre Senyor. Seu és el domini. Els que invoqueu en lloc d'invocar-li a Ell no poden gens ni corfa.
[35.14] Si els invoqueu, no escolten la vostra súplica i, inclús si l'escoltessin, no us contestarien. El dia de la Resurrecció renegaran que els hàgiu associat a Al·là. I ningú t'informarà com Qui està bé informat.

[35.15] Homes! Sou vosaltres els necessitats d'Al·là, mentre que Al·là és Qui Es basta a Si mateix, el Digne de Lloança.
[35.16] Si Ell volgués, us faria desaparèixer i us substituiria per noves creatures.
[35.17] I això no seria difícil per a Al·là.
[35.18] Ningú carregarà amb la càrrega aliena. I si algú, aclaparat per la seva càrrega, demana ajuda a un altre, no se li ajudarà gens, encara que sigui parent. Tu només has d'advertir als que temen el seu Senyor en secret i fan la azalá. Qui es purifica es purifica en realitat, en profit propi. És Al·là la fi de tot!
[35.19] No són iguals el cec i el vident,
[35.20] les tenebres i la llum,
[35.21] la fresca ombra i la calor ardent.
[35.22] No són iguals els vius i els morts. Al·là fa que escolti qui Ell vol. Tu no pots fer que escoltin qui estiguin en les sepultures.
[35.23] Tu no ets sinó un monitor.
[35.24] T'hem enviat amb la Veritat com nunci de bones noves i com monitor. No hi ha cap comunitat per la qual no hagi passat un monitor.
[35.25] I si et desmenteixen, també els seus antecessors van desmentir. Els seus Missatgers van venir a ells amb les proves clares, amb les Escriptures i amb l'Escriptura Lluminosa.
[35.26] Després, vaig sorprendre als infidels i quin no va ser El meu reprobació!
[35.27] No veus com ha fet Al·là baixar aigua del cel, mitjançant la qual hem tret fruits de diferents classes? En les muntanyes hi ha vetes de diferents colors: blanques, vermelles i d'un negre intens.
[35.28] Els homes, bèsties i ramats són també de diferents colors. Només temen a Al·là aquells dels seus serfs que saben. Al·là és poderós, indulgent.
[35.29] Qui reciten l'Escriptura d'Al·là, fan la azalá i donen almoina, en secret o en públic, del que els hem proveït, poden esperar un guany imperible,
[35.30] perquè Ell els doni el seu recompensa i encara més del seu favor. És indulgent, molt agraït.
[35.31] El que de l'Escriptura t'hem revelat és la Veritat, en confirmació dels missatges anteriors. Sí, Al·là està bé informat dels seus serfs, els veu bé.
[35.32] Després, hem donat en herència l'Escriptura a aquells dels nostres serfs que hem triat. Alguns d'ells són injusts amb si mateixos; uns altres, segueixen una via mitja; uns altres, avantatgen en el bé obrar, amb permís d'Al·là. Aquest és el gran favor.
[35.33] Entraran en els jardins del edén. Allí se'ls abillarà amb braçalets d'or i amb perles, allí vestiran de seda.

[35.34] I diran: «Lloat sigui Al·là, Que ha retirat de nosaltres la tristesa! En veritat, el nostre Senyor és indulgent, molt agraït.
[35.35] Ens ha instal·lat, per favor Seu, en l'Estatge de l'Estabilitat. No sofrirem en ella pena, no sofrirem cansament».
[35.36] Els infidels, en canvi, sofriran el foc de la Jahenam. Agonitzaran sense acabar de morir i no se'ls alleujarà el seu càstig. Així retribuïm a tot desagraït.
[35.37] Cridaran allí: «Senyor! Treu-nos i obrarem bé, no com solíem fer!». «És que no us vam donar una vida prou llarga com perquè es deixés amonestar qui volgués? El monitor va venir a vosaltres... Agradeu, doncs! Els impius no tindran qui els auxiliï».
[35.38] Al·là és el Coneixedor de l'ocult dels cels i de la terra. Ell sap bé el que tanquen els pits.
[35.39] Ell és Qui us ha fet successors en la terra. Qui no crea, sofrirà les conseqüències de la seva incredulitat. La incredulitat servirà només per a fer als infidels més aborrecibles davant el seu Senyor. La incredulitat no farà que augmentar més la perdició dels infidels.
[35.40] Digues: «Veieu als vostres associats, als que invoqueu en lloc d'invocar a Al·là? Mostreu-me que han creat de la terra o si tenen participació en els cels. O els hem donat una Escriptura, com a prova clara, on que puguen basar-se?» No! Les promeses que els impius es fan mútuament no són sinó fal·làcies.
[35.41] Al·là sosté els cels i la terra perquè no es desplomen. Si es desplomaren no hauria ningú, fora d'Ell, que pogués sostenir-los. És Benigne, Indulgent.
[35.42] Van jurar solemnement per Al·là que, si venia un monitor a ells, anaven a ser dirigits millor que cap altra comunitat. I, quan ha vingut a ells un monitor, això no ha fet sinó acréixer la seva repulsa,
[35.43] portant-se altivament en la terra i tramant maldat. Però el tramar maldat no recau sinó en els seus propis autors. És que esperen una sort diferent de la que van rebre els antics? Doncs trobaràs la pràctica d'Al·là irreemplaçable, i trobaràs la pràctica d'Al·là immutable.
[35.44] No han anat per la terra i mirat com van acabar els seus antecessors, inclús sent més poderosos? Gens, ni en els cels ni en la terra, pot escapar a Ell. És omniscient, omnipotent.
[35.45] Si Al·là donés als homes el seu merescut, no deixaria cap ésser viu sobre la seva superfície. Remitent, no obstant això, el seu càstig a un termini fix. I quan venç el seu termini... Al·là veu bé als seus serfs

[036]Ya_Siin 83 Versicles
En el nom d'Al·là, el Compassiu, el Misericordiós!
[36.1] Ya-Siin.
[36.2] Pel savi Alcorà,
[36.3] que tu ets, certament, un dels Missatgers
[36.4] i estàs en una via recta!
[36.5] com Revelació del Poderós, del Misericordiós,
[36.6] perquè adverteixis a un poble els avantpassats del qual no van ser advertits i que, per això, no es preocupa.
[36.7] S'ha complert la sentència contra la majoria: no creuen.
[36.8] Els hem posat al coll argolles, fins a la barbeta, de tal manera que no poden moure el cap.
[36.9] Els hem posat una barrera per davant i altra per darrere, cobrint-los de tal manera que no poden veure.
[36.10] Els dóna el mateix que els adverteixis o no: no creuran.
[36.11] Però tu només has d'advertir a qui segueix l'Amonestació i té por del Compassiu en secret. Anuncia-li el perdó i una recompensa generosa.
[36.12] Nosaltres ressuscitem als morts. Inscrivim tot el que abans van fer, així com les conseqüències dels seus actes. Tot ho tenim en compte en un Llibre clar.
[36.13] Proposa'ls una paràbola: els habitants de la ciutat. Quan van venir a ella els Missatgers.
[36.14] Quan els enviem a dos i els van desmentir. Reforcem amb un tercer i van dir: «Se'ns ha enviat a vosaltres».
[36.15] Van dir: «No sou sinó uns mortals com nosaltres. El Compassiu no ha revelat gens. No dieu sinó mentides».
[36.16] Van dir: «El nostre Senyor sap: en veritat, se'ns ha enviat a vosaltres,
[36.17] encarregats només de la transmissió clara».
[36.18] Van dir: «No presagiem de vosaltres gens bo. Si no desistiu hem de lapidar-vos i fer-vos sofrir un càstig dolorós».
[36.19] Van dir: «De vosaltres depèn la vostra sort. Si us deixéssiu amonestar... Sí, sou gent immoderada».
[36.20] Llavors, dels ravals, va venir corrent un home. Va dir: «Poble! Seguiu als Missatgers!
[36.21] Seguiu a qui no us demanen salari i segueixen la bona senda!
[36.22] Per què no vaig a servir a Qui m'ha creat i a Qui sereu retornats?
[36.23] Vaig a prendre, en lloc de prendre-li a Ell, déus la intercessió dels quals, si El Compassiu em desitja una desgràcia, de res m'aprofitarà i tals que no podran salvar-me?
[36.24] Si això fes, estaria, sí, evidentment extraviat.
[36.25] Creo en el vostre Senyor! Escolteu-me!»

[36.26] Es va dir: «Entra en el Paradís!» Va dir: «Ah! Si el meu poble sabés
[36.27] que el meu Senyor m'ha perdonat i m'ha col·locat entre els honrats».
[36.28] Després d'ell, no Vam fer baixar del cel cap legió contra el seu poble,ni hauríem tingut cap necessitat de fer-ho.
[36.29] No va haver més que un sol Crit i heu-los sense vida!
[36.30] Pobres serfs! No va venir a ells Missatger que no es burlessin d'ell.
[36.31] No veuen quantes generacions abans d'ells hem fet perir, que ja no tornaran a ells...?
[36.32] I a tots, sens falta, se'ls farà comparèixer davant Nosaltres!
[36.33] Tenen un signe en la terra morta, que hem fet reviure i de la qual hem tret el gra que els alimenta.
[36.34] Hem plantat en ella palmerars i vinyers, hem fet brollar d'ella deus,
[36.35] perquè mengin dels seus fruits. No són obra de les seves mans. No donaran, doncs, gràcies?
[36.36] Glòria al Creador de totes les parelles: les quals produïx la terra, les dels mateixos homes i altres que ells no coneixen!
[36.37] I tenen un signe en la nit, de la qual llevem el dia, quedant els homes a les fosques.
[36.38] I el sol corre a una parada seva per decret del Poderós, del Omniscient.
[36.39] Hem determinat per a la lluna fases, fins que es posa com el palmell sec.
[36.40] No li està bé al sol arribar a la lluna, ni la nit avança al dia. Cadascun navega en una òrbita.
[36.41] Tenen un signe en el fet que hàgim dut als seus descendents en la nau abarrotada.
[36.42] I creguem per a ells altres naus semblants en les quals s'embarquen.
[36.43] Si volguéssim, els negaríem. Ningú podria ajudar-los i no se salvarien,
[36.44] tret que intervingués una misericòrdia vinguda de Nosaltres i per a gaudi per algun temps.
[36.45] I quan se'ls diu: «Temeu el càstig en aquesta vida i en l'altra! Potser, així, se us tingui pietat»...
[36.46] No ve a ells cap dels signes del seu Senyor que no s'apartin d'ell.
[36.47] I quan se'ls diu: «Doneu almoina del que Al·là us ha proveït!» diuen els infidels als creients: «Anem a donar per a menjar a qui Al·là, si Ell volgués, podria donar per a menjar? Esteu evidentment extraviats».

[36.48] Diuen: «Quan es complirà aquesta amenaça, si és veritat el que dieu?»
[36.49] No esperaran més que un sol Crit, que els sorprendrà en plena disputa,
[36.50] i no podran fer testament, ni tornar als seus.
[36.51] Es tocarà la trompeta i es precipitaran de les sepultures al seu Senyor.
[36.52] Diran: «Ai de nosaltres! Qui ens ha despertat del nostre jaç? Això és allò amb que el Compassiu ens havia amenaçat. Els Missatgers deien la veritat».
[36.53] No haurà més que un sol Crit i a tots se'ls farà comparèixer davant Nosaltres.
[36.54] Aquest dia, ningú serà tractat injustament en res i no se us retribuirà sinó conforme a les vostres obres.
[36.55] Aquest dia, els habitants del Paradís tindran una ocupació feliç.
[36.56] Ells i les seves esposes estaran a l'ombra, reclinats en sofàs.
[36.57] Tindran allí fruita i el que desitgin.
[36.58] Els diran de part d'Un Senyor Misericordiós: «Pau!»
[36.59] En canvi: «Pecadors! Aparteu-vos avui!
[36.60] No he concertat una aliança amb vosaltres, fills d'Adam: que no anàveu a servir al Dimoni, que és per a vosaltres un enemic declarat,
[36.61] sinó que anàveu a servir-me a Mi? Això és una via recta.
[36.62] Ha extraviat a moltíssims de vosaltres. És que no compreníeu?
[36.63] aquesta és la Jahenam que se us havia promés. [36.64] Cremeu avui en ella per no haver cregut!»
[36.65] Aquest dia segellarem les seves boques, però les seves mans Ens parlaran i els seus peus testificaran el que han comès».
[36.66] Si volguéssim, els apagaríem els ulls. Llavors s'abalançarien a la Via, però com anaven a veure?
[36.67] Si volguéssim, els clavaríem en el seu lloc de manera que no poguessin avançar ni retrocedir.
[36.68] A qui perllonguem la vida, li fem encorbar-se. És que no comprenen?
[36.69] No li hem ensenyat la poesia, que no li està bé. Això no és més que una amonestació i un Alcorà clar,
[36.70] perquè adverteixi a tot viu i es compleixi la sentència contra els infidels.
[36.71] És que no veuen que, entre les obres de Les nostres mans, hem creat a la seva intenció ramats que els pertanyen?
[36.72] Els hem fet dòcils a ells: uns els serveixen de muntura, altres d'aliment.

[36.73] Obtenen profit d'ells i begudes. No donaran, doncs, les gràcies?
[36.74] Però han pres déus en lloc de prendre a Al·là. Potser, així, siguin auxiliats...
[36.75] No podran auxiliar-los. Al contrari, formaran un exèrcit al que es farà comparèixer contra ells.
[36.76] Que no t'entristeixi el que diguin! Nosaltres sabem tant el que oculten com el que manifesten.
[36.77] No veu l'home que li hem creat d'una gota? Doncs aquí li tens, porfidiós declarat!
[36.78] Ens proposa una paràbola i s'oblida de la seva pròpia creació. Diu: «Qui donarà vida als ossos, estant podrits?»
[36.79] Digues: «Els donarà vida Qui els va crear una vegada primera -Ell coneix bé tota creació-,
[36.80] Qui us ha fet foc d'un arbre verd del que, així, enceneu».
[36.81] És que Qui ha creat els cels i la terra no serà capaç de crear semblants a ells? Clar que si! Ell és el Creador de tot, el Omniscient.
[36.82] El seu ordre, quan vol alguna cosa, li diu tan sols: «Es!» I és.
[36.83] Glòria a Qui Posseïx la Reialesa de tot! I a Ell sereu retornats.

[037]Els Llocs En Fila (As_saffát) 182 Versicles.
En el nom d'Al·là, el Compassiu, el Misericordiós!
[37.1] Pels llocs en fila.
[37.2] que arruixen violentament
[37.3] i reciten una amonestació!
[37.4] En veritat, el vostre Déu és U:
[37.5] Senyor dels cels, de la terra i del que entre ells està, Senyor dels Orients.
[37.6] Hem engalanat el cel més baix amb estrelles,
[37.7] com protecció contra tot dimoni rebel.
[37.8] Així, els dimonis no poden escoltar al Consell Suprem, perquè pertot arreu es veuen fustigats,
[37.9] repel·lits. Tindran un càstig perpetu.
[37.10] Tret que algun s'assabenti d'alguna cosa per casualitat: a aquest tal li perseguirà una flama de penetrant llum.
[37.11] Pregunta'ls si crear-los a ells ha resultat més difícil per a Nosaltres que crear als altres. Els hem creat d'argila apegalosa.
[37.12] Però no! Et sorprens i ells es mofen.
[37.13] Si se'ls recorda alguna cosa, no s'acorden.
[37.14] I, si veuen un signe, ho posen en ridícul,
[37.15] i diuen: «Això no és sinó manifesta màgia!
[37.16] Quan morim i siguem terra i ossos, se'ns ressuscitarà per ventura?

[37.17] I també als nostres avantpassats?»
[37.18] Digues: «Sí, i vosaltres us humiliareu!»
[37.19] Un sol Crit, gens més, i veuran...
[37.20] Diran: «Ai de nosaltres! Aquest és el dia del Judici!»
[37.21] «Aquest és el dia del Veredicte, que vosaltres desmentíeu».
[37.22] «Congregueu als impius, als seus consocis i el que ells servien,
[37.23] en lloc de servir a Al·là, i conduïu-los a la via del Jaheem!
[37.24] Detingueu-los, que se'ls va a demanar comptes!»
[37.25] «Per què no us auxilieu ara mútuament?»
[37.26] Però no! Aquest dia voldran fer acte de submissió.
[37.27] I es tornaran uns a altres per a preguntar-se.
[37.28] Diran: «Vau vindre a nosaltres per la dreta».
[37.29] Diran: «No, no éreu creients!
[37.30] I no teníem cap poder sobre vosaltres. No! Éreu un poble rebel.
[37.31] La sentència del nostre Senyor s'ha complert contra nosaltres. Anem, sí, a agradar...
[37.32] Us esgarriem. Nosaltres mateixos estàvem esgarriats!»
[37.33] Aquest dia compartiran el càstig.
[37.34] Així farem amb els pecadors.
[37.35] Quan se'ls deia: «No hi ha més déu que Al·là!» es mostraven altius,
[37.36] i deien: «Anem a deixar als nostres déus per un poeta possés?»
[37.37] Però no! Ell ha portat la Veritat i ha confirmat als Missatgers.
[37.38] Aneu, sí, a agradar el càstig dolorós!
[37.39] No se us retribuirà, emperò, sinó per les obres que van fer.
[37.40] En canvi, els serfs escollits d'Al·là
[37.41] tindran un sustento conegut:
[37.42] fruita. I seran honrats
[37.43] en els Jardins de la Delícia,
[37.44] en jaços, uns enfront d'uns altres,
[37.45] fent-se circular entre ells una copa d'aigua viva,
[37.46] clara, delícia pels bevedors,
[37.47] que no atordirà ni s'esgotarà.
[37.48] I amb ells,tindran a les de pudorosa mirada, de grans ulls,
[37.49] com ous bé guardats.
[37.50] I es tornaran uns a altres per a preguntar-se.
[37.51] Uneixo d'ells dirà: «Jo tenia un company
[37.52] que deia: 'Per ventura ets dels quals confirmen?
[37.53] Quan morim i siguem terra i ossos, se'ns jutjarà per ventura?'»

[37.54] Dirà: «Veieu una mica des d'aquí dalt?»
[37.55] Mirarà baix i li veurà enmig de la Jahenam.
[37.56] I dirà: «Per Al·là, que gairebé em perds!
[37.57] Si no arriba a ésser per la gràcia del meu Senyor, hauria figurat jo entre els rèprobes.
[37.58] Doncs que! No hem mort
[37.59] només una vegada primera sense haver sofert càstig?
[37.60] Sí, aquest és l'èxit grandiós!»
[37.61] Val la pena treballar per aconseguir quelcom semblant!
[37.62] És això millor com allotjament o l'arbre de Zaqqum?
[37.63] Hem fet d'aquest temptació per als impius.
[37.64] És un arbre que creix en el fons de la Jahenam,
[37.65] de fruits semblats a caps de dimonis.
[37.66] D'ell menjaran i ompliran el ventre.
[37.67] Després, haurien de, a més, una barreja d'aigua molt calenta
[37.68] i tornaran, després, al Jaheem.
[37.69] Van trobar als seus pares extraviats
[37.70] i van córrer després de les seves petjades.
[37.71] Ja es van extraviar la majoria dels antics,
[37.72] encara que els havíem enviat qui advertissin.
[37.73] I mira com van acabar aquells que havien estat advertits!
[37.74] No, en canvi, els serfs escollits d'Al·là.
[37.75] Noé Ens havia invocat. Quins bons Vam ser escoltant-li!
[37.76] Els salvem, a ell i a la seva família, del greu compromís.
[37.77] Vam fer que les seves descendents sobrevisquessin
[37.78] i perpetuem el seu record en la posteritat.
[37.79] Pau sobri Noé, entre totes les creatures!
[37.80] Així retribuïm a qui fan el bé.
[37.81] És un dels nostres serfs creients.
[37.82] Després, neguem als altres.
[37.83] Abraham era, sí, dels seus.
[37.84] Quan va venir al seu Senyor amb cor sa.
[37.85] Quan va dir al seu pare i al seu poble: «Què serviu?
[37.86] Voleu, mentiderament, déus en lloc d'Al·là?
[37.87] Què opineu, doncs, del Senyor de l'univers?»
[37.88] Va dirigir una mirada als astres
[37.89] i va dir: «Vaig a trobar-me indisposat».
[37.90] i van donar mitja volta, apartant-se d'ell.
[37.91] Llavors, es va tornar cap als seus déus i va dir: «No mengeu?
[37.92] Per què no parleu?»
[37.93] I es va precipitar contra ells copejant-los amb la destra.
[37.94] Van córrer cap a ell.
[37.95] Va dir: «Serviu el que vosaltres mateixos heu esculpit,
[37.96] mentre que Al·là us ha creat, a vosaltres i el que feu?»

[37.97] Van dir: «Feu-li un forn i llanceu-li al foc flamejant!»
[37.98] Van Voler emprar manyes contra ell, però Vam fer que fossin ells els humiliats.
[37.99] Va dir: «Vaig al meu Senyor! Ell em dirigirà!
[37.100] Senyor! Regala'm un fill just!»
[37.101] Llavors, li Vam donar la bona nova d'un noi benigne.
[37.102] I, quan va tenir bastant edat com per a anar amb el seu pare, va dir: «Fillet! He somiat que t'immolava. Mira, doncs, què et sembla!» Va dir: «Pare! Fes el que se't ordena! Trobaràs, si Al·là vol, que sóc dels pacients».
[37.103] Quan ja s'havien sotmès els dos i li havia posat contra el sòl...
[37.104] I li cridem: «Abraham!
[37.105] Has cregut el somni. Així retribuïm a qui fan el bé».
[37.106] Si, aquesta era la prova manifesta.
[37.107] Li rescatem mitjançant un esplèndid sacrifici
[37.108] i perpetuem el seu record en la posteritat.
[37.109] Pau sobre Abraham!
[37.110] Així retribuïm a qui fan el bé.
[37.111] És un dels nostres serfs creients.
[37.112] I li anunciem el naixement de Isaac, profeta, dels justs.
[37.113] Els Vam beneir, a ell i a Isaac. I entre els seus descendents uns van fer el bé, però uns altres van ser clarament injusts amb si mateixos.
[37.114] Ja agraciem a Moisés i a Aarón.
[37.115] Els salvem, a ells i al seu poble, d'un greu desastre.
[37.116] Els auxiliem i van ser ells els quals van guanyar.
[37.117] Els Vam donar l'Escriptura clara.
[37.118] Els dirigim per la via recta
[37.119] i perpetuem el seu record en la posteritat.
[37.120] Pau sobre Moisés i Aarón!
[37.121] Així retribuïm a qui fan el bé.
[37.122] Van ser dos dels nostres serfs creients.
[37.123] Elías va anar, certament, un dels Missatgers.
[37.124] Quan va dir al seu poble: «És que no aneu a témer a Al·là?
[37.125] Invocareu a Baal, deixant al Millor dels creadors:
[37.126] a Al·là, Senyor vostre i Senyor dels vostres avantpassats?»
[37.127] Li van desmentir i se'ls farà, certament, comparèixer;
[37.128] no, en canvi, als serfs escollits d'Al·là.
[37.129] I perpetuem el seu record en la posteritat.
[37.130] Pau sobre Elías!
[37.131] Així retribuïm a qui fan el bé.
[37.132] Va ser un dels nostres serfs creients.
[37.133] Lot va ser, certament, un dels Missatgers.

[37.134] Quan els salvem, a ell i a la seva família, a tots,
[37.135] excepte a una vella entre els quals es va ressagar-se.
[37.136] Després, Vam aniquilar als altres.
[37.137] Passeu, sí, sobre ells, matí
[37.138] i tarda. És que no compreneu?
[37.139] Jonás va ser, certament, un dels Missatgers.
[37.140] Quan es va escapar a la nau abarrotat.
[37.141] Va tirar sorts i va perdre.
[37.142] El peix l'hi va empassar, havia incorregut en censura.
[37.143] Si no hagués estat dels que glorifiquen,
[37.144] hauria romàs en el seu ventre fins al dia de la Resurrecció.
[37.145] Li llancem, indisposat, a una costa nua
[37.146] i Vam fer créixer sobre ell una carabassera.
[37.147] I li enviem a cent mil o més.
[37.148] Van creure i els permetem gaudir per algun temps.
[37.149] Pregunta'ls, doncs, si el teu Senyor té filles com ells tenen fills,
[37.150] si hem creat als àngels de sexe femení en la seva presència!
[37.151] Menteixen tant que arriben a dir:
[37.152] «Al·là ha engendrat». Menteixen, certament!
[37.153] Anava Ell a preferir tenir filles a tenir fills?
[37.154] Què us passa? Quina manera de jutjar és aquesta?
[37.155] És que no us deixareu amonestar?
[37.156] O és que teniu una autoritat clara?
[37.157] Porteu, doncs, la vostra Escriptura, si és veritat el que dieu!
[37.158] Han establert un parentiu entre Ell i els genis. Però saben els genis que se'ls farà comparèixer,
[37.159] -glòria a Al·là, que està per sobre del que Li atribuïxen!-;
[37.160] no, en canvi, als serfs escollits d'Al·là.
[37.161] Vosaltres i el que serviu,
[37.162] no podreu seduir contra Ell
[37.163] sinó a qui vagi a cremar en el Jaheem.
[37.164] «No hi ha ningú entre nosaltres que no tingui un lloc assenyalat.
[37.165] Sí, som nosaltres els que estan formats.
[37.166] Sí, som nosaltres els que glorifiquen».
[37.167] Sí, solien dir:
[37.168] «Si tinguéssim una amonestació que vingués dels antics,
[37.169] seríem serfs escollits d'Al·là».
[37.170] Però no creuen en ella. Van a veure...!
[37.171] Ha precedit ja La nostra paraula als nostres serfs, Els Missatgers:
[37.172] són ells els que seran, certament, auxiliats,

[37.173] i és El nostre exèrcit el qual, certament, vencerà.
[37.174] Aparta't d'ells, per algun temps,
[37.175] i observa'ls! Veuran...!
[37.176] Volen, llavors, avançar El nostre castic?
[37.177] Quan descàrrega sobre ells, mal despertar tindran els que ja havien sigut advertits.
[37.178] Aparta't d'ells, per algun temps,
[37.179] i observa! Veuran...!
[37.180] Glòria al teu Senyor, Senyor del Poder, que està per sobre del que Li atribuïxen!
[37.181] I pau sobre els Missatgers!
[37.182] I lloat sigui Al·là, Senyor de l'univers!

[038]Ssaad 88 Versicles.
En el nom d'Al·là, el Compassiu, el Misericordiós!
[38.1] Saad. Per l'Alcorà que conté l'Amonestació...!
[38.2] Pels infidels estan plens d'orgull i en oposició.
[38.3] A quantes generacions, abans d'ells, hem fet perir! Van invocar quan ja no havia temps per a salvar-se.
[38.4] Se sorprenen que un sortit d'ells hagi vingut a advertir-los. I diuen els infidels: «Aquest és un mag mentider!
[38.5] Vol reduir els déus a un Déu U? És alguna cosa, certament, sorprenent!»
[38.6] Els seus dignataris es van anar: «Aneu i mantingueu-vos fidels als vostres déus! Això és quelcom desitjable!
[38.7] No vam escoltar que ocorregués tal cosa en l'última religió. Això no és més que una superxeria.
[38.8] Se li ha revelat l'Amonestació a ell, d'entre nosaltres?» Si! Dubten de La Meva Amonestació! No, encara no han agradat El meu càstig!
[38.9] O tenen els tresors de misericòrdia del teu Senyor, el Poderós, el Munífic?
[38.10] O posseïxen el domini dels cels; de la terra i del que entre ells hi ha? Doncs que pugin per les cordes.
[38.11] Tot un exèrcit de coalicionistes serà aquí mateix derrotat.
[38.12] Abans d'ells, uns altres van desmentir: el poble de Noé, els Adites i Faraó, el de les estaques,
[38.13] els Temudís, el poble de Lot, els habitants de l'Espessor. Aquests eren els coalicionistes.
[38.14] No van fer tots sinó desmentir als Missatgers i es va complir El meu càstig.
[38.15] No esperaran aquests més que un sol Crit, que no es repetirà.
[38.16] Diuen: «Senyor! Anticipa'ns la nostra part abans del dia del Compte!»

[38.17] Tingues paciència amb el que diuen i recorda al nostre serf David, el fort. El seu penediment era sincer.
[38.18] Subjectem, juntament amb ell, les muntanyes perquè glorifiquessin a la tarda i al matí.
[38.19] I els ocells, en esbarts. Tot torna a Ell.
[38.20] Consolidem el seu domini i li Vam donar la saviesa i la facultat d'arbitrar.
[38.21] T'has assabentat de la història dels litigants? Quan van pujar al palau.
[38.22] Quan van entrar on estava David i aquest es va espantar al veure'ls. Van dir: «No tinguis por! Som dues parts litigants, una de les quals ha ofès a l'altra. Decideix, doncs, entre nosaltres segons justícia, imparcialment, i dirigeix-nos a la via recta.
[38.23] aquest és el meu germà. Té noranta-nou ovelles i jo una ovella. Va dir: 'Confia-me-la!' I em guanya a discutir».
[38.24] Va dir: «Sí, ha estat injust amb tu demanant-te que agreguessis la teva ovella a les seves». En veritat, molts consocis es causen dany uns a uns altres; no els que creuen i obren bé, però que pocs són aquests! David va comprendre que només havíem volgut provar-li i va demanar perdó al seu Senyor. Va caure de genolls i es va penedir.
[38.25] L'hi perdonem i té un lloc al costat de Nosaltres i un bell lloc de tornada.
[38.26] David! T'hem fet successor en la terra. Decideix, doncs, entre els homes segons justícia! No segueixis la passió! Si no, t'extraviarà del camí d'Al·là. Qui s'extraviïn del camí d'Al·là tindran un sever càstig. Per haver oblidat el dia del Compte.
[38.27] No hem creat en va el cel, la terra i el que entre ells està. Així pensen els infidels. I ai dels infidels, pel foc...!
[38.28] Tractarem a qui creuen i obren bé igual que a qui corrompen en la terra, als temorosos d'Al·là igual que als pecadors?
[38.29] Una Escriptura que t'hem revelat, beneïda, perquè meditin en els seves versicles i perquè els dotats d'intel·lecte es deixin amonestar.
[38.30] A David li vam regalar Salomó. Quin serf tan agradable! El seu penediment era sincer.
[38.31] Quan un vespre li van presentar uns corsers de raça.
[38.32] I va dir: «Per amor als béns he descurat el record del meu Senyor fins que s'ha amagat després del vel.
[38.33] Porteu-me'ls!» I es va posar a esbraonar-los i degollar-los.
[38.34] Encara vam provar a Salomó quan vam assentar en el seu tron un cos. Després, es va penedir.
[38.35] «Senyor!» va dir. «Perdona'm i regala'm un domini tal que a ningú després de mi li estigui bé. Tu ets el Munífic».

[38.36] Subjectem al seu servei el vent, que bufava suaument allí on ell volia, a una ordre seva.
[38.37] I els dimonis, constructors i bussos de tota classe,
[38.38] i altres, encadenats junts.
[38.39] «Això és don Nostre! Agracia, doncs, o retingues, sense limitació!».
[38.40] Té un lloc al costat de Nosaltres i un bell lloc de tornada.
[38.41] I recorda al nostre serf Job! Quan va invocar al seu Senyor. «El Dimoni m'ha infligit una pena i un càstig».
[38.42] «Copeja amb el peu! Aquí tens aigua fresca per a rentar-te i per a beure».
[38.43] Li regalem la seva família i altre tant, com misericòrdia vinguda de Nosaltres i com amonestació per als dotats d'intel·lecte.
[38.44] I: «Pren en la teva mà un grapat d'herba, copeja amb ell i no cometes perjuri!» Li trobem pacient. Quin serf tan agradable! El seu penediment era sincer.
[38.45] I recorda als nostres serfs Abraham, Isaac i Jacob, forts i clarividents.
[38.46] Els vam fer objecte de distinció al recordar-los l'Estatge.
[38.47] Estan al costat de Nosaltres, dels triats millors.
[38.48] I recorda a Ismael, Eliseo i Dul-Kifl, tots ells dels millors.
[38.49] Això és una amonestació. Els quals temin a Al·là tindran, certament, un bell lloc de tornada:
[38.50] els jardins del edén, les portes dels quals estaran obertes per a ells,
[38.51] i en els quals, reclinats, demanaran fruita abundant i beguda.
[38.52] Al costat d'ells estaran les de pudorós mirada, d'una mateixa edat.
[38.53] Això és el que se us promet per al dia del Compte.
[38.54] En veritat, aquest serà Nostre sosteniment, sense fi.
[38.55] Així serà. Els rebels, en canvi, tindran un mal lloc de tornada:
[38.56] la Jahenam, en la qual cremaran. Quina mal jaç...!
[38.57] Això que ho agradin!: aigua molt calenta, pudent líquid
[38.58] i moltes altres coses per l'estil.
[38.59] «He aquí a altra munió que es precipita amb vosaltres. No hi ha benvinguda per a ells. Cremaran en el Foc».
[38.60] Diran: «No! No hi ha benvinguda per a vosaltres! Sou vosaltres els quals ens heu preparat això! Quina mala morada...!»
[38.61] «Senyor!» diran, «als quals ens han preparat això doblega'ls el càstig en el Foc!»
[38.62] Diran: «Com és que no veiem aquí a homes que teníem per malvats,

[38.63] dels quals ens burlàvem? O és que es desvien d'ells les mirades?»
[38.64] Sí, això és veritat: la discussió entre els habitants del Foc.
[38.65] Digues: «Jo no sóc més que un que adverteix. No hi ha cap altre déu que Al·là, l'U , l'Invicte,
[38.66] el Senyor dels cels, de la terra i del que entre ells està, el Poderós, l'Indulgent».
[38.67] Digues: «és una notícia enorme,
[38.68] de la qual us aparteu.
[38.69] Jo no tenia coneixement del Consell Suprem, quan discutien uns amb uns altres.
[38.70] L'única cosa que se m'ha revelat és que sóc un monitor que parla clar».
[38.71] Quan el teu Senyor va dir als àngels: «Vaig a crear a un mortal d'argila
[38.72] i, quan ho hagi format harmoniosament i infós en ell del meu Esperit, caieu prosternats davant ell!»
[38.73] Els àngels es van prosternar, tots junts,
[38.74] excepte Iblis, que es va mostrar altiu i va anar dels infidels.
[38.75] Va dir: «Iblis! Què és el que t'ha impedit prosternar-te davant el que amb Les meves mans he creat? Ha estat l'altivesa, l'arrogància?»
[38.76] Va dir: «Jo sóc millor que ell. A mi em vas crear de foc, mentre que a ell li vas crear d'argila».
[38.77] Va dir: «Sal d'aquí! Ets un maleït!
[38.78] La meva maledicció et perseguirà fins al dia del Judici!»
[38.79] Va dir: «Senyor, deixa'm esperar fins al dia de la Resurrecció!»
[38.80] Va dir: «Llavors, seràs d'aquells a qui s'ha concedit una pròrroga
[38.81] fins al dia del temps assenyalat».
[38.82] Va dir: «Pel Teu poder, que he d'esgarriar-los a tots,
[38.83] salvo a aquells que siguin serfs Teus escollits!»
[38.84] Va dir: «La veritat és -i dic veritat-
[38.85] que he d'omplir la Jahenam amb tu i amb tots aquells que t'hagin seguit».
[38.86] Digues: «Jo no us demano, a canvi, cap salari ni em arrogo gens.
[38.87] Això no és més que una amonestació dirigida a tot el món.
[38.88] I us assabentareu, certament, del que anuncia dintre d'algun temps».

[039]Els_Grups (Az_zúmar) 75 Versicles.
En el nom d'Al·là, el Compassiu, el Misericordiós!
[39.1] La revelació de l'Escriptura procedeix d'Al·là, el Poderós, el Savi.
[39.2] T'hem revelat l'Escriptura amb la veritat. Serveix, doncs, a Al·là, rendint-li culte sincer!
[39.3] El culte pur no es deu a Al·là? Els que han pres amos en lloc de prendre-li a Ell -«Només els servim perquè ens acostin bé a Al·là»-... Al·là decidirà entre ells sobre allò que discrepaven. Al·là no guia al que menteix, a l'infidel pertinaç.
[39.4] Si Al·là hagués desitjat adoptar un fill, hauria triat entre el que ha creat el que hagués volgut. Glòria a Ell! És Al·là, l'U, l'Invicte.
[39.5] Ha creat amb una fi els cels i la terra. Fa que la nit succeeixi al dia i el dia a la nit. Ha subjectat el sol i la lluna, prosseguint cadascun el seu curs cap a un terme fix. No és Ell el Poderós, l'Indulgent?
[39.6] Us ha creat d'una sola persona, de la qual ha tret al seu cònjuge. Us ha donat, dels ramats, huit parelles. Us ha creat en el si de les vostres mares, creació després de creació, en triple foscor. Tal és Al·là, el vostre Senyor. Seu és el Domini. No hi ha més déu que Ell. Com, podeu doncs, ser tan desviats!
[39.7] Si sou ingrats,... Al·là pot prescindir de vosaltres. No accepta la ingratitud dels seus serfs. En canvi, si sou agraïts, us ho acceptarà complagut. Ningú carregarà amb la càrrega aliena. Al final, tornareu al vostre Senyor i ja us informarà Ell del que fèieu. Ell sap bé el que els pits tanquen.
[39.8] Quan sofreix l'home una desgràcia, invoca al seu Senyor, tornant-se a Ell penedit. Després, quan Ell li ha dispensat una gràcia Seva, s'oblida de l'objecte de la seva invocació anterior i atribuïx iguals a Al·là per a extraviar a uns altres del seu camí. Digues: «Gaudeix un poc de la teva incredulitat! Seràs dels habitants del Foc».
[39.9] És el devot, que vetlla a la nit, postrat o dempeus, que tem l'altra vida i espera en la misericòrdia del seu Senyor...? Digues: «Són iguals els quals saben i els quals no saben?» Només es deixen amonestar els dotats d'intel·lecte.
[39.10] Digues: «Serfs Meus que creeu! Temeu al vostre Senyor! Qui obrin bé tindran en la vida d'aquí una bella recompensa. La terra d'Al·là és vasta. Els pacients reberen una recompensa il·limitada».
[39.11] Digues: «He rebut l'ordre de servir a Al·là, rendint-li culte sincer.
[39.12] He rebut l'ordre de ser el primer en sotmetre's a Ell».
[39.13] Digues: «Temo, si desobeeixo al meu Senyor, el càstig d'un dia terrible».

[39.14] Digues: «A Al·là serveixo, rendint-li culte sincer.
[39.15] Serviu, doncs, en lloc de servir-li a Ell, el que vulgueu!» Digues: «Perdran qui es perdin a si mateixos i perdin a les seves famílies el dia de la Resurrecció. No és aquesta una pèrdua manifesta?»
[39.16] Per damunt i per sota, tindran pavellons de foc. Així atemoreix Al·là Els seus serfs. «Temeu-me, doncs, serfs!»
[39.17] Bona nova per a qui hagin evitat als taguts, refusant servir-les, i s'hagin tornat penedits a Al·là! I anuncia la bona nova als meus serfs,
[39.18] que escolten la Paraula i segueixen el millor d'ella! aquests són els quals Al·là ha dirigit! aquests són els dotats d'intel·lecte!
[39.19] Aquell contra qui es compleixi la sentència del càstig... Podràs salvar tu a qui està en el Foc?
[39.20] Però els quals van témer al seu Senyor estaran en cambres altes sobre les quals hi ha construïdes altres cambres altes, als peus de les quals fluïxen rierols. Promesa d'Al·là! Al·là no manca a La seva promesa.
[39.21] No veus com fa Al·là baixar aigua del cel i Ell la conduïx a deus en la terra? Mitjançant ella treu cereals de classes diverses, que, més tard, es marceixen i veus que engrogueixen. Després, fa d'ells palla seca. Hi ha en això, sí, una amonestació per als dotats d'intel·lecte.
[39.22] Aquell que, el pit del qual Al·là ha obert a l'islam, camina en la llum del seu Senyor...? Ai dels que tenen un cor insensible a l'amonestació d'Al·là! Estan evidentment extraviats.
[39.23] Al·là ha revelat el més bell relat, una Escriptura els versicles de la qual harmonitzen i es reiteren. A l'escoltar-la, s'estremeixen qui tenen por del seu Senyor; després, es calmen en cos i en esperit al record d'Al·là. Aquesta és La Guia d'Al·là, per la qual dirigeix a qui Ell vol. En canvi, aquell a qui Al·là extravia no podrà trobar qui li dirigeixi.
[39.24] Aquell qui,el dia de la Resurrecció,tracta de protegir-se amb la seva pròpia persona contra el mal càstig,mentres es dirà als impius: «Agradeu el que heu merescut!»
[39.25] Els seus predecessors van desmentir i el càstig els va venir d'on no ho pressentien.
[39.26] Al·là els va fer agradar la ignomínia en la vida d'aquí, però, certament, el càstig de l'altra vida és major. Si sabessin...
[39.27] En aquest Alcorà hem donat als homes tota classe d'exemples. Potser, així, es deixin amonestar.
[39.28] És un Alcorà àrab, exempt d’amagatalls. Potser, així, temin a Al·là.

[39.29] Al·là proposa el símil d'un home que pertany a socis que no estan d'acord i l'home que pertany exclusivament a un. Són ambdós similars? Lloat sigui Al·là! Però la majoria no saben.
[39.30] Tu has de morir i ells han de morir.
[39.31] Després, el dia de la Resurrecció, disputareu al costat del vostre Senyor.
[39.32] Hi ha algú que sigui més impiu que , qui menteix contra Al·là i que, quan ve a ell la Veritat, la desmenteix? No hi ha en la Jahenam un estatge per als infidels?
[39.33] Qui porten la Veritat i la confirmen, aquests són els temorosos d'Al·là.
[39.34] Tindran al costat del seu Senyor el que desitgin -aquesta serà la retribució de qui fan el bé-:
[39.35] que Al·là esborri les seves pitjors obres i els retribueixi conformement a les seves millors obres.
[39.36] No basta Al·là al seu serf? Volen intimidar-te amb uns altres anés d'Ell. Però aquell a qui Al·là extravia no podrà trobar qui li dirigeixi.
[39.37] I a aquell a qui Al·là dirigeixi ningú podrà extraviar. Per ventura no és Al·là poderós, venjador?
[39.38] Si els preguntes: «Qui ha creat els cels i la terra?», segur que diuen: «Al·là!» Digues: «I què us sembla? Si Al·là em desitgés una desgràcia, les que invoqueu en lloc d'invocar-li a Ell podrien impedir-ho? I, si Ell volgués fer-me objecte d'una misericòrdia, podrien elles evitar-ho?» Digues: «Al·là em basta! Qui confien, confien en El».
[39.39] Digues: «Poble! Obreu segons la vostra situació! Jo també obraré... I aviat veureu
[39.40] qui rebrà un càstig humiliant i sobre qui recaurà un càstig permanent».
[39.41] T'hem revelat l'Escriptura destinada als homes amb la Veritat. Qui segueix la via recta, la segueix en profit propi i qui s'extravia s'extravia, en realitat, en detriment propi. Tu no ets el seu protector.
[39.42] Al·là crida a les ànimes quan moren i quan, sense haver mort, dormen. Reté aquelles la mort de les quals ha decretat i remet les altres a un termini fix. Certament, hi ha en això signes per a gent que reflexiona.
[39.43] Prendran els infidels a altres intercessores en lloc de prendre a Al·là? Digues: «I si no poguessin res ni raonessin?»
[39.44] Digues: «Tota intercessió prové d'Al·là. Seu és el domini dels cels i de la terra. Per fi, a Ell sereu retornats».
[39.45] Quan Al·là Solament és esmentat, s'oprimeix el cor de qui no creuen en l'altra vida, però quan s'esmenten uns altres anés d'Ell, heus aquí que es alegren.

[39.46] Digues: «Al·là, creador dels cels i de la terra! El Coneixedor de l'ocult i del palès! Tu decidiràs entre Els teus serfs sobre allò que discrepaven».
[39.47] Si els impius posseïssin tot quant hi ha en la terra i inclús altre tant, ho oferirien com rescat el dia de la Resurrecció per a lliurar-se del mal càstig. Al·là els manifestarà allò amb que no contaven.
[39.48] Se'ls mostrarà el mal que van cometre i es veuran voltats per allò que es burlaven.
[39.49] Quan l'home sofreix una desgràcia, Ens invoca. Després, quan li dispensem una gràcia Nostra, diu: «El que se m'ha donat ho he adquirit a través ciència meva!» No! És una prova, però la majoria no saben.
[39.50] El mateix deien els quals van anar abans d'ells i les seves possessions no els van servir de res.
[39.51] Els va arribar el mal resultant de les seves accions i els que d'aquests hagin estat impius seran arribats a pel mal resultant de les seves accions i no podran escapar.
[39.52] No saben que Al·là dispensa el sosteniment a qui Ell vol: a uns amb llarguesa, a uns altres amb mesura? Certament, hi ha en això signes per a gent que creu.
[39.53] Digues: «Serfs que heu prevaricat en detriment propi! No desespereu de la misericòrdia d'Al·là! Al·là perdona tots els pecats. Ell és l'Indulgent, el Misericordiós».
[39.54] Torneu-vos al vostre Senyor penedits! Sotmeteu-vos a Ell abans que us arribi el càstig, perquè després no sereu auxiliats!
[39.55] Seguiu el millor que el vostre Senyor us ha revelat, abans que us arribi el càstig de cop i volta, sense pressentir-ho!
[39.56] No sigui que algú digui; «Ai de mi que vaig ser tan reticent envers Al·là! Jo era dels quals es burlaven!»,
[39.57] o digui: «Si Al·là m'hagués dirigit, hauria estat dels quals Li temen!»,
[39.58] o digui, al veure el càstig: «Si pogués regressar, seria de qui fan el bé!»
[39.59] «Però, si ja et van venir Els meus signes i els vas desmentir, mostrant-te altiu i sent dels infidels...»
[39.60] El dia de la Resurrecció veuràs a qui van mentir contra Al·là, aspre el rostre. No hi ha en la Jahenam un estatge per els altius?
[39.61] Al·là salvarà a qui Li hagin temut, lliurant-los del càstig: no sofriran mal ni estaran trists.
[39.62] Al·là és creador de tot i vela per tot.
[39.63] Seves són les claus dels cels i de la terra. Els quals no creen en els signes d'Al·là, aquests seran els quals perdin.
[39.64] Digues: «És que m'ordeneu que serveixi a altre diferent d'Al·là, ignorants!?»

[39.65] A tu i als quals et van precedir se us ha revelat: «Si associes a Al·là altres déus, les teves obres seran vanes i seràs, sí, dels quals perdin.
[39.66] Sinó que, a Al·là serveix i sé dels agraïts!»
[39.67] No han valorat a Al·là degudament. El dia de la Resurrecció, contindrà tota la terra en El seu puny, els cels estaran plegats en El seu destra. Glòria a Ell! Està per sobre del que Li associen!
[39.68] Es tocarà la trompeta i els que estiguin en els cels i en la terra cauran fulminats, excepte els que Al·là vulgui. Es tocarà la trompeta altra vegada i heus aquí que es posaran en peus, mirant.
[39.69] La terra brillarà amb la llum del seu Senyor. Es traurà l'Escriptura. Es farà venir als profetes i als testimonis. Es decidirà entre ells segons justícia i no seran tractats injustament.
[39.70] Cadascun rebrà conforme a les seves obres. Ell sap bé el que fan.
[39.71] Els infidels seran conduïts en grups a la Jahenam. Fins que, arribats a ella, s'obriran les portes i els seus guardians els diran: «No van venir a vosaltres Missatgers, sortits de vosaltres, per a recitar-vos les versicles del vostre Senyor i prevenir-vos contra la trobada d'aquest dia,el vostre?» Diran: «Clar que si!» Però es complirà la sentència del càstig contra els infidels.
[39.72] Es dirà: «Entreu per les portes de la Jahenam, per a estar en ella eternament!» Quina mala és l'estatge dels altius!
[39.73] Però els quals hagin temut al seu Senyor, seran conduïts en grups al Paradís. Fins que, arribats a ell, s'obriran les seves portes i els seus guardians els diran: «Pau sobre vosaltres! Van ser bons. Entreu, doncs, en ell, per tota l'eternitat »
[39.74] I diran: «Lloat sigui Al·là, Que ens ha complert La seva promesa i ens ha donat la terra en herència. Podem establir-nos en el Paradís on vulguem». Quin grata és la recompensa dels que obren bé!
[39.75] Veuràs als àngels, anant al voltant del Tron, celebrant les lloances del seu Senyor. Es decidirà entre ells segons justícia i es dirà: «Lloat sigui Al·là, Senyor de l'univers!»

[040]El Que Perdona (Ghaafir) 85 Versicles.
En el nom d'Al·là, el Compassiu, el Misericordiós!
[40.1] Haa-Miim.
[40.2] La revelació de l'Escriptura procedeix d'Al·là, el Poderós, el Omniscient.
[40.3] Que perdona el pecat, accepta el penediment, és sever a castigar i ple de poder. No hi ha més déu que Ell. Ell és la fi de tot!

[40.4] No discuteixen sobre els signes d'Al·là sinó els infidels. Que les seves anades i vingudes pel país no et torbin!
[40.5] Abans d'ells, ja el poble de Noé havia desmentit. Després, també els coalicionistes. Els membres de cada comunitat havien planejat apoderar-se del Missatger que se'ls havia manat. I van discutir amb argúcies per a, així, derrocar la Veritat. Llavors, Jo me'ls vaig dur i ;quin no va ser El meu càstig!
[40.6] Així es va complir la sentència del teu Senyor contra els infidels: que serien els habitants del Foc.
[40.7] Els quals duen el Tron i els quals estan al seu voltant celebren les lloances del seu Senyor, creuen en Ell i Li demanen que perdoni als creients: «Senyor! Tu ho abastes tot en La teva misericòrdia i en La teva ciència. Perdona, doncs, als que es penedeixen i segueixen El teu camí! Lliura'ls del càstig del Jaheem!
[40.8] Senyor! Introdueix-los en els jardins del edén que els vas prometre, juntament amb aquells dels seus pares, esposes i descendents que van ser bons! Tu ets el Poderós, el Savi.
[40.9] Lliura'ls del mal! Aquest dia, aquell a qui hagis lliurat del mal serà objecte de La teva misericòrdia. Aquest és l'èxit grandiós!»
[40.10] Als que no hagin cregut se'ls cridarà: «L'aversió que Al·là us té és major que l'aversió que us teniu a vosaltres mateixos, puix que, convidats a creure, no van creure».
[40.11] Diran: «Senyor! Ens has fet morir dues vegades i viure altres dues. Confessem, doncs, els nostres pecats. Hi ha manera de sortir?»
[40.12] Això us passa perquè, quan s'invocava a Al·là Solament, no crèieu, mentre que, si se Li associaven altres déus, crèieu. La decisió, doncs, pertany a Al·là, l'Altíssim, el Gran.
[40.13] Ell és Qui us mostra Els seus signes, Qui us fa baixar del cel sosteniment. Però no es deixa amonestar sinó qui torna a Ell penedit.
[40.14] Invoqueu, doncs, a Al·là, rendint-li culte sincer, a despit dels infidels.
[40.15] D'Elevada Dignitat i Senyor del Tron, tira l'Esperit que procedeix del seu ordre sobre qui Ell vol dels seus serfs, perquè previngui contra el dia de la Trobada.
[40.16] Aquest dia sorgiran, sense que gens d'ells pugui ocultar-se a Al·là. Aquest dia, de qui serà el domini? D'Al·là, l'U, l'Invicte!
[40.17] Aquest dia cadascun serà retribuït segons els seus mèrits. Gens d'injustícies aquest dia! Al·là és ràpid a ajustar comptes.
[40.18] Preveníeu les contra el dia de La Imminent, quan, angoixats, se'ls faci un nus en la gola. No tindran els impius cap amo fervent ni intercessor que sigui escoltat.
[40.19] Coneix la perfídia dels ulls i el que oculten els pits.

[40.20] Al·là decideix segons justícia. En canvi, els altres que ells invoquen en lloc d'invocar-li a Ell no poden decidir gens. Al·là és Qui tot ho escolta, Qui tot ho veu.
[40.21] Doncs, què! No han anat per la terra i mirat com van acabar els seus antecessors? Eren més poderosos i van deixar més petjades en la terra. Llavors, Al·là els va sorprendre pels seus pecats i no va haver qui pogués protegir-los contra Al·là.
[40.22] És que quan els Missatgers van venir a ells amb les proves clares, no van creure i Al·là els va sorprendre. És Fort i castiga severament.
[40.23] Vam enviar Moisés amb Els nostres signes i amb una autoritat manifesta
[40.24] a Faraó, a Hamán i a Coré. Ells van dir: «Un mag mentider».
[40.25] Quan els va portar la veritat de Nosaltres, van dir: «Mateu als fills dels que creuen com ell i deixeu amb vida a les seves dones!» Però l'ardit dels infidels va ser inútil.
[40.26] Faraó va dir: «Deixeu-me que mati a Moisés, i que invoqui ell al seu Senyor! Temo que canviï la vostra religió, o que faci aparèixer la corrupció en el país».
[40.27] Moisés va dir: «Em refugio en el meu Senyor i Senyor vostre contra tot altiu que no creu en el dia del Compte».
[40.28] Un home creient de la família de Faraó, que ocultava la seva fe, va dir: «Aneu a matar a un home pel mer fet de dir 'El meu Senyor és Al·là' sent així que us ha portat les proves clares del vostre Senyor? Si menteix, la seva mentida recaurà sobre ell. Però, si diu veritat, us arribarà quelcom d'allò amb que us amenaça. Al·là no dirigeix al immoderat, al mentider.
[40.29] Poble! Havent vençut en la terra, vostre és el domini avui. Però, quan ens arribi el rigor d'Al·là, qui ens lliurarà d'ell?» Faraó va dir: «Jo no us faig veure sinó el que jo veig i no us dirigeixo sinó pel camí recte».
[40.30] El que creia va dir: «Poble! Temo per vosaltres un dia com el dels coalicionistes,
[40.31] com va ocórrer al poble de Noé, als Adites, als Tamudís i als que van venir després d'ells. Al·là no vol la injustícia per als seus serfs.
[40.32] Poble! Temo que visqueu el dia de la Cridada Mútua,
[40.33] dia que tornareu l'esquena i no tindreu a ningú que us protegeixi d'Al·là. Aquell a qui Al·là extravia no tindrà qui li dirigeixi.
[40.34] Ja abans havia vingut José a vosaltres amb les proves clares i sempre van dubtar del que us va portar. Fins que, quan va perir van dir: 'Al·là no manarà a cap Missatger després d'ell'. Així extravia Al·là a l’immoderat escèptic».

[40.35] Qui discuteixen sobre els signes d'Al·là sense haver rebut autoritat... És d’una aversió grandíssima per a Al·là i per als creients. Així segella Al·là el cor de tot altiu, de tot tirà.
[40.36] Faraó va dir: «Hamán! Construeix-me una torre! Potser, així, arribi a les vies.
[40.37] Les vies que conduïxen al cel, i pugi al Déu de Moisés. Sí, creo que aquest menteix». Així es va engalanar a Faraó la maldat del seu acte i va ser apartat del Camí. Però es van malmetre els seus ardits.
[40.38] El qual creia va dir: «Poble! Seguiu-me! Us dirigiré pel camí recte.
[40.39] Poble! Aquesta vida d'aquí no és sinó breu gaudi, mentre que l'altra vida és l'Estatge de l'Estabilitat.
[40.40] Qui obri malament no serà retribuït sinó amb una pena similar. En canvi, els creients, barons o femelles, que obrin bé entraran en el Paradís i seran proveïts en ell sense mesura.
[40.41] Poble! Com és que jo us crido a la salvació, mentre que vosaltres em crideu al Foc?
[40.42] Em crideu que sigui infidel a Al·là i que Li associï quelcom del que no tinc coneixement, mentre que jo us crido al Poderós, a l'Indulgent.
[40.43] En veritat, allò al que em crideu no mereix ser invocat, ni en la vida d'aquí ni en l'altra! Sí, tornarem a Al·là i els immoderats seran els habitants del Foc.
[40.44] Llavors, us acordareu del que us dic. Quant a mi, em poso en mans d'Al·là. Al·là veu bé als seus serfs».
[40.45] Al·là li va preservar dels mals que havien tramat i sobre la gent de Faraó es va abatre el mal càstig:
[40.46] el Foc, al que es veuran exposats matí i tarda. El dia que arribi l'Hora «Feu que la gent de Faraó rebi el càstig més sever!»
[40.47] Quan discuteixin, ja en el Foc, els que van ser febles diran als que van ser altius: «Us hem seguit. Aneu a lliurar-nos de part del Foc?»
[40.48] Els altius diran: «Estem tots en ell. Al·là ha decidit entre Els seus serfs».
[40.49] Els que estiguin en el Foc diran als guardians de la Jahenam: «Pregueu al vostre Senyor que ens abreugi un dia del càstig!»
[40.50] Diran: «Com! No van venir a vosaltres els vostres Missatgers amb les proves clares?» Diran: «Clar que si!» Diran: «Llavors, invoqueu vosaltres!» Però la invocació dels infidels serà inútil.
[40.51] Sí, als nostres Missatgers i als quals creen els auxiliarem en la vida d'aquí i el dia que deposin els testimonis,
[40.52] el dia que ja no serveixin de res als impius les seves excuses, sinó que siguin maleïts i tinguin l'Estatge Dolent.

[40.53] Vam donar La Guia a Moisés i Vam donar en herència l'Escriptura als Fills d'Israel,
[40.54] com guia i amonestació per als dotats d'intel·lecte.
[40.55] Tingues paciència! El que Al·là promet és veritat! Demana perdó pel teu pecat i celebra al vespre i a l'alba les lloances del teu Senyor.
[40.56] Qui discuteixen dels signes d'Al·là sense haver rebut autoritat, no pensen sinó en grandeses, que no aconseguiran, doncs, refugi en Al·là! Ell és Qui tot ho escolta, Qui tot ho veu.
[40.57] Crear els cels i la terra és més gran encara que crear als homes. Però la majoria dels homes no saben.
[40.58] No són iguals el cec i el vident. Ni els que han cregut i obrat bé i els quals han obrat malament. Què poc us deixeu amonestar!
[40.59] Sí, l'Hora arriba, no hi ha dubte d'ella, però la majoria dels homes no creuen.
[40.60] El vostre Senyor ha dit: «Invoqueu-me i us escoltaré! Certament aquells que desdenyen que se'm rendix culte entraran, humiliats, en la Jahenam».
[40.61] Al·là és qui ha disposat per a vosaltres la nit perquè descanseu en ella, i el dia perquè pugueu veure clar. Sí, Al·là dispensa El seu favor als homes, però la majoria dels homes no agraïxen.
[40.62] aquest és Al·là, el vostre Senyor, creador de tot. No hi ha més déu que El! Com podeu, doncs, ser tan desviats!
[40.63] De la mateixa manera van ser desviats qui van rebutjar els signes d'Al·là.
[40.64] Al·là és Qui us ha estabilitzat la terra i fet del cel un edifici, us ha format harmoniosament i us ha proveït de coses bones. aquest és Al·là, el vostre Senyor. Beneït sigui, doncs, Al·là, Senyor de l'univers!
[40.65] Ell és el Viu. No hi ha més déu que El. Invoqueu-li rendint-li culte sincer! Lloat sigui Al·là, Senyor de l'univers!
[40.66] Digues: «Quan he rebut del meu Senyor les proves clares, se m'ha prohibit que serveixi a aquells que invoqueu en lloc d'invocar a Al·là. He rebut l'ordre de sotmetre'm al Senyor de l'univers».
[40.67] Ell és Qui us ha creat de terra; després, d'una gota; després, d'un coàgul de sang. Després, us fa sortir com criatures per a arribar a, més tard, la maduresa, després la vellesa -encara que alguns de vosaltres moren prematurament- i arribar a un terme fix. Potser, així, raoneu.
[40.68] Ell és Qui dóna la vida i dóna la mort. I quan decideix alguna cosa, li diu tan sols : «Sé!» i és.
[40.69] No has vist a qui discuteixen dels signes d'Al·là? Com poden ser tan desviats!

[40.70] Que han desmentit l'Escriptura i el missatge confiat als nostres Missatgers. Van a veure...,
[40.71] quan, argolla al coll i encadenats, siguin arrossegats
[40.72] a l'aigua molt calenta i, després, siguin atiats en el Foc!
[40.73] Després, se'ls dirà: «On està el que associàveu
[40.74] en lloc d'Al·là?» Diran: «Ens han abandonat! Millor dit, abans no invocàvem gens». Així extravia Al·là als infidels.
[40.75] «Això és per haver-vos alegrat en la terra sense raó i per haver-vos conduït insolentement.
[40.76] Entreu per les portes de la Jahenam, per a estar en ella eternament! Quina mala és l'estatge dels altius!»
[40.77] Tingues, doncs, paciència! El que Al·là promet és veritat! El mateix si et fem veure quelcom d'allò amb que els amenacem, que si et cridem, seran retornats a Nosaltres.
[40.78] Ja manem a altres Missatgers abans de tu. D'alguns d'ells ja t'hem contat, d'uns altres no. Cap Missatger va poder portar signe algun, sinó amb permís d'Al·là. Quan arribi l'ordre d'Al·là, es decidirà segons justícia i, llavors, els falsarios estaran perduts.
[40.79] Al·là és Qui ha posat per a vosaltres els ramats, perquè munteu en uns i d'uns altres us alimenteu,
[40.80] -teniu en ells profit-, i perquè, per ells, aconseguiu els vostres propòsits. Ells i les naus us serveixen de mitjans de transport.
[40.81] Ell us fa veure Els seus signes. Quin, doncs, dels signes d'Al·là negareu?
[40.82] No han anat per la terra i mirat com van acabar els seus antecessors? Van ser més nombrosos que ells, més poderosos, van deixar més petjades en la terra, però les seves possessions no els van servir de res.
[40.83] Quan les seves Missatgers van venir a ells amb les proves clares, es van alegrar de la ciència que posseïen, però es van veure voltats per allò que es burlaven.
[40.84] I, quan van veure El nostre rigor, van dir: «Creiem en Al·là Sol i vam renegar del que Li associàvem!»
[40.85] Però, llavors, la seva fe no els va servir de res, després d'haver vist El nostre rigor. Tal és la pràctica d'Al·là, que ja s'havia aplicat als seus serfs. I llavors van sortir perdent els infidels.

[041]Han Estat Explicades Detalladament (Fossílat) 54 Versicles.

En el nom d'Al·là, el Compassiu, el Misericordiós!
[41.1] Haa-Miim.
[41.2] Revelació procedent del Compassiu, del Misericordiós.
[41.3] Escriptura els versicles de la qual han estat explicades detalladament com Alcorà àrab per a gent que sap.

[41.4] com nunci de bones noves i com monitor. La majoria, emperò, es desvien i, així, no escolten.
[41.5] I diuen: «Un embolcall ocult als nostres cors allò que ens crides, les nostres oïdes pateixen sordera, un vel ens separa de tu. Feix, doncs, el que jutgis oportú, que nosaltres farem també el que jutgem oportú!»
[41.6] Digues: «Jo sóc només un mortal com vosaltres, a qui s'ha revelat que el vostre Déu és un Déu U. Aneu, doncs, drets a Ell i demaneu-li perdó! Ai dels associadors,
[41.7] que no donen el azaque i neguen l'altra vida!
[41.8] Qui creen i obrin bé, rebran una recompensa ininterrompuda».
[41.9] Digues: «No aneu a creure en Qui ha creat la terra en dos dies i Li atribuís iguals? Tal és el Senyor de l'univers!»
[41.10] En quatre dies iguals: ha posat en ella, damunt, muntanyes fermes. L'ha beneït i ha determinat els seus aliments per als que inquieren...
[41.11] Després, es va dirigir al cel, que era fum, i va dir a aquest i a la terra: «Veniu, vulgueu o no!» Van dir: «Venim de bon grat!»
[41.12] «Va decretar que fossin set cels, en dos dies, i va inspirar a cada cel la seva comesa. Hem engalanat el cel més baix amb Iluminers, com a protecció. Tal és la decisió del Poderós, del Omniscient».
[41.13] Si es desvien, digues: «Us previnc contra un llamp com el dels Adites i els Tamudís».
[41.14] Quan van venir a ells els Missatgers abans i després. «No serviu sinó a Al·là!» Van dir: «Si el nostre Senyor hagués volgut, hauria enviat de l'alt a àngels. No creiem en el vostre missatge».
[41.15] Quant als Adites, sense raó, es van conduir en el país altivament i van dir: «Hi ha algú més fort que nosaltres?» No veien que Al·là, Que els havia creat, era més fort que ells? Però van negar Els nostres signes.
[41.16] Enviem contra ells un vent, glacial en dies nefasts, per a fer-los agradar el càstig de la ignomínia en la vida d'aquí. Però el càstig de l'altra vida és encara més ignominiós i no seran auxiliats.
[41.17] I quant als Tamudís, els dirigim, però van preferir la ceguesa a La Guia i el Llamp del càstig degradant els va sorprendre pel que havien comès.
[41.18] I vam salvar als quals creien i temien a Al·là.
[41.19] El dia que els enemics d'Al·là siguin congregats cap al Foc, seran dividits en grups.
[41.20] Fins que, arribats a ell, les seves oïdes, els seus ulls i la seva pell testificaran contra ells de les seves obres.
[41.21] Diran a la seva pell: «Per què has testificat contra nosaltres?» I ella dirà: «Al·là, Que ha concedit a tots la facultat de

parlar, ens l'ha concedit a nosaltres. Us ha creat una vegada primera i a Ell sereu retornats.
[41.22] No podíeu amagar-vos tan bé que no poguessin desprès testificar contra vosaltres les vostres oïdes, els vostres ulls i la vostra pell. Crèieu que Al·là no sabia molt del que fèieu.
[41.23] El que vosaltres pensàveu del vostre Senyor us ha arruïnat i ara sou dels que han perdut».
[41.24] Encara que tinguin paciència, el Foc serà el seu estatge. I, encara que demanin gràcia, no se'ls concedirà.
[41.25] Els hem assignat companys, que han engalanat el seu estat actual i el seu estat futur. S'ha complert en ells la sentència que també va arribar a altres comunitats de genis i de mortals que els van precedir. Han perdut.
[41.26] Els infidels diuen: «No feu cas d'aquest Alcorà ! Parlotegeu quan ho llegeixin. Potser, així, us sortiu amb la vostra!»
[41.27] Als infidels els farem agradar, sí, un sever càstig i els retribuirem, sí, conformement a les seves pitjors obres.
[41.28] aquesta és la retribució dels enemics d'Al·là: el Foc, en el qual tindran l'Estatge de l'Eternitat, com retribució d'haver negat Els nostres signes.
[41.29] Els infidels diran: «Senyor! Mostra'ns als genis i als mortals que ens han extraviat i els posarem sota els nostres peus perquè estiguin en el més profund!»
[41.30] Als quals hagin dit: «El nostre Senyor és Al·là!» i s'hagin portat correctament, descendiran els àngels: «No temeu ni estigueu trists! Alegreu-os, més aviat, pel Paradís que se us havia promès!
[41.31] Som els vostres aliats en la vida d'aquí i en l'altra. Tindreu allí tot quant les vostres ànimes desitgin, tot quant demaneu,
[41.32] com allotjament vingut d'Un Que és Indulgent, Misericordiós».
[41.33] Quin es, doncs,al parlar,més millor que aquell que prega a Al·là, obra bé i diu: «Sóc dels quals se sotmeten a Al·là»?
[41.34] No és igual obrar bé i obrar malament. Repel·leix amb el que sigui millor i heus aquí que aquell de qui et separi l'enemistat es convetirá en amic fervent! [41.35] Això només ho aconsegueixen els pacients, només ho aconsegueix el de sort extraordinària.
[41.36] Si el Dimoni t'incita al mal, busca refugi en Al·là. Ell és Qui tot ho escolta, Qui tot ho sap.
[41.37] Entre Els seus signes figuren la nit el dia, el sol i la lluna. No us prosterneu davant el sol ni davant la lluna! Prosterneu-os davant Al·là, Que els ha creat! Si és a Ell a Qui serviu...
[41.38] Si es mostren altius, en canvi, els que estan al costat del teu Senyor Li glorifiquen, incansables, nit i dia.

[41.39] Veus entre Els seus signes que la terra esteril es reanima i reverdece quan fem ploure sobre ella. En veritat, Qui la vivifica pot també, vivificar als morts. És omnipotent.
[41.40] Els quals neguen Els nostres signes no poden ocultar-se a Nosaltres. Què és millor: ésser llançat al Foc o venir en seguretat: el dia de la Resurrecció? Feu el que vulgueu! Ell veu bé el que feu.
[41.41] Els quals no creuen en l'Amonestació quan aquesta ve a ells... I això que és una Escriptura excel·lent,
[41.42] completament inaccessible a la falsedat, revelació procedent d'un Que és savi, digne de lloança.
[41.43] No se't diu sinó el que ja es va dir als Missatgers que et van precedir: que el teu Senyor està disposat a perdonar, però també a castigar dolorosament.
[41.44] Si haguéssim fet d'ella un Alcorà no àrab, haurien dit: «Per què no s'han explicat detalladament els seus versicles? No àrab i àrab?» Digues: «És guia i curació per a qui creuen. Qui, en canvi, no creuen són durs d'oïda i, davant ell, pateixen ceguesa. És com si se'ls cridés des de lluny».
[41.45] Ja vam donar a Moisés l'Escriptura, i van discrepar sobre ella. I, si no arriba a ésser per una paraula prèvia del teu Senyor, s'hauria decidit entre ells. Dubten seriosament d'ella.
[41.46] Qui obra bé, ho fa en el seu propi profit. I qui obra mal, ho fa en detriment propi. El teu Senyor no és injust amb Els seus serfs.
[41.47] A Ell se li remet el coneixement de l'Hora. Cap fruit deixa la seva coberta, cap femella concep o pari sense que Ell ho sàpiga. Quan Ell els cridi: «On estan Els meus associats?». diran: «Et vam assegurar que cap de nosaltres els ha vist».
[41.48] El que abans invocaven els abandonarà. Creuran no tenir escapi.
[41.49] No es cansa l'home de demanar el bé, però, si sofreix un mal, es desanima, es desespera.
[41.50] Si li fem agradar una misericòrdia vinguda de Nosaltres, després d'haver sofert una desgràcia, dirà de segur: «Això és quelcom que se'm deu, i no crec que ocorri l'Hora. Però, si se'm retornés al meu Senyor, tindria al costat d'Ell el millor . Ja informarem als infidels, sí, del que feien i els farem agradar, sí, un dur càstig.
[41.51] Quan vam agraciar a l'home, aquest es desvia i s'allunya. Però, si sofreix un mal, no para de invocar.
[41.52] Digues: «Què us sembla? Si escau d'Al·là i vosaltres, després, no creieu en ell, hi ha algú que estigui més extraviat que qui s'oposa tan marcadament?»

[41.53] Els mostrarem Els nostres signes fora i dintre de si mateixos fins que vegin clarament que és la Veritat. És que no basta que el teu Senyor sigui testimoni de tot?
[41.54] Doncs no dubten de la trobada del seu Senyor? Doncs no ho abasta Ell tot?

[042]La Consulta (Ax_Xúra) 53 Versicles.
En el nom d'Al·là, el Compassiu, el Misericordiós!
[42.1] Haa_Miim.
[42.2] Ayn_Siin_Qaaf.
[42.3] Així és com Al·là, el Poderós, el Savi, fa una revelació, a tu i a qui van anar abans de tu.
[42.4] Seu és el que està en els cels i en la terra. Ell és l'Altíssim, el Grandiós.
[42.5] Gairebé es fenen els cels dalt de tot al celebrar els àngels les lloances del seu Senyor i demanar El seu perdó en favor dels que estan en la terra. No és Al·là l'Indulgent, el Misericordiós?
[42.6] Als que han pres patrós presecindint d´Ell, Al·là els vigila. Tu no ets el seu protector.
[42.7] Així és com et revelem un Alcorà àrab, perquè adverteixis a la metròpolis i als quals viuen en els seus voltants i perquè previnguis contra el dia indubitable de la Reunió. Uns estaran en el Paradís i altres en el foc Flamejant.
[42.8] Al·là, si hagués volgut, hauria fet d'ells una sola comunitat; però introduïx en La seva misericòrdia a qui Ell vol. Els impius no tindran amo ni auxiliar.
[42.9] Han pres amos presecindint d´Ell? Doncs Al·là és El Amo. Ell ressuscita als morts, és omnipotent.
[42.10] Al·là és Qui arbitra les vostres discrepàncies, qualssevol que siguin. Tal és Al·là, el meu Senyor. En Ell confio i a Ell em torno penedit.
[42.11] Creador dels cels i de la terra. Ha eixit de vosaltres mateixos parelles,i també dels vostres ramats, disseminant-vos així. No hi ha gens que se Li assembli. Ell és Qui tot ho escolta, Qui tot ho veu.
[42.12] Seves són les claus dels cels i de la terra. Dispensa el sosteniment a qui Ell vol: a uns amb llarguesa, a uns altres amb mesura. És omniscient.
[42.13] Us ha prescrit en matèria de religió el que ja havia ordenat a Noé, el que Nosaltres t'hem revelat i el que ja havíem ordenat a Abraham, a Moisés i a Jesús: «Que rendiu cult i que això no us serveixi de motiu de divisió!» Als associadors els resulta difícil allò que tu els crides. Al·là tria per a Si a qui Ell vol i dirigeix a Ell a qui es penedeix.
[42.14] No es van dividir, per rebel·lia mútua, sinó després d'haver rebut la Ciència. I, si no arriba a ésser per una paraula

prèvia del teu Senyor, remetent a un terme fix, ja s'hauria decidit entre ells. Qui, després, van heretar l'Escriptura dubten seriosament d'ella.
[42.15] Així, doncs, predica. Segueix la via recta, com se't ha ordenat, i no segueixis les seves passions. I digues: «Creo en tota Escriptura que Al·là ha revelat. Se m'ha ordenat que faci justícia entre vosaltres. Al·là és el nostre Senyor i Senyor vostre! Nosaltres respondrem dels nostres actes i vosaltres dels vostres. Que no hagi disputes entre nosaltres i vosaltres! Al·là ens reunirà... És Ell la fi de tot!»
[42.16] Qui disputen a propòsit d'Al·là després que se li ha escoltat, esgrimeixen un argument sense valor per al seu Senyor. Incorren en ira i tindran un càstig sever.
[42.17] Al·là és qui ha fet descendir l'Escriptura amb la Veritat, i la Balança. Qui sap? Potser l'Hora estigui pròxima...
[42.18] Els quals no creuen en ella desitjarien que s'avancés, mentre que els quals creuen tremolen només de pensar en ella i saben que és un fet. Els quals disputen sobre l'Hora no estan profundament extraviats?
[42.19] Al·là és bondadoso amb Els seus serfs. Proveïx a les necessitats de qui Ell vol. Ell és el Fort, el Poderós.
[42.20] A qui desitgi llaurar el camp de la vida futura l'hi acreixerem. A qui, en canvi, desitgi llaurar el camp de la vida d'aquí, li donarem d'ella, però no tindrà cap part en l'altra vida.
[42.21] Tenen associats que els hagin prescrit en matèria de religió el que Al·là no ha permés? Si no s'hagués ja pronunciat la sentència decisiva, s'hauria decidit entre ells. Els impius tindran un càstig dolorós.
[42.22] Veuràs als impius témer pel que han merescut, que recaurà en ells, mentre que els quals hagin cregut i obrat bé estaran en els prats dels jardins i tindran al costat del seu Senyor el que desitgin. Aquest és el gran favor!
[42.23] Aquesta és la bona nova que Al·là anuncia als seus serfs, que creuen i obren bé. Digues: «Jo no us demano salari a canvi, a part que estimeu als relatius». A qui obri bé, li augmentarem el valor de la seva obra. Al·là és indulgent, molt agraït.
[42.24] O diran: «S'ha inventat una mentida contra Al·là». Al·là segellarà, si vol, el teu cor. Però Al·là dissipa la falsedat i fa triomfar la Veritat amb Les seves paraules. Ell sap bé el que tanquen els pits.
[42.25] Ell és Qui accepta el penediment dels seus serfs i perdona les dolentes accions. I sap el que feu.
[42.26] Escolta a qui creuen i obren bé i els dóna més del seu favor. Els infidels, en canvi, tindran un càstig sever.
[42.27] Si Al·là dispensés el sosteniment als seus serfs amb llarguesa, es insolentarían en la terra. El que fa, en canvi, és

concedir-los amb mesura el que vol. Està bé informat sobre Els seus serfs, els veu bé.
[42.28] Ell és Qui envia de l'alt la pluja abundant, quan ja han perdut tota esperança, i difon La seva misericòrdia. Ell és El Amo, el Digne de Lloança.
[42.29] Entre Els seus signes figuren la creació dels cels i de la terra, els éssers vius que en ells ha disseminat i que, quan vol, pot reunir.
[42.30] Qualsevol desgràcia que us ocorre, és com càstig a les vostres obres, però perdona molt.
[42.31] No podeu escapar en la terra i no teniu, fora d'Al·là, amo ni auxiliar.
[42.32] Entre els seus signes figuren les embarcacions en el mar com fites.
[42.33] Si vol, calma el vent i s'immobilitzen en la seva superfície. Certament, hi ha en això signes per a tot aquell que tingui molta paciència, molta gratitud.
[42.34] O bé els fa perir, com càstig pel que han merescut, però perdona molt.
[42.35] Perquè sàpiguen qui discuteixen sobre Els nostres signes que no tindran escapi.
[42.36] Tot el que heu rebut és breu gaudi de la vida d'aquí. En canvi, el que Al·là té és millor i més durador per a qui creuen i confien en el seu Senyor,
[42.37] Aquells que eviten cometre pecats greus i deshonestidades i, quan estan aïrats, perdonen,
[42.38] Aquells que escolten al seu Senyor, fan la azalá, es consulten mútuament, donen almoina del que els hem proveït,
[42.39] Aquells que es defensen quan són víctimes d'opressió.
[42.40] Una dolenta acció serà retribuïda amb una pena igual, però qui perdoni i es reconciliï rebrà la seva recompensa d'Al·là. Ell no estima als impius.
[42.41] Qui, tractats injustament, es defensin, no incorreran en retret.
[42.42] Només incorren en ell qui són injusts amb els homes i es insolentan en la terra injustament. Aquests tals tindran un càstig dolorós.
[42.43] Qui és pacient i perdona, això sí que és donar mostres de resolució.
[42.44] Aquell a qui Al·là extravia no tindrà, després d'Ell, cap amo. Quan els impius vegen el càstig, els veuràs que diuen: «I no hi ha manera de regressar?»
[42.45] Els veuràs exposats a ell, abatuts d'humiliació, mirant amb dissimulació, mentre que qui hagin cregut diran: «Qui de debò perden són els quals el dia de la Resurrecció s'han perdut a

si mateixos i han perdut a les seves famílies». No tindran els impius un càstig permanent?
[42.46] Fora d'Al·là, no tindran cap protectors que els auxiliïn... Aquell a qui Al·là extravia no podrà donar amb camí.
[42.47] Escolteu al vostre Senyor abans que arribi un dia que Al·là no evitarà. Aquest dia no trobareu refugi, ni podreu negar.
[42.48] Si s'aparten, no t'hem manat per a ser el seu custodi, sinó només per a transmetre. Quan fem agradar a l'home una misericòrdia vinguda de Nosaltres, s´alegra. Però, si li succeïx un mal com càstig a les seves obres, llavors, l'home és desagraït.
[42.49] El domini dels cels i de la terra pertany a Al·là. Crea el que vol. Regala filles a qui Ell vol i regala fills a qui Ell vol.
[42.50] o bé els dóna ambdós, barons i femelles, o fa estèril a qui Ell vol. És omniscient, omnipotent.
[42.51] A cap mortal li és atès que Al·là li parli si no és per inspiració, o des de darrere d'una cortina, o manant-li un Missatger que li inspiri, amb La seva autorització, el que Ell vol. És altíssim, savi.
[42.52] Així és com t'hem inspirat un Esperit que procedeix de La nostra ordre. Tu no sabies el que eren l'Escriptura i la Fe, però hem fet d'ell llum amb la que guiem a qui volem dels nostres serfs. Certament, tu guies als homes a una via recta,
[42.53] la via d'Al·là, a qui pertany el que està en els cels i en la terra. No és Al·là la fi de tot?

[043]El Luxe (Az_Zújrof) 89 Versicles.
En el nom d'Al·là, el Compassiu, el Misericordiós!
[43.1] Haa Miim.
[43.2] Per l'Escriptura clara!
[43.3] Hem fet d'ella un Alcorà àrab. Potser, així, raoneu.
[43.4] Està en l'Escriptura Matriu que Nosaltres tenim, sublim, savi.
[43.5] És que, perquè sigueu gent immoderat, anem a privar-vos de l'Amonestació?
[43.6] Quants profetes hem enviat als antics...!
[43.7] No va venir a ells profeta que no es burlessin d'ell.
[43.8] Per això, hem fet perir a altres més temibles que ells. Ja ha precedit l'exemple dels antics...
[43.9] Si els preguntes: «Qui ha creat els cels i la terra?», segur que diuen: «Els ha creat el Poderós, el Omniscient!»
[43.10] Qui us ha posat la terra com bressol i us ha posat en ella camins. Potser, així, sigueu bé dirigits.
[43.11] Qui ha fet baixar aigua del cel amb mesura per a ressuscitar un país mort. De la mateixa manera se us traurà.
[43.12] Qui ha creat totes les parelles i us ha donat les naus i els ramats que munteu,

[43.13] perquè us instal·leu en ells i, després, quan ho hàgiu fet, recordeu la gràcia del vostre Senyor i digueu: «Glòria a Qui ha subjectat això al nostre servei! Nosaltres no ho haguéssim assolit!»
[43.14] Sí, tornarem al nostre Senyor!
[43.15] Han equiparat a alguns dels seus serfs amb Ell. Si, l'home és manifestament desagraït.
[43.16] Anava Al·là a prendre filles d'entre Les seves creatures, i a vosaltres concedir-vos fills?
[43.17] Quan s'anuncia a un d'ells el que ell assimila al Compassiu, es queda esquerpa i s'angoixa.
[43.18] «Com! Un ésser que creix entre joies, incapaç de discutir clarament...»
[43.19] Han considerat als àngels que són serfs del Compassiu, de sexe femení. És que han estat testimonis de la creació d'aquests? Es farà constar el seu testimoniatge i haurien de respondre del mateix.
[43.20] Diuen: «Si el Compassiu hagués volgut, no els hauríem servit». No tenen cap coneixement d'això, no fan sinó conjecturar.
[43.21] O és que els Vam portar altra Escriptura a la qual atenir-se abans d'aquesta?
[43.22] Gens d'això! Diuen: «Trobem als nostres pares en una religió i, seguint les seves petjades, estem bé dirigits».
[43.23] I així, no enviem cap monitor abans de tu a una ciutat que no diguessin els rics: «Trobem als nostres pares en una religió i imitem el seu exemple».
[43.24] Va dir: «I si us portés una guia més recta que la que els vostres pares seguien?» Van dir: «No creiem en el vostre missatge!»
[43.25] Ens vinguem d'ells. I mira com van acabar els desmentidors!
[43.26] I quan Abraham va dir al seu pare i a la seva gent: «Sóc innocent del que serviu.
[43.27] Jo no serveixo sinó a Qui m'ha creat. Ell em dirigirà».
[43.28] I va fer que aquesta paraula perdurés en la seva posteritat. Potser, així, es convertissin.
[43.29] No només això, sinó que els vaig permetre gaudir, a ells i als seus pares, fins que vingués a ells la Veritat i un Missatger que parlés clar.
[43.30] Però, quan la Veritat va venir a ells, van dir: «Això és màgia i no creiem en això!»
[43.31] I van dir: «Per què no s'ha revelat aquest Alcorà a un notable d'una de les dues ciutats...»
[43.32] Són ells els encarregats de dispensar la misericòrdia del teu Senyor? Nosaltres els dispensem les subsistències en la vida d'aquí i elevem la categoria d'uns sobre uns altres perquè

aquests servissin a aquells. Però la misericòrdia del teu Senyor és millor que el que ells pasten.
[43.33] Si no hagués estat per evitar que els homes formessin una sola comunitat, hauríem posat en les cases dels quals no creuen en el Compassiu terrasses de plata i graderies d'accés,
[43.34] portes i jaços per reclinar-se.
[43.35] i luxe. Però tot això no és sinó breu gaudi de la vida d'aquí mentre que l'altra vida, al costat del teu Senyor, serà per als que Li temen.
[43.36] A qui es tanqui a l'Amonestació del Compassiu, li assignem un dimoni que serà per a ell company.
[43.37] Els aparten, sí, del Camí, mentre creuen ser ben dirigits.
[43.38] Fins que, al comparèixer davant Nosaltres, digui: «Tant de bo ens hagués separat, a mi i a tu, la mateixa distància que separa a l'Orient de l'Occident!» Quin mal company...!
[43.39] Avui no us aprofitarà, per haver estat impius, compartir el càstig.
[43.40] És que pots tu fer que un sord escolti, o dirigir a un cec i al que es troba evidentment extraviat?
[43.41] O et fem morir i, després, Ens vinguem d'ells,
[43.42] o et vam mostrar allò amb que els amenacem. Nosoltres Tenim poder absolut sobre ells.
[43.43] Atingues-te al que se't ha revelat! Estàs en una via recta.
43.44] És, certament, una amonestació per a tu i per al teu poble i hauríeu de respondre.
[43.45] Pregunta als Missatgers que manem abans de tu si hem establert déus a qui servir en lloc de servir al Compassiu.
[43.46] Ja vam enviar Moisés amb Els nostres signes a Faraó i als seus dignataris. I va dir: «Jo sóc El Missatger del Senyor de l'univers».
[43.47] Però quan els va presentar Els nostres signes, heus aquí que van riure d'ells,
[43.48] a pesar que cada signe que els mostràvem superava al precedent. Els vam sorprendre amb el càstig. Potser, així, es convertissin.
[43.49] Van dir: «Mag! ;Prega al teu Senyor per nosaltres, en virtut de l'aliança que ha concertat amb tu! Ens deixarem dirigir».
[43.50] Però, quan vam retirar d'ells el càstig, heus aquí que van trencar la seva promesa.
[43.51] Faraó va dirigir una proclama al seu poble, dient: «Poble! No és meu el domini d'Egipte, amb aquests rius que fluïxen als meus peus? És que no veieu?
[43.52] No sóc jo millor que aquest, que és un vil i que tot just sap expressar-se?
[43.53] Per què no se li han posat braçalets d'or...? Per què no ha vingut acompanyat d'àngels...?»

[43.54] Va extraviar al seu poble i aquest li va obeir: era un poble pervers.
[43.55] Quan Ens van haver irritats, Ens vinguem d'ells negant-los a tots,
[43.56] i vam asseure amb ells un precedent, posant-los com exemple per a la posteritat.
[43.57] I quan el fill de Maria és posat com exemple, heus aquí que el teu poble s'aparta d'ell.
[43.58] I diuen: Són millors els nostres déus o ell? Si t'ho posen, no és sinó per afany de discutir. Són, en efecte, gent contenciosa.
[43.59] El no és sinó un serf a qui hem agraciat i a qui hem posat com exemple als Fills d'Israel.
[43.60] Si volguéssim, faríem de vosaltres àngels, que succeirien en la terra.
[43.61] Serà un mitjà de conèixer l'Hora. No dubteu, doncs, d'ella i seguiu-me! Això és una via recta!
[43.62] Que el Dimoni no us extraviï! És per a vosaltres un enemic declarat.
[43.63] Quan Jesús va venir amb les proves clares, va dir: «He vingut a vosaltres amb la Saviesa i per a aclarir-vos quelcom d'allò que discrepeu. Temeu, doncs, a Al·là i obeïu-me!
[43.64] Al·là és el meu Senyor i Senyor vostre. Serviu-li, doncs! Això és una via recta!»
[43.65] Però els grups van discrepar uns d'uns altres. Ai dels impius, pel càstig d'un dia dolorós...!
[43.66] No els queda més que esperar l'Hora, que els vindrà de cop i volta, sense pressentir-la.
[43.67] Aquest dia. els amics seran enemics uns d'uns altres, excepte els temerosos d'Al·là.
[43.68] «Serfs meus! No heu de témer avui! I no estareu trists!
[43.69] Els quals vau creure en Els nostres signes i us vau sotmetre a Al·là,
[43.70] entreu en el Paradís juntament amb les vostres esposes, per a ser alegrats!»
[43.71] Es faran circular entre ells plats d'or i copes, que contindran tot el que cadascun desitgi, delit dels ulls. «Estareu allí eternament.
[43.72] Aquest és el Paradís que heu heretat com premi a les vostres obres.
[43.73] Teniu en ell fruita abundant, de la qual menjareu».
[43.74] Els pecadors, en canvi, tindran la Jahenam com càstig, eternament,
[43.75] càstig que no se'ls remetrà, i seran presa de la desesperació.
[43.76] No serem Nosaltres qui hagin estat injusts amb ells, sinó que ells seran els quals ho hagin estat.

[43.77] Cridaran: «Malik! Que el teu Senyor acabi amb nosaltres!» Ell dirà: «Us quedareu aquí!»
[43.78] «Us vam portar la Veritat, però la majoria vau sentir aversió a la Veritat».
[43.79] Han tramat quelcom? Doncs Nosaltres també.
[43.80] O creuen que no Ens assabentem dels seus secrets i confidències? Clar que Ens assabentem! I Els nostres Missatgers, al costat d'ells, prenen nota.
[43.81] Digues: «Si el Compassiu tingués un fill, jo seria el primer en servir-li».
[43.82] Glòria al Senyor dels cels i de la terra. Senyor del Tron! Està per sobre del que Li atribuïxen!
[43.83] Deixa'ls que parlotegen i juguin fins que els arribi el Dia amb que se'ls ha amenaçat!
[43.84] L'és Qui és déu en el cel i déu en la terra! És El Savi, El Omniscient.
[43.85] Beneït sigui Qui posseïx el domini dels cels, de la terra i del que entre ells està! Ell té coneixement de l'Hora i a Ell sereu retornats.
[43.86] Els quals ells invoquen en lloc d'invocar-li a Ell no poden intercedir, salvo, aquells que testifiquen la Veritat i saben.
[43.87] Si els preguntes: «Qui us ha creat?», segur que diuen: «Ala!» Com poden, doncs, ser tan desviats!
[43.88] i de la seva dita: «Senyor! Aquesta és gent que no creu».
[43.89] Allunya't, doncs, d'ells i digues: «Pau!» Van a veure...!

[044]El Fum (Ad_Dújan)59 Versicles.
En el nom d'Al·là, el Compassiu, el Misericordiós!
[44.1] Haa Miim.
[44.2] Per l'Escriptura clara!
[44.3] L'hem revelat en una nit beneïda! Hem advertit!
[44.4] En ella es decideix tot assumpte sàviament,
[44.5] com cosa vinguda de Nosaltres. Manem a Missatgers
[44.6] com misericòrdia vinguda del teu Senyor. Ell és Qui tot ho escolta, Qui tot ho sap,
[44.7] Senyor dels cels, de la terra i del que entre ells està. Si estiguéssiu convençuts...
[44.8] No hi ha més déu que Ell. Ell dóna la vida i dóna la mort. El vostre Senyor i Senyor dels vostres avantpassats.
[44.9] Però no! Ells dubten i no ho prenen de debò.
[44.10] Espera, doncs, el dia que el cel porti un fum visible,
[44.11] que cobreixi als homes! Serà un càstig dolorós.
[44.12] «Senyor! Aparta de nosaltres el càstig! Creiem!»
[44.13] De quin els servirà l'amonestació, si ha vingut a ells un Missatger que parla clar

[44.14] i s'han apartat d'ell i dita: «És un a qui s'ha instruït, un possès!»?
[44.15] «Anem a apartar de vosaltres el càstig per algun temps. Però reincidireu».
[44.16] El dia que fem ús del màxim rigor, Ens venjarem.
[44.17] Abans d´ells, havíem provat al poble de Faraó. Un Missatger noble vi a ells:
[44.18] «Entregueu-me als serfs d'Al·là! Teniu en mi a un Missatger digne de confiança.
[44.19] No us mostreu altius amb Al·là! Vinc a vosaltres amb autoritat manifesta.
[44.20] Em refugio en el meu Senyor i Senyor vostre contra el vostre intent de lapidar-me.
[44.21] Si no us fieu de mi, deixeu-me!»
[44.22] Llavors, va invocar al seu Senyor. «Aquesta és gent pecadora!»
[44.23] «Sal de nit amb Els meus serfs! Us perseguiran.
[44.24] Deixa el mar en calma! Són un exèrcit que serà negat»
[44.25] Quants jardins i fonts van abandonar,
[44.26] quants camps conreats, quantes suntuosas residències,
[44.27] quant benestar, en el qual vivien feliços!
[44.28] Així va anar i l'hi vam donar en herència a altre poble.
[44.29] Ni el cel ni la terra els van plorar. No se'ls va concedir pròrroga.
[44.30] I vam salvar als Fills d'Israel del humiliant càstig,
[44.31] de Faraó. Era altiu, dels immoderats.
[44.32] Els vam triar conscientment d'entre tots els pobles.
[44.33] Els vam donar signes amb els quals els vam posar clarament a prova.
[44.34] Aquests diuen, si:
[44.35] «No morirem més que una sola vegada i no serem ressuscitats.
[44.36] Feu, doncs, tornar als nostres pares, si és veritat el que dieu!»
[44.37] Eren millors ells que el poble de Tubba i que els seus antecessors? Els vam fer perir, eren pecadors.
[44.38] No hem creat els cels, la terra i el que entre ells està per pur joc.
[44.39] No els creguem sinó amb una fi, però la majoria no saben.
[44.40] En el dia d´El Judici es donaran tots cita.
[44.41] Dia que ningú podrà protegir gens a ningú, ningú serà auxiliat,
[44.42] excepte aquell de qui Al·là s´apiade. Ell és el Poderós, el Misericordiós.
[44.43] L'arbre de Zaqqum
[44.44] és l'aliment del pecador.

[44.45] És com metall fos, bull en les entranyes
[44.46] com aigua bullent.
[44.47] «Agafeu-li i dueu-li enmig del Jaheem!
[44.48] Castigueu-li, després, vessant en el seu cap aigualit bullent.
[44.49] «Agrada! Tu “ets el poderós”, “el generós”!»
[44.50] Això és allò que dubtàveu!
[44.51] Els quals temin a Al·là estaran, en canvi, en lloc segur,
[44.52] entre jardins i fonts,
[44.53] vestits de setí i de brocat, uns enfront d'uns altres.
[44.54] Així serà. I els donarem per esposes a hurís de grans ulls.
[44.55] Demanaran allí en seguretat, tota classe de fruites.
[44.56] No agradaran alli altra mort que la primera i Ell els preservarà del càstig del Jaheem,
[44.57] com favor del teu Senyor. Aquest és l'èxit grandiós!
[44.58] En veritat, ho hem fet fàcil en la teva llengua. Potser, així, es deixin amonestar.
[44.59] Observa, doncs! Ells observen....

[045]L'Agenollada (Al_ yathia) 37 Versicles.
En el nom d'Al·là, el Compassiu, el Misericordiós!
[45.1] Haa Miim.
[45.2] La revelació de l'Escriptura procedeix d'Al·là, el Poderós, el Savi.
[45.3] Hi ha, en veritat, en els cels i en la terra signes per als creients.
[45.4] En la vostra creació i en les bèsties que Ell espargeix hi ha signes per a gent que està convençuda.
[45.5] També en la successió de la nit i el dia, en el que ,com sosteniment, Al·là fa baixar la pluja del cel, vivificant amb això la terra després de morta, i en la variació dels vents hi ha signes per a gent que comprèn.
[45.6] Aquestes són els versicles d'Al·là, que et recitem conforme a la veritat. I en quin anunci van a creure si no creuen en Al·là i en Els seus signes?
[45.7] Ai de tot aquell que sigui mentider, pecador,
[45.8] que, a pesar d'escoltar els versicles d'Al·là que se li reciten, s'obstina en la seva altivesa com si no les hagués escoltat! Anuncia-li un càstig dolorós!
[45.9] Els quals, havent conegut quelcom dels nostres signes, els hagin pres a burla, tindran un càstig humiliant.
[45.10] Els espera la Jahenam i les seves possessions no els serviran de res, com tampoc els quals van prendre com amos en lloc de prendre a Al·là. Tindran un càstig terrible.
[45.11] Això és una guia. Els que no creen en els signes del seu Senyor tindran el càstig d'un suplici dolorós.

[45.12] Al·là és Qui ha subjectat el mar al vostre servei perquè les naus ho solquin a una ordre Seva perquè busqueu El seu favor. I potser, així, sigueu agraïts.
[45.13] I ha subjectat al vostre servei el que està en els cels i en la terra. Tot procedeix d'Ell. Certament, hi ha en això signes per a gent que reflexiona.
[45.14] Digues als creients que perdonin a qui no conten amb els Dies d'Al·là, instituïts per a retribuir a la gent segons els seus mèrits.
[45.15] Qui obra bé, ho fa en el seu propi profit. I qui obra mal, ho fa en detriment propi. Després, sereu retornats al vostre Senyor.
[45.16] Vam donar als Fills d'Israel l'Escriptura, el judici i el profetisme. Els vam proveir de coses bones i els distingim entre tots els pobles.
[45.17] Els vam donar proves clares respecte a l'Ordre. I no van discrepar, per rebel·lia mútua, sinó després d'haver rebut la Ciència. El teu Senyor decidirà entre ells el dia de la Resurrecció sobre allò que discrepaven.
[45.18] Després, et vam posar en una via respecte a l'Ordre. Segueix-la, doncs, i no segueixis les passions de qui no saben.
[45.19] No et serviran de res enfront d'Al·là. Els impius són aliats uns d'uns altres, però Al·là és l'Aliat dels quals Li temen.
[45.20] Això és un conjunt de proves visibles per als homes, guia i misericòrdia per a gent que esta convençuda.
[45.21] Qui obren malament creuen que els tractarem igual que a qui creuen i obren bé, com si fossin iguals en vida i després de morts? Què malament jutgen!
[45.22] Al·là ha creat amb una fi els cels i la terra. I perquè cadascú sigui retribuït segons els seus mèrits. Ningú serà tractat injustament.
[45.23] I què et sembla qui ha divinitzat la seva passió a qui Al·là ha extraviat a gratcient , segellant la seva oïda i el seu cor, embenant els seus ulls? Qui podrà dirigir-li després d'Al·là? És que no us deixareu amonestar?
[45.24] I diuen: «No hi ha més vida que aquesta nostra d'aquí. Morim i vivim, i gens sinó l'acció fatal del Temps ens fa perir». Però no tenen cap coneixement d'això, no fan sinó conjecturar.
[45.25] I quan se'ls reciten Les Nostres versicles com proves clares, l'única cosa que arguyen és: «Feu tornar als nostres pares, si és veritat el que dieu!»
[45.26] Digues: «Al·là us dóna la vida i, després, us farà morir. Després, us reunirà per al dia indubitable de la Resurrecció. Però la majoria dels homes no saben».
[45.27] El domini dels cels i de la terra pertany a Al·là. Quan ocórrega l'Hora aquest dia, els falsarios estaran perduts.

[45.28] Veuràs a cada comunitat agenollada. Cada comunitat serà emplaçada davant la seva Escriptura : «Avui sereu retribuïts conformement a les vostres obres.
[45.29] Heus aquí La nostra Escriptura, que diu la veritat contra vosaltres. Apuntàvem el que fèieu».
[45.30] A qui van creure i van obrar bé, el seu Senyor els introduirà en La seva misericòrdia. Aquest és l'èxit manifest!
[45.31] Quant a qui no van creure: «És que no se us van recitar Els meus versicles? Però vau ser altius i gent pecadora».
[45.32] Quan es deia: «El que Al·là promet és veritat i no hi ha dubte respecte a l'Hora , dèieu: «No sabem què és això de "l´Hora". No podem sinó conjecturar. No estem convençuts».
[45.33] Se'ls mostrarà el mal que van cometre i els voltarà allò que es burlaven.
[45.34] Es dirà: «Avui us oblidem Nosaltres, com vosaltres vau oblidar que us arribaria aquest dia. Tindreu el Foc per estatge i no trobareu qui us auxiliï.
[45.35] I això és així perquè vau prendre a burla els signes d'Al·là i la vida d'aquí us enganyo. Aquest dia no seran trets d'ell ni seran agraciats.
[45.36] Lloat sigui Al·là, Senyor dels cels, Senyor de la terra, Senyor de l'univers!
[45.37] Seva és la majestat en els cels i en la terra! Ell és el Poderós, el Savi.

[046]Al-Ahqaf 35 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[46.1] Haa Miim.
[46.2] La revelació de l'Escriptura procedeix d'Al·là, el Poderós, el Savi.
[46.3] No hem creat sinó amb una fi els cels, la terra i el que entre ells està, i per un període determinat. Però els infidels es desvien dels advertiments que se'ls han dirigit.
[46.4] Digues: «Què us sembla el que invoqueu en lloc d'invocar a Al·là? Mostreu-me què han creat de la terra o si tenen participació en els cels! Si és veritat el que dieu, porteu-me una Escriptura anterior a aquesta o un rastre de coneixement!»
[46.5] Hi ha algú que estigui més extraviat que qui, en lloc d'invocar a Al·là, invoca a qui no van a escoltar-li fins al dia de la Resurrecció, indiferents a les seves invocacions,
[46.6] que, quan els homes siguin congregats, seran els seus enemics i renegaran que els hagin servit?
[46.7] Quan se'ls reciten als infidels Les Nostres versicles com proves clares, diuen de la Veritat que ve a ells: «Això és manifesta màgia!»

[46.8] O diuen: «Ell ho ha inventat». Digues: «Si jo ho he inventat, no podeu fer gens per mi contra Al·là. Ell sap bé el que divulgueu a aquest propòsit. Basta Ell com testimoni entre jo i vosaltres. Ell és l'Indulgent, El Misericordiós».
[46.9] Digues: «Jo no sóc el primer dels Missatgers. I no sé el que serà de mi, ni el que serà de vosaltres. No faig més que seguir el que se m'ha revelat. Jo no sóc més que un monitor que parla clar».
[46.10] Digues: «Què us sembla? Si procedeix d'Al·là i vosaltres no creieu en ell, mentre que un testimoni d'entre els Fills d'Israel testifica la seva conformitat i creu, mentre que vosaltres sou altius... Al·là no dirigeix a la gent impía».
[46.11] Els infidels diuen dels creients: «Si hagués estat quelcom bo, no se'ns haurien avançat en això». I, com no són dirigits per ell, diuen: «És una vella mentida!»
[46.12] Abans d'ell, l'Escriptura de Moisés servia de guia i de misericòrdia. I aquesta és una Escriptura que confirma, en llengua àrab, per a advertir als impius i anunciar la bona nova a qui fan el bé.
[46.13] Qui diuen: «El nostre Senyor és Al·là!» i es porten correctament no han de témer i no estaran trists.
[46.14] Aquests tals habitaran en el Paradís eternament, com retribució a les seves obres.
[46.15] Hem ordenat a l'home que es porti bé amb els seus pares. La seva mare li va dur amb molèstia i amb molèstia li va donar a llum. L'embaràs i la lactància duren trenta mesos. Fins que, a l'arribar a la maduresa i complir quaranta anys, diu: «Senyor! Permet-me que T'agraeixi la gràcia que ens has dispensat, a mi i als meus pares, i que faci obres bones que Et plaguin! Dóna'm una descendència pròspera! Em torno a Tu. Sóc dels quals se sotmeten a Tu».
[46.16] Aquests són aquells de les obres dels quals acceptarem el millor i passarem per alt les seves dolentes obres. Estaran entre els habitants del Paradís, promesa de debò que se'ls va fer.
[46.17] En canvi, qui digui als seus pares -mentre aquests imploren a Al·là i diuen: «Ai de tu! Creu! El que Al·là promet és veritat!»-: «Uf! Aneu a prometre'm que em trauran, quan han passat tantes generacions anteriors a mi?» i digui: «Aquestes no són sinó faules dels antics»,
[46.18] en aquests serà en qui es compleixi la sentència aplicada a les comunitats precedents de genis i de mortals. Aquests seran els que perdin.
[46.19] Tots tindran la seva pròpia categoria, segons les seves obres. Els retribuirà plenament les seves accions i no seran tractats injustament.

[46.20] El dia que els infidels siguin exposats al Foc: «Vau dissipar els vostres béns en la vostra vida d'aquí i vau gaudir d'ells. Avui se us va a retribuir amb un càstig degradant per haver-vos conduït altivament en la terra sense raó i per haver estat perversos».
[46.21] I recorda al germà dels Adites, que va advertir al seu poble en Al- Ahqaf -i va haver altres advertiments abans i després d'ell-. «No serviu sinó a Al·là! Temo per vosaltres el càstig d'un dia terrible».
[46.22] Van dir: «Has vingut a nosaltres per a desviar-nos dels nostres déus? Porta'ns, doncs, allò amb que ens amenaces, si és veritat el que dius!»
[46.23] Va dir: «Només Al·là té coneixement d'això. Jo us comunico l'objecte de la meva missió, però veig que sou gent ignorant».
[46.24] Quan ho van veure com un núvol que es dirigiria a les seves valls, van dir: «És un núvol que ens porta la pluja». «No! És més aviat allò la vinguda del que reclamàveu, un vent que tanca un càstig dolorós,
[46.25] que va a destruir-lo tot a una ordre del seu Senyor». Al matí següent, no es veia més que els seus habitatges. Així retribuïm a la gent pecadora.
[46.26] Els havíem donat un poder com no us hem donat a vosaltres. Els havíem donat oïda, vista, intel·lecte. Però ni l'oïda, ni la vista, ni l'intel·lecte els van servir de res, doncs van negar els signes d'Al·là. I els va voltar allò de que es burlaven.
[46.27] Hem destruït les ciutats que havia al voltant de vosaltres. Els havíem exposat els signes. Potser, així, es convertissin.
[46.28] Per què no els van auxiliar aquells a què, en lloc de prendre a Al·là, havien pres com déus perquè els acostessin? Al contrari, els van abandonar. Aquesta va ser la seva mentida i la seva invenció.
[46.29] I quan et duem un grup de genis perquè escoltessin la Recitació. Quan estaven presents a ella, van dir: «Calleu!» I, quan es va acabar, van regressar als seus per a advertir-los.
[46.30] Van dir: «Poble! Hem escoltat una Escriptura revelada després de Moisés, en confirmació dels missatges anteriors, que dirigeix a la Veritat i a una via recta».
[46.31] Poble! Accepteu al que crida a Al·là i creieu en Ell, perquè us perdoni els vostres pecats i us preservi d'un càstig dolorós.
[46.32] Els quals no acceptin al que crida a Al·là no podran escapar en la terra, ni tindran, fora d'Ell, amos. Aquests tals estan evidentment extraviats.
[46.33] No han vist que Al·là, Que ha creat els cels i la terra sense cansar-se per això, és capaç de retornar la vida als morts? Doncs si, és omnipotent.

[46.34] El dia que els infidels siguin exposats al Foc: «No és això La Veritat?» Diran: «Clar que si, pel nostre Senyor!» Dirà: «Agradeu, doncs, el càstig a causa de la vostra incredulitat!»
[46.35] Tingues, doncs, paciència, com la van tenir altres Missatgers resolts. I no reclamis per a ells l'avançament. El dia que vegen allò amb que se'ls amenaça els semblarà no haver romàs més d'una hora de dia. Aquest és un comunicat. I qui serà destruït sinó el poble pervers?

[047]Muhammad (Mohammad) 38 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[47.1] A qui no creen i apartin a altres del camí d'Al·là, Ell els invalidarà les seves obres.
[47.2] En canvi, esborrarà les dolentes obres i millorarà la condició de qui hagin cregut, obrat bé i cregut en la revelació feta a Muhammad, la qual és la Veritat que ve del seu Senyor.
[47.3] I això és així perquè els infidels segueixen la falsedat, mentre que els creients segueixen La Veritat vinguda del seu Senyor. Així és com Al·là els posa com exemple als homes.
[47.4] Quan sostingueu, doncs, una trobada amb els infidels, descarregueu els cops en el coll fins a sotmetre'ls. Llavors, lligueu-los fortament. Després, retorneu-los la llibertat, de gràcia o mitjançant rescat, perquè cessi la guerra. És així com heu de fer. Si Al·là volgués, es defensaria d'ells, però vol provar-vos a uns per mitjà d'uns altres. No deixarà que es perdin les obres dels quals hagin caigut per Al·là.
[47.5] Ell els dirigirà, millorarà la seva condició
[47.6] i els introduirà en el Paradís, que Ell els haurà donat ja a conèixer.
[47.7] Creients! Si auxilieu a Al·là, Ell us, auxiliarà i afirmarà els vostres passos.
[47.8] Ai d'aquells, en canvi, que no hagin cregut! Invalidarà les seves obres.
[47.9] I això és així perquè els va repugnar la revelació d'Al·là. I va fer vanes les seves obres.
[47.10] No han anat per la terra i mirat com van acabar els seus antecessors? Al·là els va destruir. I els infidels tindran una fi semblant.
[47.11] I això és així perquè Al·là és El Protector dels creients, mentre que els infidels no tenen protector.
[47.12] Al·là introduirà a qui hagin cregut i obrat bé en jardins pels baixos dels quals fluïxen rierols. Qui, en canvi, hagin estat infidels, gaudiran breument i menjaran com mengen els ramats. Tindran el Foc per estatge.
[47.13] Quantes ciutats hem fet perir, més fortes que la teva ciutat, que t'ha expulsat, sense que hagués qui els auxiliés!

[47.14] És que qui es basa en una prova clara vinguda del seu Senyor és comparable a aquells la dolenta conducta dels quals ha estat engalanada i que segueixen les seves passions?
[47.15] Paràbola del Paradís promès a qui temen a Al·là: haurà en ell rierols d'aigua incorruptible, rierols de llet de gust inalterable, rierols de vi, delícia pels bevedors, rierols de depurada mel. Tindran en ell tota classe de fruites i perdó del seu Senyor. Seran com qui estan en el Foc per tota l'eternitat als quals es dóna de beure un aigua molt calenta que els rosega les entranyes.
[47.16] Hi ha alguns d'ells que t'escolten, però que, tot just sortits de la teva casa, diuen a qui han rebut la Ciència: «Què és el que acaba de dir?» Aquests són aquells el cor dels quals Al·là ha segellat i que segueixen les seves passions.
[47.17] A qui es deixin dirigir, Ell els dirigirà encara millor i els infondrà pietat.
[47.18] Què poden esperar, sinó que els arribi l'Hora de cop i volta? Ja s'han manifestat símptomes de la mateixa. Però de quina els servirà que se'ls amonesti quan ella els arribi?
[47.19] Sap, doncs, que no hi ha més déu que Al·là i demana perdó pel teu pecat, així com pels creients i les creients. Al·là coneix les vostres anades i vingudes i on habiteu.
[47.20] Els creients diuen: «Per què no es revela una sura?» Però, quan es revela una sura unívoca en la qual s'esmenta el combat, veus que els malalts de cor et miren com mira uneixo a qui ronda la mort. Més els valdria
[47.21] obeir i parlar com cal. I, una vegada presa una decisió, el millor per a ells seria que fossin sincers amb Al·là.
[47.22] Si torneu l'esquena, us exposeu a corrompre en la terra i a tallar els vostres llaços de sang.
[47.23] A aquests és a qui Al·là maleïx, tornant-los sords i cecs.
[47.24] És que no mediten en l'Alcorà O és que els seus cors estan tancats amb cadenat?
[47.25] Qui han tornat sobre els seus passos, després d'haver-se manifestat a ells El Camí Recte clarament, han estat seduïts pel dimoni, però els ha concedit una treva.
[47.26] Això és així perquè diuen a qui els repugna el que Al·là ha revelat: «En algunes coses us obeirem». Al·là, emperò, sap el que oculten.
[47.27] Què passarà quan els àngels els cridin, copejant-los en el rostre i en l'esquena?
[47.28] Això és així perquè van darrere d'alguna cosa que irrita a Al·là i, en canvi, els repugna el que Li satisfà. Per això, fa vanes les seves obres.
[47.29] És que creuen els malalts de cor que Al·là no va a descobrir el seu odi?

[47.30] Si volguérem, faríem que els veiessis: els reconeixeries pels seus trets: i, certament, els reconeixeràs pel to de les seves paraules. Al·là sap el que feu.
[47.31] Hem de provar-vos per a saber qui de vosaltres lluiten i perseveran, així com per a comprovar el que es conta de vosaltres.
[47.32] Els infidels que hagin desviat a altres del camí d'Al·là i s'hagin separat del Missatger, després d'haver-se'ls manifestat clarament El Camí Recte, no causaran cap dany a Al·là. I farà vanes les seves obres.
[47.33] Creients! Obeïu a Al·là i obeïu al Missatger! No feu vanes les vostres obres!
[47.34] Al·là no perdonarà als infidels que hagin desviat a altres del camí d'Al·là i morin sent infidels.
[47.35] No flaquegeu, doncs, convidant a la pau, ja que sereu vosaltres els que guanyin! Al·là està amb vosaltres i no deixarà de premiar les vostres obres.
[47.36] La vida d'aquí és només joc i distracció. Però, si creeu i temeu a Al·là, Ell us recompensarà sense reclamar-vos els vostres béns.
[47.37] Si us els reclamés amb insistència, us mostraríeu avars i descobriria el vostre odi.
[47.38] Heus aquí que sou vosaltres els convidats a gastar per la causa d'Al·là, però hi ha entre vosaltres alguns avars. I qui és avar ho és, en realitat, en detriment propi. Al·là és Qui Es basta a Si mateix, mentre que sou vosaltres els necessitats. I, si torneu l'esquena, farà que altre poble us substitueixi, que no serà com vosaltres.

[048]La Victòria (Al_Fath) 29 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[48.1] T'hem concedit un clar èxit.
[48.2] Per a perdonar-te Al·là els teus primers i els teus últims pecats, perfeccionar La seva gràcia en tu i dirigir-te per una via recta.
[48.3] Per a prestar-te Al·là un auxili poderós.
[48.4] Ell és Qui ha fet descendir la sakina en els cors dels creients per a incrementar la seva fe. Les legions dels cels i de la terra són d'Al·là. Al·là és omniscient, savi.
[48.5] Per a introduir als creients i a les creients en jardins pels baixos dels quals fluïxen rierols, en els quals estaran eternament, i esborrar-los les seves dolentes obres. Això és, per a Al·là, un èxit grandiós.
[48.6] Per a castigar als hipòcrites i a les hipòcrites, als associadors i a les associadores que pensen malament d'Al·là.

Sofriran un revés. Al·là s'irritarà amb ells, els maleirà i els prepararà la Jahenam. Malament fi...!
[48.7] Les legions dels cels i de la terra són d'Al·là. Al·là és poderós, savi.
[48.8] T'hem enviat com testimoni, com nunci de bones noves i com monitor,
[48.9] perquè els homes creen en Al·là i en El seu Missatger, perquè li ajudin i honrin, perquè Li glorifiquin matí i tarda.
[48.10] Els quals et juren fidelitat, la juren, en realitat, a Al·là. La mà d'Al·là està sobre les seves mans. Si un trenca una promesa la trenca, en realitat, en detriment propi. Si, en canvi, és fidel a l'aliança concertada amb Al·là, Ell li donarà una magnífica recompensa.
[48.11] Els beduïns deixats enrere et diran: «Els nostres béns i famílies ens han retingut. Demana que ens perdoni!» Diuen de paraula el que no tenen en el cor. Digues: «I qui podria impedir que Al·là us fes mal o bé, si Ell ho desitgés?» No! Al·là està bé informat del que feu!
[48.12] No! Crèieu que el Missatger i els creients no anaven a regressar mai als seus i la idea us va afalagar. Vau pensar malament... Sou gent perduda...
[48.13] Qui no creu en Al·là i en el seu Missatger... Hem preparat per als infidels un foc flamejant.
[48.14] El domini dels cels i de la terra pertany a Al·là. Perdona a qui Ell vol i castiga a qui Ell vol. Al·là és indulgent, misericordiós.
[48.15] Quan us engegueu per a apoderar-vos del botí, els deixats enrere diran: «Deixeu que us seguim!» Volguessin canviar la Paraula d'Al·là. Digues: «No ens seguireu! Així ho ha dit Al·là abans!» Ells diran: «No! És que teniu gelosia de nosaltres...!» No! Comprenen, però poc.
[48.16] Digues als beduïns deixats enrere: «Se us cridarà contra un poble dotat de gran valor, contra el qual hauríeu de combatre tret que es rendeixi. Si obeïu, Al·là us donarà una bella recompensa. Però, si torneu l'esquena, com ja vau fer en altra ocasió, us infligirà un càstig dolorós».
[48.17] «No hi ha per què retreure al cec, al coix o al malalt. I a qui obeeixi a Al·là i al seu Missatger, Ell li introduirà en jardins pels baixos dels quals fluïxen rierols. A qui, en canvi, torna l'esquena, Ell li infligirà un càstig dolorós»:
[48.18] Al·là ha estat satisfet dels creients quan aquests t'han jurat fidelitat al peu de l'Arbre. Ell sabia el que els seus cors tancaven i va fer descendir sobre ells la sakina, prometent-los, com recompensa, un èxit proper
[48.19] i molt botí, del que s'apoderaran. Al·là és poderós, savi.

[48.20] Al·là us ha promès molt botí, del que us apoderareu. Us ha accelerat aquest i ha retirat de vosaltres les mans de la gent, a fi que sigui signe per als creients i de dirigir-vos per una via recta.
[48.21] I un altre l'assoliment del qual no està en les vostres mans però sí en les d'Al·là. Al·là és omnipotent.
[48.22] Si els infidels haguessin combatut contra vosaltres, haurien tornat l'esquena. Després, no trobaran protector ni auxiliar.
[48.23] Tal és la pràctica d'Al·là, que ja s'havia aplicat abans. I trobaràs la pràctica d'Al·là irreemplaçable.
[48.24] Ell és Qui, en la vall de La Meca, va retirar de vosaltres les seves mans i d'ells les vostres, després d'haver-vos donat la victòria sobre ells. Al·là veu bé el que feu.
[48.25] Són ells els infidels que us van apartar de la Mesquita Sagrada i van impedir que la ofrena arribés al lloc del sacrifici. I, si no arriba a ésser per homes creients i per dones creients, a qui no podíeu reconèixer, i que us exposàveu, sense voler, a calcigar, provocant represàlies per la seva banda... Perquè Al·là introdueixi en La seva misericòrdia a qui Ell vol. Si hagués estat possible distingir-los, hauríem infligit un dolorós càstig als infidels que entre ells havia.
[48.26] Quan, deixats dur els infidels del seu fanatisme, el fanatisme propi del paganisme, Al·là va fer descendir El seu sakina sobre El seu Missatger i sobre els creients, i els va imposar la paraula del temor d'Al·là. Tenien ple dret a ella i la mereixien. Al·là és omniscient.
[48.27] Al·là ha realitzat, certament, el somni del seu Missatger: «En veritat, que heu d'entrar en la Mesquita Sagrada, si Al·là vol, en seguretat, amb el cap afaitat i el pèl curt, sense temor». Ell sabia el que vosaltres no sabíeu. A més, ha disposat un èxit proper.
[48.28] Ell és Qui ha manat al seu Missatger amb La Guia i amb la religió veritable, perquè prevalgui sobre tota altra religió. Al·là basta com testimoni!
[48.29] Muhammad és El Missatger d'Al·là. Qui estan amb ell són severs amb els infidels i afectuosos entre si. Se'ls veu inclinats o prosternats, buscant favor d'Al·là i satisfer-li. Se'ls nota en el rostre que es prosternan. Tal és la seva imatge en la Tora. I en l'Evangeli se'ls compara amb la llavor que, havent germinat, fortifica el seu brot i aquest creix i s'alça en la tija, constituint l'alegria del sembrador, per a acabar irritant als infidels pel seu mitjà. A qui d'ells creen i obrin bé, Al·là els ha promès perdó i una magnífica recompensa.

[049]Les Habitacions Privades (Al_Huyuraat) 18 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[49.1] Creients! No us avanceu a Al·là i al seu Missatger i temeu a Al·là! Al·là tot ho escolta, tot ho sap.
[49.2] Creients! No eleveu la vostra veu per sobre de la del Profeta! No li parleu en veu alta, com feu entre vosaltres! Us exposaríeu a fer vanes les vostres obres sense adonar-vos.
[49.3] Qui en presència del Missatger d'Al·là baixen la veu són aquells els cors dels quals ha provat Al·là per a disposar-los al seu temor. Obtindran perdó i magnífica recompensa.
[49.4] La majoria dels quals et criden des de fora de les habitacions privades no tenen enteniment.
[49.5] Més els valdria esperar que tu sortissis on ells estan. Al·là és indulgent, misericordiós.
[49.6] Creients! Si un malvat us porta una notícia, examineu-la bé, no sigui que perjudiqueu a gent per ignorància i hàgiu de penedir-vos del que heu fet.
[49.7] Sapigueu que està entre vosaltres El Missatger d'Al·là. En molts casos, si us obeís, us veuríeu en perill. Però Al·là us ha fet estimar la fe, engalanant-la als vostres cors. En canvi, us ha fet avorrir la incredulitat, el vici i la desobediència. Aquests són els bé dirigits,
[49.8] per favor i gràcia d'Al·là. Al·là és omniscient, savi.
[49.9] Si dos grups de creients combaten uns contra altres, reconcilieu-los! I, si un d'ells oprimeix a l'altre, combateu contra l'opressor fins a reduir-li a l'obediència d'Al·là! I, quan sigui reduït, reconcilieu-los d'acord amb la justícia i sed equitatius! Al·là estima als quals observen l'equitat.
[49.10] Els creients són, en veritat, germans. Reconcilieu, doncs, als vostres germans i temeu a Al·là! Potser, així, se us tingui pietat.
[49.11] Creients! No us burleu uns d'uns altres! Podria ser que els burlats fossin millors que els que es burlen. Ni les dones unes d'unes altres. Podria ser que les burlades fossin millors que les que es burlen. No us critiqueu ni us crideu amb malnoms ofensius! Dolenta cosa és ser cridat 'pervers' després d'haver rebut la fe! Els que no es penedeixen, aquests són els impius.
[49.12] Creients! Eviteu conjecturar massa! Algunes conjectures són pecat. No espieu! No calumnieu! Us agradaria menjar la carn d'un germà mort? Us causaria horror... Temeu a Al·là! Al·là és indulgent, misericordiós.
[49.13] Homes! Us hem creat d'un baró i d'una femella i hem fet de vosaltres pobles i tribus, perquè us conegueu uns a uns altres. Per a Al·là, el més noble d'entre vosaltres és el qual més Li tem. Al·là és omniscient, està bé informat.

[49.14] Els beduïns diuen: «Creiem!» Digues: «No creieu! Digueu, més aviat: 'Hem abraçat l'islam'! La fe no ha entrat encara en els vostres cors. Però, si obeïu a Al·là i al seu Missatger, no menyscabarà gens les vostres obres. Al·là és indulgent, misericordiós».
[49.15] Són creients únicament els quals creuen en Al·là i en El seu Missatger, sense abrigar cap dubte, i combaten per Al·là amb la seva hisenda i les seves persones. Aquests són els veraços!
[49.16] Digues: «Aneu a ensenyar a Al·là en què consisteix la vostra religió, sent així que Al·là coneix el que està en els cels i en la terra?» Al·là és omniscient.
[49.17] Et recorden la seva conversió a l'islam com si, amb això, t'haguessin agraciat. Digues: «No em recordeu la vostra conversió a l'islam com si m´haguessin agraciat! Al contrari! És Al·là qui us ha agraciat dirigint-vos cap a la fe. Si és veritat el que decíis...»
[49.18] Al·là coneix l'ocult dels cels i de la terra. Al·là veu bé el que feu.

[050]Qaf 45 Versicles.

En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[50.1] Qaaf. Pel gloriós Alcorà!
[50.2] Però se sorprenen que un sortit d'ells hagi vingut a advertir-los. I diuen els infidels: «Això és quelcom sorprenent!
[50.3] És que quan morim i siguem terra...? És tornar des de lluny...»
[50.4] Ja sabem què és el que d'ells consumeix la terra. Tenim una Escriptura que conserva.
[50.5] Però han desmentit la Veritat quan ha vingut a ells i es troben en un estat de confusió.
[50.6] No veuen el cel que tenen damunt, com ho hem edificat i engalanat i no s'ha esquerdat?
[50.7] Hem estès la terra, col·locat en ella fermes muntanyes i fet créixer en ella tota espècie primorosa,
[50.8] com il·lustració i amonestació per a tot serf penedit.
[50.9] Hem fet baixar del cel aigua beneïda, mitjançant la qual fem que creixin jardins i el gra de la collita,
[50.10] esveltes palmeres d'atapeïts penjolls,
[50.11] a sostenimemt pel serfs. I, gràcies a ella, retornem la vida a un país mort. Així serà la Resurrecció.
[50.12] Abans d'això, ja havien desmentit el poble de Noé, els habitants de Ar-Ras, Els Tamudís,
[50.13] Els Adites, Faraó, els germans de Lot,
[50.14] els habitants del Bosc Espés i el Poble de Tubba. Tots ells van desmentir als Missatgers. I es va complir La meva amenaça.

[50.15] És que Ens va cansar la primera creació? Doncs ells dubten d'una nova creació.
[50.16] Sí, hem creat a l'home. Sabem el que la seva ment li suggereix. Estem més prop d'ell que la seva mateixa vena yugular.
[50.17] Quan els dos encarregats de recollir recullin, asseguts l'u a la dreta i l'altre a l'esquerra,
[50.18] no pronunciarà cap paraula que no tingui sempre al seu costat a un observador preparat.
[50.19] L'agonia del moribund portarà la Veritat: «Aquí tens el que defugies!»
[50.20] Es tocarà la trompeta. Aquest és el dia de l'Amenaça.
[50.21] Cadascun vindrà acompanyat d'un conductor i d'un testimoni.
[50.22] «Aquestes coses et portaven sense cura. T'hem llevat el vel i, avui, la teva vista és penetrant».
[50.23] El seu company dirà: «Això és el que tinc preparat».
[50.24] «Llanceu a la Jahenam a tot infidel pertinaç, desviat,
[50.25] adversari del bé, violador de la llei, escèptic,
[50.26] que posava, juntament amb Al·là, a altre déu! Llanceu-lo al càstig sever!»
[50.27] El seu company dirà: «Senyor! No sóc jo qui li va fer rebel·lar-se, sinó que ell estava ja profundament extraviat».
[50.28] Dirà: «No discutiu davant meu! Ja us vaig amenaçar a compte.
[50.29] La meva sentència és immutable. Jo no sóc injust amb Els meus serfs».
[50.30] El dia que diguem a la Jahenam: «Estàs ja plena?», ella dirà: «Encara hi ha més?»
[50.31] I el Paradís serà acostat a qui hagin temut a Al·là, bé prop:
[50.32] «Això és el que se us havia promès, a tot home sincerament penedit, observador,
[50.33] temorós,en secret, del Compassiu i ve amb cor contrit.
[50.34] Entreu en ell en pau! Aquest és el dia de l'Eternitat!»
[50.35] Tindran allí quant desitgin i encara disposarem de més.
[50.36] A quantes generacions hem fet abans perir, més temibles que ells i que van recórrer el país a la recerca d'escapi.
[50.37] Hi ha en això, sí, una amonestació per a qui té enteniment, per a qui agusa l'oïda i és testimoni.
[50.38] Creem els cels, la terra i el que entre ells està en sis dies, sense sofrir cansament.
[50.39] Tingues paciència, doncs, amb el que diuen i celebra les lloances del teu Senyor abans de la sortida del sol i de la seva posada!
[50.40] Glorifica-li durant la nit i després de la azalá!

[50.41] Estigues atent al dia que el pregoner cridi de prop,
[50.42] al dia que s'escolti, de debò, el Crit! Aquest serà el dia de la Resurrecció.
[50.43] Som Nosaltres Qui donem la vida i donem la mort. Som Nosaltres la fi de tot.
[50.44] El dia que la terra s'obri acomiadant-los, ràpids..., Aquesta és una reunió fàcil per a Nosaltres.
[50.45] Sabem bé el que diuen... No has de tu forçar-los! Amonesta, més aviat, per l'Alcorà a qui temi La meva amenaça!

[051]Els Que Dispersen (Ad dáriat) 60 Versicles.

En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[51.1] Pels els que dispersen!
[51.2] Per les que duen una càrrega!
[51.3] Per les que es llisquen lleugeres!
[51.4] Pels que distribuïxen una ordre!
[51.5] Certament, allò amb que se us amenaça és veritat!
[51.6] I el Judici, sí, tindrà lloc.
[51.7] Pel cel solcat d'òrbites!
[51.8] Esteu en desacord.
[51.9] Alguns sou desviats d'ell.
[51.10] Maleïts siguin els que sempre estan conjecturant,
[51.11] que estan en un abisme, despreocupats,
[51.12] que pregunten: «Quan arribarà el dia del Judici?»!
[51.13] El dia que se'ls provi al foc:
[51.14] «Agradeu la vostra prova! Això és el que estàveu impacients per conèixer».
[51.15] Els que temen a Al·là estaran entre jardins i fonts,
[51.16] prenent el que el seu Senyor els doni. Van fer el bé en el passat;
[51.17] de nit dormien poc;
[51.18] al rompent de l'alba, demanaven perdó,
[51.19] i part dels seus béns corresponia de dret al captaire i a l'indigent.
[51.20] En la terra hi ha signes per als convençuts,
[51.21] i en vosaltres mateixos també. És que no veieu?
[51.22] I en el cel teniu vostre sosteniment i el que se us ha promès.
[51.23] Pel senyor del cel i de la terra, que és tanta veritat com que parleu!
[51.24] T'has assabentat de la història dels hostes honrats d'Abraham?
[51.25] Quan van entrar en la seva casa. Van dir: «Pau!». Va dir: «Pau! Sou gent desconeguda».
[51.26] Es va anar discretament als seus i va portar un vedell encebat,

[51.27] que els va oferir. Va dir: «És que no mengeu?»
[51.28] I va sentir temor d'ells. Van dir: «No temes!» I li van donar la bona nova d'un noi ple de ciència.
[51.29] La seva dona, llavors, es va posar a cridar. Colpejant-se el rostre i va dir: «Però si sóc una vella estèril!»
[51.30] Van dir: «Així ha dit el teu Senyor. És Ell el Savi, el Omniscient».
[51.31] Va dir: «Què és el que us porta, Missatgers!?»
[51.32] Van dir: «Se'ns ha enviat a un poble pecador,
[51.33] per a enviar contra ells pedres de fang cuit,
[51.34] marcades junt amb el teu Senyor per als immoderats».
[51.35] I vam treure als creients que en ella havia,
[51.36] però només trobem en ella una casa de gent sotmesa a Al·là.
[51.37] I vam deixar en ella un signe per als que temen el càstig dolorós.
[51.38] I en Moisés. Quan li enviem a Faraó amb una autoritat manifesta.
[51.39] Però, segur del seu poder, es va tornar i va dir: «És un mag o un possès!»
[51.40] Llavors els vam sorprendre, a ell i a les seves tropes, i els llancem al mar. Havia incorregut en censura.
[51.41] I en Els Adites. Quan vam enviar contra ells el vent desvastador,
[51.42] que polvoritzava tot quant trobava al seu pas.
[51.43] I en Els Tamudís. Quan se'ls va dir: «Gaudiu encara per algun temps!»
[51.44] Però van infringir l'ordre del seu Senyor i els va sorprendre el Llamp, veient-lo venir.
[51.45] No van poder tenir-se en peus, ni defensar-se.
[51.46] I al poble de Noé. Va ser un poble pervers.
[51.47] I el cel, ho construïm amb força. I, certament, vam assignar un vast espai.
[51.48] I la terra, la vam estendre. Què bé que la preparem!
[51.49] Tot ho creguem per parelles. Potser, així, us deixeu amonestar.
[51.50] «Refugieu-vos, doncs, en Al·là! Sóc per a vosaltres, de La seva part, un monitor que parla clar.
[51.51] No poseu a altre déu juntament amb Al·là! Sóc per a vosaltres, de La seva part, un monitor que parla clar».
[51.52] Així mateix, no va venir als que van anar abans cap Missatger que no diguessin: «És un mag o un possès!»
[51.53] És que s'han llegat això uns a uns altres? No! Són gent rebel!
[51.54] Aparta't d'ells i, així, no incorreràs en censura!
[51.55] I amonesta, que l'amonestació aprofita als creients!

[51.56] No he creat als genis i als homes sinó perquè Em serveixin.
[51.57] No vull d'ells cap sosteniment, no vull que M'alimentin.
[51.58] Al·là és El Proveïdor de tot, El Fort, El Ferm.
[51.59] Els impius correran la mateixa sort que van córrer els seus semblants. Que no Em donin doncs, pressa!
[51.60] Ai dels que no creuen, pel dia amb que se'ls amenaça!

[052]La Muntanya (At_Túr) 49 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[52.1] Per la Muntanya!
[52.2] Per una Escriptura, posat per escrit
[52.3] en un pergamí desenrotllat!
[52.4] Per la Casa freqüentat!
[52.5] Per la volta elevat!
[52.6] Pel mar inflat!
[52.7] Sí, el càstig del teu Senyor tindrà lloc,
[52.8] ningú podrà rebutjar-lo!
[52.9] El dia que el cel giri vertiginosament
[52.10] i es posin les muntanyes en marxa.
[52.11] Aquest dia ai dels desmentidors,
[52.12] que parlotejaven per passar l'estona!
[52.13] El dia que se'ls empenyi, violentament, al foc de la Jahenam:
[52.14] «Aquest és el foc que desmentíeu!
[52.15] És, doncs, això màgia? O és que no veieu clar?
[52.16] Cremeu en ell! Ha de donar-vos el mateix que ho aguanteu o no. Només se us retribuïx per les vostres obres».
[52.17] Els qui van témer a Al·là, en canvi, estaran en jardins i delícia,
[52.18] gaudint del que el seu Senyor els doni. El seu Senyor els haurà preservat del càstig del Jaheem.
[52.19] «Mengeu i beveu en pau! Pel que heu fet!»
[52.20] Reclinats en jaços alineats. I els donarem per esposes a huríes de grans ulls.
[52.21] Reunirem amb els creients als descendents que els van seguir en la fe. No els menyscabarem gens les seves obres. Cadascun serà responsable del que hagi comès.
[52.22] Els proveirem de la fruita i de la carn que apeteixin.
[52.23] Allí es passaran uns a uns altres una copa el contingut de la qual no incitarà a xarrameca ni a pecat.
[52.24] Per a servir-los, circularan al seu voltant nois com perles ocultes.
[52.25] I es tornaran uns a altres per a preguntar-se.
[52.26] Diran: «Abans vivíem angoixats enmig de la nostra família.

[52.27] Al·là ens va agraciar i va preservar del càstig del vent abrasador.
[52.28] Ja Li invocàvem abans. És El Bo, El Misericordiós».
[52.29] Amonesta, doncs, perquè, per la gràcia del teu Senyor, no ets endeví ni possès!
[52.30] O diuen: «Un poeta...! Esperarem les vicissituds de la seva calamitat!»
[52.31] Digues: «Espereu! Jo espero amb vosaltres».
[52.32] Se'ls ordena en somni que parlin així o és que són gent rebel?
[52.33] O diuen: «Ell l'hi ha inventat!» No, no creuen!
[52.34] Si és veritat el que diuen, que portin un relat semblant!
[52.35] Han estat creats del no-res? O són ells els creadors?
[52.36] O han creat els cels i la terra? No, no estan convençuts.
[52.37] O tenen els tresors del teu Senyor? O es creuen uns potentats?
[52.38] O tenen una escala que els permeti escoltar? El que d'ells ho aconsegueixi que aporti una autoritat manifesta!
[52.39] O tindrà Ell filles, com vosaltres teniu fills?
[52.40] O és que els reclames un salari tal que es vegen aclaparats de deutes?
[52.41] O és que coneixen l'ocult i prenen nota?
[52.42] O volen ordir una estratagema? Els infidels serien les seves víctimes.
[52.43] O tenen un déu diferent d'Al·là? Glòria a Al·là, Que està per sobre del que Li associen!
[52.44] Si veiessin caure part del cel, dirien: «Són núvols que s'han amuntonat».
[52.45] Deixa'ls fins que els arribi el seu dia, quan siguin fulminats,
[52.46] el dia del seu estratagema no els serveixi de res i ningú els auxiliï.
[52.47] Els impius sofriran, a més, altre càstig, però la majoria no saben.
[52.48] Espera pacient la decisió del teu Senyor, doncs et veiem! I celebra les lloances del teu Senyor quan estàs dempeus!
[52.49] Glorifica-li durant la nit i al declinar les estrelles

[053]L'Estrella (An_Naym) 62 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[53.1] Per l'Estrella, quan declina!
[53.2] El vostre paisà no s'extravia, ni es descarría.
[53.3] No parla per propi impuls.
[53.4] No és sinó una revelació que s'ha fet.
[53.5] La hi ha ensenyat el molt poderós,
[53.6] fort, majestuós,

[53.7] mentre ell estava en el més alt de l'horitzó.
[53.8] Després, es va acostar i va quedar suspès en l'aire,
[53.9] estava a dues mesures d'arc o menys.
[53.10] Va revelar al seu serf el que va revelar.
[53.11] No ha mentit el cor en el que va veure.
[53.12] Disputareu, doncs, amb ell sobre el que veu?
[53.13] Ja li havia vist descendir en altra ocasió,
[53.14] als confins del coneixement humà,
[53.15] al costat del com es troba el jardí de l'Estatge,
[53.16] quan el ginjoler estava cobert per allò.
[53.17] No es va desviar la mirada. I no va errar.
[53.18] Va veure, certament, part dels signes tan grans del seu Senyor.
[53.19] I què us semblen Al-Lat, Al-Uzza
[53.20] i l'altra, Manat, la tercera?
[53.21] Per a vosaltres els barons i per a Ell les femelles?
[53.22] Seria un repartiment injust.
[53.23] No són sinó noms que heu posat, vosaltres i els vostres pares, als quals Al·là no ha conferit cap autoritat. No segueixen sinó conjectures i la concupiscéncia de les seves ànimes, sent així que ja els ha vingut del seu Senyor la Guia.
[53.24] Obtindrà l'home el que desitja?
[53.25] Però l'altra vida i aquesta vida pertanyen a Al·là.
[53.26] Quants àngels hi ha en els cels, la intercessió dels quals no servirà de res, tret que abans doni Al·là permís a qui Ell vulgui, a qui Li plagui!
[53.27] Qui no creuen en l'altra vida posen, sí, als àngels noms femenins.
[53.28] No tenen cap coneixement d'això. No segueixen més que conjectures, i aquestes, enfront de la Veritat, no serveixen de res.
[53.29] Aparta't de qui torna l'esquena a La nostra Amonestació i no desitja sinó la vida d'aquí.
[53.30] Aquesta és tota la ciència al que poden arribar. Al·là coneix bé a qui s'extravia del seu camí i coneix bé a qui segueix la bona direcció.
[53.31] D'Al·là és el que està en els cels i en la terra, per a retribuir als que obrin malament pel que facin i retribuir als que obrin bé donant-los el millor.
[53.32] Qui eviten els pecats greus i les deshonestedats i només cometen pecats lleus... El teu Senyor és immensament indulgent. Us coneixia bé quan us creava de la terra i quan éreu un embrió en el seno de la vostra mare. No us vaneu, doncs, de purs! Ell coneix bé als que Li temen.
[53.33] I, què et sembla el que torna l'esquena?
[53.34] Dóna poc, és mesquí.
[53.35] Té la ciència de l'ocult, que li permeti veure?

[53.36] No se li ha informat del contingut de les Fulles de Moisés
[53.37] i d'Abraham, que va complir:
[53.38] que ningú carregarà amb la càrrega aliena,
[53.39] que l'home només serà sancionat conformement al seu propi esforç,
[53.40] que es veurà el resultat del seu esforç,
[53.41] que serà, després, retribuït generosament,
[53.42] que la fi de tot és el teu Senyor,
[53.43] que és Ell Qui fa riure i fa plorar,
[53.44] que és Ell Qui dóna la mort i dóna la vida,
[53.45] que Ell crea la parella, baró i femella,
[53.46] d'una gota quan és ejaculat,
[53.47] que a Ell incumbeix l'altra creació,
[53.48] que és Ell Qui dóna riqueses i possessions,
[53.49] que és Ell el Senyor de Ax-xira,
[53.50] que Ell va fer perir als antics Adites
[53.51] i als Tamudís, sense deixar un solament amb vida,
[53.52] i, abans, al poble de Noé, que va ser tan impiu i rebel,
[53.53] i va aniquilar de dalt a baix els pobles de la Plana.
[53.54] cobrint-les com les va cobrir.
[53.55] Quin, doncs, dels beneficis del teu Senyor posaràs en dubte?
[53.56] Aquest és un advertiment a l'estil dels advertiments antics.
[53.57] Amenaça la Imminent.
[53.58] Ningú, fora d'Al·là, pot llevar-la.
[53.59] Us sorpreneu, doncs, d'aquest discurs?
[53.60] I rieu, en lloc de plorar,
[53.61] romanent indiferents?
[53.62] Prosternaos, doncs, davant Al·là i serviu-li!

[054]La Lluna (Al_Qamar) 55 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[54.1] S'acosta l'Hora, s´esberla la lluna.
[54.2] Si veuen un signe, s'aparten i diuen: «És una màgia contínua!»
[54.3] Desmenteixen i segueixen les seves passions. Però tot està decretat.
[54.4] Ja han rebut notícies disuasivas,
[54.5] consumat saviesa. Però els advertiments no serveixen.
[54.6] Aparta't, doncs, d'ells! El dia que el Pregoner els convoqui per a quelcom horrible,
[54.7] abatuda la mirada, sortiran de les sepultures com si fossin llagostes espargides,
[54.8] corrent amb el coll estès cap al Pregoner. Diran els infidels: «Aquest és un dia difícil!»

[54.9] Abans d'això, ja el poble de Noé havia desmentit. Van desmentir al nostre serf i van dir: «Un possès!», i va ser rebutjat.
[54.10] Llavors, va invocar al seu Senyor. «Estic vençut! Defensa't!»
[54.11] Obrim les portes del cel a una pluja torrencial
[54.12] i en la terra vam fer brollar fonts. I l'aigua es va trobar segons una ordre decretada.
[54.13] Li embarquem en allò de planxes i de claus,
[54.14] que va navegar sota La nostra mirada com retribució d'aquell que havia estat negat.
[54.15] La deixem com signe. Però hi ha algú que es deixi amonestar?
[54.16] I quins no van ser El meu càstig i Els meus advertiments!
[54.17] Hem facilitat l'Alcorà perquè pugui servir d'amonestació. Però hi ha algú que es deixi amonestar?
[54.18] Els Adites van desmentir i quins no van ser El meu càstig i Els meus advertiments!
[54.19] En un dia nefast i interminable enviem contra ells un vent glacial,
[54.20] que arrencava als homes com si haguessin estat troncs de palmeres arrabassades.
[54.21] I quins no van ser El meu càstig i Els meus advertiments!
[54.22] Hem facilitat l'Alcorà perquè pugui servir d'amonestació. Però hi ha algú que es deixi amonestar?
[54.23] Els Tamudís van desmentir els advertiments
[54.24] i van dir: «Anem a seguir a un sol mortal, sortit de nosaltres? Estaríem extraviats i deliraríem!
[54.25] A ell, entre nosaltres, se li anava a confiar l'Amonestació? No, sinó que és un mentider, un insolent!»
[54.26] Demà veuran qui és el mentider, el insolent!
[54.27] Anem a enviar-los la camella per a temptar-los. Observa'ls i tingues paciència!
[54.28] Informa'ls que l'aigua ha de repartir-se entre ells i que beuran per torn.
[54.29] Van cridar al seu paisà, que es va fer càrrec i la va degollar.
[54.30] I quins no van ser El meu càstig i Els meus advertiments!
[54.31] Els llancem un sol Crit i van anar com herba seca que s'empra per a aixecar una prop.
[54.32] Hem facilitat l'Alcorà perquè pugui servir d'amonestació. Però hi ha algú que es deixi amonestar?
[54.33] El poble de Lot va desmentir els advertiments.
[54.34] Enviem contra ells una tempestat de sorra. Exceptuem a la família de Lot, a la qual vam salvar al rompent de l'alba,
[54.35] en virtut d'una gràcia vinguda de Nosaltres. Així retribuïm a l'agraït.

[54.36] Els havia previngut contra El nostre rigor, però van posar en dubte els advertiments.
[54.37] Li van exigir als seus hostes i els apaguem els ulls. «Agradeu El meu càstig i Els meus advertiments!»
[54.38] Al matí següent, d'hora, els va sorprendre un càstig durador.
[54.39] «Agradeu El meu càstig i Els meus advertiments!»
[54.40] Hem facilitat l'Alcorà perquè pugui servir d'amonestació. Però hi ha algú que es deixi amonestar?
[54.41] I, certament, la gent de Faraó va ser advertida.
[54.42] Van desmentir tots Els nostres signes i els vam sorprendre com sorprèn Un poderós, podíssim.
[54.43] Són els vostres infidels millors que aquells? O hi ha en les Escriptures un quelcom que us immunitzi?
[54.44] O diuen: «Som un conjunt capaç de defensar-se»?
[54.45] Tots seran derrotats i fugiran.
[54.46] Però l'Hora és el temps que se'ls ha fixat i l'Hora és cruelíssima, amarguísima.
[54.47] Els pecadors estan extraviats i deliren.
[54.48] El dia que siguin arrossegats de cap per avall al Foc: «Agradeu el contacte del Saqar !»
[54.49] Tot ho hem creat amb mesura.
[54.50] La nostra ordre no consisteix sinó en una sola paraula, com un obrir i tancar d'ulls.
[54.51] Hem fet perir als vostres semblants. Però hi ha algú que es deixi amonestar?
[54.52] Tot el que han fet consta en les Escriptures.
[54.53] Tot, gran o petit, està amb signat.
[54.54] Els temerosos d'Al·là estaran entre jardins i rierols,
[54.55] en una seu bona, al costat d'un potíssim Monarca.

[055]El Compassiu (Ar_Ráhman) 78 Versicles.

En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[55.1] El Compassiu
[55.2] ha ensenyat l'Alcorà.
[55.3] Ha creat a l'home,
[55.4] li ha ensenyat a explicar.
[55.5] El sol i la lluna, per a còmput.
[55.6] Les herbes i els arbres es prosternan.
[55.7] Ha elevat el cel. Ha establert la balança
[55.8] perquè no falteu al pes,
[55.9] sinó que doneu la pesada equitativa, sense defraudar en el pes.
[55.10] La terra l'ha posat al servei de les creatures.
[55.11] Hi ha en ella fruita i palmeres de fruit recobert,
[55.12] gra de beina, plantes aromáticas.

[55.13] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?
[55.14] Va crear a l'home d'argila, com la ceràmica;
[55.15] i va crear als genis de foc pur.
[55.16] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?
[55.17] Senyor dels dos Orients i Senyor dels dos Occidents.
[55.18] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?
[55.19] Ha deixat fluir les dues grans masses d'aigua, que es troben.
[55.20] però les separa una barrera que no depassen.
[55.21] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?
[55.22] D'ambdues provenen la perla i el coral.
[55.23] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?
[55.24] Seves són les embarcacions, que sobreïxen en el mar com fites.
[55.25] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?
[55.26] Tot aquell que està sobre ella és perible.
[55.27] Però subsisteix el teu Senyor, El Majestuós i Honorable.
[55.28] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?
[55.29] Els que estan en els cels i en la terra Li imploren. Sempre està ocupat en alguna cosa.
[55.30] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?
[55.31] Ens ocuparem detingudament de vosaltres:les dues càrregues(genis i homes).
[55.32] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?
[55.33] Companyia de genis i d'homes! Travesseu, si podeu, les regions celestials i terrestres! Però no podreu travessar-les sense l'ajuda d'una autoritat...
[55.34] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?
[55.35] Seran llançades contra vosaltres flamarades de foc sense fum i de bronze fos, i no podreu defensar-vos.
[55.36] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?
[55.37] Quan el cel s´esberle i es tenyeixi de vermell coriáci,
[55.38] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?
[55.39] aquest dia, ni els homes ni els genis seran interrogats sobre el seu pecat.
[55.40] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?
[55.41] Els pecadors seran reconeguts pels seus trets i se'ls agafarà pel tupé i pels peus.
[55.42] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?
[55.43] Aquesta és la Jahenam que els pecadors desmentien!
[55.44] No pararan d'anar i venir entre ella i l'aigua molt calenta.
[55.45] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?
[55.46] Per a qui, en canvi, hagi temut comparèixer davant el seu Senyor, haurà dos jardins.
[55.47] Quin. doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?
[55.48] frondosos,

[55.49] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?
[55.50] amb dues fonts rajant.
[55.51] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?
[55.52] En ells haurà dues espècies de cada fruita.
[55.53] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?
[55.54] Estaran reclinats en catifes forrades de brocat. Tindran al seu abast la fruita dels dos jardins.
[55.55] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?
[55.56] Estaran en ells les de mirada pudorós, no tocades fins a llavors per home ni geni,
[55.57] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?
[55.58] com jacint i coral.
[55.59] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?
[55.60] La retribució del bé obrar és altra que el mateix bé obrar?
[55.61] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?
[55.62] A més d'aquests dos, haurà altres dos jardins,
[55.63] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?-
[55.64] verdinegres,
[55.65] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?-
[55.66] amb dues fonts abundants.
[55.67] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?
[55.68] En ambdós haurà fruita, palmeres i granats,
[55.69] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?
[55.70] en ells haurà bones, belles,
[55.71] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?
[55.72] huríes, retirades en els pavellons,
[55.73] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?-
[55.74] no tocades fins a llavors per home ni geni.
[55.75] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?
[55.76] Reclinats en coixins verds i belles catifes.
[55.77] Quin, doncs, dels beneficis del vostre Senyor negareu?
[55.78] Beneït sigui el nom del teu Senyor, El Majestuós i Honorable!

[056]L'Esdeveniment (Al_Waquea) 96 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[56.1] Quan succeeixi l'Esdeveniment,
[56.2] ningú podrà negar-ho.
[56.3] Abatrà, exaltarà!
[56.4] Quan la terra sofreixi una violenta sacsejada
[56.5] i les muntanyes siguin totalment esmicolades,
[56.6] convertint-se en fina pols dispers,
[56.7] i sigueu dividits en tres grups...
[56.8] Els de la dreta -què són els de la dreta?-
[56.9] els de l'esquerra -què són els de l'esquerra?-
[56.10] i els més distingits, què són els més distingits?

[56.11] Aquests són els afins,
[56.12] en els jardins de la Delícia.
[56.13] Haurà molts dels primers
[56.14] i pocs dels últims.
[56.15] En jaços entreteixits d'or i pedres precioses,
[56.16] reclinats en ells, uns enfront d'uns altres.
[56.17] Circularan entre ells joves criats d'eterna joventut
[56.18] amb calzes, gerros i una copa d'aigua viva,
[56.19] que no els donarà mal de cap ni embriagarà,
[56.20] amb fruita que ells escolliran,
[56.21] amb la carn d'au que els apeteixi.
[56.22] Haurà huríes de grans ulls,
[56.23] semblants a perles ocultes,
[56.24] com retribució a les seves obres.
[56.25] No escoltaran allí xarrameca ni incitació al pecat,
[56.26] sinó una paraula: «Pau! Pau!»
[56.27] Els de la dreta -què són els de la dreta?-
[56.28] estaran entre ginjolers sense espines
[56.29] i d'acàcies coberts de fruits,
[56.30] en una extensa ombra,
[56.31] prop d'aigua corrent
[56.32] i abundant fruita,
[56.33] inesgotable i permesa,
[56.34] en jaços elevats.
[56.35] Nosaltres les hem format de manera especial
[56.36] i fet verges,
[56.37] afectuoses, d'una mateixa edat,
[56.38] per als de la dreta.
[56.39] Haurà molts dels primers
[56.40] i molts dels últims.
[56.41] Els de l'esquerra -què són els de l'esquerra?-
[56.42] estaran exposats a un vent abrasador, en aigua molt calenta,
[56.43] a l'ombra d'un fum negre,
[56.44] ni fresca ni agradable.
[56.45] Abans, van estar envoltats de luxe,
[56.46] sense sortir de l'enorme pecat.
[56.47] Deien: «Quan morim i siguem terra i ossos, se'ns ressuscitarà per ventura?
[56.48] I també als nostres avantpassats?»
[56.49] Digues: «En veritat, els primers i els últims
[56.50] seran reunits en el moment fixat d'un dia determinat!»
[56.51] Després, vosaltres, extraviats, desmentidors,
[56.52] menjareu, sí, d'un arbre, del Zaqqum,
[56.53] dels fruits del qual omplireu el ventre.
[56.54] I, a més, beureu aigua molt calenta,

[56.55] assedegats com camells que moren de sed...,
[56.56] Aquest serà el seu allotjament el dia del Judici.
[56.57] Nosaltres us creguem. Per què, doncs, no accepteu?
[56.58] I què us sembla el semen que ejaculeu?
[56.59] Ho creeu vosaltres o som Nosaltres els creadors?
[56.60] Nosaltres hem determinat que moriu i ningú podrà escapar-se'ns,
[56.61] perquè altres éssers semblants us succeeixin i fer-vos renéixer a un estat que no coneixeu.
[56.62] Ja heu conegut una primera creació. Per què, doncs, no us deixeu amonestar?
[56.63] I què us sembla vostra sembra?
[56.64] La sembreu vosaltres o som Nosaltres els sembradors?
[56.65] Si volguéssim, del vostre camp faríem palla seca i aniríeu lamentant-vos:
[56.66] «Estem aclaparats de deutes.
[56.67] més encara, se'ns ha despullat».
[56.68] I què us sembla l'aigua que beveu?
[56.69] La feu baixar dels núvols vosaltres o som Nosaltres Qui la fan baixar?
[56.70] Si haguéssim volgut, l'hauríem fet salobre. Per què, doncs, no doneu les gràcies?
[56.71] I què us sembla el foc que enceneu?
[56.72] Heu fet créixer vosaltres l'arbre que ho alimenta o som Nosaltres Qui ho han fet créixer?
[56.73] Nosaltres hem fet això com record i utilitat per als necessitats.
[56.74] Glorifica, doncs, el nom del teu Senyor, El Grandiós!
[56.75] Doncs no! Juro per l'ocàs de les estrelles!
[56.76] (Jurament en veritat-si sabéssiu...-solemne).
[56.77] És, en veritat, un Alcorà noble,
[56.78] contingut en una Escriptura amagada
[56.79] que només els purificats toquen,
[56.80] una revelació que procedeix del Senyor de l'univers!
[56.81] Teniu en poc aquest discurs
[56.82] i feu de la vostra desmentida vostre sosteniment?
[56.83] Per què, doncs, quan es puja a la gola,
[56.84] veient-lo vosaltres,
[56.85] -i Nosaltres estem més prop que vosaltres d'ell, però no percebeu-,
[56.86] per què, doncs, si no aneu a ser jutjats
[56.87] i és veritat el que dieu, no la feu tornar?
[56.88] Si figura entre els afins,
[56.89] tindrà repòs, plantes aromátiques i jardí de delícia.
[56.90] Si és dels de la dreta:
[56.91] «Pau a tu, que ets dels de la dreta!»

[56.92] Però, si és dels extraviats desmentidors,
[56.93] serà allotjat en aigua molt calenta
[56.94] i cremarà en el Jaheem.
[56.95] Això és alguna cosa, sí, absolutament cert!
[56.96] Glorifica, doncs, el nom del teu Senyor, El Grandiós!

[057]El Ferro (Al_Hadid) 29 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[57.1] El que està en els cels i en la terra glorifica a Al·là. Ell és el Poderós, el Savi.
[57.2] Seu és el domini dels cels i de la terra. Ell dóna la vida i dóna la mort. I és omnipotent.
[57.3] Ell és El Principi i La Fi, El Visible i L'Amagat. I és omniscient.
[57.4] Ell és Qui va crear els cels i la terra en sis dies. Després, es va instal·lar en el Tron. Sap el que penetra en la terra i el que d'ella surt, el que descendeix del cel i el que a ell ascendeix. Està amb vosaltres onsevulla que us trobeu. Al·là veu bé el que feu.
[57.5] Seu és el domini dels cels i de la terra. I tot serà retornat a Al·là!
[57.6] Fa que la nit entre en el dia i que el dia entre en la nit. I Ell sap bé el que tanquen els pits.
[57.7] Creieu en Al·là i en El seu Missatger! Doneu almoina dels béns dels que Ell us ha fet últims successors. Aquells de vosaltres que hagin cregut i donat almoina tindran una gran recompensa.
[57.8] I per què no heu de creure en Al·là, sent així que El Missatger us convida a creure en el vostre Senyor i que ha concertat un pacte amb vosaltres? Si és que sou creients...
[57.9] Ell és Qui revela al seu serf signes clars per a treure-us de les tenebres a la llum. En veritat, Al·là és manso, misericordiós amb vosaltres.
[57.10] I per què no heu de gastar per la causa d'Al·là, sent així que l'herència dels cels i de la terra pertany a Al·là? No sereu tots iguals: uns, que han gastat i combatut abans de l'Èxit, tindran una categoria més elevada que uns altres que han gastat i combatut després d'ella. A tots, no obstant això , ha promès Al·là el millor. Al·là està bé informat del que feu.
[57.11] A qui faci a Al·là un préstec generós, Ell li retornarà el doble i li recompensarà generosament.
[57.12] El dia que vegis la llum dels creients i de les creients córrer davant ells i a la seva dreta: «Bona nova avui per a vosaltres: jardins pels baixos dels quals fluïxen rierols, en els quals estareu per tota l'eternitat! Aquest és l'èxit grandiós!»
[57.13] El dia que els hipòcrites i les hipòcrites diguin als que van creure: «Espereu que prenguem de la vostra llum!» Es dirà:

«Retrocediu! Busqueu una llum!» Entre ells s'aixecarà una muralla amb una porta. Dintre estarà la Misericòrdia i fora, davant, el Càstig.
[57.14] Els cridaran: «No estàvem amb vosaltres?» Diran: «Clar que si! Però us vau deixar seduir, us vau mantindre a l'expectativa, vau dubtar. Els vostres anhels us van enganyar fins que va venir l'ordre d'Al·là. El Engayador us va enganyar sobre Al·là.
[57.15] Avui no s'acceptarà cap rescat per la vostra part ni per part dels que no van creure. El vostre estatge serà el Foc, que és el vostre lloc apropiat». Quin mala fi...!
[57.16] No és hora ja que s'humiliïn els cors dels creients davant l'Amonestació d'Al·là i davant la Veritat revelada i que no siguin com qui, havent rebut abans l'Escriptura, van deixar passar tant temps que es va endurir el seu cor? Molts d'ells eren uns perversos.
[57.17] Sapigueu que Al·là vivifica la terra després de morta. Us hem explicat els versicles. Potser, així, comprengueu.
[57.18] A qui donin almoina, ells i elles, fent un préstec generós a Al·là, els retornarà el doble i els recompensarà generosament.
[57.19] Els que creen en Al·là i en Els seus Missatgers seran els veraços i els testimonis davant el seu Senyor. Rebran el seu recompensa i la seva llum. Però qui no creen i desmenteixin Els nostres signes habitaran en el Jaheem.
[57.20] Sapigueu que la vida d'aquí és joc, distracció i ornament, revalideu en jactància, afany de més hisenda, de més fills! És com un chaparral: la vegetació resultant alegra als sembradors, però després es marcida i veus que engroguix; després, es converteix en palla seca. En l'altra vida haurà càstig sever o perdó i satisfacció d'Al·là, mentre que la vida d'aquí no és més que fal·laç gaudi.
[57.21] Rivalitzeu en l'obtenció del perdó del vostre Senyor i d'un Paradìs tan vast com el cel i la terra, preparat per als que creuen en Al·là i en Les seves Missatgers! Aquest és el favor d'Al·là, que dóna a qui Ell vol. Al·là és l'Amo del favor in manso.
[57.22] No ocorre cap desgràcia, ni a la terra ni a vosaltres mateixos, que no estigui en una Escriptura abans que l'ocasionem. És cosa fàcil per a Al·là.
[57.23] Perquè no desespereu si no aconseguiu alguna cosa i perquè no us alegreu si ho aconseguiu. Al·là no estima a ningú que sigui presumit, jactanciós,
[57.24] als avars que ordenen avarícia als homes. Però qui torna l'esquena .., Al·là és Qui Es basta a Si mateix, El Digne de Lloança.
[57.25] Ja hem manat als nostres Missatgers amb les proves clares. I hem fet descendir amb ells l'Escriptura i la Balança,

perquè els homes observin l'equitat. Hem fet descendir el ferro, que tanca una gran força i avantatges per als homes. A fi que Al·là sàpiga qui els auxilien en secret , a Ell i als seus Missatgers. Al·là és Fort Poderós.
[57.26] Ja hem enviat a Noé i a Abraham i confiat a la seva descendència el profetisme i l'Escriptura. Entre les seves descendents els va haver bé dirigits, però molts d'ells van ser uns perversos.
[57.27] Després d'ells, vam manar als nostres altres Missatgers, així com Jesús, fill de María, a qui vam donar l'Evangeli. Vam posar en els cors de qui li van seguir mansuetud, misericòrdia i monacat. Aquest últim va ser instaurat per ells -no l'hi prescrivim Nosaltres- només per desig de satisfer a Al·là, però no ho van observar com devien. Remunerem a qui d'ells van creure, però molts d'ells van ser uns perversos.
[57.28] Creients! Temeu a Al·là i creieu en El seu Missatger! Us donarà, així, participació doble en La seva misericòrdia, us posarà una Llum que il·lumini la vostra marxa i us perdonarà. Al·là és indulgent, misericordiós.
[57.29] Que la gent de l'Escriptura sàpiga que no pot disposar gens del favor d'Al·là, que el favor està en la mà d'Al·là, que dóna a qui Ell vol! Al·là és l'Amo del favor immens!

[058]La Discussió (Al_Muyadíla) 22 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[58.1] Al·là ha escoltat el que deia la qual discutia amb tu a propòsit del seu espòs i que es queixava a Al·là. Al·là escolta el vostre diàleg. Al·là tot ho escolta, tot ho veu.
[58.2] Aquells de vosaltres que repudien a les seves dones mitjançant la fórmula: «Ets per a mi com l'esquena de la meva mare!»... Elles no són les seves mares. Només són les seves mares les quals els han donat a llum. Diuen, certament, quelcom reprovable i erroni. Però Al·là és, sí, perdonador, indulgent.
[58.3] Qui repudien a les seves dones mitjançant la fórmula: «Ets per a mi com l'esquena de la meva mare!» i la repeteixen, han de, abans de cohabitar de nou, manumetre a un esclau. Se us exhorta a això. Al·là està bé informat del que feu.
[58.4] Qui no pugui fer-ho, haurà de dejunar durant dos mesos consecutius abans de cohabitar de nou. Qui no pugui, haurà d'alimentar a seixanta pobres. Perquè cregueu en Al·là i en El seu Missatger. Aquestes són les lleis d'Al·là. Els infidels tindran un càstig dolorós.
[58.5] Qui s'oposen a Al·là i al seu Missatger seran derrocats com ho van ser qui els van precedir. Hem revelat signes clars. Els infidels tindran un càstig humiliant.

[58.6] El dia que Al·là els ressusciti a tots, ja els informarà del que van fer. Al·là ho haurà tingut en compte, mentre que ells ho hauran oblidat. Al·là és testimoni de tot.
[58.7] No veus que Al·là coneix el que està en els cels i en la terra? No hi ha conciliàbul de tres persones que no sigui Ell la quarta, ni de cinc persones que no sigui Ell el sisè. El mateix si són menys que si són més, Ell sempre està present, onsevulla que es trobin. Després, el dia de la Resurrecció, ja els informarà del que van fer. Al·là és omniscient.
[58.8] No veus a aquells a qui s'ha prohibit celebrar conciliàbuls, que s'obstinen en el prohibit i els celebren, fent-se culpables de pecat, de violació de la llei i de desobediència al Missatger? Quan vénen a tu, et saluden de manera distinta a com Al·là et saluda i diuen per a si: «Com és que Al·là no ens castiga pel que diem?» Els bastarà amb la Jahenam, en la qual cremaran. Quina mala fi...!
[58.9] Creients! Quan celebreu un conciliàbul, no ho feu amb ànim de pecar, de violar la llei i de desobeir al Missatger, sinó amb l'ànim de ser bons i temorosos d'Al·là. I temeu a Al·là, cap a Qui sereu congregats!
[58.10] El conciliàbul és només cosa del Dimoni, per a entristir als quals creuen, però que no pot fer-los cap dany, tret que Al·là ho permeti. Que els creients confiïn en Al·là!
[58.11] Creients! Quan se us diu: «Feu lloc en les assembleas!» feu-ho així perquè Al·là us faci també lloc. I si se us diu: «Aixequeu-vos!», feu-ho així perquè Al·là també elevi la categoria d'aquells de vosaltres que creen i rebin la Ciència. Al·là està informat del que feu.
[58.12] Creients! Quan vulgueu tenir una conversa tot sol amb El Missatger, feu-la precedir d'una almoina. És millor per a vosaltres i més pur. Si no podeu, Al·là és indulgent, misericordiós.
[58.13] Us espanta fer precedir la vostra conversa tot sol d'almoines? Si no ho feu i Al·là es aplaca amb vosaltres, feu la azalá, doneu el azaque i obeïu a Al·là i al seu Missatger! Al·là està bé informat del que feu.
[58.14] No has vist a qui han pres com protectors a gent que ha incorregut en la ira d'Al·là? No són ni dels vostres ni dels seus i juren en fals deliberadament.
[58.15] Al·là ha preparat per a ells un càstig sever. El que han fet està malament.
[58.16] S'han escudat en els seus juraments i han desviat a altres del camí d'Al·là. Tindran un càstig humiliant.
[58.17] Ni la seva hisenda ni els seus fills li serviran de res enfront d'Al·là. Aquests tals habitaran en el Foc eternament.

[58.18] El dia que Al·là els ressusciti a tots, Li juraran a Ell com us juren a vosaltres, creient recolzar-se en alguna cosa sòlid. No són ells els quals menteixen?
[58.19] El Dimoni s'ha apoderat d'ells i els ha fet oblidar-se del record d'Al·là Aquests tals són els partidaris del Dimoni. I no són els partidaris del Dimoni els que perden?
[58.20] Els que s'oposen a Al·là i al seu Missatger estaran entre els més vils.
[58.21] Al·là ha escrit: «Venceré, en veritat! Jo i Els meus Missatgers!» Al·là és fort, poderós.
[58.22] No trobaràs a gent que crea en Al·là i en l'últim Dia i que tingui afecte a qui s'oposen a Al·là i al seu Missatger, encara que aquests siguin els seus pares, els seus fills barons, els seus germans o els membres de la seva mateixa tribu. He inscrit la fe en els seus cors, els ha enfortit amb un esperit d'Ell i els introduirà en jardins pels baixos dels quals fluïxen rierols, en els quals estaran eternament. Al·là està satisfet d'ells i ells ho estan d'Ell. Aquests constituïxen el partit d'Al·là I no són els partidaris d'Al·là els que prosperen?

[059]La Reunió (Al_Haxr) 24 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[59.1] El que està en els cels i en la terra glorifica a Al·là. Ell és el Poderós, el Savi.
[59.2] Ell és Qui va expulsar dels seus habitatges als de la gent de l'Escriptura que no creien, quan la primera reunió. No crèieu que anaven a sortir i ells creien que les seves fortaleses anaven a protegir-los contra Al·là. Però Al·là els va sorprendre per on menys ho esperaven. Va sembrar el terror en els seus cors i van demolir les seves cases amb les seves pròpies mans i amb l'ajuda dels creients. Els quals tingueu ulls escarmenteu!
[59.3] Si Al·là no hagués decretat el seu bandejament, els hauria castigat en la vida d'aquí En l'altra vida, no obstant això, sofriran el càstig del Foc,
[59.4] per haver-se separat d'Al·là i del seu Missatger. Qui se separa d'Al·là... Al·là castiga severament.
[59.5] Quan talàveu una palmera o la deixàveu en peus, ho fèieu amb permís d'Al·là i per a confondre als perversos.
[59.6] No heu contribuït ni amb cavalls ni amb camells al que, d'ells, ha concedit Al·là al seu Missatger. Al·là, emperò, permet als seus Missatgers que dominin a qui Ell vol. Al·là és omnipotent.
[59.7] El que Al·là ha concedit al seu Missatger, de la població de les ciutats, pertany a Al·là, al Missatger. als seus parents, als orfes, als pobres i al viatger. Perquè no vagi de nou a parar als quals de vosaltres ja són rics. Però, si El Missatger us dóna

alguna cosa, accepteu-ho. I, si us prohibeix alguna cosa, abstingueu-vos. I temeu a Al·là! Al·là castiga severament.
[59.8] Als emigrats necessitats, que van ser expulsats de les seves llars i despullats dels seus béns quan buscaven favor d'Al·là i satisfer-li, auxiliar a Al·là i al seu Missatger. Aquests són els veraços.
[59.9] Els ja establerts en la Casa i en la fe des d'abans de la seva arribada, estimen als quals han emigrat a ells, no cobegen el que se'ls ha donat i els prefereixen a si mateixos, inclús si estan en la penúria. Els quals es guardin de la seva pròpia cobdícia, aquests són qui prosperaran.
[59.10] Qui van venir després d'ells, diuen: «Senyor! Perdona'ns, a nosaltres i als nostres germans que ens han precedit en la fe! Fes que no abriguin els nostres cors rancor als quals creuen! Senyor! Tu ets mans, misericordiós».
[59.11] No has vist als hipòcrites, que diuen als seus germans infidels dels de la gent de l'Escriptura: «Si us expulsen, ens anirem, certament, amb vosaltres, i mai obeirem a ningú que ens mani quelcom contra vosaltres. I si us ataquen, certament, us auxiliarem»? Al·là és testimoni que menteixen.
[59.12] Si són expulsats, no s'aniran amb ells. Si són atacats, no els auxiliaran. I inclús suposant que els auxiliessin, segur que tornaven l'esquena. Després, no seran auxiliats.
[59.13] Infoneu en els seus pits més terror que Al·là. És que són gent que no comprèn.
[59.14] No combatran units contra vosaltres, sinó en poblats fortificats o protegits per muralles. Les seves distensions internes són profundes. Els creieu units, però els seus cors estan desunits. És que són gent que no raona.
[59.15] Com els quals van anar poc abans que ells. Van agradar la gravetat de la seva conducta i tindran un càstig dolorós.
[59.16] Com el Dimoni quan diu a l'home: «No crees!». I, quan ja no creu, diu: «Jo no sóc responsable de tu. Jo temo a Al·là, Senyor de l'univers».
[59.17] La seva fi serà el Foc, eternament. Aquesta és la retribució dels impius.
[59.18] Creients! Temeu a Al·là! Que cadascun consideri el que prepara per Demà. Temeu a Al·là! Al·là està bé informat del que feu.
[59.19] No sigueu com qui, havent oblidat a Al·là, fa Ell que s'oblidin de si mateixos. Aquests tals són els perversos.
[59.20] No són iguals els habitants del Foc i els habitants del Paradís. Els habitants del Paradís són els quals triomfen.
[59.21] Si haguéssim fet descendir aquest Alcorà en una muntanya, hauries vist a aquesta humiliar-se i esberlar-se de por

d'Al·là. Proposem als homes aquests símils. Potser, així, reflexionin.
[59.22] És Al·là -no hi ha més déu que Ell-, el Coneixedor de l'ocult i del palès. És el Compassiu, el Misericordiós.
[59.23] És Al·là -no hi ha més déu que Ell-, el Rei, el Santíssim, la Pau, Qui dóna Seguretat, el Custodi, el Poderós, el Fort, el Summe. Glòria a Al·là! Està per sobre del que Li associen!
[59.24] És Al·là, el Creador, el Faedor, el Formador. Posseïx els noms més bells. El que està en els cels i en la terra Li glorifica. És el Poderós, el Savi.

[060]L'Examinada (AL_Mumtahana) 13 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[60.1] Creients! No prengueu com aliats als enemics Meus i vostres, donant-los mostres d'afecte, sent així que no creuen en la Veritat vinguda a vosaltres! Expulsen al Missatger i us expulsen a vosaltres perquè creeu en Al·là el vostre Senyor. Si sortiu per a lluitar per La meva causa i per desig d'agradar-me, els tindreu un afecte secret? Jo sé bé el que oculteu i el que manifesteu. Qui de vosaltres obra així, s'extravia del camí recte.
[60.2] Si donen amb vosaltres, són per a vosaltres enemics i us maltracten d'obra i de paraula. Voldrien que no creguéssiu...
[60.3] No us aprofitaran ni la vostre Consanguinitat ni els vostres fills. El dia de la Resurrecció, Ell jutjarà entre vosaltres. Al·là veu bé el que feu.
[60.4] Teniu un bell model en Abraham i en els que amb ell estaven. Quan van dir al seu poble: «No som responsables de vosaltres ni del que serviu en lloc de servir a Al·là. Reneguem de vosaltres! Ha aparegut, entre nosaltres i vosaltres, hostilitat i odi per a sempre mentre no creeu en Al·là Solament!» No obstant això, Abraham va dir al seu pare: «He de demanar perdó per a tu, encara que no pugui fer gens per tu contra Al·là. Senyor! Confiem en Tu i a Tu ens tornem penedits. Ets Tu la fi de tot!
[60.5] Senyor! No facis de nosaltres instrument de temptació per als infidels! Perdona'ns, Senyor! Ets Tu el Poderós, el Savi».
[60.6] Teniu en ells un bell model per a qui compte amb Al·là i amb l'últim Dia. Però qui torna l'esquena,... Al·là és Qui Es basta a Si mateix, el Digne de Lloança.
[60.7] Potser estableixi Al·là afecte entre vosaltres i els quals d'ells teniu per enemics. Al·là és Capaç, Al·là és Indulgent, Misericordiós.
[60.8] Al·là no us prohibeix que sigueu bons i equitatius amb qui no han combatut contra vosaltres per causa de la religió, ni us han expulsat de les vostres llars. Al·là estima als quals són equitatius.

[60.9] El que sí us prohibeix Al·là és que prengueu com aliats als quals han combatut contra vosaltres per causa de la religió i us han expulsat de les vostres llars o han contribuït a la vostra expulsió. Qui els prenguin com aliats, aquests són els impius.
[60.10] Creients! Quan vinguen a vosaltres dones creients que hagin emigrat, examineu-les! Al·là coneix bé la seva fe. Si comproveu que de debò són creients, no les retorneu als infidels: ni elles són lícites per a ells ni ells ho són per a elles. Reemborseu-los el que hagin gastat! No teniu gens que retreure-us si us caseu amb elles, amb la condició que els lliureu el seu dot. Però no retingueu a les infidels. Demaneu el que hàgiu gastat, i que ells també demanin el que hagin gastat. Aquesta és la decisió d'Al·là. Ell decideix entre vosaltres. Al·là és omniscient, savi.
[60.11] Si alguna de les vostres esposes es passa als infidels i, després, us toca a vosaltres vèncer, doneu a aquells les esposes dels quals hagin fugit altre tant del que havien gastat. Temeu a Al·là, en Qui creieu!
[60.12] Profeta! Quan les creients vinguen a tu a prestar-te jurament de fidelitat, que no associaran gens a Al·là, que no robaran, que no fornicaran, que no mataran als seus fills, que no diran calúmnia forjada entre les seves mans i peus, que no et desobeiran en el que es jutgi raonable, accepta el seu jurament i demana a Al·là que els perdoni. Al·là és indulgent, misericordiós.
[60.13] Creients! No prengueu com aliats a gent que ha incorregut en la ira d'Al·là. Desesperen de l'altra vida, com els infidels desesperen dels sepultats.

[061]La Fila (As_Saff) 14 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[61.1] El que està en els cels i en la terra glorifica a Al·là. Ell és el Poderós, el Savi.
[61.2] Creients! Per què dieu el que no feu?
[61.3] Al·là avorreix molt que digueu el que no feu.
[61.4] Al·là estima als quals lluiten en fila per La seva causa, com si fossin un sòlid edifici.
[61.5] I quan Moisés va dir al seu poble: «Poble! Per quin em maltracteu sabent que sóc el que Al·là us ha enviat?» I, quan es van desviar, Al·là va desviar els seus cors. Al·là no dirigeix al poble pervers.
[61.6] I quan Jesús, fill de María, va dir: «Fills d'Israel! Jo sóc el qual Al·là us ha enviat, en confirmació de la Tora anterior a mi, i com nunci d'un Missatger que vindrà després de mi, cridat Ahmad». Però, quan va venir a ells amb les proves clares, van dir: «Això és manifesta màgia!»

[61.7] Hi ha algú més impiu que qui inventa la mentida contra Al·là, sent cridat a l'islam? Al·là no dirigeix al poble impiu.
[61.8] Volen apagar d'un bufo la Llum d'Al·là, però Al·là farà que resplendies, a despit dels infidels.
[61.9] Ell és Qui ha manat al seu Missatger amb La Guia i amb la religió veritable perquè prevalgui sobre tota altra religió, a despit dels associadors.
[61.10] Creients! Voleu que us indiqui un negoci que us lliurarà d'un càstig dolorós?:
[61.11] Creieu en Al·là i en El seu Missatger i combateu per Al·là amb la vostra hisenda i les vostres persones! És millor per a vosaltres. Si sabéssiu...
[61.12] Així, us perdonarà els vostres pecats i us introduirà en jardins pels baixos dels quals fluïxen rierols i en habitatges agradables en els jardins del Edén. Aquest és l'èxit grandiós!
[61.13] I altra cosa, que amareu: l'auxili d'Al·là i un èxit proper. I anuncia la bona nova als creients!
[61.14] Creients! Sigueu els auxiliars d'Al·là com quan Jesús, fill de María, va dir als apòstols: «Qui són els meus auxiliars en la via d´Al·là?» Els apòstols van dir: «Nosaltres som els auxiliars d'Al·là». Dels fills d'Israel uns van creure i uns altres no. Vam enfortir contra els seus enemics als quals van creure i van sortir vencedors.

[062]El Divendres (Al_Yumua) 11 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[62.1] El que està en els cels i en la terra glorifica a Al·là, el Rei, el Santíssim, el Poderós, el Savi.
[62.2] Ell és qui ha manat als gentils un Missatger sortit d'ells, que els recita Els seus versicles, els purifica i els ensenya l'Escriptura i la Saviesa. Abans estaven, evidentment, extraviats.
[62.3] I a uns altres d'ells, que no se'ls han incorporat encara. És el Poderós, el Savi.
[62.4] Aquest és el favor d'Al·là, que dispensa a qui Ell vol. Al·là és l'Amo del favor immens.
[62.5] Aquells a qui s'havia confiat la Tora però no la van observar són semblants a un ase que porta llibres. Quins mal exemple dóna la gent que desmenteix els signes d'Al·là! Al·là no dirigeix al poble impiu.
[62.6] Digues: «Jueus! Si preteneu ser els aliats d'Al·là, a exclusió d'altres gents, llavors, desitgeu la mort, si sou conseqüents!»
[62.7] Però mai la desitgen pel que les seves mans han comès. Al·là coneix bé als impius.
[62.8] Digues: «La mort, de la qual fugiu, us sortirà a la trobada. Després, se us retornarà al Coneixedor de l'ocult i del palès i ja us informarà Ell del que fèieu».

[62.9] Creients! Quan es cridi el divendres a la azalá, correu a recordar a Al·là i deixeu el comerç! És millor per a vosaltres. Si sabéssiu...
[62.10] Acabada la azalá, aneu a les vostres coses, busqueu el favor d'Al·là! Recordeu molt a Al·là! Potser, així, prospereu.
[62.11] Quan veuen un negoci o una distracció, escapen allà i et deixen plantat. Digues: «El que Al·là té és millor que la distracció i el negoci. Al·là és el Millor dels proveïdors».

[063]Els Hipòcrites (Al_Munafiqún) 11 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[63.1] Quan els hipòcrites vénen a tu, diuen: «Testifiquem que tu ets, en veritat, El Missatger d'Al·là». Al·là sap que tu ets El Missatger. Però Al·là és testimoni que els hipòcrites menteixen.
[63.2] S'han escudat en els seus juraments i han desviat a altres del camí d'Al·là. Què malament està el que han fet!
[63.3] Perquè primer van creure i, després, han descregut. Els seus cors han estat segellats, així que no entenen.
[63.4] Quan se'ls veu, s'admira la seva presència. Si diuen alguna cosa, s'escolta el que diuen. Són com fustes recolzades. Creuen que tot crit va dirigit contra ells. Són ells l'enemic. Tingues, doncs, cuidat amb ells! Que Al·là els maleeixi! Com poden ser tan desviats!
[63.5] Quan se'ls diu: «Veniu, que El Missatger d'Al·là demanarà perdó per vosaltres!», tornen el cap i se'ls veu retirar-se altivament.
[63.6] Dóna el mateix que demanis o no que se'ls perdoni. Al·là no els perdonarà. Al·là no dirigeix a la gent perversa.
[63.7] Són ells els quals diuen: «No gasteu gens en favor dels quals estan amb El Missatger d'Al·là; així, s'escaparan d'ell». Els tresors dels cels i de la terra pertanyen a Al·là, però els hipòcrites no comprenen.
[63.8] Diuen: «Si tornem a la ciutat, els més poderosos, sens dubte, expulsaran d'ella als més febles». Però el poder pertany a Al·là, al seu Missatger i als creients. Els hipòcrites, emperò, no saben.
[63.9] Creients! Que ni la vostra hisenda ni els vostres fills us distreguin del record d'Al·là. Qui això fan, són els que perden.
[63.10] Gasteu del que us hem proveït, abans que li arribe la mort a un de vosaltres i aquest digui: «Senyor! Per què no em dónes quelcom més de temps, perquè doni almoina i sigui dels justs?».
[63.11] Quan li venç a un el seu termini, Al·là no li concedeix pròrroga. Al·là està bé informat del que feu.

[064]L'Engany Mutu (At_Taghabun) 18 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[64.1] El que està en els cels i en la terra glorifica a Al·là. Seu és el domini, Seva la lloança. És omnipotent.
[64.2] Ell és Qui us ha creat. Entre vosaltres, uns sou infidels, uns altres són creients. Al·là veu bé el que feu.
[64.3] Ha creat amb una fi els cels i la terra i a vosaltres us ha format harmoniosament. És Ell la fi de tot!
[64.4] Coneix el que està en els cels i en la terra, coneix el que oculteu i el que manifesteu. I Al·là coneix bé el que tanquen els pits.
[64.5] No us heu assabentat del que va passar als quals van anar abans infidels i van agradar la gravetat de la seva conducta? Tindran un càstig dolorós.
[64.6] Perquè van venir a ells els seus Missatgers amb les proves clares i van dir: «És que van a dirigir-nos uns mortals?» No van creure i van tornar l'esquena. Però Al·là passava d'ells. Al·là Es basta a Si mateix, és digne de lloança.
[64.7] Els infidels pretenen que no van a ser ressuscitats. Digues: «Clar que si, pel meu Senyor!, que heu de ser ressuscitats i, després, heu de ser informats del que van fer.Aixó és fàcil per a Al·là».
[64.8] Creieu, doncs, en Al·là, en El seu Missatger i en la Llum que Nosaltres hem revelat! Al·là està bé informat del que feu.
[64.9] El dia que Ell us reuneixi per al dia de la Reunió, aquest serà el dia de l'Engany Mutu. Llavors, a qui creen en Al·là i obrin bé, Ell els esborrarà les seves dolentes obres i els introduirà en jardins pels baixos dels quals fluïxen rierols, en els quals estaran eternament, per a sempre. Aquest és l'èxit grandiós!
[64.10] Però qui no creen i desmenteixin Els nostres signes, aquests habitaran en el Foc eternament. Quin mala fi...!
[64.11] No succeïx cap desgràcia si Al·là no ho permet. Ell dirigeix el cor de qui creu en Al·là. Al·là és omniscient.
[64.12] I obeïu a Al·là, obeïu al Missatger! Si torneu l'esquena,... Al nostre Missatger li incumbeix només la transmissió clara.
[64.13] Al·là! No hi ha més déu que Ell! Que els creients confiïn en Al·là!
[64.14] Creients! En algunes de les vostres esposes i en alguns dels vostres fills teniu un enemic. Atenció amb ells! Però, si sou indulgents, si sou tolerants, si perdoneu,... Al·là és indulgent, misericordiós.
[64.15] La vostra hisenda i els vostres fills no són més que temptació, mentre que Al·là té al costat de Si una magnífica recompensa.

[64.16] Temeu quant pugueu a Al·là! Escolteu! Obeïu! Gasteu! És en el vostre propi benefici. Els quals es guarden de la seva pròpia cobdícia, aquests són els quals prosperaran.
[64.17] Si feu un préstec generós a Al·là, Ell us retornarà el doble i us perdonarà. Al·là és molt agraït, benigne.
[64.18] El Coneixedor de l'ocult i del palès, el Poderós, el Savi.

[065]El Repudi (At_Tálaq) 12 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[65.1] Profeta! Quan repudieu a les dones, feu-ho a l'acabar el seu període d'espera. Conteu bé els dies d'aquest període i temeu a Al·là, el vostre Senyor! No les expulseu de les seves cases ni elles surtin, tret que siguin culpables de deshonestedat manifesta! Aquestes són les lleis d'Al·là. I qui viola les lleis d'Al·là és injust amb si mateix. Tu no saps... Potser Al·là, mentre, susciti algun imprevist...
[65.2] Quan arribin al seu terme, retingueu-les decorosament o separeu-vos d'elles decorosament. I requeriu el testimoniatge de dues persones justes dels vostres i testifiqueu davant Al·là. A això s'exhorta a qui creu en Al·là i en l'últim Dia. A qui tem a Al·là, Ell li dóna una sortida,
[65.3] i li proveïx d'una manera insospitada per ell. A qui confia en Al·là, Ell li basta. Al·là aconsegueix el que es proposa. Al·là ha establert una mesura per a cada cosa.
[65.4] Per a aquelles de les vostres dones que ja no esperen tenir la menstruació, si teniu dubtes, el seu període d'espera serà de tres mesos; el mateix per a les impúberes. Per a les embarassades, el seu període d'espera acabarà quan donin a llum. A qui tem a Al·là, Ell li facilita les seves coses.
[65.5] Aquesta és l'ordre que Al·là us ha revelat. Al·là esborra les dolentes obres de qui Li tem i li dóna una magnífica recompensa.
[65.6] Allotgeu-les, segons els vostres mitjans, en el vostre mateix habitatge! No els feu mal amb ànim de molestar-les! Si estan embarassades, proveïu-los del necessari fins que donin a llum. Si la criatura que crien és vostra, retribuïu-los com cal i arribeu a un acord decorós. Si trobeu alguna dificultat, llavors, preneu una ama a compte vostre.
[65.7] Que l'acomodat gasti segons els seus mitjans! Qui disposi de mitjans limitats que gasti segons el que Al·là li hagi donat! Al·là no demana a ningú sinó el que li ha donat. Al·là farà que a l'adversitat succeeixi la felicitat.
[65.8] A quantes ciutats, que van menysprear l'ordre del seu Senyor i dels seus Missatgers, van demanar compte rigorós i infligim un càstig horrorós!
[65.9] Van agradar la gravetat de la seva conducta, que va acabar per perdre'ls.

[65.10] Al·là ha preparat per a ells un càstig sever. Temeu, doncs, a Al·là, creients dotats d'intel·lecte! Al·là us ha enviat de l'alt una Amonestació,
[65.11] un Missatger que us recita versicles aclaridores d'Al·là, per a treure de les tenebres a la llum a qui creuen i obren bé. A qui creu en Al·là i obra bé, Ell li introduirà en jardins pels baixos dels quals fluïxen rierols, en els quals estaran eternament, per a sempre. Al·là li ha reservat un bell sosteniment.
[65.12] Al·là és Qui ha creat set cels i altres tantes terres. L'ordre descendeix gradualment entre ells perquè sapigueu? que Al·là és omnipotent i que Al·là tot ho abasta en La seva ciència.

[066]La Prohibició (At_Tahrim) 12 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[66.1] Profeta! Per què, per a agradar a les teves esposes, declares prohibit el que Al·là ha declarat lícit per a tu? Però Al·là és indulgent, misericordiós.
[66.2] Al·là us ha prescrit l'anul·lació dels vostres juraments. Al·là és el vostre Protector. Ell és el Omniscient, el Savi.
[66.3] I quan el Profeta va dir un secret a una de les seves esposes. Quan, no obstant això , ella ho va revelar i Al·là l'hi va descobrir, va donar ell a conèixer part i va ocultar la resta. I, quan l'hi va revelar, va dir ella: «Qui t'ha informat d'això?» Ell va dir: «M'ho ha revelat el Omniscient, el Bé Informat».
[66.4] Si us torneu ambdues, penedides a Al·là, és senyal que els vostres cors han cedit. Si, al contrari, us presteu ajuda en contra d'ell, llavors, Al·là és el seu Protector. I li ajudaran Gabriel, els bons creients i, a més, els àngels.
[66.5] Si ell us repudia, potser el seu Senyor li doni, a canvi, esposes millors que vosaltres, sotmeses a Él, creients, devotes, penedides, que serveixen a Al·là, que dejunen, casades d'abans o verges.
[66.6] Creients! Guardeu-vos, vosaltres i les vostres famílies, d'un Foc el combustible del qual ho formen homes i pedres, i sobre el qual haurà àngels gegantescs, poderosos, que no desobeïxen a Al·là en el que els ordena, sinó que fan el que se'ls ordena.
[66.7] Infidels! No us disculpeu avui! Se us retribuirà tan sols segons les vostres obres.
[66.8] Creients! Torneu-vos a Al·là amb sincer penediment! Potser el vostre Senyor esborri les vostres dolentes obres i us introdueixi en jardins pels baixos dels quals fluïxen rierols. El dia que Al·là lliure de vergonya al Profeta i als quals amb ell van creure... La seva llum correrà davant ells i a la seva dreta. Diran: «Senyor! Perfecciona'ns la nostra llum i perdona'ns! Ets omnipotent».

[66.9] Profeta! Combat contra els infidels i els hipòcrites! Mostra't dur amb ells! Tindran la Jahenam per estatge. Quin mala fi...!
[66.10] Al·là posa com exemple per als infidels a la dona de Noé i a la dona de Lot. Ambdues estaven subjectes a dues dels nostres serfs justs, però els van trair, encara que la seva traïció no els va servir de res enfront d'Al·là. I es va dir: «Entreu ambdues en el Foc, juntament amb els altres que entren!»
[66.11] I Al·là posa com exemple per als creients a la dona de Faraó. Quan va dir: «Senyor! Construeix-me, al costat de Tu, una casa en el Parardís i salva'm de Faraó i de les seves obres! Salva'm del poble impiu!»
[66.12] I a María, filla de Imran, que va conservar la seva virginitat i en la qual infonem del nostre Esperit. Va tenir per autèntiques les paraules i Escriptura del seu Senyor i va ser de les devotes.

[067]El Domini (Al_Mulk) 30 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[67.1] Beneït sigui Aquell en la mà del qual està el domini! És omnipotent.
[67.2] És Qui ha creat la mort i la vida per a provar-vos, per a veure qui de vosaltres és el que millor es porta. És el Poderós, l'Indulgent.
[67.3] És Qui ha creat set cels superposats. No veus cap contradicció en la creació del Compassiu. Mira altra vegada! Adverteixes alguna falla?
[67.4] Després, mira altres dues vegades: la teva mirada tornarà a tu cansada, esgotada.
[67.5] Hem engalanat el cel més baix amb llumeners, dels quals hem fet projectils contra els dimonis i hem preparat per a ells el càstig del foc flamejant.
[67.6] Qui no hagin cregut en el seu Senyor tindran el càstig de la Jahenam. Quina mala fi...!
[67.7] Quan siguin llançats a ella, escoltaran el seu fragor, en plena ebullició,
[67.8] a punt d'esclatar de furor. Sempre que se li llanci una onada, els seus guardians els preguntaran: «És que no va venir a vosaltres un monitor?»
[67.9] «Clar que si!» diran: «Vi a nosaltres un monitor, però desmentim, i vam dir: 'Al·là no ha revelat gens. No esteu sinó molt extraviats'».
[67.10] I diran: «Si haguéssim escoltat o comprès, no estaríem ara entre els del foc flamejant».
[67.11] Confessaran el seu pecat. Que Al·là allunyi als del foc flamejant!
[67.12] Qui hagin tingut por al seu Senyor en secret tindran perdó i una gran recompensa.

[67.13] Dóna el mateix que mantingueu ocultes les vostres paraules o que les divulgueu. Ell coneix bé el que tanquen els pits.
[67.14] No va a saber Qui ha creat, Ell, Que és el Subtil, el Bé Informat?
[67.15] Ell és Qui us ha fet dòcil la terra. Recorreu-la, doncs, d'aquí cap enllà i mengeu del seu sosteniment. La Resurrecció es farà cap a Ell.
[67.16] Esteu a salvo de que Qui està en el cel faci que la terra us empassi? Heus aquí que tremola...
[67.17] O esteu a salvo de que Qui està en el cel envïï contra vosaltres una tempestat de sorra? Llavors veureu com era El meu advertiment...
[67.18] Qui van anar abans que ells van desmentir i quin no va ser El meu reprovació!
[67.19] És que no han vist les aus damunt d'ells, desplegant i recollint les ales? Només el Compassiu les sosté. Ho veu bé tot.
[67.20] O qui és el que podria auxiliar-vos com legió, fora del Compassiu? Els infidels són presa d'una il·lusió.
[67.21] O qui és el que us proveiria de sosteniment si Ell interrompés El seu sosteniment? Sí, persisteixen en la seva insolència i aversió.
[67.22] Qui camina ajupit va millor dirigit que qui camina alçat per una via recta?
[67.23] Digues: «Ell és Qui us ha creat, Qui us ha donat l'oïda, la vista i l'intel·lecte. Què poc agraïts sou!»
[67.24] Digues: «Ell és Qui us ha disseminat per la terra. I cap a Ell sereu congregats».
[67.25] I diuen: «Quan es complirà aquesta amenaça, si és veritat el que dieu?»
[67.26] Digues: «Només Al·là ho sap. Jo sóc solament un monitor que parla clar».
[67.27] Però, quan vegin el seu imminència, s'afligiran els rostres dels infidels. I es dirà: «Aquí teniu el que reclamàveu».
[67.28] Digues: «Què us sembla? El mateix si Al·là ens fa perir, a mi i als que estan amb mi, que si es apiada de nosaltres, qui preservarà als infidels d'un càstig dolorós?
[67.29] Digues: «És el Compassiu! Creiem en Ell i confiem en Ell! Ja veureu qui és el que està evidentment extraviat».
[67.30] Digues: «Què us sembla? Si l'aigua se us esgotés un matí, qui anava a portar-vos aigua viva?»

[068]El Càlam (Al_Calam) 52 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[68.1] Nun. Pel càlam i el que escriguin!
[68.2] Per la gràcia del teu Senyor, que tu no ets un possés!

[68.3] Tindràs, certament, una recompensa ininterrompuda.
[68.4] Ets, sí, d'eminent caràcter.
[68.5] Tu veuràs i ells veuran
[68.6] qui de vosaltres és el temptat.
[68.7] El teu Senyor sap millor que ningú qui s'extravien del seu camí i sap millor que ningú qui segueixen la bona senda.
[68.8] No obeeixis, doncs, als desmentidors!
[68.9] Desitjarien que fossis condescendent, para ser-ho ells també.
[68.10] No obeeixis a cap vil jurador.
[68.11] al pertinaç difamador, que va sembrant calúmnies,
[68.12] a qui impedeix el bé, al violador de la llei, al pecador,
[68.13] a l'arrogant i, damunt, vil,
[68.14] sota pretext de posseir hisenda i fills!
[68.15] Quan se li reciten Les nostres versicles, diu: «Faules dels antics!»
[68.16] Li marcarem en el musell!
[68.17] Els hem provat com hem provat als amos del jardí. Quan van jurar que agafarien els seus fruits al matí,
[68.18] sense fer excepció.
[68.19] Mentre dormien, va caure sobre ell un flagell enviat pel teu Senyor,
[68.20] i es va tornar fosc com si hagués estat arrasat.
[68.21] Al matí, es van cridar uns als altres:
[68.22] «Anem d'hora al nostre camp, si volem agafar els fruits!»
[68.23] I es van posar en camí, xiuxiuejant:
[68.24] «Certament, avui no admetrem a cap pobre!»
[68.25] Van marxar, doncs, d'hora, convençuts que serien capaços de portar a terme el seu propòsit.
[68.26] Quan ho van veure, van dir: «Segur que ens hem extraviat!
[68.27] No, se'ns ha despullat!»
[68.28] El més moderat d'ells va dir: «No us ho havia dit? Per què no glorifiqueu?»
[68.29] Van dir: «Glòria al nostre Senyor! Hem obrat impiament!»
[68.30] I van posar-se a recriminar-se.
[68.31] Van dir: «Ai de nosaltres, que hem estat rebels!
[68.32] Potser ens doni els nostres Senyor, a canvi, quelcom millor que aquest. Desitgem ardentment al nostre Senyor».
[68.33] Tal va ser el càstig. Però el càstig de l'altra vida és major encara. Si sabessin...
[68.34] Els quals temen a Al·là tindran, al costat del seu Senyor els jardins de la Delícia.
[68.35] Anem, doncs, a tractar igual als quals se sotmeten a Al·là que als pecadors?
[68.36] Què us passa? Quina manera de jutjar és aquesta?

[68.37] O és que disposeu d'una Escriptura per a estudiar?
[68.38] Tindríeu en ella el que desitgeu.
[68.39] O és que ens lliguen a vosaltres juraments que ens obliguen fins al dia de la Resurrecció? Obtindríeu el que jutgéssiu.
[68.40] Pregunta'ls qui respon d'això.
[68.41] O és que tenen associats? Doncs, que portin als seus associats, si és veritat el que diuen!
[68.42] El dia que les coses es posin mal i siguin convidats a prosternar-se, no podran.
[68.43] Abatuda la mirada, coberts d'humiliació, perquè van ser convidats a prosternar-se quan encara estaven en seguretat...
[68.44] Deixa'm tot sol amb qui desmenteixen aquest discurs! Els conduirem pas a pas, sense que sàpiguen com.
[68.45] Els concedeixo una pròrroga. La meva estratagema és segura!
[68.46] O és que els reclames un salari tal que es vegin aclaparats de deutes?
[68.47] O és que coneixen l'ocult i prenen nota?
[68.48] Espera, doncs, pacient la decisió del teu Senyor i no facis com el del peix, quan va clamar enmig de l'angoixa.
[68.49] Si no li habia arribat una gràcia del seu Senyor, hauria estat llançat a una costa nua, reprovat.
[68.50] Però el seu Senyor li va escollir i li va fer dels justs.
[68.51] Poc els falta als infidels, quan escolten l'Amonestació, per a clavar en tu la seva mirada. I diuen: «Sí, és un possés!»
[68.52] Però no és sinó una amonestació dirigida a tot el món.

[069]La Inevitable (Al_Haqa) 52 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[69.1] La Inevitable.
[69.2] Què és la Inevitable?
[69.3] I com sabràs què és la Inevitable?
[69.4] Els Tamudís i Els Adites van desmentir la Calamitat.
[69.5] Els Tamudís van ser aniquilats pel llamp.
[69.6] Els Adites van ser aniquilats per un vent glacial, impetuós,
[69.7] que va desencadenar contra ells per a devastar-lo tot durant set nits i vuit dies. Es veia a la gent jeure en elles com troncs de palmeres derrocades.
[69.8] Pots tu veure algun rastre d'ells?
[69.9] Van pecar Faraó, els quals van anar abans d’ell i Les Ciutats de dalt a baix.
[69.10] Van desobeir a l’Envia del seu Senyor i Aquest els va sorprendre d'una manera irresistible.
[69.11] Quan les aigües ho van inundar tot, us duem en l'embarcació,

[69.12] per a fer d’ella un record per a vosaltres, perquè l'oïda atenta ho retingués.
[69.13] Quan es toqui la trompeta una sola vegada,
[69.14] i la terra i les muntanyes siguin alçades i polvoritzades d'un sol cop,
[69.15] aquest dia succeirà l'Esdeveniment.
[69.16] El cel s´esberlarà, doncs aquest dia estarà trencadís.
[69.17] Els àngels estaran en els seus confins i aquest dia vuit d'ells duran, damunt, el Tron del teu Senyor.
[69.18] Aquest dia se us exposarà: gens vostre quedarà ocult.
[69.19] Aquell que rebi la seva Escriptura en la destra, dirà: «Preneu! Llegiu la meva Escriptura!
[69.20] Ja contava amb ser jutjat!»
[69.21] Gaudirà d'una vida agradable,
[69.22] en un Jardí elevat,
[69.23] els fruits del qual estaran a l'abast de la mà.
[69.24] «Mengeu i beveu en pau el fruit del que vau fer en dies passats!»
[69.25] Aquell que rebi la seva Escriptura en la sinistra, dirà: «Tant de bo no se m'hagués lliurat l'Escriptura,
[69.26] i no hagués conegut el resultat del meu judici!
[69.27] Tant de bo hagués estat definitiva!
[69.28] De res m'ha servit la meva hisenda.
[69.29] El meu poder m'ha abandonat»
[69.30] «Agafeu-li i poseu-li una argolla al coll!
[69.31] Que cremi, després, en el Jaheem!
[69.32] Subjecteu-li, després, a una cadena de setanta colzes!»
[69.33] No creia en Al·là, el Grandiós,
[69.34] ni animava a donar per a menjar al pobre.
[69.35] Avui no té aquí amic fervent,
[69.36] ni més aliment que de Guislin,
[69.37] que només els pecadors mengen.
[69.38] Doncs no! Juro pel que veieu
[69.39] i pel que no veieu,
[69.40] que és, certament, la paraula d'un Missatger noble!
[69.41] No és la paraula d'un poeta -quin poca fe teniu!-
[69.42] ni la paraula d'un endevino -què poc us deixeu amonestar!-.
[69.43] És una revelació que procedeix del Senyor de l'univers.
[69.44] Si Ens hagués atribuït algunes dites,
[69.45] li hauríem pres de la destra;
[69.46] després, li hauríem seccionat la aorta,
[69.47] i cap de vosaltres hauria pogut impedir-ho.
[69.48] És, sí, un Record per als temorosos d'Al·là.
[69.49] Ja sabem, sí, que hi ha entre vosaltres desmentidors.
[69.50] És, sí, un motiu de lamentació per als infidels.

[69.51] Però és alguna cosa, sí, absolutament cert.
[69.52] Glorifica, doncs, el nom del teu Senyor, el Grandiós!

[070]Les Graderies (Al_Ma-ariy) 44 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[70.1] Algú ha demanat un càstig immediat
[70.2] per als infidels, que ningú pugui rebutjar,
[70.3] que venga d'Al·là, Senyor de les graderies.
[70.4] Els àngels i l'Esperit ascendeixen a Ell en un dia que equival a cinquanta mil anys.
[70.5] Tingues, doncs, digna paciència!
[70.6] Pensen que està lluny,
[70.7] però Nosaltres pensem que està prop.
[70.8] El dia que el cel sembli metall fos,
[70.9] i les muntanyes, flocs de llana,
[70.10] i ningú pregunti pel seu amic fervent.
[70.11] Els serà donat veure'ls. El pecador voldrà lliurar-se del càstig d'aquest dia oferint com rescat als seus fills,
[70.12] a la seva companya, al seu germà,
[70.13] Al clan que ho va acollir,
[70.14] a tots els de la terra,si això li salvaria.
[70.15] No! Serà una foguera,
[70.16] que arrencarà el cuir cabellut
[70.17] i reclamarà a qui retrocedeixi i torni l'esquena,
[70.18] a qui estimés i atresori.
[70.19] L'home és de natural impacient.
[70.20] Pusil·lànime quan sofreix un mal,
[70.21] mesquí quan la fortuna li afavoreix.
[70.22] S'exceptua a qui oren
[70.23] perseverant en la seva oració,
[70.24] part dels béns de la qual és de dret
[70.25] per al captaire i l'indigent,
[70.26] que tenen per autèntic el dia del Judici,
[70.27] que temen el càstig del seu Senyor
[70.28] -ningú ha de sentir-se segur contra el càstig del seu Senyor-,
[70.29] i aquells que guarden la seva castedat,
[70.30] salvo amb les seves esposes o amb les seves esclaves - en aquest cas no incorren en retret,
[70.31] mentre que qui desitgen a altres dones, aquests són els que violen la llei-,
[70.32] que respecten els dipòsits que se'ls confien i les promeses que fan,
[70.33] que diuen la veritat en els seus testimoniatges,
[70.34] que observen seu oració.
[70.35] Aquests tals estaran en jardins, honrats.

[70.36] Què els passa als infidels, que vénen cap a tu corrent amb el coll estès,
[70.37] en grups, per la dreta i per l'esquerra?
[70.38] És que cadascun d'ells anhela ser introduït en un jardí de delícia?
[70.39] No! Els creguem del que saben.
[70.40] Doncs no! Juro pel senyor dels Orients i dels Occidents, que som ben capaços
[70.41] de substituir-los per altres millors que ells, sense que ningú pugui impedir-nos-lo!
[70.42] Deixa'ls que parlotegen i juguin fins que els arribi el dia amb que se'ls ha amenaçat,
[70.43] el dia que surtin de les sepultures, ràpids com si correguessin cap a pedres erectes,
[70.44] la mirada abatuda, coberts d'humiliació! Tal serà el dia amb que se'ls havia amenaçat.

[071]Noé (Nuh) 28 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[71.1] Enviem a Noé al seu poble: «Adverteix al teu poble abans que li arribi un càstig dolorós!»
[71.2] Va dir: «Poble! Sóc per a vosaltres un monitor que parla clar.
[71.3] Serviu a Al·là i temeu-li! I obeïu-me!
[71.4] Així, us perdonarà els vostres pecats i us remetrà a un termini fix. Però, quan venci el termini fixat per Al·là, no podrà ja ser alentit. Si sabéssiu...»
[71.5] Va dir: «Senyor! He cridat al meu poble nit i dia.
[71.6] La meva crida només ha servit perquè fugin més.
[71.7] Sempre que els crido perquè Tu els perdonis, es posen els dits en les oïdes, es cobreixen amb la roba, s'obstinen i es mostren en extrem altius.
[71.8] A més, els he cridat obertament
[71.9] i els he parlat en públic i en secret.
[71.10] I he dit: 'Demaneu perdó al vostre Senyor -Que és indulgent-
[71.11] i enviarà sobre vosaltres del cel una pluja abundant!
[71.12] Us donarà molta hisenda i fills. Posarà a la vostra disposició jardins, posarà a la vostra disposició rierols.
[71.13] Què us passa, que no espereu d'Al·là magnanimitat,
[71.14] havent-vos creat en fases?
[71.15] No heu vist com ha creat Al·là set cels superposats
[71.16] i lloc en ells la lluna com claror i el sol com llum?
[71.17] Al·là us ha fet créixer de la terra com plantes.
[71.18] Després, us farà tornar a ella, i us traurà.
[71.19] Al·là us ha posat la terra com catifa

[71.20] perquè recorreu en ella camins, amples passos'».
[71.21] Noé va dir: «Senyor! M'han desobeït i han seguit a aquells la hisenda dels quals i fills no fan sinó perdre'ls més.
[71.22] Han perpetrat una enorme intriga.
[71.23] I diuen: 'No abandoneu als vostres déus! No abandoneu a Wadd, ni a Suwaa, ni a Yagut, a Yauq i a Nasr!'
[71.24] Han extraviat a molts. Als impius no facis sinó extraviar-los més!»
[71.25] Pels seus pecats, van ser negats i introduïts en un Foc. No van trobar qui, fora d'Al·là, els auxiliés.
[71.26] Noé va dir: «Senyor! No deixis en la terra a cap infidel amb vida!
[71.27] Si els deixes, extraviaran als teus serfs i no engendraran sinó a pecadors, infidels pertinaços.
[71.28] Senyor! Perdona'ns, al meu i als meus pares, a qui entri en la meva casa com creient, als creients i a les creients! I als impius no facis sinó perdre'ls més!»

[072]Els Genis (Al_Yinn) 28 Versicles.
En el nom d'Al·là, el Compassiu, el Misericordiós!
[72.1] Digues: «Se m'ha revelat que un grup de genis estava escoltant i deia: 'Hem escoltat una Recitació meravellosa,
[72.2] que conduïx a la via recta. Hem cregut en ella i no associarem ningú al nostre Senyor'.
[72.3] I: 'El nostre Senyor -exaltada sigui La Seva Grandesa!- no ha pres companya ni fill'
[72.4] I: 'El nostre boig deia contra Al·là una solemne mentida'.
[72.5] I: 'Nosaltres crèiem que ni els humans ni els genis anaven a proferir mentida contra Al·là'.
[72.6] I: 'Havia humans barons que es refugiaven en els genis barons i aquests van embogir més a aquells'.
[72.7] I: 'Creien ells, com vosaltres, que Al·là no anava a enviar a ningú'.
[72.8] I: 'Hem palpat el cel i ho hem trobat ple de guardians severs i de centellas'.
[72.9] I: 'Ens assèiem allí, en llocs apropiats per a escoltar. Però tot aquell que escolta, a l'instant troba una centella que li aguaita'.
[72.10] I: 'No sabem si es vol malament als que estan en la terra o si el seu Senyor vol dirigir-los bé'.
[72.11] I: 'Entre nosaltres hi ha uns que són justs i altres que no. Seguim doctrines diferents'.
[72.12] I: 'Crèiem que no podríem escapar a Al·là en la terra, ni inclús fugint'.
[72.13] I: 'Quan vam escoltar La Guia, vam creure en ella. Qui creu en el seu Senyor no tem dany ni injúria'.

[72.14] I: 'Hi ha entre nosaltres els que se sotmeten(a Al·là) i els que s'aparten. Els que se sotmeten han triat la rectitud.
[72.15] Els que s'aparten, en canvi, són llenya per a la Jahenam'.
[72.16] I: 'Si s'haguessin mantingut en la via recta, els hauríem donat de beure aigua abundant
[72.17] per a provar-los. A qui es desviï de l'Amonestació del seu Senyor, Ell li conduirà a un dur càstig'.
[72.18] I: 'Els llocs de culte són d'Al·là. No invoqueu a ningú juntament amb Al·là!'
[72.19] I: 'Quan el serf d'Al·là es va aixecar per a invocar-li, poc els va faltar per fer al seu voltant una multitud densa '».
[72.20] Digues: «Invoco només al meu Senyor i no Li associo ningú».
[72.21] Digues: «No puc danyar-vos ni dirigir-vos».
[72.22] Digues: «Ningú em protegirà d'Al·là i no trobaré asil fora d'Ell.
[72.23] Només un comunicat d'Al·là i Els seus missatges». A qui desobeeixi a Al·là i al seu Missatger li espera el foc de la Jahenam, en el qual estarà eternament, per a sempre.
[72.24] Fins que, quan vegin allò amb que se'ls ha amenaçat, sabran qui és el que rep auxili més feble i qui és numèricament inferior.
[72.25] Digues: «No sé si està prop allò amb que se us ha amenaçat o si el meu Senyor ho alentirà encara.
[72.26] El Coneixedor de l'ocult. No descobreix a ningú el que té ocult,
[72.27] salvo a aquell a qui accepta com Missatger. Llavors, fa que li observin per davant i per darrere,
[72.28] per a saber si han transmès els missatges del seu Senyor. Abasta tot ho concernent a ells i duu compte exacte de tot»

[073]El Acotxat (Al_Muzzamil) 20 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[73.1] Tu, el acotxat!
[73.2] Vetlla gairebé tota la nit,
[73.3] o mitjanit, o quelcom menys,
[73.4] o més, i recita l'Alcorà lenta i clarament!
[73.5] Anem a comunicar-te quelcom important:
[73.6] la oració de nit és més eficaç i de dicció més correcta.
[73.7] Durant el dia estàs massa ocupat.
[73.8] I esmenta el nom del teu Senyor i consagra't totalment a Ell!
[73.9] El Senyor de l'Orient i de l'Occident. No hi ha més déu que Ell. Pren-li, doncs, com protector!

[73.10] Tingues paciència amb el que diuen i aparta't d'ells discretament!
[73.11] Deixa'm amb els desmentidors, que gaudeixen de les comoditats de la vida! Concedeix-los encara una breu pròrroga!
[73.12] Disposem de cadenes i de Jaheem,
[73.13] d'aliment que s'ennuega i de càstig dolorós.
[73.14] El dia que tremolin la terra i les muntanyes, i es converteixin les muntanyes en munts dispersos de sorra...
[73.15] Us hem manat un Missatger, testimoni contra vosaltres, com abans havíem manat un Missatger a Faraó.
[73.16] Faraó va desobeir al Missatger i li vam sorprendre durament.
[73.17] Si no creieu, com aneu a lliurar-vos d'un dia que farà encanudir als nens?
[73.18] El cel s'entreobrirà. Es complirà La seva promesa.
[73.19] Això és un Record. El que vulgui que emprengui camí cap al seu Senyor!
[73.20] El teu Senyor sap que passes en oració gairebé dos terços de la nit, la meitat o un terç de la mateixa, i el mateix alguns dels quals estan amb tu. Al·là determina la nit i el dia. Sap que no aneu a contar-lo amb exactitud i us perdona. Reciteu, doncs, el que bonament pugueu de l'Alcorà ! Sap que entre vosaltres haurà uns malalts, altres de viatge per la terra buscant el favor d'Al·là, uns altres combatent per Al·là. Reciteu, doncs, el que bonament pugueu d'ell! Feu la azalá! Doneu el azaque! Feu un préstec generós a Al·là! El bé que feu com bestreta per a vosaltres mateixos, tornareu a trobar-ho al costat d'Al·là com bé millor i com recompensa major. I demaneu el perdó d'Al·là! Al·là és indulgent, misericordiós.

[074]L'Embolicat en un Mantell (Al_Mudacer) 56 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[74.1] Tu, l'embolicat en un mantell!
[74.2] Aixeca't i adverteix!
[74.3] Al teu Senyor, enalteix-li!
[74.4] La teva roba, purifica-la!
[74.5] L'abominació, fuig d'ella!
[74.6] No donis esperant guany!
[74.7] La decisió del teu Senyor, espera-la pacient!
[74.8] Quan soni la trompeta,
[74.9] aquest serà, llavors, un dia difícil
[74.10] per als infidels, no fàcil.
[74.11] Deixa'm solament amb La meva creatura,
[74.12] a qui he donat una gran hisenda,
[74.13] i fills barons que estan presents!
[74.14] Tot l'hi he facilitat,

[74.15] però encara anhela que li doni més.
[74.16] No! S'ha mostrat hostil als nostres signes.
[74.17] Li faré pujar per una costa.
[74.18] Ha reflexionat i pres una decisió,
[74.19] però quina decisió! Maleït sigui!
[74.20] Sí, quina decisió! Maleït sigui!
[74.21] Després, ha mirat.
[74.22] Llavors ell va frunzir l'entrecella i s'ha posat sunyós.
[74.23] Després, ha tornat l'esquena, ple d'altivesa.
[74.24] I ha dit: «Això no és sinó màgia apresa!
[74.25] No és sinó la paraula d'un mortal!»
[74.26] Ho lliuraré a l'ardor del Saqar !
[74.27] I com sabràs què és El Saqar ?
[74.28] No deixa residus, no deixa gens.
[74.29] Abrasa al mortal.
[74.30] Hi ha dinou que ho guarden.
[74.31] No hem posat sinó a àngels com guardians del Foc i no els hem posat en aquest nombre sinó per a temptar als infidels, perquè els quals han rebut l'Escriptura creen fermament, perquè els creients es fortifiquin en la seva fe, perquè no dubtin ni els que han rebut l'Escriptura ni els creients, perquè els malalts de cor i els infidels diguin: «Què és el que es proposa Al·là amb aquesta paràbola?» Així és com Al·là extravia a qui Ell vol i dirigeix a qui Ell vol. Ningú sinó Ell coneix les legions del teu Senyor. No és sinó una amonestació dirigida als mortals.
[74.32] No! Per la lluna!
[74.33] A la nit quan declina!
[74.34] Al matí quan apunta!
[74.35] És, sí, una de les majors,
[74.36] a manera d'advertiment per als mortals,
[74.37] per a aquells de vosaltres que vulguin avançar-se o ressagar-se.
[74.38] Cadascun serà responsable del que hagi comès.
[74.39] Però els de la dreta,
[74.40] en jardins, es preguntaran uns a altres
[74.41] sobre els pecadors.
[74.42] «Què és el que us ha conduït al Saqar ?»
[74.43] Diran: «No érem dels quals oraven,
[74.44] no donàvem per a menjar al pobre,
[74.45] parlotejávem amb els parlotejádors
[74.46] i desmentíem el dia del Judici,
[74.47] fins que va venir a nosaltres la certa».
[74.48] Els intercessors no podran fer gens per ells.
[74.49] Per què han hagut d'apartar-se del Record,
[74.50] com ases espantats
[74.51] que fugen del lleó?

[74.52] Tots ells volguessin que se'ls portessin fulles desplegades.
[74.53] Però no! No temen l'altra vida.
[74.54] No! És un Record,
[74.55] que recordarà qui vulgui.
[74.56] Però no ho tindran en compte, tret que Al·là vulgui. És digne de ser temut i digne de perdonar.

[075]La Resurrecció (Al_Qiyama) 40 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[75.1] No! Juro pel dia de la Resurrecció!
[75.2] Que no! Juro per l'ànima que reprova!
[75.3] Creu l'home que no ajuntarem els seus ossos?
[75.4] Clar que si! Som capaços de recompondre els seus dits.
[75.5] Però l'home preferiria continuar vivint com un llibertí.
[75.6] Pregunta: «Quan serà el dia de la Resurrecció?»
[75.7] Quan s'ofusque la vista,
[75.8] s'eclipsi la lluna,
[75.9] es reuneixin el sol i la lluna,
[75.10] aquest dia, l'home dirà: «I on escapar?»
[75.11] No! No haurà escapi!
[75.12] Aquest dia, el lloc de descans estarà al costat del teu Senyor.
[75.13] Aquest dia, ja se li informarà a l'home del que va fer i del que va deixar de fer.
[75.14] Més encara! L'home atestarà contra si mateix,
[75.15] tot i que presenti les seves excuses.
[75.16] No moguis la llengua al recitar-ho per a precipitar-la!
[75.17] Som Nosaltres els encarregats d'ajuntar-lo i de recitar-ho!
[75.18] I, quan ho recitem, segueix la recitació!
[75.19] Després, a Nosaltres ens toca explicar-ho.
[75.20] Però no! En lloc d'això, estimeu la vida fugaç
[75.21] i descureu l'altra vida.
[75.22] Aquest dia, uns rostres brillaran,
[75.23] mirant al seu Senyor,
[75.24] mentre que uns altres, aquest dia, estaran trists,
[75.25] pensant que una calamitat els arribi.
[75.26] No! Quan pugi fins a les clavícules,
[75.27] es digui: «qui és encantador?»,
[75.28] crea arribat el moment de la separació
[75.29] i s'ajunti una cama amb una altra,
[75.30] aquest dia la marxa serà cap al teu Senyor.
[75.31] No va creure, ni va orar,
[75.32] sinó que, va desmentir i es va desviar.
[75.33] Després, es va tornar als seus amb caminar altiu.
[75.34] Que penes de tu, (O Home!), sí, que penes!

[75.35] I encara, Que penes de tu, (O Home!), sí, que penes!
[75.36] Creu l'home que no van a ocupar-se d'ell?
[75.37] No va ser una gota d'esperma ejaculada
[75.38] i, després, un coàgul de sang? Ell ho va crear i li va donar forma harmoniosa.
[75.39] I va fer d'ell una parella: baró i femella.
[75.40] Aquest tal no serà capaç de retornar la vida als morts?

[076]L'Home (Al_Insan) 31 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[76.1] Ha passat l'home per un període de temps que no era gens digne d'esment.
[76.2] Hem creat a l'home d'una gota, d'ingredients, per a posar-li a prova. Li hem donat l'oïda, la vista.
[76.3] Agraït o desagraït, li hem dirigit pel camí.
[76.4] Per als infidels hem preparat cadenes, argolles i foc ardent.
[76.5] Els justs beuran de copes d'una barreja camforada.
[76.6] d'una font de la qual beuran els serfs d'Al·là i que faran rajar en abundància.
[76.7] Van ser fidels a les seves promeses i van témer un dia que el seu malament serà d'abast universal.
[76.8] Per molt amor que tinguessin a l'aliment, l'hi donaven al pobre, a l'orfe i al captiu:
[76.9] «Us alimentem només per agradar a Al·là. No volem de vosaltres retribució ni gratitud.
[76.10] Temem, del nostre Senyor, un dia terrible, calamitós».
[76.11] Al·là els preservarà del mal d'aquest dia i els omplirà d'esplendor i alegria.
[76.12] Els retribuirà, per haver tingut paciència, amb un Jardí i vestidures de seda.
[76.13] Reclinats allí en sofàs, protegits de la calor i del fred excessiu.
[76.14] Prop d'ells, els cobriran les seves ombres; els seus penjolls penjat baix en humilitat.
[76.15] Es faran circular entre ells coberts de plata i copes de cristall,
[76.16] d'un cristall de plata, de mesures determinades.
[76.17] Allí se'ls servirà una copa que contindrà una barreja de gingebre,
[76.18] presa d'una font d'allí, que es diu Salsabil.
[76.19] I circularan entre ells criats joves d'eterna joventut. Veient-los, se'ls creuria perles escampades.
[76.20] Quan es mira allà, no es veu sinó delícia i sumptuositat.
[76.21] Vestiran de verd setí i de brocat i duran braçalets de plata. El seu Senyor els servirà una beguda pura.

[76.22] «Això se us ha donat com retribució. El vostre esforç ha estat agraït».
[76.23] Som Nosaltres Qui et hem revelat l'Alcorà de fet.
[76.24] Espera, doncs, pacient, la decisió del teu Senyor i no obeeixis a qui d'ells sigui pecador o desagraït.
[76.25] I esmenta el nom del teu Senyor matí i tarda!
[76.26] I part de la nit, prosternar´t a Ell! I Glorifica´l a través d´una llarga nit!
[76.27] Aquests estimen la vida fugaç i descuren un dia greu.
[76.28] Nosaltres els hem creat i hem enfortit la seva constitució. Si volguéssim, podríem substituir-los per altres semblants.
[76.29] Això és un Record. El que vulgui que emprengui camí cap al seu Senyor!
[76.30] Però vosaltres no ho voldreu, tret que Al·là vulgui. Al·là és omniscient, savi.
[76.31] introduïx en La seva misericòrdia a qui Ell vol. Però als impius els ha preparat un càstig dolorós.

[077]Els Enviats (Al_Mursalat) 50 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[77.1] Pels enviats en ràfegues!
[77.2] Pels que bufen violentament!
[77.3] Pels que disseminen en tots els sentits!
[77.4] Pels que distingeixen clarament!
[77.5] Pels que llancen una amonestació
[77.6] a manera d'excusa o d'advertiment!
[77.7] Certament, allò amb que se us amenaça es complirà!
[77.8] Quan les estrelles perden la seva llum,
[77.9] quan el cel s’esberla,
[77.10] quan les muntanyes siguin reduïdes a pols,
[77.11] quan es fixi als Missatgers el seu temps:
[77.12] «Quin dia compareixeran?»
[77.13] «El dia del Veredicte!»
[77.14] I com sabràs què és el dia del Veredicte?
[77.15] Aquest dia, ai dels desmentidors!
[77.16] No hem fet que perissin els primers homes
[77.17] i, després, que els seguissin els últims?
[77.18] Així farem amb els pecadors.
[77.19] Aquest dia,que penes pels desmentidors!
[77.20] No us hem creat d'un líquid vil,
[77.21] que hem dipositat en un receptacle segur,
[77.22] durant un temps determinat?
[77.23] Així ho hem decidit i què bé que ho hem decidit!
[77.24] Aquest dia,que penes pels desmentidors!
[77.25] No hem fet de la terra lloc de reunió
[77.26] de vius i morts,

[77.27] i lloc en ella elevades muntanyes? No us hem donat de beure un aigua dolça?
[77.28] Aquest dia,que penes pels desmentidors!
[77.29] «Aneu al que desmentíeu!
[77.30] Aneu a l'ombra ramificada en tres,
[77.31] ombra tènue, ombra inútil enfront de la flama!»
[77.32] Perquè llança espurnes grans com palaus,
[77.33] espurnes que assemblen camells lleonats.
[77.34] Aquest dia,que penes pels desmentidors!
[77.35] Aquest serà un dia que no haurien de dir
[77.36] ni se'ls permetrà excusar-se.
[77.37] Aquest dia,que penes pels desmentidors!
[77.38] «Aquest és el dia del Veredicte. Us hem reunit, a vosaltres i als antics.
[77.39] Si disposeu d'algun ardit, empreu-lo contra mi»
[77.40] Aquest dia,que penes pels desmentidors!
[77.41] Els temorosos (d'Al·là) estaran a l'ombra i entre fonts,
[77.42] i tindran la fruita que desitgin.
[77.43] «Mengeu i beveu en pau el fruit de les vostres obres!»
[77.44] Així retribuïm a qui fan el bé.
[77.45] Aquest dia,que penes pels desmentidors!
[77.46] «Mengeu i gaudiu encara un poc!, Sou uns pecadors!»
[77.47] Aquest dia,que penes pels desmentidors!
[77.48] Quan se'ls diu: «Inclineu-vos!», no s'inclinen.
[77.49] Aquest dia,que penes pels desmentidors!
[77.50] En quin anunci, després d'aquest, van a creure?

[078]La Notícia (An_Nabae) 40 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[78.1] Per quina cosa es pregunten uns a uns altres?
[78.2] Per l'Enorme Notícia,
[78.3] sobre la qual discrepen.
[78.4] No! Ja veuran...!
[78.5] No i no! Ja veuran...!
[78.6] No hem fet de la terra jaç
[78.7] i de les muntanyes estaques?
[78.8] I us hem creat per parelles,
[78.9] fet del vostre somni descans,
[78.10] de la nit vestidura,
[78.11] del dia mig de subsistència.
[78.12] I hem edificat damunt de vosaltres set cels ferms,
[78.13] i col·locat una llum resplendent.
[78.14] I hem fet baixar dels núvols un aigua abundant
[78.15] per a, mitjançant ella, treure gra, plantes
[78.16] i frondosos jardins.
[78.17] El dia del Veredicte està ja assenyalat.

[78.18] Dia que es tocarà la trompeta i acudireu en massa.
[78.19] El cel s'obrirà, tot portes;
[78.20] les muntanyes, engegades, seran miratge.
[78.21] La Jahenam, a l'aguait,
[78.22] serà refugi dels rebels,
[78.23] que romandran en ella durant generacions,
[78.24] sense provar frescor ni beguda,
[78.25] fora d'aigua molt calenta i pudent líquid,
[78.26] retribució adequada.
[78.27] No contaven amb l'ajustament de comptes
[78.28] i van desmentir descaradament Els nostres signes,
[78.29] sent així que havíem consignat tot en una Escriptura.
[78.30] «Agradeu, doncs! No farem sinó augmentar-vos el càstig!»
[78.31] En canvi, als temorosos(d'Al·là) se'ls oferirà l'èxit:
[78.32] vergelles i vinyers,
[78.33] i dones de túrgides senos, d'una mateixa edat,
[78.34] copa desbordant.
[78.35] No escoltaran allí xerrameca, ni falsedat.
[78.36] És una retribució del teu Senyor, regal bé pensat
[78.37] del Senyor dels cels, de la terra i del que entre ells està, del Compassiu, a Qui no podran dirigir la paraula.
[78.38] Dia que l'Esperit i els àngels estaran dempeus, en fila, sense parlar, excepte aquell a qui el Compassiu l'hi permeti i digui quelcom oportú.
[78.39] Aquest serà el dia de la Veritat. El qual vulgui trobarà refugi al costat del seu Senyor.
[78.40] Us hem previngut contra un càstig proper, el dia que l'home mediti en les seves obres passades i digui l'infidel: «Tant de bo fos jo terra!»

[079]Els Que Arrenquen (An_Naziat) 46 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[79.1] Pels que arrenquen violentament!
[79.2] Pels que trauen fora suaument (les ànimes dels creients);
[79.3] Pels que neden lliurement!
[79.4] Pels que van al capdavant!
[79.5] Pels que duen un assumpte!
[79.6] El dia que ocorri el tremolor,
[79.7] succeït pel següent,
[79.8] aquest dia, els cors s'estremiran,
[79.9] s'humiliaran les mirades.
[79.10] Diuen: «És veritat que serem restituïts a la nostra primera condició,
[79.11] després de convertir-nos en pútrids ossos?»
[79.12] Diuen: «Seria una tornada perniciosa!»

[79.13] No haurà més que un sol Crit
[79.14] i apareixeran en la superfície de la terra!
[79.15] T'has assabentat de la història de Moisés?
[79.16] Quan el seu Senyor li va cridar en la vall sagrada de Tuwa:
[79.17] «Ves cap al Faraó. S'ha excedit.
[79.18] I digues-lo: Et crido que et purifiquis!
[79.19] i que et guie al teu Senyor per a si ho temis?»
[79.20] Li va mostrar el signe tan gran.
[79.21] Però ell va desmentir i va desobeir.
[79.22] Després, va tornar l'esquena bruscament.
[79.23] I va convocar i va dirigir una proclama.
[79.24] Va dir: «Sóc jo el vostre altíssim Senyor».
[79.25] Al·là li va infligir el càstig de l'altra vida i d'aquesta.
[79.26] Hi ha en això, sí, motiu de reflexió per a qui temi(Al·là).
[79.27] Sou vosaltres més difícils de crear que el cel que ell ha edificat?
[79.28] Va alçar la seva volta i li va donar forma harmoniosa.
[79.29] Va enfosquir la nit i va treure el matí.
[79.30] Va estendre, després, la terra,
[79.31] va treure d'ella l'aigua i les pastures,
[79.32] va fixar les muntanyes.
[79.33] Per a gaudi vostre i dels vostres ramats.
[79.34] Així quan arribi La Gran Calamitat,
[79.35] el dia que recordi l'home els seus esforços
[79.36] i es faci aparèixer el Jaheem a qui pugui veure.
[79.37] Qui s'hagi mostrat rebel
[79.38] i preferit la vida d'aquí
[79.39] tindrà per estatge al Jaheem,
[79.40] Però qui va témer que hauria de comparèixer davant el seu Senyor i va refrenar la seva ànima de la passió,
[79.41] tindrà el Paradís per estatge.
[79.42] Et pregunten per l'Hora: «Quan succeirà?»
[79.43] No t'ocupis tu d'això!
[79.44] Al teu Senyor Li toca fixar-la.
[79.45] Tu només has d'advertir a qui té por d'ella!
[79.46] El dia que la visquin, els semblarà no haver romàs més d'una tarda o d'un matí.

[080]Va Frunzir Les Celles (Abasa) 42 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[80.1] Va frunzir les celles i va tornar l'esquena,
[80.2] perquè el cec vi a ell.
[80.3] Qui sap? Potser volia purificar-se,
[80.4] o deixar-se amonestar i que l'amonestació li aprofités.
[80.5] A qui és ric,

[80.6] li dispenses una bona acollida
[80.7] i et té sense cura que no vulgui purificar-se.
[80.8] En canvi, de qui ve a tu, corrent,
[80.9] tement(Al·là),
[80.10] et despreocupes.
[80.11] No! És un Record,
[80.12] que recordarà qui vulgui,
[80.13] contingut en fulles venerades,
[80.14] sublims, purificades,
[80.15] escrit per mà d'escribes
[80.16] nobles, piadosos.
[80.17] Maleït sigui l'home! Quin desagraït és!
[80.18] De quin ho ha creat Ell?
[80.19] D'una gota ho ha creat i determinat;
[80.20] després, li ha facilitat el camí;
[80.21] després, li ha fet morir i ser sepultat;
[80.22] després, quan Ell vulgui, li ressuscitarà.
[80.23] No! No ha complert encara el que Ell li ha ordenat.
[80.24] Que miri l'home el seu aliment!
[80.25] Nosaltres hem vessat l'aigua en abundància;
[80.26] i seguidament fenem la terra en solcs,
[80.27] i fet créixer en ella gra,
[80.28] vinyes, hortalisses,
[80.29] oliveres, palmeres,
[80.30] frondosos jardins,
[80.31] fruites, pastures,
[80.32] per a gaudi vostre i dels vostres ramats.
[80.33] I quan arribi l´Estrèpit,
[80.34] el dia que l'home fugi del seu germà,
[80.35] de la seva mare i del seu pare,
[80.36] de la seva companya i dels seus fills,
[80.37] aquest dia, cadascú tindrà bastant amb si mateix.
[80.38] Aquest dia, uns rostres estaran radiants,
[80.39] riallers, alegres,
[80.40] mentre que uns altres, aquest dia, tindran pols damunt,
[80.41] els cobrirà una negror:
[80.42] aquests seran els infidels, els pecadors.

[081]L´Enfosquiment (At_Takwiir) 29 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[81.1] Quan el sol sigui enfosquit,
[81.2] quan les estrelles perdin la seva lluentor,
[81.3] quan les muntanyes siguin engegades,
[81.4] quan les camelles prenyades de deu mesos siguin descurades,
[81.5] quan les bèsties salvatges siguin agrupades,

[81.6] quan els mars siguin inflats,
[81.7] quan les ànimes siguin apariades,
[81.8] quan es pregunti a la nena enterrada viva
[81.9] quin crim va cometre perquè la matessin,
[81.10] quan les fulles siguin desplegades,
[81.11] quan el cel sigui escorxat,
[81.12] quan el Jaheem sigui avivat,
[81.13] quan el Paradís sigui acostat,
[81.14] cadascú sabrà el que presenta.
[81.15] Doncs no! Juro pels planetes,
[81.16] que passen i desapareixen!
[81.17] A la nit quan s'estén!
[81.18] Al matí quan respira!
[81.19] Sí, és la paraula d'un Missatger noble,
[81.20] que disposa de poder al costat del Senyor del Tron, ferm,
[81.21] obeït allà i digne de confiança.
[81.22] El vostre paisà no és un possés!
[81.23] Li ha vist en el clar horitzó,
[81.24] no és avar de l'ocult.
[81.25] No és la paraula d'un dimoni maleït.
[81.26] On anireu, doncs?
[81.27] No és sinó una amonestació dirigida a tot el món,
[81.28] per a aquells de vosaltres que vulguin seguir la via recta.
[81.29] Però vosaltres no ho voldreu, tret que vulgui Al·là, Senyor de l'univers.

[082]L'Esquerda (AL _Infitar) 13 Versicles.

En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[82.1] Quan el cel s´esberle,
[82.2] quan les estrelles es dispersin,
[82.3] quan els mars siguin desbordats,
[82.4] quan les sepultures siguin tornades al revés,
[82.5] sabrà cadascú el que va fer i el que va deixar de fer.
[82.6] Home! Què és el que t'ha enganyat sobre el teu Noble Senyor,
[82.7] Que t'ha creat, donat forma i disposició harmonioses,
[82.8] Que t'ha format de la manera que ha volgut?
[82.9] Però no! Desmentiu el Judici,
[82.10] però hi ha qui us guarden:
[82.11] nobles, escribes,
[82.12] que saben el que feu.
[82.13] Sí, els justs estaran en delícia,
[82.14] mentre que els pecadors estaran en el Jaheem.
[82.15] En ell cremaran el dia del Judici
[82.16] i no s'absentaran d'ell.
[82.17] I com sabràs què és el dia del Judici?

[82.18] Sí, com sabràs què és el dia del Judici?
[82.19] El dia que ningú pugui fer gens en favor de ningú. I serà Al·là Qui, aquest dia, decideixi.

[083]Els Defraudadors (Al_Mutaffífiin) 36 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[83.1] Que penes dels defraudadors!
[83.2] que, quan demanen a uns altres la mesura, l'exigeixen exacta,
[83.3] però que, quan ells amiden o pesen per a uns altres, donen menys del degut!
[83.4] No compten amb ser ressuscitats en
[83.5] un dia terrible,
[83.6] el dia que compareguin els homes davant el Senyor de l'univers?
[83.7] No! L'Escriptura dels pecadors està, certament, en Sijíin.
[83.8] I com sabràs què és Sijíin?
[83.9] És una Escriptura marcada.
[83.10] Aquest dia,que penes pels desmentidors!
[83.11] que desmenteixen el dia del Judici!
[83.12] I no ho desmenteix sinó tot violador de la llei, pecador,
[83.13] que, al ser-li recitades Els Nostres versicles, diu: «Faules dels antics!»
[83.14] Però no! El que han comès ha cobert de rovell els seus cors.
[83.15] No! Aquest dia seran separats del seu Senyor per un vel.
[83.16] Després, cremaran, sí, en el Jaheem.
[83.17] Després, es dirà: «Heus aquí el que desmentíeu!»
[83.18] No! L'Escriptura dels justs està, certament, en Illiyyíin.
[83.19] I com sabràs què és Illiyyíin?
[83.20] És una Escriptura marcada,
[83.21] que veuran els més proxims.
[83.22] Sí, els justs estaran en delícia,
[83.23] en sofàs, observant...
[83.24] Es reconeixerà en els seus rostres la lluentor de la delícia.
[83.25] Se'ls donarà de beure un vi generós i segellat,
[83.26] amb un gust d’almesc -que ho cobegin els cobejosos!-,
[83.27] barrejat amb aigua de Tasnim,
[83.28] font de la qual beuran els afins.
[83.29] Els pecadors es reien dels creients.
[83.30] Quan passaven al costat d'ells, es guinyaven l'ull,
[83.31] quan regressaven als seus, regressaven burlant-se,
[83.32] quan els veien, deien: «Sí, aquests estan extraviats!»
[83.33] Però no han estat enviats per a vetllar per ells.
[83.34] Aquest dia, els creients es riuran dels infidels,
[83.35] en sofàs, observant:

[83.36] No hauran sigut retribuïts els infidels per allò que van fer?

[084]L´Esgarró (Al_Inxiqaq) 25 Versicles.
En el nom d'Al·là, el Compassiu, el Misericordiós!
[84.1] Quan el cel s'esgarrà
[84.2] i escolti al seu Senyor -com ha de ser-,
[84.3] quan la terra sigui aplanada,
[84.4] vomiti el seu contingut, buidant-se,
[84.5] i escolti al seu Senyor -com ha de ser-...
[84.6] Home! T'esforces amb intrepidesa a trobar al teu Senyor i Li trobaràs.
[84.7] Aquell que rebi la seva Escriptura en la destra
[84.8] serà jutjat benignament
[84.9] i regressarà, alegre, als seus.
[84.10] Però aquell que rebi la seva Escriptura darrere de l'esquena
[84.11] invocarà la destrucció,
[84.12] però cremarà en el Foc Flamejant.
[84.13] Vivia alegre amb els seus,
[84.14] creient que no anava a tornar.
[84.15] Clar que si! El seu Senyor li veia bé.
[84.16] Doncs no! Juro pel rojor vespertí,
[84.17] a la nit i pel que congrega,
[84.18] per la lluna quan està plena,
[84.19] que heu de passar d'un a altre estat!
[84.20] Però què els passa que no creuen
[84.21] i, quan se'ls recita l'Alcorà, no es prosternen?
[84.22] No! Els infidels desmenteixen;
[84.23] però Al·là coneix bé el que oculten.
[84.24] Anuncia'ls, doncs, un càstig dolorós!
[84.25] Qui, en canvi, creen i obrin bé, rebran una recompensa ininterrompuda.

[085]Les Constel·lacions (Al_Buruy) 22 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[85.1] Pel cel amb les seves constel·lacions!
[85.2] Pel dia amb que s'ha amenaçat!
[85.3] Pel testimoni i el testificat!
[85.4] Maleïts siguin els homes de la Fossa,
[85.5] del foc bé alimentat,
[85.6] asseguts a ell,
[85.7] donant testimoniatge del que ells han fet als creients,
[85.8] ressentits amb ells només perquè van creure en Al·là, el Poderós, el Digne de Lloança,
[85.9] a Qui pertany el domini dels cels i de la terra. Al·là és testimoni de tot.

[85.10] Qui sotmetin als creients i a les creients a una prova i no es penedeixin després, tindran el càstig de la Jahenam, el càstig crematori del seu foc.
[85.11] Qui, en canvi, hagin cregut i obrat bé tindran jardins pels baixos dels quals fluïxen rierols. Aquest és el gran èxit!
[85.12] Sí, és dur el rigor del teu Senyor!
[85.13] Ell crea i recrea.
[85.14] Ell és l'Indulgent, el Ple d'Amor,
[85.15] el Senyor del Tron, el Gloriós,
[85.16] Que sempre fa el que vol.
[85.17] T'has assabentat de la història dels exèrcits,
[85.18] de Faraó i dels Tamudís?
[85.19] Els infidels, no obstant això, persisteixen a desmentir,
[85.20] però Al·là els té a La seva mercè.
[85.21] Si és un Alcorà gloriós,
[85.22] en una Taula bé guardada!

[086]L'Astre Nocturn (At_Táriq) 17 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[86.1] Pel cel i l'astre nocturn!
[86.2] I com sabràs què és l'Astre Nocturn?
[86.3] És l'estrella de penetrant llum.
[86.4] No hi ha ningú que no tingui un guardià.
[86.5] Que consideri l'home de què ha estat creat!
[86.6] Ha estat creat d'un líquid fluent,
[86.7] que surt d'entre els ronyons i les costelles.
[86.8] En veritat, Ell és capaç de tornar-li,
[86.9] el dia que siguin provats els secrets
[86.10] i no tingui ja força ni qui li auxiliï.
[86.11] Pel cel periòdic!
[86.12] Per la terra que s'obre!
[86.13] És, en veritat, una paraula decisiva,
[86.14] seriosa.
[86.15] Ells empren un ardit,
[86.16] i Jo empro un ardit,
[86.17] Concedeix una pròrroga als infidels, un poc més de pròrroga!

[087]L'Altíssim (Al_L'ala) 19 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[87.1] Glorifica el nom del teu Senyor, l'Altíssim,
[87.2] Que ha creat i donat forma harmoniosa,
[87.3] Que ha determinat i dirigit,
[87.4] Que ha tret la pastura
[87.5] i, després, fet d'ell obscur fenc!
[87.6] Et farem recitar i, així no oblidaràs,

[87.7] excepte el que Al·là vulgui. Ell coneix el palès i l'amagat.
[87.8] Et facilitarem l'accés a la major felicitat.
[87.9] Amonesta, doncs, si l'amonestació aprofita!
[87.10] Es deixarà amonestar qui temen(Al·là),
[87.11] i l'evitarà l'infame,
[87.12] que cremarà en el tan Gran Foc.
[87.13] On ni morirà ni viurà.
[87.14] Benaventurat, en canvi, qui es purifiqui,
[87.15] qui esmenti el nom del seu Senyor i ori!
[87.16] Però preferiu la vida d'aquí,
[87.17] sent així que l'altra és millor i més duradora.
[87.18] Això es troba en les Fulles Primers,
[87.19] les Fulles d'Abraham i de Moisés.

[088]La Que Cobreix (Al_Ghaxia) 26 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[88.1] T'has assabentat de la història de la que cobreix?
[88.2] Aquest dia, uns rostres, humiliats,
[88.3] preocupats, cansats,
[88.4] cremaran en un foc abrasador.
[88.5] Se'ls donarà de beure d'una font bullent.
[88.6] No tindran més aliment que de Dari,
[88.7] que no engreixa, ni sadolla.
[88.8] Altres rostres, aquest dia, estaran alegres,
[88.9] satisfets del seu esforç,
[88.10] en un Jardí elevat,
[88.11] en el qual no s'escoltarà xerrameca.
[88.12] Haurà allí una font cabalosa,
[88.13] jaços elevats,
[88.14] copes preparades,
[88.15] coixins alineats
[88.16] i catifes esteses.
[88.17] És que no consideren com han estat creats els camèlids,
[88.18] com el cel ha estat alçat.
[88.19] com les muntanyes han estat erigides,
[88.20] com la terra ha estat estesa?
[88.21] Amonesta, doncs! Tu ets només un monitor,
[88.22] no tens autoritat sobre ells.
[88.23] No obstant això, a qui es desviï i no crea,
[88.24] Al·là li infligirà el càstig major.
[88.25] Tornaran tots a Nosaltres.
[88.26] Després, ens tocarà a Nosaltres demanar-los comptes.

[089]L'Alba (Al_Fayr) 30 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[89.1] Per l'alba!
[89.2] Per deu nits!
[89.3] Pel parell i l'imparell!
[89.4] A la nit quan transcorre...
[89.5] No és això un jurament per al dotat d'intel·lecte?
[89.6] No has vist com ha obrat el teu Senyor amb els Adites,
[89.7] amb Iram, la de les columnes,
[89.8] sense igual en el país,
[89.9] amb els Tamudís, que van excavar la roca en la vall,
[89.10] amb Faraó, el de les estaques,
[89.11] que s'havien excedit en el país
[89.12] i que havien corromput tant en ell?
[89.13] El teu Senyor va descarregar sobre ells el flagell d'un càstig.
[89.14] El teu Senyor està, sí, a l'aguait.
[89.15] L'home, quan el seu Senyor li prova honrant-lo i concedint-li gràcies, diu: «El meu Senyor m'ha honrat!»
[89.16] En canvi. quan li prova restringint-li el seu sosteniment, diu: «El meu Senyor m'ha menyspreat!»
[89.17] No! Sou vosaltres, més aviat, els quals no honreu a l'orfe,
[89.18] ni us animeu uns a uns altres a alimentar al pobre,
[89.19] sinó que devoreu voraçment l'herència i
[89.20] estimeu la hisenda amb desordenat amor.
[89.21] No! Quan la Terra sigui reduïda a pols fina
[89.22] i vingué el teu Senyor amb els àngels en files,
[89.23] aquest dia es portarà la Jahenam, aquest dia l'home es deixarà amonestar -i de quin li servirà llavors l'amonestació?-
[89.24] i dirà: «Tant de bo hagués enviat per davant per a la meva vida!»
[89.25] Aquest dia ningú castigarà com Ell,
[89.26] ningú lligarà com Ell.
[89.27] «Ànima assossegada!
[89.28] Torna al teu Senyor, satisfeta, accepta!
[89.29] I entra amb Els meus serfs,
[89.30] Entra en El meu Paradís!».

[090]La Ciutat (Al_Balad) 20 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[90.1] No! Juro per aquesta ciutat,
[90.2] en la qual estàs aveïnat!
[90.3] Per tot pare i el que ha engendrat!
[90.4] Hem creat a l'home en aflicció.
[90.5] Creu que ningú podrà contra ell?
[90.6] Diu: «He consumit una hisenda considerable».

[90.7] Creu que ningú li ha vist?
[90.8] No li hem donat dos ulls,
[90.9] una llengua i dos llavis?
[90.10] No li hem mostrat les dues vies?
[90.11] Doncs mai s'ha posat a pujar la Costa.
[90.12] I com sabràs què és la Costa?
[90.13] És manumetre a un esclau,
[90.14] Alimentar en temps de fam
[90.15] A un parent pròxim orfe,
[90.16] A un pobre en la misèria.
[90.17] És, també, formar part dels que creuen, dels que es recomanen mútuament la paciència i la misericòrdia.
[90.18] Aquests són els de la Dreta.
[90.19] En canvi, els que no creuen en Els Nostres Signes, aquests són els de l'esquerra.
[90.20] Es tancarà un foc sobre ells.

[091]El Sol (Ax_Xams) 15 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[91.1] Pel sol i la seva claredat!
[91.2] Per la lluna quan li segueix!
[91.3] Pel dia quan ho mostra brillant!
[91.4] A la nit quan ho vetlla!
[91.5] Pel cel i Qui ho ha edificat!
[91.6] Per la terra i Qui l'ha extenuat!
[91.7] Per l'ànima i Qui li ha donat forma harmoniosa,
[91.8] instruint-li sobre la seva propensió al pecat i el seu temor de Déu!
[91.9] Benaventurat qui la purifiqui!
[91.10] Decebut aquest qui la corrompi!
[91.11] Els Tamudís, en la seva arrogància, van desmentir.
[91.12] Quan el més miserable d'entre ells es va alçar.
[91.13] El Missatger d´Al-là els va dir: «Deixeu a la camella d´Al-là i que begui!»
[91.14] Li van desmentir i la degollaren. El seu Senyor, llavors, els va aniquilar pel seu pecat, a tots per igual,
[91.15] sense témer les conseqüències d'això.

[092]La Nit (Al_ Layl) 21 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[92.1] Per la nit quan estén el seu vel!
[92.2] Pel dia quan resplandeix!
[92.3] Per Qui ha creat al baró i a la femella!
[92.4] El vostre esforç, en veritat, dóna resultats diversos.
[92.5] A qui dóna, tem (a Déu),
[92.6] i creu en el més bell,

[92.7] li facilitarem l'accés a la major felicitat.
[92.8] En canvi, a qui és avar, creu bastar-se a si mateix
[92.9] i desmenteix el més bell,
[92.10] li facilitarem l'accés a la major adversitat,
[92.11] i de res li servirà la seva hisenda quan sigui precipitat.
[92.12] Sí, és de incumbencia Nostra Guia.
[92.13] Sí, és cosa Nostra l'altra vida i aquesta.
[92.14] Us he previngut contra un foc flamejant,
[92.15] en el qual només cremarà l'infame,
[92.16] que desmenteix i es desvia,
[92.17] mentres que l´evitarà el temorós
[92.18] que dóna la seva hisenda per a purificar-se,
[92.19] que, quan fa un favor, no ho fa amb ànim de ser retribuït,
[92.20] sinó tan sols per desig d'agradar al seu altíssim Senyor.
[92.21] Sí, aquest quedarà satisfet!

[093]El Matí (Ad_Duha) 11 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[93.1] Pel matí!
[93.2] Per la nit quan regna la calma!
[93.3] El teu Senyor no t'ha abandonat ni avorrit
[93.4] Sí, l'altra vida serà millor per a tu que aquesta.
[93.5] El teu Senyor et donarà i quedaràs satisfet.
[93.6] No et va trobar orfe i et va recollir?
[93.7] No et va trobar extraviat i et va dirigir?
[93.8] No et va trobar pobre i et va enriquir?
[93.9] Quant a l'orfe, no li oprimeixis!
[93.10] I quant al captaire, no li rebutgis!
[93.11] I quant a la gràcia del teu Senyor, difon-la!

[094]Infondre l´Ánim (Ax_Xarh) 8 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[94.1] No t'hem infós ànim,
[94.2] Alliberat de la càrrega
[94.3] que aclaparava la teva esquena,
[94.4] I alçat la teva reputació?
[94.5] L'adversitat i la felicitat van a una!
[94.6] L'adversitat i la felicitat van a una!
[94.7] Quan estiguis lliure, mantente diligent!
[94.8] I al teu Senyor desitja-li ardentment!

[095]Les Figueres (At_Tín) 8 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[95.1] Per les figueres i les oliveres!
[95.2] Per La Muntanya Sinaí!
[95.3] Per aquesta ciutat segura!

[95.4] Hem creat a l'home donant-li la millor complexió.
[95.5] Després, hem fet d'ell el més abjecte,
[95.6] Excepte qui creen i obrin bé, que rebran una recompensa ininterrompuda.
[95.7] Com pugues encara desmentir-se el Judici?
[95.8] No és Al·là qui millor decideix?

[096]La Sang Coagulada (Al_Alaq) 19 Versicles.
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[96.1] Recita en el nom del teu Senyor, Que ha creat,
[96.2] ha creat a l'home de sang coagulada!
[96.3] Recita! El teu Senyor és el Muníf ic,
[96.4] que ha ensenyat l'ús del cálam,
[96.5] ha ensenyat a l'home el que no sabia.
[96.6] No! L'home, en veritat, es rebel·la,
[96.7] ja que creu bastar-se a si mateix.
[96.8] Però tot torna al teu Senyor.
[96.9] Has vist a qui prohibeix
[96.10]a un serf orar?
[96.11] Et sembla que segueix La Guia,
[96.12] O que ordena el temor (de Déu)?
[96.13] No et sembla que desmenteix i es desvia?
[96.14] No sap que Al.là veu?
[96.15] No! Si no cessa, hem d'arrossegar-li pel tupé,
[96.16] tupé que menteix, que peca.
[96.17] I que cridi als seus sequaços,
[96.18] que Nosaltres cridarem als àngels guardiàs!
[96.19] No! No li obeeixis, sinó prostérna´t i acosta't!

[097]La Destinació (Al_Qadr) 5 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[97.1] Ho hem revelat en la Nit de la Destinació.
[97.2] I com sabràs què és la Nit de la Destinació?
[97.3] La Nit de la Destinació val més de mil mesos.
[97.4] Els àngels i l'Esperit descendeixen en ella, amb permís del seu Senyor, per a fixar-ho tot.
[97.5] És una nit de pau, fins al rayar de l'alba!

[098]La Prova Clara (Al_Bayina) 8 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[98.1] Els quals no creuen, tant gent de l'Escriptura com associadors, no podien renunciar fins que els vingués la prova clara:
[98.2] Un Missatger d´Al.là, que recités fulles purificades,
[98.3] que contenien Escriptures veritables.

[98.4] I qui van rebre l'Escriptura no es van dividir sinó després de venir a ells la prova clara.
[98.5] Però no se'ls va ordenar sinó que servissin a Al.là, rendint-li culte sincer como Hanifes, que fessin la azalá i donessin el azaque. Aquesta és la religió veritable.
[98.6] Els que no creen, tant gent de l'Escriptura com associadors estaran, eternament, en el foc de la Jahenam. Aquests són el pitjor de la creació.
[98.7] En canvi, els que creen i obrin bé, aquests són el millor de la creació,
[98.8] i tindran com retribució, al costat del seu Senyor, els jardins del Edén, pels baixos dels quals fluïxen rierols, en els quals estaran eternament, per a sempre.
Al-là està satisfet d'ells i ells ho estan d'Ell. Això és només per a qui té por del seu Senyor.

[099]El Terratrèmol (Az_Zalzala) 8 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[99.1] Quan sigui sacsejada la terra pel seu terratrèmol,
[99.2] expulsi la terra la seva càrrega
[99.3] i l'home es pregunti: «Què és el que li passa?»,
[99.4] aquest dia contarà les seves notícies,
[99.5] segons el que el teu Senyor li inspiri.
[99.6] Aquest dia els homes sorgiran en grups, perquè se'ls mostrin les seves obres.
[99.7] Qui hagi fet el pes d'un àtom de bé, ho veurà.
[99.8] I qui hagi fet el pes d'un àtom de mal, ho veurà.

[100]Els Corsers (AL_Adiyat) 11 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[100.1] Pels corsers pantaixants,
[100.2] que fan saltar espurnes,
[100.3] carreguen a l'alba,
[100.4] aixecant, així, un núvol de pols
[100.5] i trenquen a través d'una host!
[100.6] L'home, en veritat, és molt desagraït amb el seu Senyor,
[100.7] i ell és, sí, testimoni d'això.
[100.8] I ama ardentment, sí, els béns terrenals.
[100.9] No sap, per ventura, que quan el que hi ha en les tombas sigui tornat al revés
[100.10] i es faci manifest el que hi ha en els pits,
[100.11] aquest dia, el seu Senyor estarà, certament, bé informat d'ells?

[101]La Calamitat (AL_Qarea) 11 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[101.1] La Calamitat!
[101.2] Què és la Calamitat?
[101.3] I com sabràs què és la calamitat?
[101.4] El dia que els homes semblin papallones disperses
[101.5] i les muntanyes flocs de llana cardada,
[101.6] llavors, l'autor d'obres de pes
[101.7] gaudirà d'una vida agradable,
[101.8] mentres que l'autor d'obres lleugeres
[101.9] tindrà un abisme per estatge.
[101.10] I com sabràs què és?
[101.11] Un foc ardent!

[102]La Rivalitat (At_Takathur) 8 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[102.1] L'afany de lucre us distreu
[102.2] fins que visitàreu les tombas.
[102.3] No! Ja veureu...!
[102.4] No i no! Ja veureu...!
[102.5] No! Si sabéssiu amb certesa...
[102.6] Veureu, de segur, el Jaheem!
[102.7] Sí, ho veureu amb ulls de certesa!
[102.8] Després, aquest dia, se us preguntarà, certament, per la delícia.

[103]La Vesprada (Al_Assr) 3 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[103.1] Pel la vesprada!
[103.2] Tan cert si, l'home està en perdició,
[103.3] Excepte qui creen, obrin bé, es recomanin mútuament la veritat i es recomanin mútuament la paciència.

[104]El Difamador (Al_Humaza) 9 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[104.1] Que penes de tot difamador, criticador,
[104.2] que amassà hisenda i la comptà una vegada i una altra,
[104.3] creient que la seva hisenda li farà immortal!
[104.4] No! Serà precipitat, certament, en La Hutama !
[104.5] I com sabràs què és La Hutama ?
[104.6] És el foc d'Al·là encès,
[104.7] Que arriba fins a les entranyes.
[104.8] Es tancarà sobre ells
[104.9] en extenses columnes.

[105]L'Elefant (Al_Fiil) 5 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[105.1] No has vist com va obrar el teu Senyor amb els de l'elefant?
[105.2] No va desbaratar el seu ardit
[105.3] i va enviar contra ells esbarts d'aus,
[105.4] que van descarregar sobre ells pedres d'argila,
[105.5] deixant-los com palla mastegada?

[106]Els Qoraixíes (Quraix) 4 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[106.1] Pel pacte dels coraixíes,
[106.2] pacte relatiu a la caravana d'hivern i la d'estiu,
[106.3] que serveixin, doncs, al Senyor d'aquesta Casa,
[106.4] que els ha alimentat contra la fam i donat seguretat enfront del temor!

[107]L'Ajuda (Al_Maun) 7 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[107.1] Què et sembla el que desmenteix el Judici?
[107.2] És el mateix que rebutja violentament a l'orfe
[107.3] I no anima a donar per a menjar al pobre.
[107.4] Ai dels quals oren
[107.5] distraídament,
[107.6] per a ser vists
[107.7] I neguen l'ajuda! L'abundància.

[108]La Abundància (Al_Kawthar) 3 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[108.1] T'hem donat l'Abundància.
[108.2] Ora, doncs, al teu Senyor i oferix sacrificis.
[108.3] Sí, és quin t'odia el privat de posteritat.

[109]Els Infidels (Al_Kaafirun) 6 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[109.1] Digues: «Infidels!
[109.2] Jo no serveixo el que vosaltres serviu,
[109.3] I vosaltres no serviu el que jo serveixo.
[109.4] Jo no serveixo el que vosaltres heu servit
[109.5] I vosaltres no serviu el que jo serveixo.
[109.6] Vosaltres teniu la vostra religió i jo la meva».

L'Auxili (An_Nassr) 3 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, el Misericordiós!
[110.1] Quan venga l'auxili d'Al·là, així com l'èxit,
[110.2] i vegis que els homes entren en massa en la religió d'Al·là,
[110.3] llavors, celebra les lloances del teu Senyor i demana El seu perdó! És indulgent.

[111]Les Fibres (Al_Masad) 5 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[111.1] Pereixin les mans de Abu Lahab! Pereixi ell!
[111.2] Ni la seva hisenda ni les seves adquisicions li serviran de res.
[111.3] Cremarà en un foc llameant,
[111.4] així com la seva dona, la acarreadora de llenya,
[111.5] al seu coll una corda de fibres.

[112]La Fe Pura (Al_Ikhlaas) 4 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[112.1] Digues: «Ell és Al·là, U,
[112.2] Al·là, l'Etern.
[112.3] No ha engendrat, ni ha estat engendrat.
[112.4] No té parell».

[113]L'Alba (Al_Falaq) 5 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[113.1] Digues: «Em refugio en el Senyor de l'alba
[113.2] del mal que fan les seves creatures
[113.3] del mal de la foscor quan s'estén,
[113.4] del mal de les que bufen en els nusos,
[113.5] del mal envejós quan enveja».

[114]Els Homes (An_Nás) 6 Versicles
En el nom d'Al·là, El Compassiu, El Misericordiós!
[114.1] Digues: «Em refugio en el Senyor dels homes,
[114.2] el Rei dels homes,
[114.3] el Déu dels homes,
[114.4] del mal de la insinuació, del que s'escapoleix,
[114.5] que insinua en l'ànim dels homes,
[114.6] sigui geni, sigui home».

LEXIC:PARAULES AMB ORIGIN ÁRAB QUE ES QUEDEN COM TAL:

Paraules	Significats
Al.la:	El Deu Unic.
Azaque:	Tribut amb un percentje(el 2,50 del patrimoni anual).
Assala:	Plegaria.Una oració que es fa cinc vegades al dia i nit.
La Jahenam:El Jaheem	El Infern.
El Firdaws :	El paradís.
Sura:	Un capítol
Iblis:	Satanas.
Hanif:	desviant el mal i la injusticia per coincidir amb la bona religió que es el Islam.
El Dia de Hunayn:	vuere **Lexic**.
La Sakina:	serenitat i tranquilitat del anim.
Raina:	paraula per a insultar al profeta. [4.46].
Unzurna:	es demana un temps de reflexió: *Abans de decidir-se, tingué uns moments de reflexió.* [4.46]
Yibt i Els Taguts:	Tot o quasevol tipo de personas o cosas associat a Al.là que els associadors adoran,serveixen i venran. [4.65].
El Maysir:	qualsavol joc d´atzar. [5.90].
La Caaba:	Conegut en Mecca com a la casa Sagrada d´Al.là.
Els Sabeans:	Secta qui adora,serveix i venra als ángels.
Els majus:	Secta qui adora,serveix i venra el foc.
Harut i Marut:	àngels en Babel. [2.102].
la Alquibla:	La direcció cap La Caaba: Mesquita Sagrada.
Safa i Marwa:	Dos muntanyes entre les quals la mare de Ismael anva i tornava buscant aigua,unes set vegades.Ara es un desl ritus de la peregrinació:Al Hajj. [2.158]
Bakka, casa beneïda:	La Caaba. [3.96].
Badr:	Primer combat entre els creints i els non creints.
La Hutama:	Altre nom d´Infern.
Dari:	Arbre en el Infern,de gust amarg i brancas espinosas.
Sijiín:	Un registre dels que fan el mal.

Illiyyíin:	Un registre dels que fan el bé.
Tasnim:	font de la qual beuran els afins.
la vall sagrada de Tuwa:	La Muntanya Sagrada del Sinai.
Salsabi:	font en El paradís.
El Saqar:	Foc del Infern o el mateix Infern.
Guislin :	aliments del Infern que no tenen cap gust.
Wadd, Suwaa, Yagut, Yauq i a Nasr!	deïtats. [71.23]
Set_de_Les_Mazani:	Es refereix al capitól L´Obertura (Al_Fatíha) que te 7 Versicles.
Ifrit:	Altre tipo de dimoni més atrevit que els altres.
L'Arbre de Zaqqum:	Es com el Dari:Arbre en el Infern,de gust amarg i brancas amb semblants de dimonis[37.62].La seve descripció es trova just després del mateix versicle.També en [44.44], [44.45] i [44.46].
Baal:	El becero que els Israelis van prendre com a déu.
Al-Ahqaf:	Un riu entre Oman i Mahra, en Jordania actual.
Bosc Espés:	region conegut pel seu bosc espés.
Els habitants de Ar-Ras:	Un poble que visqueren al voltat d´un pou i mataren al seu profeta.
El Poble de Tubba:	Rei del poble del antíc Yemen.
Ax-xira:	Un astre que els antics adoraven. [53.49].

Glossari:

(Al_Fatíha) 7 Versicles
La Vaca (Al_Baqara) 286 Versicles
[2.187] ...(Mengeu i beveu fins que, al albor, es distingeixi **un fil blanc d'un fil negre**):Fins que es disteingueix, al albor,les primeres llums del dia.
La Família de Imran (Alí_Emran) 200 Versicles

Les Dones (An_Nísa) 176 Versicles
L'ànim és propens a la cobdícia, però si feu bé a uns altres i temeu a Al·là,... Al·là està bé informat del que feu...: Desig viu o il·lícit de posseir alguna cosa o alguna persona.
L´anim te tendència, inclinació, natural de posseir …

La Taula servida (Al_Maeda) 120 Versicles
[5.103] Al·là no ha instituït **ni Bahira, ni Saiba ni Wasila, ni Ham**. Són els infidels qui han inventat la mentida contra Al·là. I la majoria no raonen.:son tipos de camells amb differnts senales:
Bahira:s´el parte les oreilles i es deixa sin tocar després d´haver donat su cinquina criatura.
Saiba:una camella que es ofreix als estatues
Wasila: Es deixa sin tocar si da la primera i la segona criatura femelles
Ham: El macho no es monta ni es usa com a montura si *la(mare) hembra camelid concep* amb el descendent del seu nascut.

Els Llocs Elevats (Al_Araf) 206 Versicles

> [7.130] Infligim al poble de Faraó **de secà i escassetat de fruits.** Potser així, es deixessin amonestar...: **4.de secà** *AGR.* Es diu de les terres de cultiu que no reben aigua sinó quan plou.-**5.de secà** *AGR.* Es diu de les plantes i de les fruites que es fan en terres de secà.

[7.206] Els que estan al costat del teu Senyor **no tenen a menys** servir-li. Li glorifiquen i es prosternan davant Ell.: ***d.*** **anar** (o **vindre**) **a menys** Passar a un estat inferior de riquesa, de categoria, etc. *Es tracta d'una família de classe alta vinguda a menys.*: **No Passan a un estat inferior de categoria servint a Al.la.**

El Penediment (At_Tawba) 129 Versicles
[9.25] Al·là us ha ajudat a vèncer en molts llocs. I **el dia de Hunayn**, quan,...:
era un dia de confrontació amb el enemic,durant el qual els musulmans van ser superior en numero pero no els va servir de res per haver perdut la fe en Al.la.Estaban a punt perdre ,pero Al.la els va salvar...

[009.70] ....**Els Pobles del Dalt Baix:**Els pobles de Lot.

[9.92] Tampoc contra aquells a qui, venint a tu perquè els facilitis muntura, dius: «No us trobo muntura» i **es tornen amb els ulls arrasats de llàgrimes de tristesa** perquè no troben els mitjans.: **2.***v.*

tr. Fer rasa (una mesura) llevant-li la porció que sobreïx, perquè el **contingut arribe just al nivell de les vores**.

Hud 123 Versicles
[11.44] I es va dir: «Empassa, terra, la teva aigua! Escampa, cel!», I l'aigua va ser absorbida, es va complir l'ordre i **es va posar en el Judi**. I es va dir: «Enrere el poble impíu!» :Una muntanya en El-Mossel,Iraq.

[15.87] T'hem donat set de **Les Mazani** i el sublim Alcorà:El capítol que es diu **L´Exodi o Al Fatiha.**aixo vol dir que es repiteix en les cinq plegaries d una menra doble.

Les Abelles (An_Nahl) 128 Versicles
[16.58] Quan se li anuncia a un d'ells una nena, es queda **esquerp i s'angoixa**:
la seva cara i actitud es posan aspres mostrant-se irritable.

La Caverna (Al_Kahf) 110 Versicles
[18.9] Creus que els de **La Caverna i de Ar-Raqim** constituïxen una meravella entre Els nostres signes? :Una caverna que es trova en Ar-Raqim:El pergami que conta la seva historia.

Ta Ha 135 Versicles
[20.12] Jo sóc, certament, el teu Senyor. Lleva't les sandàlies! Estàs en **la vall sagrat de Tuwa:** La Muntanya (At_Túr) : **La Muntanya** on Al.la va parlar amb Moisés. [52.20] La Muntanya.

Al- Ahqaf:A riu entre Oman i Mahra
la sakina:sentiment de seguratat(Al_Fath)
la gehena:L´Infern
l'Arbre:árbre abaix d´ls qual els creients van jurar fidelitat al profeta Muhammad.
[50.12] Els habitants de Ar-Ras: els habitants del pou: els Tamudeos mataron al profeta
Saleh.
[50.14] el Poble de Tubba: el Poble d´un rei Yemení
La azalá:Pregària,oració

Els Que Disperesen (Ad dáriat)
En el nom d'Al·là, el Compassiu, el Misericordiós!
[51.1] Pels els que disperesen!:Els vents que dispersen sorra i arena
[51.2] Per les que duen una càrrega!:Núvols carregats de plutja.
[51.3] Per les que es llisquen lleugeres!:Vaixells que es mouren amb facilitat sobre la superfície del mar
[51.4] Pels que distribuïxen una ordre!:Els àngels que distribuïxen ordres.

52_ La Muntanya (At_Túr) : **La Muntanya** on Al.la va parlar amb Moisés.
huríes de grans ulls:Fm.Msc, *Hurí:* Cada una de les dones bellíssimes i sempre verges que, segons la creença musulmana, viuen al paradís

de Mahoma com a companyes dels benaventurats. [52.20] La Muntanya

[53.19] I què us semblen Al-Lat, Al-Uzza
[53.20] i l'altra, Manat, la tercera? :Noms de déus politeistes (estàtuas) als que l'home pré-islamic resà o venerà.53_ L'Estrella (An_Naym)

53.49] que és Ell el Senyor de **Ax-xira**:Un astre venerat en el pasat.
[53.53] i va aniquilar de dalt a baix els pobles de la Plana(Lot).

[54.48] El dia que siguin arrossegats de cap per avall al Foc: «Agradeu el contacte **del Saqar**:Infern . [54.48]La_Lluna.

[56.52] menjareu, sí, d'un arbre, del Zaqqum:Un arbre espinós en el infern amb un gust amarg i acre. L'Esdeveniment (Al_Waquea)

[21.40] Però no! Els vindrà **de cop i volta** i els deixarà atordits.:de sobte. Els Profetes (Al_Anbia).
[21.83] I a Job. Quan va invocar al seu Senyor: «He sofert una desgràcia, però Tu ets **la Summa Misericòrdia**!» :Maxima Misericòrdia: *f.* Recopilació de totes les parts d'una ciència. (Al_Anbia) [21.83].

de tot pas: de tot camí. . Peregrinació (Al_Hayy. [22.27].
[22.32] Així és. I qui respecta **els ritus sagrades** d'Al·là... Peregrinació (Al_Hayy.

[22.47...Un dia al costat del teu Senyor val per mil anys dels vostres. Peregrinació (Al_Hayy.

[23.27] salvo a aquell d'ells la sort dels quals ha estat ja **tirada**...: ***c. f.*** [*esp.*] *JOCS* Acció de tirar els daus, les cartes o altres elements de joc damunt la taula. *En esta tirada* ***es decidix*** *el joc.*
Els Creients (Al_Muminún).

[25.38] Als Adites, als Tamudís, **als Habitants de ar-Rass**:poble del pou qui van matar al Enviat seu.

[26.176] **Els Habitants de l'Espessor** van desmentir als enviats:Poble o lloc amb una espessor d´arbres s -26_Al_Furqaan

[26.189] Li van desmentir. I el càstig del **Dia de l'Ombra** els va sorprendre: va ser el càstig d'un dia terrible:Un núvol que le les va seguir com a ombre i dresprés els va cremar. 189_Al_Furqaan

[28.29] I, quan Moisés va complir el temps convingut i es va anar amb la seva família, va distingir un foc al costat de **La Muntanya** ...: **La Muntanya** on Al.la va parlar amb Moisés. 28_Al_Qassas

Mai hem destruït ciutats**, tret que** els seus habitants fossin impíus:a Menys que. 28_Al_Qassas. [28.29].

Pompa: **1.***f. HIST.* Acompanyament sumptuós o comitiva solemne en ocasió de festes, cerimònies o d'altres esdeveniments de la vida pública o privada.
2.*a.* *f.* [*p. ext.*] Ostentació de magnificència, aparat fastuós.
b. *f.* [*p. ext.*] Vanitat i sumptuosa aparença de vida mundana.
Renunciar al món i a les seues pompes.
28_Al_Qassas. [28.79].
[28.85] Sí, Qui t'ha imposat l'Alcorà, et retornarà **a citar**: **3.***v. tr.* **Anomenar** (algú) com a digne d'atenció, d'admiració. *El va citar com a exemple de dignitat i concòrdia.* 28_Al_Qassas.

[30.30] Professa la Religió com **Hanif**, segons la naturalesa primigènia que Al·là ha posat en els homes!30 Els Bizantins (Ar_Rúm)

[69.9] ...Les Ciutats de dalt a baix:El poble de Lot.

Diccionari:

Capítols	Paraules	Significats
002La Vaca (Al_Baqara)	**Bena:**	**1.***f. FARM.* Tira de teixit d'amplada variable utilitzada per a subjectar els apòsits en una llaga o per a lligar o embolicar un membre. *Benes de gasa. Benes elàstiques. Bena de guix.* [2.7]. ***2.a.*** *v. tr.*
	Arrabassar:	Arrancar (una planta) de soca-rel. *L'aigua va arrabassar les vinyes.* ***b.*** *v. tr.* [*p. anal.*] Arrancar (alguna cosa) a algú. *Li va arrabassar el dit d'una mossegada.* ***c.*** *v. tr.* Prendre (alguna cosa) a algú a la força, violentament. *Li arrabassà la bossa i arrancà a córrer.* [2.20].
	manná:	**1.*a.*** *m. BÍBLIA i ALCORÀ:* Aliment que Déu donà al poble d'Israel durant la peregrinació a través del desert. [2.57].
	xopat:	*adj.* Completament banyat, amb els vestits amerats. *Vaig arribar a casa ben xopat.* [2.93].
	conseqüent:	*adj.* Que té conseqüència o consistència lògica. *Un raonament conseqüent. Una conducta conseqüent. Ser conseqüent amb si mateix.* [2.93].
	bestreta:	*v. tr.* Bestraure: *v. tr.* Bestreure: *v. tr.* Avançar (diners) a algú, pagar per endavant o abans del temps establit. *Tornaren els diners que els havien bestret.* [2.109].
	retir:	**6.***m. REL.* Recés. [2.125].
	Suscitar:	*v. tr.* Promoure, fer sorgir. *Suscitar una disputa. Suscitar un alçament popular.* [2.129].
	Estirp:	**1.*a.*** *f. GENEAL.* Persona origen d'un llinatge. ***b.*** *f.* [*p. ext.*] *GENEAL.* Llinatge. **2.***f. BIOL.* Grup d'individus emparentats i amb unes característiques comunes que els diferencien d'altres grups. **Ibid.**
	Esdevindre:	**2.*a.*** *v. intr.* Ocórrer, alguna cosa, a algú. *Li han esdevingut moltes desgràcies.* . [2.156].
	Piga:	*f. PAT.* Taca xicoteta groguenca o bruna que ix en la pell, sobretot en les zones exposades al sol. . [2.173].
	al albor.	**1.***f.* Blancor. **2.*a.*** *f.* Llum de l'alba. *Les albors del dia.* ***b.*** *f.* [*fig.*] Començament o primers temps d'alguna cosa. *Les albors de la vida.*
	noviluni:	*m. ASTR.* Lluna nova. [2.188].
	Esvarada: *f* relliscada:	*Fer una relliscada.* **4.***v. intr.* [*fig.*] Caure en una falta moral. *Fins un sant pot esvarar.* [2.209].
	Tribulació:	*f.* Gran aflicció que torba l'ànim.[2.214].
	Deslletar:	*v. tr.* Cessar d'alletar (un xiquet, un animal). [2.233].
	Dida:	**1.***f.* [*p. ext.*] Mare de llet. **Ibid.**
	Onerosa:	**1.***adj.* Que imposa càrregues, despeses. [2.255].
	Agraviar: agreujar:	**1.***v. tr.* Fer més greu (una falta, una malaltia, un mal, etc.). *El fred agreujarà el seu refredat.* **2.** *v. pron.* Fer-se més greu un mal, empitjorar un

		malalt, un òrgan malalt, etc. *L'estat del malalt s'agreuja.*
	xàfec:	**1.***m. METEOR.* Ruixat. **Ibid.**
	Redundar:	**1.***v. intr.* Sobreeixir dels seus límits per excés d'abundància. **2.redundar en benefici** (o **en dany**) (d'algú o d'alguna cosa) Resultar en benefici o en dany seu. [2.272].
	condonar:	*v. tr.* Perdonar totalment o parcialment (un deute, la pena deguda per una falta, etc.). [2.280].
	escrivà:	*m. HIST.* Persona que estava autoritzada per a donar fe de les escriptures, la redacció i l'autentificació d'actes i contractes posats en pública forma i de les actuacions judicials, governatives i administratives. *Escrivà major.* [2.282].
003La Família de Imran	**Criteri:**	**2.***m.* Juí, discerniment. *Una persona amb criteri.* [3.4].
	Equívoc:	**1.*a.*** *adj.* Susceptible de ser entés o interpretat de diverses maneres. *Paraula equívoca, situació equívoca.* [3.7].
	Arrelat	**1.***adj.* Es diu de les coses, dels costums o de les maneres d'actuar que fa molt de temps que es fan i són molt difícils de canviar o de llevar. ***3.****adj.* Dit d'una persona molt unida al lloc on va nàixer o on ha viscut. *Un poeta molt arrelat al seu país. Una dona arrelada a la*: *seua terra.* **Ibid.**
	Munífico:	*adj.* Molt liberal, generós, especialment amb magnificència. *En un acte munífic, va donar tots els béns a la beneficència.* [3.8].
	Participació:	**3.***f. FILOS./REL.* En les filosofies antiga i medieval, relació que les coses sensibles tenen amb les idees, o els éssers creats i finits amb la ser absolut i infinit. [3.28].
	vot:	**1.*a.*** *m. REL.* Promesa feta a la divinitat per una persona o per un grup de dur a terme una determinada acció. [3.35].
	Execrar:	**1.***v. tr.* Tindre en horror, com a digne d'abominació. **2.***v. tr.* Avorrir intensament.
	Execració:	**1.***f.* Acció o efecte d'execrar. *2.f.* [*esp.*] Expressió imprecatòria d'horror o abominació. [3.61].
	Particularitzar	**1.***v. tr.* Fer conéixer, expressar, una cosa amb totes les circumstàncies particulars. **2.** *v. tr.* Fer distinció especial d'algú en l'afecte, les atencions, etc., favorejar-lo. **3.***v. pron.* Distingir-se, singularitzar-se.[3.74].
	Atabuixar:	**1.***v. tr.* Animar, amb la veu o d'una altra manera (animals o persones) perquè acceleren el pas, perquè s'afanyen a fer alguna cosa, etc. [3.74].
	Trabucar:	**2.** ***a.*** *v. tr.* [*fig.*] Dir, parlant, equivocadament unes paraules o lletres per altres. [3.78].
	Amatent:	**1.*a.*** *adj.* Disposat, preparat, a fer. ***b.*** *adj.* A punt de fer. ***c.*** *adj.* [*esp.*] Ràpid a aprofitar les ocasions, ràpid en l'acció. ***d.*** **estar amatent a** Vigilar, estar pendent, preparar-se per a fer alguna cosa. **2.***adj.* Afable, accessible al tracte. [3.81].

	2.aliè: alié:	**1.***adj.* D'un altre, dels altres. *adj.* Estrany, que no té relació amb una persona, que no té part en una cosa. [3.118].
	Primerenc:	*adj. AGR.* Que naix, madura o actua abans del temps ordinari. *Taronges primerenques.* [3.121].
	Distintius:	**1.***adj.* Que servix per a distingir, que marca o expressa distinci… **2.***m.*Allò que distingix o caracteritza exteriorment. [3.125].
	Miriada:	**1.***f.* Conjunt de deu mil persones o coses. **2.***f.* Un nombre immens. [3.146].
	Rereguarda:	**1.***f. MIL.* Tropa que va al final d'una columna per donar-li seguretat (oposat a *avantguarda).* [3.153].
	atribular:	*v. tr.* Afligir amb inquietuds o tribulacions. [3.153].
004Les Dones (An_Nísa)	**Distinguo:**	*m. LÒG.* Acció d'enunciar una distinció en una argumentació. [4.152].
	Temptejar:	**1.***v. tr.* Fer indagacions o exploracions, fer provatures, abans de mamprendre l'execució (d'una cosa). *v. tr. DRET* Tantejar. [4.6].
	Nubilitat:	*f.* Qualitat de núbil. : **1.***adj.* Que està en edat de casar-se, dit especialment de la dona. *Donzelles núbils teixien corones.* *2.adj.* [*p. ext.*] *Edat núbil.* **Ibid.**
	Pròdig/a:	**1.***adj.* Malversador, que gasta sense mesura. **2.***adj.* Generós, que dóna sense mesura. **3.***adj.* Que produïx en abundància. **Ibid.**
	En l'article de la mort :	A punt de morir-se. [4.18].
	Quintar:	**1.*a.*** *m. METROL.* Antiga unitat de pes, equivalent a 4 arroves o 104 lliures. ***b.* quintar mètric** *METROL.* Unitat de pes equivalent a cent quilograms, que es representa per q. [4.20].
	Jaure: *jagut*:	**5.*a.* jaure amb** (una persona) Tindre-hi relacions sexuals. ***b.* jaure junts** (o **plegats)** Tindre relacions sexuals. [4.20].
	Alleujar:	**1.***v. tr.* Llevar (a una embarcació, a un vehicle) una part de la càrrega. *Alleujar la nau.* **2.** ***a.*** *v. tr.* Deslliurar (algú) d'una part del seu sofriment físic o moral. *Este analgèsic l'alleujarà.* ***b.*** *v. pron. El malalt s'ha alleujat molt.* **3.***v. tr.* Fer més lleu, més suportable (un sofriment físic o moral). *Alleujar el dolor. Alleujar una pena.* [4.28].
	Cobejar:	**1.***v. tr.* Desitjar la possessió (d'una cosa o d'una persona). *2.v. tr.* Desitjar vivament o il·lícitament. *Cobejar riqueses.* [4.32].
	***2.*jactanciós: jactar-se**	*v. pron.* Lloar-se excessivament, vanar-se d'alguna cosa. [4.36].
	Presumit:	**1.***adj.* Que presumix. **2.** *adj.* Presumptuós, fatxender: **1.***f.* Presumpció, ostentació. *Gastar molta fatxenda.* **2.** ***a.*** *adj.* i *m.* i *f.* Que pretén aparençar riquesa,

		importància, etc., amb la seua actitud, les seues paraules, etc. *El teu veí és un fatxenda.* ***b.*** **fer el fatxenda** Fatxendejar. **Ibid.**
	Trabucar:	**2.*a.*** *v. tr.* [*fig.*] Dir, parlant, equivocadament unes paraules o lletres per altres. ***b.*** *v. pron.* [*fig.*] Equivocar-se en parlar, dient unes paraules o lletres per altres.[4.46].
	Envejar:	**1.***v. tr.* Tindre enveja (d'alguna cosa): **1.***f.* Desig d'allò que posseïx una altra persona. **2.***f.* Sentiment, sovint d'odi, cap a la persona que posseïx allò que nosaltres no posseïm. **3.***f.* Desig 3. **4.***f. REL.* Un dels set pecats capitals. **5.fer enveja** Despertar un desig. [4.54].
	Escometre:	**1.*a.*** *v. tr.* Dirigir-se amb força (contra algú) per a combatre'l. *Els soldats van escometre l'enemic durant la nit.* [4.71].
	Destacament	*m. MIL.* Grup de tropa, de naus, etc., destacats.**Ibid.**
	Mesquí:	**1.***adj.* [*ant.*] Desgraciat, desventurat, digne de commiseració. **2.*a.*** *adj.* i *m.* i *f.* Agarrat. ***b.*** *adj.* i *m.* i *f.* [*fig.*] Menyspreable per falta o escassesa de qualitats morals, generositat, dignitat, etc. **3.***adj.* [*fig.*] Escàs, esquifit, sense amplitud. *Era un lloc molt mesquí i desagradable.* **4.***adj.* Fet amb mesquineria. [4.77].
	Esbrinar:	**1.***v. tr. AGR.* Separar els brins (d'una planta). **2.***v. tr.* [*fig.*] Arribar amb esforç a conéixer la veritat (d'una cosa) buscant-la fins a descobrir-la. *He d'esbrinar qui ha enviat els anònims.*[4.83].
	Apostasía:	**1.*a.*** *f.* Acció d'abandonar algú la religió que professa. ***b.*** *f. REL.* Acció de trencar els seus vots un eclesiàstic. **2.***f.* [*p. ext.*] Acció d'abandonar completament una creença, una doctrina. [4.91].
	Manumetre:	*v. tr.* Donar llibertat a un esclau manumissió: *f. DRET* Atorgament de la llibertat a un esclau o a un serf. . [4.92].
	Expiació: expiar	**1.***v. tr.* Reparar (un crim, una falta, etc.), per la pena que se sofrix, que ha sigut imposada. **2.***v. tr. REL.* Esborrar (una culpa) per mitjà d'un ritu religiós. **Ibid.**
	Deïtat:	**1.***f.* Essència divina, divinitat. **2.***f.* Déu o deessa. [4.117].
	Tocant a:	**1.***adj.* Que toca, que està en contacte. **2.tocant a** *loc. prep.* Relativament a, amb relació a. *Tocant a l'aspecte econòmic, haurem de superar algunes dificultats.* **3.tocant a** *loc. prep.* Prop de, a la vora de. *Tenen una casa tocant al riu.* [4.125].
	Parer:	**1.***m.* Opinió sobre allò que cal fer en un assumpte, pensar d'alguna cosa, la inferència que cal traure'n, etc., manera de vore o jutjar un assumpte, un fet. [4.127].
	Propens:	*adj.* Que té propensió a alguna cosa: *f.* Tendència, inclinació, natural a fer, a dir, a sofrir, alguna cosa. *Té*

		propensió a mentir. *f.* Tendència, inclinació, natural a fer, a dir, a sofrir, alguna cosa. *Té propensió a mentir.* [4.128].
	Cobdícia:	*f.* Desig viu o il·lícit de posseir alguna cosa o alguna persona.**Ibid.**
	Mandrosament:	mandros: **1.***adj.* i *m.* i *f.* Que té mandra, peresós. **2.***adj.* [*p. ext.*] Que denota mandra. *Tenen un aspecte mandrós.* [4.142].
	Arrelar:	**2.*a.*** *v. intr.* [*fig.*] Fixar-se profundament una idea, un sentiment, un costum, etc., de manera que resulta molt difícil d'eliminar. *L'odi va arrelar en el seu cor.* [4.162].
005La Taula servida (Al_Maeda)	**Doldre:**	**1.***v. intr.* Causar un sentiment, saber greu. *Li dol haver-ho perdut. Em dol la seua llunyania.* **2.** ***a.*** *v. pron.* Sentir aflicció, dolor. *Doldre's d'una altra persona.* ***b.*** *v. pron.* Manifestar aflicció, lamentar-se. *Em dolc de l'esquena per haver dormit malament.* **3.haver-se de doldre de** Haver-se de penedir d'alguna cosa. **4.ser de doldre** Ser de lamentar. [5.52].
	Garlanda:	**1.*a.*** *f.* Cadena de flors, de fullatge trenat, que es penja com a adorn. ***b.*** *f.* [*fig.*] Allò que circumda una cosa a tall de corona. *Una garlanda de muntanyes al voltant del poblet.* **2.***f.* Diadema. [5.2].
	Ensinistrar:	**1.***v. tr.* Comunicar (a algú) destresa en algun art, treball, etc. **2.***v.tr.* [*p.ext.*]*Ensinistrar gossos.* [5.4].
	Colze:	**1.*a.*** *m. ANAT.* Articulació del braç i l'avantbraç i les parts toves que l'envolten. **3.***m. METROL.* Antiga mesura de longitud equivalent a la distància del colze al cap dels dits. [5.6].
	Turmell :	**1.***m. ANAT.* Protuberància òssia del peroné i de la tíbia en el lloc on la cama s'ajunta amb el peu, formada pels dos mal·lèols. **2.***m. ANAT.* Regió corresponent al turmell, generalment amb inclusió de la part inferior de la cama. **Ibid.**
	Revocar:	**1.***v. tr.* Anul·lar, deixar sense efecte (una decisió, una orde, una concessió, una sentència, un tracte, etc.). [5.15].
	Predilecte:	*adj.* Preferit, que és objecte de predilecció. *El deixeble predilecte de Jesús.* [5.18].
	Oblació:	**1.***f. LITÚRGIA* Acció d'oferir alguna cosa a Déu com a acte de culte i de devoció. [5.27].
	Bandejar:	**1.***v. tr.* Condemnar (algú) a eixir d'un territori o d'un lloc, proscriure. **2.***v. tr.* [*fig.*] Apartar, allunyar (alguna cosa).[5.30].
	Doldre:	**1.***v. intr.* Causar un sentiment, saber greu. *Li dol haver-ho perdut. Em dol la seua llunyania.* **2.*a.*** *v. pron.* Sentir aflicció, dolor. *Doldre's d'una altra persona.* ***b.*** *v. pron.* Manifestar aflicció, lamentar-se. *Em dolc de l'esquena per haver dormit malament.*[5.52].

	Pecaminós:	**1.***adj.* Relatiu o pertanyent al pecat. ***2.****adj.* Ple, contaminat, de pecat. *Una vida pecaminosa.* [5.62].
	***2.*gaubança:**	*f.* [*ant.*] Viva alegria. [5.114].
06Els Ramats (Al_An´am)	***2.*equiparar:**	*v. tr.* Comparar (una cosa) amb una altra considerant-les iguals entre elles. *Ha equiparat el meu estil musical amb el de Raimon.* [6.1].
	Sobtada:	**2.de sobtada** *loc. adv.* Sense pensar-s'ho massa, bruscament.. [6.47].
	Constrenyiment:	constrényer: **1.*a.*** *v. tr.* Obligar, reduir (algú) a obrar contra la seua voluntat. [6.57]-[6.58].
	Desconcertar:	**1.***v. tr.* Torbar l'arranjament de les parts (d'un tot). [6.65].
	Palès:	*adj.* Clar, evident, manifest. [6.73].
	Receptacle:	**1.***m.* Cavitat, vas, etc., que servix per a rebre i contindre alguna cosa.[6.98].
	Dipòsit:	*m.* Depòsit.: **1.***m.* Acció o efecte de depositar. ***2.a.*** *m.* Cosa depositada. *Tornar un depòsit. Depòsits al·luvials.* ***2.b.*** *m.* Recipient o lloc destinat a depositar alguna cosa. *Els depòsits del moll. Els depòsits de combustible.* **Ibid.**
	Beines: **baines:**	**4.***f. ANAT.* Base eixamplada de les fulles, que envolta parcialment o totalment la tija sobre la qual s'inserix. [6.99]. **1.***m.* Grup de fruits o de flors que pengen junts formant pom o ramell. **2.***m.* Cosa, especialment joia, que penja.
	Penjoll: **Xanglot:**	**2.***m. AGR.* Grans de raïm units per unes tiges al tall, que pengen del sarment. . **Ibid.**
	Intuïció:	**1.***f.* Acció o efecte d'intuir. **2.*a.*** *f.* Rapidesa i seguretat de juí. ***b.*** *f.* Espècie de facultat d'encert instintiu. Intuir : **1.***v. tr.* Prevore clarament la veritat d'una cosa encara no realment manifestada. *2.v. tr. FILOS./PSIC.* Conéixer per intuïció.[6.104].
	Enfosquir:	**1.*a.*** *v. tr.* Fer tornar fosc. *Enfosquir la classe per a projectar diapositives. Enfosquir les imatges. Enfosquir la veu.* ***b.*** *v. pron.* Tornar-se fosc. *Enfosquir-se la pell, el dia, el cel.* **2.** ***a.*** *v. pron.* [*esp.*] Fer-se fosc, vesprejar. *Arribarem abans que s'enfosquisca.* ***b.*** *v. intr.* [*esp.*] *A l'hivern enfosquix més prompte.*[6.137].
	collita:	**1.*a.*** *f. AGR.* Acció d'arreplegar els productes que dóna la terra: plantes, fruits, grans, etc. *Ja han començat la collita de la taronja.* ***b.*** *f. AGR.* Producte o conjunt de productes que dóna la terra, després de ser arreplegats. *En conjunt hi ha hagut una bona collita.* [6.138].
	vedar:	1.*v. tr.* Impedir. *El seu vot de castedat li veda de tindre relacions sexuals.* *2.v. tr.* [*esp.*] Prohibir, especialment per llei o per manament. *El metge m'ho ha vedat.*[6.139].
	***2.*ximpleria:**	*f.* Acció o paraules pròpies d'un **ximple: 1***adj.* i *m.* i *f.*

		Fava. *No sigues ximple, home!* .[6.140].
	oví:	**1.** *m. sing*. Mamífer de la subfamília dels ovins. **2.***m. pl.* Subfamília de mamífers de la família dels bòvids, de cap enlairat, coll llarg i potes esveltes, banyes anellades i anguloses, front convex, morro sense barba i pelatge llanós. Inclou principalment les ovelles. [6.143].
	Caprí:	**1.***m. sing. ZOOL*. Mamífer de la subfamília dels caprins. **2.***m. pl. ZOOL*. Subfamília de mamífers bòvids que comprén un bon nombre d'espècies conegudes correntment amb el nom de *cabres*. **Ibid.**
	Camélid:	**1.** *m. sing. ZOOL*. Mamífer de la família dels camèlids. **2.***m. pl. ZOOL*. Família de mamífers del suborde dels tilòpodes, l'única família d'este orde que existix actualment. [6.144].
	Somort/a:	**1.***adj.* Defallit, que no té vitalitat o força, que quasi no es percep. *Un soroll somort. Un vent somort.* **2.***adj. PAT.* Es diu del dolor poc viu però continu. [6.145].
	Brutícia:	**1.***f.* Allò que lleva la netedat, la puresa, d'alguna cosa. **2.***f.* Paraula, acció, bruta, indecent, deshonesta. *Dir brutícies. Les brutícies de l'administració.* **Ibid.**
	Pervers:	**1.***adj.* Que ama el mal, que fa el mal a gratcient. *Un home pervers.* **2.***adj.* Que és propi de qui fa el mal a gratcient. *Sentiments perversos. Actes perversos.*
	Perversitat:	**1.***f.* Qualitat de pervers. *És d'una perversitat diabòlica.* **2.***f.*Acte propi d'una persona perversa. **Ibid.**
	Ungulat:	*adj.* i *m. ZOOL*. Es diu del mamífer que té els dits de cada extremitat protegits per una peüngla, en contraposició als unguiculats, que tenen els dits recoberts d'ungla. [6.146].
	Bestiar:	**1.***m.* Conjunt de bèsties d'una mateixa espècie. **2.** ***a.*** **bestiar gros** *RAM.* Conjunt del bestiar cavallí, mular, asiní i boví. ***b.*** **bestiar menut** *RAM.* Conjunt del bestiar oví, porcí i caprí. ***c.*** **cap de bestiar** *RAM.* Cada un dels individus que formen part d'un bestiar. **Ibid.**
007Els Llocs Elevats (Al_Araf)	**esgotar:**	**3.***v. tr.* Causar un esgotament físic o nerviós (a algú). **2.*a.*** *v. tr.* [*p. ext.*] Exhaurir. [7.2]. **1.***f.* Temps al volt de migdia. *Era una migdiada calorosa.* **2.***f.* Sesta. [7.5]. **1.*a.*** *m.* (o *f.*) Severitat inflexible. *Tractar algú amb rigor.* ***b.*** *m.* (o *f.*) Exactitud extrema. *Aplicar la llei en tot el seu rigor.*. **Ibid.**
	Predominança:	*f.* Qualitat de predominant, predomini. Potestat: **1.***f.* Poder, facultat, domini, que es té sobre persones o coses. *Qui t'ha donat potestat de disposar d'això?* [7.10].
	Aguaitar:	**1.***v. tr.* Vigilar, especialment des d'un lloc amagat, per a sorprendre. **2.*a.*** *v. intr.* Traure el cap per una obertura o per damunt d'alguna cosa. [7.16].
	Sequaç:	sequaços: *adj.* i *m.* i *f.* [*pej.*] Que seguix l'opinió, el partit, o la doctrina d'un altre…seguidors: **1.***adj.* i *m.* i *f.* Que seguix o va darrere algú acompanyant-lo. **2.***adj.* i *m.* i *f.* Que seguix o pren algú com a guia, etc.

		Ghandi i els seus seguidors.[7.18].
	Nuesa:	**1.***f.* Qualitat de nu. **2.***f.* [usat generalment en plural] Part del cos nua que ordinàriament es porta tapada.[7.20]. **1.***m.* Peça de drap, de tela, de pell, etc., que s'estén sobre alguna cosa per a cobrir-la o perquè faça més goig. *Cobertor de llit, de caixa, de taula, d'altar.* [7.41].
	Nunci: **pregoner:** **cridaner:**	**1.***m.* i *f.* Nunci, el que fa les crides en un poble. **2.***m.* i *f.* Personalitat encarregada de fer el pregó de festes. [7.44].
	Vessar:	**1.*a.*** *v. intr.* Eixir, una substància líquida o disgregada, del recipient que la conté. ***b.*** *v. intr.* Deixar escapar, un recipient, la substància líquida o disgregada que conté.[7.50].
	escas/sa:	**1.*a.*** *adj.* Que no arriba a la mida, a la quantitat o a la intensitat exigida. **2.*a.*** *adj.* Insuficientment proveït d'alguna cosa. [7.58].
	ximple:	**1.***adj.* i *m.* i *f.* Fava. *No sigues ximple, home!***.** *adj.* i *m.* i *f.* D'escassa intel·ligència. *No sigues fava. Este xiquet és una miqueta fava.* Ximplet: *adj.* Que li falta enteniment. [7.66].
	2.*adj.* Manso:	*adj.* De condició suau, dòcil, plàcida, pacient.
	Extirpar:	**1.*a.*** *v. tr. AGR.* Arrancar d'arrel (una planta). ***b.*** *v. tr. CIR.* Separar o eradicar (un òrgan o una part d'un òrgan malalt). **2.***v. tr.* [*fig.*] Destruir radicalment (alguna cosa) establida pels hòmens. *Extirpar un mal costum.* [7.72].[7.130].
	Infligim al poble de Faraó de secà i escassetat de fruits.	**4.de secà** *AGR.* Es diu de les terres de cultiu que no reben aigua sinó quan plou. **5.de secà** *AGR.* Es diu de les plantes i de les fruites que es fan en terres de secà.
	Averany:	*m.* Auguri, pronòstic. *Vessar sal és mal averany.* [7.131].
	Mugir:	*v. intr.* Bramar el bou. [7.148].
	omnímod/a:	*adj.* Que ho abraça o ho comprén tot. [7.156].
	Deu:	**1.***f. GEOL.* Aflorament d'aigua a la superfície terrestre originada al produir-se la intersecció d'una capa aqüífera amb esta superfície. Brollador: **1.***m.* Lloc on l'aigua ix de la terra, especialment formant broll. [7.160].
	Manná:	**1.*a.*** *m. BÍBLIA i ALCORÀ:* Aliment que Déu donà al poble d'Israel durant la peregrinació a través del desert**.Ibid.**
	Guatla/guatles:	**1.*a.*** *f. ZOOL.* Au de l'orde dels gal·liformes i de la família dels fasiànids *(Coturnix coturnix),* de formes arredonides i de color terrós llistat d'ocre i de negre. **Ibid.**
	Emprar: **Aclaparar:**	**1.*a.*** *v. tr.* Fer servir (alguna cosa) per a un fi determinat. ***b.*** *v. tr.* Utilitzar (algú) per a fer alguna cosa.[7.179]. **1.*a.*** *v. tr.* Doblegar (una persona o un animal) per la pressió d'un pes molt gran o d'una càrrega excessiva. *La sobrecàrrega aclaparará la cavalleria.* ***b.*** *v. tr.* [*p. ext.*] Tirar a terra, fer caure. *Van aclaparar les tanques. Aclaparar un arbre.*

		2. ***a.*** *v. tr.* [*fig.*] Fer perdre l'ànim (a algú), descoratjar-lo. *Les desgràcies l'aclaparen.* ***b.*** *v. tr.* [*esp.*] Fer perdre les forces físiques (a algú), debilitar-lo. *La infecció el va aclaparar.* .[7.187].
	Mitjan:	**a** (o **de**, o **fins a**, etc.) **mitjan** *loc.* Cap a la mitat d'un espai de temps, una cosa o una acció. *Vindran a mitjan setmana. A mitjan camí. A mitjan fer.* [7.205].
008El Botí (Al_Anfál)	**Inerme:**	**1.** *adj.* Faltat d'arma o d'armes. ***2.****adj. BOT.* Faltat d'espines o d'agullons. [8.7].
	***2.*tanmateix:**	**1.***adv.* Expressa que és lògic que ocórrega una cosa, a pesar d'allò que pareixia oposar-s'hi. *Tanmateix ho ha fet ell: no ho podia fer ningú més. Tanmateix s'ha trencat: no és un material prou fort.* [8.23].
	***2*.a gratcient:**	**a gratcient** *loc. adv.* Amb intenció i coneixement, no sense voler.: a posta. [8.27].
	Apostatar:	*v. intr.* Cometre una apostasia. *Apostatar de la fe cristiana/musulmana…etc.*[8.39].
	Empetitir:	**1.***v. tr.* Fer més petit. **2.***v. tr.* Fer semblar més petit. *Són unes lents que empetitixen els objectes.* **3.***v. pron. Sempre que té por, s'acovardix i s'empetitix.* **4.***v. tr.* [*fig.*] Llevar importància o valor (a una persona o cosa). *Ell va empetitir la seua heroïcitat.* [8.44].
	Pompa:	**1.***f. HIST.* Acompanyament sumptuós o comitiva solemne en ocasió de festes, cerimònies o d'altres esdeveniments de la vida pública o privada. **2.** ***a.*** *f.* [*p. ext.*] Ostentació de magnificència, aparat fastuós. ***b.*** *f.* [*p. ext.*] Vanitat i sumptuosa aparença de vida mundana. *Renunciar al món i a les seues pompes.* [8.44].
	Albirar:	**2.***v. tr.* Divisar de lluny (alguna cosa) sense distingir-la bé.
	escarment:	[8.48]. **1.***v. intr.* Prendre ensenyança del que s'ha experimentat per a no tornar a incórrer en falta, per a no tornar a arriscar-se, etc. *Li he dit moltes vegades que això és perillós, però ell no escarmenta.* **2.** *v. pron. Quan s'escarmente no ho tornarà a fer.* **3.***v. tr. No li agrada escarmentar els seus fills.* [8.57].
	acoquinar:	**1.***v. tr.* Acovardir (algú), intimidar-lo. *No deixa que l'acoquine ningú.* ***2.****v. pron.* Acovardir-se. *S'acoquina de seguida.* [8.60].
	consanguinitat	*f.* Relació de parentiu que unix les persones que vénen d'un ascendent comú.[8.75].
009El Penediment (At_Tawba)	**Proclama:**	**1** *f.* Al·locució de caràcter militar o polític feta de viva veu o per escrit. **2.2.***f. pl. DRET* Notificació pública de les amonestacions de matrimoni o de les publicates d'una ordenació, durant la missa. [09.3].
	Onsevulla: ***adv.*** **Onsevulga.: onsevol:**	*adv.* Onsevulla, en qualsevol banda.
	Guarir:	*v. tr.* i *pron. MED.* Curar. [09.14].
	Esvair:	**2.*a.*** *v. tr.* [*p. ext.*] Dissipar, extingir. [09.15].

	Escassesa: escassetat:	*f.* Qualitat d'escàs. *Hi ha escassetat d'aigua.* [09.28].
	escas:	**1.*a.*** *adj.* Que no arriba a la mida, a la quantitat o a la intensitat exigida.
	Intercalar:	**1.***adj.* Que ha sigut intercalat. **2.dia intercalar** *CRON.* Dia afegit en els anys de traspàs. **3.dia intercalar** *MED.* Dia sense febra entre els dies d'accés. **Doncs es pot posar MES.**...
	Profà:	**1.***adj.* i *m.* i *f. REL.* Que no té caràcter sagrat. *adj.* i *m.* i *f.* Contrari a la reverència deguda a les coses sagrades. [09.37].
	Dispensa:	*f.* Autorització que la mateixa llei atorga per a deixar de complir-la en uns casos determinats. [09.44].
	Mandra:	**1.***f.* Peresa. **2.*a.*** *adj.* i *m.* i *f.* Mandrós. ***b.*** **fer el mandra** Mandrejar. [9.46].
	Soliviantar:	**3.*a.*** *v. tr.* Fer alçar en revolta.***b.*** *v. pron.* Alçar-se en revolta. *Els presos es revoltaren. Revoltar-se un fill contra el seu pare.***Ibid.**
	Donar escolta: És tot oïdor:Ibid. [09.61].	**1.*a.*** *f.* Acció d'escoltar. ***b.*** **donar escolta** (a algú) Prestar atenció, crèdit, al que diu. [09.47].
	Embullar:	**1. *a.*** *v. tr.* Fer que (diferents parts d'una cosa) s'entrellacen intricadament. *No m'embulles els fils!* ***b.*** *v. tr.* [*p. ext.*] Desordenar. *Que no em toquen les meues coses, que m'ho embullen tot!* ***c.*** *v. pron. Les factures s'han embullat.* **2.*a.*** *v. tr.* [*fig.*] Embrollar. ***b.*** *v. pron.* [*fig.*] *L'assumpte ha anat embullant-se i no sabem com acabarà. No m'embulles que ja tinc prou maldecaps.* [9.48].
	Retreure: retraure:	**1.*a.*** *v. tr.* Recordar (alguna cosa que es vol que es tinga en consideració). *Un dia em va fer un favor i ara sempre me'l retrau.* ***b.*** *v. tr.* Mencionar (els defectes o les faltes d'algú o els favors a què no ha correspost). *Ja sé que em vaig equivocar, però no m'ho retragues a cada instant.* [09.91].
	Propenso: propens:	*f.* Tendència, inclinació, natural a fer, a dir, a sofrir, alguna cosa. *Té propensió a mentir.* [09.97].
	oneros:	**1.***adj.* Que imposa càrregues, despeses. [09.98].
	Pecuniari: pecuniària:	**1.***adj.* Relatiu al diner. *Dificultats pecuniàries.* ***2.****adj.* De diners, consistent en diner. *Una pena pecuniària. L'aspecte pecuniari d'un assumpte.***Ibid.**
	aguaitar:	**1.***v. tr.* Vigilar, especialment des d'un lloc amagat, per a sorprendre.**Ibid.**
	vicissituds:	*f.* [usat generalment en plural] Successió d'una cosa a una altra completament diferent, alternança d'esdeveniments pròspers i adversos. *Les vicissituds de la fortuna. Les*

		vicissituds de la vida. **Ibid.**
	Assossegar:	**1.** *v. tr.* Calmar, tranquil·litzar. *Estes pastilles l'assossegaran.* **2.** *v. pron.* Calmar-se, tranquil·litzar-se. *No et farem cas fins que no t'assossegues.* [09.103].
	Erosionable:	*adj.* Susceptible d'erosió. **1.** *f.* Desgast que es produïx en un cos pel fregament d'un altre. **2.** ***a.*** *f. GEOL.* Despreniment i transport dels detrits pels agents en moviment que actuen sobre la superfície terrestre. [09.107].
	adversitat:	**1.** *f.* Qualitat d'advers. *L'adversitat de les circumstàncies actuals.* **2.** *f.* Sort adversa. *Una vida marcada per l'adversitat.* **3.** *f.* Cas advers, infortuni. *La seua carrera està plena d'adversitats.* [09.117].
	saga:	**1.** ***a.*** *f.* Part posterior d'una cosa. ***b.*** *f.* Part posterior d'un exèrcit, d'un grup de gent, etc. ***c.*** *f.* Caps de bestiar que van a la part de darrere del ramat. ***d.*** *f.* Part posterior d'un vehicle de càrrega. **2.** **anar a la saga** (d'una cosa) Anar-hi darrere per aconseguir-la. *El col·leccionista va a la saga d'esta pintura.* **3.** **no quedar a la saga** (d'algú) No ser-li inferior en tal o tal cosa. [09.119].
	trepitjar:	**1.** *v. tr.* Xafar. **2.** *v. tr.* [*esp.*] *ENOL.* Esclafar (el raïm), per a fer-ne eixir el most, posant-hi els peus damunt i movent-los reiteradament. *Trepitjar raïm.* [09.120].
	taca:	**1.** ***a.*** *f.* Senyal sobre una cosa a causa de la presència d'una substància estranya. *Les taques de sang són molt difícils de llevar. T'has fet una taca en el vestit. Una camisa plena de taques.* ***b.*** *f.* [*fig.*] Allò que entela la reputació, la puresa de l'ànima. *Està net de tota taca.* [09.125].
010Jonás (Yunus)	**esquinçall:**	*m.* Tros de tela, de paper, etc., esquinçat, ple d'esquinços. [10.27].
	ratllar:	**2.** *v. tr.* Reduir (pa, formatge, safanòries, etc.), a trossets menuts passant-hi un objecte de superfície rasposa o ratlladora. [10.77].
011Hud	**2.Unívoc:** ***Plr.*** **Unívoques:**	*adj.* Susceptible de ser entés o interpretat només d'una manera. [011.1].
	Afavorit:	**1.** *adj.* i *m.* i *f.* Es diu de la persona a qui ha tocat algun premi. *Els afavorits en el sorteig.* **2.** *adj.* Que és l'objecte del favor d'algú. **3.** *adj.* Ben proveït d'alguna cosa. [011. 3].
	Sostreure: sostaeure:	***c.*** *v. pron. Sostraure's a un compromís, a una persecució. Sostraure's a la passió de la gentada.* . [011. 4].
	Cau:	**1.** *m.* Forat que certes bèsties caven en terra per amagar-s'hi. *Cau de conills.* **2.** *m.* Refugi de tot animal salvatge. *Cau de raboses, d'óssos.* **3.** *m.* [*p. ext.*] Amagatall. [011. 6].
	Dissort:	*f.* Desgràcia. . [011. 10].

	Empassar: Engolir:	**1.*a.*** *v. pron.* **1.*a.*** *v. tr.* Fer passar per la gola, de la boca a l'esòfag. ***b.*** *v. pron. S'ha engolit en un moment tot el plat d'arròs.* **2.***v. tr.* [*p. ext.*] Fer desaparéixer sobtosament dins seu (alguna cosa), com si se la tragara, un abisme, un corrent, un conducte, etc. *El carrer es va inundar perquè els albellons no podien engolir tota l'aigua*. [011.44].
	Escampar:	***c.*** *v. pron.* Aclarir-se, els núvols, la pluja, la calor, etc. ***d.*** *v. tr. Si els núvols escampen eixirem a passejar.* **Ibid.**
	Oprobi:	*m.* Deshonor públic, ignomínia. *La seua traïció el va cobrir d'oprobi.*[011. 66].
	Trigar:	Tardar. [011. 69].
	Esvair:	**2.*a.*** *v. tr.* [*p. ext.*] Dissipar, extingir. [011. 74].
	Abeurador:	**1.*a.*** *m.* Lloc preparat per a abeurar-hi el bestiar. ***b.*** *m.* Abeuradora. **2.***m.* Lloc on solen anar a beure els animals, especialment les aus. **3.***m. CONSTR.* Regató. [011.98].
	Restoll:	**1.***m. AGR.* Conjunt de les tiges de blat, sègol, ordi, etc., que romanen arrelades a la terra després de la sega. ***2.****m. AGR.* Camp després de la sega, abans de fer-hi cap altra operació, que conserva, per tant, el restoll. [011. 100].
	Gemegar:	*v. intr.* Gemecar. **1.***v. intr.* Fer gemecs. *El ferit no parava de gemecar.* **2.***v. intr.* [*p. anal.*] *Com gemeca, el colom! El vent gemecava a la ximenera.* **2.3.***v. intr.* [*fig.*] Sentir-se oprimit. [011. 106].
	Bramar:	**1.*a.*** *v. intr.* Fer brams l'ase. ***b.*** *v. intr.* [*p. ext.*] Fer crits altres animals. **2.***v. intr.* Cridar fort les persones. **3.***v. intr.* Cantar fent grans crits. **4.***v. intr.* Fer soroll la tempestat, la mar avalotada, etc. . **Ibid.**
	***2.*Minva: minvar:**	**2.***v. tr.* Disminuir, escassejar, a algú, la paga, allò que li és degut, etc. [011. 109].
	Ufana:	**1.*a.*** *f.* Pompa, ostentació. ***b.*** **fer ufana** (d'una cosa) Gloriejar-se'n, fer-s'hi vore. .**Ibid.**
	Trigar:	*v. intr.* Tardar. [11.69].
012José (Yusuf)	**Aljub:pou:**	*m.* Depòsit ample i de poca profunditat tallat en la roca o fet d'obra, revestit per dins de pedra i cobert de volta, utilitzat per a arreplegar l'aigua de la pluja.[12.10].
	Aiguader:	**1.** *m.* i *f.* Persona que transporta aigua o que en ven. ***2.****m.* i *f.* Mestre i guardià de fonts . [12.19].
	Galleda:	Poal.**Ibid.**
	Boja: boig:	**1.*a.*** *adj.* i *m.* i *f.* Que ha perdut la raó, que patix una malaltia mental. *S'ha tornat boig. S'ha escapat un boig.* ***b.*** *adj.* [*hiperb.*] *Estar boig de content. Estar boig per una dona.* [12.30].
	Pasterada:	**2.*a.*** *f.* [*fig.*] Combinació, preparació, etc., no reeixida.

		b. *f.* [*fig.*] Faena mal feta. [12.44].
	Embolic:	**2.***m.* [*esp.*] Situació o qüestió difícil de resoldre. *Armar un embolic. Desfer un embolic.*
	Alforja:	**1.***f.* Sac obert pel mig i tancat pels extrems, els quals formen dos bosses grans generalment quadrangulars, que s'utilitava per a transportar coses, i que es portava penjant del muscle o es col·locava sobre el llom d'una bèstia de càrrega.[12.62].
	Patir: Patia:	**1.***v. tr.* Rebre l'acció d'una cosa que causa un dany, un dolor, una ofensa, etc. *Patir el martiri. Patir fam, set, calor, fred. Patir privacions. Patir l'opressió del tirà. Patir misèria.* **2.*a.*** *v. intr.* Ser afectat d'un dolor, d'un mal físic, etc., especialment d'un mal habitual, continu. *Patix de migranya, d'insomni, de mal d'estómac.* ***b.*** *v. intr.* [*p. ext.*] *Patir de l'estómac, del cor.* ***c.*** *v. intr.* [*fig.*] *Patir de gelosia.* [12.84].
	Repapiejar:	*v. intr.* Tindre debilitades les facultats mentals a causa de l'edat. [12.94].
013El Tro (Ar_Ra´d)	**Confrontant:**	*adj.* Que confronta o afronta, contigu. *Dos pobles confrontants.*
	Limitrof:	*adj.* Es diu dels estats, les regions o les propietats que limiten amb altres. [13.4].
	Amidat:	amidar:Mesurat. [13.8].
	Perpetu:	**1.***adj.* Que no cessa mai, que dura sempre o per un temps il·limitat. *La regió de neus perpètues. Condemnat a cadena perpètua.* [13.35].
014Abraham (Ibráhiim)	**Glop:**	**1.***m.* Porció d'un líquid que es beu en una sola engolida, que cap d'una vegada en la boca. *Beure a glops.* **2.***m.* [*p. anal.* i *hiperb.*] Xicoteta quantitat de beguda. **3.a glops** *loc. adv.* Amb intermitències. [14.17].
	Conrear:	**1.***v. tr.* Cultivar. [14.37].
	l'ocàs de la vida:	La vellesa. [14.44].
015AL-Hijr	**Enterbolida: enterbolir:**	**1.*a.*** *v. tr.* Posar térbola (alguna cosa). *L'argila ha enterbolit l'aigua del riu.* ***b.*** *v. pron. A causa de la pluja, l'aigua de la piscina s'ha enterbolit.* **2.***v. tr.* [*fig.*] Privar de lucidesa. *L'accident li va enterbolir els pensaments.* [15.15].
	Ofuscació:	**1.***f.* Acció o efecte d'ofuscar. **2.***f.* Confusió de les idees que pot produir efectes en l'orde penal, quan dóna lloc a obcecació.[15.72].
	Certesa:	**1.***f.* Qualitat de cert. **2.***f.* *FILOS.* Estat d'esperit d'aquell qui dóna l'assentiment a un juí sense por d'equivocar-se.Aqui vol dir la mort. [15.99].
016Les Abelles (An_Nahl)	**Porfídia:**	*f.* Obstinació posada a aconseguir una cosa, a fer-se donar la raó, etc. **Porfidiejar:** *v. intr.* Posar porfídia o obstinació en la consecució d'una cosa. **porfidiós –osa.** [16.4].
	Mate:	**1.***m.* *BOT./AGR.* Xicotet arbre perennifoli de la família de

		les aquifoliàcies *(Ilex paraguariensis),* de fulles el·líptiques, dentades i coriàcies, flors verdoses i fruits bacciformes rojos. ***2.****m. ALIM.* Infusió feta amb les fulles del mate fetes assecar, torrades i picades o polvoritzades. [16.10].
	Fites: fita:	**1.*a.*** *f. TOPOGR.* Senyal de pedra més o menys treballat, o bé d'obra, que indica la terminació d'una propietat immoble o d'un territori. ***b.*** *f. TOPOGR.* Senyal situat a la vora d'una carretera o d'una línia fèrria indicador de la distància des de l'origen. [16.16].
	Esquerp:	**1.***adj.* Aspre, intractable, que defuig el tracte de la gent, que es mostra irritable amb els que s'hi acosten. *Una dona esquerpa. Un gos, un gat, esquerp.* **2.***adj.* [*p. ext.*] *Una actitud, una mirada, esquerpa.* [16.58].
	s'angoixa:	**1.***f.* Sensació d'opressió en el pit, respiració fatigosa, produïda per una calor sufocant, per un patiment, per una indisposició física, per un disgust, etc. *Si no et tranquil·litzes, no et passarà l'angoixa.***Ibid.**
	Femta:	*f.* Excrement d'animal o d'home. [16.66].
	Grata: grat:	**1.***adj.* Agradable, conforme als nostres gusts o sentiments. *Grat a la vista, a l'orella. Una estada molt grata. Una companyia grata.* ***2.a.*** *m.* Satisfacció, gust, que es troba en algú o alguna cosa. *Són persones del meu grat. No hi ha res que siga del seu grat.***Ibid.**
	Símil:	**1.***adj.* [*ant.*] Semblant. ***2.****m.* Semblança, cosa semblant a una altra. [16.75].
	Crinera:	**1.***f. ZOOL.* Conjunt de pèls llargs que guarnixen el coll d'alguns animals. **2.2.***f.* Conjunt de crins de cavall que se subjecten penjant a un casc, a un elm.[16.80].
	Indument:	**1***m.* Vestidura. ***2.****m. BOT.* Conjunt de pèls, esquames, etc., que recobrix la superfície d'un òrgan vegetal. [16.81].
	Rebatra:	**1.*a.*** *v. tr.* Repel·lir amb força, violentament. *El va rebatre contra la paret.* ***b.*** *v. tr.* [*fig.*] Impugnar, refutar. *És una teoria difícil de rebatre.* [16.86].
	Travar:	***b.*** *v. tr.* Unir (una cosa) a una altra, (dos o més coses) entre elles de manera que no puguen separar-se, que no puguen moure's independentment l'una de l'altra. ***c.*** *v. tr.* Unir (coses) de manera que formen un tot fortament lligat. [16.100].
	Refermar:	**1.***v. tr.* Refermar, fer encara més ferm, més segur, corroborar. *Això confirma les meues esperances.* ***2.****v. pron.* Refermar-se. *Em confirme en el que he dit.* [16.102].
	***2.*coacció:**	**1.***f.* Acció de constrényer la voluntat d'algú a dir o a fer alguna cosa. [16.106].
	Somorta: somort:	**1***adj.* Defallit, que no té vitalitat o força, que quasi no es percep. *Un soroll somort. Un vent somort.* ***2.****adj. PAT.* Es diu del dolor poc viu però continu. [16.115].
	Contravindre:	*v. intr.* Obrar en contra d'una llei, de les prescripcions d'un

		reglament.**Ibid.**
	Esmenar:	**1.*a.*** *v. tr.* Millorar (alguna cosa) llevant-ne les imperfeccions, els defectes, les equivocacions. *Esmenar un text. Esmenar un decret.* ***b.*** *v. tr. Esmenar un error.* ***c.*** *v. pron.* Corregir-se. *Si no s'esmena, acabarà malament.* **2.2.***v. tr. DRET* Rectificar, un tribunal superior, (la sentència donada per ell mateix), com a conseqüència de la súplica d'alguna de les parts. [16.119].
	***2.*Exhortació: exhortar:**	*v. tr.* Induir (algú), amb paraules persuasives, a fer o deixar de fer alguna cosa. *Exhortar algú a estudiar. Exhortar a ben morir.* [16.125].
017El Viatge Nocturn (Al_Israe)	**Rescabalar: resquitar :**	***1.****v. tr.* Rescatar. ***1.****v. pron.* Rescabalar-se d'una pèrdua, un dany, una ofensa, etc. ***1.****v. tr.* Reparar, compensar, la pèrdua que s'ha sofrit, un perjuí, etc. *Qui el podrà rescabalar d'una desgràcia així?* *v. pron. Jo ho he pagat tot, però ja me'n rescabalaré.* [17.5].
	Pròdig:	**1.***adj.* Malversador, que gasta sense mesura. **2.***adj.* Generós, que dóna sense mesura. **3.***adj.* Que produïx en abundància. [17.27].
	Dujar:	*v. tr.* Enrotllar (una corda) sobre ella mateixa. [17.29].
	Conciliábul:	**1.***m.* Concili no convocat per una autoritat legítima. ***2.****m.* Reunió de gent per a planejar alguna acció il·lícita o secreta. [17.47].
	Palpable:	**1.***adj.* Que pot ser palpat o tocat. **2.2.***adj.* [*fig.*] Evident, clar. [17.59].
	Atemorir:	*v. tr.* Infondre temor (a algú), intimidar. *Amb les teus històries de fantasmes has atemorit els xiquets.***Ibid.**
	acoquinar:	**1.***v. tr.* Acovardir (algú), intimidar-lo. *No deixa que l'acoquine ningú.* ***2.****v. pron.* Acovardir-se. *S'acoquina de seguida.*[17.60].
	Sequaç:	*adj.* i *m.* i *f.* [*pej.*] Que seguix l'opinió, el partit, o la doctrina d'un altre.[17.63]. *adj.* Que implica o conté un prec o súplica.
	Rogatori/òria:	***2.***Rogatiu/iva: **1.***adj.* Que conté un prec, una pregària. [17.79].
	Encomi:	*m.* Lloança. *Paraules d'encomi.* .**Ibid.**
	***2.*Deu:**	**1.***f. GEOL.* Aflorament d'aigua a la superfície terrestre originada al produir-se la intersecció d'una capa aqüífera amb esta superfície. [17.90].
	Brollador:	**1.***m.* Lloc on l'aigua ix de la terra, especialment formant broll. Cabalós:cabaloso: **1.***adj.* Acabalat. ***2.****adj.* D'un gran cabal. *Un riu cabalós.* [17.91].
	Atiar:	**1.***v. tr.* Avivar (el foc) removent els tions perquè cremen millor, o bé bufant o ventant. **2.2.***v. tr.* Avivar la flama (d'un llum) traient la part cremada del ble. [17.97].
	Gasiu:	*adj.* i *m.* i *f.* Agarrat, tacany, ronyós.[17.100].
	a patolls:	**1.***m.* Conjunt de gent que van juns desordenadament,

		atropelladament. **2.a patolls** *loc. adv.* A grups confusos, desordenats. *Han arribat a patolls.* [17.104].
	Tropell:	**1.*a.*** *m.* Multitud, gentada. ***b.*** *m.* Moviment accelerat de persones o de coses que es mouen desordenadament. *Al carrer hi havia un tropell de gent.* **2.*a.*** *m. PAT.* Greu pertorbació de l'estat normal d'una persona**.Ibid.**
	Confrare:	**1.***m.* Membre d'una confraria. **2.***m.* [*p. ext.*] Cada un dels membres d'una corporació professional, benèfica, etc., considerat en relació amb els altres; col·lega. [17.111].
	Enfront de:	**2.enfront de** *loc. prep.* Davant per davant de, oposant-se a. [17.111].
018La Caverna (Al_Kahf)	**Sequeral:**	*m.* Terreny sec, faltat d'aigua. [18.8].
	Buit:	**1.*a.*** *adj.* Dit d'un receptacle, d'un lloc, l'espai del qual no està ocupat, especialment per allò que està destinat a contindre. *Un calaix buit. Una sala buida.* [18.17].
	Llindar:	**1.*a.*** *m. CONSTR.* Part inferior de l'obertura d'una porta, especialment la d'entrada d'una casa. ***b.*** *m.* [*esp.*] Fusta o pedra travessera situada en la part inferior d'una porta, a un nivell més alt que el sòl exterior. ***c.*** *m.* [*fig.*] *Estar algú en el llindar de la vellesa* ***d.*** *m.* [*fig.*] Límit, entrada. *No gosen passar del llindar del bosc per por de trobar l'ós.* [18.18].
	Pot:potes:	**1.*a.*** *f.* Nom donat a cada una de les extremitats locomotores de qualsevol animal.**Ibid.**
	Setí:	**1.*a.*** *m. TÈXTIL* Lligat quadrat amb punts d'encreuament distribuïts de tal manera que les cares del teixit presenten un aspecte de superfícies llises. ***b.*** *m. TÈXTIL* Teixit de seda, cotó, lli o fibres químiques, amb lligat setí, sovint amb un ordit molt dens i de material lluent que forma llargues bastes d'ordit adjacents. ***c.*** **de setí** *TÈXTIL* Setinat. [18.31].
	Divan:	**3.***m. MOBIL.* Espècie de sofà baix, sense respatler, guarnit de coixins solts, que s'aplica contra la paret. **Ibid.**
	Amerar:	**1.*a.*** *v. tr.* Mullar (alguna cosa) de manera que el líquid la penetre completament, que absorbisca la major quantitat possible de líquid. *Amerar un drap. La pluja ha amerat la terra. S'ha posat a ploure i hem arribat completament amerats.* [18.45].
	Barata:	**1.***f.* Canvi, permuta. *Va fer barata de la burra per un gos de raça.* ***2.*a barata** Per mitjà d'un bescanvi. [18.50].
	Argúcia:	*f.* Argument fals formulat amb habilitat i astúcia. *Ha utilitzat una argúcia per a evitar la sanció.* [18.56].
	Desistir:	**1.***v. intr.* Renunciar a la prossecució d'una acció, d'un intent. [18.60].
	Ofegar:	**1.*a.*** *v. tr.* Fer morir impedint la respiració. *Li va estrényer el coll fins a ofegar-lo.* ***b.*** *v. tr.* Impedir respirar. *Esta bufanda m'ofega.*

	Apuntalar:	***c.*** *v. tr.* Negar[2]. *L'afonava dins de l'aigua per ofegar-lo.* ***d.*** *v. pron.* Asfixiar-se. ***e.*** *v. pron.* Negar-se. *Ha caigut al pou i s'ha ofegat.* ***f.*** *v. pron. Ofegar-se de calor.* [18.71]. **1.***v. tr.* Sostindre amb puntals (alguna cosa). *Apuntalar les branques dels tarongers. Han hagut d'apuntalar l'edifici.* **2.*a.*** *v. pron.* Posar-se convenientment descansant en alguna cosa ferma per a exercir o resistir un esforç sense cedir. *S'apuntalà en un arbre perquè el corrent de l'aigua no se l'emportara.* . [18.77].
019María (Maríam)	**homònim:**	**1.*a.*** *adj.* Que té el mateix nom. *Pobles homònims.* ***b.*** *m.* i *f.* Respecte a una persona, una altra persona que porta el mateix nom. **2.***adj.* i *m. LING.* Es diu de la paraula que, respecte a una altra, té la mateixa forma i és pronunciada de la mateixa manera, però no té el mateix significat. [19.7].
	Decrépit:	*adj.* Es diu de qui ha arribat a un grau extrem de decadència física a causa de la vellesa. [19.8].
	Significar:	**2.***v. tr.* Fer saber a algú (una cosa) amb signes o amb paraules. *Significar a algú les seues intencions.* [19.11].
	Acabat:	**1.***adj.* Complet, perfecte, que té tot el que cal. *Una obra acabada.* **2.***adj.* [*fig.*] Perfecte en el seu gènere, consumat. [19.17].
	Inaudit:	*adj.* No sentit mai, increïble, extraordinari en alt grau.[19.27].
	Bressol:	**1.***m.* Llit de xiquet al qual es pot imprimir un moviment de balanceig, bres. ***2.****m.* [*fig.*] Lloc de naixença d'alguna cosa. *Grècia fou el bressol de la filosofia.* [19.29].
	2.**Onsevulla:**	*adv.* Onsevulga: *adv.* En qualsevol banda. [19.31].
	Oblidadís:.	*adj.* Oblidós: *adj.* Que oblida, que fàcilment s'oblida de les coses. *Una persona oblidosa.* [19.64].
	Perllongar:	**1.***v. tr.* Fer més llarga una cosa material afegint-hi una peça addicional. ***2.****v. pron.* Diferir, retardar, deixar per a més tard, ajornar. *L'execució del projecte s'ha perllongat molt* [19.75]. *m.* i *f. inv.* Persona inclinada a buscar o a moure bregues.
	Buscabregues: **Brega:**	**1.***f.* Baralla, combat. **2.moure brega** Posar desavinences: *f.* Falta d'avinença. [19.97].
	Vindre :	*m.* Temps futur. *Té esperança en l'avindre.*
	Segada:	*f.* Acció o efecte de segar: **1.*a.*** *v. tr. AGR.* Tallar (les messes, l'herba, etc.) amb la falç, amb el volant, amb una altra ferramenta pareguda o amb la segadora. ***b.*** *v. tr. AGR.* Dallar. [019.24].
	Florent: **Florescent:**	**1.***adj.* Que és en flor. ***2,adj.*** [*fig.*] Pròsper, esponerós. *Comerç florent.* **Ibid.**
	Esquinçall:	*m.* Tros de tela, de paper, etc., esquinçat, ple d'esquinços. [019.27].
	Remei:	**1.***m. FARM./TER.* Qualsevol mitjà, element, substància, producte, etc., destinat a curar o a alleujar un estat patològic. *Un remei casolà.*

	Pastar:	***2.a.*** *m.* [*p. anal.*] Mitjà o manera d'evitar o de fer desaparéixer un mal, solució. *Posar remei a la tristesa d'algú. Als grans mals, grans remeis.* **2.*a.*** *v. tr.* [*fig.*] Disposar per a un fi. *Ell sol s'ho ginya i s'ho pasta.* [019.58].
	Conjuminar:	**1.***v. tr.* Ajustar, posar d'acord (diverses coses, diversos assumptes, diverses circumstàncies) de manera que vinguen bé per al fi que es desitja; compondre, combinar. *Va conjuminar tota la seua faena per a acabar a les nou. Ha decorat la seua casa conjuminant tots els colors.* **2.***v. pron. Tot es va conjuminar en favor seu, en contra seu.* [019.71].
020Ta Ha	**Temer:**	**2.***v. tr.* Sentir (per algú, especialment per Déu), una veneració extrema que porta a ser humils, a evitar tot perill de desplaure-li. *Témer Déu.* [20.3].
	Recolzar:	**1. *a.*** *v. intr.* Descansar, una cosa, sobre un suport. *Posa l'escala que recolze sobre la paret. La volta recolza sobre els dos murs laterals.* ***b.*** *v. intr.* [*fig.*] *Una teoria que recolza sobre fets indiscutibles. Sobre aquells exèrcits recolzava tota la força de l'imperi.* **2.*a.*** *v. tr.* Posar (una cosa) de manera que recolze o descanse sobre un suport. *L'escala, recolza-la en la paret.* ***b.*** *v. tr.* Donar suport. *La majoria dels membres recolzen el document proposat per la direcció del partit.* **3.***v. pron.* Sostindre's en una posició inclinada fent descansar els colzes, l'esquena, etc., sobre un suport. *Es va recolzar sobre la barana.* [20.18].
	Batollar: Abatollar:	**1.***v. tr. AGR.* Tirar a terra (els fruits d'un arbre) colpejant-lo amb la batolla.**Ibid.**
	Reptar:	**4.*a.*** *v. intr.* Moure's, un rèptil, d'un lloc a un altre per reptació. ***b.*** *v. intr.* Caminar, un animal, una persona, arrossegant-se, com si fóra un rèptil. [20.20].
	Arqueta:	**1.***f.* Caixa de metall, de fusta, de marfil, etc., tancada amb pany, per a guardar joies, papers, etc. [20.39].
	Manná: liquid dolç:	***.a.*** *m. BÍBLIA/ALCORÀ:* Aliment que Déu donà al poble d'Israel durant la peregrinació a través del desert. **1.***adj.* Que té un sabor com el del sucre o el de la mel. *Esta poma és dolça com la mel.* [20.80].
	Guatla: guatles:	**1.*a.*** *f. ZOOL.* Au de l'orde dels gal·liformes i de la família dels fasiànids *(Coturnix coturnix),* de formes arredonides i de color terrós llistat d'ocre i de negre. **Ibid.**
	Doler:	dolgut(participi) [20.86].
	Lliurar:	**1.***v. tr.* Entregar. [20.91].
	Escindir:	**1.***v. tr.* Separar en dos parts (alguna cosa que formava una unitat). **2.*a.*** *v. tr.* Dividir. *La discussió sobre política escindí els assistents.* [20.94].
	Ventar:	**1.***v. intr.* Fer vent, ventejar. **2.*a.*** *v. tr.* Sotmetre a l'acció del vent, espargir per la força del vent. *Ventar les cendres dels morts.* ***b.*** *v. tr. AGR.* Tirar enlaire (la batuda) perquè el vent separe el gra de la palla, les volves, etc. *Ventar la batuda. Una forca de ventar.*[20.105].
	Nuesa:	**1.***f.* Qualitat de nu.

	Lluentor: **lluent-a:**	**2.***f.* [usat generalment en plural] Part del cos nua que ordinàriament es porta tapada. .[20.118]. **1.***adj.* Que lluïx. *Una pell lluenta de rosada. Una làmpada de coure lluenta.* **2.fer lluent** Lluentar. .[20.131].
021Els Profetes (Al_Anbia)	**Xiuxiuejar:**	**1.*a.*** *v. intr.* Parlar en veu molt baixa, com quan es parla a l'orella d'algú. ***b.*** *v. intr.* Xiuxiuar. **2.***v. tr.* Dir (alguna cosa) xiuxiuejant.[21.3].
	Pasterada:	**2.*a.*** *f.* [*fig.*] Combinació, preparació, etc., no reeixida. ***b.*** *f.* [*fig.*] Faena mal feta.:Embolic: **2.***m.* [*esp.*] Situació o qüestió difícil de resoldre. *Armar un embolic. Desfer un embolic.* [21.5].
	Suscita:	*v. tr.* Promoure, fer sorgir. *Suscitar una disputa. Suscitar un alçament popular.* [21.11].
	Regalada:	**a la regalada** *loc. adv.* A tot plaer, amb tota comoditat. *Viure a la regalada. Menjar, beure, a la regalada.*) [21.13].
	Estona:	**1.***f.* Espai de temps d'alguna duració. *Espereu-me una estona: no tardaré massa. Ja fa estona que se n'han anat.* ***d.*** **passar l'estona** Deixar passar el temps fent alguna activitat més o menys productiva.
	Bufit:	Bufo: *adj.* Menut i graciós. [21.46]. *m.* Acció de bufar. no-res: *m. inv. FILOS.* Concepte límit amb què se significa la negació absoluta, l'absència del ser, la no-existència o destrucció de tot ser.[21.47].
	Mosso:	**1.*a.*** *m.* i *f.* Xic gran, xicot, minyó. ***b.*** *m.* i *f.* Fadrí, solter. ***c.*** **bon mosso** (o **bona mossa)** Expressió que s'aplica a una persona jove ben plantada. [21.60].
	Mudar: ***b. v. intr.*** ***Mudar de casa, d'ofici, de vestit***	**1.*a.*** *v. tr.* Canviar, : transformar. ***b.*** *v. intr.* Sofrir un canvi, una transformació. *El temps mudarà. Quan la vaig tornar a vore, havia mudat de color.* ***c.*** *v. pron. El diable es mudà en serp.* **2.*a.*** *v. tr.* Canviar una cosa per una altra de la mateixa espècie, reemplaçar. *Anem a mudar la roba del llit.* .[21.65].
	Afegiment:	**1.***m.* Acció d'afegir. **2.***m.* Element que s'afig a un altre, addició. **3.per afegiment** *loc. adv.* A més, encara. *La policia ens va fer parar i, per afegiment, ens va multar.* Afegir:**2.*a.*** *v. tr.* Posar de més, addicionar. *Afegir versos al poema. Afegir llenya al foc. Afegir una postdata a la carta. Afegir dos administratius a este departament.* [21.72].
	Malaptesa:	*f.* Falta de destresa: *f.* Qualitat de destre, habilitat. Falta de d'aptesa: *f.* Qualitat de qui sap fer una cosa de manera que isca bé, destresa. *Les seues obres posen de manifest una gran aptesa per al dibuix.*[21.74].
	Summa:	*f.* Recopilació de totes les parts d'una ciència. [21.83]. Summa Misericòrdia /Maxima Misericòrdia.
	Tribulació:	*f.* Gran aflicció que torba l'ànim.[21.88].

	Sol:	**2.***adj.* Únic (en la combinació *un sol). Tenen un sol fill.* ***No hi ha sinó un sol Déu***.
	Infondre:	*v. tr.* Suscitar, produir en el cos, en l'ànim, un efecte físic, afectiu, moral. *El repòs infon nou vigor als membres. Infondre por.*
	Gemegar: **Gemecar:**	[21.91]. **1.***v. intr.* Fer gemecs. *El ferit no parava de gemecar.* **2.***v. intr.* [*p. anal.*] *Com gemeca, el colom! El vent gemecava a la ximenera.* **3.***v. intr.* [*fig.*] Sentir-se oprimit. [21.100].
	Únic:	**1.*a.*** *adj.* Sol en el seu gènere, que no és precedit, acompanyat o seguit per cap altre element igual. *És fill únic.* [21.108].
022La Peregrinació (Al_Hayy)	**Nodrissa:** **Dida:**	*f.* Mare de llet.. [22.2]
	Embriac:	Ebri: **1.*a.*** *adj.* Que té les facultats pertorbades per l'alcohol. *Embriac com estava, no podia conduir.* La Peregrinació (Al_Hayy. [22.2].
	Format de formar:	**1.*a.*** *v. tr.* Fer (alguna cosa) donant-li la forma que li és pròpia, crear, concebre, produir. *Els núvols formaren la tempesta. Els camps de forment formen tapissos.* ***b.*** *v. tr.* Fer de diversos elements (un conjunt, una unitat complexa). *Formar una biblioteca. Formar un tren.* Peregrinació (Al_Hayy. [22.5]
	Informe:	*adj.* De forma mal determinada, imprecisa, que no té la forma que li correspon. *Una massa informe*.**Ibid.** decrépita: decrépit: *adj.* Es diu de qui ha arribat a un grau extrem de decadència física a causa de la vellesa.**Ibid.**
	Tombar-se d'esquena :	Desentendre's. *S'ha tombat d'esquena als consells que li donem i només fa el que vol..* [22.9].
	Menysprear:	**1.*a.*** *v. tr.* Estimar una persona o una cosa en menys del que val, no tindre-la en compte. *Ella menyspreava tot el que ell li donava. Ara cobejaven tot el que abans havien menyspreat.* ***b.*** *v. pron.* Tindre's per menys del que es val. **2.***v. tr.* Considerar una persona o una cosa com a indigna d'estima. *Menysprea els seus treballadors.* [22.18].
	Emprar:	**1.*a.*** *v. tr.* Fer servir (alguna cosa) per a un fi determinat. *Hem d'emprar una bona ferramenta per a poder tallar la carn. Emprar els diners en donatius.* ***b.*** *v. tr.* Utilitzar (algú) per a fer alguna cosa. *Emprà la seua dona perquè parlara de la seua situació laboral amb el seu cap.* **2.***v. tr.* [*ant.*] Apoderar-se (d'alguna cosa) en virtut de manament o d'autoritat.[22.21]
	Atribular:	*v. tr.* Afligir amb inquietuds o tribulacions.. [22.22].
	Abillar:	***b.*** *v. tr.* Adornar (algú) amb vestits luxosos i altres ornaments. *L'ajudant de cambra abillà el príncep.* [22.23].
	Vot:	**1.*a.*** *m. REL.* Promesa feta a la divinitat per una persona o per un grup de dur a terme una determinada acció. . [22.29].
	Esment:	***b.*** **vindre a esment** (alguna cosa) Acudir al

		pensament.[22.35],o Menció: **1.***f.* Fet de parlar breument d'una persona o una cosa, de citar-la. Esmentar:mencionar Enaltir: *v. tr.* Lloar (el mèrit d'algú o d'alguna cosa): ***b.*** **lloar Déu** Celebrar les grandeses de Déu, regraciar-li els seus beneficis. ***c.*** **lloat siga Déu!** Exclamació de regraciament per un esdeveniment favorable Exalçar: *v. tr.* Posar alt el mèrit (d'algú o d'alguna cosa), lloar en alt grau. Contumaç: **1.***adj.* Que es resistix obstinadament a complir les ordes de qui comanda. **2.***adj.* [*esp.*] Que no es presenta a juí quan ha sigut cridat.[22.37].
	Jeure:	Jaure: **1.***v. intr.* Estar, un cadàver, a la fossa. **2.***v. intr.* Estar, algú o algun animal, estés ben llarg, en posició horitzontal. **3.*a.*** *v. intr.* Estar en posició horitzontal per a descansar, per a dormir.[22.45].
	Enterbolir:	**1.** ***a.*** *v. tr.* Posar tèrbola (alguna cosa). *L'argila ha enterbolit l'aigua del riu.* ***b.*** *v. pron. A causa de la pluja, l'aigua de la piscina s'ha enterbolit.* **2.***v. tr.* [*fig.*] Privar de lucidesa. *L'accident li va enterbolir els pensaments.* [15.15].[22.52].[22.45].
	Unívoc:	*adj.* Susceptible de ser entés o interpretat només d'una manera..[22.52].
	Desagreujar:	**1.***v. tr.* Reparar un greuge. **2.** *v. tr.* Donar, algú, una satisfacció completa (a qui ha agreujat). *Ha de desdir-se de les seues paraules per a desagreujar-lo.* **3.***v. tr.* Desgravar. *Desagreujar un impost.* un greuge **: 1.***v. tr.* Reparar un greuge. **2.** *v. tr.* Donar, algú, una satisfacció completa (a qui ha agreujat). *Ha de desdir-se de les seues paraules per a desagreujar-lo.* **3.***v. tr.* Desgravar. *Desagreujar un i* àdhuc:Inclús:Inclòs: **1.***adj.* [*ant.*] Inclòs. *adv.* Fins i tot. *adv.* Fins i tot, especialment al contrari del que es podia suposar. *Tots reconeixen els seus mèrits, àdhuc els seus detractors.*].. [22.73].
	Conjuminar:	**1.***v. tr.* Ajustar, posar d'acord (diverses coses, diversos assumptes, diverses circumstàncies) de manera que vinguen bé per al fi que es desitja; compondre, combinar. *Va conjuminar tota la seua faena per a acabar a les nou.* *Ha decorat la seua casa conjuminant tots els colors.* **2.***v. pron. Tot es va conjuminar en favor seu, en contra seu.*Ibid
023Els Creients Al_Muminún)	**Palmerar:**	*m. BOT.* Lloc ple de palmeres. [23.19].
	Suscitar:	*v. tr.* Promoure, fer sorgir. *Suscitar una disputa. Suscitar un alçament popular.* [23.31].
	Detrit:	detritus: **1.***m. inv.* Producte resultant de l'esmicolament, la desintegració d'un cos sòlid. *Detritus al·luvials, volcànics.* ***2.****m.* [*fig.*] Residus, desferra. [23.41].
	ossa:Tossal:Pujol:	**1.***m. GEOL.* Elevació del terreny no massa alta ni de pendent molt rost, en una plana o aïllada d'altres muntanyes.

		2.*f. GEOL.* Elevació del terreny ampla i ondulada. [23.50].
	Imbuir: Infondre:	*v. tr.* Suscitar, produir en el cos, en l'ànim, un efecte físic, afectiu, moral. *El repòs infon nou vigor als membres. Infondre por.* [23.57].
	Per ventura:	***d.*** **per ventura** *loc. adv.* Per atzar, especialment usat per a indicar que el contingut de la proposició no és pas cert. *Que eres ric, per ventura? Doncs per què li dónes tants diners?* [23.69].
	Apiadar-se:	*v. pron.* Tindre pietat, compadir-se. *Apiadeu-vos dels menys afortunats.* [23.75].
024La llum (An_Núr)	**Mansuetud: 1.*adj.* Manso.**	*adj.* [*p. ext.*] *Aspecte mansuet, naturalesa mansueta.* [24.2].
	Parlera : Parleries:	*f.* Ganes de raonar, xarrera. [24.14].
	Trepitjada:	*f.* Xafada:**2.***f.* Senyal que deixa el peu de l'home o d'un animal en la terra per on ha passat. [24.21].
	Incautes: cautela:	**1.***f.* Prudència davant d'un perill probable. [24.23].
	Cast:.	**1.*a.*** *adj.* Es diu de qui s'absté de tot plaer sexual considerat il·lícit. ***b.*** *adj.* [*p. ext.*] Es diu de qui s'absté de pensaments impurs. **2.***adj.* Conforme a la castedat. *Una vida casta. Paraules castes.*
	Escot:	**1.***m.* Part anterior de l'obertura d'una peça de vestir escotada per on passa el cap. **2.***m.* Adorn que es posa en l'escot d'una camisa, d'un vestit, etc. **3.***m.* Part del bust o de l'esquena que l'escot del vestit deixa descoberta.[24.31].
	Estendre:	***d.*** *v. pron.* Parlar o escriure llargament sobre un tema. *Crec que el conferenciant s'ha estés massa sobre el primer punt. Sempre s'estén en digressions.* [24.33].***impr. Esteneu.***
	Fornícula:	*f. ART/CONSTR.* Buit, generalment en forma d'arc, practicat en una paret per a col·locar-hi una estàtua, un altar, etc.
	Ble:	**1.***m.* Cordó, cinta, feix de filaments combustibles posat en l'interior dels ciris, les candeles o les bugies, o bé en el bec dels llums d'oli, de petroli, etc., per a obtindre'n llum una vegada iniciada la ignició. Fulgurant: fulgurar: *v. intr.* Llançar rajos de llum.
	Assedegat:	**1.***adj.* Que patix set. **2.***adj.* [*fig.*] *Assedegat d'estima. Assedegat de justícia.* [24.35].
	Ruixat:	*m. METEOR.* Pluja molt forta, que dóna lloc a una precipitació de curta duració i amb intervals de cel clar. [24.43.
	Espentar:	**1.***v. tr.* Donar espentes. **2.*a.*** *v. tr.* Moure o tractar de moure (algú o alguna cosa) exercint una pressió. Empenyer: Espentar: : *Espentar un carretó. Érem dos a espentar la barca, però no la podíem avarar.* [24.43].
	Calamarsa:	*f. METEOR.* Granís.**Ibid**.

	Ferir:.	**1.*a.*** *v. tr.* Produir una ferida (a algú). ***b.*** *v. tr.* Colpir, donar un colp, amb alguna cosa. ***d.*** *v. pron.* [*p. ext.*] Produir-se una esquerda en un objecte. ***e.*** *v. tr.* [*p. ext.*] Afectar dolorosament. *Estos rajos de sol ferixen la pell.* **Ibid.**
	Plaure:	**1.***v. intr.* Agradar. *Ho farem així, tant si vos plau com si no vos plau.* **2.si vos plau** (o **si et plau**, o **si li plau**, etc.) Per favor. *Escolteu-me, si vos plau.* **3.si vos plau per força** Tant si voleu com si no voleu. [24.55].
	Aixecar:	*v. tr., intr.* i *pron.* Alçar**: 7.***v. tr.* Retirar o arreplegar (alguna cosa) del lloc on es troba. **11.***v. tr.* Posar (una cosa) en el seu lloc, on estiga ben guardada. *Alça els llençols en el primer calaix de l'armari.* Impúber: *m.* i *f. DRET* Persona que no ha arribat a la pubertat. [24.58].
025El Criteri (Al_Furqaan)	**Bergant:**	**1.***m.* i *f.* Persona sense escrúpols capaç de qualsevol mala acció. [25.28].
026Els Poetes (Ax_ Xúa.ra)	**Fetillar :**	(Fetillat) مسحور *v. tr.* Sotmetre (algú o alguna cosa) a la influència d'un malefici, d'un sortilegi.
	Enxisar:.	**1.***v. tr.* Embruixar. **2.***v. tr.* Captivar (algú) per un atractiu poderós. *La seua eloqüència va enxisar el públic.*
	Bram :	زفير **1.*a.*** *m.* Crit d'ase. ***b.*** *m.* [*p. ext.*] Crit d'altres animals. **2.***m.* Crit fortíssim, eixordador. **3.***m.* Soroll intens del vent tempestuós, de la mar avalotada. *m.* Corrent impetuós d'aigua, com el que ix del molí. *La força d'un bram entre les penyes.* la destrucció.
	Descansador:	*m.* Lloc a propòsit per a descansar-hi.
	Esgarrar :	**1.*a.*** *v. tr.* Trencar, fer trossos (un teixit, un paper, una pell, etc.), amb una estirada. ***b.*** *v. tr.* [*p. ext.*] Trencar per un ús excessiu. *Esgarrar les sabates.* **2.***v. pron. Esgarrar-se un vel, unes espardenyes.*
	Roín:	**2.*a.*** *adj.* Dit d'una cosa que no té les qualitats desitjables, que no és a propòsit per al fi assenyalat.
	Prodigar :	**1.***v. tr.* Gastar, donar, amb prodigalitat, sense mesura. *El que prodigues, ho robes al teu hereu. Prodigava les lloances.* Bescoll: **1.***m. ANAT.* Part posterior del coll de l'home i dels animals.
	Travar: **Entès :**	***b.*** **travar-se la llengua** Embalbir-se fins al punt de no poder parlar distintivament. Angoixar: **1.***v. tr.* Produir angoixa (a algú). *Les preocupacions l'angoixen.* **2.***v. pron.* Sentir angoixa. *No t'angoixes, que tot se solucionarà.* *adj.* i *m.* i *f.* Que entén en alguna cosa. [26.34]. [26.13].
	Engolir:	**1.*a.*** *v. tr.* Fer passar per la gola, de la boca a l'esòfag. ***b.*** *v. pron. S'ha engolit en un moment tot el plat d'arròs.* **2.***v. tr.* [*p. ext.*] Fer desaparéixer sobtosament dins seu (alguna cosa), com si se la tragara, un abisme, un corrent, un conducte, etc. *El carrer es va inundar perquè els albellons no podien engolir tota l'aigua.* [26.45].
	Sumptuoses	*adj.* Que és molt luxós, d'una gran magnificència, molt ric. *Una*

	residències:	*sala sumptuosa. Una festa sumptuosa.* [26.58].
	Divisar:	**3.***v. tr.* Vore de lluny o amb dificultat. [26.61].
	Lliurar:	**1.***v. tr.* Entregar. [26.71], [21.52].
	Guarir:	*v. tr.* i *pron. MED.* Curar. [26.80].
	Judici:jui:	**1.***m.* Acció o efecte de judicar o de jutjar. **2.*a.*** *m.* Facultat de jutjar o de judicar, d'emetre un juí. ***b.*** *m. FILOS./PSIC./LÒG.* Acte o procés mental pel qual algú ordena la seua conducta segons unes normes, uns principis o uns criteris determinats. [26.83].
	Esgarriat:	**1.***v. tr.* Fer perdre o traure del camí (una persona o una bèstia). *Les males companyies l'han esgarriat.* **2.*a.*** *v. pron.* Perdre el camí, perdre's separant-se de la colla, del ramat, etc., de què formava part. *S'ha esgarriat una ovella.* ***b.*** *v. pron.* [*fig.*] Abandonar el camí recte. *Es va esgarriar per culpa de la seua afició a la beguda.* [26.91].
	Host:	*f. HIST.* Exèrcit en campanya. [26.95].
	Abarrotat:	*adj.* Completament ple de persones o de coses. *L'autopista estava abarrotada de cotxes.* Pujol: *m.* Puig xicotet: *m.* Elevació del terreny, més o menys escarpat, que forma una cima que sobreïx del terreny circumdant. Conrear: **1.***v. tr.* Cultivar. [26.148].
	Agusar:	**1.***v. tr.* Fer més agut. *Agusar el tall d'una destral.* **2.***v. tr.* [*fig.*] Avivar, fer més aguts, (els sentits corporals, la intel·ligència, etc.). *Agusar la vista. Agusar l'enginy.* . [26.223].
027Les Formigues (An_Naml)	**Tió:**	**1.***m.* Tros de soca o branca grossa, sobretot el que es destina a ser cremat. [27.7].
	Escalfar:	Calfar: **1.*a.*** *v. tr.* Fer que augmente la temperatura (d'alguna cosa). *Calfar aigua per al bany. Esta estufa calfa les dos habitacions. El sol no calfa este matí.* ***b.*** *v. pron.* Augmentar la temperatura. *Caminàvem de pressa per vore si ens calfàvem. Calfar-se a la vora de la llar. Esta aigua tarda molt a calfar-se.* [27.7].
	Escotadura:	**1.***f.* Escotat 2. **2.** *f.* Esmotxat. **3.***f. ANAT.* Incisió o depressió en un òrgan, principalment en el cantell d'un cos. Escotat: **1.*a.*** *adj.* Es diu de la peça de vestir que deixa descoberta una part del bust o de l'esquena. *Porta un vestit molt escotat.* ***b.*** *adj.* [*p. anal.*] *Unes sabates escotades.* **2.***m.* Escot[2] 3. [27.12]**.**
	Pardal:	**1.***m. ZOOL.* Au de dimensions reduïdes. **2.*a.*** *m. sing. ZOOL.* Au del suborde dels pardals. ***b.*** *m. pl. ZOOL.* Suborde d'aus de l'orde dels passeriformes, que comprén unes 4.000 espècies i més de 50 famílies, la qual cosa representa quasi la mitat de les aus actuals. Au ***: b.*** *f. pl. ZOOL.* Classe de vertebrats, ovípars, de sang calenta i respiració pulmonar, amb un bec corni, el cos cobert de plomes i les extremitats toràciques en forma d'ales, i que comprén unes 8.600 espècies, la majoria voladores. [27.16].
	Esclafar:	**1.***v. tr.* Arrugar, deformar, (una tela, un vestit, etc.) per

		compressió. *T'estàs aixafinant els pantalons.* **2.***v. pron. La camisa s'ha aixafinat.* Aixafinar: **1.***v. tr.* Arrugar, deformar, (una tela, un vestit, etc.) per compressió. *T'estàs aixafinant els pantalons.* **2.***v. pron. La camisa s'ha aixafinat.* [27.18].
	2.*La palput *:	*f. ZOOL.* Au de l'orde dels coraciformes, de la família dels upúpids *(Upupa epops),* de color bru rosat, ales i cua ratllades de blanc i negre i cresta llarga erèctil en forma de palmito. [27.20].
	***2.*Trigar:**	Tardar. [27.22].
	***2.*Au:**	aus de mal averany: ***e.*** **au de mal temps** (o **de mal averany**) Persona que du males notícies, mals presagis, o que es creu que causa desgràcia. [27.47].
	Juramnetar:	*v. tr.* Prendre jurament a una persona. [27.49].
	Gratcien:	a posta: **a gratcient** *loc. adv.* Amb intenció i coneixement, no sense voler. [27.54].
	Concupiscencia:	**1.***f. REL.* Tendència espontània, prèvia a l'opció lliure, que inclina la voluntat vers un bé parcial. **2.***f.* Apetit desordenat de plaers sensuals. **3.***f.* Cobejança. *Sempre ha tingut una verdadera concupiscència de diners.* [27.55].
	Aprimorat:	*adj.* D'una elaboració excel·lent quant a la finor o la delicadesa. *Uns versos aprimorats. Un brodat aprimorat.* [27.60]. Desviat: *adj.* Apartat del bon camí o de la direcció normal. [27.60].
	Afanyar:	**1.***v. tr.* Procurar-se (alguna cosa) amb molts treballs, amb gran esforç. **2.*a.*** *v. pron.* Treballar amb molta diligència, sol·lícitament. ***b.*** *v. pron.* Entregar-se a una faena, a una acció, de manera molt activa. ***c.*** *v. pron.* Fer diligències actives per a aconseguir alguna cosa. **3.***v. pron.* Donar-se molta pressa a fer alguna cosa. *Si no t'afanyes, no acabarem a temps.* [27.72].
	Apressar:	**1.***v. tr.* Procurar-se (alguna cosa) amb molts treballs, amb gran esforç. **2.*a.*** *v. pron.* Treballar amb molta diligència, sol·lícitament. ***b.*** *v. pron.* Entregar-se a una faena, a una acció, de manera molt activa. ***c.*** *v. pron.* Fer diligències actives per a aconseguir alguna cosa. **3.***v. pron.* Donar-se molta pressa a fer alguna cosa. *Si no t'afanyes, no acabarem a temps.* [27.72] ***f.*** **xafar els talons** Perseguir a poca distància.
	Munió:	*f.* Gran nombre de persones, d'animals o de coses. *Queda encara una munió de treballs per corregir.* Multitud: **1.***f.* Gran nombre de persones o coses, conjunt nombrós. *Quan van arribar a l'aeroport, els esperava una multitud emocionada. Hi ha una multitud de fets que encara ignorem.* [27.83]. **2.la multitud** Conjunt molt nombrós de persones. *La multitud els aclamava.* **3.la multitud** (o **les multituds**) [*pej.*] El comú de la gent popular. *No hem de pensar així només perquè ho faça la multitud.* [27.83]

028El Relat (Al_Qassas)	**Conforme:**	**1.*a.*** *adj.* D'una forma o d'una manera de ser que és igual a la d'una altra cosa presa com a tipus o model, com a terme de comparació. *Una reproducció conforme a l'original. Una temperatura conforme a l'època de l'any.* ***b.*** *adj.* [*p. ext.*] Que es correspon exactament amb els principis, els costums, etc., amb allò que és necessari. *La seua opinió és conforme a la general.* d´acord amb: **d'acord amb** *loc. prep.* De conformitat amb, segons. [28.3].
	Desolat:	***a.*** *adj.* Afligit profundament, colpit, a causa d'una desgràcia, una pèrdua, etc. ***b.*** *adj.* [*p. ext.*] Que denota una gran aflicció i un gran desconsol. [28.10].
	amagatotis:	Amagat: **1.***adj.* Sostret a la vista, ocult. **2.***adj.* Dissimulat. *Ho duia molt amagat.* **3.*a.*** **d'amagat** *loc. adv.* Amagant-se, ocultament. *Es veien d'amagat.* ***b.*** **d'amagat de** *loc. prep.* Amagant-se de. *Ho van fer d'amagat dels seus pares.* **4.d'amagat o de celat** D'una manera o d'una altra. [28.11].
	Emparar:	***a.*** *v. tr.* Ajudar (una persona desvalguda). *Emparar els pobres i els dèbils.* ***b.*** *v. pron.* Protegir-se, aprofitar-se del poder o l'ajuda d'una persona o una cosa. *M'empare amb Déu! Quan té problemes s'empara amb la família. Si plou, empareu-vos amb el paraigua.* [28.26].
	Serè:	**2.*a.*** *adj.* [*fig.*] Exempt de tot torbament. *Tindre el cap seré.* ***b.*** *adj.* [*fig.*] Que reflectix la tranquil·litat de l'ànim. *Una mirada serena.* [28.32].
	Vilipendiat:	vilipendiar: *v. tr.* Tindre en vilipendi, menysprear :vilipendi: *m.* Menyspreu, denigració, de què és objecte una persona o una cosa. . 28_Al_Qassas. [28.42].
	Fanejar:	*v. intr.* Fer ostentació**, fer ufana**: **1.*a.*** *f.* Pompa, ostentació. ***b.*** **fer ufana** (d'una cosa) Gloriejar-se'n, fer-s'hi vore. **2.***f.* Gran verdor i frondositat en les plantes, esponera. *Quina ufana, en aquell hort!.*[28.58].
	Insolentar-se:	*v. pron.* Mostrar-se insolent, faltar al respecte degut a algú. [28.76].
	Empassar-se:	**1.*a.*** *v. pron.* Engolir. [28.81].
	Citar:	Anomenar: **3.***v. tr.* Anomenar (algú) com a digne d'atenció, d'admiració. *El va citar com a exemple de dignitat i concòrdia.* [28.85].
034Els Saba (Saba)	**Esglaiat:**	esglai: *m.* Por causada per la imminència d'un perill, d'una desgràcia. *L'escenari s'afonava i tots llançàrem un crit d'esglai.* [34.51].
	Arrabassat: arrabassar:	**1.***v. tr. AGR.* Arrancar les mates (d'un terreny), traient-ne les arrels i les rabasses, per a cultivar-lo posteriorment. *Arrabassar un camp.* **2.*a.*** *v. tr.* Arrancar (una planta) de soca-rel. *L'aigua va arrabassar les vinyes.* ***b.*** *v. tr.* [*p. anal.*] Arrancar (alguna cosa) a algú. *Li va arrabassar el dit d'una mossegada.* ***c.*** *v. tr.* Prendre (alguna cosa) a algú a la força, violentament. *Li arrabassà la bossa i arrancà a córrer.* [34.51].

035Creador (Faatér)	**Malmetre:** **Corfa:** **Vetes:** **veta:**	**1.***v. tr.* Posar en mal estat, fer malbé, espatlar. *No ho toques que ho malmetràs. Això que fas pot malmetre la teua salut. La calç ha malmés la llavadora. Amb la teua actitud has malmés les negociacions.* [35.10]. **1.***f.* Clofolla, closca. **2.***f.* Pela de certs fruits, del formatge, etc. **3.***f* Crosta del pa, de les ferides, etc. **4.***f.* Escorça. [35.13]. **2.***f.* Via o vena en una pedra, una roca, etc. ***2.a.*** *f.* [*p. anal.*] Nom donat a algunes coses que per la forma s'assemblen a una veta. [35.27].
036Ya_Siin	**Fosques:**	fosc: **1.*a.*** *adj.* Privat totalment o parcialment de llum, de claredat. *Una cambra fosca. Una cova fosca.* ***b.*** **a entrada** (o **a boca**) **de fosc**.En començar a fer-se de nit. ***c.*** **a les fosques** (o **a fosques**) Sense llum, sense claror. *Caminàvem a les fosques.* ***d.*** **a les fosques** (o **a fosques**) Sense informació o intel·ligència d'alguna cosa. *He quedat a les fosques de tota l'explicació.* [36.37].
037Els Llocs En Fila (As_saffát)	**Apegalós-sa:**	**1.***adj.* Que apega. *Una substància apegalosa. Una calor apegalosa.* [37.11].
038Ssaad	**Superxeria:**	*f.* Engany pel qual es fa prendre alguna cosa pel que no és. [38.7].
039Els_Grups (Az_zúmar)	**Si:**	**1.***m.* Cavitat o depressió. **2.*a.*** *m.* [*esp.*] *ANAT.* Qualsevol concavitat del cos. [39.6].
041Han Estat Explicades Detalladament (Fossílat)	**Embolcall:** **Comesa:**	**1.***m.* Allò amb què és embolcada una cosa. **2.***m.* Bolquers. [41.5].Embolcar: **1.***v. tr.* Cobrir totalment o parcialment (alguna cosa) amb tela, paper, aigua, vapor, etc. *Embolcarem el regal amb paper decorat. La boira embolcava la ciutat.* **1.***f.* Allò que algú té al seu càrrec o a la seua cura. **2.***f.* Encàrrec, missió. [41.12].
048La Victòria (Al_Fath)	**Afalagar:** **Engegar:** **Ofrena:** **Calcigar:** **Xafar:**	**1.***v. tr.* Adreçar (a algú) lloances, demostracions d'afecte, de reverència, etc., per a afectar-lo d'una manera agradable. **2.***v. tr.* Alimentar, encoratjar, en algú, (l'orgull, la vanitat, una passió qualsevol, un defecte, una mania). **3.***v. tr.* Afectar d'una manera agradable. *Les teues paraules m'afalaguen.*[48.12]. llençar. [48.15]. **1.*a.*** *f. REL.* Do que s'oferix a la divinitat per aplacar-la, fer-la propícia, o per expiació, o també a un sant. [48.25]. **3.*a.*** *v. tr.* [*fig.*] Fer perdre del tot la força física o moral, el vigor, etc. ***b.*** *v. tr.* [*fig.*] Deixar (algú) sense saber què dir o respondre, inutilitzar-lo moralment per a fer alguna cosa. *Tantes burles l'han deixat xafat.* [48.25].
050Qaf	**Atapeït:** **Efugir:** **Agusar:**	*adj.* Atapit: **1.*a.*** *adj.* Compacte. [50.10]. **1.***v. tr.* Esquivar. *Defugir un perill, una pregunta, un compromís.* [50.19]. **1.***v. tr.* Fer més agut. *Agusar el tall d'una destral.* **2.***v. tr.* [*fig.*] Avivar, fer més aguts, (els sentits corporals, la

		intel·ligència, etc.). *Agusar la vista. Agusar l'enginy.* [50.37].
053L'Estrella (An_Naym)	**Ginjoler:**	*m. BOT./FARM.* Arbust o arbre menut de la família de les ramnàcies *(Ziziphus jujuba),* de fulles alternes o dístiques, flors pentàmeres groguenques i de fruits drupacis (gínjol). [53.16]
054La Lluna (Al_Qamar)		
055El Compassiu Ar_Ráhman)	**Coriáci:** **Frondós-sa:** **Huríes: hurí:**	*adj.* Que té la consistència del cuiro. [55.37]. ***plr***. Frondosos: *adj.* Abundós de branques i fulles. *La selva frondosa.* [55.48]. *f. REL.* Cada una de les dones bellíssimes i sempre verges que, segons la creença musulmana, viuen al paradís de Muhommad com a companyes dels benaventurats. [55.72].
056L'Esde-veniment (Al_Waquea)	**Esmicolar:**	**1.***v. tr.* Reduir a miques. *Esmicola el pa per a fer la sopa.* **2.***v. pron. El got es va esmicolar en mil trossos.* [56.5].
058La Discussió (AL_Muyadíla)	**Espantar:** **Escudar:** **Recolzar-se:**	**1.*a.*** *v. tr.* Causar espant. *Amb les ulleres fosques i el pèl llarg espantes el xiquet. Les teues paraules no ens espanten.* ***b.*** *v. tr. Això sí que espanta.* ***c.*** *v. pron. S'espanta de seguida. Quan sent sorolls estranys a la nit m'espante molt.* **2.*a.*** *v. tr.* Fer fugir amb amenaces, gests violents, etc. *Espanta les mosques amb la mà.* ***b.*** *v. pron.* Fugir. *No feu tant de soroll, que s'espantaran els cavalls.* [58.13]. **1.*a.*** *v. tr.* Cobrir amb l'escut. ***b.*** *v. tr.* [*p. anal.*] Protegir com amb un escut. *La serralada escuda el poble.* **2.*a.*** *v. pron.* Cobrir-se amb l'escut dels colps de l'adversari. ***b.*** *v. pron.* [*p. anal.*] *Fugint de son pare va anar a escudar-se darrere de sa mare.* ***c.*** *v. pron.* [*fig.*] Valdre's d'alguna cosa com a pretext, defensa, etc. *S'escuda en la seua debilitat per a no fer res.* [58.16]. **1.*a.*** *v. intr.* Descansar, una cosa, sobre un suport. **2.*a.*** *v. tr.* Posar (una cosa) de manera que recolze o descanse sobre un suport. *L'escala, recolza-la en la paret.* ***b.*** *v. tr.* Donar suport. *La majoria dels membres recolzen el document proposat per la direcció del partit.* [58.18].
059La Reunió (AL_Haxr)	**Escarmentar:** **Bandejar:**	**1.***v. intr.* Prendre ensenyança del que s'ha experimentat per a no tornar a incórrer en falta, per a no tornar a arriscar-se, etc. *Li he dit moltes vegades que això és perillós, però ell no escarmenta.* **2.***v. pron. Quan s'escarmente no ho tornarà a fer.* **3.***v. tr. No li agrada escarmentar els seus fills.* [59.2]. **1.***v. tr.* Condemnar (algú) a eixir d'un territori o d'un lloc, proscriure. **2.***v. tr.* [*fig.*] Apartar, allunyar (alguna cosa). **1.** *m.* Acció o efecte de bandejar. andejament:**2.***m. DRET* Mesura restrictiva de la llibertat, que no la priva plenament, sinó que només impedix poder entrar, durant un cert temps, en un determinat territori o una determinada zona geogràfica. [59.3].
060L'Exami-nanda (AL_--Mumtahana)	**Retreure: retraure:** **Forjar:**	**2.*a.*** *v. tr.* Tirar arrere o endins contraient; retractar. [60.10]. ***b.*** *v. tr.* [*fig.*] Imaginar, inventar, il·lusions o falsedats. *Forjar somnis. Forjar calúmnies.*Forjadas.
065El Repudi	**Ama:**	**5.***f.* [*ant.*] Mare de llet. [65.6].

(AL_Tálaq)		
067El Domini (Al_Mulk)	**ajupir:** **Fragor:** **Esclatar:** **Ajupir:**	**1.***v. tr.* i *pron.* Acatxar. *Va ajupir el cap i no digué res. S'hagué d'ajupir per a arreplegar el paper.* *m.* (o *f.*) Soroll fort. [67.7]. **1.*a.*** *v. intr.* Rebentar, trencar, amb soroll fort i projecció de fragments. *Una bomba que esclata. No unfleu tant el globus que esclatarà.* [67.8]. **1.***v. tr.* i *pron.* Acatxar. *Va ajupir el cap i no digué res. S'hagué d'ajupir per a arreplegar el paper.* **2.*a.*** *v. tr.* Tancar entre dos coses que s'ajunten. *La porta li va ajupir la mà.* ***b.*** *v. pron. Es va ajupir els dits.* [67.22].
068El Càlam (Al_Calam)	**Condescendent:**	*adj.* Que mostra condescendència: **1.***f.* Disposició de caràcter que inclina a condescendir. *Abusar de la condescendència d'algú.* **2.***f.* Acció de condescendir. *Té massa condescendència amb els fills.* [68.9]. *v. intr.* Dignar-se a consentir alguna cosa a algú, prestar-se a. *Condescendir als precs d'algú.*
069La Inevitable (Al_Haqa)	**Trencadís:** **Colze:**	*adj.* Que és fàcil de trencar-se, fràgil. [69.16]. **1.*a.*** *m. ANAT.* Articulació del braç i l'avantbraç i les parts toves que l'envolten. **3.***m. METROL.* Antiga mesura de longitud equivalent a la distància del colze al cap dels dits. [69.32].
070Els Graus (Al Ma-ariy)	**Pusil·lànime:**	*adj.* D'ànim dèbil i tímid.
071Noé (Nuh)	**Magnanimitat:**	*f.* Grandesa d'ànim. [71.13].
074 L'Embolicat en un Mantell Al_Mudacer)	**Sunyós:**	*adj.* Excessivament seriós de cara, taciturn.
075La Resurrecció (Al_Qiyama)	**Encantador:**	Encantar **1.*a.*** *v. tr. ESOT.* Exercir (sobre algú o alguna cosa) arts de màgia. *El mag va encantar el príncep.* [75.27].
076L'Home (Al_Insan)		
77Els Enviats Al_Mursalat)	**Ardit:**	**1.***m.*Artifici utilitzat per a aconseguir alguna cosa, especialment per a enganyar l'enemic. *Ha guanyat d'una manera neta, sense fer ús de cap ardit.* [77.39].
080Va Frunzir Les Celles (Abasa)	**Rialler:**	**1.** *adj.* Propens a riure, que riu fàcilment. *Natàlia és molt riallera.* *adj.* D'aspecte delitós. *Un paisatge rialler.* [80.39].
081 L´Enfos-quiment (At_Takwiir)	**Engegada:** **Estrèpit :**	**1.***f.* Acció d'engegar. *2.f MOTOR* Arrancada. **1.***m.* Soroll fort. *L'estrèpit dels canons.S*
083Els Defraudadors **Al_Mutaffífiin)**	**Lluentor:qui lluent:** **Rovell:**	**1.***adj.* Que lluïx. *Una pell lluenta de rosada. Una làmpada de coure lluenta.* fer lluent:Lluentar **1.*a.*** *m. QUÍM.* Òxid fèrric hidratat, de color rogenc, que es forma en la superfície del ferro per acció de l'aire humit.
088La Que Cobreix (Al_Ghaxia)	**Sadollar:** **Cabalós/a:**	*v. tr.* Saciar. **1.** *adj.* Acabalat. **2.***adj.* D'un gran cabal. *Un riu cabalós.*

089L'Alba (Al_Fayr)	**Assossegada: assossegar:**	1.*v. tr.* Calmar, tranquil·litzar. *Estes pastilles l'assossegaran.* 2.*v. pron.* Calmar-se, tranquil·litzar-se. *No et farem cas fins que no t'assossegues.*
094Infondre l´Ànim (AX_Xarh)	**Aclapar:**	**1.*a.*** *v. tr.* Doblegar (una persona o un animal) per la pressió d'un pes molt gran o d'una càrrega excessiva. *La sobrecàrrega aclapararà la cavalleria.* ***b.*** *v. tr.* [*p. ext.*] Tirar a terra, fer caure. *Van aclaparar les tanques. Aclaparar un arbre.* **2.** ***a.*** *v. tr.* [*fig.*] Fer perdre l'ànim (a algú), descoratjar-lo. *Les desgràcies l'aclaparen.* ***b.*** *v. tr.* [*esp.*] Fer perdre les forces físiques (a algú), debilitar-lo. *La infecció el va aclaparar.*
00Els Corsers (Al_Adiyat)	**Corsers:** **Pantaixants:** **Espurnes: purna:**	Cavalls *v. intr. PAT.* Respirar agitadament, amb pantaix. **1.*a.*** *f.* Partícula incandescent que es desprén d'un cos en combustió o de dos cossos durs fregats fortament..
101La Calamitat (Al_Qarea)	**Cardada: Cardar:**	.*v. tr. TÈXTIL* Pentinar (la llana, el cotó, etc.) amb la carda per a poder-la filar millor. ***b.*** *f. TÈXTIL* Instrument primitiu, utilitzat per a pentinar a mà les floques de cotó i de llana, que consistia en una fusta plana, amb un mànec, que tenia clavada una peça de cuiro guarnida amb puntes de fil d'aram.
105L'Elefant (Al_Fiil)	**Esbart:** **Desgranar:**	**1.***m.* Grup de persones o animals. **1.***v. tr. AGR.* Llevar el gra (d'alguna cosa). *Desgranar una espiga.*
111Les Fibres (Al_Masad)	**Adquisició:** **Acarreadora:**	**1.** *f.* Efecte d'adquirir. **1.***v. tr.* Fer prendre (algú) una via, una direcció, un costum, un hàbit. *Les males companyies l'han acarrerat al joc.*
113L'Alba (Al_Falaq)	**Envejós:**	**1.***adj.* Que té enveja. **2.***adj.* Que denota enveja. *Comentaris envejosos.*

Salt3,Traductor i Corrector de valencià.Versió 3.0.701,Generalitat Valenciana.

Capítols

BIBLIOGRAFIA

“El Noble Alcorà”:**Versió Árab de Warsh:”Mushaf At-Tajweed”,Dar Al Ma´rifa,Damasc,Síria,1425/2003.**
“El Noble Alcorà”:**Versió Árab de Hafs, Complex del Rei Fahd, Medina;Saudi Aràbia.**
“Le Saint Coran” :**M.Hamidullah i M.Leturmy. Maryland 1985 i1989 .**
“El Corán**”:Juan Vernet,Barcelona,1953.Reedició:1980,1986,1995.**
“The Koran”:**N.J Dawood.Moltes edicions i revisions des de 1956 fins a 1974** .
“AL-Qur'an”, “The Koran”:**Ahmed Ali i la de Abdullah Yusuf Ali.**
“El Noble Corán”:**En Espanyol, Sheikh Abdel Ghani Melara Navio, Complex del Rei Fahd,** Medina;Saudi Aràbia.
“Le Coran”:**En Frances, Dr.Mouhammad Hamidullah, Complex del Rei Fahd, Medina;Saudi Aràbia.**
“El corán”:**Julio Cortés. Moltes copies en Internet, (1987).**

Webs:
Web:Consciència Islámica: الثلاثاء 15رجب 1425هـ - 31 أغسطس 2004 تحقيقات :الوعي الإسلامي

Biblioteca d'Humanitats - UAB
http://hipatia.uab.cat/islamolatina/pub/text.asp?pub_id=33
http://perso.infonie.fr/stehly/escatologie.htm

Diccionaris:
Salt3,Traductor i Corrector de valencià.Versió 3.0.701,Generalitat Valenciana.
Corrector Electronic del Català: la Gen.cat.
Diccionario Inverso Ilustrado,Reader´s Digest.Golfo de Salónico, 1997.
Diccionari Escolar,Grupo Promotor Santillana de Ediciones,S.A,1994.
Arabic English Dictionary,Spoken Language Services,Inc.1976.

Declaració de fe:

No he escoltat parlar de ninguna traducció en català fins que em vaig anar a preguntar en el Centre d´Acollida de Lloret,el dia 25/11/2009,sobre els tramitis que es fan sobre la propietat intel·lectual,edicio i impremta.És en aquell moment que em van informar que el Professor,difunt,Míkel de Epalza,va fer una en el 2002.Però, jo vaig decidir continuar amb la meva sense llegir la seva ni consultar-la per a evitar qualsevol plagi o influència,sigui de manera directa o indirecta. De tota manera no es tractaria de ningú cas de plagi, per ser "El Llibre Sagrat" obra d´Al.là, i per tant esta a l'abast de qualsevol intel·lectual o investigador que vol treballar sobre, o amb el,com ha ocorregut amb les moltes traduccions,multiples i repetides en altres llenguas al llarg de la història.

Esperem que el meu trabell enrequeixi a altres.

Youssef Lyoussi

Lloret de Mar,Dimecres,17 març 2010
corresponent al 01 Rabi Thani 1431.

([10.37] Aquest Alcorà no pot haver-lo inventat ningú anés d'Al·là. No només això, sinó que ve a confirmar els missatges anteriors i a explicar detalladament l'Escriptura , eximeix de dubtes, que procedeix del Senyor de l'univers.
[10.38] O diuen: «Ell ho ha inventat». Digues: «Si és veritat el que dieu, porteu una sura semblant i crideu a qui pugueu, en lloc de cridar a Al·là!»)

Jonás (Yunus) 109 Versicles

([4.174] Homes! Us ha vingut del vostre Senyor una prova. I us hem fet baixar una Llum manifesta.
[4.175] A qui hagin cregut en Al·là i s'hagin aferrat a Ell, els introduirà en La seva misericòrdia i favor i els dirigirà a Si per una via recta.)

Les Dones (An_Nísa) 176 Versicles

([20.25] Va dir: «Senyor! Infon-me ànim!
[20.26] Facilita'm la tasca!
[20.27] Deslliga un nus de la meva llengua!
[20.28] Així entendran el que jo digui.)

Ta Ha 135 Versicles

([18.109] Digues: «si anés el mar tinta per a les paraules del meu Senyor, s'esgotaria el mar abans que s'esgotessin les paraules del meu Senyor, inclús si li afegíssim altre mar de tinta».)

La Caverna (Al_Kahf) 110 Versicles

Biografía:

Youssef Lyoussi

Data i lloc de naixement:01/01/1955 Sefrou Marroc

Membre de la Missió Cultural Marroquína en Espanya des de 1990

Experiencia professional	**1981–fins ara** **Professor de Llengüas: Fés-Marroc** **Comarcas de Girona-Espanya** **Professor d´Anglès entre 1981 y 1990** **Professor d´Árab des de 1990 fins ara.**
Formació	**1981– fins ara** **Diversas ciutats en el Marroc** **y Espanya** **Fés y Rabat** **Barcelona y Madrid** **Granada**
Estudis	**1976–1981 Universitat de Fés Marroc** **Filologia Anglesa.** **Alemany:Dos Diplomas de Nivell basic.** **en Espanya** **Italià: Dos Diplomas de Nivell basic.** **en Espanya** **Informática** **Hebreu:Ulpan**
Atres Llengüas	**Frances** **Castellà** **Català** **Tamazight del Atlas (Llengua Materna).** **Alemany N1 y N2.** **Italià N1 y N2.** **Hebreu N1 y N2**
Altres Activiats	**Sport:Fúting,Arts Marcials** **Membre en l´Associació Cultural Musulmana-Essouna.Lloret de Mar-Girona**